

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208068

UNIVERSAL
LIBRARY

உ
கணபதி துணை

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தர்
இயற்றிய

த க் க ய ர க ப் ப ர ணி

மூலமும் உரையும்

இவை
சென்னை

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணத்யகலாநிதி
டாக்டர், உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
பல பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து நூதனமாக
எழுதிய பலவகைக் குறிப்புக்களுடன்

அவர்கள் குமாரர்
S. கலியாணசுந்தர ஐயரால்

சென்னை
கடீஸ் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றன

இரண்டாம் பதிப்பு

பார்த்திவனா மார்குழிர்

இப்புத்தகத்திலுடையங்கியவை

	பக்கம்
1. நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற் குறிப்புகராத்	... v-vi
2. இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை	... vii-viii
3. முதற்பதிப்பின் முகவுரை	... ix-xxii
4. நூலாசிரியர் வரலாறு	xxiii-xxvii
5. நூலாராய்ச்சி	xxviii-xxxiii

மற்றப் பரணிகளுக்கும் இதற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள், சரித்திர சம்பந்தமான செய்திகள், நூலாசிரியர் கொள்கைகள், அரிய விஷயங்கள், புறப்பொருளமைதிகள், பொருளணிகள், சொல்லணிகள், தெய்வங்கள், சிவபெருமான் திருநாம வகைகள், தேவியின் திருநாமவகைகள், நூலாசிரியர் பந்தருக்கு வழங்கும் திருநாமங்கள், நாட்கள், ஜனங்கள், மலைகள், நதிகள், கொடிகள், சமணர் கொள்கைகள், வடமொழிப் பிரயோகங்கள், ஆக்கச்சொற்கள், அரும்பதங்கள், சொற்றியோகங்கள், அடுக்கு, வாக்கியப் பிரயோகங்கள், அதிகமாக உபயோகிக்கும் சொற்கள்.

6. உரையாசிரியர் வரலாறு	xxxiv-xliii
------------------------	-------------

உரைவகை, பொருளை விளக்கும் முறை, முடிபு கூட்டல், பிறர் கொள்கை, பாடபேதம், இலக்கணக் கூற்று, மேற்கோளாட்சி, நூலாசிரியருடைய கருத்தறிந்து எழுதுதல், சொல்லாராய்ச்சி, உரைநடை, சிலவகையான சொற்களும் தொடர் மொழிகளும், பலவிடங்களிற் காணப்படும் சொற்கள், பெயர்களை வழங்கும் மரபு, வழக்கு, சில கொள்கைகள், உரையால் தெரிந்த பாஷைகள், மதக்கொள்கைகள், தெய்வபக்தி, தமிழிமானம், நூலாசிரியர்கள்,

பக்கம்.

இதுகாறும் அறியப்படாத நூல்கள், அரும்பதங்கள்,
அரியவிஷயங்கள், விளங்காத விஷயங்கள், உரை
விசேடங்கள்.

7. இரண்டாம் இராசராசசோழன் வரலாறு ... xlv-xlvi
8. இப்பதிப்பின் அடிக்குறிப்பிலும் விசேடக்குறிப்
பிலும் நூதனமாக எடுத்தாண்ட நூற்
பெயர்கள் முதலியவற்றின் அகராதி ... xlvii-xlviii
9. தக்கயாகப்பரணி மூலமும் உரையும் ... 1—310
காப்பு	...	1
க. கடவுள் வாழ்த்து	...	2
உ. கடைதிறப்பு	...	9
ஃ. காடுபாடியது	...	32
ச. தேவியைப் பாடியது	...	58
ரு. பேய்களைப் பாடியது	...	67
கூ. கோயிலைப் பாடியது	...	73
எ. பேய்முறைப்பாடு	...	111
அ. காளிக்குக் கூளி கூறியது	...	120
ஊ. கூழுதலும் இறதலும்	...	283
க0. களங்காட்டல்	...	299
கக. வாழ்த்து	...	305
10. மூலமட்டும் உள்ள எட்டுச்சுவடிகளில் அதிகமாகக்
காணப்பட்ட தாழிசைகள் ...309—10
11. செய்யுள் முதற்குறிப்புகராதி ... 311
12. விளங்காமேற்கோள்கராதி ... 317
13. அரும்பதமுதலியவற்றின்கராதி ... 317
14. இலக்கண விசேடங்கள் ... 424
15. பிழையும் திருத்தமும் ... 429

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற் குறிப்புகாதி

அகநா—அகநா ஸூறு [பரணி
அஞ்ஞ, அஞ்ஞவதை—அஞ்ஞவதைப்
அடியார், அடியார்க்கு—அடியார்க்கு
நல்லாருரை
அதிகப்—அதிகப்பாடல்
அரிச்சந்திர—அரிச்சந்திரபுராணம்
அருணசல—அருணசலபுராணம்
அருணைக்கலம்—அருணைக்கலம்பக
அழகர்கலம்—அழகர்கலம்பகம் [ம்
ஆத்திரையன்—ஆத்திரையன் பே
ராசிரியன் பாசிரம்
ஆதி—ஆதியுலா [மிள்ளையார்
ஆளுடையபிள்ளை—ஆளுடைய
இரணிய, இரணியவதை—இரணிய
வதைப்பரணி [முனுலா
இராச, இராசராச—இராசராசசோ
இராச. மெய்க்—இராசராசன் (II)
மெய்க்கீர்த்தி
இளம்—இளம்பூரணம்
இறை—இறையனாகப்பொருள்
உத்தர—உத்தரகாண்டம்
எ - து—என்பது
ஐங்—ஐங்குறுநூறு
கடம்பவன—கடம்பவனபுராணம்
கந்த—கந்தபுராணம்
கந்தரது—கந்தரதுபூதி
கந்தரலங்—கந்தரலங்காரம்
கம்ப—கம்பராமாயணம்
கல்—கல்லாடம்
கலம்—கலம்பகம்
கலி—கலித்தொகை [பரணி
கலிங்க, கலிங்கத்துப்—கலிங்கத்துப்
களவழி—களவழிநாற்பது
காஞ்சிப்—காஞ்சிப்புராணம்
காரைக்—காரைக்காலம்மையார்
குமரகுருபர—குமரகுருபரா பிரபந்
தங்கள்
குலோத்—குலோத்துங்கசோழன்
குறிஞ்சிப்—குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுந்—குறுந்தொகை
கூர்ம—கூர்மபுராணம்

கோயில் மூத்த—கோயில் மூத்த
திருப்பதிகம்
சங்—சங்கர நமச்சிவாயருரை
சித்திரச் சத்திரப்—சித்திரச் சத்தி
ரப் புகழ்ச்சிமாலே [யுட்கோவை
சிதம்பரச் செய்—சிதம்பரச்செய்
சிலப்—சிலப்பதிகாரம்
சிறுபஞ்ச—சிறுபஞ்ச மூலம்
சிறுபாண்—சிறுபாணாறுப்படை
சீகாளத்திப்—சீகாளத்திப் புராணம்
சீவக—சீவகசிந்தாமணி
சந்தர—சந்தரமூர்த்திநாயனார்
சு—சூத்திரம்
சூடா—சூடாமணி நிகண்டு
சூளா—சூளாமணி
செவ்வந்திப்—செவ்வந்திப்புராணம்
சே—சேனாவரையம்
தக்க—தக்கயாகப்பரணி
தகடூர்—தகடூர்யாத்திரை
தஞ்சை—தஞ்சைவாணன்கோவை
தண்டி—தண்டியலங்காரம் [ணம்
தணிகைப்—திருத்தணிகைப் புரா
தமிழ்நா—நமிழ்நாவலர் சரிதை
தனிப்—தனிப்பாடல்
தாயுமானவர்—தாயுமானவர் பாடல்
தியாகராச—தியாகராசலீலை
திருக்காளத்திப் — திருக்காளத்திப்
புராணம்
திருக்குறம்—திருக்குறல்புராணம்
திருச்சண்டை — திருச்சண்டைத்
திருவிருத்தம் [வையார்
திருச்சிற — திருச்சிறமம்பலக்கோ
திருஞா, திருஞான—திருஞானசம்
பந்தமூர்த்தி நாயனார்
திருநா—திருநாவுக்கரசு நாயனார்
திருநாகைக்—திருநாகைக் காரோ
ணப் புராணம்
திருப்—திருப்புகழ் [புராணம்
திருப்பெருந் — திருப்பெருந்துறைப்
திருவந்—திருவந்தாதி
திருவநங்கக்—திருவநங்கக் கலம்பகம்

திருவரங்கத்—திருவரங்கத்தந்தாதி
 திருவா—திருவாசகம் [ணம்
 திருவாதவூரர்—திருவாதவூரர் புரா
 திருவாரூர்ப்—திருவாரூர்ப்புராணம்
 திருவால— திருவாலவாயுடையார்
 திருவிளையாடல்புராணம்
 திருவாணக்காப்—திருவாணக்காப்
 புராணம்
 திருவிடை—திருவிடைமருதூர்
 திருவிரட்டை — திருவிரட்டைமணி
 மாலை [ணம்
 திருவிளை—திருவிளையாடல்புரா
 திருவுசாத்—திருவுசாத்தானம்
 திருவெண்காட்டுப் — திருவெண்கா
 ட்டுப் புராணம்
 திவ்—திவ்யப்பிடி பந்தம்
 திவா—திவாகரம்
 தே—தேவாரம்
 தொல்—தொல்காப்பியம்
 ந—நச்சினர்க்கினியம், நச்சினர்க்
 கம்மி—நம்பியகப்பொருள் [கினியர்
 நள—நளவெண்பா
 நற்—நற்றிணை
 நன்—நன்னூல்
 நாலடி—நாலடியார்
 நான்மணி—நான்மணிக்கடிகை,
 நான்மணிமாலை
 நீதிநெறி—நீதிநெறிவிளக்கம்
 நீல—நீலகேசித்திரட்டு
 நெடுநல்—நெடுநல்வாடை
 நேமி—நேமிநாதம்
 நைட, நைடத—நைடதம்
 பட், பட்டினப்—பட்டினப்பாலை
 பதிற்—பதிற்றுப்பத்து
 பதினேராந்—பதினேராந் திருமுறை
 பரி—பரிபாடல்
 பரிமேல்—பரிமேலழகர்
 பழ—பழமொழி
 பழமலை—பழமலையந்தாதி
 பாசவதை—பாசவதைப்பரணி

பி - ம்—பிரதிபேதம்
 பிரபு—பிரபுலிக்கலை
 பிள்ளை, பிள்ளைத்—பிள்ளைத்தமிழ்
 பு. வெ—புறப்பொருள்வெண்பா
 புறநா—புறநானூறு [மாலை
 பெரிய—பெரிய புராணம்
 பெரிய திரு—பெரிய திருமொழி
 பெரியாழ் — பெரியாழ்வார் திரு
 பெருங்—பெருங்கதை [மொழி
 பெருந்—பெருந்தேவனார் பாரதம்
 பெரும்பாண் — பெரும்பாணாற்றுப்
 படை
 பெருமாள்—பெருமாள் திருமொழி
 பேர்—பேராசிரியருரை
 பொருந்—பொருநராற்றுப்படை
 பொன்வண்ணத்—பொன்வண்ணத்
 மணி—மணிமேகலை [தந்தாதி
 மதுரை, மதுரைக்—மதுரைக்காஞ்சி
 மதுரைக்கலம்—மதுரைக்கலம்பகம்
 மயிலை—மயிலைநாதருரை
 மலைபடு—மலைபடுகடாம்
 மாபூரப்—மாபூரப் புராணம்
 மு—முற்றும்
 முத்—முத்தொள்ளாயிரம்
 மும்—மும்மணிக்கோவை
 முருகு—திருமுருகாற்றுப்படை
 மூ—மூலம்
 மூத்த—மூத்ததிருப்பதிகம்
 மேருமந்தர—மேருமந்தரபுராணம்
 மேற்—மேற்கோள் [பரணி
 மோக, மோகவதை—மோகவதைப்
 யா - கா—யாப்பருங்கலக்காரிகை
 யா - வி—யாப்பருங்கல அருந்தி
 வளை—வளையாபதி
 வி. கு—விசேடக் குறிப்பு
 வி - பா, வி - பாரதம்—வில்லிபுத்தா
 ராழ்வார் பாரதம் [சோழனுலா
 விக்கிரம, விக்கிரம. உலா—விக்கிரம
 விநாயக—விநாயக புராணம்
 விறலி—விறலிவிடு தூது

உ

கண்பதி துணை

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தக்கன் வேள்வி தகர்த்தவன் பூந்தராய்

பிக்க செம்மை விமலன் வியன்கழம்

சென்று சிந்தையில் வைக்க மெய்க்கதி

நன்றதாகிய நம்பன்றாளே.

இந்நூலை உரையுடனும், விசேடக்குறிப்பு அரும்பத அகராதி முதலியவற்றுடனும் என் தந்தையாரவர்கள் முதன் முறையாக 1930-ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதத்தில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்கள். இப்போது இரண்டாம் பதிப்பு வெளியாகின்றது. என் தந்தையாரவர்களுடைய கைப்புத்தகத்திலிருந்த குறிப்புக்களும் விசேஷச் செய்திகளும் உரிய இடங்களில் ஆங்காங்கு இதில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. தாழிசை, பழையவுரை, விசேடக் குறிப்பு, பிரதிபேதம் என்ற முறையாக இப்பதிப்பு அமைந்துள்ளது. படிப்பவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்று கருதி இம்முறையை மேற்கொள்ளலானேன். முதற் பதிப்பிற் காணப்படும் அடிக்குறிப்புக்கள் விசேடக் குறிப்பிலேயே தக்க இடத்தில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. அகராதியிற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள எண்கள் தாழிசை எண்களே.

308-ஆம் பக்கத்திலுள்ள 'சீர்குரோதன' என்ற பாடலால் இந்நூல் மூலமும் உரையும் அடங்கிய ஏட்டுப் பிரதியை எழுதியவர் பெரியதம்பி யென்பவரென்று தெரிகிறது.

இந்நூலைப்பற்றிய பிற செய்திகள் எல்லாம் என் தந்தையார் அவர்களது முகவுரையால் நன்கு விளங்கும்.

இப்பதிப்பு ஆரம்பித்தது முதல் பூர்த்தியாகும் வரை உடனிருந்து பல வகையாக உதவியவர் திருவல்லிக்கேணி தேசிய உயர்தர பெண்கள் கலாசாலை, தலைமைத் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீ. H. வைத்தியநாத ஐயர் அவர்கள். ஒழிந்த நேரங்களில் இப்பதிப்பு விஷயமான ஆலோசனைகளைக் கூறி உபகரித்தவர் அடையாற்றிலுள்ள என் தந்தையார் அவர்கள் நூல் நிலையத்தின் நூற்பரிசோதகராகவுள்ள ஸ்ரீ ச. கு. கணபதி ஐயர் அவர்களாவர். இந்த அன்பர்கள் இருவரிடத்தும் நான் மிக்க நன்றி பாராட்டக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

கவிச் சக்கரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றியருளிய மூவருலா உரைகளுடன் இதன் அடுத்தபடியாக வெளிவரும் என்பதை அன்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்பதிப்பை மிகவும் திருத்தமுற அச்சிட்டுக் கொடுத்த திருவல்லிக்கேணி கபீர் அச்சுக்கூடந்நாருடைய திறத்தை மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

தியாகராச விலாசம்
திருவேட்டசுவரன்பேட்டை
30—12—45

}

இங்ஙனம்
S. கலியாணசுந்தரையர்

உ
கணபதி துணை
முதற்பதிப்பின் முகவுரை

—❦—
தே வ ர ம்
—❦—

கீழ்வேளூர்த் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்பாவும் பொருடெரிந்து தூய்மை நோக்கித்
தூங்காதார் மனத்திருளை வாங்கா தாளை
நற்பான்மை யறியாத நாயி னேனை
நன்னெறிக்கே செல்லும்வண நல்கி னானைப்
பற்பாவும் வாயாரப் பாடி யாடிப்
பணிந்தெழுந்து குறைந்தடைந்தார் பாவம் போக்க
கிற்பானைக் கீழ்வேளூ ரானுங் கோவைக்
கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

சகலகலாவல்லிமாலே

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கட்டுங்கொ லோவுளங் கொண்டதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலாவல்லியே.

தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம்

“ இருந்தமிழே யுன்னு விருந்தே னிமையோர்
விருந்தமிழ்த் மென்றாலும் வேண்டேன் ”—திருந்த
உதிப்பித்த பன்னு லொளிர வடியேன்
பதிப்பிக்க வேகடைக்கண் பார்.

புதிய புதிய செயல்களும் பொருள்களும் பற்பல இடங்களி
லும் ஒவ்வொரு தினத்தும் தோன்றித்தோன்றி யாவருக்கும் விம்
மிதத்தை விளைவித்துவரும் இக்காலத்தில் வழக்கமற்றுப் போயி
னவும் பாராட்டப்படாதனவுமான ஒரு நூலையும் உன்ரையையும்
வெளியிடுதலானுண்டாகும் பயன் என்னவென்று சிலர் நினைத்தல்

கூடும்; சொல்லவுங்கூடும்; அதனை நினைந்து சில அபிப்பிராயங்களை இங்கே தெரிவிக்கிறேன்.

ஒரு தேசத்தின் ஏற்றத்திற்கு அத்தேசபாஷையிலுள்ள பழைய காப்பியங்களைப் படித்தறிதலும் ஒரு முக்கியமான சாதனமாகுமென்பது ஆன்றோர் கொள்கை. ஒரு பழைய நூலில் அதனை இயற்றிய கவியின் பாஷாஞான நிலையும், அர்மொழியினிடத்துள்ள அன்பினால் இயல்பாகவே அவர் அதனை வளர்த்துவந்த விதமும், அவரால் மதிப்புற்ற புலவர்கள் பிரபுக்கள் அரசர்கள் முதலியோருடைய இயல்பும், அவர்களை நல்வழிப்படுத்தி அவர்களால் அப்பெரியோர் அடைந்த நன்மதிப்பும், அவர்களுடைய காலப்போக்கும், அக்காலத்திலிருந்த தெய்வபக்தி இராசபக்தி முதலியனவும், ஒழுக்கவழக்கங்களும், தேச இயற்கையும் படிப்பவர்களுக்குப் புலனாகும்; அந்த நூலைப் படித்து அறிந்து அனுபவிப்பவர்களுக்கு அவற்றுட் சில சில நேரிற் கண்டாற் போலத் தோன்றியும் இன்புறுத்தும்; அதனால் சிலர் திருத்த மடைந்து ஒழுகவுங்கூடும். அதன் உரையிலுல் அவ்வுரையாசிரியருடைய கல்விப்பரப்பும், நூலாசிரியருடைய உண்மைக் கருத்துக்களும், பல ஆசிரியர்கள் பெயர்களும், இக்காலத்து வழங்காத அரிய விஷயங்களும், பல நூற்பெயர்களும், அக்காலத்து வழங்கிய சொற்பிரயோகங்களும், இவைபோல்வனபிறவும் விளங்கும். சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் முதலியவர்களுள் ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் யாதொரு வருத்தமுமின்றி அவற்றிலிருந்து தத்தமக்குரிய வற்றை எளிதிற்பெற்றுப் பயனடையவும் கூடும். நிற்க,

பரணியென்பது தமிழ்மொழியிலுள்ள 96-வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; போர்முகத்தில் ஆயிரம் யானைகளைவென்ற வீரன் மேற் கடவுள்வாழ்த்து, கடைதிறப்பு முதலிய உறுப்புக்களை அமைத்து அவனுடைய பலவகைச் சிறப்புக்களையும் பலமுகமாகப் புறப்பொருளமைதி தோன்ற ஆங்காங்கு விளக்கிக் கலித்தாழிசையாற் பாடப்படுவதென்பர்; பெரும்போர் புரிந்து வெற்றிபெற்ற வீரனைச் சிறப்பித்துப் பாடுவதையும் பரணியென்று கூறுவர். இவை முறையே பன்னிருபாட்டியல் முதலிய பிரபந்த இலக்கண நூல்களாலும், கலிங்கத்துப்பரணி முதலிய பரணிகளிலும் லிங்கிரம சோழனுடைய முதலிய உலாக்களிலும் குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழிலுமுள்ள பிரயோக அமைப்பாலும், “பதாதி யோடமரி லைவரும்பட மலைந்தி டப்பரணி பாடவே” (வி.பா. கிருட்டினன் தூதுச் சருக்கம், 134) என்பதனாலும் விளங்குகின்றன. இப்பிரபந்தமானது தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில் தொடர்நிலைச் செய்யுட்களின் இலக்கண

மாகக் கூறப்படுகின்ற அம்மை முதலிய வனப்புக்கள் எட்டினுள் விருந்து என்பதன்பாற்படும்.

அரசர் முதலியோர்மேற் செய்யப்படுவதன்றி இது தெய்வங்களின்மேலும் தத்தம் ஆசிரியர்மேலும் அறிஞர்களால் இயற்றப்பெற்று வழங்கும்; கலிங்கத்துப்பரணி, தக்கயாகப்பரணி, இரணியவதைப்பரணி, கஞ்சவதைப்பரணி, அஞ்ஞவதைப்பரணி, மோகவதைப்பரணி, திருச்செந்திற்பரணி, பாசவதைப்பரணியென்பன இவற்றிற்கு உதாரணங்கள்.

சிவபெருமானுடைய வீரச்செயல்களைப் புலப்படுத்தும் சில தாழிசைகளின் தொகுதி பரணியென்னும் பெயருடன் பலதலங்களில் திருவந்திக்காப்புக்காலத்தில் உரியவர்களால் தொன்றுதொட்டு ஓதப்படுவதுண்டு.

ஏனைப்பிரபந்தங்கள் போலப் பாட்டுடைத்தலைவன் பெயருடன் வழங்காமல் தோல்வியுற்றோருடைய பெயருடன் சார்ந்தே இப்பிரபந்தம் வழங்கும்.

பரணியென்னும் பெயர்க்காரணம் பலவாறாகக் கூறப்படினும் காளியையும் யமனையும் தன் தெய்வமாகப்பெற்ற பரணி யென்னும் நாண்மீனால் வந்த பெயரென்பதே பொருத்தமுடையதாகத் தோற்றுகின்றது. இது, “காடு கிழவோள் பூத மடுப்பே, தாழி பெருஞ் சோறு தருமனாள் போதமெனப், பாகு பட்டது பரணி நாட் பெயரே” என்னும் திவாகர முதலியவற்றால் விளங்கும். மேலே கூறப்பட்டதற்கேற்பப் பரணிகளிற் காளியின் சிறப்பும் பகைவருடைய உயிர்நீக்கமும் கூறப்படுதல் காண்க.

பரணிநாளிற் கூழ்சமைத்துக் கூளிகள் காளிக்குப் படைப்பது மரபென்பர்; இது, “களப்பரணிக்கூழ்”, “பண்டுமிகுமோர் பரணிக்கூழ் பாரதத்திலறியோமோ”, “மணலூரிற் கீழ்நாளட்ட பரணிக்கூழ்” (கலிங்க.), “காடுகெழுசெல்விக்குப் பரணிநாளிற் கூழும் துணங்கையுங் கொடுத்து வழிபடுவதோர் வழக்கு” (தொல். செய். சூ. ௧௪௯ - பேர்.),

“காடமர் செல்வி கடிப்பசி களைய

ஓடுகைக் கொண்டுநின் றூட்டுனள் போல” (மணி. 18 : 115-6) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

‘பரணிபிறந்தான் தரணியாள்வான்’ என்னும் பழமொழியும், ‘பரணியான் பாரவன்’ (நன். சூ. ௧௫௦, மயிலை.) என்னும் மேற்கோளும், “பரணிநாட்பிறந்தான்” (சீவக. 1813) என்பதற்கு,

*பரணிதாலுட் கூறப்படும் பொருள்களின் பெயர்கள் பரணிநாளின் பெயர்களாக அமைந்திருத்தல் இங்கே ஆராய்தற்பாலது.

‘பரணி யானேபிறந்த நாளாதலின் அதுபோலப் பகையை இவன் மதியான்’ என்று நச்சினுர்க்கினியர் எழுதிய விசேடவுரையும் பரணி நாள் வெற்றியின் சம்பந்தமுடையதென்பதைத் தெரிவிக்கின்றன.

தக்கயாகப்பரணி யென்பது தக்கன் சிவபெருமானை அவமதித்துச் செய்யப்படுகின்ற யாகத்தை ஸ்ரீ வீரபத்திரக்கடவுள் அழித்து அவனுக்கு உதவிபுரியவந்த தேவர்களுையெல்லாம் வென்று அவனுடைய தலையையும் தடிந்த வரலாற்றைப் பொருளாக அமைத்துக் கவிச்சக்கரவர்த்தியான ஒட்டக்கூத்தரென்னும் புலவர் பெருமானால் இயற்றப்பட்டது. விக்கிரமசோழன் முதலிய மூவருடைய அவைக்களத்தை அலங்கரித்து விளங்கியவராயினும் இக்கவிஞர் பெருமான் அம்மூவருள் மூன்றாமவனாகிய இரண்டாம் இராசராச சோழனுடைய வீரச்செயல் முதலியவற்றை உவமை முகத்தாலும் வேறு வகையாலும் ஆங்காங்குப் பலபடப் பாராட்டிச் செல்லுதலால் இந்நூல் அவன் விருப்பத்தின்படியே செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்று தோற்றுகின்றது. இந்நூலை இவர் இயற்றியதற்குக் காரணமாக வீரசிக்காதனபுராண முதலியவற்றிற் கூறப்படும் வரலாறு இந்நூலிலிருந்தேனும் உரையாசிரியருடைய வாக்காலேனும் வேறு பழைய தக்க ஆதாரத்தாலேனும் விளங்கவில்லை.

இதில் * வைரவக்கடவுள் காப்பும் உமாபாகர் வாழ்த்தும் ஆளுடையபிள்ளையார் வாழ்த்தும் அவர் சமணரை வாதிடவென்ற வரலாறும் கூறப்பெற்றிருத்தலின், சீகாழியில் இந்நூலாசிரியர் சில காலம் இருந்தனரென்றும் அப்பொழுது இந்நூலைச் செய்திருக்க வேண்டுமென்றும் ஊகித்தற்கு இடமுண்டு. “கம்பனென்றும்” என்ற தனிப்பாடலில் “கம்பனென்றுந் தாதனென்றுந் தகாழி யொட்டக் கூத்தனென்றும்” என்று ஏட்டிற்கண்ட பழைய பாடம் ஒட்டக்கூத்தர் காழியிலிருந்தமையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

காலத்தால் முந்திய கலிங்கத்துப் பரணியினின்றும் வேறுபட்டுள்ள இதன் அமைப்பைப் பார்க்கையில் அப்பரணிக்கு முன்னரே சில பரணிகள் இருந்திருக்க வேண்டுமென்றும் அவற்றின் வழியையும், “பிள்ளேன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி” என்பதையும் பின்பற்றி இந்நூல் இயற்றப் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்றும் தோற்றுகின்றன.

* வைரவமூர்த்தியாகிய சட்டைநாதருடைய திருக்கோயிலும் தோணியப்பராகிய உமாபாகர் சந்நிதியும் சீகாழிப் பிரமபுரேசர் திருத்தனியில் தனித்தனியே மிக்கெழுப்புடன் அமைந்திருத்தல் யாவருக்கும் தெரிந்ததே.

† இதிலுள்ள எண்ணிடைச் சொல்லும் எண்ணும்மையும் காளியென்ற பாடத்தினும் காழியென்ற பாடம் சிறந்ததென்பதை விளக்குகின்றன.

இந்நூல் வைரவக்கடவுள் காப்பை முதலிற் பெற்றுக் கடவுள் வாழ்த்து முதல் வாழ்த்து ஈராகவுள்ள பதினோருறுப்புக்களால் முடிகின்றது; அவற்றுள்,

(1) கடவுள் வாழ்த்தில் நூலாசிரியர் முதலில் உமாபாகரையும் பின்பு முறையே விநாயகக்கடவுள் முருகக்கடவுள் ஆளுடைய பிள்ளையாரென்பவர்களையும் சோழனுக்கு வெற்றியுண்டாக வேண்டுமென்று வாழ்த்தி ஒன்பதாந்தாழிசையிற் பொதுவியல் வாழ்த்துக் கூறியிருக்கிறார்.

(2) கடைதிறப்பில் வீரபத்திரதேவருடைய வெற்றியைப் பாடுதற்குப் பலவகை மகளிரைக் கதவு திறக்கும்படி விளித்தல் கூறப்படுகின்றது; அம்மகளிராவார் தேவியின் அடியார்களாகிய பெண்கள், தேவமங்கையர், உருத்திரகணிகையர், இராசராசபுரத்து வீதிமாதர், அங்கேவந்து குடிபுகுந்த மகளிர், வித்தியாதர மகளிர், நீரரமகளிர், நாககன்னியர், சக்கரவாளம் பொதியில் மேரு இமயம் உதயகிரி யென்பவற்றிலுள்ள அரமகளிரென்பவர்கள். இப்பகுதியால் தேவி, இராசராசபுரீசர், அகத்தியர், தெய்வமகளிர், சோழவரசன் முதலியவர்களுடைய பெருமையும், நதிகள் மேரு முதலியவற்றின் உயர்வும் புலப்படுகின்றன. இதன் ஈற்றிலுள்ள நான்கு தாழிசைகளால் தக்கயாக சங்காரத்தில் தேவர்கள் தோற்ற செய்தியைப் பாடுவதற்காகக் கடைதிறமினென்று கூறுமுகத்தால் கடைதிறப்பு இத்தன்மையதென்பதை ஆசிரியர் விளக்கியிருக்கிறார்.

(3) காடுபாடியதில் தேவி கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் பாலைவனத்தின் வெம்மை, வாமமார்க்கத்தாருடைய செயல்கள், காளியின் கோயிலைச் சூழ்ந்த சோலைகளின் பெருமை, யோகினிகள் முதலியோருடைய பெருமை, பைரவர்களின் செயல்கள் முதலியன கூறப்படுகின்றன.

(4) தேவியைப் பாடியதில் காளியின் பெருமையும், பூசைக்குரிய திரவியங்களும் விரித்துச் சொல்லப்படுகின்றன.

(5) பேய்களைப் பாடியதில் பேய்களின் உருவவருணையும், அவற்றின் பசிமிகுதியும் விளங்கக் கூறப்படுகின்றன.

(6) கோயிலைப் பாடியதில் காளிக் குரியனவாகிய கோயில், ஆலமரம், ஆதிசேடன், பஞ்சாயுதங்கள் முதலியவற்றின் பெருமைகள் முதலிற் பாராட்டப்படுகின்றன. பின்பு காளி நாமகளை விளித்து முருகக்கடவுள் ஆளுடையபிள்ளையாராகி வந்து சமணரை வாழில் வென்ற கதையைக் கூறும்படி கட்டளையிட அவ்வாறே கலைமகள் கூறுவதாக ஆளுடையபிள்ளையாருடைய

சரித்திரப்பகுதி கூறப்படுகின்றது. ஆசிரியர் இங்கே கூறியுள்ள கதையின் சுருக்கம் வருமாறு :—

ஆளுடையபிள்ளையார் மதுரையைடைந்து மதிற்புறத்தே ஒருமடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். அதனையறிந்த சமணர்கள் அம்மடத்தில் திவைப்ப, அவர் பாண்டியனை வெதுப்புமாறு அத் தீயை ஏவினார். அக்கனல் வெப்புநோயாகப் பாண்டியனைச் சார்ந்து வருத்தியது; சமணர்கள் தங்கள் மந்திர யந்திரங்களைக் கொண்டு நீக்க மிகமுயன்றும் தணியாமல் அது மிகுவதாயிற்று; அத்தனைக்கண்டு அஞ்சிய மங்கையர்க்கரசியார் மந்திரியாரை அனுப்ப, அவர் பிள்ளையார்பாற்சென்று அரசன் படுத்துன்பத்தை விண்ணப்பித்தலும் அவர் உடனே அரசன்மனைக்கு எழுந்தருளக் கண்ட மங்கையர்க்கரசியார் வணங்கி முறையிட அவர் அஞ்சற்க வென்று கூறிப் பாண்டியனுக்கு அருகிலிடப்பட்ட பீடத்தில் வீற்றிருந்தனர். அதுகண்டு பொருமைகொண்ட சமணர், “விரோதியாகிய சோழனது நாட்டிலுள்ள ஓர் அந்தணச்சிறுவன் இங்கேவந்து எங்கள் பாண்டியனைத் தொடலாமோ? எங்களால் நீக்கமுடியாத வெப்பு நோயை இவன் நீக்குவானே!” என்று இகழ்ந்துபேசினர்; குலச்சிறையார் சமணரைச் சும்மா இருக்கச் செய்துவிட்டுத் திருநீறிட்டுப் பாண்டியனது வெப்பை நீக்கியருளும்படி வேண்டினர்; பிள்ளையார் அவ்வாறே செய்தருள வெப்பு நீங்கிய பாண்டியன் எழுந்து வியந்து அவரை வணங்கினன். அந்நிகழ்ச்சியைக் கண்ட சமணர் சினந்து, “எங்களால் நீக்கப் படாத வெப்புநோயை இச்சிறுவனரான் நீக்கினனே? நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லையோ? எதுபற்றி இவனைப் பணிந்து அரசன் நீறணிந்தான்?” என்று கூறப் பாண்டியன், “இவர் எளியரோ? உங்கள் கோபத்தை விடுமின்; நீங்கள் தொடத்தொட வெப்பு மிகுந்த என்னுடல் இவர் தொடத் தொடக் குளிர்ந்தது” என்றான். உடனே சமணரெண்ணியிரவரும், “அரச, நீ ஒரு பிரமசாரியின் நீற்றால் உய்ந்ததாகக் கூறுவாயேல் இனி இருவேமுடைய மந்திர யந்திரங்களின் ஆற்றல்களையும் நீராலும் நெருப்பாலும் அறியலாம்; மந்திரங்க ளெழுதப்பெற்ற ஏடுகளைத் தீயிலிடும்போதும் வைகைநீரிலிடும்போதும் முறையே எரிந்துபோகாதனவும் எதி ரோடுவனவுமாகியவற்றை உடையாரே வென்றவராவர்; தோற் பவரைக் கழுவில் ஏற்றுக” என்று சொல்லி வஞ்சினமுங் கூறினர். அவர்களுடைய கூற்றைக் கேட்ட மங்கையர்க்கரசியார் மிக அஞ்சிப் பிள்ளையாரைநோக்கி, “ஸ்வாமி! இவர்கள் மந்திரவாத சத்தியாற் பல பெருங்காரியங்களை முன்பு செய்திருக்கின்றனர்;

இவர்களோடு வாதஞ்செய்யாமல் சீகாழிக்கு எழுந்தருள்க” என்று வேண்டித் தடுக்கவே பிள்ளையார், “கவலாதொழிக; திருவருளால் வெற்றி யுண்டாகும்” என்றனர்; சமணர்கள் வீரம்பேசினர்; பின்னர் அவ்விருதிமத்தாரும் ஏடுகளை நெருப்பிலும் வைகைநீரிலும் மிட்டனர்; சமணர் நெருப்பிலிட்ட ஏடுகள் எரிந்து கரிந்து போயின; வைகைநீரிலிட்டவை கடலிற் புகுந்தன; பிள்ளையார் அவற்றிலிட்ட ஏடுகள் முறையே வேவாமற் பசுமையுற்றும் ஆற்றை எதிர்த்துச் சென்றும் விளங்கின. இந் நிகழ்ச்சியைக் கண்ட யாவரும் மகிழ்ந்து ஆரவாரித்தனர். அப்பாற் பிள்ளையார் பாண்டியனுடைய உடம்பில் திருக்கையை வைத்தவுடன் அவனுக்கு இருந்த கூன்நீங்கி உடம்பு பொன்னிறம் பெற்றது. பின்பு சமணர்களை அரசன் கழுவேற்றப்புகுகையில், “ஈது ஆகாது” என்று பிள்ளையார் விலக்கியருளச் சமணர் தாம் கூறிய சபதம் தவறலாகாதென்றுசொல்லித் தாமே வலிந்து கழுவினேறினர்; பிறகு பிள்ளையார் சீகாழிக்கு எழுந்தருளினர்.

இக்கதையைக் கூறிய நாமகளைத் தன்முன் இருக்கும்படி துர்க்காபரமேசுவரி அருளினனென்னும் முகத்தால் நாமகளின் பெருமையையும் தமக்கு நாமகள்பாலுள்ள அன்பையும் ஆசிரியர் புலப்படுத்தியிருக்கிறார்.

(7) * பேய்முறைப்பாட்டில் நாமகளுக்கு அருள்கூர்ந்து உவகையுடன் காளி இருத்தலைக்கண்ட பேய்கள் தம்முடைய குறைகளைக் கூறி முறையிடுதற்கு அதுதான் நல்ல சமயமென்றெண்ணிப் புகுந்து நின்று, “அம்மே, உணவளிப்ப வாய்த்த சமயங்களிலெல்லாம் உன்னுடைய கணவர் எங்களை ஏமாற்றிவிட்டனர்; நீ வேண்டிய பொருள்களை உட்பிள்ளைகளுக்குமட்டும் தடையின்றி அவ்வப்பொழுது அருளுகின்றாய். பண்டைக்காலத்தில் நடந்த பெரும் போரில் யாங்கள் பசிதீரவுண்டு வாழ்ந்தோம்; பின்னர் பசியால் வருந்திப் புலர்ந்தோம்” என்று முறையிட்டுத் தாம் கண்ட கனாக்களைக் கூறிக்கொண்டிருக்கையில், தக்கன் யாகத்தை அழித்தற்குப் படைபோன பூதகணங்களோடு முன்பு சென்றிருந்த

* “வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற, பைம்பூட் சேஎய் பயந்தமா மோட்டுத், துணங்கையஞ் செல்விக் கணங்கொடித் தாங்கு” (பெரும்பாண். 457-9) என்பதனாலும், “பெருங்காட்டுக் கொற்றிக்குப் பேய் நொடித்தாங்கு” (கலி. 89 : 24) என்பதனாலும், ‘காடுகெழுசெல்விக்குப் பேய் கூறும் அல்லல்போல வழக்கினுள்ளார் கூறுவன’ (தொல். மெய். கு. 12, பேர்.) என்பதனாலும் பேய்கள் காளியிடந்து முறையிடும் வழக்குண்மை அறியலாகும்.

பேயொன்று ஓடிவந்து, “பசி மிக்க பேய்கள் என்பின் விரைந்து வருக” என்றுரைத்துவிட்டு மீண்டு உணவின் நசையால் யாக சாலைக்கு மிக விரைந்தோடக் காளி அதனைப் பிடித்துவரச்செய்து தேவர்கள் தக்கன்யாகத்தில் அழிந்த வரலாற்றைக் கூறும்படி கட்டளையிட அவ்வாறே அது சொல்லத் தொடங்கியதென்பது கூறப்படுகின்றது.

(8) காளிக்குக் கூலிகூறியதில் தக்கன் சிவபெருமானை மதியாமல் வேதவிதிக்கு மாறாக யாகஞ் செய்யத் தொடங்கியதும், அதற்குவந்த தாக்ஷாயணி தக்கன் முதலியோரால் அவமதிக்கப் பெற்றதும் தேவி சினந்துசென்றதும் அது தெரிந்த சிவபெருமான் வீரபத்திரக்கடவுளை வருவித்து அவ்வேள்வியை அழிக்கும்படி அனுப்பியதும், அவர் அங்ஙனமே பூதகணங்களுடன் சென்று தக்கனுக்கு உதவிசெய்வதற்கு வந்த தேவர்களுடன் போர்செய்து கொன்று யாகத்தைச் சிதைத்ததும், இறந்த தேவர்கள் பேயானதும் மிக விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன.

(9) கூறுதலும் இடுதலும்:—இப்பகுதியில் கதையைக்கேட்ட காளி யாகசாலைசென்று கூழும்படி பேய்களுக்குச் கட்டளையிடுதலும், அவ்வாறே பேய்கள் அக்களத்தில் இறந்தவர்களுடைய தசை முதலியவற்றைக் கொண்டு கூழ்சமைத்துக் காளிக்குப் படைத்துப் பிறபேய்களுக்கு இட்டுத் தாமும் உண்ணுதலும், பின்பு களித்து இரண்டாம் இராசராசனுடைய முன்னோர்களையும் அவனையும் வாழ்த்துதலும் கூறப்படுகின்றன.

(10) களங்காட்டலில் சிவபெருமான் அம்பிகையோடுமெழுந்தருளிப் போர்க்களத்திலிருந்த பேய்களைச் சுட்டிக்காட்டி இவற்றுள் இறந்த இன்ன தேவர் இன்னபேயாக ஆயினரென்று புலப்படுத்தத் தேவி அவர்கள்பால் தான்கொண்டிருந்த முனிவு ஆறிய தன்றிச் சினம் தணிந்தருள வேண்டுமென்று சிவபெருமானை வேண்டதலும், அவர் இரங்கித் தம்மை இகழ்ந்த தக்கனுக்கு ஆட்டுக்கிடாய்த் தலையையும் உயிரையும் ஏனை வானவர்களுக்கு உயிரையும் உரிய பதவிகளையும் அளித்தருளுதலும், அவர்கள் அவற்றைப்பெற்று வலம் வந்து வணங்கி வீரபத்திரதேவரை வாழ்த்தித் தத்தம் இடஞ் செல்லுதலும் கூறப்படுகின்றன.

(11) வாழ்த்து:—இதில் நூலாசிரியர் தம்மை ஆதரித்தவர்களுள் ஒருவனும் இந்நூலைச் செய்வித்தோனுமாகிய இராசராச சோழனையும் பிறரையும் வாழ்த்துதல் காணப்படுகின்றது. இப்பகுதியின் ஈற்றிலுள்ள மூன்று தாழிசைகளால் உறையூரையும்

காவிரியையும் திருமகள் கலைமகள் முதலியோரையும் தமிழையும் ஆசிரியர் வாழ்த்துகின்றார்.

மகாபுராணங்களிலும் வேறு நூல்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கும் தக்கயாகசங்காரக் கதையினின்றும் இதிலுள்ள கதைப் போக்கு வேறுபட்டிருத்தலின் இந்த முறைக்கு ஆதாரமாக உள்ள முதல் நூல் இன்னதென்று இப்பொழுது விளங்கவில்லை.

ஆளுடையாழிசையார் சமணரை வாதிடவென்ற வரலாற்றிற் காணப்படுவனவாக இதன்பாலுள்ள சில செய்திகள் பெரிய புராணத்திற் காணப்படவில்லை; இஃது ஆராய்ச்சி செய்யற்பாலது.

இப்பரணியிலுள்ள தாழிசைகள் 815 ; இவை உரைப்பிரதியில் உள்ளவை; மூலமட்டுமுள்ள சுவடிகளில் அதிகமாக அங்கங்கே காணப்பட்ட 4 - தாழிசைகள் உரைப்பிரதியிற் காணப்படாமையாலும் சந்தர்ப்பத்திற்குப் பொருத்தமின்றியும் பிழைமலிந்தும் இருந்தமையாலும் அவை இப்புத்தகத்தினிறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனுரையாசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. ஆயினும் உரையானது மிகவும் பழையதாகக் காணப்படுவதன்றி இக்காலத்து வழங்காத அரிய சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் பல அரிய கருத்துக்களையும் மேற்கோள்களையும் தன்பாற் கொண்டு பொருள்களை அங்கங்கே நன்கு விளக்கிச் செல்லுதலின், இவ்வரையாசிரியர் ஒட்டக்கூத்தருடைய மாணுக்கரோ அன்றி அவர்பால் இந்நூற் பொருளை முறையே நன்கு அறிந்து கொண்டவரோ வேறு யாரோவென்று நினைக்கப்படுகிறார். இக்காலத்துக் காணப்படாத தமிழ்நூல்களிலிருந்தும் பல வடநூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள்களை எடுத்துக்காட்டுதலால் இவர் ஒட்டக்கூத்தரைப்போலவே தமிழிலும் வடமொழியிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவரென்று தெரிகின்றது; தமிழில் இவருக்கு அபிமானம் அதிகமென்று உரையிலுள்ள சில குறிப்புக்கள் தெரிவிக்கின்றன.

“ அறுவர்தந் நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி
மறுவரவு மாருன நீக்கி—மறுவரவின்
மாசா ரியனாய் மறுதலைச்சொன் மாற்றுதலே
ஆசா ரியன தமைவு ” (௪௭௩. 76)

என்பதிற் கூறப்படும் உரையாசிரியருக்குரிய இலக்கணங்கள் இவர்பால் நன்குமன்துள்ளன. பல இயல்பினால் அடியார்க்குநல்லாரையொத்தும் சிலவகையால் அவருக்கு மேற்பட்டும் இவர் விளங்குகிறார். இவரைப்பற்றிய வேறு வரலாறுகளை இப்புத்தகத்தில் உரையாசிரியர் வரலாறு என்னும் பகுதியிற் கண்டுகொள்க.

இவ்வுரை ஒரே படித்தாக இராமற் சில இடங்களிற் சுருங்கியும் சில இடங்களில் விரிந்தும் சில இடங்களில் தொடர்ச்சியின்றியு மிருத்தலைப் பார்க்கையில், இது பின்பு விரிவாக எழுதக் கருதி முற்பட உரையாசிரியர் குறித்த குறிப்போவென்று எண்ணும்படிக்கும் செய்தது.

கிடைத்த பிரதியில் ஓரிடத்திலிருக்கவேண்டிய சொற்களும் வாக்கியங்களும் வேறிடத்திலெழுதப்பட்டும் அறிந்து கொள்ளக் கூடாத நிலையில் மிகப் பிழைபட்டும் பூர்த்தியாக வாக்கியங்கள் எழுதப்படாமலும் சில சொற்களும் வாக்கியங்களும் கிரந்தலிபியிற் பிழையாக எழுதப்பட்டும் எழுத்துக்கள் மாறியுமிருந்தமையாலும் சுவடியிலுள்ள ஏடுகள் சிலவிடங்களில் தேய்வுற்றும் முறிந்தும் எழுத்துக்களின் உருவங்கள் புலப்படாமலும் இராம பாணங்கள் ஊடுருவிச் செல்லப்பட்டும் இருந்தமையாலும் இந்நூலைப் பரிசோதனை செய்வது மிக்க வருத்தத்தை விளைவித்தது. ஆனாலும் இந்தப் பிரதி இல்லையேல் இப்பரணியின் ஒழுங்கான பொருளையும் பிற விசேடங்களையும் காணுதல் அருமையிலும் அருமையாகும்.

இற்றைக்கு நாற்பத்துநான்கு வருடங்களுக்குமுன் பத்துப் பாட்டுப் பிரதியைத் தேடுதற்கு யான் சென்றபோது திருக்கைலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனமடத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள பல புத்தகங்களுள் இவ்வுரைப்பிரதியைப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன். அப்பாற் சில மாதங்களுக்குப் பின்பு என் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி அப்போது ஷை ஆதீனத்தின் தலைவர்களாக விளங்கிய ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக தேசிகரவர்கள் என் நண்பர்கள் முகமாக ஷை பிரதியைக் கொடுத்தனுப்பி உதவினார்கள். அவர்கள் செய்த இப்பேருதவிக்குச் செய்தற்குரிய கைம்மாறு யாதுளது?

பின்பு சென்னைத் தங்கசாலைத் தெருவிலிருந்த திருத்தணிகைச் சுவணப் பெருமானையருடைய பரம்பரையினராகிய குருசாமி ஐயரென்பவருடைய வீட்டிலிருந்த சுவடிகளில் இவ்வுரைப் பிரதியின் சில பகுதிகள் காணப்பட்டன. அவற்றைப் பார்த்து ஒப்புநோக்கிக் கொண்டேன். அதுவும் பிழைமலிந்த பிரதியே. அவ்வுரைப் பிரதியின் எஞ்சிய பகுதிகளைப்பற்றி அவரை விசாரிக்கையில் ஒருவரிடம் கொடுத்ததாகச் சொல்ல அவரைத் தேடிப் பிடித்துக் கேட்குங்கால் அவர் மற்றொருவரைச் சுட்ட அன்னவரும் அவ்வாறே செய்ய இவ்வாறே பலரிடம் சென்று கேட்டும் அம் முயற்சி பயனிலதாயிற்று.

சென்னைக்கு நான் வந்தபிறகு ஒருநாள் பிற்பகலிற் சில அன்

பார்களுடன் கடற்கரைக்குச் சென்ற பொழுது ஓரன்பர் பக்கிங் ஹாம்கால்வாய் ஓரத்திற் கிடந்தனவென்று எழுதப்பட்ட பல ஒற்றையேடுகளைக் கொணர்ந்து கொடுத்தனர். அவற்றை வாங்கி வந்து சோதித்தபோது இந்நூலின் இரண்டு ஒற்றையேடுகளே கிடைத்தன. படித்துப் பார்க்கையில் கோயில் பாடியதில் ஆளுடைய பிள்ளையார் கதையைக் கூறும்பகுதியிற் சில தாழிசைகளும் அவற்றினுரையுமே பிழைகளுடன் காணப்பட்டன. அவற்றையும் வைத்து ஒப்புநோக்கிக் கொண்டேன்.

பின்பு கிடைத்த சில மூலப்பிரதிகளும் ஒப்பு நோக்கப் பட்டன. உரைப்பிரதியிற் சில இடங்களில் உரைக்குமாறாக மூலங்கள் இருந்தன; சில இடங்களில் உரைக்குரிய தாழிசைகள் காணப்படவில்லை. இவ்விருவகைக் குறைகளையும் மூலமட்டு முள்ள பிரதிகள் நீக்கியுதவின.

இந்நூற்றாழிசைகள் குறட்டாழிசை யென்றும் இந்நூலின் பெயர் வீரபத்திரப்பரணி யென்றும் சில மூலப்பிரதிகளிற் காணப் பட்டன.

இந்த உரைப்பிரதி கிடைத்ததுமுதல் இதுகாறும் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் தேடிப் பார்த்தும் உரையுள்ள பிரதியாக வேறொன்றும் கிடைக்கவில்லை. சொன்னால் என் மனங்களியுமென்று பல உரைப்பிரதிகளை வருவித்துக் கொடுப்பதாகக் கூறித் தங்கள் காரியத்தைமட்டும் நிறைவேற்றிக் கொண்டு சென்ற புண்ணியவான்கள் சிலர்.

கிடைத்த பூர்த்தியான கையெழுத்துப் பிரதிகள் :

(உரைப்பிரதி)

தருமபுர ஆதீனத்துப்பிரதி 1

(மூலப்பிரதிகள்)

காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ கங்காதர முதலியார் தந்த பிரதி 1

சிகாழி ஸ்ரீ சிதம்பர வாத்தியார் தந்த பிரதி 1

சிதம்பரம் ஸ்ரீ தில்லைநாயக முதலியார் தந்த பிரதி 1

சென்னை இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தக

சாலைப் பிரதி 1

இந்நூலும் உரையும் மிகப் பிழைபட்டுக் காணப்பட்டமையாலும் வேறு நல்ல பிரதிகள் அகப்படாமையாலும் எழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழைகள் இன்னவையென்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தவற்றைமட்டும் திருத்தியமைத்தும் அங்ஙனம் நிச்சயிக்கு

முடியாதவற்றை வேறு பிரதி கிடைத்தால் செப்பஞ்செய்து கொள்ளலாமென வெண்ணி அங்ஙனமே அமைத்தும் பதிப்பிக்கப் பெற்றன. விளங்காத மேற்கோள்களின் ஆகரங்களை விளக்கியும் கடினமான விஷயங்களை அடிக்குறிப்பாற் புலப்படுத்தியும் மூலத்திலும் உரையிலும் கடினமாகவுள்ள பகுதிகளை இயன்றவரையில் விளக்கிப் பழைய நூல்களிலும் பிற்காலத்து நூல்களிலும் இந்நூலோடு ஒத்துள்ள பகுதிகளை எடுத்துக்காட்டி எழுதுவித்த விசேடக்குறிப்பையும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியையும் பாடபேதத்தையும் உரையிற்கண்ட இலக்கண விசேடங்களையும் விளங்கா மேற்கோள்கராதியையும் பிறவற்றையும் வழக்கம்போலவே சேர்த்தும் இப்புத்தகத்தை வெளியிடலானேன். இவை வித்தியாவிநோதர்களுக்கு மிகப் பயன்படுமென்று எண்ணுகிறேன்.

இதனால் தெரியவருவனவும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு நிகழ்ந்தனவுமாகிய முதல் இராசராசன் முதற்குலோத்துங்கன் விக்கிரமசோழன் முதலிய மூவர் நம்பிப்பிள்ளை முதலியோர்களின் சரித்திரப் பகுதிகளும், அவர்கள் பகைவரை வென்று நாடுகாத்தமையும், ஸ்ரீ சிதம்பரம் முதலிய ஸ்தலங்களில் திருப்பணி செய்தமையும், பிறதருமங்கள் புரிந்தமையும், அவர் காலத்து நிகழ்ந்த பிற நிகழ்ச்சிகளும், சில சொற்பிரயோகங்களும், பிறவும் சிலாசாஸனங்களின் உதவியால் தெளியப்பெற்று வலியுறுவனவாயின.

இந்நூல் ஆராயப்பெற்று வந்தகாலத்தும் பதிப்பிக்கப்பெற்று வந்தகாலத்தும் சென்னைச் சிலாசாஸன ஆபீஸிலுள்ள சில அறிக்கைகளும் புத்தகங்களும், சென்னை இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையிலும் சென்னை ஸர்வகலாசாலைப் புத்தகசாலையிலும் உள்ள சில புத்தகங்களும் மிக்க உதவியாக இருந்தன.

ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளாக விளங்கும் கும்பகோணம் ஐகத்குரு ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகளவர்களை யான் தரிசிக்கும் காலங்களிற் பழந்தமிழ் நூலாராய்ச்சியைப்பற்றிப் பெருங்கருணையுடன் விசாரிப்பதுண்டு. அது மிக்க ஊக்கத்தையும் தைரியத்தையும் எனக்கு அளித்து வருகின்றது.

அவ்வப்போது நிகழ்ந்த ஐயங்களை நீக்கிய மைஸூர் ஸர்வகலாசாலை, திராவிட பாஷா ஸபைத்தலைவரான ஸ்ரீமான் பிரகடன விமர்ச விசக்ஷண கர்னாடகாசார்ய வித்யாவைபவ ராவ்பகதூர், ஆர். நுசிம்மாசாரியரவர்களையும், பங்களுர்த் தண்டிலுள்ள தேவி உபாஸகராகிய பண்டிதர் பிரம்மஸ்ரீ ராமதாஸ சாஸ்திரிகளவர்களையும்

யும், சென்னையிலிருக்கும் ஸ்ரீனிவாஸநல்லூர் பிரம்மஸ்ரீ ராமசந்திர சாஸ்திரிகளவர்களையும் ஒருபொழுதும் மறவேன்.

திருக்கையால பரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாநீளத்துத் தலைவர்களாகிய ஸ்ரீஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிகரவர்களும், திருப்பனந்தாட் காசிமடத்துத் தலைவர்களாகிய ஸ்ரீஸ்ரீ காசிவாசி சொக்கலிங்கஸ்வாமிகளவர்களும், மதுரை அட்வோகேட் ஸ்ரீமான் டி. ஸி. ஸ்ரீனிவாஸையங்கார் M. L. C அவர்களும், பெரும்பன்றியூர் ஸ்ரீமான் ஏ. எம். பெரியசாமிமுத்தைய உடையரவர்களும், கொழும்பு நகரத்துள்ள ஸ்ரீமான் டாக்டர் கு. ஸ்ரீகாந்த முதலியரவர்களும் தமிழ்ப் பாஷையின்கண் உள்ள பேரபிமானத்தினால் நூற்பதிப்பு விஷயத்தில் இயன்ற உதவிகளை அவ்வப்போது செய்து தமிழை அன்புடன் ஆதரித்து வருவதை இது முகமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தநூலை ஆக்குவத்தோன்றிய இராசராசனுடைய செயல்களையும் ஓட்டக்கூத்தர் முதலிய தமிழ்ப் புலவர்களை அவன் ஆதரித்து விளங்கியதையும் நினைக்கும்பொழுதெல்லாம் ஸ்ரீ ஸேது ஸமஸ்தானாதிபதிகளும் தமிழ்ச்சுவையை நன்கறிந்து தமிழ்ப்புலவர்களை மிக்க அன்போடு ஆதரித்துவந்தவர்களுமான காலஞ் சென்ற மகாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மகாராஜா அவர்களுடைய ஞாபகம் உண்டாநி மேன்மேலும் வருத்தியது. அவர்களுடைய செல்வப் புதல்வர்களும் இப்பொழுது ஸேது ஸமஸ்தானாதிபதிகளாக விளங்குபவர்களும் தந்தையாரவர்களைப் போலவே தமிழ்ச்சுவையை யறிந்து இன்புறுபவர்களும் தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்து வருபவர்களும், “மகன்றந்தைக் காற்று முதலி யிவன்றந்தை, என்னோற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல்” என்னும் பெரியார் வாக்கிற்கு இலக்கியமாக உள்ளவர்களுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய மகாராஜராஜஸ்ரீ ஷண்முக ராஜேஸ்வர நாகநாத ஸேதுபதி மகாராஜா அவர்கள், நூற்பரிசோதனைக் காலத்தில் உடனிருந்து உதவி செய்து வருபவர்கள் விஷயத்தில் நான் பொருட்கவலை யடையாதபடி வழக்கம்போலவே கவனித்து உதவி செய்து வருதல் மிகவும் போற்றற்பாலது.

என்னுடைய பதிப்புக்கள் வெளி வருவதை மிக்க ஆவலுடன் எதிர்நோக்கி அடிக்கடி உண்மை அன்பர்கள் கடிதம் எழுதி வருவது எனக்கு மிக்க ஊக்கத்தை விளைவிக்கின்றது.

இந்நூலைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்துவருங் காலங்களில் உடனிருந்து எழுதுதல், ஆராய்தல், ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய உதவிகளை அன்புடன் செய்தவர்கள் என் இனைய சகோதரர் சிரஞ்சீவி, வெ. சுந்தரேச ஐயரும், சென்னை விமன்ஸ் கிறிஸ்தியன்

காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் வித்வான், சிரஞ்சீவி, க. கோதண்டராம ஸ்யரும், சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் வித்வான், சிரஞ்சீவி, வி. மு. சுப்பிரமணிய ஸ்யரும், மோகனூர், தமிழ்ப் பண்டிதர், சிரஞ்சீவி, கி. வா. ஜகந்நாத ஸ்யரும் ஆவர். இவர்களுள் ஜகந்நாதையர் எடுத்துக்கொண்ட உழைப்பு பாராட்டத்தக்கது.

இப்புத்தகத்தில் எதிர்பாராத பிழைகள் பல காரணங்களால் அங்கங்கே நேர்ந்திருத்தல் கூடும். அவற்றைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி இதனைப்படிக்கும் அறிஞர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்திப் பாதுகாத்தருளும் தோன்றாத் துணையை அனவரதமும் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

திருவாசகம்

“ அன்றே யென்ற னவியு முடலு முடைமை யெல்லாமும்
குன்றே யனையா யென்னையாட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றோ ரிடைபூ நெனக்குண்டோ வெண்டோண் முக்க ணெம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானே விதற்கு நாயகமே.”

‘ தியாகராஜ விலாஸம் ’
திருவேட்டிசுவரன் பேட்டை
20—1—1930.

}

இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதையர்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாரிய விருத்தம்

கன்றடுங் கரதலத்துச் சிவகாமி யம்மை
 கண்டுகளித் திடத்திலலைக் கடிநகரிற் கனக
 மன்றடுங் கூத்தனைப்போ விருமொழிக்குந் தலைமை
 வாய்ந்துவிற்ற புலவாசிகா மணியாகி விளங்கி
 என்றடுங் குலத்தேவர் மூவர்வழி படவைந்
 தியற்றியினை யிலியாகிச் சருவஞ்ஞ லாகி
 நின்றடுங் புகழ்க்கூத்தன் கவிச்சக்ர வர்த்தி
 நேர்மையினை யெடுத்துரைக்கு நீர்மையன்கொல் யானே.
 எண்ணுமிரு வேறுலகத் தியற்கையெனுங் குறளை
 , யெதிர்மறுத்தே யிருபொருளு மொருங்குபெறுங் கூத்தன்
 கண்ணுபல குணக்குன்றும் வரராச ராசன்
 கரசிரகம் பிதஞ்செய்யக் கவிஞர்குழாங் களிப்பப்
 பண்ணுமிரு மொழிச்சுவைக ணண்ணுதக்க யாகப்
 பரணியினைப் புகழ்ந்திடுகோ முரணிலகன் கண்ணே
 அண்ணுகவை பலவிளங்க வரியவுரை செய்த
 வாசிரியன் பெரும்புலமை பேசுகிறோ யானே.

இந்நூலாசிரியராகிய ஒட்டக்கூத்தருடைய இயற்பெயர் கூத்தரென்பது; இவர் கூத்தமுதவியாரென்றும் வழங்கப்படுவார். கூத்தரென்பது ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானுடைய திருநாமம். இவர் பிறந்த ஊர் மலரியென்பர்; “மலரி வருங்கூத்தன்” (தண்டி. மேற்.)

இவர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் வடமொழி நூல்களிலும் மிகுந்த பயிற்சி வாய்ந்தவர். செய்யுள் இயற்றுமாற்றல் இவர்பால் மிகச் செவ்வனே அமைந்திருந்தது. வடமொழியிலுள்ள பலவகையான சொற்களையும் தொடர்மொழிகளையும் தாம் இயற்றும் செய்யுட்களில் உரிய இடங்களில் அமைத்துப்பாடுபவர். அவ்வாறமைப்பதில் இவருக்கு மிகுந்த ஊக்கமும் பிரீதியுமுண்டு. பல மாணாக்கர்கட்குப் பாடஞ்சொல்லும் இயல்பினர். சிவபக்திச் செல்வம் வாய்ந்தவர்; கலைமகளையும் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றவர். இவர் இன்னராதல் இவரியற்றிய நூல்களாலும் இந்நூலுரையாலும் விளங்கும்.

இவர் விக்கிரமசோழன் காலத்தில் அவனுடைய ஆஸ்தான பண்டிதராகவும், குலோத்துங்கனுக்கு வித்தியாகுருவாகவும், அவனுக்கும் அவன் குமாரன் இரண்டாம் இராசராசனுக்கும் ஆஸ்தான பண்டிதராகவும் இருந்து அவர்களுடைய அவைக்களத்தை அலங்கரித்துப் பல புலவர்களை

ஆதரித்தும் பல தூல்களை இயற்றியும் இயற்றுகித்தும் விளங்கியவர். அக் காலத்தில் அம்புவருள் ஒவ்வொருவரீதும் ஒவ்வொருலாவும் குலோத் துங்கசோழன்ரீது ஒரு பிள்ளைத்தரிமும் இயற்றினார். இவரிடத்துப் பேரன்புற்ற அம்புவருளொருவன் இவருக்கு அரிசிலாற்றங்கரைக்கண்ண தாகிய ஒருரை அளித்தனன் ; இவர் பெயரால் அது “கூத்தனார்” என்று இக்காலத்து வழங்கப்படுகிறது. இவர் கலைமகளுடைய திருவருள் பெற்றவராதலின், அவ்வுரில் அத்தேவியின் திருவுருவத்தைப் பிரதிஷ்டிப் பித்துக் கோயிலெடுப்பித்து வழிபட்டு வந்தனர். இஃது, “ஆற்றங்கரைச் சொற்கிழத்தி வாழியே” (தக். 813) என்பதனாலும் விளங்கும் ; இத்திருக் கோயில் இன்றும் நல்ல நிலையில் உள்ளது.

தன்மீது இவர்செய்த உலாவிலுள்ள ஒரு கண்ணியை ஒட்டி ஒரு செய்யுள் இயற்றும்படி விக்கிரமசோழன் சொல்ல அவ்வாறே விரைந்து பாடினமையால் இவர் ஒட்டக்கூத்தரென்னும் பெயர்பெற்றாரென்பர். இப் பெயருக்கு வேறு காரணம் கூறுவாறுமுள்.

விக்கிரமசோழன் இவருக்கு யானை காளம் முதலிய வரிசைகளை அளிக்க இவர், “இவ்விருதுகளைப் பெறுதற்கு யான் உரியேனல்லேன்” என்று, “பெருக்கத்து வேண்டும் பணிவு” என்பதற்கிணங்கத் தம்முடைய பணிவைத் தெரிவித்தனர் ; இவை பின்னுள்ள செய்யுட்களால் விளங்கும் :

| “இடுக்கட் புண்படு விரப்புக் கொண்டுமுன்
 றிரக்கச் சென்றவின் நெனக்குச் சிங்களம்
 திருக்குற் றஞ்சும்வெஞ் சினத்துச் செம்பியான்
 றிருக்கைப் பங்கயஞ் சிறக்கத் தந்தன
 படுக்கக் கம்பளம் பாக்கக் குங்குமம்
 பதிக்கக் கங்கணம் பரிக்கக் குஞ்சரம்
 கடுக்கக் குண்டலங் கலிக்கச் சங்கினங்
 கவிக்குப் பஞ்சரங் கவிக்கத் தொங்கலே”
 | “பத்துக்கொண் டனதிக்கும் பதறிப்போய் முடியப்
 பைம்பொற்ற ரகைசிற்தப் பகிரண்டத் திடையே
 மத்துக்கொண் டமுதத்தைக் கடையாழித் திருமால்
 வடிவாகிப் புனிகைக்கொண் டருண்மானு பரணு
 முத்துப்பந் தரினிற்குங் குருளைக்குஞ் சினவேல்
 முருகற்கும் பொதியக்கோ முனிவற்கும் பதுமக்
 கொத்தற்குஞ் சடிலக்குந் தளருக்கு மல்லாற்
 கூழைத்தண் டமிழுக்கேன் கொடியுங்கா ளமுமே.”

இராசராசனுலாவைப் பாடி அரங்கேற்றியபொழுது இவருக்கு அவ் வரசன் ஒவ்வொரு கண்ணிக்கும் ஆயிரம் பொன் விழுக்காடு வழங்கினான்.

* இது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பூந்தோட்டம் ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்தில் உள்ளது. † தமிழ்நா. 118, 119.

இது, “தெள்ளித்தம், முன்னு யாகரில்வன் புதுலாக் கண்ணிதொழும், பொன்னு யிரஞ்சொரிந்த பூபதியும்” (மங்குரசோழனுலா), “கூட, னராதிபன் கூத்தனெதிர் நண்ணியோர் கண்ணிக், கொராயிரம்பொ னீந்த வுலாவும்” (தமிழ்விதூது) என்ஓவற்றால் தெரிகின்றது.

இவரை ஆதரித்தவர்கள் மேற்கூறிய மூவரேயன்றி, திருச்சிற்றம்பல முடையான் பெருமாள்நம்பி, காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்த உபகாரிகளாகிய வீரர் சிலர், புதுவைக்காங்கேயன், திரிபுவனச்சோமனென்னும் செல்வர்களுமென்று இந்நூலாலும் இதனுரையாலும் பிறவற்றாலும் விளங்குகின்றது.

இந்நூலின் இறுதியில், “ஆக்கம் பெருக்கு மடந்தை வாழியே” என்று திருமகளை வாழ்த்தியிருத்தல் சோழர் முதலியோரால் நன்கு ஆதரிக்கப்பட்டு மேன்மேலும் செல்வம், புகழ், மதிப்பு இவற்றை மிகுதியாக அடைந்து யாதுங்கவலையின்றி இவர் வாழ்ந்து வந்தனரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

இராசராச சோழன் (II) காலத்தில் முதமைப் பிராயம் அடைந்திருந்த இவர் உடற்றளர்ச்சியுற்றிருந்தாரேனும் அறிவில் தளர்ச்சியுறவில்லை. இவர் இயற்றிய மூவருலாவில் இராசராச சோழனுலா ஏனைய இரண்டிலும் அளவாலும் சுவையாலும் மிக்கிருத்தலும் இந்நூலமைப்பும் இதனை அறிவிக்கும்; “நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி னுரைமூதாளன்” என்னும் மணிமேகலையடிகள் இங்கே ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

இவர் காலத்திலிருந்த புலவர்கள் நம்பிகளியார், நெற்குன்றவாண முதலியார் முதலியோர். கம்பும் புகழேந்தியும் இவர்காலத்தில் இருந்தவரென்பது சிலர் கொள்கை; அதற்குத் தக்க ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை.

இவர், “பாடற் பெரும்பரணி தேடற் கருங்கவி கவிச்சக்கரவர்த்தி பரவச் செஞ்சேவகஞ் செய்த சோழன்றிருப்பெயர்” (குலோத். பிங்ங்.) என்பதில் முதற்குலோத்துங்கன்மீது சயங்கொண்டார் கவிக்கத்துப் பரணி இயற்றியதையெடுத்துக் கூறுதலால் பிறபுலவர்களைப் பாராட்டும் இவருடைய அரியகுணமும், சயங்கொண்டார்பால் இவர் கொண்ட மதிப்பும் விளங்கும்.

இவர் உலக இயல்பைக் கடந்து வருணனைகளை அமைப்பதற் கௌடப்புலவரெனப்படுவார். அவ்வாறமைப்பதை இந்நூலுள் 29, 37, 85-ஆம் தாழிசைகளாலும் பூதகணங்களின் செயல்களை விரித்துக் கூறும் பகுதி முதலியவற்றாலும் உணரலாம். செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலில் அக்காலத்துள்ள கவிகளுட் சிறந்து விளங்கினமையால் * கவிராக்ஷசனென்றும் † கவிச்சக்கரவர்த்திகளென்றும் ‡ சக்கரவர்த்திகளென்றும்,

* சோழமண்டல சதகம், கூக, மேற். திருவாவடுதறை ஆதீன வித்துவான் ஸ்ரீ கச்சியப்ப முனிவர் கவிராக்ஷசனென்ற சிறப்புப்பெயர் வாய்ந்திருந்தவரென்பது கர்ணபரம்பரைச் செய்தி.

| தக்க. 813 - 4; 536, 776, உரைகள். | தக்க. 457, உரை.

அரசனாற் காளம் என்ற விருதுபெற்றமையால் * காளக்கவியென்றும் இரு மொழி நூல்களுள்ளும் இன்றியமையாதனவற்றைச் செவ்வனே அறிந்து அறிந்தவற்றை நன்கு புலப்படுத்திச் செய்யுள் செய்யும் திறம் வாய்ந்திருந்த மையின் † சருவஞ்ஞகவி யென்றும் இவர் வழங்கப்படுவர்.

இவர் தேவியைப்பற்றிக் கூறுவனவெல்லாம் பெரும்பாலும் யாமள சாஸ்திரக் கருத்துக்களைப் பின்பற்றியனவென்று தெரிவதால் இவருக்கு அந்நூல்களிற் பயிற்சியுண்டென்றும் சைன முதலிய பிற சமயங்களைப்பற்றிய செய்திகளையும் பரிபாஷைகளையும் எடுத்தாளுதலின் அச்சமயதூல் களை யறிந்தவரென்றும் சொல்லலாம்.

இவர் செய்த வேறு நூல்கள்:—காங்கேயன்நாலாயிரக்கோவை, அரும் பைத் தொள்ளாயிரம், மூவருலா, குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ், ஈட்டியெழுபது முதலியன. அன்றியும் இவர் அவ்வப்பொழுது செய்தனவாகச் சில செய்யுட்கள் தமிழ்நாவலர் சரிதை முதலியவற்றிற் காணப்படுகின்றன. இந்நூலில் 776-ஆம் தாழிசை உரையினால், விக்கிரமசோழன்மீது கவிக்கவெற்றியைக் குறித்து ஒரு பரணி இவரால் பாடப்பட்டதென்று தெரிகின்றது; இந்நூல் 13-ஆம் தாழிசை உரையில் உரையாசிரியர், “என்றார் தாமே” என்று குறிப்பிடுத்துக் காட்டிய, “முத்தின் கனங்குழையை யுங்குமிழை யுங்கதுவி முட்டுங் கருங்கயல்க ளின்கடை யடங்குவன” என்பதும், சிலப்பதிகார வுரையில் அடியார்க்குநல்லார் காட்டிய மேற்கோள்களுள் பரணித்தாழிசைகளாகக் காணப்படும், “மோடிமுன் றலையை வைப்ப ரேழுடி குலைந்தகுஞ்சியை முடிப்பரே, ஆடின்னு குரு திப்பு துத்திலை மம்முகத்தின் லமைப்பரே”, “மண்ணி னாற வறுத்ததங்கடலை வைத்தபீடிகை வலங்கொள, விண்ணி னாயகிதன் யாக சாலைதொறு மீளவுஞ்சிலர் மிறைப்பரே” என்பவைகளும் அப்பரணியிலுள்ளன போலும்.

“சென்று செயியளக்குஞ் செம்மையவாய்ச் சிந்தையுள்ளே, நின் றளவி லின்ப நிறைப்பவற்றுள் - ஒன்று, மலரிவருங் கூந்தலார் மாதர்நோக் கொன்று, மலரிவருங் கூத்தன்றன் வாக்கு” என்ற தண்டியலங்கார மேற்கோட்செய்யுளால் இவர் வாக்குநயத்தை அக்காலத்தார் நன்குமதித்திருந்தா ரென்பதும் இவரால் ஆதரிக்கப்பெற்ற புலவர்களுள் தண்டியலங்கார மேற்கோளாசிரியரும் ஒருவரென்பதும் விளங்குகின்றன.

இந்நூலிலும் இவரியற்றிய வேறு நூல்களிலும் அமைந்துள்ள பிரயோகங்களை உற்று நோக்குகையில் இவர் சைவத்தில் மிக்க பற்றுடையவரென்பது தெளிவாகும்.

தூர்க்காபரமேசுவரி கலைமகளை நோக்கி ஆளுடையபிள்ளையார் கதையைச் சொல்லும்படி கட்டினாயிட்டு, அங்ஙனமே சொல்லிய கலைமகளை மனமுவந்து தன் அருகில் வீற்றிருக்கும்படி அருளிச்செய்ததாகக் கூறியிருப்பதும், தக்கயாக சங்காரத்தைக் கூறும் ஏனைய நூல்களில் வீரபத்திரதேவர் கலைமகளுடைய நாசியை அரிந்ததாகக் காணப்படும் செய்தியைக் கூறு

* தக்க. 70, உரை. † தக்க. 433, உரை.

தொழிந்ததும், வாழ்த்தில், “ஆற்றங் கரைச்சொற் கிழுத்தி வாழியே” என்று பாராட்டியிருப்பதும் இவருக்குக் கலைமகள் பாலுள்ள பேரன்பைப் புலப்படுத்துகின்றன. இவர் தமிழ்ப்பரமாசாரியராகிய அகத்தியரிடத்து மிக்க பக்தி உடையவர் : 40, 233, 624-ஆம் தாழிசைகளைப் பார்க்க. இருமொழியிலும் நல்ல பாடிநகியுடையவராயிருப்பினும் வீரபத்திரதேவர் போர்க் கோலங்கொண்டெழுந்த காலத்தில் தும்பைமாலையை அணிந்துகொண்டதாகக் கூறப்பெற்ற இவர், “பொதியில் வாழ்முனி புங்கவன்றிரு வாய் மலர்ந்த புராணதூல், விதியினிலவரு தும்பைமலை விசம்புதூர மிலைச்சியே” என்று கூறியதாலும், அகத்தியமுனிவரை, “ஒருதமிழ் முனிவரன்” என்றும், பொதியின்மலையை, “தமிழ்க்குன்று”, “தமிழ்ப் பொதியில்” என்றும் சொல்லியதாலும், “கோக்குந் தமிழ்க்கொத் தனைத்தும் வாழியே”, “வாழி தமிழ்ச்சொற் றெரிந்த தூற்றுறை, வாழி தமிழ்க்கொத் தனைத்து மார்க்கமும், வாழி திசைக்கப் புறத்து நாற்கவி” என்று வாழ்த்தியதாலும் தமிழ்மொழியிலும் அதன் வளர்ச்சியிலும் இவர் அதிக அபிமானம் உடையவரென்பது விளங்கும்.

கடவுள் வாழ்த்தில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியை வாழ்த்தியிருத்தலாலும் அவர் கதையைக் கோயில் பாடியதிற் புருத்தி விளங்கப் பாராட்டியிருத்தலாலும் பிறவற்றாலும் இவருக்கு அவரிடத்திருந்த சிறந்த பக்தி வெளியாகின்றது.

இவர் நன்றியறிவிற் சிறந்தவர் ; இந்நூலில், பொதுவாகச் சோழர்களைச் சிறப்பிக்கும் சிறப்பாகத் தம்மை ஆதரித்த சோழர்களைப் பலபடப் பாராட்டியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்த உபகாரிகளையும் பல்லவராயனென்று பட்டம் பெற்ற நம்பிப்பிள்ளையையும் நல்ல சந்தர்ப்பத்திலெடுத்துச் சிறப்பித்துமிருப்பதால் இது தெளிவாகும்.

போர்செய்யச்சென்ற வீரபத்திரதேவர் காஞ்சியில் சிவபெருமானுக்கு நீழல்செய்யும் மாமரத்தின் பல்லவத்தை (தளிரை) அணிந்தனரென்று கூறியிருத்தலால் காஞ்சிபுரத்தில் இவருக்கிருந்த பேரன்பு விளங்கும்.

இவருடைய வரலாறுகளைத் தனிப்புத்தக ரூபமாகவும் வேறு வேறுகளாகவும் பலர் வெளியிட்டிருத்தலால் அவற்றை விரித்தெழுதாமல் இன்றியமையாத சில வரலாறுகளும் இந்நூலாலறியப்பட்ட செய்திகளுமே இங்குத் தெரிவிக்கப்பட்டன.

உ- நாலாய்ச்சி

I. மற்றப் பரணிகளுக்கும் இதற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் :

(க) மற்றப் பரணிகளைப்போலப் பாட்டுடைத்தலைவனுக்கு நன்மை உண்டாக வேண்டுமென்று வாழ்த்தாமல் ஆக்குவித்தோனுக்கு நன்மை உண்டாகும்படி தெய்வங்களை வாழ்த்தியிருத்தல் ;

(உ) உமாபாகர், விநாயகர், முருகக்கடவுள் திருஞானசம்பந்தரென்னும் இவர்களை மட்டும் வாழ்த்தியிருத்தல் ;

(ஈ) தூலுறுப்புக்களின் பிறழ்ச்சி ;

(ச) காடுபாடியது முதலியவற்றில் யாமளநாலின் முறைப்படி வருணித்திருத்தல் ;

(ரு) சைவத்தின் ஏற்றம் புலப்படும்படி திருஞானசம்பந்தர் சைனரை வென்ற கதையைத் தேவிக்கு நாமகள் கூறியது முகமாகப் புதிதாக விளக்கக் கூறியிருத்தல் ;

(ஈ) கூழுடுதலென்னும் உறுப்பிற் பேய்கள் கூழையாக்கிக் குடித்துப் பாட்டுடைத் தலைவனை வாழ்த்தாமல் இந்நூலை ஆக்குவித்த இராசராச சோழனையும் அவன் முன்னோர்களையும் அவர்களுடைய நற்செய்கைகளையும் வாழ்த்துதலைக் கூறியிருத்தல் ;

(எ) களங்காட்டுதலிற் காளி பேய்களுக்குக் களங்காட்டியதாகக் கூறியது போலன்றிக் கதைத்தொடர்பு புலப்படத் தேவிக்குச் சிவபெருமான் காட்டியதாகக் கூறியிருத்தல் ;

(அ) ஆக்குவித்தோனிடத்துள்ள பேரன்பால் அவனைத் தனியே இறுதியில் வாழ்த்தியிருத்தல்.

II. சரித்திர சம்பந்தமான விஷயங்கள் :

இராசகம்பிரன் (இரண்டாம் இராசராசன்) பிரட்டனைவென்று இரட்டனுக்குப் பட்டங்கட்டியது, இராசராசபுரி பல அரசர்களாற் காக்கப்படுதல், இராசராசன் (II) தில்லைத்தலத்தில் தேர் அமைத்தது, அவன் பாண்டியரை வெல்லப் படைவிடுத்தது, அவன் மலையை வெட்டிப் பொன்னிக்கு வழிகண்டது, அவன் வஞ்சியில் வாகை புனைந்தது, ஒரு பாண்டியன்கை பொன்னுனது, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தார் கட்டரணம் வல்லவனை நடைகொண்டது, குலோத்துங்கன் (II) (தில்லையில்) ஏழ்நிலைக் கோபுரம் வகுத்தது, அவன் கோயிலுக்கு ஆனிரையையும் யானைகளையும் வழங்கியது, அவன் தில்லைமன்றில் இடங்கண்டது, அவன் தில்லையில் மண்டபங்களமைத்தது, அவன் தில்லையிற் கற்பகம் வைத்தது, அவன் மகோதைமேற் சென்றது, அவன் மதுரைமேற் சென்றது, அவன் (தில்லையில்) மறுகு வகுத்தது, சோழர் கருநடர் ஒளித்த விற்தவனத்தில் எரியிட்டது, சோழர் மலைகளிற் புலிவடிவம் பொறித்தது, தண்டகாபதியாகிய பல்லவராயன் (நம்பிப்பிள்ளை) சேரனைத்

திறைகொண்டது, தெய்வப்பெருமான் (முதல் இராசராசன்) இராசராசேசுவரம் சமைத்தது, பெரியபெருமான் (குலோத்துங்கன் II) தில்லை வனத்திற் பிழிகை யமைத்தது, முதற்குலோத்துங்கன் வேதத்தழிவு மாற்றிச் சுங்கம் தவிர்த்தது, விக்ரமசோழன் கலிங்கரை வென்று தெய்வப்பரணி கொண்டது முதலியன.

III. இந்நூலாலறியப்படும் இந்நூலாசிரியர் கொள்கைகளிற் சில :

ஆளுடையபிள்ளையார் முருகக்கடவுளின் திருவவதாரம், சில வென்பதை இரண்டென்னும் பொருளில் வழங்குதல், சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனம் அக்கினி, சூரியன் ஏழுகுதிரைகளை யுடையான், தேவியே திருமால்.

IV. அரிய விஷயங்களிற் சில :

அகத்தியர் யாழ் வாசித்தலில் வல்லவர், ஆளுடையபிள்ளையார் பாண்டியனுடைய இருவகைக் கூனையும் நீக்கினர், இந்திரர்கள் விமானம் முப்பத்து நான்கு, இரத்தமழை பெய்யும் மேகமுண்மை, இருதயம் தாமரை மொட்டைப்போல் இருத்தல், ஈசானனது எருது மூப்புடையது, உலகத்தார் சூரியனை வணங்குதல், ஒருவகை நாகங்கள் யானைகளை யுண்ணல், ஒருவகைப் பாம்பின் கண்ணில் விஷமுண்மை, கருடலோகமென ஒன்றுண்மை, கருடன் இரண்டுருவங்களை ஒருங்கே உடைமை, காலன் வேறு யமன் வேறு, காவிரி வற்றுமை, காளியினடியவர்களும் அவர்கள் செயலும், கின்னர மிதுனங்கள் பாடும் வண்மையையுடையன, குபேரனுக்கு நரனென்னும் யட்சன் வாகனம், குலச்சிறை நாயனார் அதிகாரி பெருநம்பியென்னும் பட்டங்களுடைமை, கைலைமலை இமயமலையின் ஒரு குவடென்பது, கோலோகத்தின் இலக்கணம், சக்கரவாளகிரி பொன்னிறத்தது, சமணர் தாமே கழுவேறியது, சமணர் மந்திரவாத வித்தையிறேர்ந்தவர், சமணருடைய இலக்கணங்களுஞ் செயல்களும், சிவபெருமான் அண்டங்களைத் தாராக அணிந்தது, சிவபெருமானுடைய கங்கணமாகிய பாம்பு திருஷ்டிவிஷமென்பது, சூரன் ஒளித்திருந்த மலையைபும் அவன் மாற்பையும் ஒரே காலத்தில் ஊடுருவிச் செல்ல முருகக் கடவுள் வேல் விட்டது, தட்சகன் திருஷ்டிவிஷமென்பது, திருமால் புனலையே உடம்பாக உடையவர், திருமாவின் சார்ங்கம் மூங்கில், திருமாவின் வடிவு ஐந்து, துர்க்காபரமேசுவரி கோயில் வாயிலின் இருபுறத்தும் சங்கநிதி பதுமநிதி உண்மை, துர்க்காபரமேசுவரி முல்லை மாதவி கற்பகக் கொடிகளை வளர்த்தல், தெய்வஸ்திரிகள் பூங்கொடியைப் பிடித்து வருதல், தேவி இறைவன் மாம்பிலிருத்தல், நட்சத்திரங்கள் இருபத்தெட்டு, பாசம் காலனுக்கும் தண்டு யமனுக்கும் ஆயுதங்கள், பிரமா அவதரித்தது திருமாலின்உந்திச் செந்தாமரையில், மின்பு அவர் தங்கியது வெண்டாமரையில், அவர் குறளை கூறியதால் தண்டனை யடைந்தது, புத்தன் வாளெறிந்த வாயுடையால் நரந்தது, பூமியனுவினால் மணல் வந்தது, பேர்க்கள் யுத்தகளத்தில் உணவு

பெறுதல், பைரவமதத்தினர் வெப்புநோயை நீக்குதற்குச் சக்கரபூசை செய்தல், மந்தரம் மேருவின் வடபாற் சிகரமென்பது, மயில் பாம்பை உண்ணுதல், மரத்திற்கு உயிருண்மை, மலைகளுக்குச் சிறகிருந்தமை, மாகேசுவரத்தொண்டர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரவர், மாடப்புற கல்லை யுண்ணுதல், முருகக்கடவுளுக்கு மயில் கொடியுமாதல், வருணன் நாகபாச முடையான், வானவிற்கள் இரண்டுண்மை, வீரபத்திரர் போர்மேற் செல்லுகையில் மாந்தளிரை யணிந்தது, வேதங்கள் மூன்று.

V. புறப்பொருளமைதிகள் :

கம்புமுல்லை, தும்பை சூடுதல், பகைவருடைய அரணங்களில் எரியிடுதல் (உழபுலவஞ்சி), படைவழக்கு, வஞ்சி சூடுதல், வாகை சூடுதல், வென்று களங் கொள்ளுதல் (பேராண்முல்லை.)

VI. பொருளணிகளிற் சில :

அபூதவுவமை, ஆதிதீபகம், உவமை, எதிர்பிரனிறை, சிலேடை, சொற்பின் வருநிலை, சொற்பொருட் பின் வருநிலை, நிதரிசனம், நிந்தாத்துதி, நிரனிறை, விபரீதாலங்காரம்.

தொனி : 12, 561.

VII. சொல்லணிகள் :

திரிபு, 3, 5, 16, 27, 34-5, 73-4, 167, 228, 230, 277, 292, 357, 363, 391, 394, 524, 560, 619, 649, 682.

சந்தம்.

VIII. தெய்வங்கள் :

அட்டகணநாதர், அரமங்கையர்களிற் பலவகையினர், இந்திரன் முதலியோர், உபேந்திரன், உமபாகர், உரோணி, கந்தருவர், கலைமகள், காமன், குமரியரெழுவர், சன்மினிகள், சாகினிகள், சாத்தன், டாகினிகள், திருமகள், திருமால், துர்க்காபரமேசுவரி, பத்துப்பிரமர், பரசுராமர், பலதேவர், பிரமர், புராதனர்கள் (தேவியடியார்களில் ஆடவர்), முப்பத்து முக்கோடி தேவர், முப்பத்து மூன்று தேவர், முருகக்கடவுள், மோகினிகள், யஞ்ஞ தேவன், யோகினிகள், வள்ளி, விசயை, வித்தியாதரர், விநாயகர், வீரபத்திர தேவர், வையமகள், வைரவர்.

IX. சிவபெருமானுக்கு இந்நூலுள் வழங்கும் திருநாம வகைகள் :

அடிப்பெருங் கடவுள், அந்திப்போதனையான், அரன், அம்புத்தாயிர்க் கிழத்தி புக்குழி, அனலன், ஆதிவானவன், ஆலமுது செய்யுமையன், ஆலாலமயிலுநாதன், இருவர்கட்கரியராமெங்கணயகர், இருவரே தெரிய வரியர், இறை, இறைமலையில்லி, இறைவர், ஈசன் உமைவாழ்வொரு பாகர், ஐயன், கண்ணுதற் கடவுள், கண்ணுதன் முதற் கடவுள், கபால நிரைப்பேராய மார்புடைய வீரர், குன்றவில்லி, கொன்றையார், சடாடவி

முடித்தேவர், சிங்கமும் கற்கியும் பன்றியுஞ் செற்றவர், சிவன், சூலபாணி, சேயோன், தலைவர், தனிமூல முதல்வர், தாராகவண்டன் தொடுத்தணிந்தோர், திரிபுரம் பொடிபடப்பொருள் பொருநர், தேவர் தேவர், தொல்லை நாயகர், நக்கர், நாதர், நாயனார், நிசிந்தர், பணிமதாணியோர், பரசுபாணி, பரம்பரன், பரமன், பரன், பவிமேவுநாயகன், பிரான், புராரி, பெருமான், பெருமானடி, பொலஞ்செக்கர்ச் சடையான், மதியமூர் சடாமோலி மகிணர், மழுவார், மழுவாளியார், முக்கணம்மாதி, முத்தர், முப்பத்து முத்தேவராயவர் (தேவர் ஆயும் அவர்), முப்புரஞ்சுட்ட வீரர், மூவராயவரின் முதல்வர், மேருதரர், மேருவரையிற் கடவுள், ரசதக்குன்றவர், ராசராசபுரேசர், வல்லவன், வெள்ளிமலைப் பெருமான்.

X. தேவியின் திருநாம வகைகள் :

அகிலலோகநாயகி, அகிலலோகமாதா, அகிலாண்ட நாயகி, அந்திப் போதனையானுடனாடுந்திரு, அமலை, அன்னை, ஆரணாகாரி, இகன் மகள், இமவான் மகள், இரணியருரம் பிளவுபட நடுமுகிரி, இறைமகள், இறையாள், இறைவி, உடையாள், உமை, உயிர்க்கிழுத்தி, உலகினன்னை, உலகுடைய செல்வி, உவணவூர்தியூர்வான், ஐயை, ஒப்பரிய நாயகி, கடவுணீலி, கலையுடைப்பான், கனககுகமிரு கூறுபடுகூரேக நகநாயகி, கானநாடி, கௌரி, த்ரிபுரபயிரவி, தலைவி, தொல்லைநாயகி, நாயகி, நிலாவீசுசுடிலமோலி, துப்புராதாரசரணி, பங்கனகலத்திறைவி, பச்சை விளக்கு, பணிமதாணி மார்பான், பத்ரகாளி, பரம்பரன்மேவி, பாகனகங் குழைவித்த பவித்ரபயோதரி, பிரமற்குமம்மனை, பிரமனைப் பண்டுபெற்ற பெருந்திரு, புணரி யிற்றுயில்வல்லி, புவனநாயகி, மங்கலமகள், மலைமகள், மாகாளி, மாதேவி, மாயோள், மூலநாயகி, மோகினி, மோடி, யோக முதலிறைவி, யோக யாம ளத்தினான், வன்மானுகைத்தகொடி, வேதங்கவர் கிளவித்திருமின், வேதநாயகி.

XI. திருஞான சம்பந்தருக்கு வழங்கும் திருநாம வகைகள் :

அமண்முகர் கருமா ள வருமீனி, இமவான் மகளார்மகள், ஐயைகளிறு, கொச்சைப் பெருமான், நான்மறையோரோறு, பரசமய கோளரி, பின்னை, பின்னையார், புகலிக்கிறை, புகலிப்பெருந்தகை, மலையான் முலையா ரமுதுண்டவர், மலைவில்லி புதல்வர், வெள்ளிமலைப் பெருமான்மகனார், வைதிகராச சிங்கம், வைதிகவாரணம்.

XII. நாடுகள் :

கலிங்கநாடு, சேரநாடு, சோழநாடு, தண்டகநாடு, பாண்டியநாடு.

XIII. ஊர்கள் :

இராசராசபுரி, உறைபூர், காஞ்சிபுரம், காவிரிப்பூம்பட்டினம், சீகாழி, தில்லை, மகோதை, மதுரை, வஞ்சி.

XIV. மலைகள் :

இமயம், உதயகிரி, ஏமகூடம், ஏழுமலைகள், ஓமகூடம், கயிலை, கனககூடம், கிரவுஞ்சம், சக்கரவாளம், சித்திரகூடம், நேரி, பொதியில், மேரு, வித்தியாதரர் வெள்ளி வெற்பு, விந்தமலை.

XV. நதிகள் :

அரிசில், கங்கை, காவிரி, குமரி, கோதாவரி, யமுனை, வைகை.

XVI. கொடிகள் :

தேவர்களுடைய கொடிகள் :—அன்னம் (பிரமா, விசுவதேவர்), ஆம் (அக்கினி), இடபம், (யமன்), கருடன், கோழி, தூமகேது (அக்கினி), மயில் (முருகன்), மேகம் (இந்திரன்.)

அரசர்களுடைய கொடிகள் :—எருது (பல்லவன்), கயல், கலை (கமலேசுவரன்), சிலை, புலி, மலை (பாண்டியன்), யானை (ஆதித்தன்.)

XVII. சமணர் கொள்கைகள் :

இந்திரர் பலர், இருபத்துநாலு தீர்த்தங்கரர், கற்பக விருட்சம் பத்து, தென்சேடி வடசேடி புள்ள வெள்ளிமலை, பொன்னெயில் வட்டம்.

XVIII. வடமொழிப் பிரயோகங்கள் :

1. இணைந்தியலும் மெய்க்குண வழங்கல் :—ஆதபத்ரம், இந்த்ரர், சக்ர பாணி, சந்த்ரன், திவ்யசாமரை, பத்ரகாளி, பவித்ரபயோதரி, மந்த்ரம், யந்த்ரம், வச்ரகாயம், வச்ரமலை, வர்க்கம், விக்ரமம்.

2. மெய்ம்முதன் மொழிகள் : த்ரிசூலம், த்வனி, ந்ருபதிபன், ப்ரத்தம், ப்ரதானர், ப்ரபை.

3. தமிழ் மொழிக்கு முதலாக எழுத்தை முதலாக்கி வழங்கல் : டாகினி, ரகுமரபு, ரசதமலை, ரத்னவிதம், ரவி, ராசராசபுரி, லோகபாலர்.

4. தொடர் மொழிகள் : ஆரணுகாரி, இந்த்ரசாபம், சக்ரபாணி, சகத்ரயம், சத்ரசாயை, சூடிகாகோடி, த்ரிதண்டு, த்ரிபுரபயிரவி, த்ரிவேதபோதகாரணன், திவ்யபானம், தூபுராதாரசரணி, பத்மயோகினி, புரத்ரயம், புருப் பங்கம், யந்த்ரசாபம், வச்ரபாணி, வர்க்கத்வாதசாதிபர், வீரபத்ர கணம்.

5. திரித்து வழங்கல் : அத்ரசாலம், அமராபதி, அயிராபதம், ஆவதி, உகம், கன்னம், கோதம், துல்லபம், தெக்கணம், தெக்கினம், பயணம், பாகை, மிர்கமதம், மிர்கமதனன், யஞ்ஞன், விம்பம்.

6. தமிழ் முடிவுள்ள வடசொற்றெட்டுர் ; சுரீசன், பஞ்சவாயுதம்.

7. தமிழும் வடமொழியும் கூடிய தொடர் : தசதூறு.

XIX. ஆக்கச் சொற்கள் :

அண்டர் பொன்னெயில் வட்டம்—சுவர்க்கலோகம், இரதநேமி-சந்திராதித்தர், உலகக் கவிப்பு-பரமாகாசம், சேயோன்-சிவபெருமான், தண்கதிர்க்கோள்-சந்திரன், தாமரை மொட்டு-இருதயம், நடை-கால், பகற்குடர்-சூரியன், பூகண்டகர்-அசுரர், பேரொளிவட்டம்-சந்திராதித்தர், வெங்கண்மண்டிலம்-சூரியன்.

XX. அரும்பதங்கள் :

அ-பிரமா ; அகைதல்-மலர்தல் ; அட்டம்-பக்கம் ; அருகுதல்-பெருகுதல் ; அழுக்கு-உடம்பு ; அறைகூறல் - பொர அழைத்தல் ; இரைப்பு - மோகம் ; இறை-கூட்டம், பெருமை ; ஈடு-எளிவரவு ; உயிர்த்தல்-புறப்படவிடுதல் ; உழறுதல்-உருக்காட்டுதல் ; உழைத்தல்-வியசனப்படுதல் ; உளைதல்-ஒதுங்குதல் ; எழும்-கெடும் ; ஏ-இசை ; ஏறு-எறியுந்தொழில் ; ஒருக்கல்-அழித்தல் ; கச்சை-யாளைக்கழுத்திலிடும் மெத்தை ; கடுமை-புதுமை ; கதம்-வலி ; கதழ்-வலி ; கலகம்-கேடு, நரகம் ; கழி-கயிறு ; கறடு-சிறுகுன்று ; கான்-செவி, புகழ் ; கிடக்கை-மாறுபடுதல் ; கிற்றல்-சம்மதித்தல் ; குடலை-கிணற்றிற்கமைக்கும் உட்கூடு ; குதை-நாணி ; குந்தம்-பலவகை ஆயுதப் பொதுப்பெயர் ; குமுதம்-ஆரவாரம் ; குறங்கு-மலையடிவாரம் ; கொந்து-பூந்தாது ; சளம்பம்-குளிர்ச்சட்டை ; சிலைத்தல்-பொருதல், பொருந்தல் ; சாமலார்-முருகக் கடவுள் ; சூழல்-செய்தல் ; ஞாண்-யுத்தம் ; தகடு - மின்னும் பொன் ; தகனம்-அணு ; தாழி-வைகுண்டம் ; தினுங்கல்-உறைதல் ; துளப்பு-வயிறு ; தூக்கல்-செய்தல் ; தொட்டி-அம்பாரி ; தொப்பை ; நான்-மலர் ; நெற்றி-ஆகாசம், நடு ; நேராதல்-அழிதல் ; ப்ரத்தம்-தவறு ; பரிகை-காவல் ; பாரம்-உடம்பு ; பாலை-உட்டினம் ; பாழி-யுத்தம், வட்டம் ; புரை-இயேகை ; புற்கிடல்-ஒளி மழுங்கல் ; புனலன்-நாராயணன் ; புனைதல்-குளித்தல் ; பைத்தல்-சோடித்தல் ; பொக்கம்-செறிவு ; மக்கட்டு-கலையிற் கட்டிய கட்டு, மணிக்கட்டு ; மலை மருப்பு-மலைச்சிகரம் ; மாபிரம்-புறமானமுகம் ; மாண-நாண ; முக்கல்-முழுகச்செய்தல் ; முகடுபடுதல்-பாழாதல் ; முகரம்-ஆரவாரம் ; முளரி-பிரமலோகம் ; மூகை-படைக் கூட்டம் ; மேல்-வித்தை ; யாளி-படையின் சகாசனவாகனம் ; வடவு-மெலிவு ; மர்க்கம்-பசாசு ; வாள்-வார்த்தை, கீர்த்தி ; விதைத்தல்-எய்தல் ; விலகுதல்-எறிதல் ; வேதல்-கோடித்தல்.

XXI. சொற்பிரயோகங்களிற் சில :

காவு, கீணிலம், நாலு, மகிணர், மார்வு, விலு.

XXII. அடுக்கு :

கொடுக்கொடுத்து, புத்தப்புது, பொருபொரியும்.

XXIII. ஒருவகை வாக்கியப் பிரயோகங்களிற் சில :

உரைத்ததோ வதுவுமில்லையோ, 242 ; உளதோ வில்லையோ, 402 ; வாலோர் பெருமிதம் வாழியே, 562.

XXIV. அதிகமாக உபயோகிக்கும் சொற்கள் :

அடைய, வெறும்.

XXV. சுவையுள்ள பகுதிகளிற் சில :

கடை திறப்பு முற்றும், ஆளுடைய பிள்ளையார் சரித்திரப்பகுதி, பேய் முறைப்பாடு, 276-86, 324-32, 389-95, 448-54, 537-59, 604-12, 621-34, 644-50, 652-62, 671-81, 703-5, 713-4, 762-8, 772-7, 780-93.

உ உரையாசிரியர் வரலாறு

கட்டளைக் கவித்துறை

பாரும் விசும்பும் புகழ்தக்க யாகப் பரணியின்பால்
ஆருஞ் சுவைபல வாருந் தெளிய வணியுரைசெய்
சீருஞ் சிறப்பு முடையோ மிருமொழிச் செல்வநின்றன்
பேருந் தெரிந்தில் னென்செய்கு வேனிந்தப் பேதையனே.

இந்தூலின் உரையாசிரியருடைய பெயர் தெரியவில்லை. ஆயினும் இவருடைய உரையினால் இவர் இருமொழியினும் வல்லுநரென்பதும், தமிழில் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, தகடீயாத்திரை, இரும்பல் காஞ்சி, மாடலம், ஐம்பெருங் காப்பியம், சூளாமணி, உதயணன் கதை முதலிய பழைய நூல்களிலும், தொல்காப்பியம், அவிநயம், வயிர மேகவிருத்தி முதலிய இலக்கணங்களிலும், வடமொழியில் வேதம், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், காவியங்கள், வியாகரணங்கள், யோகம், சோதிடம், வைத்தியம் முதலியவற்றிற்குரிய நூல்களிலும், பலசமய நூல்களிலும் தக்க பயற்சி உடையாரென்பதும், நூலாசிரியர் கருத்தறிந்து உரையெழுதுபவரென்பதும் விளங்கும். இதுவரையிற் கேட்கப்படாத சில நூல்களும், அவற்றின் இயல்பும், இப்பொழுது குறையாகக் கிடக்கும் உதயணன் கதையில் முன்னும் பின்னுமுள்ள பகுதிகளின் சில அடிகளும், சில சரித்திரங்களும், அரியபதங்களும், செய்திகளும், பழைய வழக்கங்களும், பழமொழிகளும் இவ்வுரையால் தெரியவருகின்றன. அன்றியும் அக்காலத்துப் பல சமய நூல்கள் இருந்தனவென்பதும் பின்பு வழக்கற்றமையால் இக்காலத்துக் காணப்படாமற் போயினவென்பதும் விளங்கும். இவருடைய உரைநடை பெரும்பாலும் வடசொற் பிரயோகங்கள் பயின்று எளியநடையாக அமைந்திருக்கின்றது. இவருடைய உரையினால் வேறு நூல்களிலுள்ள சில பிரயோகங்களுக்குப் பொருள்கள் விளங்கின ; சில ஐயங்கள் நீங்கின. இவர் சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்பு வாய்ந்தவர் ; சோழகுலத்தில் மிக்க அன்புடையவர் ; தமிழில் மிகுதியான அபிமானமுடையவர் ; சொற்களை ஆராய்ந்தெழுதுபவர். இவருடைய இயல்புகளும் கல்விப்பயிற்சியும் பிறவும் பின் காட்டப்படும் பகுதிகளாலறியலாகும் :

1. உரைவகை :

இவருடைய உரை ஒரே முறையாக அமையவில்லை. சில தாழிசைகளுக்கு, “ இதன் பொருளறிக ” என்று கூறிப் பொருளெழுதாது விடுப்பர் ; சிலவற்றிற்குப் பொழிப்புரையும், அதனோடு விசேடவுரையும், பாடபேதமும்,

இலக்கணக்குறிப்பும் எழுதுவதுண்டு. சிலவற்றிற்குக் கருத்தும், சிலவற்றிற் சில அரும்பதங்களுக்கும்மட்டும் உரையும், சிலவற்றில் முடிபும் வரைந்துசெல்வர். சில தாழிசைகளில் சில சொற்களுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருளும் எழுதுவர்.

2. பொருளை விளக்கும் முறை :

இதற்குக்காரணம் இதுவென்றும் இதன்கருத்து இதுவென்றும் இதனார் பயன் இஃதென்றும் இது பொருளரிதென்றும் இது விசேடமென்றும் கூறியும், கடாவிடைகளாலும் பொருள்களை விளங்கவைப்புர். இன்னது கூறிலார் இனி இது கூறுவாரென்பதும், இனி வருவது இன்னார் கூற்றென்பதும், முன் பாட்டிற்கூறியதை அனுவதித்துப் பொருளெழுதுவதும், மூலத்தில் இல்லாத விஷயங்களைப் பொழிப்புரையிற் கூட்டி உரைப்பதும், முன்கூறியவற்றோடு சம்பந்தங்காட்டுவதும், முன் சொன்னோமென்று நினைவுறுத்துவதும், மிற இடங்களில் உள்ள தாழிசை விஷயங்களை நினைத்து வேறோரிடத்துப் பொருளெழுதுவதும், இவ்வாறு கூறியது இத்தாழிசையைக்கொண்டு என்று ஆதாரங் காட்டுவதும், இன்னதல்லது இதுவென மொழிதலும், இதனால் இச்செய்கையை உணர்க என்பதும், “பொருணய முணர்க, அருமைபெருமையை யுணர்க, பொருளெழுதிய குறிப்புணர்க” என்று நயங்களை விளக்குவதும், இஃது ஆட்சேபமென்னலும், இடையிலே ஒருவர் கேட்க விடை கூறியது இஃது எனப்பகுத்தி யெழுதுவதும் (391, 745) இவருக்கு இயல்பு.

ஒரு சொல்லிற்குரிய இரண்டு பொருள்களையும் சேர்த்து எழுதுவர் : அலகில் - குற்றமும் கணக்குமில்லாத (38) ; தனித்துரகம் - தனியே ஒன்றாகச் சமாமமின்றி இருக்கும் குதிரை (475) ; பள்ளி வேலை - கோயிலும் படுக்கையுமான சமுத்திரம் (54) ; மாயோள் - மாயா சக்தியாய்க் கருநிறத்தை யுடையாள் (104.)

ஒருமொழிக்குரிய பல பொருளையும் கூறி இங்கே இது நல்ல பொருளென்பர் ; 181. ஒரு பொருளுக்குரிய பல பெயர்களைக் கூறுவர் ; 384, 534, 593, 610, 665. உவமை நயங்களை விரித்துச் சொல்வர்.

இச்செய்கை இதுபோன்றதென அரியனவும் உலகவழக்கிலுள்ளனவுமாகிய உதாரணங்களைக்காட்டி விஷயங்களை விளக்குவர் ; அவ்வாறு காட்டும் உதாரணங்களிற் சில வருமாறு : அரசனல்லாதோர் முடியைத் தம் தலையில் வைத்துக்கொள்ளவும் சிங்காதனத்தில் ஏறவும் பெருததுபோல ; ஆடு குளகு மேய்ந்தாற்போல ; எளியோர்க்கு ஈசுவரன்போல ; கான வேட்டுவர் இசைபாடி மிருகங்களை அழைத்துக் கொன்றதுபோல ; கிடாயைச் சுவதுபோல ; கிடாயை வெட்டுவதுபோல ; கிராதர் வேட்டைபோய் விடாய்த்து ஏரியில் தண்ணீர் குடிக்கும் தகுதிபோல ; தாய்வந்த வரவுபோல ; நன்னீரால் உப்புப் பொருளைக் கழுவினதுபோல ; நெல்லைப்பெருக்கி யென்றும்போல ; பஞ்சமகாசகத்தத்தில் நொடியடக்கம்போல ; பட்சிகட்கு ஆகாசம்போல ; மித்ததோஷத்திற்குப் பால் கைத்தாற்போல ; மச்சியத்துக்குச் சலம்

போல; மண்ணுங்கட்டிக்கு உள்ளங்காலே ஏவினதுபோல; மத்தியான்ன ஆதித்தன் எல்லாப் பிராணிகட்கும் ஒக்கறிஞ்முரப்போல; மனுஷ்யலோகத் துள்ளாரெல்லாரும் சோழனைப்போலிருப்பதுபோல; மாம்பூ பனிக்குக் கருகுகின்றதுபோல; யானைமேல்கொண்டாரென்பதுபோல; ராசாவில்லாத தன்னரசு நாட்டிற் கோட்டிபோல; வல்லிமிர்ந்த யானையைப்போல; வலையுள் அகப்பட்ட மச்சியசாதிபோல; வாமிகள் சுரையைப் பிறர் முகந் தோறும் உமிழ்ந்தவகைபோல.

3. முடிபு காட்டல் :

சில இடங்களிற் பொருண்முடிபும் வாக்கிய முடிபும் காட்டுவர்; வழக்கு முடிபு இது செய்யுண்முடிபு இது என்பர்; 156; 494. இது தமிழ் முடிபு, இஃது ஆரியமுடிபு என்று வேறுபடுத்திக் காட்டுவர்; 153, 655. சில வட மொழி முடிபைத் தமிழாகக் காட்டுவதுமுண்டு; 124, 193, 611

4. பிறர்கொள்கை :

பிறர் கொள்கையைத் தக்க காரணங்கூறி மறுப்பதும், பிறர் கூறும் பொருளுக்கு இஃது இடமன்றென்பதும் (457), பிறர்கொள்கை பலவாயினும் இதுதான் பொருளென்பதும், இரண்டில் நல்லது கொள்கவென்பதும், பிறர் இவ்வாறும் கூறுவரென உடம்படுவதும், பலர் கூறுவதையும் வாளா கூறிவிடுவதும் இவருக்கியல்பு.

5. பாடபேதம் :

பாடபேதங்களைக் காரணங்கூறி மறுப்பதும், பிறர் பாடத்தை வாளா கூறிச் செல்வதும் பாடபேதங்களுக்கு உரை கூறுவதும், தாம் மேற்கொள்ளாமலே இந்நப்பாடம் அழகிதென்றலும் (95, 164) இவர் உரையிற் காணலாம்.

6. இலக்கணக் கூற்று :

இவர் பெரும்பாலும் தொல்காப்பியத்தினின்றும், சிறுபான்மை அவிநயத்தினின்றும் இலக்கணச் சூத்திரங்களை மேற்கோள் காட்டுவர். வட மொழி இலக்கணங்களைக் கூறுவதன்றிச் சில இடங்களில் அவற்றிற்கு மேற்கோளாக வடமொழிச் சூத்திரங்களையே காட்டுவர். தொகைநிலைகளை விரித்துக்காட்டியும், இலக்கணங்கூறி அஃதமைந்த வேறு உதாரணங்களைக்காட்டியும், இன்னதற்கு இலக்கணம் இதனால் விளங்குமென்றும், இலக்கணச் சூத்திரத்தைக்காட்டி இதனால் இவ்வாறு வருவதையுங்கொள்கவென உரையிற் கோடலென்னுமுத்தியால் இலக்கணங்களைப் புலப்படுத்தியும் (577) செல்வர். “உங்கள், உன் என்பன தமிழல்ல” (186, 604, என்பர். எவை, எப்படி என வருவனவெல்லாம் தமிழ் முடிபல்ல வென்பதும் ஆரிய முடிபென்பதும் இவர்கொள்கை; 153, 398, 521. சிதைந்த தமிழைப் பிராகிருதமென்பதும் (323), விருதியை அடைசொல்லென்பதும் (463), அவாய் நிலையை வேண்டப்பாடென்பதும் (704) இவர்

இலக்கண பரிபாஷைகளிற் சில; அிறவற்றை 'இலக்கண விபேடங்கள்' என்ற பகுதியிற் கண்டுகொள்க.

7. மேற்கோளாட்சி:

சில சொற்களுக்கும், பிரயோகங்களுக்கும், கருத்துக்களுக்கும் மேற்கோள் காட்டுவர். ஒரு விஷயத்தைப் புதிதாகக் கூறி அதற்கு ஆதாரமாக மேற்கோள் காட்டுவர். இந்நூலில் இச்செய்தியைக் காண்கவென்பர். சில இடங்களில் விஷயத்தை விளக்காமல் மேற்கோளைமட்டும் காட்டி உய்த்துணரவைப்பதையும் (33, 221, 273, 345, 540, 562, 623, 641, 662, 748), மேற்கோள்களின் பொருள்களை விளக்குதலையும் (10, 21, 77, 83, 553) இவருரையிற் காணலாம். வடமொழி மேற்கோள் இவரால் பல காட்டப்படுகின்றன; 31, 35, 40, 45, 334, 345, 380, 457, 475, 546, 553, 623, 630. இன்னதூலென்று தெரியாத இலக்கிய மேற்கோள்கள் சில; அவற்றுள் இலக்கணச் சூத்திரங்களும் உடா; 388, 394, 577, 579. சில மேற்கோள்களுக்குப் பழைய உரையாசிரியர்கள் கொண்ட பாடத்தினும் வேறுபாடங் கொள்வனவும் (340 - பரி.; 386, 540 - புறநா.), பழைய உரையாசிரியர்களுக்கு மாறுகப் பொருள் கூறுவனவும் (37-தொட. 334 - கவி. 467 - பொருள்.) ஆராய்ச்சிக்குரியன. ஓரிடத்தில், 'சிறப்புடைத்தான சிறுபாணாற்றுப்படை' என்று கூறுவதால் இவருக்கு அந்நூலின்பாலிருந்த மதிப்பு விளங்கும். இவர் காட்டும் மேற்கோள்களுட்பெரும்பான்மை உதயணன் கதையாக இருப்பதால், இவர் அந்நூலை முற்றும் அறிந்திருந்தனரென்பதும் அக்காலத்து அந்நூல் முழுவதும் வழங்கி வந்ததென்பதும் அது தக்க மேற்கோள் நூலாகக் கருதப்பட்டதென்பதும் அறியப்படும். திவ்யப்பிரபந்தத்துள் திருவாய்மொழியை மட்டும் இவர் மேற்கோளாக எடுத்தாளுவார். புராண கதைகளையும் வேதகதை யென்பர்; 38, 40, 63, 131. குறுந்தொகை யென்றும் (54), சிந்தாமணி (380) யென்றும் இவரால் இரண்டிடங்களிற் காட்டப்பெற்ற மேற்கோள்கள் அந்நூல்களிற் காணப்படவில்லை.

சில மேற்கோள் நூல்களின் பெயர்களை இவர் வேறுவிதமாக வழங்குவார். அவற்றிற் சிலவருமாறு: இறைவனார் பொருள் - இறையரைகப் பொருள்; காரிகை-யாப்பருங்கலக் காரிகை; சிறுபாணாறு; திருக்கோவை; திருப்பாட்டு - தேவாரம்; திருமந்திரமலை; திருவள்ளுவப்பயன் - குறள்; புறம், புறம்பு நானூறு - புறநானூறு; பெரும்பாணாறு, பாணாறு - பெரும்பாணாற்றுப்படை; பொருநாற்றுப்படை - பொருநராற்றுப்படை; முல்லை - முல்லைப்பாட்டு; வெண்பாமாலை - புறப்பொருள் வெண்பாமாலை; ஸ்ரீ கதை - பகவத்கதை.

இவர் மேற்கோளாகவும் வேறு வகையாகவும் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர்கள் வருமாறு: அசிதாசுரம் (வட), அனந்தாசுரம் (வட), அரிவம்சம் (வட), அவிநயம், ஆகித்தியம் (வட), இராமாயணம் (வட), இரும்பல் காஞ்சி, இறைவனார் பொருள், உதயணன்கதை, ஏகபாதம் (தேவாரம்), கலித்தொகை, கவிராச ராசன் வாக்கு, காதம்பரி (வட), காரிகை, குண்டல

கேசி, குறுந்தொகை, க.ச்மாண்டபுராணம் (வட), கௌமார வியாகரணம் (வட), சாமவேதம் (வட), சாலிகோத்திரம் (வட), சித்தர்களுடைய சாத்திரம், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், சிறுபஞ்சமூலம், சிறுபாணாற்றுப் படை, சூரியசதகம் (வட), தகடூர் யாத்திரை, திருக்கோவை, திருப்பாட்டு (தேவாரம்), திருமந்திரமாலை, திருமாலையாற்று, திருமுருகாற்றுப்படை, திருவள்ளுவப்பயன் (குறள்), திருவாய்மொழி, தொல்காப்பியம், நக்கீரர் வாக்கு (கைலைபாதி காளத்திபாதியந்தாதி), நம்பிகாளியார் தூல், நவயாமளம் (வட), நற்றிணை, நாடடியார், நான்மணிக்கடிகை, நிகண்டு (வட), நெடுநல்வாடை, பதினெண்புராணம் (வட), பரிபாடல், பாணாறு (பெரும் பாணாற்றுப்படை), பிரமயாமளம் (வட), பிரமாண்டபுராணம் (வட), புறநானூறு, பைரவம், பொருநராற்றுப்படை, மகாகாளஸ்தவம் (வட), மகாசாத்திரப்பிராகிருத மாகதம் (வட), மகாப்பிரதமாகேசுரம் (வட), மகாபாரதம், மாகதம் (வட), மாடலம், முல்லைப்பாட்டு, யாமளம், யாமளருபதேசம், யோகமணிமாலை (வட), ரூபாவதாரம் (வட), வயிரமேக விருத்தி, வளையாபதி, வாகடம் (வட), வாதுளாகமம் (வட), விட்டுணுபுராணம் (வட), வெண்பாமாலை, வேதம் (வட), வைத்திய சாத்திரம் (வட), ஸ்ரீகீதை (வட), ஹர்ஷசரிதம் (வட), ஹலாயுதம் (வட).

இவர் மேற்கோளாகக் காட்டிய உலகவழக்குகள் : அடிசிற்பாளையைத் தொடர்போமாவோம்; அடுப்பிலே மாட்டாது அழலிலே மாட்டாய்; அமஞ்சிவட்டிக்கு ஆளிகெ; அருச்சுனர் வருக, ஸீமசேனர் வருக, தருமபுத்திரர் வருக; இராமனால் வடக்குநோக்கிப் போகவிட்ட குரங்கு இன்னும் மீளத் தொடங்கிற்றில்லை; ஒருகைபறந்தபடி; சிறியவன் தோல்வி பெரியவனுடன் பொருதல், மதுராபுரி வாது; தேராட்கள்; நின்மிராணனைக் கொள்கிறேன்; நெல்லைப் பெருக்கி; மாய்காலமானது; விளக்கவிதொழில்.

8. இவர் நூலாசிரியர் கருத்தையறிந்து எழுதுவர் : “பொழிலேழென்பதற்கு ஏழு சோலை யெனச் சொல்லுவாருமுளர். இப்பொருள் காளக்கவிக்குப் பொருந்தாது” (70), “எங்ஙனம் அங்ஙன மென்னும் சொற்கள் எங்ஙனே அங்ஙனே யென்று வந்தன. இவர் வளையாபதியை நினைத்தார் களியழகுமவண்டி” (425), “உலகக் கவிப்பென்னும் பெயர் சக்கரவர்த்திகள் தாம்படைத்த திரிசொல்லென வுணர்க” (457), (அகத்தியரை) “குகைப்புக் விட்டென்றது மெத்தெனக் கொண்டு போய் விட்டா ரென்ற வாறு; அடைத்தது, ராட்சதர் அநியாயம் செய்யாமைப் பொருட்டு” (489) என்பவற்றால் இது விளங்கும்.

9. சொல்லராய்ச்சி:

இவர், இஃது இன்னபாவைச் சொல்; இவ்வாறு திரிந்து வந்த தென்பதும் (37, 410, 448, 466, 521), இஃது இந்நாட்டுச் சொல் என்பதும் (212, 684), சில சொற்களின் வரலாற்றை விளக்குவதும் (112, 147, 457) அறிந்து இன்புறற்பாலன. சில சொற்கிடக்கைகளால் ஐயமுறுதிருக்க

வேண்டி அவற்றை, 'இஃது ஒரு சொல்' எனக் குறிப்பிடுவர் : மாடிகள், 47 ; அங்காத்தல், 676. வட சொற்களையும் சொற்றொடரையும் பிரித்துப் பொருள் விளங்குவர் ; 40, 67, 88, 104, 154, 183, 194, 257, 262, 458, 693. 'வச்சரபாணி என்பது யுத்தப் பெயர் என்று பொருள் கூறியிருப்பது இவர் சொல்லாராய்ச்சித்திறனை நன்கு விளக்கும். சொற்கள், சொற்றொடர்கள் இவற்றின் ஓசை நயத்தை எடுத்துக் காட்டுதலும் இவ்வாறு சொல்க வென்றலும் இவர் இயல்பு ; 'வெம் பகல் என்று பாடஞ்சொல்லின் அழகிது ; ஓசையுமுண்டு' ; 'ஒரு தோகையென்று படுத்துச் சொல்லுக மெல்லிதாக' ; 'அளபெடைபிட்டு ஓசை கூட்டிக்கொள்க' என்பவற்றால் இவற்றை அறியலாம்.

10. உரைநடை :

கிதைந்த வடசொற் பிரயோகம் : பெரும்பாலும் மூலத்திலுள்ள தமிழ்ச் சொற்களுக்கு வடசொற்களாலேயே உரை எழுததலும் அவ்வாறெழுதுங் கால் அவ்வடசொற்களைத் தமிழருவாக்கி வழங்குதலும் இவர் உரை நடையிற் காணப்படும். அவற்றிற் சில வருமாறு : அக்கினியோத்திரம், அங்கிசம் (ஹம்சம், அம்சம்), அஞ்சம் (ஹம்ஸம்), அரி, அவத்தை, ஆக்கின சக்கிரம், ஆக்கினை, ஆக்வானம், ஆத்தானம், இட்சு, உச்சாகம், உட்டினம், கலைக்கியானம், கொர்ப்பம், கெறுவம் (கர்வம்), சங்காரம், சங்கிருத சத்தம் (ஸம்ஸ்கிருத சப்தம்), சங்கிருதம், சத்த (ஸப்த), சத்திரிய லாஞ்சனை, சதுசட்டி (சதுஷ்ஷட்டி), சமிஞ்ஞை, சூரபன்மா, சேத்திரங்கள், தமிழ் டிரம், திரி (ஸத்ரீ), நமக்கரிக்க, பரராட்டிரம், பருப்பதம், பிரதட்சினம், பிரமா, பிறச்சுவலித்தது, புட்பம், மச்சியம், மயானவாசினி, மாங்கிசம், மிருதித்த, மீமாங்கிசம், யக்கினுமூர்த்தி, யக்கியவிநாசம், யஞ்ஞன், வங்கிசம், வத்துக்கள், வருடம், விட்டுணு, விருட்டி.

ஒரு பொருள் தரும் இரண்டு சொற்களைச் சேர்த்து வழங்குவர் : அளகமான பனிச்சை, இரத்திரியான அந்தகாரம், கடகவனையல், குமுத மான அரக்காம்பல், நூபுரமான சிலம்பு, நெருப்புக்கட்டியான கந்துள், பனைக்கவடுகள், பவிஷ்யமான எதிர்காலம், மதாணியான பேரணிகலப் பதக்கம், மதுச்சமுத்திரமான கட்டகல், மெய்யுடம்பு, ரேகைக்கீற்று, வயிர பருவதமான வச்சிரபருவதம், வெதுப்புஷ்ணம், வெப்பான உஷ்ணவியாதி, வெளியாகாசம், வேலான சூலம்.

* ब्रह्माख्यंभूश्चतुराननोवा रुद्रखिनेत्रखिपुरान्तकोवा ।

इन्द्रोमहेन्द्रसुरनायकोवा त्रातुंनशक्तायुधिरामवध्यम् ॥

(ஸுந்தரகாண்டம், ஸர்க்கம், 51, சுலோகம், 45) என்னும் வாசியக் சுலோகத்தில் இந்திரன் முதலிய ஒவ்வொருவருக்கும் உரியபெயர்கள் மும் மூன்றனுள் இன்னது இன்ன சமயத்தில் வழங்கற்பாலதென்று பரம்பரையாகக்கூறப் பெற்றுவரும் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயம் இங்கே ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

கட்டுரைச் சுவைபட எழுதுவர் ; இந்திரன் முடிமேலின வளைதகர்த் தும் ; உருமேறுன் செவ்விகெடின் வெறுமேறும் ; கோத்துக்கொண்டு காத்துக்கொள்வது ; தாகமோகங்கள் ; திரைமலிகடல் ; பொறைசூழ்ந்த மலை தோறும் புலியெழுதுஞ் சோழன் ; முகிழ்விரி சிறுகுழை ; வேலையை வேல் கொண்டெறிந்தது.

பழைய இலக்கியங்களிலுள்ள செய்யுளையும் சுலோகத்தையும் பொழிப் புரையில் இடையிட்டுச் சில இடங்களில் எழுதுவர் ; 40, 71.

பழைய இலக்கண இலக்கியங்களிலுள்ள சூத்திரங்களையும் செய்யுட்களையும் அவற்றின் பகுதிகளையும் உரை நடையாக எழுதுவர் ; அதிரப் பொருதும்பை, அம்மகேட்டிக்கும், ஐ ஒரு கு இன் அது கண்ணென்னும் இவ்வாறென்னு மாறுறும், ஒன்றல்லவை பலவென்பது தமிழ்நடை, கொட்டாட்டுப் பாட்டு, கொல்லேஜயம், நெட்டெழுத்தும்ப ரொற்றுமிகத்தோன்றிற்று, புரையுயர்பாகும், மாயோன் மார்பிலாரம்போல், மிகற்கைமருங்கினியற்கை தோன்றல், வாராமரபின்வரக்கடறுதல், வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல்வேண்டும்.

நகைச்சுவை தோன்றச் சில விடங்களிற் பொருளுழுதுவர் : “ஈசுவரன்ல்லாத எல்லாரும் தகப்பனும் தாயுமுடையர் நாம கோத்திரங்களையுமுடையர். மகாதேவர்க்கோ அக்கினிகோத்திரந்தான் சொல்லலாவது” (300); “இவைகளில் ஒருபூதமும் ஒருபேயுமே தனித்தனி எல்லாமாக வல்லன ; அழிந்தனவென அஞ்சவேண்டாமென்பதுபொருள்” (405); “ஆடியென்றது கூத்தல்ல ; (உண்டயின்பு) விக்கினதற்குப் பரிகாரமாக உடம்பை அசக்கிக் கொடுத்தது” (410); “திரைத்து அவனை நிலத்து அரைக்கை சந்திரன் நெடியனாதலின் அவனை மடித்துக்கொள்ளவேண்டியிருந்தது” (487).

11. உரையிற்பயின்றுவரும் சில வகையான சொற்களும், தொடர் மொழிகளும் :

அகத்திடு, அசங்காதே, அத்தனையே, ஆய்த்து - ஆயிற்று, இப்படிக்கொத்த, இராமாறு, இருக்கச்செய்தே, ஈடாக, உருக்கவற்றின, எங்குத்து, கர்ப்பக்கிரகம் - கருப்பை, காய்த்த, காலந்தான், கூறிற்று (விடையாலணையும் பெயர்), சுழற்றி, சொல்லச்செய்தே, சொல்லிற்றுச்செய்யும், சொல்லு, தொப்புள், நாலு, நிதானம், நிற்கச்செய்தே, நீருக்கித்து, பருந்துதான், புகலிகள், புள்ளிடு, பொன்றக்கெடுதல், மிகுத்துச் சொல்லியது, மொட்டிப்ப, வரவு, வஞ்சிப்பான்பொருட்டு, வரப்பெற்றிலோமாகாதே - வரப்பெற்றிலோமன்றே, விடாய்த்து, வினைசெய்யவற்றாய், வேண்டற்பாடு, வேண்டாவினைக்கேடு, வேணும், வைத்துக்கொண்டு.

12. உரையிற் பலவிடங்களிற் காணப்படும் சொற்கள் :

ஆறே - உடனே, உணர்க, ஒக்க, கேளாய், கொண்டு, தான், தானும், போலும்.

13. கடவுள், அடியார், அரசர் முதலியோர்களின் பெயர்களை வழங்கும் மரபிற் சில வருமாறு :

அருகபரமேஷ்டி; ஆளுடைய பிள்ளையார், பிள்ளையார்-ஞானசம்பந்தர்; கருடபகவான், கருடாழ்வான்; குலச்சிறைமான்டார்; சேனாபதியாழ்வார்; திருவாலவாய்ச் சொக்கனார்; தேவசேனாபதி, பிள்ளையார், சுப்பிரமணியப் பிள்ளையார்; பாண்டியன்குலபதி; பாண்டியன்குலமகாதேவியார்; மகாதேவர்; மகாவிட்டுணு, விட்டுணுபகவான், விஷ்ணுக்கள்; மயித்திரியாழ்வார்; மாகேசுவரர்-சைவர்; வைசிரவணன்; ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்.

14. தெய்வம், பெரியோர் முதலியோர் சம்பந்தமானபெயர்களுக்கு முன் திரு (க), ஸ்ரீ (உ) என்பவற்றைக் கூட்டியும் அவர்கள் செயல்களுக்குப் பின் அருளல் (ஈ) என்பதைக் கூட்டியும் வழங்குவர் :

(க) திருக்கோயில், திருச்செஞ்சடை, திருநிழல், திருமகனார், திருவடி, திருவடிமலர்கள், திருவுள்ளம், திருவெள்ளிமலைப் பெருமான், திருவேடுவர் முதலியன.

(உ) ஸ்ரீபாதங்கள், ஸ்ரீவராகருபம் முதலியன.

(ஈ) ஆடியருளல், எழுந்தருளல், சென்றுவிட்டருளல், பிரசாதித்தருளல் முதலியன.

15. சில கொள்கைகள் :

அமணர்குணங்களைச் சிறப்பித்தல்; 170, 190, 203; அமணர் தாமே கழுவேறியது: அமுதம் லவணசமுத்திரத்திற் பிறந்தது; சோழ நாட்டையும் சோழனையும் சிறப்பித்தல்; 19, 246, 275; தெய்வ விஷயத்தில் அபசாரப் படாமற் காத்தல்: 3, 492, 538, 650; தேவி எல்லாமாதல்; தேவி திருமால்.

16. உரையாலறிந்த பாஷைகள் :

கௌடபாஷை, பிராகிருதம், மாகதம், வடமொழி.

17. மதக்கொள்கைகள் :

இவர் சில இடங்களில் இஃது இன்ன இன்ன மதத்தினர் கொள்கையென்றும், இஃது இன்னமதத்தார் நூல்களிலுண்டென்றும், இக்கொள்கை இம்மதத்தினர்க்கும் ஒக்குமென்றும் எழுதுவதுண்டு; அவ்வாறு இவர் காட்டிய மதங்களிற் சில: ஆசீவகமதம், உலோகாயதம், கர்மமீமாங்க்சம், சைவம், சைனம், ஞானமீமாம்ஸம், நிரீசுவரசாங்கியம், நையாயிகசித்தி, பைரவமதம், பௌத்தம், மகேசுவரசாங்கியம், மகேசுவர வைசேஷிகம், வரசைவம், வாமமதம், விஷ்ணுசமயம் முதலியன.

18. தெய்வபக்தி :

சிவபெருமான் லட்சணத்தை நன்கு தெரிவிப்பதாலும் (408), அபசாரம் வராமற் காத்தலாலும், “ இதன் கருத்து; உயிர்பெய்து கூடத்தாட்டுக் காண்டல், எண்ணப்போன்றவர்களும் விஷ்ணுவாதிகளும் ஒப்பர், பூதகணநாதர்க்கெனவறிக ” (511) என்பதனாலும், “ எளியோர்க்கு ஈசுவரன் போலவும் ” (474) என்பதனாலும் இவருடைய தெய்வபக்தி விளங்கும்.

19. தமிழ்பிமானம் :

ஆரியமுடிபுகளைத் தமிழ்முடிபாகச் சிலவிடத்துக் காட்டுவதும், 'தமிழ்முறை இது, இது தமிழல்ல' என்றுகூறிக் தமிழ்முறையை நிறுத்துவதும், * வடசொற்களில்உள்ள ரகரத்தைத் தமிழில் வல்லினறகரமாக வழங்குவது பசுந்தமிழென்று கூறி அவ்வாறே சிலசொற்களை வழங்கிவருதலும் (35, 537, 637), வேதத்திலிருந்தும் பிறவற்றிலிருந்தும் மேற்கோள்காட்டி, 'இஃது, உதயணன் கதையிலுமுண்டு, இது தமிழிலுமுண்டு' எனக் காட்டுவதும் இவருடைய தமிழ்பிமான மிகுதியை அறிவிக்கும்.

20. உரையிற் கூறப்படும் நூலாசிரியர்கள்.

கவிராசராசன், தொல்காப்பியர், நக்கீரர், நம்பிகாளியார்.

21. இதுகாறும் அறியப்படாத நூல்கள் :

தமிழ் : ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றிய மற்றொருபரணி, கவிராசராசன் இயற்றிய நூல், நம்பிகாளியார் நூல், பைரவம், மாடலம், வயிரமேகவிருத்தி. வடமொழி : ஆதித்தியம், கூச்மாண்டபுராணம், கௌமாரவியாகரணம், சாலிகோத்திரம், பிரமயாமளம், மகாசாத்திரப்பிராகிருதமாகதம், மகாப் பிரதமாகேசுவரம், யோகமணிமாலே.

விளங்காதன : மாகதம், யாமளருபதேசம்.

22. உரையினால் தெரிந்த அரும்பதங்கள் சில :

அட்டம் - குறுக்கு ; அனுவிஷம் - ஒருவகைமீன் ; ஆவடதர் (?) ; இதழ் - பனையேடு ; இலகடவிசி - அம்பாரி ; இருஞ்சுதல் ; உடன்கள்ளர் ; கட்டணம் ; கையர் - கள்ளர் ; கோமாளம் ; கோஷுவதி - நாகலோகம், வீணை ; சகத்திரவேதி - நகில் ; சகளபஞ்சகம் ; சம்பிரமித்தல் ; சித்தார்த்தம் - ஆல் ; தாரகாமயம் - ஒரு மகாயுத்தம் ; தெறசி(?) ; தொந்தம் - ஒரு வகை ஆயுதம் ; தோரணமாலே ; பகவன் - பகனென்னுமாதித்தன் ; பகவான் - பகன் ; பிவாயம் - சோறு சமைத்த பாத்திரங்களில் இடும் குறி ; பெருநிலைநிற்போர் ; மழு - கடல் ; மோங்கில் - ஒருவகை மீன் ; யட்சம் - நாய், மந்திரம் ; யாவனம் - ஒருவகைக்குதிரை ; விற்றிடி மாணிக்கம்.

23. உரையால் தெரிந்த சில அரிய விஷயங்கள் :

அக்கினி வகைகள், இராசராசனுக்கு (II) சொக்கப் பெருமானென்னும் பெயருண்மை, ஈசானனுக்குக் காரெருதுவாகனம், ஈசுவரன் குழையிலு இயலிசை நாடகச் சங்கம் இருத்தல், உருவசி முதலாயினார் மக்கள் இன்னாரென்பது, ஊழித்தீ ஏழு, ஏமகூடம் இந்திரன் விடாயாற்றிமலை, கண்டனென்றது இராசராசன் (II) சிறப்புப்பெயர், கருடன் ஐந்து வர்ணங்களையுடையன், காலை பதினாறு பிராயத்தான், குலச்சிறையார் அதிகாரி பெருநம்பியென்னும் பட்டங்கள் பெற்றவர், கொடிகளின் விளக்கம்,

* 'இதனைப் பசுந்தமிழாற் சொல்லின், "எளிவராமிறுத மதனனாள் படை யிறைவர் சேறினு மினியெனத், தெளிவராமிறுத மதனனாள்வரு தெரிவைமீர்கடை திறமினே" என்க (தக்க. 35, உரை.)

கொப்புளித்தலால் ஆயுளையறிதல், சக்கரவாளங்கள் பல, சகசிரதாரையென்னு முத்தக்கோவை, சசிசுவாகா வென்னுந் தெய்வப்பெண்களுக்குப் பித்தளையாலே மேகலாபாரம், சசிதேவிமக்கள் இன்னொரென்பது, சந்திரன் யாகத்திற் பிறந்தது, சித்திரகூடம் இந்திரன் ஓலக்கமலை, சிம்புள் பிராணவதம் பண்ணுததொரு பட்சி, சிவபெருமான் திருமுடியில் ஆமையோடுண்மை, சோழன் கடகப்பக்கக்கற்றைக்காரன் என்னும் விருதுடையவன், சோழன் மனுஷ்யருடைய வரம்பழியாமற் காப்பவன், சோழனுக்கு நரபதியென்னும் பெயருண்மை, தருமரூபம் வெளுத்திருத்தல், தாரகாமயமென்னும் யுத்தம் தேவாசுரத்திற்கு முந்தியது, தூசிப்படைக்கு இலக்கணம், தூம்கேதுக்களின் இயல்பு, தேவேந்திரன் ஆயுதம் வச்சிரபருவதம், நவகுண்டப் பிரயோகாக்கினிகளின் வகை, நாகலோகத்தில் இருப்புச் சுவருண்மை, நிரை உலகத்திற்கு ரட்சையாவது, பாதாழ்வான் முதலாகச் சுங்கம் வந்ததென்பது, பாண்டியனுக்கு இரண்டு கூன் இருந்தமை, பாலை வன்பாலையென்பாலையென இரண்டு வகைப்படுதல், பெண்டிறந்தார் தாய்மாரார் சினேகிக்கப்படுதல், போசராச வம்சத்தாருடைய இலக்கணம், மகாசத்தம் ஐந்து, மகாதேவர் வாகனமாகிய விடை இளமை நீங்காதது, வச்சிரகாயமென்பதொரு மருந்துண்மை, வாதுசெய்த வாரணமென்னும் ஊர் மதுரையின் பக்கத்துண்மை, வாம மதத்தினர் இயல்புகள், விசுவதேவர் அன்னக் கொடியுடையார், விற்றிடி மாணிக்கமென்பதொன்றுண்மை, விற்றிடி மாணிக்கம் மகளிர் இடைக்கு உவமை, வீரபுருஷர் பட்டால் அவர் வயிற்றிலுள்ள உதிரத்தை வீரர்கள் நெற்றியிலிடுதல்.

24. விளங்காத விஷயங்கள் :

சில தொகைகளுக்கு மேற்கோள் விளங்கவில்லை; சூரியனோடு யுத்தம் செய்யும் அசுரர் மூன்று நூறுயிரத்தறுபதியுயிரவர், 124; பசாசகணம் நாற்பத்தெண்ணுயிரந்திறம், 336; நாகபாலரிற் பிரதானர் எழுபதிற்றேழு நூற்றுத்தொண்ணூற்றுறு வெள்ளத்தார், 463; இந்திரன் மக்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர், 470; அசுரர் பதின்மூன்று திறத்தினர், 477; தளம் ஏழு, 485.

சாங்கியம், வேதாந்தம் முதலிய மத விஷயங்களைப்பற்றிக் கூறுவன வற்றிற் பெரும்பாலான விளங்கவில்லை; 183, 245-6.

25. உரை விசேடங்கள் :

இவர் அங்கங்கே எழுதிய பதசாரங்களுந் உரை நயங்களும் ஆராய்ந்தறிந்து இன்புறத்தக்கன. அவ்வாறெழுதிய இடங்களிற் சிலவற்றிற்குரிய மூலங்கள் கீழே காட்டப்படுகின்றன :

சோழிய வைதிகன், 190; இவன், 191; நாணர், 193; வருடீர் 201; பாட்டறிவே, 226; அறந்தவா.....அகத்தியன், 233; முன்னேமேரு, 276; காதலனை விட்டு, 293; நீயும், 297; எனக்கும், 301; விழிவழிகருணை, 308; நம்பதினொருதேவர், 443; வறுமில், 451; தனி, 460; விழுக்குன்று, 537; கையடங்கிய தீ, 576; வெறும்பொடி, 654.

உ

இந்தூலை ஆக்குவித்தோனாகிய

இரண்டாம் இராசராசசோழன் வரலாறு

வெண்பா

தெங்கா ருறந்தைபுகார் தென்பழசை வீறுதஞ்சை
கங்கா புரம்புரந்த காவலவன்—மங்காப்பேர்
வாய்ந்தவிற்ற கண்டன் வரராச ராசன்சீர்
ஆய்ந்துரைக்க வல்லே னலன்.

இந்தூலை ஆக்குவித்தோனாகிய இராசராசசோழன் (II) என்பவன் அநபாயனென்று சிறப்பிக்கப்படுபவனும் ஸ்ரீரீதிங்கண்ட பெருமானென் இந்தூலின் உரையாகிரியராத் சுட்டப்படுபவனும் தில்லையம்பலம் பொன் வேய்ந்து அங்கே பல திருப்பணிகளைச் செய்வித்தவனுமாகிய இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனுடைய திருக்குமாரனாவான்; பரகேசரி வர்மன், திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள், கோ நேரின்மைகொண்டான் என்னும் பட்டங் களைபுடையவன்; ஓட்டக்கூத்தர் பாடிய உலாவைப் பெற்ற பெருமை வாய்ந்தவன்; அவரால் வரராசராசனென்று சிறப்பிக்கப் பெற்றவன்.

இவன் கி.பி. 1146-ஆம் வருஷத்திற் சிங்காதனமேறினான். *“பூ மருவிய புவிமாதும்”, “பூமருவிய பொழிலேழும்” எனத் தொடங்கும் இரண்டு மெய்க்கீர்த்திகள் இவனுக்குண்டு.

இவனுக்குப் புவனமுழுதுடையான், தரணிமுழுதுடையான், உலகுடை முக்கோக்கிழானடிகள், அவனிமுழுதுடையான், தென்னவன்கிழானடிக ளென ஐவரும்மீனவியர் இருந்தனரென்பதும் அவர்களுள் புவனமுழுதுடை யான் இவன் பட்டத்துத் தேவியென்பதும் அவற்றால் விளங்குகின்றன. இவன் காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினம், தஞ்சை, பழையாறை, கங்கை கொண்ட சோழபுரம், உறையூரென்பன இராசதானிகளாக இருந்தன. இராசராசனுலாவில் அரசன் புகார் வீதியில் உலாப்போந்தானெனக் குறிப்பிடப்படுவதாலும் வேறு சில ஆதாரங்களாலும் பெரும்பான்மையும் காவிரிப்பூம்பட்டினமே இவனுடைய தலைநகராகச் சிறந்திருந்ததென்று தெரிகிறது.

தன்னுடைய; குலதெய்வமான ஸ்ரீநடராசப் பெருமானிடம் விசேஷ பக்திகொண்டவன்; “தொல்லைத் திருமரபிற் கெல்லாந் தொழுகுலமாம், தில்லைத் திருநடனஞ் சிந்தித்து” (இராச.) இவனுடைய முன்னோர் சிலரால் அநாதரவு செய்யப்பட்டவந்த வைணவ சமயத்தை மீண்டும் தன்னிலைபுரச் செய்தனன்; “விழுந்த வரிசமயத்தைபு மீளவெடுத்து” (இராச. மெய்க்.)

*இவை திருவாரூர் ஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிகரவர்களால் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை, 26-ஆம் தொகுதி, 10-ஆம் பகுதியில் 471-4-ஆம் பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இது தஞ்சாவூர் ஸ்ரீல்லாவில் தாராசுரம் மெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகில் உள்ளது.

இவன் காலத்து ஒருவகைப் போரும் நிகழவில்லையாதலின் நாடு மிகவும் அமைதியாக இருந்தது. இவனுடைய அரசாட்சியின் தன்மையும் இவன் குடிகளைக் காத்துவந்த இயல்பும் கீழ்க்கண்டவாறு இவன் மெய்க்கீர்த்தியிற் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன :

“ஆகியும்க, கொழுந்துவிட்டுத் தழைத்தோங்கக் கோடாதறங் குளிர் வாரிவாய்த்து வளஞ்சுரக்கத் தாரணியோர் பிணிரீங்க [தூங்க நல்லோர்தங் கம்புயர நான்மறையோர் தொழில்வளர எல்லோருந் தனித்தனியே வாழ்ந்தனமென மனமகிழ்ந்து ஒருவருட னொருவர்க்கு மொன்றினுட னென்றுக்கும் வெருவருபகை மனத்தின்றி விழைந்துகாத லுடன்சேர இந்திரன்முதற் றிசாபால ரெண்மருமொரு வடிவாகி வந்தபடி தரைநின்று மனுவாணை தனிநடாத்தி..... தந்தையிலோர்க்குத் தந்தையாகியும் தாயிலோர்க்குத் தாயாகியு மைந்தரிலோர்க்கு மைந்தராகியு மன்னுயிர்கட் குயிராகியும்அரசியற்கை முறை நிறுத்தி.”

சிலாசாஸனங்களினால் இவன்காலத்தில் சிற்சில தலங்களில் இலகு வீசபாசுபதர், வாம மதத்தார், சைவர், வைணவர் முதலிய பல சமயத் தினரும் கவலையின்றி வாழ்ந்திருந்தனரென்பது அறியப்படும். இன்னும் பல தலங்களில் பல திருப்பணிகள் இவனால் இயற்றப்பட்டன. அவற்றுள் திருப்பனந்தாளிலிருந்து ஸ்ரீ நாடகேச்சுரத்து நாயகர் தீர்த்தங் கொடுக்கக் கொள்ளிடத்துக்கு எழுந்தருளுவதற்காக ஒரு சாலை அமைக்கப்பெற்று இவன்பேரால் “ராஜகம்பிரன் திருவி” என்று வழங்கப்பட்டதென்பதும், திருப்பாலேத்துறையுடைய மகாதேவருக்குச் சில நிலங்கள் வழங்கப் பட்டனவென்பதும் அந்நிலங்கள் உள்ள இடத்திற்கு ராஜகம்பிர நல்லூரென் னும் பெயர் வைக்கப்பட்டதென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இவன் ஒருசமயம் துலாபுருடதானம் செய்தனன். அப்போது அக் காட்சியைக் கண்டு களித்த ஒட்டக்கூத்தர், “தொழுகின்ற மன்னர்” என்ற தொடக்கத்தையுடைய செய்யுளை (தமிழ்நா. 124)ப் பாடினர்.

இவன் தமிழில் மிக்க அபிமானமுடையவனாதலால் பல புலவர்களை ஆதரித்து வந்ததோடு கவிச் சக்கரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தரை மிக்க மரியாதையோடு உபசரித்து வேண்டியவற்றையெல்லாம் உதவிப் பாது காத்து வந்தான். இவன் காலத்தில் ஒட்டக்கூத்தர் முதுமையுடையவராக இருந்தனரென்று தெரிகிறது. ஒரு சமயத்தில் ஆதனத்திலிருந்து எழும் பொழுதோ நடக்கும்பொழுதோ அவர் தளர்ச்சியுறுவது கண்டு இம்மன்னர் மன்னன் [“நாத்தொலை வில்லை யாயினுந் தளர்ந்து, மூத்ததிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டு” என்று கூறிக் கைகொடுத்துதுவினன். அப்போது அப்புலவர் சிகாமணி மிக மகிழ்ந்து,

*Annual Report of South Indian Epigraphy, No. 44 of 1914.

†A. R. No. 440 of 1912; இத்தலம் பாபநாசம் ரெயில்வே ஸ்டேஷ னுக்கருகிலுள்ளது. ‡ மணிமேகலை.

“கொலையைத் தடவிய வைவே லரக்கர் குலமடியச்
சிலையைத் தடவிய கையே யிதுசெக தண்டத்துள்ள
மலையைத் தடவிய விர்த்தத் தடவி மலைந்தவொன்றார்
தலையைத் தடவி நடக்குங்கொல் பாணைச் சயதுங்கனே”

என்று இவன் கையைச் சிறப்பித்துப் பாடினார். இவ்வரிய செயலால் இவ்
வரசன் அப்புலவரிடத்தில் வைத்திருந்த பேரன்பும், எளியனாக இருந்தாலும்
புலப்படுகின்றன. அவர் தன்மீது பாடிய உலாவை அரங்கேற்றுகையில்
ஒவ்வொரு கண்ணிக்கும் ஒவ்வொருபிரம் பொன் வழங்கினான். இந்நூலில்
கடவுள் வாழ்த்திலும், வாழ்த்திலும், இடையிலும் அவரார் பலபடப்
பாராட்டப் பெற்றனன்.

தனது சபையிற் பல புலவர்களுடிக் தமிழ்ச்சுவையை எடுத்துப்
பாராட்ட அவற்றை விரும்பிக்கேட்டு மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கு மியல்பினான
வின், “செய்ய தமிழ் முழங்கத் தெய்வப் பொதியிலாய்” (இராச.) என்று
செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியராகிய அகத்திய முனிவரும் தமிழ்க் சங்கமும்
இருந்த பொதியின்மலையாக உருவகிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இயலிசை
நாடகமாகிய முத்தமிழும் செழித்தோங்க அவற்றில் வல்ல புலவர்களைப்
பாதுகாத்து வந்தமையால், “முத்தமிழ்க்குத் தலைவன்” (இராச-மெய்க்.)
என்று பாராட்டப்படுதலும் இவனுக்குத் தமிழின்பாலுள்ள பேரன்பைத்
தெரிவிக்கின்றன.

இவனுடைய காலத்தில் மகாசாமந்தனாக இருந்தவன் ஒட்டக்கூத்தரால்
இந்நூலிற் பாராட்டப்பட்ட திருச்சிறற்பலமுடையான் பெருமாள் நம்பியென்
பவன். *திருமந்திரவோலைக்காரனாக இருந்தவன் இராஜாதிரயப்பல்லவராய
மென்பவன்.

இவன்காலத்திற் சில நாடுகளின் பெயரும் ஊர்களின் பெயரும்
மாற்றப்பட்டு வழங்கலாயின; அவற்றுட் சில : ராஜகம்பிர வளநாடு, உல
குடைமுக்கோக்கிழாண்டி வளநாடு, ராஜகம்பிரநல்லூர் முதலியன. ராஜ
கம்பிரன்மலையெனப் பெயரிய மலையும் ஒன்றுண்டு.

இவனுக்கு வழங்கிய ஏனைப் பெயர்கள்; இராச கம்பிரன், இராசபுரந்
தரன், கண்டன், குலதீபன், சனநாதன், சொக்கப்பெருமாள், தெய்வப்
பெருமாள், வரராசராசன்.

இம்மன்னர்பிரான் கி. பி. 1162-ஆம் வருஷம் வரையில் இருந்தா
னென்று தெரிகிறது. இவனுக்கு இரண்டு குமாரர்களுண்டென்றும்,
அவ்விருவரும் ஒருவன் மூன்றாம் குலோத்துங்கனென்றுங் கூறுவர்.

குணமழியா தென்பாத்தமிழ் கோதாட்டு நின்றன்

குணமெய் கொளித்துவைத்தாய் கொல்லோ—குணமலையே

மன்னர் வழத்தும் வரராச ராசவரீ

தின்னவிட மென்றெற் கியம்பு.

இப்பதிப்பின் விசேடக் குறிப்பில் நூதனமாக எடுத்தாண்ட

நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் அகராதி

அகத்தியம், அகநானூறு, அஞ்ஞவதைப்பரணி, அதிராவகுகள் மூத்த யிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை, அம்பிகாபதி பாடல், அரிகேசரிதேவன் பராக்கிரமபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி, அரிச்சந்திர புராணம், அருஞ்சல புராணம், அருணைக்கலம்பகம், அழகர்கலம்பகம், ஆத்திரையன் பேராசிரியன் பொதுப்பாயிரம், ஆதிபுலா அல்லது திருக்கைலாய ஞானவுலா, ஆதி ராசேந்திரதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, ஆநந்தலகரி லக்ஷ்மீதரர் வியாக்கியானம் (வட), ஆளுடையயிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், ஆளுடையயிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை, ஆளுடையயிள்ளையார் திருவந்தாதி, இயற்பா, இரங்கேச வெண்பா, இரண்டாம் இராஜராஜன் மெய்க்கீர்த்தி, இரணிய வதைப்பரணி, இராசராச சோழனுலா, இறையனாகப் பொருளுரை, ஈட்டியெழுபது, உண்மை விளக்கம், உத்தரகாண்டம் அல்லது உத்தர ராமாயணம், உத்திரமேரூர்ச் சாஸனம், உதயணன் கதை அல்லது பெருங்கதை, உபதேச காண்டம், உபமன்னிபு பக்தவிலாஸம் (வட), ஏகாம்பரநாதருலா, ஏரெழுபது, ஐங்குறுதூறு, ஐந்திணையம்பது, ஓட்டக்கூத்தர் பாடல், கஞ்சவதைப்பரணி, கடம்பவன புராணம், கந்த புராணம், கந்தரநுபூதி, கந்தரலங்காரம், கம்பராமாயணம், கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா, கல்லாடம், கலிக்கத்துப்பரணி, கலித்தொகை, களந்தை இரட்டை மணி மாலை, களவழிநாற்பது, க்ளசிகாண்டம், காஞ்சிப்புராணம், காரைக்காலம் மையார் கோயின் மூத்த திருப்பதிகம், காரைக்காலம்மையார் திரு விரட்டைமணிமாலை, காளமேகத்தின் பாடல், குணநாற்பது, குணவாகடத் திரட்டு, குலோத்துங்க சோழனுலா, குலோத்துங்க சோழனுலா உரை, குலோத்துங்கன் யிள்ளைத்தமிழ், குறிஞ்சிப்பாட்டு, குறுந்தொகை, கூர்ம புராணம், கூலப்பாதி காளத்தி பாதியந்தாதி, கூலதாவரி மாகாத்தியம் (வட), கோப்பிரசாதம், கோயிப்புராணம், சகலகலாவல்லிமாலை, சாக்தப் பிரமோதம் (வட), சாகுந்தலம் (வட), சித்தராடம், சித்திரச் சத்திரப் புகழ்ச்சிமாலை, சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை, சிதம்பர புராணம், சிதம்பரம் சாஸனம், சிலப்பதிகாரம், சிவஞானசித்தியார், சிவஞான பாலையர் யிள்ளைத்தமிழ், சிவநகுமோத்திரம், சிவபெருமான் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவஸஹஸ்ர நாமம் (வட), சிறுபாணற்றுப்படை, சீகாளத்திப் புராணம், சீவக சிந்தாமணி, சீசந்திரம் சாஸனம், சத்தானந்தப் பிரகாசம், சூடாமணி நிகண்டு, சூளாமணி, செவ்வந்திப் புராணம், சேக்கிழார் புராணம், ஸீவ சமயநெறி, சோக்கநாதருலா, தகடூர் யாத்திரை, தஞ்சைச் சிலாசாஸனம், தஞ்சைவாணன் கோவை, தண்டியலங்காரம், தணிகைப் புராணம், தந்திர சாரம் (வட), தமிழ்நாவலர் சரிதை, தமிழ்விடு தூது, தனிப்பாடல், தாயு மானவர் பாடல், தியாகராச லீலை, திரிகடுகம், திருக்களிற்றுப்படியார், திருக்காளத்திநாதருலா, திருக்காளத்திப் புராணம், திருக்குற்றலக் குறவஞ்சி, திருக்குற்றலப் புராணம், திருச்சண்பைத் திருவிருத்தம், திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் அல்லது திருக்கோவையார், திருச் செந்தூர்ப் புராணம், திருத்தொண்டத்தொகை, திருத்தொண்டர் திரு வந்தாதி, திருநாகைக் காரோணப் புராணம், திருநாவுக்காசர் திருவேகாதச

மாலை, திருப்பல்லாண்டு, திருப்பாவை, திருப்புகழ், திருப்பூவணநாதருலா, திருப்பெருந்துறைப் புராணம், திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா, திருமுருகாற்றுப்படை, திருவாங்கக் கலம்பகம், திருவரங்கத்தந்தாதி, திருவரங்கத்து மாலை, திருவல்லத்துச் சாஸனம், திருவாங்கூர்ச் சிலா சாஸனங்கள், திருவாசகம், திருவாதவூரர் புராணம், திருவாய்மொழி, திருவாரூர்க்கோவை, திருவாரூர்ப் புராணம், திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், திரு வாணக்காப் புராணம், திருவாணக்காவலா, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவை, திருவிடைமருதாருலா, திருவிளையாடற் புராணம், திருவுசாத்தான நான்மணிமாலை, திருவெங்கைக்கோவை, திருவெண்காட்டுப் புராணம், திரு வேங்கடமாலை, திவ்யப் பிரபந்த வியாக்கியானங்கள், திவாகரம், நூடி நூல், துரியோதனன் கலம்பகம், நென்காசிச் சாஸனம், தென்னிந்திய சிலா சாஸனங்கள், தென்னிந்திய சிலா சாஸனங்களின் வருஷாந்த அறிக்கைகள், தேரையர் வெண்பா, தேவாரம், தேவீ புராணம், தொண்டை மண்டல சதகம், தொல்காப்பிய இளம்பூரணம், தொல்காப்பியச் சேனாவரையம், தொல்காப்பிய நச்சினர்க்கினியம், தொல்காப்பியப் பொருள் பேராசிரியர் உரை, நக்கீரதேவ நாயனார் போற்றிக் கவிவெண்பா, நக்கீரர் திருவெழு கூற்றிருக்கை, நம்பியகப் பொருள், நல்வழி, நளவெண்பா, நற்றிணை, நன்னூல் சங்கர நமச்சிவாயாரூரை, நன்னூல் மயிலை நாதருரை, நன்னெறி, நூலடியார், நீதிநெறி விளக்கம், நீலகேசி, நீலகேசி விருத்தி சமய திவாகரம்; நெடுநல்வாடை, நெடும், பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி, பட்டினத்துப் பிள்ளை யார் பாடல், பட்டினப்பாலை, படிக்காசுப் புலவர் பாடல், பதிற்றுப்பத்து, பதினோரன் திருமுறை, பரகேசரி ராசேந்திர சோழதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, பரிபாடல், பழமலையந்தாதி, பழமொழி, பழைய செய்யுட்கள், பாகவதம், பாசவதைப்பரணி, பாரதம் (வட), பிங்கலந்தை, பிரபலிங்க லீலை, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பேரிய திருமொழி, பெரியநாட்டு மடத்துத் தாம்மிரப்பட்டயம் (காஞ்சிபுரம்), பெரியபுராணம், பெரியாழ்வார் திரு மொழி, பெருந்தேவபாணி, பெருந்தேவனார் பாரதம், பெரும்பாணாற்றுப் படை, பெருமாள் திருமொழி, பொருநராற்றுப்படை, பொன்வண்ணத் தந்தாதி, பொஜ் ராஜ்யம், (வட), மணிமேகலை, மதுரைக்கலம்பகம், மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம், மறைசையந்தாதி, மனுஸ்மிருதி (வட), மாடலம், மாயூரப் புராணம், மாளவிகாக் கினிமித்திரம் (வட), மீருச்சகடிகம், மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டு, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், முத்தொள்ளாயிரம், முதற் குலோத்துங்க சோழதேவன் மெய்க் கீர்த்தி, மேருமந்தர புராணம், மேகவதைப்பரணி, யாப்பருங்கலக்காரிகை, யாப்பருங்கலவிருத்தி, லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் (வட), லலிதா ஸஹஸ்ரநாமம் பாஸ்கரராயர் வியாக்கியானம் (வட), வடமொழி வைத்திய நூல், வளையா பதி, வாச்சியாயன சூத்திரம் (வட), விக்கிரம சோழதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, விக்கிரம சோழனுலா, விசுவசார தந்திரம் (வட), விநாயகபுராணம், வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம், விறலி வீடுதூது, விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் (வட), வீரராசேந்திரதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, வீரபுராணம், ஸ்தேயசாஸ்திரம்

உ
கணபதி துணை

த க் க ய ர க ப் ப ர ணி

மூலமும் உரையும்

கா ப் பு

* வைரவக் கடவுள்

உரககங்கணந் தருவனபணமணி

யுலகடங்கலுந் துயிலெழவெயிலெழ

உடைதவிர்ந்ததன் றிருவரையுடைமணி

யுலவியொன்றொடொன் றலமரவிலகிய

கரதலந்தருந் தமருகசதிபொதி

கழல்புனைந்த¹செம் பரிபுரவொலியொடு

²கலகலன்கலன் கலனெனவருமொரு

கரியகஞ்சுகன் கழலிணைகருதுவாம்.

(விசேடக் குறிப்பு.) உரக கங்கணம் - பாம்பாலாகிய கங்கணம். பணம் - படம்; மணி - மாணிக்கம்; இது கங்கணத்திலுள்ளது. உலகடங்கலும் துயிலெழும்படி மணியால் வெயிலெழ. உடை தவிர்ந்த தன் திருவரை: “அரவ வெற்றரையி னுமழுன்றிலைப் படையுடைப் பிள்ளை” (பெரிய. திருக்குறிப்பு. 81), “சீரடையற்ற வயிரவன்” (தனிப்.) உடைமணி - பலமணிகள் கோக்கப் பெற்ற ஓர் அரையணி: “உடைமணி கட்டி” (திருச்சிற். 385), “மருங்கின் மேல், ஆணிப்பொன் னாற்செய்த வாய்ப்பொன் னுடைமணி”, “உடைமணி கணகணென” (பெரியாழ்வார் திருமொழி), “ஒருவரைப் பங்கி னுடையாள் குமார னுடைமணிசேர், திருவரை” (கந்தரலங். 13), “உடைமணியி னேசைக் கொதுங்கி” (திருவிடை. மும். 11.) தமருகம் - உடுக்கை: “துடியு மேந்திய பொற் றோளும்” (கந்த. ததிசு. 165.) சதி - தாளவொத்து: “சதகோடி வித தாள சதிபாய” (தக்க. 3), “மிழலையு ளீர்நடஞ் சதிவழி வருவதொர் சதிரே” (தே.) தமருகசதி: “தமரு கங்கடரு கின்றசதி யின்கண் வருவார்” (கலிங்க. 101.) கரிய கஞ்சுகன் - கரிய சட்டையை யுடையவர்: “வெஞ் சினைப் பரியமுன் மீது போர்த்திடும், அஞ்சனப் புகையென வால மாமெனச், செஞ்சுடர்ப் படிவமேற் செறித்த மாமணிக், கஞ்சுகக் கடவுள்பொற் கழல்க ளேத்துவாம்” (கந்த. கடவுள். 10.)

வீரபத்திரர் வைரவக்கடவுளின்கூறென்பது ஒருசாரார் கொள்கை யாதலின் வீரபத்திரர் வெற்றியைக்கூறும் இந்நூலிற் காப்பாக வைரவக் கடவுளின்துதி கூறப்பட்டதுபோலும்.

(பி-ரு.) 1 ‘பைப்பரிபுர’ 2 ‘கலின் கலின் கலின் கலினென’

* பைரவகற்பமென்று ஒரு நூலுண்டு

க. கடவுள் வாழ்த்து

உமாபாகர்

வேறு

1. ¹புயல்வாழ நெடிதூழி புவிவாழ முதலீறு புகல்வேதநூல்
²இயல்வாழ ³வுமைவாழ்வ தொருபாக ரிருதாளி னிசைபாடுவாம்.
 இதன் பொருளறிக.

(வி - கு.) இதன்பொருள் 2-ஆம் தாழிசையிலுள்ள வினாவிடையால் விளங்கும்.

புயல்முதலியன வாழ்வதற்கு உமாதேவியார் சிவபெருமான்பாகத்து வாழ்தல் காரணமென்பது ஆளந்தல்கரியிலுள்ள, “சிவமெனும்பொருளும்” என்பதுமுதலிய பாடல்களால் விளங்கும். நெடிது வாழுவென்க. (க)

(பி-ந்.) 1 ‘புயல்வழி’ 1 ‘இயல்வாழி’ 3 ‘உமையானை யொருபாகர்’, ‘உடன் வாழ்வதொருபாகர்’

2. குலநேமி ரவிபோல வலநேமி தனிகோலு ¹குலதீபனே
 நிலநேமி பொலனேமி யளவாக ²வுக்கோடி நெடிதாளவே.

இரவிகோலுகையாவது உலகத்திற்கு வலமாக ஓராழித்தேரை நடாத்துகை. வலநேமி - இராசசக்கரம். அது தனிகோலுகையாவது பூசக்கரம் பொதுக்கடிதல். குலதீபன் - குலத்தை விளங்கப் பண்ணும் தீபம் போல்வான்; ஈறுதிரிந்தது; வில்லி, வாளி, தொல்காப்பியனென்பன போல. ‘குலதீபனே’ என்றதில் ஏகாரம் பிரிநிலை; இதன் இரண்டாமடியிற் புலனேமியைப் பொலனேமியென்று பாடல் கொள்ளவேண்டிற்று, சக்கரவாளகிரி பொன்னிறத்ததாதலின்; பொன்னென்னும் சொல்லுத்தான் பொலனென்றாவது, செய்புளிடத்து வன்கணமும் மிறகணங்களும் வருமொழிமுதலாக வந்தாலென வுணர்க; “போதொடு விரிகூந்தற் பொலனாறுங் கொடியன்றார்” (1 : 60) என்னுஞ் சிலப்பதிகாரப் பாட்டும், “பூநறுந்தேறல் பொலன்வள்ளத் தேந்தி” (1. 35 : 177) என்னும் உதயனின் கதையுமறிவார் பொலனே வேண்டுவரெனவுணர்க. புலனென்பது ஐம்புலத்தையும் விளைபுலத்தையுமுணர்த்தும். நெடிதாளவே; ஏகாரம் ஈற்றைசை.

நெடிதாள (1) இசைபாடுவாமென முன்னதனோடும் இயைக்க.

இனி, இப்பாட்டுவேண்டா; முன்பு புயலும் புவியும்வாழுவே ஈசுவரனைப் புகழ்வாமென, “புயல்வாழ” (1) என்ற பாட்டில் அற்றது பொருளென்னின், அன்று; புயலும்புவியும் வாழுவேண்டிப் பரமேசுவரிவாழ அவளுடனே வாழ்கின்றனர், திருமேனியில் ஒருபாகரான மகேசுரரெனவுணர்க.

(வி - கு.) மு. குலதீபனென்பது இப்பாட்டுடைத்தலைவனாகிய இரண்டாம் இராசராசனுக்கும் பெயராக வழங்கும்; “குலதீப னெழுதீவு முடனானவே”, “குலதீப ந்ருபதீப னருள்கூரவே” (தக்க. 4, 6) என்பர் பின்னும்; “எழுகின்ற ஞாயிறெஞ் தான்றூல தீப னெதிர்த்தட்டிலே” (தமிழ்நா. 124), “கோவுறங்கு கடைத்தலைக்குல தீப” (தனிப். ‘மாவுறங்கின.’) வலநேமி தனிகோலு குலதீபன்: “அடலாழி தனியேவு குலதீபன்” (தக்க. 6.) நேமி தனிகோலு: “நேமி யுய்த்த” (புறநா. 3 : 4.) நிலநேமி - நிலவட்டம்; “தரையாழி”, “பூமிவட்டமும்” (தக்க. 6, 615.)

உரை. பொதுக்கடிதல் - பூமி பிறர்க்கும் உரியதென்பதை நீக்கித் தனதாகவே ஆக்கிக்கொள்ளுதல் ; “ பொதுச்சொற் பொருஅதிடஞ்சிறிதென்னுடக்கற் துரப்ப ” (புறநா. 8) என்பதன் அடிக்குறிப்பால் இதனை உணரலாம் ; “ மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிற் தறத்தி னீடு, மென்னெறி நன்றால் ” (பெரிய மனுநீதி. 33.) வில்வி - வில்லையுடையவன் ; “ இறைமலை வில்வி ”, “ மேரு வில்வி ”, “ குன்ற வில்வி ”, “ நின்ற வில்வி ” (தக்க. 170,379,511,704.) வாளி - வானையுடையவன் : “ மழுவானியார் ” (தக்க. 548.) சக்கரவாளகிரி பொன்னிறத்தென்பது, “ செம்பொ னுலுவை குன்ற வேதிகை ” (தக்க. 700) என்பதனாலும் விளங்கும் ; “ பார்ப்புழந்த செம்பொற்றிகிரி ” என்பது குலோத்துங்க சோழனுலா. பொன்னென்னும் சொல் பொலனென்றவது : “ பொன்னென்கிளவி ” (தொடர். புள்ளி. சூ. 61) என்பதன் உரையால் விளங்கும். வன்கணம் - வல்லெழுத்து ; பிறகணம் - மெல்லெழுத்து முதலியன. விளைபுலம் - தானியம் விளையும் பூமி. (2)
(பி-ம்.) 1 * ‘ குலதீபனேழ் ’ 2 ‘ யுககோடி ’

விநாயகக் கடவுள்

3. சதகோடி விததாள சதிபாய முகபாகை குதிபாய்கடா

மதகோடி யுலகேழு மணநாற வரும்யாளை வலிபாடுவாம்.

என்பது : நூறுகோடிவிதமான தாளச்சதி பரக்கத் திருமுகப் பக்கக் கடத்திலின்றும் குதிபாய்வதுபோல விழுகின்ற மதம் சக்கரவாள வெற்பைக் கடந்தோடி உலகமேழினும் நறுநாற்றம் புறப்பட நடந்தருளும் யானையினுடைய பலத்தைப்பாடுவாம் எ - று.

இதில் சதமென்றது நூற்றினும் பலவினுஞ்செல்லும். ‘ சதிபாய வரும் யாளை ’ என்பதற்குச் சதிபாய்ந்து வரும்யானையென, “ விளையெஞ்சுகிளவியும் வேறுபல் குறிய ” (தொடர். எச்ச. சூ. 61) என்பதனாற் பொருள் கொள்வாருமுளர். அதனாற் செவ்வைவுன்றும் ; தெய்வத்தன்மையா ரெனவே கூடத்தாடுதல் விநாயகர்க்கு இயல்பன்றெனவுணர்க் ; பாய்தல் - பரத்தல் ; “ பாஅய்ப் பாஅய்ப் பசந்தன்றுதல் ” (36) ; இது கவித்தொகை. மதகென்றது சக்கரவாளத்திற்குப் பெயராம் ; இதற்குக் காரணம் மற்றை உலகங்களிலும் சென்று மணநாறுதலிற் கொண்ட பொருளென வுணர்க. யானையின் வலியாவது அக்ரகுஞ்சரமென்னும் யானையைவென்று கொன்று மற்றதன் கொம்பை முறித்துக்கொண்டதும், திரிபுரதகனத்தில் இடையூறு தீர்த்ததும் பிறவுமாம். ‘ மதகோடி ’ என்பதில் உம்மையைத் தொக்க தாக்கி உலகமேழினுமோடி மணநாறச் செல்லுமென்னும் பொருளும் கோடற்குரியது.

(வி - கு.) ழு. சதி : “ தமருகசதி ” (தக்க. காப்பு.) பாகை - பாகமென்ற சொல்லின் சிதைவென்பர். குதிபாய்கடாம் : “ குதிக்கு மதச்சவடுகோப்ப ”, “ நின்னு குதிக்கு மதத்தி னிலநெகிழ்த்தே ” (இராசராச.) மதம் நறுநாற்றம் கமழ்மென்பதை, “ கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅத்து.....யாளை ” (மதுரை. 44-7), “ கமழ்கடாஅத் தொல்கிய வெழில்வேழம் ”, “ ஈர்நுறுங் கமழ்கடாஅத் தினம் பிரி யொருத்தல் ” (கவி. 8 : 4, 21 : 2), “ துன்னருந்திறற் கமழ்கடாஅத்து ”, “ மிசினார்க்குங் கமழ்கடாஅத்து ” (புறநா. 3 : 8, 22 : 6), “ யானையின் புயல் கொண் டும்மதம், மணமகள் கதுப்பென நாளும் ”, “ பகட்டாசன், செய்த மும்மதம் போற்றிசை திசைதொறுங் கமழும் ” (சீவக. 1621, 2365), “ சீல யானை.....பூநாறு கடாம் ” (மணி. 19 : 20 - 22), “ மத்தநல் யானை மதமு நானமும், வாசப் பொடியொடு காயத்துக் கழும் ” (பெருங். 1. 42 : 75 - 6),

“ விலக்கருங் கரிமதம் வேங்கை நாவூ ”, “ கமழ்ந்தின் றென்பரால்..... கைம்மலை வார்கட மல்லது ” (கம்ப.), “ நாகாதிபன் விடுமுமத நாவூ திசை புக்கான் ” (வி. பாரதம், அருச். திர்த்த. 10), “ பொழிமதநீர் விரை யேற்றி ” (காஞ்சிப். கடவுள். 5) என்பவற்றாலாக. உரை. ‘ சதமென்பது அநந்தவாசி ’ என்பர் பின் ; தக்க. 73, உரை. திரிபுரதகனத்தில் இடைபூறு திர்த்தனை, 76 - ஆம் திருமுறை, அதிராவடிகள் முத்தபிண்ணியர் திருமும்மணிக்குவை, 9-ஆவது செய்யுளாலுமறியலாகும். (க)

4. நககோடி பலகோடி புலியேறு தனியேற நளினுலயன்
உககோடி பலகோடி குலதீப ¹னெழுதிவு முடனாளவே.

எ - து அநந்தகோடி மலைகளின் சிகரகோடிகளின் சோழ சக்கர வர்த்தியுடைய புலிப்போத்துக்கொடி தனியே சென்று ஏறப் பிரமாவினுடைய வாணாளான சதுர்புககோடிகள் குலதீபன் ஏழுதிவுகளையும் உடனாள எ - று.

நளினுலயன் - பிரமா. ‘ புலியேறு தனியேற ’ என்றதனால், பரராட்டி ரத்து இராசாக்களுடைய அநேககோடிகள் சேவிக்குமுறையில் அயற்கண்ணே தாழ்வரையப்பட்டிருப்பச் சோழசக்கரவர்த்தியின் புலிக்கொடி மேலே தனியே வரையப்பட்டிருக்குமெனவுணர்க. நாகம் நகமாயிற்று ; குறுக்கும்வழிக் குறுக்கலென்னும் விகாரம்.

உடனாள (3)யாணைவலிபாவொமென்க.

(வி - கு.) மூ. நககோடி.....தனியேற: “ கன்மலை மார்புங் கடவுள் வடமேருப், பொன்மலை மார்பும் புலிபொறித்தோன் ”. (இராசராச.) உரை. ஏனையரசர்களின் கொடி தாழ்ச் சோழசக்கரவர்த்தியின் கொடி மேலேவிளங்குமென்பது, “ கேழன் மேழிகளி ருளி வீணைசிலை கெண்டை யென்றினைய படுகொடி, தாழ் மேருவி லுயர்ந்த செம்பியர் தனிப்புலிக்கொடி தழைக்கவே ” (கலிங்க. 18) என்பதனாலும் விளங்கும். புலிக்கொடி.....வரையப்பட்டிருக்கும்: “ பொறைசூழ் வரையிற் புலியே றெழுதும் பொன்மே ருவரைப் பெருமான் ” (தக்க. 185.) மலைகளில் தங்கள்கொடிகளை அரசர் எழுதுவது இயல்பு; “ பருப்பத்திற் கயல் பொறித்த பாண்டியர் குலபதிபோல் ” (பெரியாழ்வார் திருமொழி.) குறுக்கும் வழிக் குறுக்கலென்னும் விகாரம்: தொல். எச்ச. கு. 7. “ கயலெழுதிய இமயநெற்றியின், அயலெழுதிய புலியுமினிலும் ” (சிற்ப. 17: 1 - 2) என்பதும் அதனுரையும், “ இடிக்கும் வானுருமேறு ” (திருவிளை. திருமணப். 110) என்னும் செய்யுளும் இவ்வழக்கமுண்மையைத் தெரிவிக்கும்.

(வி-ம்.) 1 ‘ நெழுதிவும் ’

(ச)

முருகக் கடவுள்

5. ஒருதோகை மிசையேறி யுழல்கரு மலைமார்பு ¹முடனாடுறப்
பொருதோகை சுரராச புரமேற விடுகாளை புகழ்பாடுவாம்.

எ - து ஒரு மயிலின்மேல் ஏறியருளித் தனக்குப் பகைவனான சூரபன் மாவுக்கு மறைவாய் ஓடிவரலான மலையினுடைய மார்பும் சூரபன்மாத் தானும் ஒக்க ஒரேகாலத்திலே ஊடுருவும்படி வேலேறுபடப் பொருதருளிச் சமுத்திர ஆரவாரத்தைச் சுவர்க்கத்தேறப்போகவிட்ட இனையோனுடைய புகழைப்பாடுவாம் எ - று.

ஒருதோகையென்றது இங்கே சினைப்பொருளுக்காகாதென வுணர்க. ஒருதோகையென்றது படுத்துச்சொல்லுக, மெல்லிதாக. உடனென்றது மலையுருவிப் பின்னை அவன்மேற் பட்டதன்மென்று அதன்கடுமையை உணர்த்திற்று. சுரராசபுரமென்றது தேவேந்திரனது கோயிற்பட்டணத்துள் அந்தப்புரத்தை. காலை - 16 பிராயத்தான்.

(வி - கு.) மு. மலையுருவி - மலையின் நடுவிடம் : “குன்றி நெஞ்சுபக வெறிந்த” (குறுத். கடவுள் : 3 - 4), “விஞ்சையம் பெருமலை நெஞ்சகம் பிளந்து” (பெருங். 1. 51 : 8.) உழல்குரு.....பொழுது : புரண்டதொரு குன்றமுஞ் சென்றதானவ னுடம்புமப்படி நிறந்திறக்கவொரு செங்கைவே லெறிந்த” (குலோத். பிள்ளைத்.) உரை. குரனுக்கு ஒருமலை அரண்கி அவ னுடன் ஓடிவந்ததென்பதும் அவனையும் அம்மலையின் நெஞ்சையும் ஒரே காலத்தில் ஊடுருவும்படி முருகக்கடவுள் வேலையுய்த்தனரென்பதுமாகிய இவ்வரியசெய்தி, “ஏழுமலை கொல்லுமசனி” (தக்க. 170) என்பதன் உரையாலும், “திரியுமும்பர்நீடுகிரிபிளந்துகுரர் செருவடங்கவேலை விடு வோனே” (திருப்புகழ்), “கிளைப் டெழுக்கு ருரமுங் கிரியும், துளைப் டொழியத் தொடுவே லவனே” (கந்தரநு.), “கார்வந், துறங்குசிகைப் பொருப்புஞ்சு ருரப்பொருப்பும் பிளப்ப.....வேலெடுத்த குமரவேள்” (திருவிடை.) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

ஓராயுதம் ஒரேகாலத்திற் பலஇலக்குக்களை ஊடுருவிச்செல்லுமென்பது, “வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி” (புறநா. 152) என்பதாலும் “செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன்” என்னும் துளாமணிச் செய்யு ளாலும், “தாடகைதன் னுரமுருவி, மலையுருவி மரமுருவி மண்ணுருவிற் றெருவாளி”, “ஏழு மாமா முருவியே முலகமென் றிசைக்கு, மேழு மூடுபுக் குருவிப்பின் னுடனடுத் தியன்ற, வேழி லாமைபின் மீண்டதவ் விராகவன் பகழி” என்னும் கம்பராமாயணத்தாலும், பாரதத்திற் கூறப்படும் அருச்சுனன்செயலாலும் பெருங்கதையிற் கூறப்படும் உதயணன் போராலும் அறியப்படும். கலாவத்தின் பெயராகிய தோகையென்பது மயிலுக் காயிற்றுகலின், ‘சினைப்பொருளுக்காகாது’ என்றார். அந்தப்புரத்தைப் புரமென்றது நாமைகதேசமென்னும் இலக்கணத்தின் பார்ப்பும், பிமசேன னைப் பிமனென்பதுபோல.

(பி-ம்.) 1 * ‘முடனுடற’

(ரு)

6. கடலாழி வரையாழி தரையாழி ¹கதிராழி களிகூர்வதோர்
அடலாழி தனியேவு குலதீப ந்ருபதீப னருள்கூரவே.

எ - து கடல்வட்டமும் சக்கரவாளமும் பூசக்கரமும் சந்திராதித்த சக் கரமும் மனமகிழ்ச்சிமிகுவதாய் ஒன்றாய் வலிதாபிருக்கும் இராசாக்கினை சக்கரத்தைச் சத்துருக்களின்றித் தனியே செலுத்தும் குலதீபனுன இரா சாதிபன் திருவுள்ளத்து அருள்சுரந்துவாழ எ - று.

வரையாழி, பருவதமெனினுமமையும். இதில், கடலும் மலையும் நிலனு மாகிய சக்கரங்களிற் கதிராழியான ஆதித்தன் களிகூருவதற்குக் காரண மான தனிச்சக்கரத்தை நடத்தும் குலதீபனைத் தோன்றும் ஒரு பொரு ணையு முண்டு.

அருள்கூரக் (5) காளைபுகழ்பாடுவா மென்க.

(வி - கு.) மு. கடலாழி வரையாழி தரையாழி கதிராழி : “ஞால நேமி தரை நேமிவரை நேமி.....கால நேமிரத் நேமி” (தக்க. 707); “நீராழி யேழு நிலவாழி யேழுந்தன், போராழி யொன்றும் பொதுநீங்கி” (விக்கிரம.)

உரை : ஆக்கினுசக்கரத்தை ஆழியென்றலும் அதனையுடையவேந்தனைச் சக்கரவர்த்தி ஆழியானென்றலும் மரபு : “ஆழிப் பெருமா ளபயன்” (குறோத். உரை. 159); “இலங்க லாழியினுன்” (ஐவக. 32); “சினவேற் செம்பியன், ஒருதனி யாழி யுருட்டுவோன்” (சிலப். 1 : 67 - 8). இராசாதி பன் - இராசராசன். ஆதித்தன் - சூரியன்; பாட்டுடைத்தலைவன் குல முதல்வனுதலின் அவன் களிகூர்வானென்று கூறினர்.

(பி-ம்.) ‘நிரையாழி’

(சு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

7. வழுவேறு குடகூடல் வடவாறு வழிமாற மணலாலொரோர்
கழுவேறு மமண்முகர் கருமாள் வருமீளி கழல்பாடுவாம்.

எ - நு வேதமார்க்க முதலாகிய மகாமார்க்கங்களைத் தவிரந்து நிர்வாணமார்க்கமாகிய மிக்க சூற்றமேறின மேற்றிசை மதுரைக்கு வடக்கிலாருன வைகையாறு வழிபோவார்க்குப் போகவொண்ணாதபடி தூர்க்கந்திக்கும்வண்ணம் மணற்குன்றுதோறுமுள்ள ஒவ்வொரு கழு வேறின அமணரென்னப்பட்ட அறியாதார் வங்கிசம் மாண்டுகெடும்படி அவதரித்தருளிய மகாபலபராக்கிரமனுடைய பூரீபாதங்களை நமக்கரிப்பாம் எ - று.

வழு, ஒன்று உண்டென்றும் இல்லையென்றும் ஒன்றென்றும் பல வென்றும் நித்தியமென்றும் அநித்தியமென்றும் தம்பொருளைத் தாமே கெடுத்துச் சுவவசன விரோதமென்னும் பிரமானாபாசஞ் சொல்லுதலாகிய சூற்றமாம். மணலென்றது மணற்குன்றுகளை; என்னை? சினையிற் கூறு முதலறி கிளவியான ஆகுபெயர். இத்தாற்பயன்: பிள்ளையார் தோற்றி யருளினபின்பு அமணசமயங்கெட்டதென்பது.

(வி-ரு.) மூ. குடகூடல் - குடக்கின்கண் உள்ளதாகிய கூடல்; மதுரை; இப்பரண்பாடுவித்தோனான இராசராசசோழனுடைய இராசதானிகளுள் ஒன்றாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கும் கூடலென்னும்பெயர் நூல்களிற் காணப்படுதலின், அதன் தென்மேற்றிசைக் கண்ணதாகிய மதுரையைக் குடகூடலென்றொரவினும் பொருந்தும். சமணர்கள் தம்முடைய சூறறவு பிழையாமல் தாமேசென்று கழுவேறினாரென்பது முன்னோர்கள் கொள்கை. அதனைப்பின்பற்றியே இந்தாலாகிரியரும், கழுவேறு மமண் புகரென்றார். இதனை, “அமணர் கழுமிசை கொள்வதிது” (170) என்ற தாழிசையாலும் அதன் உரையாலும் அறியலாகும்; “அமணன் வன்குண்டர் கழுவேற முன்கண்ட செறிமாட வண்சண்பை நகராளி”, “அருகந்தர் குல மொன்றி முழுதுங் கழுவினே” (ஆளுடையபிள்ளை. கலம். 8, 9), “வெய்ய நீங்கு வேறினர்” (திருவால். கழுவேறின திருவிளையாடல், 45), “தங்கள் கரந் தெருமே டாழிசெலக் காதியா ரேடெதிரேற வெதிரேறல்” சயுவாய் மீது” (கடம்பவன. லீலா. 38), “கதியில் லமணர் கழுவேறியதும்” (திருவுசாத். நான் மணி. 28 : 32), “மாறனும்பிணி தீர வஞ்சகா பிறுவெங்கு வேறவென்றிடு முருகோனே”, “புற்பாய் சுற்றிகள் கழுவேறப், பொருத சமர்த்தா” (திருப்புகழ்) என்பவைகளும் வலியுறுத்தல் காண்க. அமண்முகர் : “சமண் முகர்”, “எண்ணியர் முகரும்”, “என்னுஞ் சமண்முகரும்” (தக்க. 189, 204, 211), “அமண் முகர் நெஞ்சிடை பிதிகொண்டிட வாதுகொண்டருள்..... முருகோனே” (திருப்புகழ்.) உரை. தம்முடைய முத்திமார் க்கத்தை நிர்வான மார்க்கமென்பர் சைனர். வைகையாறு.....தூர்க்கந்திக்கும் வண்ணம் : “குருகும் பணிலமுங் கூனந்துஞ் சேலும், பெருகும் வயற்காழிப் பிள்ளை -

அருகந்தர், முன்கலங்க ஈட்ட முடைகெழுமு மாலின்னம், புன்கலங்கல் வைகைப் புனல்” (ஆளுடைய பிள்ளை, மும். 26.) ஆகுபெயர் - சினையாகு பெயர். மின்னையார் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். மின்னையார் தோற்றி யருளினைப்பிழை அமண் சமயங்கெட்டதென்பதை, “அருகாசனி”, “அம ணர்க்குக் காலன்” என்பவைமுதலிய நம்பியாண்டார்நம்பி திருவாக்காலும் உணரலாகும். ஒன்று உண்டென்றும் இல்லையென்றும் கூறுதல்முதலிய வற்றை, “செய்தா னிருவினையின் பயத்தை” (வேக. 1418) என்னும் செய்யுள் முதலிய மூன்றிலும் அவற்றின் உரையாலும், “உண்டு மில்லையு மெனத் தமொற்றநூலுரைத்த, பிண்டி யானுரை கொண்டுமல் பேயமண் குண்டர்” (திருவிளை. மாயப்பசுவை. 5) என்பதனாலும் அறியலாகும். (எ)

8. எருதோடு ¹கலையோடு சிலையோட மலையோட விபமோடநேர் விருதோடு பொருதேறு புலிநேமி கிரிசூழ வினையாடவே.

8 - 8 எருத்துக்கொடியான பல்லவராசன் இலாஞ்சனையும், மானினத் திற் கலைமான கொடியான கமிலேசுரன் கசபதி இலாஞ்சனையும், விற் கொடியான கேரளேசுரன் சேரமாளிலாஞ்சனையும், பருவத்தை எழுதிய கொடியான பாண்டியன் இலாஞ்சனையும் ஒக்க ஓடப் பின்பு தங்கள் குலோற்பவனான ஆதித்தனது சத்திரியலாஞ்சனையான யானை ஓடத் தாந் தாம் பிடித்த பிடித்த விருதுகள் ஒடிப்போகப் பொருது வென்றேறிய புலிப் போத்துச் சக்கரவாளகிரிக்கு உள்ளும்புறமும் எங்கும் தானையாகி வினை யாடும்பொருட்டு எ - று.

வினையாடப் (7) பரசமயகோளரிடின் கழல்பாடுவாமென்க.

மலயத்துவசனென்பானொரு பாண்டியனுளாகவும் அவனுக்கு மல யவதியென்பாளொருத்தி உள்ளாகவும் அவளைச் சீழுவாங்குனென்னும் உபகாரவித்தியாதரன் கலியாணம்பண்ணினாலாகவும் மகாகவி யொருவர் ஒரு காவியத்திலிட்டனர். மலையைக்கொடியாகவுடையார், பாஞ்சாலரி பங்கு பெற்ற பிரமச்சத்திரிய ரென்பாருமுள்ளார். இரண்டில் நல்லதுகொள்க.

இனி, எருதும் கலையும் வில்லுமான சலப்பொருளுடனே அசலமான பருவதமோடுகை பயன்; இவையன்றி எருது கலை இவற்றுடன் யானை யோடலும் பயன். இவ்விவர பிடித்தவிருதுகள், சோழன் கடகப்பக்கக் கற்றைக்காரன் முதலான பலவிருதுகளுமெனவுணர்க. இவ்வடையாளஞ் சொல்லவே இராசாக்களின் பெயர்கள் விளங்கும்.

இனிப் பொதுவியல் வாழ்த்துரைக்கப் புகுகின்றார். அதற்குமுன்பு சருவேசுவரனையும் அவன்புத்திரரான மூவரையும் புகழ்ந்து மற்று இந்த நால்வரும் சோழசக்கரவர்த்தியை ரட்சிப்பாராக வென்றருளெனவுணர்க.

(வி - கு.) 9. விருது - வெற்றிச் சின்னங்கள். புலி வினையாட.

உரை. இலாஞ்சனை - அடையாளப் பொறி; 111நா. 99, உரை. பல் லவனுக்கு எருத்துக்கொடி உண்டென்பது, “வெண்குடை நீழல் செங்கோ னடப்ப விடைவெல் கொடிவேற் படைமுன் னுயர்த்த, பண்புடைப் பல்லவர் கோன்பணிந்த பரமேச் சுரவிண் ணகர மதுவே” (பெரியதிரு மொழி. 2. 9 : 5), “ஏறடர்த்து வின்முருக்கி” (தண்டி. மேற்.) என்பவற ருலும் அறியலாம். கசபதிகள் உத்கல (ஒரிஸ்ஸா) தேசத்தை ஆண்டவர்க ளென்று சிலாசாஸனங்களாம் தெரியவருகின்றது. கேரளேசுவரன் - சேர வராசன்; பருவத்தை எழுதியுகொடி : “மலைக்கொடி மன்னன், பொன்னி லாட்டிடைப் போயினி தமர்ந்துவீற் றிருப்ப” (திருவார. 4 : 1.) தங்கள்

குலோற்பவனென்றது சூரியகுலத்திலுதித்தவனென்றபடி. இங்குக் கூறப்பட்ட ஆதித்தனென்பவன் சோழர் குலத்திற்பிறந்து அக்காலத்திருந்த தாயத் தார்களாகிய சோழர்களால் வெல்லப்பட்டுக் கோனாட்டிலுள்ள கொடும்பா ளூரின் கண் சிற்றரசர்கட்குரிய அரசாட்சியைச் செய்துவந்தவனென்று தெரிகின்றது (பெரிய. இடங்கழி. 3.) சோழகுலத்திற்பிறந்த அரசர்களுட்சிலர்தம்முட் பகைமைகொண்டிருந்தமை புறநானூற்றிலும் விளங்கும். சத்திரிய லாஞ்சனை - கூத்திரியச்சின்னம். புலிப்போத்தென்றது கொடியிலுள்ள ஆண்புலி உருவத்தை. பரசமயகோளரி - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்; “பரசமயகு நாதன்மிகு பரசமய கோளரியே” (ஆளுடையபிள்ளை. கலம். 24), “பரசமய கோளரி வந்தானென்றாத” (பெரிய. திருஞான. 904.) மகாகவியென்றது ஸ்ரீஹர்ஷகவியை; ஒருகாவியமென்றது வடமொழியிலுள்ள நாகானந்தமென்னும் நூலை. சலப்பொருள் - இயங்கியற் பொருள். அசலம் - நிலையியற்பொருள். பயனென்றது இங்கே நயத்தை. பொதுவியல் வாழ்த்து - பொதுவாகக் கூறப்படும் வாழ்த்து. சர்வேசுவரன் - சிவபெருமான். புத்திரரான மூவர் - விநாயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். உரை. கடகப்பக்கம் - ஒருவிருது; கடப்பகம்: தூள். கலியாணச். 44.

(தி-ம்.) 1 * ‘கயலோடு’

(அ)

9. இறைவாழி ¹ தரைவாழி நிரைவாழி யியல்வாழி யிசைவாழியே மறைவாழி ² மனுவாழி மதிவாழி ரவிவாழி மழைவாழியே.

இறைவாழி - ஈசரன்வாழ்க, தரைவாழி - பூமிவாழ்க, நிரைவாழி - முந்நிரைவாழ்க, இயல்வாழி - ஒழுக்கம்வாழ்க, இசைவாழி - கீர்த்திவாழ்க, மறைவாழி - வேதம்வாழ்க, மனுவாழி - மனுவான சோழசக்கரவர்த்தி வாழ்க, மதிவாழி ரவிவாழி - சந்திராதித்தர்வாழ்க, மழைவாழி - காலவருஷம் வாழ்க.

இதில், இறையென்பதனை இராசாவென்பாருமுளர்; “இறைவனடி சேராதார்” (குறள். 10) எனவும், “இறைவனார் பொருள்” (இறையனாரகப் பொருள்) எனவும் வருவனவற்றால் அது பொருளன்மையுணர்க; ஈசரனென்னும் பொருளே உண்மை. தரையென நிலத்துள்ளனவெல்லாம் கொள்ளப்படும். நிரை, உலகத்துள்ளவற்றுக்கு ரட்சை. இயலென்பதனைச் சொல்லுமியலென்பாருமுளர்; அதன்பொருள், தன்மார்த்தகாமமோட்சக்க ளாதலால் அப்பொருளும் இப்பொருளும் வேறல்லவெனவுணர்க. இசையை இன்பவிசை (ஸங்கீதம்) யென்பாரறியார்; ஓசையேயாதலால் அஃது இயலெனவடங்கும். அன்றியே இன்பவிசையை நோக்கினனாயின், நாடகத் தையும் புகழ்வேண்டும். மனுவென்றதற்கு நீதியைநினைக்கின் முன்பு மறையென்றதவேயமையும்; மறையின்பொருளும் மனுவீதியே. மனுவென் பதனை மனுவே சாதியென்றது மிழக்காது; நாபதியென்பது சோழன்பதியே ராதலால் சிறப்புடைத்து. மதியை முதலில் வாழ்த்தியது சந்திராதித்த ரென்னு முறைமைகொண்டு; இவை அட்டமூர்த்தத்தைச் சார்ந்தவையென வுணர்க. காலவருஷத்தை வாழ்த்தியது, முன்சொன்னவையெல்லாம் நிலை நிற்பது மழையாலாதலின்; “மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும், நாமரீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோல், மேனின்று தான்சுரத்த லான்” (1: 7 - 9); இது சிலப்பதிகாரம். அன்றியும் திருவள்ளுவப்பயனில், வான் சிறப்பென்னும் அதிகாரத்துள்ளுங் கண்டுகொள்க. இப்பாட்டு ஒன்பதிலே கடவுள்வாழ்த்தான முதற்பாட்டில், “புயல்வாழ” என்றதையுமுணர்க. புளிமாங்காயான சந்திர கணம் ஐந்தும் ஏழும் விருத்தி.

(வி - ௫.) மு. ‘இறைவாழி...’ சிலப். மங்கலவாழ்த்துப் பாடலிலுள்ள ‘திங்களைப் போற்றுதும்’ என்பது முதலிய மூன்றையும் இத்தொடர் மின் பற்றி நிற்கின்றது. உரை. முந்திரை - பசு, எருமை, ஆடு என்பன ; “சால நன்று முந்திரையு முடையேன் ருழ்விங் கெனக்கில்லை” (பெரிய. சிறுத் தொண்ட. 49), “இனமூன்றுத் துன்றப், போற்றிக் குடிமல்கிய பொற்றின் பாடியெல்லாம்” (தணிவைப். நாடு. 69.) இறையென்பது சிவபெருமானென் னும் பொருளில், “இறைமலையில்லி”, “இறைகண் ணின்மதன் கையம் பென வெந்தன” (170, 212) என இந்நூலுள்ளும் வருதல் காண்க. சொல்லு மியல் - இயற்றமிழ். இன்பவிசை - இசைத்தமிழ். நாடகம் - நாடகத்தமிழ். ‘இயலென்பதனை’ என்பது முதலிய வாக்கியங்களால் இயற்றமிழ் முதலி யன மூன்றும் முத்தமிழெனப் பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்தமை விளங்கும். நரபதியென்பது சோழபரம்பரையினர்க்குரிய பெயரென்பது இந்நூல், 246, 275-ஆம் தாழிசைகளின் உரைகளாலும், “நரபதி, மைம் முகில் வண்ணத்து வானவன் மீனவன், கைம்மலை மேல்வரக் கண்டதற் பின்” (குரோத். உரை), “சனபதிதன், தோளுங் கவசமும்.....நாளுமாம்..... கஞ்சைத் திருமறையோன் கண்ணனும்” (விக்கிரம. உரை), “திரைபொரு பொன்னினன்னீர்த் துறைவன்றிகழ் செம்பியர்கோன், நரபதி நன்னிலத்துப் பெருங்கோயி னயந்தவனே” (சுந்தர. தே.) என்பவற்றாலும் விளங்கும். சந்திராதித்தர் : ஆதித்தனுக்குமூன் சந்திரன் கூறப்படுதலை, “பழைய சந்திர சூரியரும்”, “எறிக்கு மதியும் பருதியும்”, “சந்திரா தவரும்”, “சங்கு திகிரி சந்திர சூரியர்” (நக்க. 18,158,183,700) என்பவற்றாலும், “பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணை” (நற். கடவுள்.), “திங்களைப் போற்றுதற் திங்களைப் போற்றுதும்.....ஞாயிறு போற்றது ஞாயிறு போற்றுதும்” (சிலப். 1 : 1 - 4), “மதியமும் ஞாயிறும்”, “மதியமும் ஞாயிறு மெழுதலும் படுதலும்” (பெருங். 1. 32 : 22, 2. 9 : 184 - 5), “திங்களொடு ஞாயிறன்ன வாய்மையும்” (ஆத்திரையன்.) என்பவற்றாலும், அருகதேவனுடைய முக் குடைகளில் முதற்குடைக்கு ‘சந்திராதித்தியம்’ என்ற பெயரமைதியானும் அறிக. அட்டமூர்த்தங்கள் இன்னவென்பது இந்நூல் 452-ஆம் தாழிசை யுரையால் அறியப்படும்.

(பி-ம்.) 1 ‘திரைவாழி தரைவாழி’ 2 ‘மதிவாழி மனுவாழி’ (க) கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

உ. கடைதிறப்பு

10. தார்மார்பமு ¹முகவிம்பமு நுமகாதலர் தரநீர்

சேர்தாமரை யிறையாளடி ²பணிவீர்கடை திறமின்.

ஸ்ரீதேவியும் சரசுவதியும் அடியாராக விட்டுணுவாலும் பிரமாவாலும் உமாபரமேசுவரிக்கு ஸ்திரீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டாரென்னும் புராண கதையை உட்கொண்டுகூறியது இக்கடைதிறப்பு.

தார்மார்பமாவது விட்டுணுவினுடைய திருத்தூய்த் திருமார்பு. முக விம்பமாவது பிரமாவனுடைய முகமண்டலம்.

௭ - து இவை யிரண்டையும் உம்முடைய புருஷரான இருவரும் உமக்கே தர நீக்களிருவருமிருக்கும் தாமரைகளை உமாபரமேசுவரியுடைய ஸ்ரீ பாதங்களிலே ஒப்பிப்பீர், உம்முடைய கோயிற்றிருவாயிற் கதவுகளைத் திறமின் ௭ - மு.

எனவே தார்மார்பமான மகாவிட்டுணுவின் திருமார்பு பூமிதேவிக்கும் உரித்தாய்ப் பொதுவாயிருத்தலைத் தவிர்த்து ஸ்ரீதேவி தானேபெறுதற்கும், பிரமாவின் திருமுகமண்டலமானது சாவித்திரிக்குமுரித்தாய்ப் பொதுவாயிருத்தலைத் தவிர்த்து சரசுவதி தானேபெறுதற்கும் வேண்டிச் சொளபாக்கிய கர்த்தரி பரமேசுவரியாவதறிந்து அவளுடைய ஸ்ரீபாதங்களிலே ஸ்ரீதேவி தன்செந்தாமரையும் சரசுவதி தன்வெண்டாமரையுமான இரண்டுபுட்பங்களை யுமிட்டு அர்ச்சிக்கவே பரமேசுவரி அனுக்கிரகித்தருளித் தாங்களிருக்குமிடங்களை நமக்குத் தந்தாரென அவர் நினைத்த சிறப்பைப் பிரசாதித்தருளுவ ளென்பது பொருள்.

இப்பாட்டுக் குறிப்பாற் பொருளுணர்ந்தும் அருமையையும் பெருமையு முணர்க் ; இது, “ குறிப்பினறிநவும் ” என்னுமிலக்கணத்தின்பாற் பட்டது ; “ காவெரி யூட்டிய கவர்களைத் தூணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன் ” (238 - 9) என்பது, பிமசேனற்குப் பெயராயிற்றெனவுணர்க் ; இது சிறப்புடைத்தான சிறுபாணுற்றுப்படை.

கடை திறப்பு - வாயிற் கதவுகளைத் திறத்தல்.

(வி - கு.) ‘மூ. ‘முகவிற்பமும்’ என்றதில் முகமென்றது வாயினை ; “ கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனிலும் ” (நீதிநெறி.) பணிப்பிரெனற்பாலது சந்தவிற்பத்தைநோக்கிப் பணிவீரென நின்றதுபோலும். உரை. சாவித்திரி - பிரமாவின்தேவிமாருள் ஒருத்தி : “ நரப்பிசைவாணி காவித் திரியெனு நங்கை வேத, வரப்பிசை மனுவாங் காயத் திரியெனு மடவா ரோடும்.....படரு வான் ” (திருவிடை. சங்கப்பலகை. 3.) கா-காண்டாவனம். புகழோன் - அருச்சுனன் ; தன்முன் - பிமசேனன்.

(பி-ம்.) 1 ‘முகவிற்பமும்’ 2 ‘தருவிற்கடை’ (க)

11. கைவைக்கவு மடிதோயவு முடனின்றி கவிக்கும்

தெய்வக்கொடி திசைதைவர நிற்பீர்கடை திறமின்.

இனிவருவன சுவர்க்கவாசிகளுடைய தேவிமாராகிய தேவஸ்திரீகளை நோக்கிய கடைதிறப்பு.

தேவஸ்திரீகள் வரும்பொழுது கற்பகவல்லிசாதியைத் தமக்கு வெயின் மறையாகத் தம்முடைய பாங்கிமார் டிகித்துவரத் தாம்வருதல் பண்பு.

ஏ - து கையாற் டிகிக்கவும் காலால் தீண்டவும் தெய்வக்கொடிகள் தாம் கெறுவமதம்பெற்றுத் திக்குக்களின் முடிவளவுஞ்சென்று வளரவும் தாம் தமது பெருந்தன்மையால் அதனை அறியாது நிற்பீர், கடைதிறமின் எ - று.

(வி - கு.) உரை. வெயின்மறை - குடை : “ வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே ” (புறநா. 35 : 20.) (உ)

12. வெல்லும்பொரு ளதிகார மலங்காரம் விளங்கச்

சொல்லும்பொருள் பகருங்குழன் மடவீர்கடை திறமின்.

இதன் பொருளுணர்க்.

(வி - கு) மூ. இத்தாழிசையில் ஐந்திலக்கணங்களுள் பொருளதிகாரம் அலங்காரமென்றவற்றின் பெயர்கள் தொனிக்கின்றன. இதனால், பேசுவோர் பொருளிலக்கணமும் அலங்கார இலக்கணமும் நன்கு தெரிந்திருக்கவேண்டுமென்பது விளங்குகின்றது. (உ)

13. உருகுஞ்சர ¹ருயிருண்டன வுணர்வுண்டன வொழுகத் திருகுங்குழ வரமங்கையர் திறமின்கடை திறமின்.

எ - து இளையராய்க் காழகராய் ஸ்திரீகளைக் கண்டால் உருகும் தேவர்களுடைய பிராணன்களும் அவர்களுடைய ஞானங்களும் அனைத்து ஒழுகத் திருகப்படுகின்ற குழல்களையுடைய தேவஸ்திரீகள், கடைதிறமின் எ - று.

இது பொருளரிது. உருகுஞ் சரநாயர்கள் உண்ணப்பட்டன, உணர்வுகள் உண்ணப்பட்டன; அவை தலையிடுகின்றனவே புக்குக் கிடந்தன; அவ்வயிர்களும் உணர்வுகளும் புறப்பட்டு ஒழுகிவிடும்படி முறுக்கிமுடிபு கொண்டையையுடையிரென்ஃதுபொருள்.

இனி, நீராடி நீனைந்தகுழல்களை முறுக்கிப் பிழிகின்றபோது அவை தம்மாலுண்ணப்பட்ட தேவர்களுயிரும் உணர்வும் குழலில் நிலைதொழுகி விழ முறுக்குவது போன்றன வென்பாரும், மற்றும் இப்பெற்றியன பல பொருள் சொல்லுவாருமுள்ளார். இவை யெல்லாம் பொருளாயினுமாகுக, ஆகாதொழிபினுமொழிக. மேலதே பொருளாவது.

இனி ஒரு சாரார் கூறுவது வருமாறு :—

உயிருண்டன உணர்வுண்டன வென்பன கண்களின் தொழிற்பெயர். ஒழுக - அவை உலகத்தோடு ஒத்த ஒழுக்கத்தையுடையனவாக. அவை முகத்துக்குள் அடங்கி மூக்குக்கும் செவிக்கும் நடுவே அகப்பட்டுநிற்க வேண்டுமென்று நினைத்து வரம்புகோலுவாரைப்போலக் குழல்களைச் சுருளத் திருகி முறுக்கிவிட்ட தொழிலையுடையீர், திறமினென்பது. மூக்குக்கு இடைவெளியின்மையின் முட்டிக்கிடந்தது, மற்றதற்கு ஒழுக்கமும் அதுவே யாதலாம்; இப்பாற் காதளவு வருவன கடப்பனவாகலாகாதென இட்ட வரம்பாவது பொருளெனவறி; இதற்கு, “ முத்தின் கனங்குழையை யுங்கு மிழையுங்கதுவி முட்டுங் கருங்கயல்க ளின்கடை யடங்குவன ” என்றார் தாமேயெனவுணர்க. மங்கையரென்னுஞ்சொல் மங்கையரேயென விளியேற்றுச் செய்யுளாதலின் விகாரப்பட்டது.

(வி - கு.) மு. உண்ணப்பட்டனவாகிய உயிர்களும் உண்ணப்பட்டனவாகிய உணர்வுகளுமென்க. “ நுருகிற் சிவந்த கழுநீரு முதிரா விளைஞ ராருயிரும், திருகிச் செருகுங் குழன்மடவீர் செம்பொற் கபாடந் திறமினே ”, “ செக்கச் சிவந்த கழுநீருஞ் செகத்தி விளைஞ ராருயிரும், ஒக்கச் செருகுங் குழன்மடவீ ருயர்பொற் கபாடந் திறமினே ” என்னும் கவிக்கத்துப்பரணித் தாழிசைகள் இதனோடு ஒப்பிடற்பாலன. உரு. ‘ என்றார்தாமே ’ என்றது இந்நூலாசிரியரை. அவருடைய பாடலாக எடுத்துக்காட்டிய, “ முத்தின் கனங்குழையை ” என்றபாடல் அவர் இயற்றியவற்றுள் இன்னதாவி லுள்ளதென்று விளங்கவில்லை.

(பி-பி.) 1 ‘ருயிருண்டன வுணர்வுண்டன’

(சு)

14. வேல்போனிறை பொருதுண்பது மெய்யேயுயிர் பொய்யே சேல்போற்கடை பிறமுஞ்சில கண்ணீர்கடை திறமின்.

எ - து கண்டாருடைய அறிவு நிறைவு ஓர்ப்புக் கடைப்பிடிக்கிறப் பொருது உட்கிடந்த உயிரையுண்ணும்பொழுது மெய்யே வேல்போன்ற மின்னப் பார்த்தார்க்குப் புடைபெயர்ச்சி பிறழ்ச்சி இளையசெயலாற் சேல் போற் பொய்யே தோன்றிக் கடைபிறமுஞ்சில கண்ணையுடையீர், கடை திறமின் எ - று.

இது கள்ளர்க்கு இலக்கணம் ; அது பொய்யும் மெய்யும் கலந்துதிரிதல்.

(வி - கு.) மு. சில - இரண்டு ; “ சில கெண்டை ”, “ சிலநாபுராவம் ”, “ சில குவடசையவும் ” (தக். 24, 33, 42) என்பர் பின்னும் ; ‘ ஓரெழுத் தொரு மொழியுந் தொடர் மொழியு மென்னது ஈரெழுத் தொரு மொழியும் ஒதினர், சிலபலவென்னுந் தமிழ்வழுக்கு நோக்கி ’ (தொ. மொழி. கு. 12-ந.) என்பர். உற. நிறைவு - பலகுணங்களாலும் நிறைந்திருத்தல் ; அது சால் பெனப்படும். ஓர்ப்பு - அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் தெளிய ஆராய்தல் ; கவி. 133, ந. கடைப்பிடி - அறிந்தபொருளை மறவாமை அல்லது தேற்றம் ; இறை. கு. 2, உரையைப்பார்க்க. “ அறிவு நிறை ஓர்ப்புக்கடைப்பிடி ” : சிலிப். சு : 72-5, உரை. (ரு)

15. வெங்கோல்வர ¹நீர்பெற்ற தலைக்கோல்வர விறல்வேள்
செங்கோல்வர வருவீருயர் செம்பொற்கடை திறமின்.

முன்னெல்லாந் சொன்னது தெய்வப்பெண்களான தேவாடியாரை. இப்பாட்டு உருத்திரகணிகையரான தளியிலாரை.

எ - நு லோகத்துக்குச் சாந்தியாக நீங்கள் ஆடுகின்ற நூற்றெட்டுக் கரணமுடைய சௌபாக்கியமான சொக்கநிருத்தக் கூத்துக்கு முன்னே நின்ற சயந்தனை இந்திரபுத்திரன் வடிவிற் தலைக்கோற்கு வெங்கோலென்னும் நாமவரப் பின்னை வலியனாகிய வரிஷ்டத்தையுடையனான காம தேவன் செங்கோளான காமாக்கினை முன்னுமின்னும் அருகும்வர வருவீர், உயர்ந்த செம்பொற் கதவுகளைத் திறமின் எ - மு.

விறல்வேளென்றது இங்கே காமனை ; வேளென்பது தேவசேனாபதிக் கூம் பெயராம்.

இனிச் சொல்லத்தக்க கடைத்திறப்புக்களெல்லாம் எல்லாரையும் கலந்து சொல்லுவனவெனவுணர்க.

(வி - கு.) மு. தலைக்கோல் - நாடகஅரங்கில் நாடகமகளிரை ஆட்டுவித்தற் குரிய கோல். அதன் இலக்கண முதலியவற்றைச் சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்று காதையாலும், அதன் இருவகை உரைகளாலும் உணர்க. அதனையுடைய கணிகையர் தலைக்கோற்பட்டத்தினரென்று கூறப்படுவார். வரவிறல் வேளென்பதனை வரம் விறல் வேளென்ப பகுத்துக்கொள்க. உற. உருத் திரகணிகையர் - சிவாலயப்பணி செய்யும் தாசிகள் : “ உருத்திர கணிகை யாராம் பதியிலார் குலத்திற் றேன்றி ” (பெரிய. தடுத்தாட். 132.) தளியிலார் - கோயிற்றூசிகள் ; இவர் தளிப் பெண்டுகளென்றும் கூறப்படுவார் : “ பொறுத்தகசம் - அட்டதிக்குந் சூழ்கோயி லாலவாய்ச் சொக்க ருக்குத், தட்ட தெடுக்குந் தளியிலான் ” (விநி. 151.) சாந்தி - துன்பத்தை நீக்கும் பரிகாரம். கரணம் - கிரியை. சொக்க நிருத்தம் - சுத்தநிருத்தம் ; இது சாந்திக்கூத்து வகையினுள் ஒன்று ; இறைவன் சாந்தமாக ஆடியது ; நூற்றெட்டுக்கரணமுடையதென்பர் ; இந்த நூற்றெட்டுக் கரணங் களையும் விளக்கும் சிற்ப உருவங்களும், அவற்றின் விதியாகவுள்ள சுலோகங்களும் சிதம்பரம் கீழைக்கோபுரத்துள்ள தூண்களிலுள்ளன வென்று தெரிகிறது (Annual Report of South Indian Epigraphy, 1914) ; “ வீழி மிழலையார், ஷோக்ம தாடியும் பாடியும் பாரிடத் சூழ்தரு, நக்கர் ”, “ சுழிப்பட்ட கங்கையுந் திங்கனாஞ் சூடிச்சோக் கம்பியின்றிர் ” (தே.) உலகத்துக்குச் சாந்தியாக ஆடப்படுவதாதலின் இக்கூத்து, சோழர்

கள் காலத்தில் சிவாலயங்களில் நடத்தப் பெற்றுவந்ததென்று சிவாசன னங்கள் தெரிவிக்கின்றன. சயந்தனான இந்திரபுத்திரன் வடிவிறழலைக்கோல் : இந்திரானுடைய அவைக்களத்திற் செய்த ஒருபிழைபிழல் அகத்தியமுனிவ ரால் மூங்கிலாகுமாறு சடிக்கப்பட்ட சயந்தன் அம்முனிவரைவேண்டத் தலைக்கோலாகும்பொழுது அவ்வடிவம் நீங்குமென்று பிரதிசாபமளித்தா ரென்பதும், அதுமுதல் தலைக்கோல் சயந்தன்வடிவாக நினைத்துப் பூசிக்கப் பட்டு வருமென்பதும் நாடக நூல்களிற் கண்ட செய்திகள். இவற்றை, “தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள, எய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் றுனத்துச் சாபம் நீங்கிய.....மாதவி” (சிஸ்ப். 3 : 1-7) என்பதனாலும் அதன் உரைகளாலும், “வானவர் கோமான் வானிடை யிருந்து” (சுத்தானந்தப் பிரகாசம்) என்னும் ஆசிரியப்பாவாலும் உணர லாகும்.

(பீ-ம்.) 1 ‘கிதை பெற்ற’

(சு)

வேறு

16. மூவராயவரின் முதல்வராயதிதி புதல்வராயமுப் பத்துமுத் தேவராயவர்தம் ராசராசபுரி வீதிமாதர்கடை திறமினே.

ஏ - து பிரமா விட்டுனு ருத்திரரென்னும் தேவர்மூவராவாரும் தாமே யாகி அவர் மூவரினும் வைத்துக்கொண்டு முதல்வராய், பின்னை அதிதி புதல்வரான முப்பத்துமூன்றுதேவர்கள் ஆராயும் அவருடைய இராசராச புரித் திருவீதியிற் பெண்கள், கதவிதிறமின் ஏ - து.

அதிதிபுதல்வர் - காசியபருக்கு அதிதிவயிற்றிற் பிறந்தார்; அவர் துவாதசாதித்தரும் ஏகாதசருத்திரரும் அட்டவசக்களும் அசவினிகள் இரு வருமாவார். தேவராயவர்தம் என்பதில், தேவர் ஆயும் அவரெனச் செய்யு மென்னும் பெயரெச்சத்தின் உகரமும் மகரவொற்றும் கெட்டனவென வுணர்க; இது வயிரமேக விருத்தியுள் விளங்கும். ராசராசன்புரி ராசராசபுரி யென னகரங்கெட்டது; “உயிரீ ருகிய வுயர்திணைப் பெயரும்” (தொட. தொகை. 11) என்னும் சூத்திரத்துள்ள விகற்பாற்கொள்க.

(வி - கு.) மு. அதிதி - காசியபமுனிவர் மனைவியருளொருத்தி. ராசராச புரி - முதல் இராசராசனால் அமைக்கப்பெற்ற தஞ்சையென்றும், இரண்டாம் இராசராசன் காலத்தில் வேறுசிலநகரங்களுக்கும் இப்பெயர் அமைத் திருந்தென்றும் தெரிகிறது. இப்பெயர் இந்நூலுள், 17-20, 246, 778 என்னும் எண்ணுள்ள தாழிசைகளிலும் காணப்படுகின்றது. உரை. தேவர் கள் ஆராயும் அவரென்றது இராசராசபுரேசரை. வயிரமேகவிருத்தியென் பது ஓர் இலக்கணநூலோ அல்லது ஒருதாலின்விரிவுரையோ தெரியவில்லை. வயிரமேகனென்பது பல்லவ அரசர்களுள் ஒருவன் பெயரென்று தெரிவ தால் அவன்காலத்து இது செய்யப்பட்டிருத்தல் கூடும்; “மன்னவன் தொண்டையர்கோன் வணங்கு நீண் முடிமலை வயிரமேகன், தன்வலி தன் புகழ் சூழ்ந்த கச்சி யட்ட புயகரத் தாதி தன்னைக், கன்னிநன் மாமதிண் மங்கை வேந்தன் காமரு சீர்க்கலி கன்றிருன்று, இன்னிசை யாற்சொன்ன செஞ்சொன் மாலை யேத்தவல்லார்க்கிடம் வைகுந்தமே” (பெரியதிரு. 2. 8:10); உய்யக்கொண்டான் திருமலைக்கருகிலுள்ள ஒரு கால்வாய்க்கு ‘வயிரமேகன் வாய்க்காடு’ என்ற பெயருண்டு. (எ)

17. உம்பராளுமம ராபுரந்தவிர லோகபாலரெயில் காவல்கூர் செம்பொன்மாடநிறை ராசராசபுரி வீதிமாதர்கடை திறமினே.

எ - து தேவர்களால் ஆளப்படாநின்ற அமராபுரந்தவிர, உலோக பாலர்கள் மதிற்காவல்கள் சிறக்கச்செய்யும் செம்பொன் மாடநிலைகளை யுடைய இராசராசபுரித் திருவீதியிற் பெண்காள், கதவுதிறமின் எ - று.

எனவே, உம்பரானும் அமராபுரந்தவிரந்து இராசராசபுரி வீதியிற் புருந்த தெய்வப்பெண்காளைன்க. உலோகபாலரென்பதற்கு இந்திரன் முதலான திக்கிறேவரெண்மரையுன்கொள்ளாதே பூமிபிலுள்ள இராசாக்க ளெனக்கொள்க. சோழனேவலின் அவர்கள் இராசராசபுரம் காக்கவந்தா ரென வுணர்க.

(வி - கு.) மூ. அமராபுரம் : நீட்டல் விகாரம். உரை. ‘ உம்பரானும்தெய்வப்பெண்காள் ’ என்றது இந்திரனுடைய வேண்டுகோளால் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று அவன் பகைவரோடு பொருது அவனுக்கு வெற்றியளித்த முசுருந்த சக்கரவர்த்தி மீண்டகாலத்தில் அவனோடு வந்த தெய்வப் பெண்களை ; இது “ விண்ணுடு காத்து முசுருந்தன் மீண்டநாள், மண்ணுடு கண்ட மடந்தையரும் ” (இராசராச.) என்பதனாலும் தெரிகிறது.

(பி-ம்.) 1 ‘ உம்பராலுயர் புரந்தராதி யிகலோக பாலர் ’ (அ)

18. யாவரும்பரவு மிர்த்தரும்பழைய சந்த்ரகுரியரு மெண்டிசைத்
1தேவரும்புகுதும் ராசராசபுரி வீதிமாதர்கடை திறமினே.

எ - து எல்லாரும் வாழ்த்தும் தேவேந்திரரும் பழையராகிய சந்திர குரியரும் அட்டதிக்குத்தேவரும் புகுதும் இராசராசபுரி வீதிமாதர் கடை திறமின் எ - று.

இந்திரரென்று பன்மைபடச் சொல்லையிற்று, பலருண்டாதலால். பழைய சந்திரகுரிய பென்றது அவர்களுடைய பழமைசொல்லியவாறு ; “ தவலருந்தொல் கேள்வி ” (நாலடி. 137) என்றதுபோல.

(வி - கு.) உரை. இந்திரர் பலரென்பதும் அவர்களுக்குரிய உலகங்கள் சௌதர்மம், ஈசானம், சனற்குமாரம், மாகேந்திரம், பிரமம், பிரமோத்தரம், இலாந்தவம், காபிஷ்டம், சக்கிரம், மகாசக்கிரம், சதாரம், ஸஹஸ்ராரம், ஆரதம், பிராணதம், ஆரணம், அச்சுதமெனப் பதினாறுவகைப்படுமென்ப தும் சைனர்களுடைய கொள்கை ; இதனை நூபுராணத்தாலும் மேருமந்தபுரா ணத்தாலும், “ விட்டகார்முகில் ” (தக்க. 258) என்னும் தாழிசையாலும் அறியலாம்.

(பி-ம்.) ‘ தேவரும் பரவும் ’ (கூ)

19. பாடியும்பணிந் தும்பராவியும் பண்டை நுங்கள்வட சேடிதென்
1சேடியுந்தவிர ராசராசபுரி புகுதுமாதர்கடை திறமினே.

இது வித்தியாதர மகளிரைநோக்கிய கடைதிறப்பு.

எ - து கானம்பண்ணியும் வணங்கியும் பிரார்த்தித்தும் வந்து பண்டு நீங்களிருக்கும் வித்தியாதரலோகத்து வடசேடி தென்சேடியென்னும் வெள் ளியம்பெருமலையைவிட்டு இராசராசபுரியிற்புகுதும் வித்தியாதரப்பெண் காள், கதவுதிறமின் எ - று.

புகுதற்குக் காரணம், இது வித்தியாவினோதமுள்ள தேசமென்றும் ஈசுவரப் பிரத்தியட்ச தேசமென்றும் பிரார்த்திக்கும் பிரார்த்தனைகள் கிடைக்குமிடமென்றும் செம்பொன்மலைபோலு மாடங்களிருக்குமிடமென் றும் வித்தியாதர ஒழுக்கந்தவிர மனுநீதியால் ஒழுகலாமென்றுமே.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. வடசேடி தென்சேடியென்பன வித்தியாதரர்களுடைய மலையாகிய வெள்ளியம்பெருமலையிலுள்ள பெரும்பிரிவுகளின் பெயர்கள் ; இதனை, “விஞ்சை மன்னர்பாழ் வெள்ளிவெற்பு”, “பாழ் வெள்ளிக்குன்று”, “மேலாழி யார்வெள்ளி வேதண்ட லோகம்” (தக். 371,536,545) என்பவற்றாலும், அளற்றினுரையாலும், “வாணுறை வெள்ளிவெற்பு”, “மேகமே மிடைந்து தாழ் விருள்கொண்ட வெள்ளிக் குன்றம், மாகத்து விளங்கித் தோன்றும் வனப்பு”, “வெள்ளிவே தண்டத் தங்கண் வீவிறென் சேடிப் பாலிற்.....வெள்ளிவேற் கலுழ வேகன் வேதண்ட வேந்தர் வேத் தன்”, “துளங்கு வெண்மதி யுகுத்தவெண் கதிர்தொகுத் ததுபோல், விளங்கு வெள்ளியம் பெருமலை யொழியவந் தெழிலார், வளங்கொண் மானகர் மழுகதிர் சூழீஇயின் போலக், களங்கொண் டண்டினர் கதிர்முடி விஞ்சையர் பொலிந்தே” (ஈவக. 395, 526, 546, 2361), “விழைவுறு வெள்ளி வெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறைவர் தாமே” (நூத. சுயம்வரப். 128) என்பவற்றாலும், மேருமந்தர. 571 - ஆம் செய்யுள் முதலியவற் றாலும் உணர்க ; “போய்த்தனியே, கோதண்டங் கொண்டிரு சேடி யுடன்கொண்ட, வேதண்ட லோக விமலையரும்” என்பது இராசராச சோழனுர். உரை. இதுவென்றது இராசராசபுரியை.

(பி-ம்.) 1 ‘சேடியுந்தவிரும் ராசராசபுரி வீதி மாதர்’ (க0)

20. யாவர்தேவரிவர் தாமெனப்பெரிய ¹விருவர்தேவரிவ ரெளிவரும் தேவர்தேவர்தமி ராசராசபுரி வீதிமாதர்கடை திறமினே.

எ - து யாவர் தேவர் ? இவர்தாமென்னலாம்படி சொல்லுகின்ற பெரிய இருவர் தேவராவார் பிரமா விட்டுணுக்கள். எளிவருந் தேவரென்றதும் இவர் தம்மையே. இவர்கட்குத் தேவராயவர்தம் இராசராசபுரிவீதிமாதர், கடைதிறமின் எ - று.

எளிவருந்தேவரென்பது, இவர்கள் கர்ப்பவேதனையும் மரணவேதனை யும் பற்றுதலால். இவர்கட்குத் தேவரென்று மிகுத்துச்சொல்லியது இவர் களுக்குச் சந்நமரணமில்லாத பதத்தைக் கொடுத்தலின்.

(பி-ம்.) 1 * ‘விருவர் தேரிய வொரு பெருந்தேவர்’ (கக)

21. ஈருமதியமென முதியமதிவெருவி¹

ராசராசநா யகர்முடிச்

சேருமதியமென வினையமதியொடு

வுடையமகளிர்கடை திறமினே.

எ - து ஒருதலைக் காமிகளுடைய புத்திகளையிருந் சந்திரனெனப் பூரணசந்திரனைப் பயப்பட்டுத் தாங்கள் காதலித்தபொருள் இராசராசபுரி யில் இராசராசனுடைய நாயகனு னாகவரனுடைய திருமுடியிற் சேர்ந் திருக்கும் பாலசந்திரனென நினைத்து இளம்பிறைபுடனளைந்து அளவளாவி யிருக்கும் புத்தியையுடைய பெண்கள், கதவுதிறமின் எ - று.

மாலையம்பொழுதும் இளம்பிறையுமே மயக்குவது காமிகளையென வுணர்க. இதற்கு உதாரணம், “காலையாரும்பிப் பகலெல்லாம் போதா கி மலை மலருமிற் கோய” (குறள். 1227) என்பது. நோயென்றது காம நோயை. திருமுடியிற் சேர்தலால், இளம்பிறை திருக்கொன்றைமாலையை ஒத்ததெனவுணர்க. இது விபரீதாலங்காரம்.

(வி - கு.) உரை. ‘மாலையம்பொழுதும் இளம்பிறையுமே’ என்றதில் உள்ள இளம்பிறை யென்றது ஈசுவரன் திருமுடியிற் சேராத பிறையை; சேர்ந்த பிறை இன்பத்தை யளிக்ருமென்பது இவர் கருத்து; இஃது, “ஆர்த்தி கண்டுமென் மேனின் மழற்ககிர், தூர்ப்ப தேயெனைத் தொண்டுகொண் டாண்டவர், நீர்த்த ரங்க நெடுங்கங்கை நீண்டுடிச், சார்த்தும் வெண்மதி போன்றிலை தண்மதி” (பெரிய. தடுத்தாட்.) என்பதனாலும் விளங்கும். பிறை மாலையாகவும் கூறப்படும்; “உச்சி யிற்பளி வீசு கண்ணியின் வெண்ணிலாவை யொதுக்கவே” (தக்க. 625) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி-ந்.) 1 ‘வெருவ’

(கஉ)

22. ¹போயபேரொளி யடைத்துவைத்த²பல

புண்டரீகமிறு பொற்குழைச்

³சேயபேரொளி மணிப்பெரும்பரபை

திறக்கவந்துகடை திறமினே.

எ - று. அத்தமன பருவத்திற் சென்ற ஆதித்தியனால் அடைக்கப் பட்ட அந்தம் புண்டரீகங்களை நும்முடைய முகங்களின் பக்கங்களிலுள்ள இரண்டு பொற்குழைகளிலும் சிவந்த பெரிய சோதியையுடைய மாணிக்கப் பெரும்பிரபையான சோதிமணிமண்டலம் திறப்பிக்க எழுந்தருளிக் கதவு களைத் திறமின் எ - று.

பேரொளி: பண்புத்தொகை; இஃது ஆதித்தியனுக்குப் பேரானது பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. போயவென்னும் சொல்லால் இராத்கிரியினஞ்சொன்னதுவுமாம். ஆதித்தியனால் அடைக்கப் பட்ட நும்முடைய நுங்கள் செவிகளிலுள்ள ஆபரணச்சோதிகளால் திறப் பிப்பிரென்பது பொருளாம். புண்டரீகமென்பது செந்தாமரைக்கும் பெயர்; புண்டரீகாட்சனென்ப; இது செந்தாமரைக்குப் பெயரன்றாயின், தந்திர வுத்தியாலும் தொடர்நிலைச் செய்யுளாறுமுணர்க.

(வி - கு.) மூ. குழைச் சேயபேரொளி மணிப்பெரும்பரபை: “இரு குழையுமின வெயில்விட”, “குழைகடச்சட ரெறிக்கும் வெயிலார்” (தக்க. 36, 431.) உரை. புண்டரீகம்: இச்சொல் வெண்டாமரை யென்னும் பொருளில் வழங்குவது பெரும்பான்மையாயினும் செந்தாமரை யென்னும் பொருளில் இங்கே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது; “புண்டரிக மலரிலுஞ் செய்ய வாய்” (தக்க. 24) என்பர் மின்னும். புண்டரீகாட்சனென்பது விஷ்ணு ஸுஹ்ரநாமத்தில் 112 - ஆவது திருநாமம்.

(பி-ந்.) 1 ‘பொய்ய’ 2 ‘சில’ 3 ‘செய்ய’

(கக)

23. தாம்¹வில்லுவெறு மொன்றுமுன்னமிகை

²சாமனார்கொடிகள் காமனார்

சேமவில்லென விசம்புவில்லெருவு

தெய்வமாதர்கடை திறமினே.

எ - று. பூந்தாமமாலே நாற்றின வில்லொன்றுமே பண்டுள்ளது காம தேவர்க்கு. இவை தேவசேனாபதியுடைய கொடிகளாகிய மயில்களாயிருந் தன; இவையிற்திற காமனாருடைய சேமவில்கொன்றுக்கு இரண்டுள்ளன வென நினைந்து ஆகாத்திற் சோதிசக்கிரமுக்குடப் பயப்படும்படியான தெய்விகத்தையுடைய மாதிரி, கதவுதிறமின் எ - று.

முருகக்கடவுளின் கொடி கோழிக்கொடியன்றோவெனின், அவர் மயிற் கொடியையுமுடையார்; “பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ” (திருமுருகாற்றுப்படை, 122.) மற்றும் புராணங்களிற் கண்டுகொள்க.

(வி - கு.) மூ. வெறுமொன்று : “வெறுமொருவன்” (நக். 25.) இவையென்று சுட்டியது மகளிர் உருவங்களே. சேமம் - கேடும்மென்பதன் சிதைவென்பர். விசம்பு வில் - விசம்பிலுள்ள ஒளி; இங்கே சோதிச்சக்கரத் திற்காயிற்று. உஹி. தாமமென்பதற்கு மலரென்றும் ஒருபொருளுண்மையால், மலர் வில்லெனலுமாம். ஒன்றுக்கு இரண்டென்றது புருவங்களே; “உருவிலா னொருபெருங் கருப்புவில், இருகரும் புருவ மாக வீக்க” (சிறிப். 2 : 44 - 5), “இரண்டில்லை யநங்கசாபம்” (கூற்ப. கிட்கிந்தா. 10 : 55) என்பன இங்கே அறிதற்பாலன. முருகக்கடவுளுக்கு வாகனமும் கொடியும் மயிலென்பதை, 114-ஆம் தாழிசையுரையாலும், “மணிநிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடிப், பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ” (பரி. 17 : 48 - 9), “பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரிய, ஓடியா விழவி னெடியோன்” (அகநா. 149 : 15 - 6), “மணிமயி லுயரிய மாரு வென்றிப், பிணிமுகவூந்தி யொண்செய் யோனுமென” (புறநா. 56 : 7 - 8) என்பவற்றாலும் உணர்க.

(பி-ம்.) 1 ‘விலுமிறு மென்று முன்னமிகைதாமனார் செல்கொடி’ 2 ‘சாமனார் கொடு செல்காமனார்’ (கச)

24. மையவாயருகு வெளியவாயசில

கெண்டைபுண்டரிக மலரினும்

செய்யவா¹யுலக முறவுகோளழிய

நறவுகொண்மகளிர் திறமினோ.

எ - து கரியவாய் அருகு வெள்ளென்றிருப்பன சில கெண்டையினம் தாமரைப்பூவினும் மிகச்சிவக்கும்படி, இவை சிவத்தலால் உலகத் தாம் தம் மிற் சேர்வுசார்வழியும்படி. காமபானம் பருகும் வாமமார்க்கப் பெண்காள், கதவு திறமின் எ - று.

உறவுகோளழிதல் : கரணம்பேறுபட இவர்தாமும் வேறுபட்டு நம்முடையவரல்லரெனலன்றியே உலகத்திற் கண்டாரெல்லாரும் தம்மில் உறவு கலங்கி முறைமை மயங்கவும் படுதல்.

(வி - கு.) மூ. கெண்டையென்றது கண்களே. உஹி. பானத்திற் காம பானமென்றும் வீரபானமென்றும் இரண்டு வகையுண்டென்பர்; “காம வருத்திய பயிர்க்கு நீர்போ லருநற வருந்துவாரை” (கம்ப. ஊர்தேடு. 107); மதுரைக். 780 - ந. பார்க்க.

(பி-ம்.) 1 * ‘யுலகுதறவு’

(கரு)

25. கலகமாரன்வெறு மொருவனாலுலகு களவுபோகவிரு காலமும்

¹ திலகமாருநுத லளகபாரவிரு ளருளுமாதர்கடை திறமினோ.

எ - து காமவியசன கலகஞ்செய்யும் காமதேவனொருவனால், உலகத்து உணர்வும் ஒழுக்கமும் களவுபோகப் பகலுமிரவுமான இரண்டுபொழுதிலும் திருமுகங்களில் திலகமார்க்கத் நெற்றியிற் பணிச்சையான அளகபாரத்தால் அந்தகாரத்தைக் கொடுத்தருளுமாதரீர், கதவுதிறமின் எ - று.

மாரனொருவனென்றது, உலகத்துக்களவுகாண்பார்க்கு உடன்கள்ளரும் ஒற்றக்கொடுப்போரும் பெருநிலநிற்போரும் கரவடசாதிரமும்

வேண்டும். அன்றியே ஓரகத்துக்கு ஒருகளன்னையாகக் காமதேவன் இந்தச் சதூர்த்தசபுவனத்திலுமுள்ளாரறிவுகளை வாங்க; இராத்திரியல்லாத பகலும் அந்தகாரம்படப் பண்ணுவரென்பதுபொருள்.

(வி - கு.) மூ. இவர்களுடைய அளகத்தால் பகலிலும் இரவிலும் உலகத்தில் இருளுண்டாகின்றதென்பது இதன்பொருள். அளகபாரவிருள்; “அளிவளர்த்தன வெறிக்குழலெறிக்கு மிருளார்” (தக்க. 431) என்பர் பின்னும்; நுதலளகபாரம்: “அளக நன்னுதல்” (கம்ப. மாரன் வெறு மொருவனாலுலகு களவுபோக: “அநங்கக் கன்வன்” (கம்ப. ஆரணிய. 9:7.) உரை. ‘உணர்வு மொழுக்கமுங் களவுபோக’ என்பதனோடு, “அளகமு முகிலல், வொருளுன, விழியின் வழிகெட விருள்வதொ ரிருளென” (திருப்.) என்பது ஒப்பிடற்பாலது. அளகம், பணிச்சையென்பன நுதலைச் சார்ந்த முன்னுச்சிமயிரின்பெயர்கள். ஒற்றிக்கொடுப்போர் - அங்கங்குச் சென்று ஒன்றிநின்று செய்திகளையறிந்துசொல்லுவோர்; ஒற்றர். பெருநிலை - பெரியவாயில்நிலை: “நிலைசெறி கபாடம்” (தக்க. 27.) கரவட சாத்திரம் - களவு நூல்; இது தந்திரகரணமென்றும் ஸ்தேயசாஸ்திர மென்றும் வழங்கப்படும். - இந்நூலைச்செய்தவர் கசர் என்பவரின் ஆசிரியராகிய கர்ணிகதரென்றும், களவின்சம்பந்தமான செய்திவகைகளை வாச்சியாயன நூத்திரம், மிருச்சகடிகம், சாகுந்தநம், மாளவிகாக்ஷிமிநீதிரம் என்ற வடமொழி நூல்களின்பகுதிகளாலும் அவற்றின் உரைகளாலும் அறியலாமென்றும் வடமொழிவாணர் கூறுவர். ஓரகம் - ஒருவிடு. சதூர்த்தசபுவனம் - பதினான்கு உலகம்.

(பி-ம்.) 1 ‘திலகபாரநுதல்’, ‘திலகபாடநுதலருளுமாதர்கடை திறமினோ கடை கடிதறிமினோ’ (கசு)

26. எளிவருங்கொழுநர் ¹புயமுநுங்களிரு

குயமுமண்டியெதி ரெதிர்விழும்

தெளிவருங்கலவி புலவிபோலினிய

தெய்வமாதர்கடை திறமினோ.

எ - நு நுமமைக்கண்டால் எல்லா எளிவரவுப்படும் பிராணவல்லபருடைய தோள்களும் நுமமுடைய குயங்களும் இரண்டுக்கிரண்டு தம்மில் ஒன்றுக்கொன்று மண்டிமேலேறி எதிரேற்றுக்கொண்டு புரண்டுவிழுகின்ற பொழுத்தது உணர்விற்குத் தெளிவுவருதலரிதான சுரதானுபோகக்கலவி புலவிபோல் இனியமாதர், கடைதிறமின் எ - று.

“ஊடுதல் காமத்துக் கின்பம்” (குறள். 1330) எனவும், “ஊடினும் புணர்ந்த தொத் தினியவன்” (வேங். 1996) எனவும் வருவனகாண்க.

(வி - கு.) மூ. மண்டி - நெருங்கி.

(பி-ம்.) 1 ‘புயமுநுங்களிரு’

(கஎ)

27. உலகபாடமனு வெனவுலாவுவன வொழுகுரீணயன முடையரீர்

¹திலகபாடமிருள் பருகவந்துநிலை செறிகபாடநிரை திறமினோ.

எ - நு உலகத்தில் உயர்ந்தாரெல்லாரும் மனுரீதியைத் தப்பென்னக் காதளவுமரீண்ட கருங்கண்களையுடைய ரீங்கள் நுங்கள்திருமுகமீது நெற்றி யிலிட்ட திலகத்திலுண்டானசோதி பாடஞ்செய்தலின் அதனால் இருளைக் கவர்த்தருளி நிலைசெறிந்த கதவுநிரைகளைத் திறமின். எ - று.

எனவே கண்களால் உலகத்தார் மனங்களில் இருள்களைப் புகப்புகப் பெய்து உலகத்திலிருளைத் திலகத்தால் வாங்குவீரென்பது பொருள். பாடம் - சோதி. கபாடம் - கதவு.

(வி - கு) ழு. உலகு அபாடம். மனு - மனுஸ்மிருதி. பாடம் : “பல் லாயிர மாமணி பாடமுறும்” (கம்ப. சரபங்கர். 11.)

(பி-ந்.) 1 ‘திலகபாடவிருள்’

(கஅ)

28. அரனுமேனை யிமையவருமுண்பரென

வஞ்சிநஞ்சுமமு தமுமுடன்

திரைமகோத்தியைவிட விருந்தனைய

தெய்வமாதர்கடை திறமினே.

எ - து மகாதேவரும் புரந்தராதி தேவர்களும் உண்பரெனப் பயப் பட்டு நஞ்சும் அமுதமுமான இவையிரண்டும் சமுத்திரத்தைவிட்டு வேரே ரிடத்துவந்திருந்தனைய தெய்வப்பெண்கள், கதவுதிறமின் எ - று.

இஃது என்சொன்னவாறேவெனின், கடலிற்பிறந்த நஞ்சுகாணின் இவ்வாலகாலம் லோகத்தைச் சங்கரிக்குமென்று மகாதேவர் அமுது செய்தருளுவரென்று பயப்பட்டு அவரார் சங்கிரகிக்கவும் அருகுசெல்லவும் அரிதாயிருந்துள்ளதானந்தேடி நஞ்சுபுக்கு இருந்ததெனவும் இந்திராதி தேவர்கள் கடலிற் பிறந்த அமுதுகண்டால் அசுரர் இதனையுண்டால் நம் மைப்போல நித்தியத்துவம்பெறுவரென்று கருதி அத்தேவர்கள் அதை வாங்கியுண்பரென நினைந்து அஞ்சி அத்தேவர்களுக்கு முட்டவும் எட்டவும் அரிதாய் இடந்தேடி அமுதமிருந்ததெனவுமுணர்க. எனவே இந்தப் பெண்களுக்கு நஞ்சும் அமிழ்துமல்லாத மற்றுறுப்புக்களில்லை யென்று கூறினாராயிற்று.

இப்பாட்டில் தெய்வமாதரென்னுஞ்சொல்லில், மாதரைக் காதலாக்கி அதனைப் பெண்களின் பெயராக்கியும், தெய்வமென்பதைத் திவ்வியமான வஸ்துவின் பெயராக்கியும், அவற்றை ஆகுபெயராக்கியும், நஞ்சு கண்களாகவும் அமுதம் குயங்களாகவுங்கொள்க. இது குறிப்பினுற் றேன்றல். கண்களினருகு மகாதேவர்க்குப் போதலரிதெனவும் குயம் தேவர்களுக்குத் தீண்டலரிதெனவுங்கொள்க. குயத்தை அமுதென்கைக்குக் காரணம், அமிர்தகலசத்து உவமைபெறுதலும் சுகத்திரவேதியாகலும் முப்பத்திரண் றுப்பும் ஒப்ப இனிமைபெறுதலுமாம். கண்களை நஞ்சென்கைக்குக் காரணம், உலகத்துயிரும் அறிவும் வாங்குதலும் கறுத்திடுதலும் கொடுமை யுடைமையுமாம். அன்றியே கண்கள் செய்த வியசனவிஷத்தையும் கொங்கையென்னுமமுதம் தீர்ப்பதெனவுமுணர்க; “பந்துவினை யாடிய பாவைதன் முகத்துச், சிந்தரி நெடுங்கணென் னெஞ்சம் போழக், கொற் தற்புன் னெடு நெடுத்துயிர் வாழ்தல், ஆற்றே னவ்வழ லவிக்குமா மருந்து, கோற்றேன் கிளவிதன் குவிமுலை யாகும்.....பரந்துரைத் தென்னை பாவை மிக்குறை, இரந்தனனியான்” (4. 13 : 69 - 91) என்பது உதயணன் கதை; “துறைமேய் வலம்புரி தோய்ந்து மணலுழுத தோற்ற மாய்வான், பொறை மலி பூம்புன்னைப் பூவுதிர் துண்டாது போர்க்குங் கானல், நிறைமதி வாண் முகத்து நேர்கயற்கண் செய்த, உறைமலி யுய்யாளோ யூர்சுணங்கு மென் முலையே திர்க்கும் போலும்” (காண்டவரி, 8.) இது சிலப்பதிகாரம். மற்றும் இப் பெற்றியன் வெல்லாமுணர்க. மகாதேவர் முற்படவும் அவர்க்கு நஞ்சும், தேவர்களிற்படவும் அவர்கட்கு அமுதமுங்கொண்டது, பெண்கள் கண்

ஊற்பட்ட விஷ வியசனம் அவர்கள் குயத்தாலல்லது தீராதென்பதைக் கூறுதல்பற்றி.

(வி - கு.) மூ. நஞ்சுமமுதமும் : “ பசும் பொற்குழைதோய், நயனர விந்தத்து நஞ்சுதும் வாயிதழ் நல்லமுதம், அயனார் படைத்தில ரேலடங்காதவ்வானுக்குமே ” (நஞ்சு. 135.) உரை. முட்ட - சந்திக்க. மாதரைக் காதலாக்கி : “ மாதர் காதல் ” (தொல். உரி. சூ. 30.) நஞ்சு கண்கள் : “ விழிவிட மடுதலின் ” (நக்க. 39.) அமுதம் குயங்களாகவும் : “ அமிர்து பொதிவன சிலகுவிடு ” (நக்க. 42); “ தங்குகண் வேல் செய்த ” (கலிங்க. 33.); “ அணங்கு மமுதமுமாய்த் தோன்றி - இணங்குகொத்த, கொங்கையான் ” (ஆதியுரா. 177 - 8.) சகத்திரவேதி - ஆயிரம்பேரை மயக்குவது ; நக்க. 593, உரையைப் பார்க்க. முப்பத்திரண்டுறுப்பு : ‘ முப்பத்திரண்டுறுப்புடன் புணர்ந்தது மக்கட்சட்டக மென்றால் முப்பத்திரண்டுறுப்பினும் தீர்ந்தது மக்கட்சட்டகம் இல்லை ’ (யா. வி. சூ. 1, உரை); “ அவயவ மொன்றுக் கொன்ற, முப்பத் திரண்டு கண் வேண்டுங்கண் டாயென் முகத்தினுக்கே ” (தனிப். ‘ செப்பத்தில் ’); முப்பத்திரண் றுறுப்பாவன கூந்தல் முதல் கிளவி ஈறுகவுள்ளவையென்பர் ; இவற்றையும் இவற்றின் இலக்கணங்களையும் திருவிளையாடற் புராணம், வேல்வளை செண்டு கொடுத்த படலம், 30-ஆவது செய்யுள் முதலியவற்றால் அறியலாகும். “ மழை மறைசிலை வேல் ” (56) என்னும் செய்யுளில் மகளிருடைய முப்பத்திரண்டுறுப்பும் கூறுவர் திருவரங்கக் கலம்பக முடையார். இவ்விலக்கணத்தை வடமொழியில் இயற்றிய ஆசிரியன் வருணனென்று தெரிகிறது. (கக)

29. மிசையகன்றுயரு ¹நகின்மருங்குல்குடி

²யடிபறிந்த தழவிடுமெனத்

திசையகன்றளவு மகனிதம்பதட

³முடையமாதர்கடை திறமினே.

எ - து மேலே அண்ணந்து உயர்ந்து அகன்று வளருங் கொங்கைகள் ஒருகாலுக்கு ஒருகால்வளரானின்றன ; இடையானது குடியிருக்கமாட்டாது அடிபறிந்தது ; இத்தனைக் கொங்கைகள் அழவிடுவது போன்றிருந்தன ; இவ்விடைக்கு மேலின்ற கொங்கைகள் சத்துருவானால் இவ்விடைக்குக் கீழ்நின்ற நாம் இந்த இடையைப் பரிகரிப்போமெனநின்றது கொங்கைப்பெருமைக்குத் தக்கபடி வரவேண்டுமென்றெண்ணி என்டிசைகளின் அகன்று விரிந்து நின்ற நிதம்பதடத்தையுடைய பெண்காள், கதவுதிறமின் எ - று.

தடம் - பெருமை.

(வி - கு.) மூ. குடியடிபறிந்தது - குடியிருக்கமாட்டாது அடியற்றது ; “ பலகுல விலங்கன் மேருவொடு குடியடி பறிந்த ” (நக்க. 144) என்பர் மீனும். இத்தாழிசையுடன் 37 - ஆம் தாழிசை ஒப்புநோக்கற் பாலது. உரை. அண்ணந்து.....கொங்கைகள் : “ அண்ணந் தேந்திய வனமுலை ” (நற். 10 : 1.) பரிகரிப்போம் - பாதுகாப்போம் ; “ தற்காத்தன்று ” (பு. வெ. 278) என்பதற்கு, ‘ தன்னைப் பரிகரித்தது ’ என்று பொருளெழுதி யிருப்பது இங்கு உணரற்பாலது.

(பி-ம்.) 1 ‘ முலை ’ 2 ‘ யடி பறிந்த தனிவிடும் ’ 3 ‘ முடையரம்பையர் கடிமனினே ’ (20)

வேறு

30. மகரவாரிதி ம்றுகவாசகி வளையமேருவில் வடமுகச்
சிகரசீகர வருவிரீரர மகளிர்ரீர்கடை திறமினோ.

இது ரீரரமகளிரைநோக்கிய கடைதிறப்பு.

எ - று சுருவென்னு மீனமுடைத்தான மகாசமுத்திரம் வயிறுமறுகப்
பண்டு வாசகியென்னும் மகாநாகத்தாலே வளையப்பட்ட மகாமேருபர்வதத்
தில் வடமுகச்சிகரபருவதமான மந்தரபருவதத்துத் திரிவினாற் கடற்றிவலை
யிற் புறப்பட்ட அருவிரீரின்னும் தோன்றிய தெய்வப்பெண்கள், கதவு
திறமின் எ - று.

வாரிதி - கடல். மேருவின் வடமுகச் சிகரமெனவே மகாமேருவை
யல்லது மத்தாகக்கொண்டது மகாமேருவின் வடபக்கத்தேயுள்ள மந்தர
மென்னுஞ் சிகரத்தை யெனவுணர்க. சீகரம் - திவலை. இங்ஙனம் உற்ப
வித்தாரென்றது வங்கிசுசுத்தம் சொன்னவாறு.

இவரும் தேவரடியாரென வுணர்க.

(வி - கு.) மூ. மகர வாரிதி : “மகர மேய்தட மகோததி” (தக்க. 31.)
உரை. மந்தரமலை மேருவின் கீழ்த்திசையிலுள்ளதென்பர் கந்தபுராண
முடையார். திரிவு - சமுத்திர. மகாமேரு மத்தாகக் கொள்ளப்பட்டதென்பது
ஒருசாரார் கொள்கை; “வடவரையை மத்தாக்கி” (சிலப். 17 : முன்னிலைப்
பரவல், 1); “மேருவரை மத்தத்திற் சுற்றுக்கயிறுவாசகி யென்னும் பாம்பாகச்
சுற்ற” (சிலப். 17 : பாட்டு, 2 - உரை); “இமிழ்திரை முற்றத்து மேருமத்
தார்த்து” (மீளுட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், 4.) (உக)

*31. வடபகீரதி குமரிகாவிரி யமுனைகளதம மகரமேய்

தடமகோததி யிவைவிடாதுறை தருணமாதர்கடை திறமினோ.

எ - று வடக்கிற் கங்கையும் குமரியும் காவிரியும் யமுனையும் கோதா
விரியும் மகரமீன்மேயு மகாசமுத்திரமும் இவையிறறைவிடாதேவசிக்குஞ்
சலவாசப்பெண்களான இளைய ரீரரமகளிர்காள், கடைதிறமின் எ - று.

பாகீரதி பகீரதியெனச் செய்யுளாதலிற் குறுக்கும்வழிக் குறுகிய
தெனவுணர்க. கௌதமம் யென்பது கௌதமனாற் கொணரப்பட்ட கங்கா
திர்த்தமான ஏழு கோதாவரி; இது கார்க்கியமதம். தருணமென்பது
இளமை; “தருண ரவிவிரண புஞ்ச ரஞ்சித பாடலம்” என்பது காதம்பரி.

(வி - கு.) மூ. ‘வட பகீரதி’ என்றது தென்குமரியென்றும்போல நின்
றது. உரை. ஏழு கோதாவரி : ஸப்தகோதாவரியென்பது வடநால் வழக்கு.
கோதாவரியைக் கௌதமர் கொணர்ந்தகதை, ‘போஜராஜியம்’, ‘கோதாவரி
மாஹாத்மியம்’ என்பவற்றிலுள்ள தென்பர். கார்க்கிய மதம் - கர்க்கிய
ரென்னும் முனிவரருடைய கொள்கை. (உஉ)

32. உருகுவாருயிர் படுபடாமுலை ¹யுழுறுமேலுல கிறுமெனத்
திருகுவார்முசி விசிவிடாதவர் திறமினோகடை திறமினோ.

எ - று நும்மைக்கண்டால் மனமுருகுவார் யாவர் சிலர் அவர்களுடைய
உயிரகப்படவும் தாம் படாத முலையானவை உழுறுமாகில் உலக மடங்கச்
சங்காரப்படுமென நினைத்தாற்போலத் திருகிக் கட்டப்பட்ட கச்சுக்கட்டுண்டு
முசியிலும் கட்டவிழாத பெண்காள், கதவுதிறமின் எ - று.

உழறுதல் - உருக்காட்டுதல். வார் - கச்சு. திறமினே திறமினேவென் பது புனருத்தியல்ல; வியவகாரம். விடாதவரென்றது. விளியேற்றதல்ல; முன்னிலை.

(வி - கு.) மூ. உழறுமேல் : “செண்டடித் துழறத் திருவுள்ளமே”, “உலகமெல்லா முறுறுமிது குறைமுடிப்பீர்க் கரிதே”, “பெரு மாநிலத்தி னெல்லே யெல்லா, முறுறுமிது குறைமுடிப்பீர்க் கரிதே” (தே. திருவால். திருவாரூர்); “மற்றென்னைக் கண்டுற நெகிழ்ந்தாய்” (பெருமாள். 6 : 8), “ஊதை திரிதந் துழறி புண்ண” (பெரியதிரு. 9. 5 : 2.) முசித்தல் - நெருங்கல் (பதிற்.); மெலிதலுமாம். இந்தால் 83 - ஆம் தாழிசையும், “அணிமுலைகண், மைந்தர் மனங்கவரு மென்பதனான் - முந்துறவே, பூங்கச்சி னுலடையப் பூட்டுறீஇ” (ஆதியுரா. 158 - 9.) என்பதும் இத்தாழிசையின் பொருளோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன. உரை. வியவகாரம் - வழக்கு.

(பி-ம்.) 1 ‘யுழறு’

(2க.)

*33. மந்தமேசில நூபுராரவ மகிழ்நர்சேகர மதுகரம்

சிந்தமேல்வரு மேகலாரவ முடையநீர்கடை திறமினே.

எ - று மந்தவோசைபடச் சில சிலம்பின் ஆரவாரம் தும்முடைய பிராண வல்லபருடைய முடிகளிலுள்ள வண்டினங்களைச் சிதற அவற்றின் மேலே வருமேகலையின் ஆரவாரமுமுடைய பெண்காள், கதவுதிறமின் எ - று.

நூபுரம் - சிலம்பு. சேகரம் - தலைச்சூட்டு. மதுகரம் - வண்டு. “கிழ வோன், சென்னி மிதித்த பஞ்சி மெல்லடிப், பொன்செய் கிண்கிணியின்னரி யொடுக்கப், புலவெயர்த்த.” இஃது உதயனன் கதை; “சூஞ்சிமேலணிச் சம்மலர் கூட்டுனும், அஞ்சி லோதிய ரம்மலர்ச் சேறடி” (134); இது சிந்தாமணி.

(வி - கு.) மூ. மந்தம் - மந்தவோசை; “சூரன்மந்தமாக” (சிலப். ஆய்ச் சியர்.), “மந்தமுழவுந் குழலுமியம்பும் வளநாவலர்கோன்” (தே. சுந்தர.) சில - இரண்டு; “சில கண்ணீர்”, “சிலகெண்டை”, “சிலகுவடு” (தக்க. 14, 24, 42.) நூபுர அரவம் - சிலம்பின் ஒலி. மேகலா அரவம் - மேகலையின் ஒலி. உரை. தலைச்சூட்டு - முடிச்சுற்று, மாலை; “முடிச்சூட்டு முல்லையோ” (தக்க. 119), “சூட்டொடு விரைஇச் சுற்றுபு முடித்து” (பெருங். 2. 5 : 175.) சூட்டின் இயல்பை, 119-ஆம் தாழிசையாலும் அதன் குறிப்பு முதலியவற்றாலும் அறிக.

(2ச.)

34. நாவிமான மணங்கமழ்ந்திள நவ்விமான மலர்ப்பெருந்

தேவிமான விமானவாயில் ¹புகுந்தரம்பையர் திறமினே.

நாவிமான் - கஸ்தூரி மிருகம்; ‘அ’ என்பது ஆறும் வேற்றுமைப் பன்மைபுருபு.

எ - று கஸ்தூரி மிருகங்களென மணங்கமழ்ந்து இளைதாயிருந்த மான் கன்றுகளை யொப்பத் தாமரைமலரில் இருந்த திருவானதேவி இலச்சிப்பக் கோயில்வாயில் புகுந்து அரம்பையொப்பீர், கதவு திறமின் எ - று.

கஸ்தூரிமிருகத்திற்கு அகரப்பன்மை கொடுத்தது, கஸ்தூரிபோலும் சுகந்தங்களெல்லாவற்றையும் நினைத்தெனவுணர்க. இளநவ்விக்கு ஒப்புக் கொடுத்தது, அதன்விழி நோக்கிற்கு உவமையாதல்பற்றி. நவ்விக்கு இலச்சை கொடாது விட்டது, மிருகசாதிக்கு இலச்சையில்லையென நினைந்து. பூநீ தேவிக்கு இலச்சை கொடுத்தது, பெண்ணுதலால். அவள் இலச்சித்தற்குக்

காரணம், ரூபசௌந்தரிய சௌபாக்கியங்களை நினைத்தே. அரம்பையரென்றது, அரம்பைபோல்வாராகிய பெண்களை. இதற்குக் காரணம் அரம்பையொருத்தியே யுள்ளாளாதலால்; அருச்சுனர் வருக, பிமசேனர் வருக, தருமபுத்திரர் வருகவென ஒருவர்குணம் பலர் பக்கல் இருப்பக்கண்டால் இவ்வாறுரைப்பர் உலகத்தார்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. விமான வாயில் : தேவசாதியினர் விமானவாசிகளானமையின் இங்கே அரம்பையர்க்கு விமானம் கூறப்பட்டது; தேவரை வைமானிகரென்பர் வடநூலார்; “வேமானியர்தம் மகளின் விரும்ப நனிசேர்தாள்” (ஈவக. 2455). உரை. அரம்பைபோல்வாரை அரம்பையரென்றது போல 275-ஆம் தாழிசையில் நாராயணன்போல்வாரை நாராயணரென்றது ஈண்டறிதற்பாலது.

(பி-ந்.) 1 ‘புகுதெய்வ மாதர் கடைதிறமினே’, ‘புருந்தரம் பையர் கடிதமினே’, (2ரு)

35. 1 எளிவராமிர்த மதனனாள்படை யிறைவர்சீறினு மினியெனாத்
2 தெளிவராமிர்த மதனனாள்வரு தெரிவைமீர்கடை திறமினே.

எ - து ஈசுவரனால் இறந்துபோன காமதேவனது படையான பஞ்சபாணங்களும் இடச்சுபாழும் ஈசுவரனே கோபிக்கினும் எளிவரவுபடா இனியென்று உலகு சொல்லும்படிக்கிடாகத் தெளிந்து வரிஷ்டமான அமுது கடைபுராளிற் பிறந்த தெய்வப்பெண்கள், கதவுதிறமின் எ - து.

மிர்தமதனன் - மரித்த காமதேவன். ஆள்படை - அவனாலும்படை; கரும்பும் பூவும் முதலாயின. வர அமிர்தமென்பது, “அகஸ்ஸவரணே தீர்க்கம்” (வியாகரண சூத்திரம்) என்பதனால், வராமிர்தமென்றாயிற்று; தீர்க்கசந்தி. அமிர்த மதனநாள் - அமிர்துகடையும் நாள்; மதனம் - கடைதல். இதனைப் பசுந்தமிழாற் சொல்லின், “எளிவராமிறுத மதனனாள்படையிறைவர்சீறினு மினியெனாத் தெளிவராமிறுத மதனனாள்வரு தெரிவைமீர்கடை திறமினே” என்க. இதுபோலுந் தமிழுக்குச் சிறப்பு; “வடசொற்கிளவி வடவெழுத்தொரி இ, எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே” (தொல். எச்ச. 5) என்றார்.

(வி. கு.) ஸ்ரீ. எளிவரா : அஃறிணைப் பன்மைவினைமுற்று. மகளிர் மதனன்படையெனப்படுவார்; இது, “பொன்னிற் குலவு மோரிரண்டு பொருப்பு விருப்பி னுடன்பரித்து, மின்னிற் குலவு மென்படைக்கு மெலியாதெவரே வலியாரே” (பாசவதைப். 359) என்பதனாலும் அறியப்படும். வராமிர்தம் : “வராமிர்த சேரம்” (நக். 284.) வராமிர்த மதனனாள்வரு தெரிவைமீர் : “கோழியிற் சோழ குலத்தொருவன் முன்கடைந்த, ஆழியிற் கொண்ட வரம்பையரும்” என்ற இந்நூலாசிரியர் வாக்காகிய இராசராசசோழனுடாக்கண்ணி ஈண்டு அறியற்பாலது. உரை. தீர்க்கசந்தி : தீர்க்கம் - நெட்டெழுத்து. பசுந்தமிழ் - செவ்வித் தமிழ்; “பாதஞ் சிவக்கப் பசுந்தமிழ் வேண்டிப் பரவைதன்பால், தூதன்று சென்றதென் னார்த் தியாகர்” (திருவாருக்கோவை).

(பி-ந்.) 1 ‘எளிவராமிறுத’ 2 ‘தெளிவராமிறுத’ (2சு)

வேறு

36. நெளியுமகரவீரு குழையுமிள வெயில்விட

நிறையுமதியிரவு ¹மழுகிநிலை கெடநகைத்

தெளியுநிலவுபக வினுமுளரி கெடமலர்

திலகவதனசுர மகளிர்கடை திறமினோ.

எ - து பார்த்தார்க்குப் பணியின் அழகால் உயிர்பெற்று நெளிவது போன்றிருக்கும் மகரபத்திர விசித்திரக் குழையிரண்டும் தம்மிலிட்ட இரத்தினங்களால் இளவெயில்போலச் சோதிவிட்டு விளங்கப் பூரணசந்திரன் இராத்திரியிலும் ஒளிமழுங்கித் தன்னிலை கெடவும் இலியசிரிப்பினாலே தெளிந்துவிளங்கும் நிலாப்பிரகாசத்தினாலே பகலிலும் தாமரை மொட்டிப்ப மலரப்பட்ட திலகமுகத்தைபுடைய தெய்வப் பெண்காள், கதவு திறமின் எ - று.

குழையிலுள்ள மாணிக்கவெயிலார் சந்திரன் இராத்திரியிலும் ஒளி கெடச் சிரிப்பின் நிலாவாலே பகலிலும் தாமரை மொட்டிப்ப, வெயிலாலும் நிலாவாலும் விநியோகங்கொண்டு மலர்கின்ற திலகமுகத்தைபுடைய பெண்காள், கதவுதிறமினென்பது பொருள்.

இவைபடுகின்ற பாடுகண்டால் உலகுபடுதல் உரைக்கவேண்டாவென்ற வாறு.

(வி-கு.) மூ. இத்தாழிசையின் பொருளோடு 431-ஆம் தாழிசையின் முதலடி ஒப்புநோக்கற்பாலது. மழுகி: “மதிமழுகி” (புறநா. 377: 12.) நகை - நகையால். உரை. பணி - வேலைப்பாடு. மொட்டிப்ப - இதழ் குவிய. விரியோகம் - உபயோகம்.

(பி-ம்.) 1 ‘மழுகி நிலையது’

(2எ)

37. அருகுதிசையருகு கடிதடமு மிசைவெளி

அகலமடையவளர் தனதடமு மவையவை

திருகுசெருநினைய நினையநடு ¹விடையிறு

திகிரிவரையிலர மகளிர்கடை திறமினோ.

எ - து பெருகப்படுகின்ற திக்கடங்கச் சுருங்கும்படி அகல்கின்ற கடிதடங்களும் மேலான வெளியாகாசவகலமடங்க வளர்கின்ற குயங்களும் அவையவை தம்மிலே சினங்கொண்டு மிருதிபடப் பகைநீண்டு தம் பெருமைகாட்ட நடுகின்ற மத்திய தேசமான இடை நடுநிற்கப்பயப்பட்டு இறுப்போயினதுபோல் நடுவின்றியிருக்கும் வடிவையுடைய சக்கிரவாள பருவத்திலிருக்கும் வரையரமகளிர்காள், கதவுத்திறமின் எ - று.

அருகுதல் - பெருகுதல்; “உருவினு மிசையினு மருகித் தோன்று, மொழிக்குறிப் பெல்லா மெழுத்தி னியலா, ஆய்த மல்காக் காலையான” (மொழி. 1.) இது தொல்காப்பியம். இனி, அருகுதல் - சுருங்குதல்; “வெண் மழை, யருகித் தோன்று மச்சிரக் காலத்து, மாங்க தன்றயு மோங்கிரும் பரப் பின், வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட” (14: 104 - 7); இது சிறுபதிகாரம்; “அருகிக் கலையோ டகவன் மருங்கின்” (ஒழிபு. 5); இது காரிகை. கடிதட மென்பது கடிப்பிரதேசமென்னும் ஆரியச்சொல்; தடம் - பெருமை. வெளி - ஆகாசம். தனமும்: ஆரியச்சொல். அவையவையென்றது கடிதடமிரண்டையும் தனமிரண்டையும்.

(வி - கு.) மூ. மு. = தக்க. 29. அருகு திசை: “அருகு நேமி” (தக்க. 104.) திகிரிவரையிலரமகளிர்: “சோளன் பரிசாந்தேர் குழ வரஞ்சகர், வாள கிரியிலர டங்கையாரும்.” (இராசராச. 71.) உரை. கடிதடம்: “அகல்கின்ற” (திருச்சிற். 4.)

(பி-ம்.) ‘விடையறு’

(2அ)

வேறு

38. ¹ உலருமுதுமர மிளமையும் வளமையும்
உயிருநிலைபெற வொளிவிடுமிவருரு
உறுதியமுதினு மிவரிவர்பிறவியும்
² உத்தியிவர்களி லொருமகடிருமகள்
அலகிஸ்சுரபதி மதனர்களரசிவர்

அவர திகிரியு மனிகமுமகிலமும்
அலகில்புவனமு மிவரிவரெனவரும்

³ அமரர்வனிதைய ரணிகடைதிறமினே.

எ - து வருஷாகாலத்திலும் கோடைபோலத் தன்முதுமையால் உலரு மாமுங்கூட இளமையும் வளமையும்பெற்றுப் பிராணனும் பெற்று நிலை நிற்கச் சோதிவிடும், இவர்களுடைய ரூபச்சாயை. அழுதினும் விளங்குறுவர் இவர்; இவர் பிறவியும் மதன சமுத்திரத்திலே; இன்னும் இவர்களில் ஒருத்தியே ஸ்ரீ தேவியென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுகின்ற லட்சுமி யும். குற்றமும் கணக்குமில்லாத தேவேந்திரனும் காமதேவனுமெனப்பட்ட அவருடைய இராச்சியபார ஸ்ரீயும் இவரே; அவ்விருவருடைய சக்கிரங் களும் தந்திரங்களும் மற்றும் அவருடையனவும் இவராதலால் எல்லா லோகங்களும் இவருடையவென உயர்ந்தோர் சொல்லவரும் தேவலோகத்தி லுள்ள பெண்கள், கதவுதிறமின் எ - று.

மரத்தின் வளமையாவது தனிரும் இலையும் கொம்பும் தழையும் பூவும் பிறவும். உயிருநிலைபெற என்றது விருட்சத்துக்கும் வல்லிசாகி சசியங் களுக்கும் பிராணனுமுளவென்னும்பொருள் நிலைநிற்ப வென்றவாறு. இதில் அதிகம் மாகேசுவரமாதலிற் புத்தரையழித்தது. உறுதியமுதினுமென்றது ஈண்டுக் கடல் கடைகிற காலத்துக் கற்பகவிருட்சமும் சுரபியும் அகலிகை யென்னுந் தெய்வப் பெண்ணுந்தோற்ற இந்திர கௌதமர் அகமருஷணங் கிடந்தகையாலுணர்க; கற்பகசுரபிகள் அமிர்தங் கொடுக்கவல்லன; இவரைக் கொடுக்கமாட்டா; இவர் போல்வாரைக்கொடுக்கும். இவருந்ப ஷித்தது மதனசமுத்திரத்திலே; உத்தி - கடல். இவர்களில் ஒருத்தி திருமக ளாதலை அரம்பை முதலான தெய்வப் பெண்களும் திருமகளும் அமுதுகடை கிறகாலத்துக் கடலிற் பிறந்தாரென்பதனுலுணாக. இது வேதகதை. இந்திரனும் காமனும் இராச்சியம் பண்ணுவது இவரால்; இந்திரபத்மவேணுத் தவம்பண்ணுவாரைத் தவமழிப்பாரிவர். காமதேவனுக்குச் சயங்கொடுப் பாருமிவர். இன்னமும் இந்திரகாமதேவர்க்குச் சக்கிரஞ்செலுத்துவாரு மிவர். எனவே இந்திரனேவினவிடத்துப்போய், இந்திரசயம் பண்ணு வாரையும் சயஞ்செய்வாரிவர்; காமசக்கிரம் செலுத்துவாருமிவர்; அவர்கு வார்க்கும் தந்திரமும் இவரேயெனவுணர்க. திகிரி - சக்கிரம். அனிகம் - படை. எல்லாம் இவர்களானவாறு; அகிலமென்பது எல்லாவற்றிற்கும் பெயர். முத்திச்சேத்திரங்கள் உலோகமல்ல, அலோகமென வுணர்க.

(வி - கு.) மு. தெய்வப்பெண்களின் கடைதிறப்பு. உரை. சக்கிரங்கள் - ஆக்கினசக்கிரங்கள். தந்திரங்கள் - சேலைகள். சசியங்கள் - பயிர்கள். மரம் முதலியவற்றிற்கு உயரிலை யென்பது பௌத்தர்கொள்கை; இதனை, “மரபுயிரிலை யென்பா” (ஃவக. 1907) என்று குறிப்பார் புத்தரை மறுக்கும் பகுதியால் அறியலாம். மரங்களுக்கு உயிருண்டென்பதை, ஃவகேசி, மொக்கலவாதச் சருக்கம், 97 உரையிற் காணப்படும், ‘இருவகை

மரங்களும் உயிருடையவாய் உற்பவித்து நீரும் எருவு முதலாயின பெற்றுத் திருப்தியோடு வளர்தலால்.....அகளங்கமாகிய இந்த ஹேது மரங்களுக்கு உயிருண்மை முடியுமென்பது' என்னும் பகுதியாலும், "செத்தமரம்" (காரைக். திருவிருட்டை. 20) என்பதனாலும் அறியலாகும். இந்திர கௌதமர் - இந்திரனும் கௌதம முனிவரும். அகமருஷணம் - ஒருவகை ஸ்நானம்; இஃது அகமருடமென்றும் வழங்கும்; "ஆராத னீருப்பின வகமருடம் படியநீர், பேராது மூழ்கின" (பெரிய. திருஞான. 60.) கற்பகசுரபிகள் - கற்பகமும் காமதேனுவும்.

(பி-நி.) 1 'உலகமமுதமும் வளமையு மிளமையும்' 2 'உதவியவர் களில்' 3 'அரவவனிதையர்' (உக)

39. அடையவரியன கடையிருபுடையினும்

அளவுகெட நிமிர் விழிவிடமடுதலின்

அமரரனைவரு ¹முனிவரிலதிகரும்

அவனிதலமுற விழுபொழுதயிலெயி

றுடையகவிரித ²முமிழ்நகையமிழ்துயிர்

உதவுமுதவியொடு வுமையிலிளமையொ

டுரககுலபதி வரவவனுடன்வரு

முரிமையரிவைய ருயர்கடைத்திறமினே.

இது முன்னிற்பாட்டில் தேவேந்திரனுடைய தேவிமாலைப்போல நாக ராசாவினுடைய தேவிமாரும்வந்து இராசராசேசுவரமுடையார் கோவிலிற் சேவைபண்ண வருவராதலில் அவருடைய கடைதிறப்பு.

எ - நு மற்றிவர் வருமிடத்துப் பிறரால்வந்து பிரவேசித்தற்கு அரிய கடைக்கண்கள் இரண்டுபக்கத்திலும் தம்மளவு கெடப் பிறரைக் கண்ட வாறே வல்லிநிமிர்ந்த யானையைப்போலச் செல்ல நிமிர்ந்த கண்களான ஆலகாலச் சில்விஷம் கொல்லுதலால் முப்பத்துபூவர் முதலான தேவர்களும் பிரமரிஷிகளும் தத்தம் பதமிழ்ந்து சுவர்க்காபவர்க்கங்களை யிழந்துவிட்டுப் பூதலத்திலே விழுகின்றவிடத்து அவரெளிமைகண்டு கூர்மையுண்டான இள முறுவலெயிறையுடைய முருக்கம்பூப்போலும் அதரத்தினின்றும் புறப்படு கின்ற சிரிப்பான அமுதினால் முன்னம் கண்கதுவின விஷந்தீர்ந்து அந்தத் தேவர்களும் ரிஷிகளும் பிராணன்பெற உபகரிக்கும் உபகாரத்துடன், ஒப் பில்லாத யௌவன வளமையுடனே உரககுலத்திற்கு இராசாவான நாக ராசன்வர அவனுடனே வரும் நாகராசன் தேவிமாரான பெண்கான், உம்முடைய மனைகளில் உயர்ந்த கதவுகளைத்திறமின் எ - று.

அதிகர் - மிகுதியுடையார். கவிர் - முருக்கு. உயர்கடை - மாணிக்கத் தாற்செய்யப்பட்ட கதவு. இதில் இவர்கிரித்தது இகழ்ச்சி; அவர் பிழைத்தது மோகம்.

(வி - கு.) மு. விழிவிடம் : "நஞ்சு மமுதமும்" (நக். 28) என்பதன் விசேட வுரையைப் பார்க்க. நாககன்னியர் வரவினை, "காதலாற், றந்த பணிபதி தன்மகளைச் சேவித்து, வந்த கடவுண் மடந்தையரும்" (இராசராச. 75) என்று இந்துலாசிரியர் கூறியிருப்பது இங்கே ஆராயத்தற்குரித்து, உரை. வல்லி நிமிர்ந்தயானை : வல்லி - காற்சங்கிலி; "பூட்டும் வல்லி மூட்டோடும் புரசை யிழந்த போர்யானை" (கம்ப. பிணிவிட்டு. 119); "வல்லி தொடர் தனையைநீவி" (திருக்குறி. கடவுள். 15.)

(பி-நி.) 1 'முனிவரில்திகரும்' 2 'முகிண்கையமுததுவு முதல்வி' (உக)

40. ¹முடிதுமெனமறை முதலியபரவவும்

²முறிதுமெனநிசி சரர்குலமிரியவும்

முரிது³மெனவெழு குலகிரிகுலையவும்

முளிதுமெனவெழு புணரிகண்மறுகவும்

மடிதுமெனமகி ⁴தலநிலைதளரவும்

மறிதுமெனவடி சுரபதிவருடவும்

வரத⁵னெருதமிழ் முனிவரன்வரவரு

மலயவரையர மகளிர்⁶கடிதமிழே.

எ - து முடிந்துபோவோமென்று வேதமுதலான சாத்திரங்கள் புகழ வும், முறிந்துபோவேமென்று இராக்கதர்குலம் ஓடவும், விழுவோமெனச் சத்தபருவதங்கள் குலையவும், உலர்வேமெனச் சத்த சமுத்திரங்கள் மறுக வும், கெடுவோமெனப் பூதலம் நின்றுநிலைதளரவும், மீள்வேமெனத் திருப் பாதங்களைத் தேவராசன் வருடவும் வரங்கொடுக்கவல்லவனுசி சமான் மின்றியிருக்கும் அகத்தியமகாரிஷி வர அவனுடனேவரும் பொதியின்மீல யில் வரையரமகளிரான தெய்வப்பெண்கள், கதவுதிறமின் எ - று.

இதியாசமுதலானவை பவிஷ்யமான எதிர்காலமும் உணர்வனவாதலால் அகத்தியன் பண்டு மகாதேவர் அருளிச்செய்ய வடக்கினின்றும் தெற்கு நோக்கிப் போதுகின்ற காலத்தில் இவன் வேதாதி சாத்திரமான நம்மையெல்லாம் “அநந்தாவை வேதா:” என்னும் கிர்த்தியு மூன்று தமிழாக்கி முடிக்கின்றனெனவும், நிசிசரர் [நிசி என்பது இராத்திரி, அதில் சஞ்சரிப் பார் நிசிசரர்], பிரமரிஷியாகிய அகத்தியன் வாரா நின்றான்; அவனால் நாமெல்லாம் முறிந்து போவேமென அவனது சாபமஞ்சியோடவும், பண்டு விந்தபருவதத்தை மேருபருவதங் காணத் தன் ஸ்ரீ பாதத்தாற் பாதாளத்தில் அழுத்தியகதையை நினைத்து உயர்ந்த தலையையுடைய குலபருவதங்கள் நம்மையும் இப்பிரகாரஞ் செய்வனென நினைந்து குலையவும், பண்டு ஓர் அசுரனைச்சுட்டி நம்மையும் உள்ளங்கைமீலே கொண்டு நக்கி உதராக்கினி யால் தகிப்பித்தான்; இவன் நம்மை எவ்வாறுசெய்வனெனவென்று எழு கடல்கள் மறுகவும், தவஞ் செய்யாதே தானஞ் செய்யாதே வடதிசைப் பெருங்களத்தாற் சுவர்க்கத்தைத் தொடலாம்படி உயர்ந்த எம்மை ஈசுவர னது ஏவலாலே சமதளமாக்கத் தனியே வருகின்றான்; இனி நாம் கெட்டுப் போனனாகாது மண்ணையாவோமெனப் பூமி தானின்ற நிலையில் தளரவும், பண்டு நகுவுலுன கௌரவகுலபதி சுவர்க்கராச்சியத்து அமரராசனாக வீற் றிருந்து இந்திரனுடைய தேவி சசிதேவியைக் கண்டு மோகிப்ப அவள் பிரம ரிஷிகளே காவின் சிவிகையேறின் வரலாமென்ன அவனும் அகத்திய புலத்தியர்களை யழைத்துக் காவச்சொல்லி ஏறிவர முந்தண்டு காவின் அகத்தியன் குறளனாதலின் அவன் முதுகிலே கால்படப் பெரும்பாம்பாய் விழுகெனச் சாபமிட்டதனை நினைத்துப் பூருவ தேவேந்திரன் பயப்பட்டுத் திருப்பாதங்களை வருடவுமென்பது பொருள். இவையெல்லாம் வேதகதை.

இனி, ‘முடிதும்...முறிதும்’ என உயர்திணைப் பன்மைத்தன்மை வாச கப்படச் சொல்லியது; வேத சாத்திரங்கள்தோறும் நின்றருளிய சரசுவதி ஒருத்தியேயாயின் முதன்மையாம்; பலராயின் முடிவேயாம். அசுரர் உயர் திணைப்பாற்படுவர். மலையும் கடலும் பூமியும் வருணராசனும் பன்மை யினும் ஒருமையினும் அப்படிப்படுவர். தேவேந்திரனது முதன்மை சொல்ல வேண்டா. வரதன் - வரத்தைத் தருபவன்.

(வி - கு.) மூ. இது பொதியின்மலை அரமகனிர் கடைதிறப்பு.

இத்தாழிசையில் அகத்தியர்பெருமைகள் கூறப்படுகின்றன.

உரை. இதியாசம் - இதிகாசம்; கடந்த மனிதர் வரலாறு. “அந் தாவை வேதா:” : இது கரடகோபநிலத்திலுள்ள தென்பர். பிரமரிவியாகிய அகத்தியன் : “மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய, பொறையுயர் பொதியிற் பொருப்பன்” (சிலப். 12 : இறுதி.) ஓரசுரனைச் சுட்டி - விருத்திராசுரனைக் குறித்து. தவஞ்செய்யாதே தானஞ்செய்யாதே : தவஞ் செய்தலும் தானஞ் செய்தலும் சுவர்க்கத்தை யடைதற்குச் சாதன மென்பர்; ‘தவத் தானும் தானத்தானுமன்றிப் புகலாகாச் சுவர்க்கம்’ (இறை. கலித். 4 - உரை); “தானமுந் தவமுந் தாஞ்செய்வ ராயின், வானவர் நாடு வழிதிறந் திடுமே” (தனிப்.) தவமுந் தானமுந் இணைத்தே கூறப்படும்; “தானந் தவ மிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம், வானம் வழங்கா தெனின்” (குறள்.); “தானஞ் செய்திலந் தவமு மன்னதே” (வீண.) கௌரவ குலபதி - குருகுல அரசன். அகத்திய புலத்தியர்கள் : இவர்கள் இருவரும் சேர்த்தே பழைய நூல்களில் வழங்கப்படுவார்கள்; தமிழ் நாட்டிலுள்ள திருக்கோளக்குடி முதலிய சிலதலங்களில் இவ்விருவருடைய பிம்பங்களும் சேர்த்தே சிலையில் அமைக்கப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம்; 489 - ஆம் தாழிசையில் இவ்விருவரும் சேரக் கூறப் பெற்றுள்ளார். குறளன் - குறியவன். பூருவம் - பழமை.

(பி-ந்.) 1 ‘முடிவுமினியென முதலாயர் பரவவும்’ 2 ‘முழுதுமென வெழு’ 3 ‘எனவுயர் குலகிரி’ 4 ‘தலநிலை குலையவும்’ 5 ‘ஒருதவமுனி வரன் வருமலை’ 6 ‘மகளிர் கடைதிறமினோ’ (உக)

41. அலகின்மரகத முறிகளும்வயிரமும்

அபரிமிதமேரி தமனியமடையவும்

அரியதரளமு மழகியபவளமும்

அரசவரவின சிகையவுமலேகொடு

கலகமறிகடல் புகவிடுவனகதிர்

கவடுவிடுவன விவருழையீனுமுள

ககனதருவன மிவர்களுமெனவரு

கனகவரையர மகளிர்கடிற்றமினோ.

ஏ - து குற்றமில்லாத மரகதமுறிகளும் வயிரமும் அளவற்று எரிகின்ற சோதியையுடைய உயர்ந்த பொன்களெல்லாமும் பெறுதற்கரியமுத்தும் அழகுடைத்தான பவளமும் நாகராசாக்களுடைய முடிகளிலுள்ள மாணிக்குங்களும் பருவத்தைக்கொண்டு கட்டையுங்காலத்து மறிகடலிலே புகவிடுவனவான அமிர்தும் சோதி கவடுபட விடுவனவாகிய கவுத்துவமணிகளும் இவர் பக்கல்லே உளவாதலால் இவர் ஆகாசத்துக் கற்பகவிருட்சக்காடு போல்வாரென உலகத்தார் சொல்லவருவீரான மகாமேருபருவத்திற் பெய்வப் பெண்காள், கதவுதிறமின் எ - று.

மரகதமுறியாவன உருவப்பச்சையும் பிறவும். வயிரமாவது மனம்; இதனைக் கொங்கைகளென்பாருமுளர்; பொருளல்ல; உவமை பதஞ்செய்த லருமை. தமனியமாவது விசேஷமுள்ள பொன். அஃது இவர்களுடைய உகிரும் மயிருந்தவீர உடம்பெல்லாவற்றினுமமைந்த சோதி. எரிதலென்றது ஒளி விட்டுவிளங்கும் விளக்கத்தை. அரிய தரளமென்றது முறுவற்பற்களை. அதற்கு அருமை அதரத்துள்ளிருந்து வேண்டினபொழுது தோன்றிவிளங்

குதல்; வலம்புரிமுத்து. அழகிய பவளமென்றது, திருக்குழுடக்கும் பருமையும் நேர்மையும் வெளுப்பும் கறுப்பும் இரேகையும் கீற்றும் பிளப்பும் பெருமையும் மிறவுமானதோஷமும் சிக்கெனலும் மிக்க மென்மையுமின்றியிருக்கும் பவளம். அஃது இவர்கள் திருவாய்களேயெனவுணர்க. அரசவரவின சிகையவுமென்றது நாகராசாக்களுடைய திருமுடியிலேயுள்ள விற்பிடி மாணிக்கத்தை; அஃது இவருடைய மருங்குடெனவுணர்க. பெறுதற் கருமையும் விற்பிடியளவாதலு மெல்லாம் கொள்க. சிகையவு மென்பது இடம் பற்றிப்பிறந்த பொருள்; பிறந்த வழிக்கூறலாம். மலேகொண்டு கடலிற் புகவிடுவன ஆமிர்த கலசங்கள்; அமுது கடையக்கருத்து அதுவாதலின். அவை இவ்விடத்து மற்றிவர் கொங்கைகளெனவுணர்க. கவுத்துவமான மாணிக்கம் இவர்களுடைய குணமும் கண்ணின் விசாலமும் மிறவுமெனவுணர்க. ஆதலால் இவர் கற்பகக்காடுபோல்வர், வேண்டியது கொடுத்தலின். மிறவுமுணர்க.

(வி - கு.) மு. இது மேருவரையரமகளிர் கடைதிறப்பு.

கனகவரையரமகளிர்: “மேரு வரையிற் புலிபொறித்து மீண்டநாள், வாரும் வரையர மாதரும்” (இராசராச. 76.) உரை. இதிற்கூறிய நவமணி இலக்கணங்களைச் சிலப்பதிகாரம், 14-ஆம் காதை, 180-ஆம் அடி முதலிய வற்றிலும், அவற்றின் உரைகளாலும், கல்லாடம், 47-ஆம் செய்யுளானும், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்தில் 25 - ஆம் திருவிளையாடலாலும், திருவிளையாடற் புராணத்தில் மாணிக்கம்வற்ற திருவிளையாடலாலும் உணரலாகும். விற்பிடி மாணிக்கம் நாகராசாக்களின் தலைகளிலுள்ள தென்பது 154, 166 - ஆம் தாழிசை யுரைகளாலும் விளங்குகின்றது. (உ.2)

42. அளகமுகிலிரு புடையினுமதிரவும்¹

²அகருமண³மிர்க மதமொடுகமழவும்
அதிகமிடையிடை சிலகொடியலசவும்
அமிர்துபொதிவன சிலகுவடசையவும்

⁴இளகுகலவைகொ டெழுதமைசமையவும்
எறியுமிருகடை யினபிணையணையவும்
இறைவர்⁵கயிலையி லிறைமகளுடன்வரும்
இமயவரையர மகளிர்⁶கடி தமிடு.

௪ - து அளகமான பனிச்சையையுடைய கருமுகில்போலும் கொண்டை இரண்டருகிலும் சிறிது சூலையவும் சூலைதலால் அகிற்புகையின் நாற்றம் கன்தாரியுடன் கலந்து நாறவும் நடுவேசில வல்லிசாதிகளான இடைகள் மிக வருந்தவும் அமிர்தை உள்ளேபொதிந்துகொண்டிருக்கிற மலைக்குவடான ருயத்தடங்கள் சிறிது அசையவும் பனிநீராலினக்கி எழுதப்பட்ட குங்குமச் சேற்றுக்கோலக்கரும்பும் வல்லிசாதிபுமான தொய்யிலெழுதிய தோள்கள் கடுகடைக்கே சமையவும் காதளவுஞ்சென்று எடுத்துவிட்டு எறிகின்ற கண்களின் கடைகளிரண்டருகிலும் தம்மினங்களைப் பெடைமானினம் தொடர்ந்துவரவும் ஈசுவரனுடைய திருக்கைலாச பருவத்தில் உமாபரமேசுவரியுடனே சேவித்துவருகின்ற இமயபருவதத் தெய்வப்பெண்காள், கதவு திறமின் ௪ - று.

அகரு - அகில். மிர்கமதம் - கன்தாரி. கலவை - பசுஞ்செஞ்சாந்து; குங்குமத் தளம். அமை - மூங்கில். பிணை - பெட்டைமான். இவர்கள் உமா

பரமேசுவரியின் ஸ்திரீதனப் பெண்களெனவுணர்க. இதன்பாற் பலஆகு பெயருமுள.

(வி - கு.) மு. இஃது இமயவரை அரமகனிர் கடைதிறப்பு. சில குவடு : சில - இரண்டு. எழுது அமை - தொய்யிலெழுதப்பட்ட மூங்கில்கள் ; என்றது தோள்களை. உரை. குங்குமத் தளம் : “வெண்டளக் கலவைச் சேறும்” (கம்ப. நாட்டுப். 12) ; “வெண்டளச்சேறிடுபரணி” கம்ப. பம்பை. 16.)

(பி-ம்.) 1 ‘புடையினு மசையவும்’ 2 ‘அகருமிர் கமதமணமொடு கமழவும்’ 3 ‘மிறுகமத’ 4 ‘இளகுலவை யொடெழுதமை’ 5 ‘கயிலை யிலிமயவளுடன்’ 6 ‘கடைதிறமினோ’ (கக)

43. ¹எமதுமலையிறை யிகட்பொருசிலைமலை
ரவியுமதியமு முடன்வலம்வருமலை
யிருளுமிருள்கெட² வெரிதமனியமலை
ரசதமலையிம மலையிலொர்சிறுகுவ
டுமதுமலையென வுயர்கயிலையையிக
முரிமையுடைவட வரையரமகளிரை
யுலகுவெயில்கெட விளநிலவெழநகு
முதயவரையர ³மகளிர்கடிற்றமினோ.

எ - து எங்களுடையமலை ஈசுவரன் பண்டு திரிபுரதகனம் பண்ணு கின்றகாலத்தில் அதற்குத்தக்கபடி போதுமென வில்லாகக்கொண்ட மகா மேருபருவதம் ; அன்றியும் ஆதித்தியசந்திரர்களிருவரும் ஒக்கப் பிரதட்சி ணம்வரும் தெய்விகமலை ; இருள் கெட விளங்குகின்ற பொன்மலை ; உமது கயிலைமலை எமது இமயமலையில் ஒரு சிறு குவடுன, எல்லா லோகத் திலும் மிக்ஞயர்ந்து வேண்டற்பாட்டிணையுடைத்தாயிருக்கின்ற ஸ்ரீகைலாச பருவதத்தை இகழ்ந்து சொல்லவல்ல வடக்கில் மலைபிலுள்ள தெய்வப் பெண்களை இகழ்ந்து சொல்லுவதற்கு உலகத்தாருடைய காமாக்கினி வியசன உஷ்ணந்தீர இளைப நிலாவைப் புறப்பட விடுவீர்போலச் சிரித்தரு ளும் உதயகிரியிற் நெய்வப்பெண்கள், கதவுதிறமின் எ - று.

உமாபரமேசுவரியுடைய அடியார் மகாதேவரடியாரைப் பழித்துரைத்த வாறு இது.

(வி - கு.) மு. இஃது உதயமலை அரமகனிர் கடைதிறப்பு.

ரசதமலை யிமமலையிலொர் சிறுகுவடு : “பொன்னின் வெண்டிரு நீறு புனைந்தெனப், பன்னு நீள்பனி மால்வரைப் பாலது, தன்னை யார்க்கு மறி வரி யானென்று, மன்னி வாழ்கயி லைத்திரு மாமலை” (பெரிய. திருமலைச்.) நிலவெழநகும் : 36 - ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க.

(பி-ம்.) 1 ‘எமது மலைமறை’ 2 ‘ஒளிர்தமனிய மலை’ 3 ‘மகளிர் கடைதிறமினோ’ (கச)

வேறு

44. ¹மயிலா யிறக்கி னயிர்ப்பிக்கும் வறுங்க ணென்று வாசவனார்
²குயிலா யிறந்த கதைபாடக் கோலக் கபாடந் திறமினோ.

எ - து தட்சயாகத்தை ஈசுவரன் கோடித்து விநாசம் பண்ணுகின்ற காலத்துத் தேவேந்திரன் பயப்பட்டு வேண்டினாரபங் கொண்டுபோகவல்ல வன் வழியிடைப். போகவேண்டுமென்று நினைத்துத் தேவசேனாபதி யுடைய

வாக்கனமாகிப் போகவேண்டுமென்று பார்த்து மயூரவேஷங்கொண்டு போனால் எண்ணிறந்த கண்பிலியால் இந்திரனென்று அபிரித்துக்கொண்டு பூதகணநாதர்புடைப்பென்று பயப்பட்டுப் பிள்ளைப் பட்சிகளின் குயிலாய், எல்லாரும் அனுக்கிரகிக்கினும் பிடித்து வளர்ப்பாரின்றி யிருக்கு மிது வென்று சென்று இறந்துபோன புராணகதையைப்பாடக் கதவு திறமின் ன - று.

வறுங்கணென்றது, சாபமோட்சக் கண்ணுக்கும் அடைவுடைத்து. வாசவன் - தேவேந்திரன். குயிலா.பிறந்த : குயிலாயும் இறந்தவென உம்மை தொக்கது. கோலம் - அழகு.

(வி - கு.) ஸ்ர. வறுங்கண் - பார்வையில்லாத கண். இந்திரன் குயில்வடிவங்கொண்டுசென்றது 488 - ஆம் தாழிசையாலும் அநனடிக்குறிப்பாலும் விளங்கும். உரை. பிள்ளைப்பட்டிகள் - கிளி, குயில், நாகணவாய்ப்புள் முதலியன. சாபமோட்சக்கண் - சாபவிமோசனக்கண் ; என்றது இந்திரன் கண்களைக் கருதி.

(பி-ந்.) 1 ‘மயிலாய்ப் பிறக்கிலிறப்பிக்கும்’ 2 ‘குயிலாய்ப் பிறந்த’ (கரு)

45. விண்ணிற் பகனார் தாந்தூரக்கு மெல்லா விருளு மீண்டுந்தங் கண்ணிற் புகுந்த கதைபாடக் கனபொற் கபாடந் திறமினே.

எ - று ஆகாசத்தில் ஆகித்தனல் துரப்புண்ணும் அந்தகாரமெல்லாம் மீண்டும் அந்த ஆகித்தனுடைய கண்களிலே புகுந்த புராணகதையைப் பாடக் கதவு திறமின் ன - று.

இப்பாடலின்கருத்து : தட்சயக்கியவிநாசத்து வந்த ஆகித்தனுடைய கண்ணை ஈசுவரன் பறித்தருளினகதை ; “பகாட்சஹா :” என்பது மகா காளஸ்தவம்.

(வி - கு.) ஸ்ர. மு = “உண்ணப் புகுந்த பகனொளித் தோடாமே, கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற, கறுக்கெட நாமெலா முந்தீபற” (திருவா.) ; “சீரருக்கன் குருட்டிற் புகுச் செற்றகோன்,” “பகன்றாமரைக் கண் கெடக்கடந்தோன்” (திருச்சிற். 184, 270) ; “பகநேத்ரபிதேநம :” என்பது சிவஸைஸ்ரநாமம் ; “சிறுவிதியா கத்துத் தினகரற்கு முன்னம், குறுகியிருள் கூடவைத்த கோமான்” (திருவிடைமருதுருளி) என்பது இதன்கருத்தைத் தழுவியது. இத்தாழிசையார் கூறப்பட்ட செய்தியை 490-ஆம் தாழிசையாலுமுணர லாகும். உரை. மகா காளஸ்தவம் - மகா காள மூர்த்தி விஷயமாக வட மொழியில் ஒருவர் செய்த தோத்திரநூல். (கசு)

46. புக்கா வுதிகள் பலவேற்றும் போரி லேற்றுஞ் சிரமொருவர்² முக்கா லிழந்த கதைபாட மூரிக் கபாடந் திறமினே.

எ - று தக்கனுடைய யக்கியத்தில் அக்கினிகோத்திர ஓளபாசன யக்கியாகுதியை உண்கைக்கு யக்கிய மூர்த்தியாய்ப் புகுந்தும் சகத்திர தாரையாய் அவிர்ப்பாக அவிசை ஏற்றுக்கொண்டருளியும் ஈசுவரனெதிரே நின்று பொருதும் ஒருவரெனப் பட்டவிட்டுணுதேவர் தமது தலையை மூன்று விசை இழந்தருளிய புராண கதையைப்பாடப் பெரிய கதவுகளைத் திறமின் ன - று.

மூரி - பெருமை. ஒருவர் ஒருதலையை முக்காலிழந்தது விசேடமென வுணர்க.

(வி - கு) மூ. புக்கு ஆவுதிகள் : ஆவுதிகள் - ஆகுதிகள் ; “ வேள்வி யாவுதி யுண்ணவோ ” (தக்க. 252), “ அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும் ” (புறநா. 99 : 1), “ ஆவுதி மண்ணி யவிந்துகின் முடித்து ” (மதுரைக். 494), “ ஆவுதி நறும்புகை முனைஇ ” (பட். 55.) உரை. விஷ்ணு யன்னுமார்த்தி யென்பதனை, “ எச்சுரைத் துளவினானை ” (காஞ்சிப். தக்கீசப். 29), “ எச்ச மென யாவர்களு மியம்புவார் மாயவனை ” (திருநாலைக். புண்டரீக...முதற் காட்சி.) சுகத்திரதாரை - வேள்வியிறுதியிற் செய்யப்படும் பூர்ணாகுதி.

(பி-ம.) 1 ‘புக்காகுதிகள்’ 2 ‘முக்காலிகந்த’ (கஎ)

*47. ஊத்தைத் தலைநீத் துய்ந்தொழிந்த

வொருமா மடிக ளொருமுருட்டு

மோத்தைத் தலைபெற் றமைபாட

மூரிக் கபாடந் திறமினே.

எ - து பொல்லாத்தலையைப் போகவிட்டுத் தக்கரை மோத்தைத் தலை பெற்ற புராணகதையைப்பாடப் பெரிய கதவுகளைத்திறமின் எ - று.

முருடு - பெருமை. மாமடிகளென்பது ஒரு சொல். ஊத்தைத்தலை யென்பது இடக்கரடக்குமொழி ; “ ஊத்தைவாய்ச்சமண் ”, “ ஊத்தைத் துருத்தி. ” (தே. திருஞான. திருச்சாயக்காடு.)

(வி - கு.) ஊத்தை : “ ஊத்தையாகிய வாயை யாம்பலை யொக்குமென்ன வுரைப்பே ” (பாசவதைப். 486), “ ஊத்தை வாய்ப்பேய் ” (அஞ்சுவதைப்.), “ அழுகிவிழும் பிறலூத்தை ” (திருப்.); இச்சொல் ஊற்றையெனவும் வழங் கும் ; “ ஊற்றைச் சரீரத்தை யாபாசக் கொட்டிலை ” (பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்), “ ஊற்றைக்கொடி ” (பழமலை.) மாமடிகள் - மனைவியைப் பெற்ற வன் ; மாமனார் ; “ மகட்பெறுந்திரு மாமடிப் பேய் ”, “ மாமடிப் பேயைப் பாராய் ” (தக்க. 768, 793), “ மந்தணமிருந்துபுரி மாமடிதன் வேள்வி, சிந்த வினை யாடுகிவ லோகன் ” (தே. திருப்பழுவூர்), “ உவகைமாமடி கடம்மை யழைத்தனன் ”, “ நின்பால் வந்தனன் மாமடி ” (திருவால். 9 : 5 ; 22 : 12), “ மாமடிகளிடே சாபமும் ” (மீனாட்சியம்மை பிள்ளை. அம்புலி. 6), “ தாமடிகளை மறந்துமறித் தலைகொண்டார் கலைவல்ல, மாமடிகள். ” (சிதம்பரச்செய். 67.) முருடு : “ முடித்தலைகள் பத்துடைய முருட்டுரு வரக்கலை ” (தே. திருஞா. திரு மறைக்காடு.) மோத்தைத்தலைபெற்றமை 797 - ஆம் தாழிசையாலுமுணரப் படும்.

(கஅ)

2. கடைதிறப்பு முற்றிற்று.

ந. காடு பாடியது

48. நெடுங்குன் றேழும் பிலமேழு நேமிக் கிரியுங் கடலேழும்

ஒடுங்கும் பாகத் துறைமோடி யுறையுங் காடு பாடுவாம்.

எ - து சத்தபருவதங்களும் ஏழுபிலங்களும் சக்கரவாள பருவதமும் சத்தசமுத்திரங்களுமொடுங்கும் வாமபாகத்தேயுறையும் துர்க்காபரமேசுவரி எழுந்தருளியிருக்குங்காடு சொல்லுவோம் எ - று.

(வி - கு.) மூ. ஒடுங்கும் பாகமென்றது சிவபெருமானுடைய இடப்பாகமாகிய உமாதேவியார் திருமேனியின் பாகத்தை. நெடுங்குன்று முதலியவை

யொடுக்கும் பாகம். இவையெல்லாமொடுக்கும்பாகமென்றதன் பொருள் இந்நூல், 116, 245, 292, 293, 327 - ஆம் தாழிசைகளாலும் அவற்றின் விசேட உரைகளாலும் விளங்கும்; “பெண்ணுரு பொருதிரு னாகின் றவ்வுருத், தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்” (புறநா. 1:7-8) என்பதற்கு எழுதிய “அவ்வடிவுதான் எல்லாப்பொருள்களையும் தன்னுள்ளே யடக்கி அவ்விறைவன் கூற்றிலே மறையினும் மறையும்” என்னும் விசேட வுரையாலும் இது துணியப்படும். மோடியென்பதன் பொருளை 241 - ஆம் தாழிசை உரையிற் பார்க்க. மோடி யுறையுங்காடு: மோடியைக்காடுகிழா ளென்றுங் காடுகாளென்றும் கூறுவர்; “கையார் வளைக்காடு காளோடு முடனாய்” (தே. கோடிக்குழகர்.) பாகத்துறை மோடி: “போகமார் மோடி கொங்கை புணர்ந்த புனிதர்”, “போகங்கொண்டாற் கடற்கோடியின் மோடியை” (தே. திருநாகேச்சுரம், நாவலூர்.) காடு - சுடுகாடு, பாலை நிலம். உரை. வாமபாகம் - இடப்பாகம். (க)

வேறு

49. பால்வறந்துகீழ் நின்றகள்ளியும்
பசைவறந்துபோய் மீமிசைச்
சூல்வறந்துபோய் மாகமேகமுஞ்
சுண்டவீமவெரி மண்டவே.

இனி, தூர்க்காபரமேசுவரிக்கு இருப்பான பாலைநிலத்தைக் கூறத் தொடங்கினார்.

௪ - து அந்நிலத்தில் வெம்மையையே விரும்பினின்ற மகாவிருட்சமான கள்ளியும் பால்வறந்நிப் பின்னை உடற் புறப்பசையுமற்றுப்போக மேன்மேலான ஆகாசத்திற் கருக்கொண்டிருநின்ற மேகத்திற் சூல்வறந்நிக் கள்ளியே போல அம்மேகமும் தன்னுடற் பசைவறந்நிப் பின்னையும் இங்கேநின்ற கள்ளியேபோலக் கரிந்து சுண்டி இன்றியேபோம்படி சுடுகாட்டுநெருப்பு மிஞ்சியெழ ௪ - து.

மாகம் - ஆகாசம். ஈமம் - சுடுகாடு.

(வி - கு.) மு. பால் வறந்து.....வறந்து: “கள்ளி வற்றி வெள்ளில் பிறங்கு கடுவெங் காட்டுள்ளே” (11 - ஆம். மூத்த. 5.) மயானம் பாலை நிலத்தின் ஒரு பகுதியாதலின் ஈம எரி கூறப்பட்டது. ஈமம் - பிணஞ்சுடுவதற்கு அடுக்கும் ஹகடுக்கென்பர் (புறநா. 231, 246 - உரை.) தூர்க்கை பாலைநிலத் தலைவியென்பதைப் பாலைக்கிழத்தியென்னும் பெயரானுமுணரலாகும். (2)

50. பிணங்கடுங்கனலு மின்றிவெந்து¹நில
வாய்நிமிர்ந்துபில வாய்பேய்
நிணங்கரைந்துருக நெய்யைநீரென
நினைத்துநாவினை நனைக்குமே.

௪ - து அந்நிலத்திலிட்ட பிணங்களெல்லாம் நெருப்புமின்றி நிலங்களினிடமெல்லாம் பரந்து வெந்து அப்பிணங்களின் நிணங்களால் நெய்யுருகப் பிலத்துவாரம் போன்றிருக்கும் வாய்களையுடைய பேய்கள் அந்நெய்யை நீராகநினைத்தத் தம்முடைய நாக்குக்களை நனைக்கும் ௪ - து.

நாவை நனைப்பதற்கலது நெய் கிடையாது, உலருங்கடுப்பினென வுணர்க. கடுக்கனல் - புதுநெருப்பு. எனவே, பாலைநிலத்து உஷ்ணமே அமையும்; நெருப்பும் ஹிருமும் கொண்டுவாராடென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. அணங்கடுக்கனலுமின்றிவெந்து : “அருவ வுயிருமிரு வெரியு மனலதனின்வே மனலுமிலது” (அஞ்ஞவதைப்.) நிணம்..... நெய் : “முடித்தலை வெள்ளோட்டு மூளைநெய் யாக” (முத்.) நிணங்கரைந்துருக : “நிணந்தா னுருகி நிலந்தா னனைப்ப” (11 - ஆம். மூத்த. 2.) பிலவாயபேய் : “பிலவாய பேய்க்கணங்கள்” (தே. திருவிழி.) “பிலங்கண்டன்னதன் பெருமுறை வாய்திறத் தழையா” (நீல.) நாவின் நனைக்குமே : “நாவின் நனைத்ததால்” (தக்க. 644.) உரை. உலருங் கடுப்பின் - உலரும் வேகத்தால். கடுக்கனல் : கடுமை யென்பதற்குப் புதுமை யென்னும் பொருள், “கடுஞ்சுன் முண்டகம்” (சிறுபாண். 148) என்பதன் உரையால் அறியப்படுகின்றது.

(பி-ம்.) 1 ‘பல’

(ஈ)

51. ¹சிரந்தெரிந்தன வறிந்தரிந்துகுவை
செய்துபைரவர்கள் செந்நிலம்
பரந்தெரிந்துபொடி செய்யமற்றவை
பரிக்கவந்தவர் சிரிப்பரே.

எ - து மயான வாகினியது மந்திரசாதகரான பைரவவேஷதாரிகள், தமது தலைகளில் உணர்வுடையன அறிந்து ஆராய்ந்து அறுத்தறுத்துக் குவையாகத் தலைமலையான சிரப்புப்பமிட்டுவைக்க அவை அந்நிலமான செம் பாலைத்தரையிலே பரந்து வெந்து பஸ்மமாய்ப்போகப் பின்பு அர்ச்சித்து வைத்த சிரப்புப்பமான கிரீமாலிய புட்பமெடுத்துப் போகட வந்த மந்திரசாதகருடைய மாணுக்கர் அத்தலைகளைக்காணுது சிரிப்பர் எ - று.

சிரந்தெரிந்தன வென்றது, மது மச்சிய மாங்கிச முத்திரை இணை விழைச்சென்ற சுகளபஞ்சகந்தெரிந்த யாமளாசாரியர் தலைகளையென வுணர்க. இப்பொருள் மகாவிரதிகளுடைய சாத்திரமான ஆகமத்திலுண்டு; கண்டு கொள்க.

(வி - கு.) மூ. செந்நிலம் : பாலைநிலம் சிவந்த நிறமுடைய தென்பர்; “செம்புலப் பெய்நீர் போல” (குறுந். 40); ‘சேதா வெடுத்த செந்நிலக் குருஉத்துகள்’, “கழறுளை முத்திற் செந்நிலத் துதிர”, “செந்நிலப் படுந்ருடி” (அகநா. 79 : 7, 225 : 12, 227 : 10.) உரை. சிரப்புப்பம் - சிரமாகிய புட்பம். கிரீமாலிய புட்பம் - அருச்சித்த புட்பம். மதுமச்சிய.....விழைச்சு : மதுமச்சிய மாங்கிச முத்திரைமைதுனமெனவும் வழங்கும்; இவற்றை மகாரபஞ்சகமென்று கூறுவர் வாமமதத்தினர். யாமளாசாரியர் - யாமளாகமத்தின் வழியொழுகும் பெரியோர்.

(பி-ம்.) 1 ‘சிரந்தெரிந்தவர்’

(சு)

52. புற்றினின்றெழு புயங்குகுடிகை
நெருப்புவிட்டசிறு பொறியெனப்
பற்றிநின்றன வந்தயின்மினி
யினந்தனித்தனி பரப்பவே.

எ - து அந்நிலத்துப்புற்றுக்களினின்றும் எழுகின்ற மகாநாகங்களின் தலையின்மாணிக்கம், மூடிக்கிடந்த நெருப்புப் புறப்படுமாறு போன்றன;

அந்நெருப்பினின்றும் புறப்படுகின்ற சிறுதழற்பொறி யொத்தன, அப்புற் றைப் பற்றினின்ற அளவில்லாத மின்மினியினங்கள் ; அவ்வண்ணமே தனிக் தனியே புற்றுத்தோறும் பரப்பனவுள எ - று.

புற்றினின்றும் பாம்பெழுதற்குக்காரணம், நிலத்தழல் பொறுக்கமாட் டாமையாலென வுணர்க ; மின்மினிக்கும் இது. புயங்கம் - பாம்பு. குடிகை - முடிமணி.

(வி - கு.) மு. குடிகை - முடிமணி : “ படல தூடி காகோடி ”, “ படத் தெடுத்த குடிகை ”, “ செஞ்சூடி காகோடி சிந்த ” (நக். 105, 362, 554.) புற்றில் மின்மினி பற்றிநின்றல், “ மின்மினி மொய்த்த முரவுவாய்ப் புற் றம் ” (அகநா. 72 : 3) என்பதனாலும் அறியப்படும். (சு)

53. பிணப்பறைக்குர லுவந்துவந்துசில¹

பேய்துணங்கையிடு தொறுமிடும்

கணப்பறைக்குரல் படப்படச்சிறிது

²செவிறுபடுமமரர் கன்னமே.

எ - து பிணமிடவருவார் கொட்டிக்கொண்டு வருகின்ற சாக்காட்டுப் பறைக்குரலுக்கேட்டுத் தம்பசிமிருதியாற் சந்தோஷித்துவந்து சில பசா சினங்கள் துணங்கையென்னுங் கூத்தாடுந்தோறும் அப்பிணப்பறைக் கூத் துக்காணவேண்டியிருக்கூட்டப்பறைக்குரல் ஓசைபடமுழங்கச் சிறிது தேவ லோகத்தார் செவிகள் செவிறுபடும் எ - று.

பிணப்பறை - செத்தார்க்குக் கொட்டும் பறை. கணப்பறை - வாய்ப் பலிக்குக் கொட்டும்பறைமூரம்.

(வி - கு.) மு. துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து ; இதனைச் சிங்கிக்கத் தென்பர் ; “ பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத், துடக்கிய நடையது துணங்கையாகும் ” என்பது இதன் இலக்கணம் ; பேய்கள் துணங்கை யாடு தல், “ நிணந்தின் வாய் டுணங்கை தூங்க ” (முருகு. 56), “ சுழலு மழல்விழிக் கொள்ளி வாய்ப்பேய் சூழ்ந்து துணங்கையிட் டோடி யாடித், தழலு ளொரியும் பிணத்தை வாங்கித் தான்றடி தின்றணங் காடு காட்டில் ”, “ நெடும்பற் குழி கட்பேய், துணங்கை யெறிந்து ” (காறேக். திருவாலங்காட்டு மூத்த. எ ; கோயின்மூத்ததிருப். 2), “ அணங்குகள் குழுமி யாழும் பெருவயி ரூர்து மென்று, துணங்கைகோத் தாடி நக்கு ” (துளா. அரசியற். 298), “ வணங்கி வந்திடம் வலங்கொண்டு வழிபடு பொழுதிற், கணங்கடாம்பல கடன்சொலிக் கலந்தெடுத் தேத்தித், துணங்கை யாடத்தன் றுகிலிடை மேகலை துளங்க, வணங்கு மெய்யவ ளருந்தவ னுழைவர நினைந்தான் ” (நீல. தருமவுரைச். 34), “ பிள்ளை வீழ வீழவும் பெருந்துணங்கை கொட்டுமே ” (கலிங்க. 296) என்பவற்றாலறியப்படும். கணப்பறை - அதமக்கருவிகளான புறமுழவு களில் ஒன்று (சிலப். 3 : 27, உரை) ; இஃது ஈமத்திற் கொட்டப்படுவது ; “ சிறுபறையு முரசுதடி சத்தக்கணப்பறையு மொகுமொகென வதிர..... சுடலைதனி விடு.....எனவுரைக்கப் படிக்குடிலை ”, “ கட்டக் கணப்பறைகள் கொட்டக் குலத்தினைஞர் கட்டிப் புறத்தி லிணைமீதே, கச்சுக் கிழித்ததுணி சுற்றிக் கிடத்தியெரி கத்திக்கொளுத்தி யனைவோரும், சுட்டுக் குளித்துமனை புக்கிட் டிருப்பரிது சுத்தப்பொ யொப்ப துயிர்வாழவு ” (திருப்.) கன்னம் - செவி. உரை. வாய்ப்பலி - வாய்க்கரிசி. வாய்ப்பலிக்குக் கொட்டும் பறை : “ பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுற வுலகிலுள பலரிசி வாய் மீதிலேசொரியு மந்தநாளில் ” (திருப்.)

(பி-ம்) 1 ‘பல’ 2 ‘செவிறு படு மிருகாதுமே’

(சு)

54. பள்ளிவேலைவிடு கானநாடிபடை

பாடிவிடுகொள் படங்கெனக்
கள்ளிவேலிகளின் மீதெழப்பல¹
சிலம்பி நூல்கொடு² கவிக்குமே.

௭ - து தன்கோயிலும் படுக்கையுமான சமுத்திர சலத்தைவிட்ட வன
தூர்க்காதேவியுடைய படைக்குப் பாடிவிடு கொள்ள எடுத்துவிட்டுக் குடி
நைப்படங்கு அடித்தாற்போல அந்நிலத்துப் பிழைத்துநின்ற கள்ளிகளா
லமைத்த வேலிகளின்மேலே பல சிலந்தி வாய்நூல் இழைத்துக் கவிந்து
கிடக்கும் ௭ - று.

பள்ளி - கோயில்; “பள்ளி மாட்டும் பற்பல பிழண்டும்” என்பது
உதயனன்கதை. பள்ளி - படுக்கை; “ஒருகைப் பள்ளி யொற்றி” (75.) இது
முல்லை. வேலை - கடல். கானநாடி - காட்டையே நாடாகவுடையவன்;
மயானவாசினியென்னலுமாம். சிலம்பி - சிலந்தி; “சிலம்பிபொதி செந்
காய்.” இது குறுந்தொகை.

(வி - கு.) மூ. பள்ளிவேலை: “பள்ளி வெற்றின்” (தக். 371) என்ப
தன் உரையைப் பார்க்க. கானநாடி: “கான நாடிநு முன்றில்கவினக்
கருலுவார்” (தக். 80.) பாடிவிடு - படைகள் தங்குவதற்குப் புதிதாக
அமைக்கப்பெற்ற கூடாரம்; இது கைநிலையெனவும் வழங்கப்படும்.
உரை. “சிலம்பிபொதி செங்காய்”: இம்மேற்கோள், குறுந்தொகையிற்
கிடைக்கவில்லை; பழைய உரைகளில் மேற்கோளாகக் காணப்படும்,
“உள்ளார் கொல்லோ தோழி” என்னுஞ் செய்யுளில் உள்ளது. குடிநைப்
படங்கு - குடிசையாகிய கூடாரம்.

(பி-ந்.) 1 ‘சிலசிலம்பி’ 2 ‘கவிக்கவே’ ‘கவிப்பவே’ (௭)

55. காதுமேயிறைவி திகிரிபூதமுங்

கழுதுமேககன முழுதுமே
போதுமேயிரவி புரவியுடுவுநடு
புகுதுமேனகுது நகுதுமே.

௭ - து அந்நிலத்துக்குப் பரமேசுவரியைத்தவிர ஆதித்தனும் தெய்வ
மென்று சொல்லுவார்; ஆதித்தனது நிலம் மென்பாலை; இது வன்பாலை
நாதலால் ஆதித்தனுடைய குதிரைகளும் அவ்வழியே போகா; போகின்
தேவியது உஷணசக்கரம் பொருள்; அதற்குக் காரணம், ஆகாசமுழுவதும்
தேவியுடைய பூதமும் பசாசுமே; அன்றி இவையிற்றின் உயரங்களாலும்
வலியாலும் பூமியுஷணத்தாலும் நட்சத்திரங்களும் நடுவுபுகுதப் பெறு; புகு
தரின் நாங்கள் சிரித்தும் சிரித்தும் ௭ - று.

காதுமேயென்றதில் ஏகாரம் தேற்றேகாரம். போதுமேயென்றதில்
ஏகாரம் ஐய ஏகாரம். கழுதுமே யென்றதில் ஏகாரம் தேற்றேகாரம். முழு
துமேயென்றதில் ஏகாரம் ஈற்றசையேகாரம். கழுது - பேய்; “கழுதுகள்
காணக் கருமைத் தாகி.” இஃது உதயனன்க் கதை. உடு - நட்சத்திரம்.
“ஊர்கோண் மதியை யுடுச்சூழ்ந் தாங்கு”. இதுவும் உதயனன்க் கதை;
நகுதுமே: ஏகாரம் ஈற்றசை.

(வி - கு.) உரை. ஆதித்தனும் பாலைக்குத் தெய்வமென்பர் அடியார்க்கு
நடுவர் (சிறப். பதிகம்.) மென்பாலை - முல்லைதிரிந்த பாலை. வன்பாலை -
குறிஞ்சிதிரிந்த பாலை. இவையிற்றின் - இவற்றின். (௮)

வேறு

56. யோகமுதலிறைவி கோயின் மிசை¹ நிருதர்

யூதம்வரவலகை யொட்டுமே

மேகமுருமொடற வெற்புமிறகொடற

மேலையெயிறுகொடு வெட்டுமே.

எ - து யோககர்த்தரியா யிருக்கின்ற தேவிகோயிலின் மேலே அசுரர் கூட்டம் வர ஈசுவரியுடைய படையான பசாசுகள் ஒட்டுவனவல்ல; மேகங்கள் வரின் அவை உருமேறுடன் அறவும், பருவதங்கள் வரின் அனங்க இறகோடு அறவும் மேல்வாயெயிற்றுலே அறவெட்டும் எ - று,

எனவே மேகங்கள் மழையைப் பெய்யாத பாலைநில மெனவுணர்க. நிருதர் - அசுரர்; ராட்சதர்க்கும் பெயர். யூதம் - பெரும்படைக்கூட்டம்.

(வி - ரு.) ஸ்ரீ. யூதம் : “யூதவே தாள யூதமே” (நக். 509.) வெற்பு மிறகொடற : மலைகள் பண்டுசிறகுடையனவாகப்பறந்து திரிந்தனவென்றது இங்கே அறிதற்பாலது; இந்நூல் 170, 366, 749 - ஆம் தாழிசைகளின் உரையைப்பார்க்க.

(பி-ம்.) 1 ‘நிருதர் புருவர்தமையலகை’

(க)

57. ¹நீலவரைநிரைகள் போலுமவுணர்தொகை

²நிற்குமேயிறைவி கிற்குமே

³காலவிறுதியெரி போலமுகில்வயிறு

⁴காயவருமுருமு கக்குமே.

எ - து நீல பருவதங்களை நிரைத்தாற்போன்றிருக்கும் அவலட்சண ரூபங்களையுடைய அசுரருடைய கூட்டம் நிலத்தின்மேல் வந்து நிற்கவற்றே? நிற்கிற பரமேசுவரி சம்மதிக்குமே? உகாந்தகாலத்து அக்கினிபோல மேல் வந்த மழைமுகில் வயிற்றினீருலர்ந்து காயும்படி கரையினெருப்புத் தழல் மேனோக்கிப் புறப்படக் கக்கும் எ - று.

மழைமுகில் வயிறுகாய நிலத்து அசுரார்க்கு நிற்கவரிது. கிற்றல்-சம்மதித்தல். உருமுவென்றது, உருமேறு போலும் நெருப்பையெனவுணர்க. ‘உருமு’ என்னுமுடிவுணர்க; உருமென்பது மகர வீறு.

(வி - ரு.) ஸ்ரீ. நீலவரைநிரைகள் போலுமவுணர் : “இலங்கா புரங்காவ லன்காலி லால்வீழ், கடுங்குன்று போன்மண் முகங்குத்தி வீழ்” (திருவரங்கக் கலம்.) கிற்கும் : இதற்கு இங்கே உரையாசிரியர் கூறும்பொருள், “மிறப் பாழ் குழியிடை வீழ்ந்துரை வேற்குரின் பேரருளின், சிறப்பார் திருக்கை தரக்கீற்றியே” (சிவ. திருவிர். 8) என்புழிக் கிறியென்பதற் கமைந்திருத்தல் காண்க. வயிறு - இங்கே நடுவீடம்; “கடல்வண்ணன் பண்டொரு நாள் கடலிவயிறு கலக்கினியே” (சிறி. ஆய்ச்சியர்.) உருமு - நெருப்புத் தழல்; உவம ஆகுபெயர்.

(பி-ம்.) 1 * ‘நீல வரைகள் சில’ 2 * ‘நிற்குமே யெயிறுதிர்க்குமே’

3 ‘காலவிறுதி யெதிர்’ 4 ‘காலவருமுருமு’

(கர)

58. ஈரல்சுருளமுளி பேய்களெரிதலையொ

டேறுசருகுட னெடுத்தெழுந்
சுரனிரைகளெரி ¹சூளைநிரைகளென
வானினிடையிடை ²சுழிக்குமே.

எ - து வயிற்றின் பசியின் பெருமையாலே ஈரலும் சுருளும்படி உலர்ந்து விறகான பேய்களின் நெருப்புப் போன்றிருக்கும் தலையிர்க ளுடன் சருகுகளை எடுத்தெழுந்த சூறைக்காற்றுத் துராலான் எரித்தசூளை கள் நெருப்பும் புறையுங் கூடத் தூற்றுவது போல ஆகாசத்தே சுழித்து இடையிடையே தூற்றும் எ - று.

(வி - கு.) மு. எரிதலை : “தீயெழுக் கொளுந்தியன்ன குஞ்சிவென் சிரத் தவே”, “சுடர்கிளைத்தலைய செய்யகரி பங்கி” (தக். 121, 400.) சூரல், சூறைக்காற்று - சுழல்காற்று : “சூரலங் கவெளி” (அகநா. 1 : 17.) சூளை - குயவர்களின் சூளை. உரை. துரால் - செத்தை.

(பி-ம்.) 1 ‘சூளைநிலைகளென’ 2 ‘சுழிக்கவே,’ ‘சுழிப்பவே’ (கக)

59. பூதமலகிலன பொங்குகமுதிரத

மெங்குமெழநடுவு புதையவந்
தோதமுகவிறுதி போதநடுநடுவு
முழுகுமெழுகிரியு மொக்குமே.

எ - து தேவியுடைய படையான பூதங்கள் எண்ணிலாதனவற்றிடையே பொங்கியெழுந்த பேய்த்தேர்கள் எவ்விடத்திலும் வந்துநடுவு வெளியடங்கப் புதையவருதலின், உகாந்த காலத்துக்கடலோதம் கிளர்ந்து புறப்பட நடுவு முழுகிப்போயெழுகின்ற சத்த பருவதங்களை யொக்கும் எ - று.

பூதம் பருவதம், பேய்த்தேர் ஓதமெனவுணர்க. சுமுதிரதம் - பேய்த்தேர்.

(வி - கு.) மு. ‘ஓத முகவிறுதி போத நடுநடுவு முழுகு மெழுகிரி’ என்பத னுடன், “நல்லூர்ப் பெருமணம்” (திருநா. தே.) என்பதும், “வையகம் போர்த்த வயங்கொலிரீர் - கையகலக், கற்றேன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே” (பு. வெ. 35) என்பதும் அதன் உரையும் ஒப்பிடற்பாலன. பேய்த்தேர் ரிப்போலத் தோன்றுமென்பது, “வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு, வானிற்கு வைப்பின் வழங்காத் தேர் ரீர்க்கவாஅங், கானம்” (கலி. 7 : 1 - 3), “கொம்மை வாடிய வியவுள் யானை, ரீர்மருங் கறியாது தேர்மருங் கோடி, அறுரீ ரம்பியி னெறிமுத லுணங்கு, முள்ளூர்ப் பனிக்கு மூக்கருங் கடத்திடை” (அகநா. 29 : 16 - 9), “பேய்த்தேர்ப்பின் குடங்கொண்டு ரீர்க்குச் செல்வார்” (திருநா. தே. திருப்பருப்பதம்), “விழிசுழல வரும்பேய்த்தேர் மிதந்துவரு ரீரார்ரீர்ச், சுழிசுழல வருவ தெனச் சூறைவளி சுழன்றோமால்” (கலிங்க. 77) என்பவற்றாலும் தெளியப் படும. (க2)

வேறு

60. யாமுமிமையவர் தாமும்வெருவர வீமவெரி¹யிர வெரிதொறும்
தாமுமெரிவன போலவெரிவன ²தாபமிலசில தீபமே

எ - து மனுஷ்யலோகத்துள்ள யாமும் சுவர்க்கலோகத்துள்ள தேவர் களும் மரணமுண்டென்று பயப்பட்டிட இராமாறு எரியும் சுடுகாட்டு

நெருப்பு எரியுந்தோறும் அவற்றுடனே கூடத் தாழும் எரிவனபோலவே எரிவன சில விளக்குகள் ; அவையிற்றுக்குத் தாகமோகங்களில்லை எ - று எனவே உடம்பினும் தலையினும் விளக்கேற்றித்தேவிக்குத் திருவிளக்கெரிக்கும் மங்கிரசாதகரதுநிலைமை கூறியவாறு. நெய் உடம்பினையே, விறகு தலைமயிரே. தாபமில்லையென்பதனற்பயன், விளக்குத் தாபமுடையனபோல நெய்யைப்பருகி மீண்டும் நெய்பெறுவீதின் அவியும் ; நெருப்புப் பசியுடையதுபோல விறகை எரித்துத்தின்னினும் வேண்டும்விறகு பெறுவீதின் அவியும். இந்நெருப்பு இங்குச்சொன்னது தந்திரவுத்தி. யாமென்பது உளப்பாட்டுத்தன்மைச்சொல் ; இமையவர் பயப்படுவது பண்டு வெந்த படியை நினைத்தனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. இராமாறு - இரவுதோறும் ; வழக்கு. ‘ இமையவர் பயப்படுவது பண்டு வெந்தபடியை நினைத்தனவுணர்க ’ என்றதில், ‘ பண்டு ’ என்றது தம் பழம்பிறப்பிறப்போந்த ஊழியிறுதியை.

(பி-ம.) 1 ‘ இரவெதிர்தோறும் ’ 2 ‘ தாபமில் சிலபூதமே ’ (கக).

61. ஈடுபடுமிறை மகள் பொருமைகொ

விதுபொருமைகொ லிறைவர்தம்

காடுபடுசடை யூடுமுருவு

கரந்துவருவது கங்கையே.

எ - று எளிவரவுபட்டுண்ட ஈசுவரி பொருளென்றே, இந்நிலத்தினுஷ், ணந்தான் சகிக்கமாட்டாமையானே, கங்கை ஈசுவரனது காடுபடு சடையின் நடுவே தன் வடிவைக்கரந்து வருவது ? எ - று.

காடுபடுசடையாவது கொன்றையும் எருக்குமுதலியனவும் பாம்பும் பிறவுமுள்ளதான திருச்சடை. கங்கைதான் எழுகடலும் அளவொக்கும் ஆகாயகங்கையெனவுணர்க. இதில் நெருப்பை அவிப்பது நீர், நீர்தன்னை நெருப்பு வெதுப்புமிடத்து வேறுபட்ட விகாரகாரியம் வேண்டுமெனவுணர்க.

(வி - கு.) ஸ்ர. ஈடுபடும் : வழக்கு ; “ ஈடுபடவிரந்து ” (பெருங். 2. 10 : 10), “ ஈடுண்டேருவான் ” (கம்ப. வாலி. 15.) காடுபடுசடை : “ வாருஞ் சட்டாவி முடித்தேவர் ”, “ காடுபோகு சட்டாழுடி ”, “ நக்க ரப்படை சட்டா விப்புடையில் ” (தக்க. 76, 622, 649) ; “ குடைக்காடன் பசிக்கன்னக் குழியருத்தி வேட்கையறக் கொடுத்த கங்கைச், சடைக்காடன் ” (திருவிளை. இடைக்காடன். 1) ; “ திங்கணுதற் றிருமகள்சேர் செல்வனினி தேம் பிடுங்கா, டங்கண்மலர்க் கடுக்கைதழைந் தமர்தலினு லறுகுந்லாற், கொங்களினி மலர்செறியுங் கூ.விளங்கள் பொருந்துதலால், எங்குங் பிரான் செஞ்சடைக்கா டென்றுரைத்தற் கையமிலை ” (மாயூர்ப். திருநாட்டுப். 50) ; “ பரவு தேரணைத் தாடுமா லைகளெனப் பல்லு, விரவு தொத்துக டுக்கிய மதலைக் விளஞ்சார்ந், துரவு மேவியோ திமுழுந் தோங்கித் திறத்தால், அரவு பூண்பவன் சடைவன மவ்வன மாமால் ” (திருப்பெருந். திருநாட்டுப். 49.) உரை. ஈசுவரி பொருளென்றது கங்கைக்கு மாற்றுகொள்வதை நினைந்து போலும். (கசு).

62. வெம்புகருநடர் ¹வந்தவனமெனும்

²வந்தவனமென வேவவும்

கொம்புவிடுவன கொங்குகமழ்வன

கொந்துசொரிவன கொன்றையே.

௩ - து சோழனுடைய ஐசுவரியத்தின் பெருமைகண்டு சகியாதே வெம்பித்திரியும் கன்னாடராசனான சந்திரகௌரீவல்லபன் யுத்தஞ் செய்ய அவனைக் கலியாணபுரத்தினின்றும் தாக்க அவனும் துரப்புண்டு விர்தாடவியிற் சென்றுபுக அவன் புக்க அவ்விர்த்தத்தடவியைத் தடவிப் பிடிக்கப்புகு அவ்வடவியை நெருப்பையிட்டுச்சுட அக்காடு வெந்தவாறு போல இப்பாலிலிலம் உஷணத்தாலே வெந்தெழுந்து போகவும் இந்நிலத்த நாயகியான பரமேசுவரியுடைய திருமுடியிற் பூவும் திருத்தோள்களில் தோண்மாலையுமான புட்பங்கனையுடைய திருக்கொன்றைகளே கொம்பு விட்டு வளர்வனவும் சுகந்தமாகித் திவ்யமாக நாவுவனவும் பூந்தாது சொரிவனவும் எ - று.

கொன்றையெயென்ற ஏகாரத்தால் மற்ற விருட்சங்களும் ஒன்று மின்று என்றவாறு.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. கொந்து: இச்சொல்லிற்குப் பூந்தாது என்று உரையாசிரியர் கொண்டபொருள், “கொந்தார் குவளை” (திருஞா. தே. திருமருகல்) என்பதிற் கொந்தென்பதற்கமைதல் காண்க. உரை, சந்திரகௌரீவல்லபன் - சாளுக்கிய வம்சத்தரசனாக இருத்தல் கூடுமென்று தெரிகிறது. கலியாணபுரம் - சாளுக்கியர் இராசதானி; சோழன் கலியாணபுரத்தைத் தாக்கியது “கரத்துஞ் சிரத்துங் கள்க்குங் களிறுடைக் கண்டன்வந்தான், இரத்துங் கபாட மிளித்திறப் பாய்பண்டிவனணங்கே, உரத்துஞ் சிரத்துங் கபாடந் திறந்திட்ட துண்டிலங்கா, புரத்துங் கபாட புரத்துங்கல் யாண புரத்தினுமே” (தமிழநா. 125) என்பதனாலும், விர்தாடவியிலெதிர்த்தது, “கொலையைத் தடவிய வைவேலரக்கர் குலமடியச், சிலையைத் தடவிய கையே யிதுசெக தண்டத்துள்ள, மலையைத் தடவிய விந்தத்தடவி மலைந்த வெள்ளை, தலையைத்தடவி நடக்குங்கால் யானைச் சயதுங்கனே” (தமிழநா. 134) என்பதனாலும் அறியப்படும். சோழன் விர்தாடவியில் நெருப்பையிட்டது, பண்டைக்காலத்துத் தமிழரசர்கள் தம்முடைய பகைஞருடைய அரசன்களிலும் இராசதானிகளிலும் தீயிடுதல் வழக்கமென்பதை நினைப்பீக்கின்றது. அவ்வரச் செயலை உழபுலவஞ்சி அல்லது விராத்தெடுத்தல் என்னும் புறத்திணைத்துறையு ளடக்குவா; பு. வெ. 49. ‘மற்ற விருட்சங்களுள் ஒன்றுமின்று’ என்றதும், 228 - ஆம் தாழ்சை விசேட வரையில், ‘நீ எழுந்தருள் யிருக்கும் அவ்வனத்தில் மறுவிருட்சமில்ல’ என்றெழுதியிருப்பதும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பி-ம்.) 1 ‘விர்தவனமென வந்தவனமென’ 2 ‘வெந்தவனமென வந்தவனமெனமேவவும்’ (கரு)

63. கண்டமலைவன ¹சண்டதருநிரை கந்துளெழமிசை கதுவவும் ²சண்டவெரியினு ணின்றுகுளர்வது தங்களொருசிறு திங்களே.

௩ - து வெந்து பொடியாய் முறியானமலைகளும் மரக்கூட்டமும் காற்றினால் எடுக்கப்பட்ட நெருப்புக்கட்டியான கந்துளெழும்படி வேவ மிக்க பிரசண்டமான நெருப்பெழுவும் பின்னையும் அதில் நிலைநின்று சீதமிகக் குளர்வது தங்களுடைய திருமுடித் தனிச்சிறுதிங்களொன்றுமே எ - று.

கண்டம் - பிளவு. வனதருநிரை - காட்டுமரக்கூட்டம். சண்டம் - பெருமை. தரு - விருட்சம். கந்துள் - நெருப்பொடுகூடிய கரிக்கட்டி. கதுவவும் - சந்திரபத்தளவுஞ்சென்று ஓரோர் அக்கிரிச்சுவாலெதொடவும். தங்களொருசிறுதிங்களென்றது, திருமேயிரண்டும் ஒன்றுயின்றமவிடத்துத்தங்களுக்குத் திருமுடியொன்றேயாதல் பெற்றது. பண்டு கங்காளவேடம்

ஈசுவரன்கொண்டருளினகாலத்தில் முனிவர்கள்விட்டஅக்கினி நலியாமற் சித்தநாலே நலிவுண்ண அவர்படைத்துவிட்ட சந்திரனெனவும் ஆலகாலம் அமுதுசெய்தற்குப் பிரதிபுபகாரமாகத் தேவர்கள் பாலசந்திரனைக்கொடுத்தார்களெனவும் கதைகளுள். இது வேதத்திற் கண்டுகொள்க.

(வி - கு.) மு. கந்துள் : “கந்நுநுமிழுந் கரியருழ் புகைகள் விம்ம” (துள. கல்யாணச். 275.) உரை. திருமேனியிரண்டும் ஒன்றாய் நின்றவிடமென்றது, அர்த்தநாஈசுவர மூர்த்தத்தை. கங்காளவேடம் - முழு என்பையணிந்த மூர்த்தம்; “கங்காளந் தோண்டேலே காதலித்தான் காணே” (திருவா.) முனிவர்கள் - தாருகாவனத்து ரிஷிகள். தாருகாவனத்து ரிஷிகள் சந்திரனை யாகாக்கொரியிற் படைத்து விட்டார்களென்று தெரிகிறது; “யாகப் பிறையா னினியென் னகம்புகுந்து, போகப் பெறுமோ புறம்” (சிவ. திருவிட்டை. 13), “சித்திரக்களன் முகத்திலும் பிறந்தொளி சிறந்தோன்”, “விழியினெஞ்சின்வா னெருப்பினீ தெதியின் விதிபடைப் பினிற்றேன்றிப், பொழியும் வெண்கதி ரைவகை மதியும்” (வி. பா. குருகுலச். 5; சூது போர்ச். 78.)

(பி-ம்.) 1 ‘சண்டைமலை நிரை’ 2 ‘சண்டவெரியினும் நின்று குளிர்வன’ (கக)

64. படப்படப்பொடி யாகவெங்குள பாதவாதிக ளாதவம்
கடச்சுடப்பொடி யாயெழச்சுழல் குறைபுகுவன பாதையே.

எ - து உஷ்ணமுண்டாக உண்டாகப் பொடியாய்ப்போக எங்குள்ள வீருச்சமுதலான எல்லாம் வெயில் கடச்சுடப் பொடியாய் வெந்தெழச் சுழன்று அடிக்கின்ற குறைக்காற்றில் அகப்படுவன அந்நிலத்திற் படர் பாதையான பாருங்கல் எ - று.

பாதவம் - வீருச்சம். ஆதவம் - வெயில். குறை - சுழல்காற்று; “குறைக்காற்றின் பாருங்கல்லே” என்றாராதலின். புகுதல் - அகப்படுதல். பாதையான பொடியாய்ச் சருகிலையாயே கிடந்தன வெனவுணர்க.

(பி-ம்.) 1 ‘ளாதபம்’ (கக)

வேறு

65. புறச்சோலை பூதங்க ளும்பேயும் யாவும் புகுஞ்சோலையே
அறச்சோலை தானும் பிரானும் பயின்றாடு மச்சோலையே.

எ - து இந்நிலத்திற் புறச்சோலை பரமேசுவரியுடைய படைகளான பூநீ பூதகணங்களும் பசாசுகளும் அவற்றிற் கடையான தந்திரமாதிகளு மெல்லாம் புகுக்குஞ்சோலை; அச்சோலை கொன்றைச்சோலை. அறச் சோலையாவது பரமேசுவரியிருக்கும் கோயிற்சோலையான உட்சோலை. அதுதான் பரமேசுவரிதானும் தனக்குக் கர்த்தாவான ஈசுவரனும் பழகியாடும் அழகிய சோலை எ - று.

‘அ’ என்றது, பிரமாவின்பெயருமாம்; அகரம்போலும் சோலை அச் சோலையென்றுமாம். யாவதேயாக, அச்சோலைதான் கற்பகச்சோலை. கொன்றைச்சோலை துவாரகந்தவனம், கற்பகச்சோலை அந்தப்புரமான உபவனச்சோலையெனவுணர்க.

இனிக்குற் கற்பகங்களைச்சொல்லப் புகுகின்றார்.

(வி - கு.) மு. அச்சோலை - அழகியசோலையுமாம்; அ - அழகு; “அவ்வாய் வளர்ச்சிறை” (பெரும்பாண். 412), “அவ்வித முனிழ்ப்பதம் கமழ”

(நெடுநல். 41) என்பவற்றினுரையைப் பார்க்க. உரை. அக்ரம் போலுஞ் சோலையென்றது தலைமைபற்றி. துவார நந்தவனம் - வாயிற்புறத்தேயுள்ள நந்தவனம். (கௌ)

வேறு

66. வெற்ப நேகசிக ரத்துடன் மிடைந்தனவென

¹கற்ப கோடிவிழ ²நீடுவன கற்பதருவே.

எ - து குலபருவதங்கள் பலபல சிகரங்களுடனே மிடைந்து தம்மிற் செறிந்தனவெனக் கூடிப் பின்னை உகாந்தகற்பங்கள் அநேகதூறுபிரங்கள் போகவும் நின்று வளர்ந்தோங்கிவருவன கற்பகவிருட்சமுள, இவளது அகச்சோலையில் எ - று.

எனவே இந்திரபதமும் பிரமபதமும்பிறந்த புறங்களிலும்நிற்பன, தேவியுடைய கற்பகச்சோலைகளெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பெரிய மரங்களுக்கு மலைகளை உவமைகூறுவது கவி மரபு; “மலைகண் டோமென்ப தல்லது மலர்மிசை யயற்கும், இலைகண் டோமெனத் தெரிப்பருந் தரத்தன வேழம்” (கம்ப. மராமரப். 126), “பொருவி லாவகன் பூந்தடத் தின்கரை, மரக தக்குவ டொப்பது வான்றிசை, விரிவ ளக்கும் வியன்சினைத் தூன் றும்வீழ்த், திரள தேரார் றிருமா னிகர்க்கு மால்” (சீகாந்திப். நக்கிரச். 93.)

(பி-ந்.) 1 ‘கற்பகோடிவிட’ 2 ‘நீடியது’ (கக)

67. வாரி சாலையனு ¹மாலய நமக்கெனவரும்

பாரி சாதமுள சாதகர் ²பராவுவனவே.

எ - து வருணராசனும் நமக்கு உட்டினமிக்ககாலத்தில் உட்டினந் தீர்ந்திருக்கலாமிருப்பிடமிதுவெனவந்து புகுதும் கற்பகசாதியில் இரண்டாங்குலமான பாரிசாதச் சோலையுள்; அவைதாம் யாமளசாத்திர மந்திர சாதகர் காலம்பார்த்துப் பிரார்த்தித்துப் புகழப்படுவன எ - று.

வாரியாவது சலம்; கடலுக்கும் பெயராம். வருணராசனுக்கு உட்டினம் வடவாழுகாக்கினியும் யுகாந்தாக்கினியும் அகத்தியரிஷியின் உதராக் கினியும் ஈசுவரனது அமுதமான ஆலகாலவிஷாக்கினியும் இராமசக்கர வர்த்தியுடைய சராக்கினியும் பதினிரதைகளுடைய சாபாக்கினியுமென வுணர்க. வாரிசாலயனென்று பாடமோதுவாருமுளர்; வாரிசம் - செந் தாமரை. ஆலயம் - இடம்.

(வி - கு.) உரை. அகத்தியரிஷியின் உதராக் கினியைக் கூறியது, அவர் உண்டகாலத்துக் கடல் அவர்வயிற்றிற் சுவரியதுபற்றி. இராம சக்கர வர்த்தியின் சராக்கினியைக் கூறியது, அணிகட்டுதற்குமுன் அம்புவிட்டுக் கடலைக்கொதிக்கச் செய்ததுபற்றி.

(பி-ந்.) 1 ‘மாலயனமக்கென’ 2 ‘பாரவனமே’ (20)

68. பாலை தாழமது மாரிசொரி யும்பருவநாள்

மாலை தாழ்வன ¹வநேகமுள மந்தாரமே.

எ - து பாலை நிலமான இந்நிலமும் மிறுபுலத்திற் பாலைநிலங்களும் தமது தன்மைகெட்டுத் தாழ்வுபட்டுக் குளிரத் தேனென்னுங் கால வருடம் வருடிக்கவல்ல பரிபக்குவப் புஷ்பக்கொத்துக்களைத் தாழ்விடவல்ல அநேக

வீதமான கற்பகத்துக்கு மூன்றஞ் சாதிகளான மந்தாரச் சோலைகளுமுள
எ - று.

பாலையென்பது உட்டினத்துக்குப் பெயருமாம்; “காலை ஞாயிற்றுக்
கதிர்கடா வுறுப்பப், பாலேநின்ற பாலே நெடுவழி” (10 - 11.) இது சிறுபா
ஹூறுப்படை. பருவம் - காலபக்குவம். நாள் - புஷ்பம்.

(வி - கு.) உரை. ‘நாள் - புஷ்பம்’ என்றது, பூவரும்பைப்போதென்
றதுபோலும்.

(பி-ம்.) 1 ‘வநேகவித’ (2க)

69. ¹மீதெடுத்தபணை யாவையும் விழுங்கவெழுசெந்

²தாதெடுத்தன வநேகமுள சந்தானமே.

எ - று மீதெடுத்த பணைக்கவடுகளைப் புட்பத்தால் விழுங்குவதுபோல
மேன்மேலெழுந்த சிவந்த பூந்தாதெடுத்துவிளங்குவன அநேககோடிபுள,
கற்பகத்தில் நாலாஞ்சாதியான சந்தானவிருட்சம் எ - று.

மீது ஆகாயமுமாகும்.

(பி-ம்.) 1 ‘மீதெடுத்தபணை’ 2 ‘தாதெடுத்தன வனந்தமுள’, ‘தாதெத்
தன வநேகவித சந்தானமே’ (2உ)

70. சுவடு கொண்டபொழி லேழின்னரிமி றுந்துறுமொரோர்

கவடு கொண்ட¹வரி சந்தன வனங்கவின்வே.

எ - று சுகந்தச்சுவடுகொண்டுசீவிற்கும் பிரமரசாதியால் மொய்த்திருக்
கும் அரிசந்தனச்சோலையும் அழகுசெய்ய எ - று.

பொழிலேழென்பதற்கு ஏழுசோலையெனச் சொல்லுவாருமுளர். இப்
பொருள் காளக்கவிக்குப் பொருந்தாது. பொழிலேழென்பது ஏழு பூமி;
“ஏழுடை யான்பொழி லெட்டுடை யான்புயம்” (எ) எனத் திருக்கோவையி
இரண்டு பொருளுமுளவெனவுணர்க.

(வி - கு.) மு. சுவடு: “தெரியற் சுவடு படுகளபத் தொய்யில்” (விக்கி
ரம். 175 - 6.) கவடு - கிளை; “கோவை யார்வடக் கொழுங்கவ டொடி
தர நிவந்த” (கம்ப. வரைக்காட்சி. 1), “அலையான் கவடுபடான்.....சோலை
யென்று சொன்னவரார் சொல்” (தனிப்.) உரை. காளக்கவியென்றது
இந்துலாகிரியரை; பண்டைக் காலத்திற் சிறந்தகவிகளுக்கு அரசர்கொடுக்
கும் விருதுகள் பலவற்றுள் காளம், சின்னம், சங்கு முதலியவைகளும்
சிலவாம். அவற்றை இவர்பெற்று விளங்கினாரென்பது, ‘சோழன் வரிசை
யளித்து விடுத்தபோது கூத்தமுந்லி கூறிய வகுப்பு’ என்ற தலைப்பின்கீழ்,
“இடுக்கட் புண்படு கிரப்புக் கொண்டழன் றிரக்கச் சென்றவின் றெனக்
குச் சிங்களம், திடுக்குற் றஞ்சும்வெஞ் சினத்துச் செம்பியன் றிருக்கைப்
பங்கயஞ் சிறக்கத் தந்தன, படுக்கக் கம்பளம் பரக்கக் குங்குமம் பதிக்கக்
கங்கனம் பரிக்கக் குஞ்சரம், கடுக்கக் குண்டலங் கலிக்கச் சங்கினங் கவிக்
குப் பஞ்சரங் கவிக்கத் தொங்கலே” (118) என்றும், “இந்தவிருதுகள்
யாருக்கென்றபோது பாடியது” என்னுந்தலைப்பின்கீழ், “பத்துக்கொண்
டனதிக்கும் பதறிப்போய் முடியப் பைம்பொற்றாரகைசிந்தப் பகிரண்டத்
திடையே, மத்துக்கொண்டமுதத்தைக் கடையாழித் திருமால் வடிவாகிப்
புலிகைக்கொண்டருண்மொலு பரணை, முத்துப்பற் தரினிற்குங் குருளைக்குஞ்
சினவேன் முருகரும் பொதியக்கோ ழுனிவற்கும் பதுமக், கொத்தற்குஞ்
சுடிலக்குந் தளருக்குமல்லாற் கூழைத்தண் டமிழுக்கேன் கொடியுக்கா
ளமுமே” (119) என்றும் காணப்படும் தமிழ் நாவலர் சரிதைச் செய்யுட்களால்

விளங்கும். பிறரும் இவ்வாறே பெற்றதை, 'வாணியன்தாதன் விருதுகாள்மி
பிடிக்க (கம்பர்)ப் பாடிய கலித்துறை' என்ற தலைப்பின்கீழ்க் காணப்படும்,
"கூளம்பிடித்தெள்ளின் கோதுவைப் பானங் குலக்கவிக்கு, காள்மி பிடித்
திடிற் சின்னம் படுமன்னர் காதலிமார், வேளம் பிடிக்கக்கண் வெள்ளம்
பிடிக்க வெம்பேய்க்கிளம்பேய், தாளம் பிடிக்கத் தனிவேல் பிடித்த சயதுங்
கனே" (திறிநா. 83) என்பதும், "கூறுகாள்க்கவிப் புலவோன் யான்" (திருப்.)
என்பதும் வலிபுறுத்தும். ககந்தச்சுவடு.....பிரமரசாதி: "கொங்குதேர்
வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி" (குறுந். 2 : 1.) பொழிலெழென்பதற்கு ஏழு
பூமியென்று பொருள்கூறியவாறே, 571 - ஆம் தாழிசையில், "ஏழுபொழி
லுங்கதுவவே" என்பதில் ஏழுபொழிலென்பதற்கு ஏழுலோகமென்றுரை
யிடுவர்; "காத்த னேபொழி லேழையும்" (திருநா. தே. திருவீழி.) ஏழுசோலை
யெனின் தேவிறுக்கோயிலைச்சூழ்ந்த சோலைகளெனக்கொள்க. அவை
களை, ஸப்தவாடிகா, ஸப்தோத்தியானமென்பர் வாமமார்க்கத்தார்.

(பி - ம்) 1 'அரிசந்தன வினம்'

(2க)

வேறு

71. பூவைந் தாலும் புகுதற் கரும்பொலங்

காவைந் தாலேந்து ¹சோலை கவினவே.

எ - று "மாம்பூ வசோகப்பூத் தாமரைப்பூ முல்லைப்பூ, தேம்பாய்
தருவளைச் செவ்விப்பூ - மேம்பட்ட, மைந்துபூண் மார்ப மதனன் கணை
யான, வைந்தபூ வாகு மவை" என்னும் இப்பஞ்ச புட்பங்களாற் புகுதற்
கரியனவாய் இப்புட்பங்களின்றியொழிந்தாற் காமதேவற்கு வேண்டிய
பொழுது பெறப்படுவதற்கு எளியனவாயிருக்கும் பொன்னின்சோலையான
கற்பகம் மந்தாரம் பாரிசாதம் சந்தானம் அரிசந்தனமென்னப்பட்ட ஐந்து
விருட்சங்களிலும் ஒரொன்றால் ஒரு சோலையான ஐந்துசோலைகள் அழகு
பெற்றிருக்க எ - று.

(வி - கு.) மூ. காவைந்து : 66 - ஆம் தாழிசைமுதல் 70-ஆம்தாழிசை
வரையிற் கூறப்பட்டன; "சந்தானம் வேண்டிற் மெல்லார் தருமரி சந்த
னம்பூ, மந்தாரம் பாரி சாதங் கற்பக மந்ரே ரைந்தாம்" என்பது நூடாமணி
நிகண்டு. உரை. "மாம்பூ.....யவை", "அந்தணரவிந்த..." (வேக. 706,
ந. மேற்.)

(பி-ம்.) 1 'சேரலைகதுவவே'

(2ச)

வேறு

72. மலைதருவன கடறருவன ¹மணியணிபணி மகுடத்

தலைதருவன புவிதருவன தருவனசுர தருவே.

பருவதங்களால் தரப்படுவனவான சிங்கமுதலிய மிருகங்களும் மற்றும்
பலவும் தாமே தருவனவான சுரதருவனவும், சமுத்திரம் தருவனவான
இப்பி சங்கு வல்ம்புரி சலஞ்சலம் இவைகளும் இவைதருவனவான முத்துக்
களும் பவழங்களும் மகாமச்சியங்களும் மாணிக்கங்களும் இவை முதலான
பலவும் தாமேதருவனவான சுரதருவனவும், விற்றிடிமாணிக்கங்களை
ஆபரணமாகவுடைய நாகராசாக்களது தலைகள் தருவனவான மகாரத்தி
னங்களும் பிறவும் தாமேதருவனவான சுரதருவனவும், பூமியால் தரப்படு
வனவான மகாவாகனமாகிய கசரத முதலாயின பிறவும் தாமே தருவன
வான சுரதருவனவும் கொள்க.

எ - து இவ்வாறு எல்லாம் வல்லனவான தேவ விருட்சமைந்தம் ஐந்து சோலையாய்த் தேவியது உத்தியான நந்தனவனமாயிருக்கும் எ - று.

(வி - கு.) ழு. “வரையேழி னுள்ள வயிரமும் வாங்கும், திரையேழின் முத்தின் நிரளும், தரையேழிற், பொன்னும் பிலனேழிற் போகாவிருள் போக, மின்னுஞ் சுடிகை வெயின்மணியும்” (இராச.) உரை. இப்பி சங்கு வலம்புரி சலஞ்சலம் : “இப்பியா யிரமே சூழ்ந்த தீடம்புரி யென்று கூறும், ஒப்பிலச்சங் காயி ரஞ்சு முழுவலம்புரிபென் றேதும், அப்படி யதுவுஞ் சூழ்ந்த சலஞ்சல மாகும்” (நூடா. 3 : 73); சங்கு - இடம்புரி. ‘மகாமச்சியங்கள்’ என்பதை மகரமச்சியங்களென்று கொள்ளலும் ஆம். உத்தியானம் - உய்யானமெனத் தமிழில்வழங்கும்.

(பி-ம்.) ‘பணிபதிமணிமகுடத்தலை’

(2௫)

வேறு

73. பொங்க மளிப்புண ரித்துயில் வல்லி புறங்கடையிற்

சங்க மளிப்பன ரத்தன விதஞ்சத கோடியே.

எ - து விஞ்சப்பட்ட படுக்கையானதுகொண்டு கடலில் உறங்கும் விட் டுணுசத்தியான பரமேசுவரியின் திருக்கோயிற்றிருவாசற் புறத்திருக்கும் சங்கநிதி கொடுப்பன, அரிய ரத்தினவத்துக்கள் அநேகவித தூறுகோடிகள் எ - று.

சதமென்பது அநந்தவாசி.

(வி - கு.) ழு. இதிற்கூறப்படும் சங்கநிதியும் அடுத்ததாழிசையிற் கூறப் படும் பத்மநிதியும் தேவிகோயிலின் துவாரபாலகர்கள். சிவாலயங்களில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் துவாரபாலகர்களைச் சங்கநிதி பத்மநிதி யென்றே கூறுவர். இதனைவிளக்கச் சில சிவதலங்களில் அவ்விருவர்டிம்பங்களையும் சூழச் சங்கம் பதமமென்பவற்றின் உருவங்கள் முறையே அமைக்கப் பெற்றிருத்தலைக் காணலாம். உரை. அநந்தவாசி - பலவற்றைச் சொல் வது.

(2௬)

74. பாகன கங்குழை வித்த ¹பவித்ர பயோதரிதன்

கோகன கங்கன கஞ்சத கோடி கொடுப்பனவே.

எ - து தனது சம்பாகங்கொண்டு நின்ற பரமேசுவரனுடைய திருவுள் ளத்தைக் குழைவித்த பவித்திரமான குயங்களையுடையாளது திருக்கோயிற் றிருவாசலிற் பத்மநிதிகொடுப்பன சதகோடி கனகராசிகள் எ - று.

பவித்திரமென்பது வரிட்டமங்கலம்.

(வி - கு.) ழு. பாகனகங்குழைவித்த பவித்ரபயோதரி : “உடையகேள்வ ரோர்பாதி யுருகாதல் கூர்வாளே” (தக்க. 109.) உரை. வரிட்டமங்கலம் - மிகவுயர்ந்த மங்கலப் பொருள்கள்.

(பி-ம்.) 1 ‘விசித்ரபயோதரி’

(2௭)

வேறு

75. நுதிக்கோடு கூர்கலை யுகைப்பாள் விடாமுல்லை

நூரூயி ரங்களைகொ டேரு விசும்பிவர்

மதிக்கோடு தைவர வெழுந்தண் கொழுந்துகளை

வாயா வெனக்கொண்டு மேயாது மான்மறியே.

எ - து துனியிற்கொம்பு கூரிதாயிருக்கும் கலைமான்மேலேறி நடாத்தும் துர்க்காபரமேகவரி கைவிடாதே வளர்க்கின்ற முல்லைவல்லிசாதி தூறுபிரங்கிளைகொண்டு வளர்ந்து ஆகாசத்திலே ஏறி மைத்திரம் பரந்த சந்திரனுடைய இரண்டுகோடுகளையும் தடவும்படி எழுந்த கொழுந்துகளை, நம்பசியாலே மேய்ந்தேமாயினும் வாயாது, பிரமாதம் பிறக்கும்; இஃது ஸசுவரி பரிசாரகமுல்லையென்று கொண்டு சந்திரனுட்கிடந்த மான்மறி பயப்படும் எ - று.

தேவி முல்லைவளர்த்தற்குக் காரணம் கற்புடைமையெனவுணர்க; “முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல்” (30.) இது சிறுபாணூற்றுப்படை. மதி என்றது இளம்பிறையை. இம்முல்லைக்கொழுந்துகள் சந்திரன் பக்கவுள்ள மான்மறியது பசியுணர்ந்து தெய்விகமாதலாற் சென்றன போன்றன.

(வி - கு.) மூ. கலையுரைப்பாள்: “கலையமர் செல்வி”, “கலைப்பரி யூர்தியைக் கைதொழு தேத்தி”, “கலையமர் செல்வி” (சிலப். 12: 16, 44; 23: 125), “காவலிற் கலைபூர் கன்னியை யொக்கும்” (கம்ப. நகரப். 9); கலையானத்தியென்றுக் கூறப்படுவாள். விடாமுல்லை: 119 - ஆம்தாழிசையும், அதன்உரையும், அடிக்குறிப்பும் இங்கே அறியற்பாலன. மாதர்கள் முல்லைவளர்ப்பது மரபு; “பவழங்கொள் கோடு நாட்டிப் பைம்பொனல் வேலி கோலித், தவழ்கதிர் முத்தம் பாய்த்தித் தன்கையார் றீண்டி நன்னாட், புகழ்கொடி நங்கை தன்பேர் பொறித்ததோர் கன்னிமுல்லை, அகழ்கடற் றுணை வேந்தே யணியெயி றீந்த தன்றே” (ஔக. 1268), “அல்லியங் கோதை மாத ரன்புடன் வளர்த்த முல்லை, மெல்லரும் பீன்ற தென்னு விழாவயர் முழவி னேடு, மல்லயர் திணிதோண் மைந்தர் மங்கையர் வதுவையாற்றும், பல்லிய முழக்க மாரக்கும் பரவையோ டுகலு மாதோ” (ஹநடந. நாட்டுப். 18.) உரை. மதி: “இருகோட் டொருமதி யெழில் பெற மிலைத்தனை” (நக்கீரர் திரு வெழுக்கூற்றிருக்கை.) இத்தாழிசையால் தேவிவளர்க்கும் முல்லைக்கொடியின் பெருமை கூறப்பட்டது. மைத்திரம் - நட்பு. பிரமாதம் - தவறு. (2-அ)

76. வாருஞ் சடாடவி முடித்தேவர் தந்தேவி

வன்மா னுகைத்தகொடி பொன்மா தவிக்கொடிகள்

ஊரும் பகற்றேரை முட்டுவன கட்டுவன

வுருகா கொழுந்துமுகை ¹ கருகா செழுந்துணருமே.

எ - து . நெடுஞ்சடைக்காட்டை முடியாகவுடைய தேவர் தமது திருத் தேவியாய் வலியாயிருக்குஞ் சிங்கத்தை ஏறி ஓட்டும் கற்பகவல்லி சாதி போல்வாள் வளர்த்த பொற்குருக்கத்திக்கொடிகள் சென்று ஆகாசம் புக்கு அங்கே ஊர்ந்துதிரியும் ஆதித்தியபகவானுடைய தேரை முட்டுவனவும் கட்டுவனவுமாயினும் அக்குருக்கத்திக் கொழுந்துகள் ஆதித்தியனது உட்டினத்துக்கு உருகுவதுஞ் செய்யா; அன்றியே புட்பமொட்டுக்களும் கருகா; வளர்ப்பத்தையுடைய பூந்தொத்துக்களும் அப்படியே ஒன்றும் செய்யா எ - று.

ஆதித்தனும் பயப்பட்டுத் தண்ணியலாவெனன்பதாம். இவை அவனது ஓராழித்தேர்க்கு நிழலளிப்பனபோல வளருமென வுணர்க.

(வி - கு.) மூ. இப்பாட்டில், சூரியனைமுட்டியும் வெயிலால் வாடாதனவென்று தேவிவளர்க்கும் மாதவிக் கொடிகளின் பெருமை கூறப்படுகிறது.

வன்மானுகைத்தகொடி : “கடவுணிலி யூர்யாளி”, “ஆளியேறி யகி லாண்ட நாயகி”, “யாளி யூர்தி” (தக். 359, 613, 729), “நீலி சிங்க வட லேற்றின்மேற் செல்ல” (ஆதி. 42); “வீரர், தொலைக்குமரி யேறுகைப் பாள்” (தண்டி. மேற்.); பூரீமத் ஸிம்ஹாஸனேசுவரியென்பது லலிதா ஸஹஸ்ர நாமத்திலொரு திருநாமம். அதற்குச் சிங்கத்தை வாசனமாக உடையவ ளென்று பொருள்கூறுவர். தேவி இளமையில் சிங்கத்திலெழுந்தருளி மகிஷாசுரனைச் சங்கரித்ததனால் மகிஷாசுரமர்த்தனியென்றும் ஸிம்ஹாஸ னேசுவரியென்றும் கூறப்படுகிறுளென்று தேவீபுராணம் கூறும். தேவி மாதவியை வளர்ப்பது, “மன்னு மெம்பிரான் குடங்கையால் வளர்த்தமாத் தன்ரும், அன்னை தன்கரத் தன்பினால் வளர்த்தமா லதியும்” (காஞ்சிப். திருக்கண். 167) என்பதனாலும் விளங்கும்; மாதவி, குருக்கத்தி, மாலதி, மௌவல் என்பன ஒருபொருட்களாகினவிகள்.

(வி.ம.) 1 ‘கருகாகொழுந்தினிணரே’

(2க)

77. பிரமற்கு மம்மனை பெறுங்கற்ப கக்கொடிகள்

பெருவான மேறுவன வருவான மாறுவன

பரமற்கு மீதுமிடை சடையொக்கு மென்பதுகொல்

பறியா பெருஞ்சுழியு மெறியா தரங்கமுமே.

எ - து பிரமாவுக்குத் தாயாகிய பரமேசுவரிபெற்ற பிள்ளையான கற் பகவல்லிசாதிக்கொடிகள் சென்று மேனேக்கி ஆகாசத்திற் கங்கையிலே சென்றுவருவனவும் கங்கை போகாமல் மாறுவனவுமாலும் அந்தக்கங்கை மகாதேவருடைய திருமுடியில் மிடைந்த சடையை ஒக்குமெனக் கருதிக்கொல்லோ, கங்கைத்தண்ணீர்ச்சுழிகளும் பறியா? கங்கையிற்றிரைகளும் இவையிற்றைப் போக எறியா? எ - று.

‘பிரமற்கு மம்மனை’ என்ற உம்மையால், விட்டுணு புரந்தராதிகட்கும் தாயாதல் முடிந்தது; இதனால் ஈசுவரனுக்குத் தாயெனலுமாம்; “சத்தி யீன்ற சதாசிவம்” என்பதற்கு. இது திருமந்திரமாலி; “சத்தியீன்ற” என்பது தமொறுதொழிற்பெயர். “கலைவன ருத்தமனைக் கருமுகி லொப்பவனை..... தருமத் திருவுதரத்தினனே” (கலிங்க. 111.)

(வி - கு.) ஸு. கற்பகக்கொடிகள் காமவல்லியெனவும் கூறப்படும். மாறு வன - தடுப்பன; “படைமாறு கொண்டமைக் கண்ணியர் பாலவைத்த பாசனெஞ்சை, மடைமாறி யுன்றன் றிருவடிக் கேவர வைத்தருளே” (திருவ ரங்கத்துமாலி, 108.) கற்பகக்கொடிகள்சடையொக்கும்: கொடிக்குச் சடையையும் சடைக்குக்கொடியையும் உவமைகூறுதல் கவிமரபு; “கிளைத்தி ஞெதுவிக் கொடியிகர் சடையவன்” (வி. பா. சம்பவச். 15), “பவர்படு செஞ்சடை”, “பவரவேணிச் சுடர்மதிபோல்” (மீ. பிரபந்தத். 1130, 1169.) பவர் - கொடி. உரை. தேவி பிரமாமுதலிய மூவர்க்குற் தாயாதல், “ஆதி மறையவனு மால் முயர்சுடலை யாடு மரனுமிய ரொன்ற தான, ஆயி” (திருப்.) என்பதனாலும் பெறப்படும்; “கலைவன ருத்தமனைக் கருமுகி லொப்பவனை.தருமத் திருவுதரத்தினனே” (கலிங்க. 111.) ‘சத்தியீன்ற’ என்பது தமொறு தொழிற்பெயர்’ என்றதால், ‘சத்தியீன்ற’ என்பதனுக்குச் சத்தியையீன்ற, சத்தியாலீனப்பட்டவெனப் பொருள் கொள்க; “சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ் சத்தித்தை யீனும்” (சிவஞானசித்தியார்.) தமொறுதொழிற்பெயர்: தொல். வேற்றுமையங்க்கு. கு. 12. “எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத், தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் றகப்பன் றமையனெம் மையன்” என்பது திருவாசகம், திருப்பொற்

சுண்ணம், 13; “தன்னொருபால், அவளத்த னாமக னாந்தில்லையான்” என்பது திருக்கோவையார், 112; “கனக மார்க வின்செய் மன்றில், அனக நாடகற்கெ மன்னை, மனைவிதாய் தங்கை மகள்” என்பது சிதம்பரச்செய்யுட் கோவை, 33. (கூ)

வேறு

78. சூரியர்கள் பன்னிருவர் பன்னிரண் டாயிரஞ்

சுடரொடுஞ் சூழ்வருவரே

நேரியர்க டிகிரியுந் திகிரியோ வவைதொறு

நிலாவர வுலாவருவதே.

எ - து இங்குச்சொல்லப்பட்ட பரமேசுவரியுடைய திருக்கோயிலைச் சூழ ஆதித்தர்பன்னிருவரும் ஒரோவொருவர் தம்முடைய ஆயிரங்கதிகளைக் கைவிளக்காகப் பிடித்துக்கொண்டு பன்னீராயிரம் விளக்குடன் சூழ்வருவர். இதனை ரட்சிக்குஞ் சோழசக்கரவர்த்திகளுடைய சக்கரமும் சக்கரமோ? அல்ல; அப்பன்னீராயிரங்கதிகளும் உட்டினுஞ்செய்யாதபடி குளிர்த்து நிலாவாம்படிவர உலாவித்திரியும் எ - று.

எனவே தேவிகோயிலைச்சுற்றும்வந்து விளக்குக்கொண்டு திரிகின்றார், எங்கள் வாமத்தாரென்றவாறு. மற்று அவருட்டினம் நலியாதபடி ரட்சிக்கு மென்பது நிர்தாத்ததியலங்காரம்; நிதரிசனமென்னும் அலங்காரமுமாம். நேரியர் - நேரிமலையையுடையவர்.

(வி - கு.) மூ. பன்னிரண்டாயிரஞ்சுடர் : “ஆயிர மான வெய்ய கதிரா நிரண்டும்”, “பதங்கர் வெங்கதிர் பன்னிரண் டாயிரம்”. ‘ஆதித்தியர் பன்னிருவருடைய நெருப்புவிடிகுறகதிகள் பன்னீராயிரமும்’ (தக்க. 440, 608; 141 - உரை.) நேரியர்கள் - சோழர்கள்; “நேரியன் பதாகையிற் புலியென”, “கச்சைக்கிரி நேரியர் பாவை” (தக்க. 156, 180), “நேரிவெற்பன்” (திவா.) உரை. வாமத்தார் - தேவியின் யாசகர்களில் ஒருவகையினர். கிந்தாத்ததியலங்காரம் - பழிப்பதுபோலப் புகழ்தல்; தண்டி. சூ. 65. நிதரிசனலங்காரம் : “ஒருவகை நிகழ்வதற் கொத்த பயன் பிறிதிற்குப், புகழ்மை தீமை யென்றிவை புலப்பட, நிகழ்வ தாயி விதரிசன மதுவே” (தண்டி. சூ. 83.) (கூ)

79. சேவக முராரிகள் புராரிகள் ¹தெரித்தன

சிவாகம விதந்தெரிவரே

பூவகம் விடாதவர்க ளோதவுட னோதுவர்

பரம்பர புரந்தரருமே.

எ - து தேவிதிருக்கோயிலிடத்து விட்டுணுக்கள் பலருமிருந்து மகாதேவராலருளிச்செய்யப்பட்ட சிவாகமமான சைவசித்தாந்தப் பரப்புக்களை ஆராய்வர்; அன்றியே இவ்வாகமங்களையே ‘பிரமாக்களோத அவருடனே வழிவழிப் பரமசுவாமியிந்திரர் ஓதுவர் எ - று.

முராரிகள் - முரனென்பானோசுரனைக் கொன்றருளின மகா விட்டுணுக்கள். புராரி - திரிபுரங்களை எரித்தருளின மகாதேவர். முராரிகளென்பது பன்மைவாசகம். புராரிகளென்பது முதன்மைவாசகம், பலர் ஈசுவரரின்மையால். பூவகம்விடாதவர் பிரமாக்கள்; அவர்களோத வென்பதனைக் கற்பிக்கவென்று கொள்ளலுமாம்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. சேவகம் - வீரம். பூ அகம் - தாமரைப் பூவின் உள் ளிடம். உரை. முரணைத் திருமால் கொன்றருளிய வரலாற்றைப் பரவதம், நரகாசுரனைக்கொன்ற அத்தியாயத்தில், 6 - ஆம்செய்யுள்முதலியவற்றா லறியலாகும்.

(மி-ம்.) 1 'பணித்தன'

(கஉ)

வேறு

80. காண நாடிதிரு முன்றில்கவி னக்களுலுவார்

வான நாடியர் வணங்கவரு மாதருளரே.

எ - து மயானவாசினியான மகாதேவி திருக்கோயிற்றிருமுற்றம் அழகு பெற நெருங்கிற்பார், சுவர்க்கவாசிகளான அரம்பை ஊர்வசிமுதலாயின ராகிய நமக்கரிக்கவரும் வடிவையுடைய பெண்கள் எ - று.

கவின் - அழகு. களுதுதல் - நெருங்குதல். வானநாடு - சுவர்க்கம். முன்றில் - இல்முன்; மருஉச்சொல்.

(வி - கு.) உரை. முன்றில்.....மருஉச்சொல்: "முன்னென் கிளவி முன்னர்த் தோன்றும், இல்லென் கிளவிமிசை ரகர மொற்றல், தொல்லியன் மருங்கின் மரீதிய மரபே" (தொல். புள்ளி. கு. 60.)

(கஉ)

வேறு

81. ஓலக் கடனெருப்பி னுலகேழு முருகும்

காலக் கடையினுங் கொடியகட் கடைகளே.

எ - து இங்குச்சொல்லப்பட்ட தெய்வப்பெண்களுடைய திருமுகத்துக் கடைக்கண்களானவை ஆரவாரத்தையுடைய கடலிலுறையும் வடவா முகாக்கினி புறப்பட உலகமேழுமுருகும் உகாந்தகால இறுதிப்பொழுதினும் மிக்கொடிய எ - று.

கட்கடைக்கு உவமை காலக்கடை; நெருப்பிற்கு உவமை னோக்கு. ஓலம் - ஆரவாரம்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. இத்தாழிசையும், "ஓலக் கடலேழு மொன்ற யுலகொடுக் கும், காலக் கடையினைய கட்கடையாள்" (விக்கிரம. உரை. 194) என்பதும் சொல்லிலும் பொருளிலும் ஒத்துவிளங்குதல் காண்க.

(கஉ)

82. புங்கப் படையிழிக் கடையிலன் றிவர்புருஉப்

பங்கத் தகிலமும் படுகொலைப் படுவதே.

எ - து முன்சொல்லப்பட்ட பெண்களுடைய கடைக்கண்களான அப் புப்படைபோலும் விழிக்கடைக்கண்ணுலன்று; மற்றும் எல்லா உலோக மும் படுகொலைப்படுவது இந்தப்பெண்களுடைய புருவமரிப்பிலே எ - று.

புருஉ - புருவம்; புருபங்கமென்றே சங்கிருதச்சத்தம்; புங்கம் - அம்பு.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. புருப்பங்கத்து: "புருப்பங்கத்தினும்" (தக்க. 430.) புருப் பங்கத்து அகிலமும்படுகொலைப்படுவது: "செங்கே முறித்து மயக்குந் திருநயன், பங்கே ருகஞ்சும் படுகொலைக்கும்" (குறோத். உரை. 260.)

(கஉ)

83. நச்சுக்கண் முலைமே விடுதுகிற்கு நகுபொற்

கச்சுக்கு மடையப் ¹புடவிகை யடைகொலோ.

எ - து இந்த மகாதேவியின் திருக்கோயிலின் திருமுற்றத்திருந்து நெருங்கினையாடும் தெய்வப்பெண்களுடைய நஞ்சுபோலுங் கண்ணுடைய நகில்களின்மேலிடும் துகில்களுக்கும் அவை விசித்துக்கட்டுஞ் சோதிவிடும் பொற்கச்சுக்கும் இப்பூமியெல்லாம் அடைக்கலங்கொல்லோ? எ - று.

துகிலிட்டுத் தனங்களை மறையாவிடிலும் அவை விம்மி வீங்காவகைக் கச்சிட்டுக் கட்டாவிடிலும் அவற்றைக்கண்டால் மதனவியசனராய்க் காமாக்கினியில் அகப்படுதல் பொருள். கச்சிட்டுக் கட்டுவது கொங்கைகள் தாம்காணாமல்; துகிலிட்டுமறைப்பது அவற்றைப் பிறர்காணாமல்; “கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்டபா மாதர், படாஅ முலைமேற் றுகில்” (குறள். 1087.) யானைக்கு முகபடாமணிதல் யானைகாணிற்கொல்லுமென்று. அவற்றின் கண்களும் யானைக்கண்போல உணர்வுடையவாகப் பாடியவாறென வுணர்க.

(வி - கு.) மு. இத்தாழிசையின் பொருளோடு, 32 - ஆம்தாழிசையின் பொருளும் குறிப்பும் ஒப்புநோக்கற்பாலன. உரை. ‘மதனவியசனர்’ : “மலையினும்பர் புகினுமண்டு மதனவங்கி விதனமே” (மோகவதைப். 59.)

(பி - டி) 1 ‘புவிகை’

(கக)

84. மின்போல்வ ரவரே யவர்மருங்கு வினிவே

தென்போல்வ தெனவெண் ணுவதெனில்லை யிணையே.

எ - து தேவியது திருமுற்றத்துத் தெய்வப்பெண்கள், மின்போல் விட்டுவிளங்கிடும் மெல்லியராயுமிருப்பாராதலால் அவர்தாமே மின்னை யொப்பார்; அவரிடைக்கு உவமை வேறு நுண்ணிய மின்னில்லை; ஆதலால் அவரிடைக்கு இணையில்லை எ - று.

(வி - கு.) உரை. ‘மருங்குல்.....இல்லையிணையே’ என்பது பொது நீங்குவமையணி.

(கௌ)

வேறு

*85. நின்னற கன்றவிடை நேடிவரை நேமியளவும்

சென்றற கன்றன நிதம்பநடு வில்லைதிசையே.

எ - து திருமுற்றத்திருக்கும் தெய்வப்பெண்களுடைய இடைகள் அகன்றுபோய் நின்றன; மீண்டனவில்லையென்று நினைத்து இடையைத் தேடிக்கொண்டுவரச் சக்கரவாள பருவத்தளவும் சென்றன, இவர் நிதம்பம்; இனி உலகத்தில் திசையில்லாமையால் நின்றன; திசையுண்டாயின் வாரும் எ - று.

வரைநேமி - சக்கரவாள பருவதம், பருவத சக்கரவாளமென்றவாறு. நிதம்பம் - கடிதடம்.

(வி - கு.) மு. இத்தாழிசையும் 37 - ஆம் தாழிசையின் முதலடியும் கருத்தாலொத்துள்ளன.

(கஅ)

86. அங்கண் முளரிமல ரன்மையது திங்களறியத்

திங்க ளன்மையர வறியவில குந்திலகமே.

எ - து திருமுற்றத்திருக்கும் தெய்வப்பெண்களின் திருநெற்றியில் திலகமிடுவது, இவர்முகத்தைச் செந்தாமரையெனச் சந்திரன்நினைக்க லாகாதெனவும் அவனோடுபகைத்த இராகுகேதுக்கள் இவர்கள் முகத்தைச் சந்திரனென்று நினைக்கலாகாதெனவுமே ; அல்லது திலகம்வேண்டாம் என - று.

எனவே இவர்தாமே உலகத்தின் திலகமாவரென்றவாறு.

இலகுதல் - ஒளிவிடுதல். ஒருகுறி இரண்டுபகையைக் காத்ததென உணர்க.

இவற்றில் இயல்விளங்கிய ஒற்றளபெடையுணர்க.

(வி - கு.) உறர். ஒருகுறி - திலகம். இரண்டுபகை - சந்திரனும் அரவும். (கக)

87. அடைய மோகினிக ளாயினர்கொ ¹லவ்வுருநினைந்
துடைய மோகினியை யொக்கவுளர் யோகினிகளே.

எ - து பரமேசுவரி திருக்கோயிலிலிருக்கும் யோகினிப்பெண்கள் எல்லாரும் இயல்பாகவே மோகினிப்பெண்களாயினரோ? அன்று; அந்தப் பரமேசுவரியின் ருபத்தைத் தியானம்பண்ணித் தங்கடையும் பிறரையு முடைய அந்தப்பரமேசுவரியான மோகினியை ஒக்க உளரானார், அவ்யோ கினிகள் என - று.

உடைய மோகினியென்றது பண்டு மகாவிட்டுணு மோகினிவடிவம் கொண்டதை நினைத்தெனவுணர்க -

(வி - கு.) ழு. உடையமோகினி : “ அமரர் வாழ்வு வாழ்வாக வவுணர் வாழ்வு பாழாக வருளுமோகி னீயாகி யமுத பான மீவாளே ” (தக்க. 107), “ சிவனுடன் வாழ்ந்த மோகினி ” (திருப்.) யோகினிகள் : யோகினிகள் எழுவ ரென்றும், அவர்கள் சூலாதாரமுதலிய ஆதாரங்களாறிலும் பிரமரந்தரத் திலுமுள்ளவர்களாகத் தியானிக்கப்படுவார்களென்றும், அவர்கள் பெயர் கள் முறையே டாகினி, ராகினி, லாகினி, காகினி, சாகினி, ஹாகினி, யாகினி என்றும் தெரிகின்றன. யோகினிகள் ஸ்ரீசக்கரத்தின் அதிஷ்ட டானதேவதைகளெனவும், அவர்கள் பிரகடயோகினி, ரூப்தயோகினி, ரூப்ததரயோகினி, சம்பிரதாயயோகினி, குளகௌளயோகினி, நிகர்ப்ப யோகினி, பராபரயோகினியென்னும் ஒன்பதின்மரெனவும் ஒருசாரார் கூறுவர்.

(பி-ம்) 1 ‘ லாவயினினைந்து ’

(ச0)

88. சூழு மின்னொளி நிவந்துசுர நாடியர்களும்
தாழு மின்மினிக ளாகவுளர் ¹சர்மினிகளே.

எ - து பரமேசுவரி திருக்கோயிலிற் சிலதிவ்வியப்பெண்கள் சர்மினிக ளென்னும் பெயரையுடையாருளர் ; அவர்கள் திருக்கோயிலிற்றிருப்பணி யெடுத்தக் கைநீட்டுவார் ; அவர்களுடைய விட்டுவிளங்கும் மின்னொளி சூழ்ந்து பரந்துவருதலால் தேவலோகத்திலுள்ள பெண்களும் ஆதித்தனெதிர் மின்மினிபோல்வர் என - று.

ஆதித்தனென்பது தந்திரயுத்தி. நிவத்தல் - பரத்தல். சர்மினிகளாவார் தோல்போர்த்திருப்பார் ; சர்மம் - தோல். இங்கே சர்மினிகளென்பது பர

மேசுவரியுடைய திருவடிநிலையை எடுப்பாரெனவுணர்க் ; சர்மகாரரை யுணர்க் ; இக்காலத்துத் தமிழாற்சினதந்து செம்மாராயிற்று.

(வி - கு.) மூ. சர்மினிகள் சம்மினிகளெனவும் கூறப்படுவார்கள் ; “ யாக சம்மினிக் ” (தக். 593) என்றவிடத்து, ‘ யாககாரியமான வேதோத் தேச அவிர்ப்பாக மந்திரகாரணிகளான சரசுவதிகள் ’ என உரையெழுதியிருப்பது ஈண்டு உணரற்பாலது ; “ சம்மினிகளும் ” (தக். 753.) உரை. எடுத்துக்கைநீட்டுவார் - ஒருவகைப்பணியாளர் ; ‘ எடுத்துக்கை நீட்டுவான் ’ என்று மின்னும் கூறுவர் ; தக். 505-உரை ; “ மடுத்துச்சொல்லுரையா வாணி மறையுரைப் பவளாம் யாவும், எடுத்துக்கை நீட்டு வாளா மெழிற் பெருந் திருவாஞ் செல்வி ” (திருக்குற. தக்கனவேள்விச். 80.) ஆதித்தனெதிர் மின்மினி : “ அண்ட முற்றவும் வீங்கிரு எகற்றுநின் மலரி, கண்ட வாற்றினிக் கடிநகர் நெடுமனைக் கதிகள், உண்ட வாற்றினென் றுரைப்பரி தொப்பிடித் தன்முன், விண்ட வாய்ச்சிறு மின்மினியென்னவும் விளங்கா ”, “ மொய்ம்மணி மட மூதூர் முழுதிரு எகற்றுந் தானே, மெய்ம்மையே யுணரி னுணை மிகையென விலங்கிப் போனான், இம்மதி லிலங்கை நாப்ப ணெய்துமேற் தன்பா லெய்து, மின்மினி யல்லனெவ்வ வெயிற்கதிர் வேந்த னென்றான் ” (கம்ப. ஊர்தேடு. 16, 98.) செம்மார் : ‘ தோலின்துன்னர் - செம்மார் ’ (கிலிப. 5 : 32, அரும்பத.)

(பி-ம்) 1 ‘ சாகினிகளே ’

(சக)

89. தரவ ரும்புடவி ¹குறையவுளர் சாகினிகளே

பரவ ருந்தகைய நாயகிப தாகினிகளே.

எ - று பிரமா படைக்க வந்துதோன்றும் பூமண்டலமடங்க இடங்குறையும்படி உளராவார்கள் சாகினிகளென்பார், ஒருவராலும் புகழுதற்கரிய அழகினையுடைய நாயகியுடைய கொடிப்படைகள் எ - று.

இப்பாட்டைத் தாவருவெனவும் பாவருவெனவும் நெட்டெழுத்திற் றுக்கிக் கூவிளமென்று பாடமோதிற் கெடுதற்கரியவெனவும் பரந்து வரு மழசெனவுங் கொள்க. பதாகினி - கொடிப்படை. சாகினிகளாவார் ஈசுவரனதுகாதலாற் பிராமணிகள் வயிற்றிற்றிறந்த நங்கைமாரெனவுணர்க்.

(வி - கு.) மூ. சாகினிகள் 430, 433, 593, 753 - ஆம் தாழிசைகளிலும் கூறப்படுவார்கள் ; ‘ சாகினி-மூலாதாரத்தில் நான்கிதழ்களையுடைய தாமரை மலரிலிருப்பவள் ; ஐந்துமுகங்களும் மூன்றுகண்களும் புலகடிறமும் உடையவள் ; என்மிற்கு அதிஷ்டானதேவதை ; பாசம், தாமரை, புத்தகம், ஞான முத்திரை இவைகளைத்தரித்த திருக்கரங்கையுடையவள் ’ என்பர் தேவி உபாஸகர். பதாகினிகள் : இந்நூல் 433, 603-ஆம் தாழிசைகளிலும் கூறப்படுவார்கள்.

(பி-ம்) 1 ‘ குன்றவளர் சர்மினிகளே, ’ ‘ குன்றவுளர் சாகினிகளே ’ (சஉ)

90. நகுந குங்கடவு ளித்தகைய மாதர்நகைபோய்

மொகுமொ கென்றகில லோகமு முழங்குவனவே.

எ - று யோகினிகள் சர்மினிகள் சாகினிகள் முதலாய இப்பெற்றியோரான எல்லாத்தெய்வப்பெண்களும் பரமேசுவரி திருக்கோயிலில் திருமுற்றத்திருந்து சிரித்து விளையாடும் சிரிப்புப் போய் மொகுமொகென்னும் அனுகரண மகாசத்தம்பிறந்து சதூர்த்தசபுவனமு முழங்கும் எ - று.

நகுக்கைபோயென்றுகொள்க. மொகுமொகென்பது இரட்டைக்கிளவி ; “இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற் பிரிந்திசையா” (தொட. கிளவி. சூ. 48.) என்னை ? “வாளமர் நீந்தும் போழ்து வருவழுத் தொழியு மன்றே” (257.) இது சிந்தாமணி ; “குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி” (188.) இது புறம்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. மொகுமொகு : “இரைக்கு மிரைமொகுமொ கென்ன” (குலோத். உர. 106), “நிரைத்த தெண்டிசை மொகுமொகு மொகுவென”, “மொகுமொகெனுங் கடல்”, “மொகுமொகென வதிர” (திருப்) ; “அடர்ந் தளிகண் மொகுமொகெனு மாமோத வலம்புரித்தா ரண்ணல்” (வி. பா. 18-ஆம் பேர். 236.) ; “மொகுமொகென்றெலி மிகுந்த மருகக்கள் பலவே” (கலிங்க. 100.) (சக)

91. *தலைய ரிந்துவிடு வாருயிர் விடார்தலைவிமுன்
னிலைய ருந்தமது மெய்யெரியி னின்றெறிவரே.

எ - து பரமேசுவரியுடைய யாமளசாத்திர மந்திரசாதகர், தம்முடைய தலையைத் தாமே யரிந்தரிந்து தலையைவிட்டு உடலைப்பற்றிநிற்பார், தம் பிராணன்களைவிடார் ; பரமேசுவரிமுன்னே மிறுக்கு நிற்கவரிய நிலை யிலேநின்று தம்முடைய சரீரங்களிலுண்டாகிய அக்கினியினாலே நின்றெரி வர் எ - று.

எனவே தலையை அறுத்துவிட்டு உடலோடேநின்று தங்களையோகாங் கத்தாற் பிராணனைப் போகாமல் தடுத்து நாடிகமலத்து அக்கினி மண்ட லத்தை யெழுப்பி இருதயகமலத்தில் தீபத்திற்கொளுத்தி அதுவேநெருப்பாக நின்று யோகாக்கினியமைப்பரென்றவாறு.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. ‘தலையரிந்த’ : “மோடி முன்றலையை வைப்ப ரேழுடி குலைந்த குஞ்சியை முடிப்பரே, நின்றுகுரு திப்பு துத்திலக மம்மு கத்தினி லமைப்பரே” (சிற்ப. 5 : 76 - 88, மேற்.) ; “அடிக்கழுத்தி னெடுஞ்சிரத்தை யரிவராலோ வரிந்தசிர மணங்கினைகக் கொடுப்பராலோ, கொடுத்தசிரங் கொற்றவையைப் பரவுமாலோ குறையுடலுங் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ”, “கடனமைந்தது கருந்தலை யரிந்தபொழுதே கடவ தொன்றுமலை யென்று விளை யாடுமுடலே” (கலிங்க. 97, 99) ; “அடலருந்திற் றரினைவுடன் சிலரரி பசுந்தலை பலிகொடுத், துடல்வலஞ்செய வரமிருந்தவை யொன்றிரண்டென வெண்ணுமே” (இரணியவதை. 94.) ‘மெய்யெரி’ : “மெய்விளக்கினார் மேவுகோயிலுக் கெவ்விளக்குவே றினிவிளக்குமே” (அஞ்ஞவதைப்பரணி, 87.) (சச)

வேறு

92. அகவனச முகவனச மவைமலர வரிவார்
நகவனச ¹மலர்குவிய வலம்வருவர் நகரே.

எ - து இருதயகமலமூக்கும்பொழுது வதனகமலம் மலரவும் முக கமலமான தமது தலையையுக்கும்பொழுது இருதயகமலம் மலரவும் இரண்டும் இரண்டுகூறிட அறுக்கும்பொழுது இரண்டுமலரை அரிவாராய் அரிந்துகொண்டு சேருடைய கைத்தாமரைமலர்குவித்துக் கும்பிட்டுத் தேவி கோட்டத்தைப் பிரதட்சணமாகவருவர், சிலமந்திரசாதகர் எ - று.

வனசம் - தாமரை. நகவனசம் - மலர்ந்த வனசம் ; அன்றி உகிருடைய வனசமென்றுமாம். நகரென்பது கோவில்.

(வி - கு.) மூ. வலம்பருவர் நகரே : “ முக்கட் செல்வர் நகர்வலன் செயற்கே ” (புறநா. 6 : 18.) நகர் - கோயில் ; 322 பார்க்க.

(பி-நி) 1 ‘மலர் குலைய’

(சரு)

வேறு

*93. கொக்கொ முங்குபட வோடிமுகில் கூடியனையார்
அக்கொ முங்குபடு கஞ்சக ¹மலம்பவுளரே.

எ - று ஆகாசத்து வருஷாகாலத்துப் பறந்துதிரியும் கொக்கென்னும் பெயரையுடைய வெண்பறவை நிரைபட ஓடிவரக் கருமுகில் அதற்குமேலாகக் கூடினவைபோன்றிருக்கும்படி சங்கு மணிவடம் கோக்கப்பட்ட கருஞ்சட்டையைக் கலந்திட்டவர் பலருள் எ - று.

ஒழுங்கு - நிரை. அக்கொழுங்கு - சங்குமணிவடம். படுதல் - உண்டாதல். அலம்புதல் - கலத்தல் ; அசைதற்கும்பெயர் ; வேலைவடிம்பலம்பநின்றனென்னும் சொல்லாலுணர்க.

(வி - கு.) மூ. இத்தாழிசையின் பொருளுடன், “ நெடுவேண் மாநிலிரம்போலச், செவ்வாய் வானம் தீண்டி மீனருந்தும், பைங்காற் கொக்கினிரைபறையுய்க்ப்ப ” (அகநா. 120 : 1 - 3), “ காரெ னும்பெயர்க் கரியவன் மாநிலிற் கதிர்முத், தார மென்னவும் பொலிந்தன வளப்பரு மளக்கர், நீர்மு கந்தமா மேகத்தி னருகுற நிரைத்துக், கூரும் வெண்ணிறத் திரையெனப் பறப்பன குரண்டம் ” (கம்ப. கார்கால. 41) என்பவை ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

இத்தாழிசையிற் கூறப்பட்டவர்கள் பைரவர்கள். பைரவர் கரியகஞ்சுகம் அணிவாரென்பது, இந்துநாகாப்புத்தாழிசையினாலும், அதனோடு அக்குமாளையையும் அணிவாரென்பது, “ செம்பருதி கடற்குளித்த செக்கரொளியினையந்திப், பம்புமிருள் செறிபொழுது படர்ந்தணைந்து சூழ்வதெனத், தம்பழைய கரியுரிவை கொண்டுசுமைத் ததுசாத்தும், அம்பவளத் திருமேனிக் கஞ்சுகத்தி னணிவிளங்க ”, “ மிக்கெழுமன் பர்களன்பு திருமேனி விளைந்ததென, அக்குமணி யாற்சன்ன வீரமுமா ரமும்வடமும்.....சாத்தியவொண் சுடர்தயங்க ” (பெரிய. சிறுத்தொண்ட. 31, 32) என்பவற்றிலும் விளங்கும். அலம்ப : “ அலைநெடுங் கடலி னீர்தன் வன்ருளலம்ப ” (கம்ப. கடருவு. 79.) உரை. வேலைவடிம்பலம்ப நின்றான் - உக்கிரகுமார பாண்டியன் ; “ மாலைமுடியோன்வேலை வடிம்பலம்ப நின்றதனால் வேலை வடிம்பலம்ப நின்றனென்றெங்கும் விளங்கியதால் ” (திருவா. 21 : 7) ; “ ஆவுமானியற்பார்ப்பன ” (புறநா. 9 : 10) என்பதன் அடிக் குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி-நி) 1 ‘மலம்புகுவரே’

(சுசு)

94. ¹இந்தி ராதியரு மெக்கமல யோனிகளுமே

²சந்தி ராதியரு மத்தலைவி சாதகர்களே.

எ - று பரமேசுவரி திருக்கோயிலில் மந்திரசாதகம் பண்ணுவாரை எண்ணக்கடவதோ ! இந்திரன் அக்கினி வருணன் வாயுவாதிதேவர்களும் எல்லாலோகங்களிலுமுள்ள பிரமாக்களும் எங்குமுள்ள சந்திராதித்திய நட்சத்திரகணங்களெல்லாம் பரமேசுவரியுடைய கோயிலிலிருந்து மந்திரசாதகம் பண்ணுவார்கள் எ - று.

இதற்குப்பயன் அவர்க்கு ஐசுவரியங்களருதே சோதியும் கீர்த்தியுண்டாதலெனவுணர்க.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. சாதகர்கள் : இந்தால் 67,593-ஆம் தாழிசைகளிலும் கூறப்படுவார்கள் ; “ பெத்த முத்தி யில்தான தொரு சாதகர்களே ” (அஞ்சுவதை. 129), “ பகலுமத் தமுமறப் பரமதத் துவமுறச், சகலவத் தவுமெடுத்தயில்வாச்சா தகர்களே ” (மோகவதை. 125), “ சொல்லரிய நனவினெடு துயின் மறந் தவர்களே தூங்குதனி நிட்டைவிடு தொழில்சிறந் தவர்களே, நல்லதொரு ஞானமுற் றிசைதழைத் தவர்களே நாயகி கருணை நாஞ்சா தகர்களே ” (பாசவதை. 210.) உரை. சந்திராதித்திய நட்சத்திரகணங்களெல்லாம் - சந்திரர், சூரியர், ஏனை ஏழுகோள்கள், இருபத்தேழு நாட்கள், ஏனை நட்சத்திரங்கள் ; இவற்றை வடமொழியில் ஜ்யோதிஷ்கரென்றும், பஞ்சவரென்றும் தமிழில் சோதிடரென்றும் கூறுதல் சைனநூல்மரபு ; சீவக. 600, 2817, ந.

(மி-ம்) 1 ‘ இந்திராதிபரும் ’ 2 ‘ சந்திராதிபரும் ’ (சஎ)

வேறு

95. அடையாள முளரித் தலைவியாதி மடவார்

உடையா டிருவகம் படியில்யோ கினிகளே.

எ - று தாமரைமுதலான அடையாளங்களை யுடையாராகிய ஸ்ரீதேவி முதலான பிரதானப்பெண்களெல்லாரும் பரமேசுவரியுடைய திருக்கோயிற் றிருவகம்படிப்பெண்களில் யோகரிட்டை பண்ணின யோகினிப் பெண்கள் எ - று.

சரசுவதியையுங்கொள்க, அவளும் நித்தியசித்திப்பெண்ணுதலின். அடையாண்முளரியென்னும்பாடமழகிது ; அடை - இலை.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. உடையாள் திருவகம்படியில் யோகினிகள் : “ அறுமுக தீர்புர பயிரவி யகம்படியரே ” (நக்க. 431), “ உரையிறந் துணர்விறந் திட னுணர்ந் திடுவரே யுணவுமங் கையில்வரும் பவியுகந் திடுவரே, திரையிறந் தளவிறந் துளபரங் கடலுளே செந்தரும் வடிவருந் தீருவகம் படியரே ” (அஞ்சுவதை. 130), “ மிறிவி றந்தசுக வாரிதி அழந்திடுவரே மிரியம்வந்து பவியங்கையி னயின்றமைவரே, அறிவிறந்துரை யிறந்திட முணர்ந்திடுவரே யமலை யம்பிகை யணங்குடை யகம்படியரே ” (பாசவதை. 211.) உரை. திருவகம்படிப் பெண்கள் - திருவணுக்கத் தொண்டசெய்யும் மகளிர். அகம்படி - உள்ளிடம். அடையாண்முளரி : அடையாளமென்னுஞ் சொல்லே அடையாண், அடையாள் எனவும் வழங்கும் ; “ அடையாண் கிளவியோ டறியக் கூறலும் ”, “ அடையா ளருண்மொழி யறியக்கூறி ”, “ அறியக் கூறிய வடையாண் கிளவியும் ” (பெருங். 1. 36 : 201, 54 : 105, 56 : 184.) (சஅ)

வேறு

96. சுழல்வட்டத் துடிகொட்டத் துணைநட்டத் தினரே

தழல்வட்டத் தனிரெற்றித் தறுகட்கொட் பினரே.

எ - று சுழன்றிருக்கும் வட்டத்தை யுடைய துடியென்னும் பறை கொட்டுமளவில் விரைந்தாடுங் கூத்தினர்.....எ - று.

துணை - விரைவு. கொட்டி - சுழற்றி.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. இதுமுதல் 102 - ஆவதுதாழிசைமுடியப் பைரவர்களின் செயல்கள் கூறப்படுகின்றன. சுழல் வட்டத்துடி : “ உருடுடி ” (அகநா. 19 : 4.)

பைரவர் தமருகத்தையுடையாடுன்பது இந்நூல் காப்புத் தாழிசையாலும், “தயங்குசுடர் வலத்திருக்கைத் தமருகத்தி னெலிதழைப்ப”, “துடிசேர் கரத்துப் பைரவர்” (பெரிய. சிறுத்தொண்ட. 34, 43) என்பவற்றாலும் மறியலாகும். சுழல்வட்டத் துடிகொட்டத் துணைநட்டத் தினர்: “கல கலெ னணி சிறந்த பைரவரீரீர் கலைகளி னெலியடங்க விவகைபூ, தலகலி கெட வியைந்த தேமொடே தமருக விசைவழங்கி யாடுவரே” (மோகவதை. 129); “தமருகக்கடரு கின்றசகி யின்கண்வருவார்” (கலிங்க. 101.)

உரை. சுழற்றி - சுழற்சி; சுழற்றிபோல. (பெருங். 2. 18 : 74.) (சுக)

97. கழுவைப்புக் கறவெட்டிக் கவர்சுற்றத் தினரே
உழுவைச்சிற் றுரிவைப்பச் சுதிரப்பட் டினரே.

எ - து உயிர்க்கழுமுதலான கழுக்களிற்றுக்கு அவற்றை அறும்படி வெட்டிப் பிணங்களைக்கொள்ளும் பேய்ச்சுற்றத்தையுடையர் சிலர்; புலிகளுடைய சிறுதோலையுரித்து அத்தோலைவாங்கி உதிரப்பசுமைகொடாமே உடுத்த உடைப்பட்டினையுடையர் சிலர் எ - று.

உழுவையுதிரப்பட்டென்க; உழுவை - புலி; உரிவை - தோல்; “அரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி” (12 : 62) என்பது சிலப்பதிகாரம். பச்சுதிரப்பட்டென்பதன் பயன், விலைக்குக்கொண்டு உடுத்ததோலல்ல; தாங்களே புலியைப்பிடித்துக்கொல்லாதே உரித்ததோலெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பச்சுதிரம்: “பச்சிரத்தம் வந்தொழுகிட” (கம்ப. பாசப். 40), “பச்சுதிர முற்றெழுக வைப்பசத கோடிகள் பசாசகணமே” (அரிச்சந்திர. விவாக. 121.) உரை. உயிர்க்கழு: “ஏற்றுக் கோட்டி னுயிர்க்கழு வேற்றவே” (தக்க. 667.) (கு0)

98. அகைமத்தத் தளிவர்க்கத் தளகக்கொத் தினரே
பகைகுத்திப் பயில்சத்திப் பருமுகப் பினரே.

எ - து மலர்ந்த மதமத்தையிற் பூவின்வண்டினஞ் சேரவணிந்து வைத்த அளகக்கொத்துக்கலையுடையராயும் பகைகளைக்குத்திப் பழகிய வேலான மூன்று கவட்டினையுடைய ஆயுத்தையுடையராயுமிருப்பர் சிலர் எ - று.

அகைத்தல் - வலியமலர்த்தலுமாம். அளி - வண்டு. முக்கப்பு - சூலம்.

(வி - கு.) மூ. மத்தம் - ஊமத்தை; “மத்தமும் வன்னிய மலிந்த சென்னி மேற், கொத்தலர் கொன்றையர் கொள்ளிக் காடரே” (திருஞா. தே.), “கரந்தையும் வன்னியு மத்தமுங் கூவினம், பரந்தசீர்ப் பரவையுண் மண்டளி யம் மாண” (சுந்தர. தே.), “கரந்தை மத்தமோ டெருக்கலர் கூவினே கடுக்கை, நிரந்த பொறமசடை நின்மலக் கொழுந்தனை” (கம்ப. அகலகை. 52), “மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்” (திருப்.) அளிவாக்கத் தளகக் கொத்தனா; “அஞ்சனமஞ் சனஞ்செய்த தனையவணி கிளர்பம்பை, மஞ்சினடை யிடை யெழுந்த வானமீன் பரப்பென்னப், புஞ்சுநிரை வண்டுதேன் சுரும்புபுடை பரந்தார்ப்பத், தஞ்சினுனித் தனிப்பரப்புந் தும்பை நறுமலர் தோன்ற” (பெரிய. சிறுத்தொண்ட. 27.) பருமுகப்பினர்: “வயங்கொளிமூ விலைச்சூல மணித்திருத்தோண் மிசைப்பொய்ய”, “மருள்பொழிமும் மலஞ்சிதைக்கும் வடிச்சூலம் வெயிலெற்ப” (பெரிய. சிறுத்தொண்ட. 34, 35.) உரை. மதமத்தை - ஊமத்தை; இது மதமத்தமெனவும் வழங்கும்; “கள்ளார்ந்த பூங்

கொன்றை மதிமத்தங்கதிர்மதியம் உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமான்”
(தேவாரம்.) (ருக)

99. உருநச்சுத் தலைநெட்டெட் ¹ ஓரகக்கச் சினரே

² தகுபுத்தப் புதுமக்கட் டலைமக்கட் டினரே.

எ - து விஷதாரை ஓவாது சொரிதரும் தலைகளையுடையவாய் நெடியவாயிருக்கும் எட்டுப்பாம்புகளையே கச்சாக அரைக்குமேற்கட்டின கட்டையுடைய சிலர். அதற்குத்தக்கவாகச் சேர்த்த மனிதர் தலைகளை அவையிற்றின் மேலே மணிவடமாகக் கட்டினகட்டையுடையர் சிலர் எ - று.

எட்டுரகமாவன : அநந்தன், வாசுகி, தட்சகன், கார்க்கோடகன், சங்கன், குளிகன், பற்பன், மகாபற்பனெனவுணர்க. இவ்வெட்டும் எண்மர் கட்டின வல்ல; இவ்வினங்களில் தெரிந்து பலருங்கட்டினவென வுணர்க. மக்கட்டு, மணிக்கட்டான முன்கைக்கும் கலையிற் கட்டின கட்டுக்கும் பெயர். மக்கட்டலையென்பதின் முடிவுணர்க. தகுமென்ற சொல்லால், நாகராசாக் களுக்குத் தக்கபடியுள்ள மனுஷ்ய ராசாக்கள் தலை யெனவுணர்க. இது நிலையாமைப்பொருள்.

(வி - கு.) மூ. புத்தப்புது - மிகப்புதிய. உரை. கலையிற்கட்டின - உடையாடையின்மேலே கட்டின.

(பி - ன்) 1 ‘ஓரகக் கொத்தினரே’ 2 ‘தகுபுத்தத் தலைமக்கட்டலைமைக் கட்டினரே’ (ருஉ)

100. குடரட்டத் தொருசெக்கர்க் குருதிப்பொட் டினரே
படர்பொற்கைச் செறியக்குச் சரிப்பபத் தினரே.

எ - து வீரபுருஷர் குடர்களிலுதிரத்தை ஒருவிரலால் தொட்டு நெற்றியிலிட்டுக்கொண்ட பொட்டுடையர் சிலர்; மிகப்படர்ந்த அழகிய கைகளிற் செறிந்த சங்குமணிச்சரி பத்துப்பத்தினையுடையர் சிலர் எ - று.

வீரபுருஷர் அஞ்சாதுபட்டால் அவர்வயிற்றிலுதிரத்தை ஒருவிரலாற் ரெட்டு நெற்றியிலிடுவரென்றுணர்க.

மிகப்படர்ந்த அழகிய கையென்பது பேய்க்கழகு; இது கோமாளமென வுணர்க.

(வி - கு.) மூ. குடரட்டம் : “ஈரட்டமும்” (குலோத். பிள்ளைத்.) பொட்டு : “திலகமிட்டழகுறத் திரிவர் பைரவர்களே”, “குருதிப்பொட்டுதுதல்” (இரணியவதைப். 100, 111.) படர்பொற்கைச் செறியக்குச் சரிப்பபத்தினரே : “கைக்கணிகோள் வளைச்சரியும்” (பெரிய. சிறுத்தொண்ட. 32.) உரை. பேய்க்கழகு : “புகல்வதென்கொல் பேய்க்கழகு பொல்லாமையென்றே” (மோக வதைப். 389.) கோமாளம் : “கோமாள மானவலைக் குழலாதே”, “கோமாள மான குறிக்கழுத்திகள்” (திருப்.) இச்சொல் கொம்மாளமெனவும் வழங்கும். (ருஉ)

101. இருபக்கத் தொருபக்கத் தெறிவச்சரத் தினரே

ஒருபக்கத் தொளிவட்டத் தொருபொற்றட் டினரே.

எ - து வலமும் இடமுமான இரண்டுபக்கத்திலும் வலப்பக்கமான ஒருபக்கத்திற் சத்துருக்களை எறியாரின்ற வச்சிராயுதத்தையுடையர்,

ம்ற்றை ஒருபக்கமான இடக்கையிலே சோதிவிடும் பொன்னாற்சமைத்த வட்டணைக் கிடுகையுடையர் சிலர் எ - று.

வச்சிரம் - வச்சிராயுதம்.

(வி - கு.) மூ. ஒளிவட்டத் தொருபொற்றட் டினரே : “காழ்கழல் கட் டிய மள்ளர்கள் கைகளின் மெய்க ளடக்கிய, வாளொளி வட்ட முனைத்திட” (பெரிய. ஏனாதி. 16.) பொற்றட்டு : தட்டு - கேடகம் ; “உருவி யோடின கேடகத் தட்டொடு முடலம்” (கம்ப.) உரை வட்டணைக்கிடுகு - வட்டமாகிய கேடகம் ; “கட்டெழில், சேர்ந்த வட்டணைப் பலகை” (பெருங். 1. 42 : 63.) (ருச)

102. தழைவர்க்கக் ¹கருவெப்புத் தடிசுக்ரத் தினரே
கழைமுத்துப் பொதிகக்கக் கிழிகட்பட் சியரே.

எ - று பசுந்தழையைக் கருகும்படிசெய்கின்ற வெப்பான உஷ்ண வியாதியைக்கெடுக்குஞ் சக்கரபூசையையுடையர் சிலர் ; அவர் மூங்கில்கள் முத்துப்பொதியைப் புறப்படவிடும்படி கிழிக்கின்ற கண்களையுடைய காட் டினர் எ - று.

“சக்கரபூசை பூசிப்பார்” என்பது ஐயவத்திற்பாட்டு. கிழிகண்ணென் றது மூங்கிற்கண்ணின் கிழிவை. கட்சி - காடு ; “கமையணற் குழும்பூழ் கட்சிச் சேக்கும்” (205.) இது பெரும்பாஹு.

(வி - கு.) ‘தழைவர்க்கக் கருவெப்பு’ என்றது பாலைநிலத்திலுள்ள உஷ்ணத்தை. கழைமுத்துப் பொதிகக்கக்கிழிகட்சி : “வேய்க ளோங்கி வெண்முத் துதிர வெடிகொள் சுடலையுள்” (காரைக். கோயின் மூத்த. 8.) கண் - கணு.

(பி - ற்) 1 ‘ஒரு வெற்புத்தடி’ (ருரு)

ங.—காடுபாடியது முற்றிற்று.

சு. தேவியைப் பாடியது

103. கவனமாவொ டிராறு சுதிரும்வாரி யூடாடு

கனல்கடாவி யோரேழு கடலும்வாரு மாலாலம்

அவனிவேவ வான்வேவ வளறுவேவ வேவாம

லயிலுநாதன் மாதேவி யகிலலோக மாதாவே.

எ - று வாவுந்தொழில்வல்ல குதிரைகளுடனே துவாதசாதித்தியர் அனைவரையும் வாரிக்கொண்டு நடுவே ஆகாசத்திலே ஊடாடுகின்ற நெருப் புக்களைச் சென்றுதாவிச் சத்த சமுத்திரங்களான லவணம், இட்சு, சுரா, ததி, கிருதம், சீரம், சலமென்னுநின்ற ஏழுகடலையுங் கூட வாரிக்கொள்ளும் ஆலகாலமான விஷத்தைப் பூமி வேவவும் சுவர்க்கம் வேவவும் பாதாளநாகம் வேவவும் வேவாதபடி அமுது செய்தருளின மகாதேவருடைய மகாதேவி, சகலலோகங்களையும் பெற்ற தனித்தாய் எ - று.

கவனம் - முன்னிலிரண்டடிகளை ஒக்கவைத்துப் பாயும் பாய்ச்சல். மாவொடென்றது, ஆதித்தியர்களையும் கொண்டோடிப் போகவல்ல குதிரை

க்ளையுங்கூட வாரிக்கொண்டெனவுணர்க. ஊடாடுகனலாவது, உருமேற்றி நெருப்பெனவும் அக்கினிபகவானெனவுக்கொள்க. அவனி - பூமி. வான் - சுவர்க்கம். அளறு - நாகம். அளறுவேகையாவது நாகத்துள்ளார்க்கு விஷஞ்சென்று வியசனமிருகை. வேவாமலென்றது விடந்தான் கோடியாம லென்றவாறு. கோபித்தாரை வெந்தாரென்றும் வேவாநின்றாரென்றும் சொல்லுவாருமுள்ளார். அயிலுதல் - உண்டல்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. கவனமா : “கவன முவப்பன” (தக்க. 264.) வேவ : “பழுதுளம் வேவா நின்ற பறிதலைக் கையர்” (திருவா. 37 : 74.) அகில லோகமாதா : “உலகினன்னை” (தக்க. 294) ; “உலகமுழு தீன்றபெருங் கன்னி” (திருவாரூர்.), “அகில தலம்பெறு பூவை” (திருப்.), “ஞால மேழையு மீன்ற நாயகி” (திருக்குறி. தக்கனவேளவியழிந்த. 25), “சரா சரங்க ளீன்ற, பெண்மையுரு வாகிய தன் னுணந்தக் கொடி”, “எள்ளரிய பல்லுயிரு மெவ்வலகு மீன்றாள்” (திருவிளை.), “ஸ்ரீமாதா” என்பது லகிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் முதல் திருநாமம்.

உரை. லவணம் - உப்பு; இக்ஷு - கருப்பஞ்சாறு; சுரா - கள்; ததி - தயிர்; கிருதம் - நெய்; சிரம் = ஷீரம் - பால். (க)

104. அனகபூமி கோலோக மருகுநேமி பாதாள
மயனிவாச மேழ்தீவு ¹மசலமேழு ²மேழ்காவு
கனகலோக மேழாழி கருலவீதி போதாத
கலகபூத வேதாள கடகமேய மாயோளே.

எ - று புண்ணியதேசமும் பசுசாதிலோகமும் பெருகப்பட்ட சக்கர வாளமும் பாதாளலோகமும் பிரமலோகமும் ஏழுதீவுகளும் ஏழுமலைகளும் ஏழுபொழிலெனப்பட்ட சோலைகளும் பொன்னுலகமும் ஏழுகடல்களும் இவைகளெல்லாம் விளையாட இடம்போதாதபடி கலகமிடும் ஸ்ரீபூதபசாச கணநாதருடனே மேவியிருக்கும் திருக்கோயிற்றிருமுற்றத்தைபுடைய மகா மாயாசத்தியாய்க் கருகிறத்தைபுடையாள் எ - று.

அகம் - பாவம்; அநகம் - புண்ணியம். நிவாசம் - இருப்பு. அசலம் - மலை. கா - சோலை. கனகம் - பொன். ஆழி - கடல். கருலுதல் - நெருங்கு தல். வேதாளம் - பசாசு. கடகம் - பெரும்படை. மாயோள் - அழகியோ ளென்றும்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. கோலோகம் : 427 - ஆம்தாழிசையின் குறிப்பைப் பார்க்க. கோலோகம் = பசுக்களின் உலகம்; “ஆனிலை யுலகம்” (புறநா. 6 : 7) என்பர். இதன் இயல்பைச் சிவநகு மோத்தரத்துள்ள கோபுரவியலா லும், காசி காண்டத்தாலும் உணர்க. ஏழுகாவு : “எத்த ராதலமு நீழலிடு மேற்பொழிவும்” (தக்க. 404.) காவு : “வீரனை பெய்த வியன் காவு சென்றெய்தி” (இராசராச. 153), “அண்ணல் கண்ணொர் மூன்றின னானைக் காவு கைதொழ” (திருஞா. தே.) வேதாளகடகமேயமாயோள் : “வேதாள நாயகி” (திருப்.) கடகம் - சேனை : “கயிலை யாளி கடகம்”, “பிரமரண்ட கடகம்” (தக்க. 403.) உரை. மாயோள் : யாயாகியளே மாயோளே” (குறுந். 9 : 1.)

(பி - று) 1 ‘மசலமோலியேழ்தீவு’ 2 ‘மேழ்தீபும்’ (உ)

105. இரவையிரு மீர்வாள் கொ லெனவிடாது பாதாள
விருளைவேறு போய்நூறி யெழிலியேழொ டேழாய
பரவையோளி வாளேறு படநடாவி மீள்சோதி
படலகுடி காகோடி பணிமதாணி மார்பாளே.

௭ - து இரத்திரியான அந்தகாரமெல்லாவற்றையுமீர்ந்து களைவதோர் ஈர்வாளென விடாதேசென்று பாதாளத்திருளையெல்லாம் பொடிசெய்து மேலேறி மேகங்களேழாகியயானைகளையும் அவற்றோடுகூட ஏழான கடல்க ளாகிய யானைக்கூடங்களையும் சோதிபட நடாத்தி மீண்டசோதி படலமான நாகராசாக்களின் மாணிக்கச்சூழுகாகோடிகளைப் பணிவிக்கும் மதாணியான பேரணிகலப் பதக்கமுடைய மார்பினள் ௭ - று.

இப்பாட்டில், ஈர்வாளென்றது இருளின்செறிவைப்பிளத்தலினென வுணர்க. வேறுபோய் நூறுகையாவது என்னும் மேனோக்கிய சோதி யானது கீழ்நோக்கியுஞ்சென்று ஆதித்தியசோதிபோல்வது. பொடிசெய் தென்றது இருட்டினையென்றுரினைக்க. மேகமும் கடலுமென்றது அவற் றின் கருநிறங்களை. எழிலி - மேகம். ஒளி - யானைக்கூடம்; யானை ருண்ணுமிடமுமாம். வான் - சோதி; எறித்தற்றொழிலால் வாளென்று பெயர்பெற்றது. “சோதி படலசூடி காகோடி மணிமதாணி” என்று பாடங்கொண்டு, சோதிப்பெரும்பரப்பினையுடைய முடியின்மணியாலான மதாணியெனப் பொருள்கொள்வாருளர். மணியென்றபாடத்திலும் பணி யென்னும் பாடமழிகுதி; முடியும் பணியும் மதாணியென்பது மிக்க அழ குடைத்து.

(வி - கு.) மூ. ஒளி: “தரும னோளியோடு” (தக்க. 497), “நீடிய வாரி யுஞ் சேவகர் தண்டமும், கூடமு மோளியும் யானை சேரிடம்” (திவா.) ஏறு- எறியுந்தொழில்: “ஏறு தூக்குமிடியெரி” (தக்க. 583.) (க)

106. நிகரவேறு ¹வேறாய நிலவுவீசு பேரார

நிபுடமாலை ²மால்யாறு நிமிரவீழ்வ போல்வீழ

மகரவேறு ³மீராளி மதுகையேறு மாறாடி

வதனபாக மேய்வாரு வலையமோது காதாளே.

௭ - து வேறுவேறுபட்ட திரள்முத்து நிலாவாகப் புறப்படவிடும் முத்து மாலையின் நெருக்கமானவை பெரிய யாறுநிமிர்தற்கு விழுவதுபோல விழ வும், மச்சசாதியில் மகரங்களில் ஆணேறும் இரண்டு யாளியேறுகளும் வலியுடையவானவையாக்கக்கொண்டு கோத்தன இரண்டு தம்மில் மாறாடி முகபாகங்களிலே மேவித் திருத்தோளிலிட்ட வாருவலயங்களை மோதும் காதினையுடையாள் ௭ - று.

நிகரமென்பது திரள். நிபுடமென்பது நெருக்கம். மாலை - சகசிரதாரை யென்னுமுத்தக்கோவை. மதுகை - வலி. வதனம் - முகம். வாருவலயம் - தோள்வளை.

(வி - கு.) மூ. நிபுடம்: “நெடிய முதுதண்டு சத்ரசாமரம் நிபுடமிட”, “சண்டைத் திரட்கழுகு தொடர்நிபுட கருடனடர் தர” (திருப்.) பேரார ...வீழ: “நதிக்குப் போத வொழுகுமுத் தாரமும்” (தக்க. 280), “காக்குங் கடலேழின் முத்தும் வரகங்கை, தூக்கு மருவியிற் சூழ்போக்கி”, “மன்னன் புனைந்த திருமுத்தின் மாலையை, அன்னம் படிந்தாடவா றென்னும்”, “சாத்து மயிடேகத் தாரைபோற் ருழ்கின்ற, கோத்த பரு முத்தக் கோவையாள்”, “ஆர்க்கு நதியேழு மாரமோ”, “பாய வரு முத்த மாலை பலதுக்கித், தூய வருவியாத் தோன்றுவார்” (குலோத். உறா, 42, 131, 142, 150, 214), “காவிரி, மாதர்மண் மடந்தைபொன் மார்பிற் ருழ்ந்ததோ, ரோதநீர் நித்திலத் தாம மொக்குமால்” (பெரிய.

திருநாட்டு, 2.) இதன்பின்னடியுடன் 370 - ஆம் தாழிசையின் கருத்து ஒத்துள்ளது. உரை. சகசிரதாரை - ஆயிரம்வடமுள்ள ஓரணி.

(பி - ம்) 1 'வேருக' 2 'வான்யாறு' 3 'சுராளிமறுக' (ச)

107. தமரநூபு ராதார சரணியார ¹ணுகாரி

தருணவாணி லாவீச சடிவமோலி மாகாளி

அமரர்வாழ்வு வாழ்வாக வவுணர்வாழ்வு பாழாக

வருளுமோகி னீயாகி யமுதபான மீவாளே.

எ - து ஆரவாரத்தைபுடைய சிலம்புக்கு ஆதாரமாயுள்ள திருவடி மலர்களைபுடையாள் ; வேதங்களுக்கு ஆதாரமாயுள்ளாள் ; இளநிலவை விரித்து விளங்குஞ் சடைமுடியையுடையாள் ; மகாகாளி ; அவள்தான் பண்டு தேவர்களின்வாழ்வு வாழ்வாகவும் அசுரர்களின்வாழ்வு பாழாகவும் அனுக்கிரகிக்கும் மோகினிவடிவு கொண்டருளி அமிர்தபானம் ஊட்டியருளினவள் எ - று.

தமரம் - ஆரவாரம். நூபுரம் - சிலம்பு. சரணி ; உடைப்பெயர். ஆரணம் - வேதம். ஆதாரம் - உடம்பு. தருணம் - இளமை. சடிவம் - சடை. காளி - கறுப்பினையுடையோள்.

(வி - கு.) ஸு. தருணவாணிலாவீசசடிவமோலி : “சடையும் பிறையுள் தாழ்ந்த சென்னிக், குவளை யுண்கட் பவளவாண் முகத்தி” (சிற்ப. 23 : 1 - 2), “பகிர்மதியம் பூத்த தாழ்சடைச்சி” (திரூப.) உரை. உடைப்பெயர் - தன் உடைமையாற்பெற்ற பெயர் (தொல். பெயர். கு. 11, சே.)

(பி - ம்) 1 'ணுகாரி' (ரு)

108. எறியலோவி மாவாத மிரியவீசி யூடாடு

மெழிலிபீறி மாமேரு ¹விடையைநூறி யோராழி

முறியமோதி வான்யாறு ²முழுதுமாறி யாகாய

முடியவேறி மேலாய முகடுசாடு தாளாளே.

எ - து எடுத்தவிசையால் மகாவாதமான பெருங்காற்றானது எறிகை தவிர்ந்து இரிந்தோடாநிற்க எடுத்துவீசியருளி ஆகாசத்திடையே நடையாடு மேகங்களைப்பீறி மகாமேருவினிடைக்கட்டைப் பொடியாக்கிச் சோதிச்சக்கரமான ஏகசக்கரத்தை முறியும்படியடித்து ஆகாசமெங்கும் வழிமாறிவழிமுழுதுங்கெட்ட அவ்வாகாசம் இனியில்லையென்ன வெளியடங்க முடியச்சென்றேறி எல்லாவற்றிற்குமேலான மோட்சலோகத்தைச் சாடி யருளிய ஸ்ரீபாதங்களைபுடையாள் எ - று.

எறியலென்றது காற்றெறிதலென்னுந்தொழில். ஓவதல் - ஒழிதல். மாவாதம் - பெருங்காற்று. எழிலி - மேகம். மேகத்தைப்பீறுதலாவது ஸ்ரீபாதமெடுத்த கடுமை மேகத்துக்கு ஓடவேண்டினதில்லையெனவுணர்க. மகாமேருவின் இடைக்கட்டாவன சுவர்க்கங்கள். ஓராழி - சோதிச்சக்கரம்.

(வி - கு.) ஸு. முகடு : “முகடு படுமண்ட கோளகை”, “முகடு தகர்ந்து சிந்த” (தக். 140, 437) என்பவற்றினுரைகளும் இங்கே ஆராய்தற்குரியன. உரை. சோதிச்சக்கரம் - தருவ சக்கரம்.

(பி - ம்) 1 'விடியுதாறி' 2 'முழுதுமாடி' (சு)

109. ¹வழியுரீறு வேரூர மகிழுமோரொ ரோர்கூறு

மறமறாத வாணுள மடமறாத மாணுள

ஒழியுமோரொ ரோர்கூறு மொருவராகி நேராகி

யுடையகேள்வ ரோர்பாதி யுருகுகாதல் கூர்வாளே.

எ - து திருமேனியைமுட்ட வழியவிட்டதிருரீறு வேறுகூறுகூறு நிரம்பச் சம்மிரமிக்கும் ஒருபக்கத்தை வீரமறாத புருஷனுள, நின்ற ஒரு பக்கத்தை மடப்பமறாத மான்போல்வாள் ஆளாநிற்கச்செய்தேயும் தமக் கின்றியொழிந்த ஒவ்வொருபக்கத்தே நின்றவராகத் தமக்குவமையாகத் தம்மையுடைய சுவாமியாகிய ஒருபாதி யுருகும் காதல்மிகுவாள் எ - று.

வழியுரீறு - வழியவிட்டரீறு ; வழுவில்ரீறு - வழுவில்லாதரீறென்று மாம். திருரீறுவேறேநிரம்ப மகிழுமென்பது இடப்பாகமும் திருரீறுபட மகிழ்வர் மகாதேவரெனவுணர்க. எனவே இடப்பக்கம் வலப்பக்கத்தைத் தழுவலும் வலப்பக்கம் இடப்பக்கத்தைத்தழுவலும் கொள்க. வீரமறாதார் மகாதேவரொருவருமெனவுணர்க.

(வி - கு.) ழு. ‘வழியுரீறு வேரூரமகிழும்’ என்பதனுடன், “தணிதவ ளப்பிறையைச் சடைமிகை வைத்தவிடைத் தலைவர் வனத்தினிடைத் தனி றுகர்த்தஞ்சிறைத், தணிதவளப்பொடியிட டடையவிலச்சிளையிட டமுத மிருத்தியசெப் பனையதனத்தினளே” (கலிங்க. 112) என்பது ஒத்துள்ளது. உடையகேள்வர்.....உருகுகாதல்கூர்வாள் : “பரிவகலத்தழவிப் புணர்கல விக்குருகிப் பட்சடைமுக்கணுடைப் பரமர்கொடுத்த” (கலிங்க. 110.)

(பி - டி) 1* ‘மழுவினதிழுகை’

(எ

110. அதரசோதி மீதாடு குமுதவாச வாயார

வமிழ்தமாக நேராக வகிலலோக மீரேழும்

உதரசோபி தாநாபி கமலவாயி னான்மீள

வுமிழுரீலி மேலாய வுவணவூர்தி யூர்வாளே.

எ - து திருவதாச்சோதிச்செஞ்சிவப்பு மேன்மேல்மீதாடுங் குமுத மான அரக்காம்பல் போன்றிருக்குஞ் சுகந்தமுடைய திருவாய்க்கு நிரம்ப அளவுபோதவும் பதினாறுலோகமும் லோகத்திலுள்ளவத்துக்களும் ஒன்று மொழியாமல் ரோயப்போம்படி திருவயிற்றுக்கு அமிழ்தமாகவும் அமுது செய்து, மற்றந்த அமுதுசெய்த பதினாறுலோகங்களையும் மீளத் திருவயிற் றிற்சோதியுண்டான திருத்தொப்புளான மடுவிற்பிறந்த செந்தாமரையி னாலே புறப்படவிடும் ரீலி, வரிட்டமான கருடபகவான ஏறி ஊர்ந்து திரி வாள் எ - று.

அமிழ்தம் - உணவு. உதரம் - வயிறு. சோபிதம் - சோதி. உமிழ்தல் - புறப்படவிடெல் ; இஃது இந்திரஞாலங்காட்டுதல். இப்பாட்டு இடக் கரடக்கு.

(வி - கு.) ழு. குமுதவாசவாய் : தக்க. 318. நேராக - அழிய, தேய்ந்து போக ; இத்தால் 690, 691, 692 - ஆம்தாழிசைகளும், அவற்றிற்காணப் படும் நேர் என்ற சொல்லின் உரையும், “எக்கிரியுமெக்கடலுநேர்” (தக்க. 705) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன. ரீலி : “கடவுணீலி”, “கதங்கொ ணீலி” (தக்க. 359, 608). உவணவூர்தியூர்வாளென்றது, தேவி விஷ்ணு சக்தியென்னும் கொள்கையைத்தழவி ; “பொங்க மளிப்புண ரித்துயில் வல்லி” (தக்க. 73) என்றற்போல. உரை. இந்திர ஞாலம்-இந்திர சாலம். (அ)

111. வலையவாள ராமீது துயில்விடாத தான்மான
மதியமூர்ச டாமோலி மகணர்தாமு மீதோடி
அலையுமேக லாபார ¹கடிதடாக மாநாக
வமளியேறி னூராக வழகுசூர நேர்வாளே.

எ - து வளைத்த வளையத்தையுடைத்தாய்ப் படுக்கையான வார்த்தைக் கீர்த்தியையுடைய பாம்பின்மேலே என்றும் உறக்கத்தைத் தவிராத தன்னை யொப்பப் பாலசந்திரன் தவழ்ந்து திரியுந் சடையை முடியாகவுடைய சுவாமியான மகாதேவரும் மேலேபோந்து அலைகின்ற மேகலாபாரத்தை யுடைய அல்குற்பரப்பான பெரும்பாம்பின் படுக்கையின்மேலே ஏறினூராக, அழகுமிகும்படி அதற்கும் பொருந்துவாள் எ - று.

வலையமென்பது, திருப்பாற்கடலில் இப்பாம்பு வளையமாகிவிடினால் லது நேர்கிடக்கின் தலையும்வாலும் கடற்புறத்திற்கிடக்கு மெனவுணர்க் ; வாள் - வார்த்தை, கீர்த்தி ; மாணிக்கச்சோதியென்பாரும் பாம்புச்சோதி யென்பாருமுளர். துயில் - உறக்கம். தானென்பது விட்டுனுசத்தியை. சடாவென்றது சடையை. மீதோடியலையு மேகலையாவது அல்குலை விட்டுக் கழன்றுபோன மேகலையெனவுணர்க். இதுவும் இடக்கரடக்கு.

(வி - கு.) உரை. இப்பாம்பு.....உணர்க் : இப்பாம்பின் நீட்சியைப் பற்றி 154 - ஆம்தாழிசை விசேடவுரையில், ‘ஒருபடத்துக்கு ஒருபாற்கடல் ஒப்பல்லது உடம்பின்நீளத்துக்கு உவமையிலையெனவுணர்க்’ என வெழுதிமிறுப்பதும் இங்கே கோடற்குறித்து.

(பி - ம்) 1 ‘கடிதடாதமாநாக’ (கூ)

வேறு

112. போர்ப்பன தீம்புகையோ புராதனரோ மப்புகையே
ஆர்ப்பன பல்லியமோ வந்தரதூந் துமியுமே.

எ - து தேவியுடைய திருக்கோயிலை முட்டப்போர்ப்பன தித்தித்த தூபமான புகைகளையோ? அல்ல; பிறவுமுள; அவை பழையோருடைய அக்கினியோத்திர ஓமப்புக்கையே. தேவிக்குத் திருப்பள்ளியெழுச்சி முதலாகத் திருவர்த்தயாமீறகவுள்ள மங்கலகாரியங்களுக்கு முழக்கக்கடவ வாச்சியங்கள் பலவுமேயோவுள்ளன? அல்ல; தேவலோகத்தில் இந்திராதி பிர மாதிகளால் பூசைசெய்து முழக்கப்படுகின்ற ஆகாசதந்துமிமுழக்கங்களு முள எ - று.

தீம்புகை : அகில், கண்டசர்க்கரை, கற்பூரம் இம் மூன்று முதலாகிய முப்பத்திரண்டு தூபத் திரவியங்களெனவுணர்க். என்னை? “நேர்கட்டி செந்தேனிரியாசங் கற்பூரம், ஆர மகிலுறுப்போ ரைந்து” என்பன முத லானவை. இவற்றை யாமளநீதிற் கண்டுகொள்க. ஓகாரம் சிறப்பினும் வினவினுங்கொள்க. துந்துமி : அனுகரண சத்தத்தாற்பிறந்தபெயர்.

(வி - கு.) உரை. தூபத்திரவியம்முப்பத்திரண்டு : சீவக. 623, ந. ; “முப்பத் திருவகை போமா லிகையினும்” (சிறப். 6 : 77), “ஓரை விரை யினு மீரைத் துவரின்னும் ஆறைந்தின் மேலிரண் டோமா லிகையினும்” (சிறப். 6 : 76-9, அடியார். மேற்.) என்பவற்றால் இவை அபிஷேகத் திரவி யங்களாகவும் கூறப்படுமென்று தெரிகிறது. நிரியாசம் - மசின், குங்குலி யம் முதலியன ; சீவக. 534, ந. உரை. (க0)

113. பரவுவன யாமளமோ பதினெட்டுப் புராணமுமே விரவுவன பூதமோ விண்முதலைம் பூதமே.

எ - து தேவியைத்துதிப்பன பிரமயாமள முதலான பிரதமயாமளங்களும் ஒன்பதிற்குன்பது எண்பத்தொன்றான உபயாமளங்களுமேயோ? அல்லன பிறவுமுள; அவை பிரமாண்டபுராணமுதலாக விட்டுணு புராண நடுவாகக் கூச்மாண்டபுராணங்கடையான பதினெட்டுமகாபுராணங்களுமே. அன்றியே தேவியுடைய ஸ்ரீபாதங்களைச் சென்று சேர்வன வீரபத்திர விசித்திர கர்ணதிகளான ஸ்ரீபூதகணங்களேயோ? அல்லன பிறவுமுள; அவை ஆகா சாதிகூதமான பஞ்சமகாபூதங்களும் எ - று.

சதாசிவ ஈசுவர ருத்திர விட்டுணு பிரமாவென்னப்பட்ட பஞ்சமகா பூதங்களும் தேவிதிருக்கோயிற் நிருவாசலிற் பணிசெய்யக்கடவ பஞ்சபூத மகாபாசாகளெனவுணர்க. ஓகாரம் இங்குமொக்கும்.

(வி - கு.) உரை. பிரமயாமளம் போல விஷ்ணு யாமளம், ருத்திரயாம ளம், சக்தியாமளம் முதலிய யாமள நூல்கள் பலஉள என்பர். வீரபத்திர விசித்திரகர்ணதிகளான ஸ்ரீபூதகணங்கள்; இவர்களின்பெயர்களை 473 - ஆம் தாழிசையின் உரையிலுல் அறியலாகும். சதாசிவ.....பாசாகள்: 761-ஆம் தாழிசையினுரையிலும் இக்கருத்தைக் காணலாகும். பஞ்சமகாபூதங்களும் தேவியின் நிருவாசலிற் பணிசெய்யக்கடவன என்பது, “பூதமவள் திரு வாசல் காவ லாகும்” (அஞ்ஞவதை. 121) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது. ‘சதாசிவ.....என்னப்பட்ட பஞ்சமகாபூதங்கள்’ என்பதனோடு, ‘ஐவகைப் பூதத்துக்கும் நாயகரான பிரமா விட்டுணுருத்திர ஈசுவரசதாசிவர்கள்’ (தக்க. 138 - உரை) என்பதும் ஒப்பிடற்பாலது; ‘சதாசிவனும் மயேச் சுரனும் உருத்திரனும் அரியும் அயனும் பூதங்கட்குத் தெய்வமாகலின் ஐவரென்றார்’ (முருகு. 254, ந.) என்பதும் இக்கொள்கையை வலியுறுத் தும். (கக)

114. ஆடுவன தோகையோ வயனூர்தி யன்னமுமே பாடுவன பூவையோ கின்னரங்கள் பலவுமே.

எ - து தேவிதிருக்கோயிலிற்கூத்தாடுவன பிள்ளையாருடைய துவச வாகனமான தோகையில்களேயோ? அல்லன; பிரமாவனுடையவாகன மான அன்னங்களுமுள. தேவி கீதப்பிரியையாதலால் பாடுவன தேவியால் வளர்க்கப்பட்ட பூவைப்பட்சிசாதிகளேயோ? அல்லன; தேவலோகத்தி லுள்ள கின்னரமிதுனங்களான அபேதப்புட்களின் இனம்பலவுமுள எ - று.

கொட்டாட்டுப்பாட்டுப் பூசாந்தம்.

(வி - கு.) உரை. பிள்ளையார் - முருகக்கடவுள். துவசவாகனமான - துவசமும்வாகனமுமான. கின்னரமிதுனங்கள் - ஆனும்பெண்ணுமாக வுள்ள கின்னரபட்சிகள். கின்னரங்கள் பாடும்தன்மையையுடையனவென் பதை, இந்தால் 151, 610 - ஆம்தாழிசைகளாலும் அவற்றின் உரையாலும் அறியலாம்; “பாடுகின்றன கின்னரமிதுனங்கள் பாராய்” (கம்ப. சித்திர கூடப். 12); இவை இசையின் குணகுற்றங்களை அறியும் ஆற்றலுடை யனவென்பது சீவகநீந்தாமணி, 657, 660 - ஆம் செய்யுட்களாலும் அவற் றின் உரையாலும் தெரிகின்றது. கொட்டாட்டுப்பாட்டுப் பூசாந்தம் - கொட்டும், ஆட்டும், பாட்டும் ஆகிய இவை பூசையின்முடிவில் நிகழ்த்தப் படுவன; “கொட்டாட்டுப்பாட்டாகி நின்றனை”, “கொட்டாட்டொடு பாட் டொலியோவாத்துறைபூர்” (தே.) (கஉ)

115. வனமலரோ பூமாரி வானக்கற் பகமலரே

கனசலமோ வபிடேகங் கடவுட்கங் காசலமே.

எ - து தேவிக்குத் திருமுடிமுதல் திருமேனிக்குச் சாத்தப்பட்ட புட்ப வருடம் திருக்கோயிலிலுண்டாகிய கற்பகசாதியான ஐந்துபவனச்சோலை யிலுண்டான புட்பங்களேயோ? அவையல்லன; சுவர்க்கத்து அமராபதியிலுள்ள கற்பகவிருட்சங்களின் நித்தியமான புட்பங்களுமுள்ளன; அன்றியே தேவிக்குத்திருமஞ்சனமாகத் திருவயிஷேகம் பண்ணுவன மேகசலங்களேயோ? அவையல்லன; தெய்வீகமான ஈசுவரனுடைய திருமுடியிற் கங்கையின் சலங்களுமுள எ - நு.

கனம் - மேகம். கடவுட்கங்கையை ஈசுவரன் திருமுடியிற் கங்கையாகப் பொருளெழுதிய குறிப்புணர்க.

(வி - கு.) உரை. ஐந்துபவனச்சோலை - தேவியின் திருக்கோயிலிலுள்ள கற்பகச்சோலை முதலிய ஐந்து சோலைகள்; பவனம் - கோயில்; தக்க. 66 முதலியவற்றைப் பார்க்க. (கக)

116. வயங்குகுழை மதியமோ ¹வாளிரவி மண்டலமே

தயங்குகவுத் துவமோபூண் டனிச்சோதிச் சக்கரமே.

எ - து தேவிக்குத் திருக்காலிடப்படும் குழை சந்திரனேயோ? அல்ல; ஒளிபொருந்திய ஆதித்தனுமல்லனோ? அன்றியேயும் திருமார்புக்கு ஆபரணமாவது ஒளிவிட்டுவிளங்கிய கவுத்துபமென்னும் இரத்தினமேயோ? அல்ல; ஆகாசத்திற் சந்திராதித்த கிரகநட்சத்திர தாரகாகணங்களைக் கொண்டு உலாவாநின்ற ஏகசோதிச்சக்கரமுமே எ - நு.

தேவிக்கு மதியம் முத்தக்குழையென்றும் இரவிமண்டலம் மாணிக்கக் குழையென்றுங் கொள்க.

இதனால், தேவி சருவலோகமும் தானேயாதலறிக.

(வி - கு.) உரை. சந்திராதித்தகிரக நட்சத்திரதாரகாகணங்கள்: 94-ஆம் தாழிசைக்குறிப்பைப்பார்க்க. தேவி சருவலோகமுந் தானேயாதலறிக; இக்கருத்தை உரையாசிரியர், 'தேவிதான் இவ்வுலகமெல்லாமெனவுணர்க' (தக்க. 158, உரை) என்றும், 'இதுசருவலோகமென்னுமாம்' (தக்க. 245, உரை) என்றும், 'தோற்றப்பட்டருபமெல்லாம் பரமேசுவரியின் வடிவெனக்கொள்க' (தக்க. 292, உரை) என்றும், 'சகத்தில் வடிவெல்லாம் பரமேசுவரி வடிவும்.....எனக்கொள்க' (தக்க. 293, உரை) என்றும் இவ்வாறே ஆங்காங்கே வெளியிட்டுச் செல்வர்.

(பி - ம்) 1 'வாளிரவி'

(கச)

117. சார்த்துவன கோசிகமோ ¹தன்பேழைத் தமனியமே

ஆர்த்துவன வறுசுவையோ வந்தயிலா வமுதமுமே.

எ - து தேவிக்குத் திருவுடையாடையாக உபாசக பாரசவன் சார்த்துவன கௌசிகப்பட்டாடைகளேயோ? அல்ல; பண்டைத் தனது பேழைப் பொன்னுடையல்லவோ; அன்றியும் தேவியைப்பூசிக்கும் பாரசவன் அமுது செய்விப்பன அறுசுவையடிசிலேயோ? அல்ல; முடிவில்லாத ஆயுஷ்யத்தைக் கொடுக்கும் அமிர்தமல்லவோ? எ - நு.

இவ்வமுதம் உதவுவார் தேவர்களெனவுணர்க. இது யாமளத்திற்குண்டது. கோசிகப்பட்டு - கௌசிகவிஷய பாசனம்.

(வி - கு.) உரை. பாரசவன் - தேவிபூஜை பண்ணுபவன் ; 'பாரசவ முனிவரில் யாமளேந்திரர் செய்த இந்திரகாளியம்' (திருப்ப. உரைப்பாயிரம்.) ஆபுஷ்யம் - ஆபுன். கௌசிக விஷயபாசனம் - கௌசிக நாட்டில் நெய்யப்படும் பட்டு; விஷயம் - நாடு.

(பி - ம்) 1 * 'தன் பழைய'

(கரு)

118. கொடும்புரிசை நேமியோ கொற்றப்போர் நேமியே

¹இடுந்திலக மான்மதமோ² வெண்டிசைய மான்மதமே.

எ - து தேவிகோயிற்றிருமதில் சக்கரவாளபருவதமோ அல்ல; தன்னுடைய ஆக்கினசக்கர மல்லவோ? அல்லவாகிற சக்கரவாளபருவதத்தைக் கடந்து பாரசமயிகள் புகுதாரோ? அன்றியே, நெற்றிக்குத் திலகமிடுவன கத்தூரியோ? அல்ல; எட்டுத்திக்குளும் நின்ற ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபௌமம், சுப்பிரதீபமென்கின்ற திக்கசங்களினுடைய கபோலத்தலங்கள் முதலான சத்ததாரைகளின் மதங்களல்லவோ? எ - று.

எனவே திருநெற்றிக்குக் கத்தூரித்திலகம் போதாதெனக்கொள்க.

இதில் தேவிபெருமையுணர்க.

(வி - கு.) உரை. யானைக்குமதமுண்டாகும் இடங்கள் ஏழாவன : கன்ன மிரண்டு, கண்களிரண்டு, துதிக்கைத் துவாரம் இரண்டு, கோசமொன்று ; "எழுதிற்றதினு மிகவிடுவன மததாரை" (வி. பா. சூது. 79.)

(பி - ம்) 1 'இடுந்திலகம்' 2 'எண்டிசை மாமதமுமே'

(கக)

119. ¹அடிச்சுட்டு நூபுரமோ வாரணங்க ளனை த்துமே

²முடிச்சுட்டு முல்லையோ முதற்கற்பு முல்லையே.

எ - து தேவியுடைய திருவடிமலர்களைச் சுற்றும்படிந்ந்து கட்டிக்கொண்டிருப்பன நூபுரமான சிலம்புகளோ? அல்ல; வேதமந்திரசாகையாகிய சகசிராஸ்பதமான மந்திரங்களுமுளவல்லவோ? அன்றியே, திருமுடிச்சுற்று மாலையாவன வல்லிசாதிமுல்லைப்பூவோ? அல்ல; தன்னுடைய பிரதான குணமான பதிவிரதமுல்லையல்லவோ? எ - று.

சிலம்போசையும் வேதமந்திரவோசையும் ஒக்கும். கற்புக்கு முல்லை சொல்லுதற்குக்காரணம் ஸ்ரீயும் சரசுவதியுமுதலாயினோர் புண்ணியப்பாப வழிச்செல்வரெனவுணர்க.

(வி - கு.) மு. அடிச்சுட்டு.....ஆரணங்களனைத்துமே : "ஆரண நூபுரஞ் சிலம்பு மடிகள்போற்றி" (திருவிடா. கடவுள்.) கற்புமுல்லையின் இலக்கணத்தை, பு. வெ. முதலியவற்றால் அறிக. முடிச்சுட்டுமுல்லை : "பண்ணிறச் சுரும்பு சூழும் பனிமுல்லைச் சூட்டுவேயந்தார்", "கரும்புந் தேனுமமிழ்தும் பாலுங் கலந்த தீஞ்சொன்மடவாட், கரும்புமில்லையு மயக்கி யாய்ந்த முல்லைச்சூட்டு மிலைச்சி" (ரீவக. 624, 2438), "முல்லையங்கோதை, சில்கூட்டணிந்து", "முடிமிசையணிந்த முல்லையங்கோதை, கொடுங்குமுழ தினைக்குங்காதினர்", "மங்கலநறுஞ்சூட்டு மரபினன்னணிந்து" (பெருங். 1. 42: 149, 2. 5: 83 - 4, 3. 22: 211.) உரை. வேதமந்திரசாகையான சகசிராஸ்பதமான மந்திரங்கள் : "சால்வரிகென்று நாலுமறை யாயிரமுகங் களான வுயர்சாகைபல கொண்டுதேட" (மோகவதை. 134), "சாத்திரத்திர ளான சடுதிகழாஸ்பதத்தமை யாதவருமறை" (திருப்.) தன்னுடைய பிரதான

குணமான பதிவிரதம்: “கற்புடையபெணையகி”, “பதிவிரதைவேதனானி”, “பதிவிரதம்பற்றப்பெற்ற மகப்பெண்”, “படிதருங்கற்புக்கற்பகம்” (திருப்.)

கற்புக்கு முல்லைசொல்லுதல்: “முல்லைசான்ற கற்பின் மெல்லியல்”, (சிறுபாண். 30; நற். 10; அகநா. 274); “வாணுத லரிவை முல்லைமலைய” (ஐங். 408.) “முல்லைந் தொடையருந்ததி” (பிரபு. கைலாய. 27.)

(பி - ம்) 1 ‘அடிசூட்டு’ 2 ‘முடிசூட்டு’ (கஎ)

ச.—தேவியைப்பாடியது முற்றிற்று.

௫. பேய்களைப் பாடியது

இதில் பேய்களின் உருவவர்ணனையும் அவற்றின் பசி மிகுதியுங்கூறப் படுகின்றன.

120. எல்லைநான் மறைபரவு மிறைமகளைச் சிறிதுரைத்தாம்
தொல்லைநா யதியுடைய ¹பேய்க்கணங்கள் சொல்லுவாம்.

எ - து தனது விசேஷப் பிரபாவத்தை நாலுவேதங்களும் புகழவல்லவளை எம்முடையதரத்தார் புகழ்கை ஆவதன்றிகிலும் எங்களறியாமையாற் சிறிதுசொல்லினோம். இனிப் புராதனநாயகியான பரமேசுவரியுடைய பசாசகணங்களையுஞ் சொல்லுதும் எ - று.

தொல்லை - பழமை. கணங்கள் : இரண்டாவது தொக்கது.

(வி - கு.) ழு. தொல்லைநாயகி: “இழையணி சிறப்பிற் பறையோள் குழவி” (மூருகு. 259), “பூமிக்கடன் மூவர்க்குமுனா” (திருப்.), “பூரண புராதனை சுமங்கலை” (தாயுமானவர்.)

(பி - ம்.) 1 ‘பேய்க்கணங்களைச் சொல்வாம்’ (க)

வேறு

121. வாயெழப் புகைந்துகீழ் வயிற்றெறிந்து மண்டுசெந்
தியெழக் கொளுந்தியன்ன குஞ்சிவெஞ் சிரத்தவே.

எ - து நாயிக்குக்கீழானவயிற்றிற் பசியின்பெருமையாலே எழுந்த உதராக்கிளிச்சுவாலை புறப்பட்டு வாயினாலே மேனோக்கிப் புகைந்து தலைக் கொண்டு சிவந்த நெருப்பெழக் கொளுந்தினுற்போல் இருக்கும் மயிரையுடைய தலைகளையுடையன எ - று. குஞ்சியென்றதனால் ஆண்பேயெனக் கொள்க.

(வி - கு.) ழு. கீழ்வயிற்று: ‘கீழ்வயிற்றுக்கமலை’ (நன். 368, மயிலை. மேற்.) தீயெழக்கொளுந்தியன்னகுஞ்சி: இந்தால் 58 - ஆந்தாழிசையில், ‘எரிதலை’ என்றதற்கு எழுதிய குறிப்பைப் பார்க்க. உரை. குஞ்சி ஆண் மயிரென்பது, “குஞ்சிவேர்பறித்தகுண்டர்” (தக்க. 372) என்பதனுரையாலும் அறியப்படும். (2)

122. ¹புரண்டுபோத வேரிவாரி போனபோன பூமிபுக்
²கிரண்டுபோது முண்டுமுண்டி லாதபோ லிருப்பவே.

மதுச்சமுத்திரமான கட்கடற்கு ஏறுநீர் இழிநீருளவோவென்னிற்கட லாந்தன்மையால் உரைத்ததெனவுணர்க. வேரி - மது. வாரி - கடல். ஏறுநீர் இப்பேய்களுக்குப் பயப்பட்டுப்போவது போன்றது. கடல் வற்ற வற்றப் பிரமா படைக்குமென்ப. அவனுக்கு ஈகவரன் பணித்த பணி இது.

(வி - கு.) உரை. ஏறுநீர் - நதிகளிலிருந்து பாயும்நீர். இழிநீர் - கால் வாய்களின்வழியே புறத்திற்செல்லுநீர்.

(பி - ன்) 1 'புரண்டு, போதும்' 2 'கிரண்டு போழ்து மூண்டும்' (ஈ)

123. பாதியிற் பிலந்துழாவு பாறுகால மாறுகால்
ஓதியிற் செவித்துளைத் திளைக்குமுத் துடுப்பவே.

எ - து பாதிக்காலில் ஏழுமிலத்துவாரமும் துழாவவல்லவாயிருக்கும் பாறியகாலையுடையன; மாறுகாலையுடையவாகிய ஓந்திகன்பலவும் பண்டே புக்கிருக்கும் செவித்துளைபிடத்திற்கு இடைவிடாதே யிருக்கும் முத் துடும்புகளையுடையன எ - று.

பாதியிற் பிலந்துழாவுங் காலெனவே பேயின் பெருமைகொள்க.

(வி - கு.) மு. பாறுகால்: "பட்டடி நெட்டுகிற் பாறுகாற்பேய்" (11-ஆவ்திருமுறை, திருவால்வ. பதி. 6.) செவித்துளைத்திளைக்குமுத்துடுப்பவே: இதனுடன், "உழுவைத்தழைசெவி.....கழுது" (பொன்வண்ணத். 75), "புக்குவாளரி முழங்குசெவி" (கம்ப. விராதன். 9), "வெய்யவெங் கதிகளை விழுங்குவெவ்வரா, செய்தொழி லிலைதாயில் செவியின் ரெள்ளையான்" (கம்ப. கவந்தன். 17), "கட்செவிக்கிடங்காட்டுஞ்செவியின்" (இரணியவதை. 118), "ஆந்தை பாந்தி யிருப்பத் துரிஞ்சல்புக்கங்கு மிங்குமுலாவுஞ் செவியன்" (கலிங்க. 127) என்பவைகளும் ஒப்புநோக்கற்பாலன. முத்தும்பு - முத்துமையையுடைய உடும்புகள்; "முத்தெருது" என்றதுபோல; தக்க. 461, 580, 789. (ச)

124. எழுங்கடற் பகைப்பிணத்தும் ¹ரவிதிகந்த வெல்லைபோய்
விழுங்கடற் பகைப்பிணத்து மோடியுண்டு மீள்பவே.

எ - து ஆதித்தன் உதயஞ்செய்தருளும் கிழைச்சமுத்திரத்திற் புறத்திலே நின்று அவனுடன் யுத்தஞ்செய்யும் அசுரர்களை அவன் கொன்றருளினால், பட்டமூன்று தாரு பிரத்துபதினாயிரவர் பிணங்களை அப்பொழுதே சென்று புக்குத் தின்று பிண்ணையும் அவ்வாதித்தன் அத்தமிக்கும்பொழுதே மேலைச் சமுத்திரத்தினது புறத்தினின்றுபொருத அசுரர்களையும் அவ்வண்ணமே அவன்கொன்றால் அவ்வண்ணமே அவர்களின்பிணங்களையும் ஓடிச் சென்று தின்று மீண்டுவருவன எ - று.

திகந்தம் - திக்கின்முடிவு; திக் அந்தம்; அல்லின்மேல் அச்சேறின ஆரியமுடிவு; இதனைக் குற்றியலுகரவீறென்னாதே தமிழாமிதற்குத் தமிழா முடிவு, "புள்ளி யீற்றுமூன் னுயிர்தனித் தியலாது" (தொட. புணர். சூ. 36) என்பதனும் கொள்ளின், ககாரவொற்று முதலிய வல்லெழுத்துக்களாகும் மொழிக்கிதுகியில்வாரா; ஆனபடியால், இதனைத் திக்கென்னுஞ்சொல்லின் கடைபையக்குறைத்து உயிரேற்றி முடித்துக்கொள்க; ஹரு, கோடு, மூக்கு என்பவை முடிந்ததுபோலக் கொள்கையும் நலமாக; "சிறைத்தன் வரினு மியைந்தன் வரையார்" (தொட. எச்ச. 6) என்பதனும் கொள்ளலுமாம். திகந்தமென்றதனும் கிழக்கறுதியும் மேற்கறுதியும் கொள்க. இப்பாட்டில்

ஒடியென்னுஞ்சொல்லால் தேவியுடைய குற்றேவல்செய்ய வருதற்குரிய பேய்களின் விரைவு கூறப்பட்டது. ஆகித்தன் முப்பதுநாழிகையிற் செல்லுமிடம் முழுதும் ஒரு முகூர்த்தத்திற் போய் வருவன பேயுள வென்றவாறு.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. ரவி எழுங்கடல். உரை. ஆகித்தனுடன் யுத்தஞ்செய்யும் அசுரர் மந்தேகர் எனப்படுவர். அவர் இறந்திறந்து மீட்டுமீட்டும் பிழைப்ப ரென்று பழையதூல்கள் கூறும்; “தரங்க வாரிதிப் புறத்தெகிர் மலைந்த வெஞ் சமரில், உரங்கொள் கூர்நெடும் படைகளா லுடன்றமற் தேகர்”, “மந்தேக ரெல்லா மலைவுற்று மடிந்து வீழ்ச், செந்தே ரருக்கன் குடபாற்றிசை சென்று சேர்ந்தான்” (வி. பா. கண்ணன்றுது. 87, எட்டாமபோர். 33), “வந்தெதி ரவுணர் தங்கண் மணிநிறத் திட்டுவாங்கும், கொந்தொளிக் குருதி தோய்ந்த கூர்றுதி யீட்டி போலும், கந்தயிக் கரும்புக் கஞ்சக் கடிமலர் மணந்த கேள்வன், சிந்திய கிரணக் கற்றை செந்நிறம் படைத்த தோற்றம்” (காஞ்சிப். பன்னிரு. 357.) அல் - மெய்யெழுத்து. அச்ச - உயிரெழுத்து. முகூர்த்தமென்பது மூன்றேழுக்கால்நாழிகையென்பது முதற் பலவாறுக்க கூறப்படும்.

(பி - டி) 1 ‘இரவிறந்த’

(ரு)

125. எயிறிரண்டு தட்டினா டுமில்விரண்டெ முந்துபாழ்
வயிறறிந்து தாழ்செறித்து வைத்தவொத்த வாயவே.

எ - து மேலுங்கீழுமாரா வாயுதடு இரண்டிலும் ஏறி இழிந்து இதழொன்றிற்கு இரண்டெயிறுக்கீழ்மேலும் நாலெயிறுளவன்றே அவை இவையிறிற் வயிறிற் பெருமையறிந்து வாயையடைத்துத் தாழிட்டு வைத்தனபோன்றன எ - று.

இல்லையாயின் உலகமெல்லா மொருக்காலே விழுங்குமென வுணர்க.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. பாழ்வாயுறு: “அசும்புதூர்வயிறு” என்பர்மின்; தக்க. 232. (சு)

126. ¹வயங்களிற் புறப்பொருப்பில் வேரிவாரி வந்துதிக்க
கயங்களிற் ²கடாமிடா மடுத்தெடுத்த கையவே.

எ - து வலிகளாலே சென்றுசென்று சக்கரவாளபருவதங்களின் புறத்து மதுச்சமுத்திரங்களை வாரியுண்டு வந்து பின்னைத் திக்கயங்களின் செவிமுதல்மதங்களை மிடாக்களை மடுத்தெடுத்து மிடற்றின்மடுத்த கையினையுடையன எ - று.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. மிடா - முகத்தற்கருவிகளுள் ஒன்று; இங்கே பெரிய பாளை; “மிடாப்பலவும்”, “மிடாக்களிற் சொரியவாரிர்”, “ஏறின மிடாக்கள் வெந்து சமைந்தன” (தக்க. 230, 739, 749.) உரை. செவிமுதல் - காது. கயத்தின்செவிமுதல் மதம்: “இருகவுட்டுளை வாக்குகார்க்கடங்கள்” (காஞ்சிப். விநாயகர்.)

(பி - டி) 1 ‘வயங்கொளிப் புறப்பொருப்பு’ 2 ‘கடப்படா’ (எ)

வேறு

127. உலரெலும்பொ¹ டொசிரம்பி னுடலினின்ற ²குடலைபோன்
றலர்சிலம்பி யிழைசுழன்று வெளியடங்க வணிவவே,

௭ - து பசையறவுலர்த எலும்புடன் கட்டொசிந்த நரம்புடன்நின்ற பசாசுகளினுடம்புகளைக் கிணற்றுக்குக் கட்டிவிட்ட குடலையாக நினைத்துக் கொண்டு பெருத்தசிலந்திகள் தம்முடைய வாய்தூலால் அவற்றின் வயிற் றெலும்புகளின் இடைவெளி தோன்றுவகை அணிவன ௭ - று.

இதன்பயன் தம்முடம்பின் மாங்கிசங்களையும் தம்முதராக்கினி தின்ற தென்றவாறு. குடலை - கிணற்றிற்கூடு (கிணற்றின் உறை.)

(வி - கு.) மூ. இத்தாழிசையின் கருத்துடன், 234, 235 - ஆம்தாழிசை கள் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பி - ற்) 1 'டொருக ரம்பினுடல நின்று சுடலை யென்' 2 'குடலை யென்' (அ)

வேறு

128. குறிக்குமெக் கொழுக்களுக்கு மிக்கடிக்கொ டுக்கொடுத் தெறிக்குமெப் பிறைக்குமெட்டி ரட்டிநெட்டெ யிற்றவே.

குறிக்கும் எக்கொழுக்களுக்கும் - பேய்களின் பற்கு உவமையாக உல கத்தாராற்சொல்லப்பட்ட உழுக்கொழுக்களெவற்றினுக்கும்; குறித்தல் பிறைக்குமொக்கும். கொடுக்கொடுத்து : இரட்டைக்கிளவி. எறித்தல் - நிலாவெறித்தல். பிறை - பதினாலாம் பக்கத்துப்பிறையும், முதற்பக்கத்துப் பிறையும்.

(வி - கு.) மூ. எட்டிரட்டி - மிகுதியைக்குறிக்கும் ஒருவழக்கு; "கார் முழக்கொலியி னெட்டிரட்டிநிறை கடன்முழக்கென முழக்கெழ" (சேக் கிழார்புராணம், 58.) எரிக்கு மெப்பிறைக்கு.....நெட்டெயிற்றவே : "எயிறி ரண்டருகு வெண்டிறைக்கு" (தக்க. 420.) உரை. பக்கம் - திதி; "மாக்கட னடுவ னெண்ணைப் பக்கத்துப், பசுவெண்டிங்க டோன்றி யாங்கு" (குறுந். 129 : 3 - 4.) 'பூர்வபக்கத்துப் பதினாலாம் பக்கம்', 'பூர்வபக்கத்துப் பதின் மூன்றாம் பக்கம்' (சிலப். 8 : 45-71, உரை; 10 : 1-3, உரை.) (க)

129. ¹கதுப்பிறக் கழுக்களிற் ²பழுக்களைக் கடித்துழிப் புதுப்பிணைத் திரைப்புமிக் கடிப்பொருப் பொருப்பவே.

௭ - து உயர்ந்த கழுக்களிற் புழுவெலும்புகளைத் தம்முடையவாய் களில் இரண்டுகதுப்பும் ஒடிந்தோடக் கடித்துத்தின்று அவையிற்றிற் பசை காணாதவிடத்திற் புதிதான பிணங்கிடைத்திலதென இரைப்புமிக்கு வயிற்றடி வீங்கிப் பொருப்பொருத்த பலபேயுமுள ௭ - று.

கதுப்பென்றது கொடிற்றை. இரைப்பு - மோகம்; செந்தமிழ். பொருப்பொருப்ப : இரட்டைக்கிளவி.

(வி - கு.) மூ. இரைப்பு : "இரைத்தகூர்பசி", "ஞால முண்ட வயிற் றிரைப்பை யடக்குமின்கள்" (தக்க. 242, 762); "உணரும் வாழ்க்கையை யொன்றறியாத, இரைப்ப னேனுக்கொ ருய்வகை யருளா யிடைமருதுறை யெந்தைபிரானே" (சுந்தர. தே.)

(பி - ற்) 1 'கதுப்பினிற்' 2 * 'பிணத்தினைக்' (க0)

130. புரக்குமற் புதத்துயிர்க் கிழத்திபுக் குழித்தமக் கிரக்கமற் றிருப்பதற் கெடுத்துளைத் திளைப்பவே.

எ - து பசாசகணங்கள் தமக்கு உணவுமுதலாயின கொடுக்கு ம்கர் தேவி வாழ்க்கைப்பட்டுப்புக்க மகாதேவர் தங்களுக்கு உணவுமுதலாயின கொடாதே இரக்கமின்றி யிருப்பதற்கு எடுத்துக் கதறி முறையிட்டு இளைத் திருப்பன அநேகமுள எ - று.

அம்புதத்துயிரென்றது உணவுண்டாகில் இருந்து உணவில்லையாகில் வருந்தும் இதுவல்லது காணப்படாத பிராணனென்றவாறு.

அம்புதம் - அசிசயம்; அது காணப்படாமை. புக்குழியென்றது மகா தேவரை. உளைகை - கதறுகை.

(வி - கு.) ழு. புக்குழி - புக்ககம், கணவன்வீடு; இங்கே மகாதேவர்க் காயிற்று. உரை. மகாதேவர் தங்களுக்கு உணவுமுதலியன கொடாதே இரக்கமின்றியிருப்பதற்கு எடுத்துக்கதறிப் பேய் முறையிட்டதை, இந்தால் 223-6-ஆம் தாழிசைகளாலுணரலாகும். (கக)

வேறு

131. மதிதூரந்து வரவொழிந்த ¹மதறினைந்து சதமகன்
பதி ²தூரந்து ³படையயின்று சிறிதவிந்த பசியவே,

எ - து சந்திரனைத் தூரந்து மின்னை அவன் ஆகாசத்தில் வருதலைத் தவிர்த்த கருவத்தை நினைந்து தேவேந்திரனது பதியான. சுவர்க்கத்தைத் தூரந்து அதில் தேவர்களான படையைத்தின்று சிறிதடங்கின பசியை யுடையன எ - று.

இது தாக்கவாதம். இது தமிழில் தகடுர் யாத்திரையிலுமுண்டு. இக்கதை வேதக்கதை.

(பி - டி) 1 'வது நினைந்த சதுமுகன்' 2 'தூரந்துபடவயின்று'
3 'படியயின்று' (கஉ)

132. கருநிறங்கொ டுருவுகொம்பு வெருவுமும்பர் கழிவிடும்
பரிபிளந்து தசைமிசைந்து ¹சிறிதவிந்த பசியவே.

எ - து கருநிறத்தைக் கொண்டு மிறகுடலை உருவுகொம்புகளாம் குத்த வல்ல கடாக்களை வெருவுந் தேவர்கள் பண்டு கட்டவிழ்த்துவிட்ட குதிரை களைப் பிளந்து மற்றவற்றின் மாங்குசங்களைத் தின்று சிறிது பசிதவிரந்தன, அப்பசாககள் எ - று.

இது பண்டு மகிஷவதைபண்ணின பரமேசுவரி, தன்னை-வஞ்சித்து விட்ட தேவர்கள்மேல் தன்படைகளைப் போகவிட்டகதை யெனவுணர்க.

உருவுகொம்பு : அன்மொழித் தொகை. கழி - கயிறு. இதனை "வானுகத்தின் றுளைவழி கோதழி கோத்தென" (6) என்ற திருச்சிறம்பலக் கோவையிற் கண்டுகொள்க.

(வி - கு.) ழு. கழி : இச்சொல் கயிறென்னும்பொருளில் வருதலை, "கழிப்பிணிக் கறைத்தோ விரைகண் டன்ன" (அகநா. 67 : 13), "நோன்கழிசிவணி" (சீவக. 2749) என்பவற்றாலும் அறியலாகும். கரு நிறங்கொடுருவுகொம்பென்றது, மகிஷாசுரனை.

(பி - டி) 1 'பசிதணிந்த பணியவே'

(கக)

133. இருவிசம்பு வறிதியம்ப விடிவிழுந்த தெனவிழும்

பெருவிலங்க லனபுயங்க பிசிதவுண்டி பெறுபவே.

எ - து பெரிய ஆகாசத்திற் சுவர்க்கம் அரசினிற் பாழ்பட்டுக் கதறப் பூமியிலே அசனிவிழுந்தாற்போலவிழுந்த மலைபோன்றிருக்கும் வடிவை யுடைய பாம்பினிறைச்சியை உண்டியாகப்பெற்றுப் பசிதீர்ந்தன எ - று.

புயங்கம் - பாம்பு. பிசிதம் - மாங்கிசம்.

(வி - கு.) மூ. இதிற்கூறப்படும் பெருவிலங்கலன புயங்கமென்றது, சாபத்தால் இந்திரபதவியிலிருந்து விழுந்த நகுடனது மலைப்பாம்பினுரு வத்தை. (கச)

134. வாரியுண்டு மேகவிர்த்ர வாகனங்கள் வாய்விடும்

சோரியுண்டு ¹சூன்முதிர்ந்த போன்மிதந்த தோலவே.

எ - து சமுத்திரசலத்தைக் குடித்து மேகமான தேவேந்திரவாகனங் களைப் பிடித்துக்கொண்டு பிளந்து மற்றவற்றின் வாயாற்சொரிகின்ற இரத் தங்களை மிகவுங் குடித்து உள்ளிற் கொர்ப்பம் வளர்ந்தாற்போல மேன்மிதந்த தோலையுடையன எ - று.

சோரி - உதிரம். சூன்முதிர்ந்தலாவது உடம்பின் மாங்கிச மிகுகை.

இது காண்டாவனப்பூசற்கதை.

(வி - கு.) உரை. காண்டாவனப்பூசற்கதை வி - பா. காண்டவதகனச் சருக்கத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

(பி - டி) 1 'சூன் மிதந்த'

(கரு)

வேறு

135. மிசைபெருதுகுற ளானகூளிகளும்

விம்மி யுள்ளதிசை செம்மியே

திசைபெருது¹தடி யாதபாரிடமு

முடைய ஞலகுடைய செல்வியே.

எ - து மேல்வளர ஆகாசமில்லாமையிற் குறளான பேய்களையும் திக்குழுட்டப் பருத்துவிம்மித் திசையைடைத்து மீண்டும்வளரத் திக்குப் பெருது தடிக்கைதவிர்த்த பூதங்களையும் உடையன, அகிலலோகராயகியான பரமேசுவரி எ - று.

மிசையென்றது ஆகாசத்தை. கூளி - பேய். பாரிடம் - பூதம்.

(வி - கு.) மூ. மிசைபெருது குறளானகூளிகள்: "எழுந்து நிற்கின் விசும்பினின் முட்டியே யிடம்பெருமன் முடங்கி யிருப்பன" (இரணியவதை. 119.) செம்மி: "சேனை யேவின நெனக்கணுஞ் செம்மவே" (தக்க. 662', "செந்நென்னுந் திண்கதவஞ் செம்மி" (இயற்பா. 3: 12), "தொட்டு மேலெழுந் தோங்கிய துளியிற் பூழி, யட்டிச் செம்மிய" (கற்ப. தாலைகான். 31.) உலகுடைய செல்வி: "அகில லோகநாயகி யமர்ந்ததோர்.....ஆலம்" (தக்க. 139.)

(பி - டி) 1 'கடிதாய பாரிடமும்'

(கசு)

ரு.—பேய்களைப்பாடியது முற்றிற்று.

கூ. கோயிலைப் பாடியது

[இதில், தேவியினுடைய கோயில் வருணனையும், அக்கோயிலிலுள்ள ஆலமரத்தின் பெருமையும், தேவியின் அமளியான அரவாசின் பெற்றியும், தேவி வீற்றிருக்கும் சிறப்பும், தேவியின் பஞ்சாயுதங்களின் செயல்களும் தேவி திருமேனியின் அழகும், தேவி ஆளுடையபிள்ளையார் சமணரை வாதிஸ் வென்ற கதையைச் சொல்லும்படி கலைமகளைப் பணித்தலும், அவ்வாறே கலைமகள் அக்கதையைச் சொல்லுதலும், தேவி கேட்டு மகிழ்ந்து கலைமகளுக்கு அருள் செய்தலும் கூறப்படுகின்றன.]

136. இக்கணங்கள் வந்துகுழும் ¹யோகயா மளத்தினுள்
²மெய்க்கணங்க ளேவிரும்பு கோயில்யாம் விளம்புவாம்.

எ - து முன்சொல்லப்பட்ட பூதபசாசகணங்களால் வந்துகுழப்பும் வேதசிவாகமங்களாற்பொருந்தும் யாமளசாத்திரத்தினுற் சொல்லப்படுகின்ற ஈசுவரியின் பதினெண்கணநாதராலும் விரும்பப்படுகின்ற கோயிலை யாம் இனிச் சொல்லப்படுகின்றோம் எ - று.

பதினெண்கணமாவன தேவகணம் பிதிரர்கணமுதலியன.

(வி - கு.) உரை. யாமளசாத்திரத்தினுற் சொல்லப்படுகின்ற ஈசுவரி : “பரவுவன யாமளமோ பதினெட்டுப் புராணமுமே” (தக்க. 113.) பதினெண்கணம் : “பதினெண் பதாதி புடையே பரந்த படையே” (தக்க. 445); ‘பதினெண்கணங்களாவார் தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னரரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும் சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதரரும் நாகரும் பூதமும் வேதாளமும் தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோருமென இவர்’ என்பர் புறநானூற்றுவரையா சிரியர் (புறநா. 1, உரை); ‘பேயும் பூதமும் பாம்புமீருகிய பதினெண்கணம்’ என்பர் பேராகிரியர் ; தெரல். பொ. 256, உரை.

(வி - டு) 1 * ‘யாமளாகமத்தினுள்’ 2 ‘மெய்க்கணங்கள் மேல் விரும்பு’ (க)

வேறு

137. கீழுமேழுநிலை மேலுமேழுநிலை கோயில்வாயிலிரு கிரியுமே
 குழுமேழ்கடலு மகழிசக்கரிகிரி புரிசைகாவலொரு குலமே.

எ - து கீழேழுலகமென்று சொல்லப்பட்ட சத்தபாதாளங்களும் கீழ்நிலை; மேலேழுலோகமும் நாயகிகோயிலின் மேல்நிலை; இது கோயிற் கட்டணம். திருவாசல் உதயகிரியும் அத்தமனகிரியுமான இரண்டுமேல்களும். கோயிற்கிடங்கு சத்தசமுத்திரங்களும். இந்நக்கோயிற் கு மதில்சக்கரவாளம். இந்நக்கோயிற் கட்டணம் இத்தனைக்கும் ரட்சையாவது தேவி திருக்கையிலிருக்கும் ஒருகுலம் எ - று.

கோயிற் குக் கிடங்குண்மை உதயணங்கதையிற் கண்டுகொள்க.

(வி - கு.) மூ. சக்கிரிகிரிசை : “கொடும்புரிசை நேமியோ கொற்றப் போர் நேமியே” (தக்க. 118.) காவலொரு குலம் : “சக்கரம் தண்டு குலஞ்சலியாத காலயே” (பாசவதை. 155.) உரை. கட்டணம் : ‘தாரகுந் தகைப்பென்றது ஒழுங்குபாட்டையுடைய ஆண்டு வாழ்வார்க் கல்லது அிறர் புதுதற்கரிய மாளிகைக் கட்டணம் என்றவாறு’ (பதிற். 64 : 7, உரை.) (உ)

138. பூதநாயகர் மகோதராதிகள் புரக்கவாயின்முறை புகுதுவார்
வேதநாயகி விமானபீடிகை யநேககோடிவட மேருவே.

எ - து இப்படிக்கொத்த திருக்கோயிற் றிருவாசற் காவலாளராகிய மகோதரர் குண்டோதரர் வியாக்கிரமுகராதி காரண பூதகணநாதர் உள்ளூப் புக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து, வரவிடுகவென்ன, தடைதவிர்த்து விலகாது புகுமினென்றருளப் புகுதப்பெறுவார், ஐவகைப் பூதத்துக்கும் நாயகரான பிரமா விட்டுணு ருத்திர ஈசுவர சதாசிவர்கள். வேதநாயகியான விசுவேச வரியுடைய கோயிற் பலிபீடமானவை அநேக கோடி வடதிசை மகாமேருக் கள் எ - று.

புரத்தல் - அனுக்கிரகத்தல். அனந்தசக்கரவாளமுண்டென்னுங் கதை யால் மகாமேருவும் அநேக கோடியுள வென்பர். அநேகங்குவடுகளையுடைய மகா மேருவொன்றுமேயென்பாருமுளர். இது மகாசத்தியான தேவி பெரு மைக்குப் போதாது.

(வி - ரு.) மூ. மகோதராதிகள் : மகோதரர், குண்டோதரர், வியாக்கிர முகர், கும்போதரர், விசித்திரகர்ணர், சிங்கமுகர், கசகர்ணர், பட்சபாட்சர் முதலாயினர் ; 473-ஆம் தாழிசையுரையைப்பார்க்க. மகோதராதிகள் புரக் கப் பூதநாயகர் முறை வாயில் புகுதுவார் என இயைக்க. உரை. ஐவகைப் பூதத்துக்கும்.....சதாசிவர்கள் : 113, குறிப்பைப் பார்க்க. (உ)

ஆலமரம்

139. அப்பெரும்பழைய கோயிலூடகில

லோகநாயகி யமர்ந்ததோர்

ஒப்பருங்கடவு ளாலமுண்டதனை

யுள்ளவாசிறி துரைத்துமே.

எ - து இங்குச் சொல்லப்பட்ட பெரிதாய்ப் பழையாயிருக்கும் சரு வாண்டங்களான கோயிலினடுவே எல்லாலோகங்களுக்கும் நாயகியான பரமேசுவரி சமித்திருப்பதொரு வடவிருட்சமுண்டு. அதனை உள்ளப்படி சிறிது சொல்லுவோம் எ - று.

பழையகோயிலென்பது பிரமாபூதலான காரணேசுவரராலும் செய்ய ய்ப்படாத கோயில். அதுதான் நித்தியசித்தமெனவுணர்க. இது வைதீகம். உள்ளவா வென்றது உள்ளவாறுமுரைப்ப அரிதென்றபடி.

(வி - ரு.) உரை. சருவாண்டங்களானகோயில்என்பது “கூறுவேதமுஞ் சூழுதற்கருங் கோயிலுக்குநா னளவை கூறுகேன், ஆறுநாலுதிக் குள்ள நீளமே யம்மைகோயிலுக் களவையாவதே” (யாசவதை. 150) என்பத னாலும் உணரப்படும். (பி - டி) 1 ‘யுள்ளவாறினி’ (ச)

வேறு

140. முடுகியபுறம்பு நீர்நலிய முகடுபடு மண்டகோளகையை

நெடுகியவரம்பி லாதபனை நிரைகொடுச மந்தநேயியது.

எ - து உகாந்தகாலத்தில் உலகத்தை முட்டமுடுகிவந்த புறம்பிலுள்ள மகாசமுத்திரங்களீரான பிரளயோத்தி நலிதலாற் பாழ்ப்பட்ட அண்ட கோளகைகளைத் தன்னுடைய நெடுகிய அளவில்லாத பெருங்கவடுகளான பலநிரைகளைக்கொடு சுமந்துதாங்கிய சுற்றுக்களையுடைத்து எ - று.

முகபெதல் - பாழாகை ; முகடு மோட்சமுமாம்.

(வி - கு.) மூ. புறம்புரீர் - பெரும்புறக்கடல்.

(ரு)

141. விரிகடல்கொளுந்தி வேவவிழ ¹வருமிகுபதங்க ராறிருவர்
எரிவிரிகரங்க ளாறியெழ வெழுகுழையசைந்த சாகையது.

எ - து விரிவினையுடைய கடல்களெல்லாம் அழல்கொளுந்தி வேம் படிக்கீடாக வருமிக்க பதங்கர்களான ஆதித்தியர் பன்னிருவருடைய நெருப்புவிசிற கதிர்கள் பன்னீராயிரமும் குளிர்த்துபோம்படி அப் பொழுது எழுகின்ற முகிழ்விரி சிறுகுழையசைந்த கொம்புகளை யுடையது எ - று.

எனவே திக்குத்தோறும் துவாதசாதித்தர்வரினும் இப்படிப்படுவரென வுணர்க.

மிகுபதங்கரென்றது, ஈசுவரனுடைய அங்கிசமானது பற்றி. அதனை அட்டபூர்த்தி யென்னும் ஈசுவரன் பெயராலுணர்க. பதங்கர் - ஆதித்தர். கரம் - கதிர் ; சகசிரகிரணம்.

(வி - கு.) மூ. குழை - தளிர். உரை. ஆதித்தியர்...பன்னீராயிரமும் : “சூரியர்கள் பன்னிருவர் பன்னிரண்டாயிரஞ் சுடரொடுஞ் சுழ்வருவரே” (தக்க. 78.) அட்டபூர்த்தி : “எண்குறவனொரு பேருரு” (452.) “இருநிலையத் தீயாகி நீரு மாகி யியமானன யெறியுங் காற்றுமாகி, அருகிலைய திங்களாய் ஞாயிறுகு யாகாச மாயட்ட மூர்த்தியாகி” (தே.)

(பி - ம்) 1 ‘வருமிகு மத பதங்கராறிருவர் ஒரு கதிர் கரங்களாறியற’

(சு)

142. சதுமுகன்முடிந்த ஓழியொரு

சருகிலையுதிர்ந்து தூர்புனலி

¹னிதுமுதலவைந்து பூதமென

விருநிலம்வழங்கு ²சோபையது.

எ - து ஒரு பிரமா மரித்தால் அந்தப் பிரமகற்பத்தில் ஒரு சருகிலை விழும் ; விழுவதாகியவது கடலினடுவே விழுந்தால் அந்தக்கடலினது கம்பீரமெல்லாம் தூர்ந்து தரையாம் ; இத்தரை முதலாக ஐந்து பூதங்களாமென உலகத்தார் வியவகரிக்கும் அழகுடையது அது எ - று.

“இது முதலியைந்தபூதமெனவிரு நிலம்வழங்கு” எனப்பாட மோதி, இது முதலாக இயைந்துபொருந்திய பூமியான பூதமாய் வழங்குமென்பாரு முளர்.

(வி - கு.) மூ. சோபை : “மதிமிசை யிடைவிளங்கு சோபையது” (தக்க. 146.) உரை. கம்பீரம் - ஆழம்.

(பி - ம்) 1 ‘னிதுமுதலியைந்த’ 2 ‘சாகையது’

(எ)

143. இறுதியினெரிந்து பாருருக

வெழுகனல்கரிந்து போயவிய

உறுதியினனந்த சாகைதொறு

மொருதனிகுளிரந்த நீர்மையது.

எ - து உகாந்தகாலத்து எரிந்து பூமியிருக்கும்படியாக எழுகின்ற யுகாந்தாக்கினி கரிந்துபோய் அவிதும்படிக்கு ஈடாக உரவிதாய் அளவில் லாத கவல்தொறும் ஒன்றாய்த் தனித்தனி குளிர்த நீர்மையுடைத்து அது எ - று. இறுதி - ஊழி. உறுதி - சத்தி. (அ)

144. படியடியெறிந்து கால்பொருது
பலகுலவிலங்கன் மேருவொடு
குடியடிபறிந்த நாளுமொரு
குழைசலனமின்றி நீடுவது.

எ - து பூமியினுடைய ஊசிவேர் அடிபறிய எறிந்து மகாவாதஞ் சென்று தாக்கியபொழுது பின்னைப் பல குலபருவதங்களோடு மகா மேருவங் குடியிருப்பு அடிபறிந்த மகாகற்பாந்தநாளிலும் அந்தக் காற்றுக்கு ஓர் அற்பமாயினும் ஓர்இலை அசங்காதே நிலைநிற்கத் தானு முண்டாவது அது எ - று. கால் - காற்று. (வி - கு.) ழு. “குடியடிபறிந்த” : 29. (க)

145. மழையென¹வுகங்க ளேழெழிலி வரவரவிசம்பின்² மாறுவது
பழையன³பொதும்பி லேழுமெழு பரவையுமடங்கு கோளினது

எ - து யுகாந்தங்கள்தோறும் மேகமேழும் உலகமெல்லாம் ஏகோதக மாய்ப் பெய்யுநாள்வரவர அம்மழைப்புனல்களை ஏற்றுக்கொண்டு ஆகாசத் திலே மாறிப் பூமியைக்காப்பது; பழையனவான பொதும்பில் இவ் வேழு மேகப்புனல்களையும் கடலேழினது சலங்களையும் கொள்ளுங் கோட்பாட் டிணையுடையது எ - று.

இதன்பொதும்பிலடங்குவன இவையென வுணர்க.

(வி - கு.) உரை. ஏகோதகம் - ஏக உதகம்.

(பி - ற்) 1 ‘வுகங்களோடெழிலி’ 2 ‘மாறுவன’ 3 ‘பொதும்பி
னேழ் பெரிய’ (க0)

146. அரிதனிதுயின்ற தோரிலையி
லரனவையிருந்த நீழலது
¹விரிசுடர்நிவந்த சாயைமதி
மிசையிடை விளங்கு சோபையது.

எ - து மகாவிட்டுணு பதினாலோகமும் அமுதுசெய்தருளிப் பள்ளி கொள்ளும் பாற்கடற்பரப்புப் போதாமல் வந்து உறங்கும்படி விரிந்த இலையையுடையது. அதுவுமன்றி மகாதேவரான தட்சிணமூர்த்தி அறு பத்துநாலு கலைக்கியானமும் உலகத்தாரெல்லார்க்கும் உபதேசிப்ப ஆத் தானமிருந்த நிழலினையுடையது. மிக்குவிரிந்த பிரகாசத்தையுடைய சந் திரன்மேலேபோய் அவன்மேல் விளங்கித்தோன்றும் நிழலினையுடையது எ - று.

(வி - கு.) ழு. அரிதனி துயின்றதோரிலையில் : 148 - ஆம் தாழிசை முற்றும் இங்கே அறிதற்பாலது ; “வைய முண்டெனி துஞ்சுமால்” (தக். 646.) அவையிருந்த : “அவையிருந்த வரசர்” (வி. பர. வாரணவத. 61.) உரை. மகாதேவரான.....நிழலினையுடையது : “நாயனார், ஐயமுண்டெரு மம்பணித்தருளு மாதியால்” (தக். 646.)

(பி - ற்) 1 ‘விரிசினே நிவந்தசாகை மதிமிசை விடவிளங்கு சோலையது’(கக)

147. இசையனபிலங்க னேழுமத னிடையிடைவிழுந்த ¹வேர்விரவ
மிசையனபதங்க னேழுமதன் விடுகவடுதந்த கோடரமே.

எ - து ஓசையையுடையவான ஏழுமிலும் அவ்வடவிருட்சத்தின்
கீழிடத்துவிழுந்த வேர்களின் வெளியந்தரம்; இனி மேனின்ற ஆகாசத்
தானமான பதங்களேழும் அவ்விருட்சத்தின் பெரிய கவடுகளிலாகியகோட
ரங்களின் இடையே நின்ற பெரிய வெளிகள் எ - று.

கோஷவதியென்பது நாகலோகத்திற்கும் வீணைக்கும் பெயர்; 'இசை
யனிலங்களேழும்' என்பதற்குப்பொருள், இவைகொண்டு கண்டுபிடித்த
தென வுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பதங்கள் - உலகங்கள்.

(மி - ம்) 1 * 'வேர் விழுது' (கஉ)

148. உரியபலவண்ட கோடிபுகு முதரமொடனந்த கோடியுக்ம்
அரிதனிதுயின்ற தோரிலையி லதனளவியம்பு வாரெவரே.

எ - து அமுதுசெயற்குரிய திருப்போனகமான பிரமாண்டமுதலாகிய
அநேககோடி அண்டங்களைபும் இவற்றிலகப்பட்ட மகாமேருவாதி அநேக
கோடி வத்துக்களையும் அமுதுசெய்தருளிய திருவயிற்றுடன் அநேக உகாந்
கம் மகாவிட்டுணுபகவானுன பெரியோன் யோகநித்திரை கொள்ளுவது
அவ்விருட்சத்தின் ஓரிலையிலென்றால் அதனுடைய பெருமையைச் சொல்லு
வார் யாவர் எ - று.

(வி - கு.) மூ. ஒப்பு : "அகில வண்டமும் வயினொரு சிறுபுரை யடைய
வுண்டு னளவறு புவனமு மடியி லொன்றினி லமைவர நமையரு ளயனை
யுந்தியின் மலர்மிசை யருளிய, முகில்க ருங்கட லறிதுயில் கொளுநெறி
முறைப யின்றது மதில்வரு மொருசினே முதிர்வின் மென்றளிர் நுனியினு
ணுனியெனின் மொழிவ தெங்ஙன மதன்வளர் பணையையே" (பாசவத.
163); "அயனையுல கடையவரு மோருந்தி மாமலரி னருளியறி வரியபர
யோகொன்றி மாறுபில்கொள், சயனமென மொழிவதொரு தாழ்கொம்பின்
மேவுசிறு தளிரினொரு தலையினுனி யேயென்பர் சாகையையே" (அஞ்ஞ
வதத்ப். 101.) (கஉ)

வேறு

149. கடநாகத் தீருரிவை யரன்விரிப்பக் கடற்றிவ்லைப்
படநாகப் பெரும்பாய லரிவிரிக்கும் பணையதே.

எ - து எல்லா உலகங்களையும் வருணராசனும் வாதராசனும் ஏற்றி
யுஞ் சுழற்றியுந் திரிந்துகெடுக்கும் சருவசங்கார லோகயுகார்த்தத்தில் வெள்
ளத்தட்டாமலும் காற்றுஅசைக்காமலும் பரிகாரமாக மகாதேவர் தம்மு
டைய யானைத்தோலாகிய உரிவையைப் படுத்து அதனுடைய ஒரு பணை
யிலே பள்ளிகொண்டருளுவர். அக்காலத்தில் இவருடனே மகாவிட்டுணுவும்
தம்முடைய அனந்தனென்னும் மகாநாகப்படுக்கையை அதன்வேறு ஒரு
பணையிலே படுத்துப் பள்ளிகொண்டருளுவர் எ - று.

கடநாகம் - மதயானை. ஈருரிவை - எப்போதும் ஈரமானதோல். பாயல்
விரிக்கையாவது படுக்கையைப் படுத்தல். (வி - கு.) மூ. கடநாகத் தீருரிவை ;
"களிற்றீருரிவைப் போர்வை" (தக்க. 551) (கசு)

150. கோழியான் மயிலதனிற் குலமயிலி லொநுமயிலே

ஆழியா னேறுவது மதனுவணத் துவணமே.

எ - து தேவசேனாபதியுடைய மயிலும் அவ்விருட்சத்தின் மயில்களில் ஒரு மயிலே; விட்டுணுபகவான் ஏறியருளும் கருடனும் அதிலுண்டாகிய கருடர்களில் ஒரு கருடனே எ - று.

கோழியான் - கோழிக்கொடியை யுடையான். குலமயிலென்றது வாலியமயிலென மயிர்குலத்திலுஞ் செல்லும். ஆழி - சக்கரம். (கரு)

151. அயனுடைய லூர்தியத னன்னத்தோ ரன்னமே

பயனுடைய கின்னரமு மதிற்பிறந்த பறவையே.

எ - து பிரமாவினுடைய இராச அங்கிசமும் அம்மரத்தி லுறையும் அன்னங்களில் ஒன்றே; மிடற்றுப்பயனையுடைய முதற்கின்னரராசாவான கின்னர மிதுனபட்சியும் அதிற் பிறந்த பறவையே எ - று.

(வி - கு.) உரை. மிடற்றுப்பயனையுடைய...கின்னர மிதுனபட்சி : தக்க. 114, குறிப்பைப் பார்க்க. (கசு)

152. பைந்நாக மிருநான்கு மதன்வேரிற் பயில்வனவே

கைந்நாக மிருநான்கு மதன்வீழிற் கட்டுபவே.

எ - து அட்டமகாநாகங்களும் அவ்விருட்சத்தின் கீழே பழகுவன; அன்றியே திக்கயங்களெட்டும் அதனுடைய விழுதுகளிற் கட்டப்படுவன எ - று. பை - படம். கை - துதிக்கை.

(வி - கு.) மூ. இத்தாழிசையிலுள்ள எதுகையமே, “பைந்நாக மெட்டுஞ் சுடரெடுப்பப் பைந்தறுகட், கைந்நாக மெட்டுங் கழல்வணங்க” (ஆதி. 31) என்பதிலும் காணப்படுகின்றது. (கன)

தேவியின் அமளியான அரவரசு

153. அப்படிய தொருகடவு ளாலின்கீழ்மளியாய்

எப்படியுந் தனிதாங்கு மரவரசை யியம்புவாம்.

எ - து இங்குச் சொன்ன பிரகாரமேயான தெய்வீகவடவிருட்சத்தின் கீழிருந்த தேவிக்குப் படுக்கையாகி எவ்வுலகுந் தாங்கும் நாகராசாவை இனிச் சொல்லுவோம் எ - று.

அப்படியதென்றது சுட்டு. எப்படி யென்றமுடிவு ஆரியமுடிவு. (கஅ)

வேறு

154. ¹மாயிரும்பயோ ததித்தொகையென

²வாள்விடுத்திவா கரத்திரளென

ஆயிரம்பண மிதப்பரவைய

தாயிரஞ்சிகா மணிப்ரபையதே.

எ - து மாவையுடைத்தாய்ப் பெருத்திருக்கும் பாற்கடற்றெகைகளெனவும் சோதிவிடும் ஆதித்தர் கூட்டங்களெனவும் ஆயிரமானபணமாய் அளக்கப்படாத பரப்பையுடையது; மின்னை ஆயிரத்தலையிலும் ஆயிரம் விற்பிடி மாணிக்கச் சோதியையுடைத்து எ - று.

மாவையும் பெருமையிற் கொள்வாருமுள். பயம் - பால். உத்தி - கடல்; பயோததி, “ஆக்குண:” எனக் குணசந்தி. இது ரூபாவதாரம்; “அவர்ணே இவர்ணே.” இது கௌமார வியாகரணம். திவாகரன் - ஆதித்தன். பண அமிதம், பணமிதமாயிற்று; அமிதம்-அளவுபடாமை. பரவை - பரப்பு. சிகா - சிகை. இப்பாட்டு நிரனிறை.

அன்றியே ஆயிரம் பாற்கடலில் ஆயிரம் ஆதித்தர் உதித்தாற்போலவாயிருக்கும் ஆயிரம் படத்தையும் ஆயிரம் இரத்தினத்தையுமுடைய பாம்பெனவுணர்க.

ஒரு படத்துக்கு ஒரு பாற்கடலொப்பல்லது உடம்பினீளத்துக்கு உவமையில்லை யெனவுணர்க.

(வி - கு.) ழு. மா - திருமகள். உரை. ரூபாவதாரம்: தருமகீர்த்தியென்பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு வடமொழி வியாகரணநூல். இது சோழர்கள் காலத்தில் பெரும்பான்மையாகப்பயிலப் பெற்றுவந்ததென்று சிலாசாஸனங்களால் தெரிய வருகின்றது. திவாகரன் - பகலைச் செய்பவன். பண அமிதம் = பணமிதம்; தீர்க்கசந்தி. பாற்கடல் படத்துக்கும், ரூரியன் இரத்தினத்துக்கும் உவமை. ஆதிசேடன் வெண்ணிற முடையவனென்பது இங்கே அறியற்பாலது; 282 - ஆம்தாழிசையில் சேடன் படங்களுக்கு வெண்டாமரையை உவமைகூறியிருத்தல் இதனைப் புலப்படுத்தும்.

(பி - டி) 1 ‘ஆயிரம்,’ 2 ‘வாயிரம்’

(கக)

155. வேலைநின்றெழா வுக்கனலென

வேகநஞ்சுற மதிப்பிளவென

மாலையுட்படா விழித்திரளது

வாய்தொறுங்குவா லெயிற்றணியதே.

எ - து சமுத்திர சலத்தினின்றும் புறப்படாது உகாந்தங்கடோறும் புறப்பட்டு உலகைத் தகனம்பண்ணும் வடவாழகாக்கினியெனவும், அதிவேகத்தினை யுடைத்தான விஷம் என்றுமருத சந்திரனுடைய பாதிவகிர்ப் பிளப்பெனவும் உண்டாயின பாதிராத்திரியிலுமுறங்காத கண்களையும் வாய்தோறுமுண்டான எயிற்றுக்குவால்களையுமுடையது எ - று.

இதுவும் நிரனிறைப்பாற்படும்.

ஒருகண்ணே வடவாழகாக்கினியொப்பது; இரண்டாயிரம்கண்ணுள. ஒருவாயிற் பற்களே சந்திரனுடைய பிளந்த வகிக்களையொப்பன, நான்கு விஷ தந்தமுள்ளன; ஆதலால், இரண்டாயிர மதிகளின் வகிர்ப் பிளப்புடையனவென நினைந்து குவாவென்றார். என - என்று வேதஞ்சொல்ல. மதி - அமுதகிரணம்; நஞ்சுருமதிப்பிளவு; அழகவுவமை. மதிப்பிள வென்பதற்கு இரண்டு வகிரையுங்கொள்க. காளியும் காளாத்திரியும் தூதியும் யமதூதியுமென்ற பற்கள் தமிழிடும். இப்பொருள் சித்தர்களுடைய சாத்திரங்களிலும் தமிழிற் சிந்தாமணியிலும் (1286) கண்டுகொள்க.

(வி - கு.) ழு. வேகநஞ்சுருமதிப்பிளவு: “குடபாலின் முளைத்தது கண்ட குணங்க டையோன், வடவாவன லன்றெனின் மண்டிடர் வைத்த பாம்பின், விடவாளெயிது” (ஔப. மாபீசன்வதை. 134), “திங்களின் பகிர்புரை நஞ்சம் பில்கெயிது” (திருவிடை. நாகமெய்த. 15.) உரை. காளியும்.....தூதியும்: காளி, காளாத்திரி, யமன், யமதூதியென்பர்; முருகு. 148, ந. சித்தர்களுடைய சாத்திரங்கள் என்றது சித்தராருடம் முதலியவற்றை. (20.)

156. நேரியன்பதா கையிற்புலியென

நேரியன்றரா தரப்புயமென

மேருவும்பொரு வயப்பொறையது

மேருவின்பரா ரையிற்பெரியதே.

எ - து சோழசக்கரவர்த்தியுடைய படைக்கு முன்னெடுக்குங் கொடியி லெழுதிய புலிபோல மகாமேருவும் சகிக்கமாட்டாத வலியகனத்தையுடையது (எனவே அம்மகாநாகத்தை மகாமேருசகிக்கமாட்டாதெனப் பாம்பின் மகிமைசொன்னவாறு); இன்னுஞ்சோழசக்கரவர்த்தியுடைய பூமியைத் தரிக்கிற திருப்புயங்களைபோல மகாமேருவின் பெரிய தாழ்வரையிலும் பெரியது எ - று.

எனவே மேருப்பொருத வலியையுடையன சோழன்புலியும் இப்பாம்பு மெனவும் மேருவிற்பெரியன சோழனுடைய திருத்தோள்களும் இப்பாம்பு மெனவு முணர்க.

இது விஷமகவி. பொறை - கனம். பராரை - பருவரை; செய்யுள் முடிவு “பராரைமராஅத்து” (மூருரு. 10) எனவும், வழக்குமுடிவு பருவரையெனவும் முடியும்.

(வி - ரு) மூ. தராதரப்புயமென.....மேருவின் பராரையிற்பெரியதே: “வடமேருத்தன்னெழி லழிப்பர்திர டோளின்வலி தன்னால்” (கம்ப. 3. 7 : 58.) (உக)

தேவியின் வீற்றிருக்கை

வேறு

157. திரண்டகலை ¹கூடிநிறை திங்கள்குடை

யாகநிழல் செய்யமுறையால்

இரண்டருகும் வாயையொடு தென்றல்குளிர்

சாமரை யிரட்டிவரவே.

எ - து பிரிந்து திரளப்பட்ட பதினாறுகலைகளும் தம்மிற்கூடிச் சந்திர மண்டலம் வந்து வெண்குடையாகக் கனித்து நிழல்செய்ய முறைமையாலே வாயையும் தென்றலும் இரண்டருகும் வந்து வெண்சாமரையாய் வினியோகப்பட்டு வீச எழுந்தருளியிருந்தாள் மகாகாளி எ - று.

இதுமுதலாகத் தேவி இருக்கும்படி சொல்லுகிறார்.

(வி - ரு.) மூ. இத்தாழிசையில் வாயையும் தென்றலும் சாமரையாகக் கூறப்பட்டவாறே, 339-ம் தாழிசையிலும் கூறப்படும். உரை. விநியோகப்பட்டு - உபயோகப்பட்டு. இருக்கும்படி - வீற்றிருக்குந் திருக்கோலம்.

(பி - டி) 1 ‘கூடியொரு’

(உஉ)

158. குறிக்குமிரு பாலுமுள தீபமென வேறுசில கூறவுளவோ

எறிக்குமதி யும்பருதி யுஞ்சுட ரெடுப்பன விரண்டருகுமே.

எ - து பிராட்டி திருக்கோயிற்குக் குறித்தெடுக்குந் திருவிளக்கு வேறு சில சொல்லவுளவோ? சோதிவிஞ் சந்திரசூரியரிருவரும் இரண்டு பக்கத்திலும் விளக்காகத் திரிவர் எ - று.

பாலும் அருகும் பக்கம். இரண்டருகுமென்றது தேவிதனக்கு இரண்டருகும்; அவையிறுந் பதிலும் இரவுமாகக் கொள்க. தேவிதான் இவ்வுலகமெல்லாமென வுணர்க. இனிக் குடையும் தானேயாய் விளக்கும் தானேயாமோ சங்கிரனெனின், சக்கரவாளங்கள் தோறுமுள்ள சங்கிரர்களை யென்க; அன்றியேயும் குடையாயும் விளக்காயும் வரவல்லன அவை; இறப்பது பிறப்பது வளர்வது தேய்வதாகின்றவற்றிற்கு மாட்டாதன இல்லை யென வுணர்க. பருதி - ஆதித்தன்.

(வி - கு.) உரை. மதியின் இயல்பு : தேய்தலுண்மையும் பெருகலுண்மையும், மாய்தலுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும், அறியாதோரையு மறியக் காட்டித், திங்கட் புத்தேடிரதருமலகம்” (புறநா. 27.) (உக.)

வேறு

159. எளிதளித்தன சுரர்தருத்¹ தொகை யிரவிபுற்கிட வெழிலியும்²
தளிதளித்திரு³ தனு வெடுத்தன தகனமற்றது ககனமே.

எ - து தேவிகோயிலிற் கற்பகவிருட்சங்கள் ஆதித்தனுட்டினம் புந்
கிறம்படியாக எளியவான நிழலையும் ஒளியையும் கொடுத்தன; மேகங்களும்
மழைத்துளிகளைத் துளித்துப் பின்னை இந்திரதனுவான இரண்டுவில்லையு
மெடுத்தன; பின்னை ஆகாசம் வெளியடங்கிற்று எ - று.

எனவே கற்பகவிருட்சங்கள் சோதியையும் புறப்படவிட்டன வென
வுணர்க. அவை எளியவெனவும் அவையே பெரியவெனவும் கொள்க;
எளிது : சாதியொருமை.

(வி - கு.) மூ. ‘புற்கென’ (சீவக. 283) புற்கிட - பொலிவழிய;
“வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும்” (குறள். 1261); பு. வெ. 20. இருதனு :
இந்திரவில் இரண்டுளவென்பதை, “வானில்வந் திட்டவிற்க ளிரண்டு” (தக்க.
160), “வறத்தவிர விசும்பிற் செல்லும் வாரீழை யிரண்டும் பற்றி”, “கோட்
டுடைக் குழவித் திங்கள் குவிரீழை யிரண்டு மானின், சூட்டுடை நுதற்கொவ்
வாது தொலைந்துபோய்த் தொல்லை வான, நாட்டிடைக் கரந்துத் தோன்ற
நணுகியுந் திரியும்”, “இருணிற விசும்பினி லிடைய ருமலே, வருசிலை
யிரண்டையும்” (கந்த. திருவிளை. 29, மாயைப். 40, இந்திரபுரி. 59), “இந்தி
ரற்குத் திருமதலை மன்றலெண்ணி யாதவர்கோன் வளம்பதியி லெய்தி
னெனன், நந்தரத்தை நீலத்தால் விதான மாக்கி யண்டமுற விடிமுரசு
மார்ப்பவார்ப்ப, வந்தீர்ட்டு விரிநியாற் பஞ்ச வண்ண மகரதோ ரண
நாட்டி” (வி - பா. அருச்சுனன் நீர்த்த. 51) என்பவற்றால் அறியலாகும்.

(பி - ம்) 1 ‘தொகரவி புறப்பட’ 2 ‘தளிதளித்தன’ 3 ‘தனு
வெடுத்தது’ (உச.)

160. வட்டமொத்தன வண்ணமொத்தன
மதுகையொத்தன வானில்வந்
திட்டவிற்க ளிரண்டுதங்க
ளிரண்டு விற்களு மென்னவே.

எ - து ஆகாசத்து வந்திட்ட இரண்டு இந்திரதனுக்களும் வளையும்
நவரத்தினவண்ணமும் வலையும் இவையெல்லாம் சமானமாயின, தங்க
ளுடைய கைகளிலுள்ள இரண்டு வில்லுமென்ன எ - று.

தங்கள் வில்லாவன, விநாகமும் சார்ங்கமும் எனவறிக. விட்டுனு ஈசுவரற்குத் தேவி.

(வி - கு.) உரை. விட்டுனு ஈசுவரற்குத் தேவி : “ அரியலாற்றேவி யில்லையை யனையாறனார்க்கே ” (தே.) (உரு)

தேவியின் பஞ்சாயுதங்கள்

1.—தண்டாயுதம்

161. பொங்குதிரிபுரம் வெந்துபொடிபட

வந்துபொருமொரு பொருநர்கைத்

தங்குமலைசிலை கொண்டபொழுதுல

கங்கள் தகைவது தண்டமே.

இனிச் சொல்லப்புகின்றது ஸ்ரீ பஞ்சாயுதங்களை.

எ - று கருவித்துத் திரியுந் திரிபுரங்கள் வெந்து பொடியாக அசுர ரெதிரே நின்று பொருகிற ஒரு சேவகரான மகாதேவர் திருக்கையில்திரு வில்லாகப் பிடித்தற்கு மகாமேருபருவதத்தை மூலவேருடன் முடியுடன் வாங்கினவன்று மகாமேருவாய்ச் சென்று பதினாலோகங்களையும் கோத் துக்கொண்டு காத்துக்கொள்வது, வீரகாளியுடைய திருக்கையிற் பிடித்து விளையாடும் தண்டு எ - று.

இதன் கருத்து : மகாமேருப் பறியுண்ண உலகு நிலைகுலையும் ; குலை யவே மகாதேவரைப் பழிப்பார்கள் தண்டு தகையாதாயின்.

(வி - கு.) மு. இதிற கூறப்பட்ட செய்தி திரிபுரஸம்ஹாரத்தில் தேவி செய்த உதவியைக் குறிக்கும். தண்டம் - கதாயுதம். உரை. வீரகாளி : “ வீரியைமுன் படைத்தார் போலும் ” (தே.) (உசு)

2.—கட்காயுதம்

162. தடிந்ததுரக குலங்களுரக பிலங்கள்வயிறு தழங்குமா

வடிந்தகுருதி படிந்துபருதிதண் ¹மட்கவருமொரு கட்கமே.

எ - று வெட்டுண்ட குதிரைக்குலங்களினின்றும் நாகுலம் வாழும் பிலத்துவாரங்கள் நிரம்பவிழாமுகாவுதிரத்திற் படிந்து தோய்ந்து சிவந்து சூரியமண்டலச்சிவப்பும் ஒளிமட்கவரும், ஒரு வான் எ - று.

துரகம் - குதிரை. உரகம் - பாம்பு. மா - மகா. வடிந்த குருதி - வடிந்த உதிரம். கட்கம் - வான் ; வடசொல். சூரபன்மா துரகவங்கிசத்தின் முதல் ; தேவாசுரம் முதற்போர்.

(வி - கு.) மூ. இது சூரபன்மா யுத்தத்தில் தேவி செய்த உதவியைப் புலப்படுத்துகின்றது. வயிறு - நடுவிடம். உரை. சூரபன்மா துரகவங்கி சத்தின்முதல் : நீக்க. 231 - ஆம்தாழிசையையும் அதனுரையையும் பார்க்க ; சூரபன்மா குதிரைமுகமுடையவதைவின் இங்ஙனம் கொண்டனர்போலும் ; “ இருபேருருவின் ” (முருகு. 57, ந. அடிக்.) (பி - ன்) 1 ‘ மடங்கவரு ’ (உஎ)

3.—வில்

163. எறிப்பவெறிபடை ¹நிசிசரன்சிர மொருபதுங்கர மிருபதும்

தறிப்பவொருசரம் விடுவதுங்கடல் சுடுவதுங்குனி சாபமே.

எ - நு சோதி விட்டெறிப்ப எறியவல்ல படையையுடைய இராவண னுடைய தலைபத்தும் கையிருபதும் ஒக்க ஒருதொடையில் ஒரேவால் அறும் படி ஓரம்புவிட்டதும் கடலைக் கொதிப்பித்ததும் திருக்கையில் வளைந்திருக் கும் வில் எ - று.

நிசிசரன் - இராவணன். கடல்சுடுவது வில்லல்ல; அதனால் விடப்பட்ட அம்பென வுணர்க. இதற்குக் காரணம், வைணவ மந்திரத்தினால் அபிமத் திரித்த அம்பு ஏவினபணி செய்து மீண்டும்போய்த் திருப்பாற்கடல் புக்குச் சுத்திபண்ணி மீண்டும் பெருமாள்பக்கலிலே வருமெனவறிக.

இஃது இராமாயணத்திற் கண்டுகொள்க.

(வி - கு.) மூ. இஃது இராமராவணயுத்தத்தில் தேவி ஆற்றியவுதவியை உணர்த்தும். கடல்சுடுவதென்றது, இராமர் சேதுபந்தனம் செய்வதன்முன் வருணனை அழைக்க அவன்வராததுபற்றிச்சினந்து கடலில் அம்பெய்ததைச் சுட்டியபடி. உரை. வைணவ.....வரும் : “ஆர்க்கின்ற வானவரு மந்த ணரு முனிவர்களு மாசிகுறித், தூர்க்கின்ற வலர்மாரி தொடரப் போய்ப் பாற்கடலிற் றூரீராடித், தேர்க்குன்ற விராவணன்மன் செழுங்குருதிப் பெரும்பரவைத் திரைமேற்சென்று, கார்க்குன்ற மனையான்மன் கடுங் கணைப்புட் டிலினொயுட் கலந்ததம்மா” (கம்ப. இராவணன் வதைப். 199.)

(வி - ம்) 1 ‘நிசிசரர்’

(2-அ)

4.—சங்கம்

164. இகலுநிசிசர கணமுவணரு

மிடியின்மலையென மடியவெப்

¹பகலும்²ரவியொளி ²யிரியநிலவொளி

விரியவருமொரு பணிலமே.

எ - நு மாறுபடும் ராட்சதரும் அசுரர்களும் இடியாலேறுண்ட மலை கள் மடிவனபோல் மடிய ஓசைப்பட்டு, இனி எப்பகலும் ஆதித்தன் சோதி யோடச் சந்திரன்சோதிமிடையத் தனது சோதிவிடும், ஒரு திருச்சங்கான ஆயுதம் எ - று.

‘வெம்பகல்’ என்று பாடஞ் சொல்லின் அழகிது; ஓசையுமுண்டு; வெம்பகல் - மத்தியான்னம். இப்படிக்கொத்தது சங்கத்தொனி. இது தந்திர வுத்தி.

(வி - கு.) மூ. தேவாசுரயுத்தத்தில் தேவி அருளியஉதவி இதில் சொல் லப்படுகின்றது. சங்கிற்குச் சந்திரனை உவமைகூறுதல் மரபாதலால், ‘நிலவொளி விரியவருமொரு பணிலம்’ என்றார்; “சங்கு திகிரி சந்திர சூரியர்” (தக்க. 700.)

(வி - ம்) 1 ‘பகலுமதியொளி விரியுநிலவென’ 2 ‘விளியுநில வென’

(2-க)

5.—சக்கராயுதம்

165. இருவருதயமு மிருளவொளிவிரு

மெனையபலரி ரணியரெனும்

ஒருவருமரு பிளவுபடநடு

முகிரிதனதொரு திகிரியே.

எ - து பண்டு இரணியனுடைய இரத்தம் தரையில் விழின் ஒரு துளிக்கு ஒன்பதுகோடி இரணியர் பிறக்க அவ்வுதிரவெள்ளத்தின் துளிகளிற் பிறந்த எல்லா இரணியர்களின் உடல்களுள் ஒருடல் இரண்டு வகிப்பட ஒரு முகூர்த்தத்தில் அவர்கள் மார்மிலே நடவல்ல திருக்கை யிற்றிருவுகிருடைய ஸ்ரீவைணவியினுடைய திருக்கையில் திருச்சக்கரம் சந்திராதித்தருடைய சோதிமழுங்கி அந்தகாரமாய்படி மகாசோதியை விடும் எ - று.

இது சக்கராஞ்ஞை.

(வி - ரு.) மூ. எணையபலர் : “எனைப்பலவுமே” (தக்க. 729.) பலரி ரணியரெனும்.....உகிரி : “கோகனக னாள்பெறு கொடுங்கனக னாகமிரு கூறுபடுகூர், ஏகநக நாயகி” (தக்க. 167.) (க0)

தேவிதிருமேனியின் மரகதசோதி

166. அரவினமளியி னகிலபணமணி

யடைய¹மரகத மானவோர்

இரவியெயிலின் மதியுநிலவில்

னிறைவியொளிவெளி யெங்குமே.

எ - து ஈசவரியுடைய திருமேனிச் சோதிப் பசுமையாலே தானெழுந் தருளியிருந்த நாகராசாப்படம் ஆயிரத்திலுமுள்ளவான ஆயிரம் விற் பிடிமாணிக்கங்களுந் தம் சிவர்புக்கெட்டு மரகதரத்தினமாயின. இனி மற்றுரைப்பதென் ? ஒப்பற்ற ஆதித்தனும் சோதியிலன் ; சந்திரனும் அவ்வண்ணமே. உலகமடங்கத் தேவியுடைய சோதியே எங்கும் பிரகா சித்தது எ - று.

(வி - ரு.) மூ. தேவியானவள் பசுமைநிறமுடையாளென்பதை, “பச்சை விளக்கே” (தக்க. 308), “இச்சைப்படி தன்பேரற மெண்ணுன்கும் வளர்க்கும், பச்சைக்கொடி” (வி - பா. அருச்சுனன்றிர்த்த. 13), “பச்சையெ நிக்கும் பரபையடண் டிறைகைப் பத்மமடப்பெண் கொடிவாழ்வே”, “தெரிவருஞ் சுத்தப் பச்சைநிறப்பெண்”, “கருணையுஞ் சுத்தப் பச்சைவனப்புங் கருது மன்பர்க்குச் சித்தியளிக்குங் கௌரி” (ஸூகாநூர்புரத் திருப்புகழ்) என்ப வற்றால் அறியலாகும். ஆன : வினைமுற்று.

(வி - ம்) 1 ‘மரகதமானபோல்’, ‘மரகதமாயவோர்’ (கக)

வேறு

167. ¹கோகனக னாள்பெறு கொடுங்கனக னாகமிரு கூறுபடுகூர்

ஏகநக நாயகி யனந்தசய னத்தினி திருந்தருளியே.

எ - து பிரமாவினுடைய வாணன் பெற்ற இரணியனுடைய மார்பை இரண்டு கூறுபடும்படி கூர்த்த ஒரு திருவுகிருடைய பரமேசுவரி முன்பு சொல்லப்பட்ட பெரும்பாம்பின் படுக்கையில் வீற்றிருந்தருளி எ - று.

கோகனகனாற் கொடுக்கப்பட்ட வாணனென்னலுமாம். கொடுங் கனகன் : பண்புத்தொகை. அவன்மார்பு கூறுபடக் கூர்த்தது விசேடம். ஏகம் - ஒன்று ; “ஏகச் செல்வத் தின்பமெய் தியது” என்பது உதயனன் கதை.

(வி - கு.) மூ. கோகனக.....நாயகி : தக்க. 165.

(பி - ன்) 1 'கோகனக நாயகி கொடுங்கணரிநாக'

(கஉ)

வேறு

168. எறிபடை வல்லவிசயை யிசைகெழு தெய்வமகளி

ரெழுவரும் வெள்ளைமுளரி யினிதுறை செல்வமகளு

மறிகடல் வையமகளு மலர்கெழு செய்யதிருவும்

வரவிரு மெல்லவுரகன் மணியணி பள்ளியருகே.

எ - து பகைவரை எறியும் ஆபுதங்களில் வல்ல விசயையும் கீர்த்தி கெழுமிய தெய்வமுதல்விபரான பெண்களெழுவரும் வெண்டாமரைமேல் வீற்றிருக்குஞ் செல்வப் பெண்டாட்டியுந் திரைமலிகடலை உடையாகவுடைய பூமிதேவியும் சிவந்த மலருடன் கெழுமிய சிவந்தவடிவினையுடையாளான ஸ்ரீதேவியும் தூரவிராதே மெத்தென மாணிக்கமணிந்த பாம்பின்படுக்கையி னருகே இரும் எ - து.

இவ்வார்த்தை சொன்னார் ஏவலாட்டியரெனவுணர்க. விசயை - வெற்றி மகள். எழுவராவார் சத்தமாதாக்கள். எனவே அவர்களில் ஒருத்தியல்லள் பரமேசுவரி யென்பது போந்தது; மாயாசத்தியெனவுணர்க; அவர்களெழு வரும் பிறாற் படைக்கப்பட்டார்; படைத்தவர்கட்கு முதல்வியான தேவி இவள். இது யாமளபுதேசம். மெல்லவென்று தேவியே அழைத்தருளிற் பணியெள்தென்றவாறு. தேவிதான் இது சொல்லின், தன் படுக்கையைத் தானே புகழ்ந்தாளாம்; அங்ஙனம் புகழாளெனவுணர்க.

இனிச் சொல்லும்பாட்டுத் தேவியருளிச்செயல்.

(வி - கு.) மூ. தெய்வ மகளிரெழுவரும் : “கொம்மை முலைமருங் கெழுவர் குமரிமார்” என்பர் பின்னும்; தக்க. 351. உரை. பெண்டாட்டி - பெண் : “மழையுமஞ்சம் வளியும் போலுஞ் செலவிலு ளொரு பெண் டாட்டி” (தகடீர் யாத்திரை). ஐயையைப் பூசற்பெண்டாட்டி யென்பர் பின் னும்; 170, உரை. தேவி மாயாசக்தி என்றது போலவே, ‘என்றும் மயக்கி வருகிற மாயாசக்தியான் எனக்கு’ (தக்க. 301, உரை) என்றும், “ஒரு மருங் குடைய மூலநாயகி” (தக்க. 775) என்றதில் மூலநாயகி யென்பதற்கு, ‘மூலப்பிரகிருத்யான மாயாசக்தியை’ என்றும் பின்னுங் கூறுவர். ‘மகா மாயா’ என்பது ஸீதாஸைந்தாமத்தி, 215-ஆம் திருநாமம். ‘படைத்தவர் கட்கு முதல்வி’ என்பது, “பிரமற்குயம்மனை”, “மூலநாயகி” (தக்க. 77, 778) என்பவற்றாலும் அறியப்படும். (கஉ)

ஆளுடைய பிள்ளையார் சமணரை வாழில் வென்ற கதை

169. வருகதை தெய்வமகளென் மருமகள் வள்ளிவதுவை

மனமகிழ் பிள்ளைமுருகன் மதுரையில் வெல்லுமினிய

தொருகதை சொல்லுதவள ¹வொளிவிரி செவ்விமுளரி

யொளிதிக ழல்லிகமழு மொருமனை வல்லியெனவே.

வருகதை - இக்கலியுகத்தில் வருங்கதை.

எ - து ‘தெய்வப்பெண், எனக்குமருமகள், வள்ளியென்னும் பெயர் பெற்றவள். அவளுடைய கலியாணத்தை மனமகிழ்ந்தபிள்ளை, முருக னென்னும் பெயருடைய தெய்வம்; அவன் பாண்டமண்டலத்து மதுரை

யென்னுமாநகரியில் மகாசமய ஆசிரியருடன் மந்திரவாத விவாதம் பண்ணி வெல்லும் இனியதொருகதையினைச் சொல்லுவாயாக, வெள்ளிய. ஒளி விரிந்த தாமரை யிதழொழுகி அல்லியும் இனிதாகி நாறியிருக்குமொரு புட பத்தின்மேலிருக்கும் வல்லிசாதிபோல்வாய்' என்ன எ - று.

எனவே சரசுவதி யெனவுணர்க. ஆளுடைய பிள்ளையார் முருகக் கடவுளென்றுணர்க.

இது கேட்டுச் சரசுவதி விண்ணப்பஞ் செய்வாள்.

(வி - ரு.) மூ. வள்ளி வதுவை மணமகிழ் பிள்ளை : “வள்ளி கணவன்” (தக். 170.) சொல்லு - சொல்லுக. அல்லி - அகவிதழ். உரை. மகாசமய ஆசிரியரென்றது, சைனசமயமுதலிய பலசமய ஆசிரியர்களைக் குறிக்கும் பெயராயினும் இங்கே சைனசமய ஆசிரியர்களைச் சுட்டிற்று. மந்திரவாத விவாதம் : மந்திரவாதம் - மந்திரசக்தியினால் ஓர் அரியசெயலைச் செய்வது ; “தந்திர மிக்க முந்தையோர் சோழன் ருளையால் வெல்லமாட்டாமல், மந்திர வாதஞ் செய்து”, “மன்னுநீ டசோக நீழன் மந்திர வாதஞ் செய்ய”, “மற மலி யமண ரெல்லாம் மந்திர வாதஞ் செய்து”, “மந்திர வாதஞ் செய்த மான மில் சமணர்” (திருவா. 26 : 2, 5 ; 36 : 2, 25.)

ஆளுடைய பிள்ளையார் முருகக்கடவுளென்பது, இந்நூலாசிரியர் உரையாசிரியர்களுடைய கொள்கை. அருணகிரிநாதர் முதலியோர்களும் இக்கொள்கையையுடையவர்களே ; “புழுகொழுது காழி கவுணியரின் ஞான புனிதனை வேடு தமிழாலே, புனலிலெதி ரேற வமணர்கழு வேற வம்பொருத வீர குருநாதா”, “பாலருத்திரு வாயா லோதிய வேடுநீர்க் கெதிர் போயே வாதுசெய் பாடருற்றிரு நாலா மாயிர சமணமூடர், பாரின்மேற்கழு மீதே யேறிட நீறிடாத்தமிழ் நாட டேறிடப் பாதுகாத் தரு ளாலே கூனிமி ரிறையோனும், ஞாலமேத்திய தோர்மா தேவியு மால் வாய்ப்பதி வாழ்வா மாறெனு ஞானபாக்கிய பாலா வேலவ மயில்வீரா”, “பொறியுடைச் செழியன்வெப் பொழிதரப் பறிதலைப் பொறியிலிச் சம ணரைத் தனைபேரும், பொடிபடச் சிவமணப் பொடிபரப் பியதிருப்புகலியிற் கவுணியப் புலவோனே” (திருப்.)

(வி - ம்) 1 * ‘ஒளிவளர் செல்வி முளரி யொழுகிதழல்லி’ (கசு)

170. எழுமலை கொல்லுமசனி யிளமயில் வள்ளிகணவ

¹னிறைமலை வில்லிபுதல்வ ²னிகன்மக னையைகளிறு

கழுமல முய்யவிரவு கலியுக வெல்லைபொருத

கதைகளி லுள்ளதமணர் கழுமிசை கொள்வதிதுவே.

எ - று கருவிக்கு மலைகளைக் கொல்லும் இடியுருமேற்றோடொப் பான் ; இளமயிற் சாயலையுடைய வள்ளிதேவிக்குக் கர்த்தாவானவன் ; மகா மேருவை வில்லாகவுடைய இறைவனுடையபுத்திரன் ; பூசற்பெண்டாட்டி யான துர்க்காதேவி பெற்ற யானை ; திருக்கழுமலமென்னும் ஊர் பிழைக்க மேல்வரப்படுங் கலியுகத்தில் அவனால் வெல்லப்பட்ட கதைகளிலுள்ள கதை ; இதுதான் அமணசமயத்தார் பலரும் கழுமலை மேல் கொண்டேறின கதை எ - று.

கருவம், சூரபன்மாவைக் காக்கின்றேமென்பது. அசனி - உருமேறு. மலையைக் கொல்லுமென்றது, மலை பண்டு பிராணனுடையவாய்ப் பறந்து திரிந்தமையின் ; “குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து” (266.) இது

திருநடுகாற்றுப்படை. ஐயையென்றது உயர்ந்தோளென்றவாறு ; ஆரியையென்றுமாம். களிறு : ஆகுபெயர். கழுமலமென்பது கீதாழி. அஃது உய்தலாவது வைதிகவாழ்க்கை பெறுவது. கழுமிசைக் கொள்கையாவது யானைமேல் கொண்டாரென்பதுபோல உயிர்க்கழுவேறுகை. இதுதான் அமணர் கழுவைத்தொத்தப் பிள்ளையார் கொல்லாதே விட்டருளினாரென்னுங்கதை. அமணர் தாம் கழுவேறுதற்குக்காரணம் பொய்சொல்லா விரதமெனவுணர்க.

(வி - ரு.) மூ. எழுமலையெனவல்லவென்று அசனி : “எழுமலையெனவல்லவென்று அசனி நெடுவேல் வள்ளிதுணைக்கேள்வன் புள்ளுடன்மகிழ்ந்த, கறங்குகாலருளிப் பரங்குன்று” (கநி. 3.) ஐயை : தக்க. 243, 410. கழுமலம்உய்ய : “வளர் காழிப் பதிவாழ.....சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திருவவதா ரஞ்செய்தார்”, “காழி வாழுவந் தருளிய கவுணியர் பிரானும்” (பெரிய. திருஞான. 25 - 6, 673.) உரை. கருவம்.....என்பது : 5 - ஆம் தாழிசையையும் அதனுரையையும் பார்க்க. ‘வைதிகவாழ்க்கைபெறுவது’ என்னுங்கருத்து, “வேதநெறி தழைத்தோங்க...அழுத...திருஞான சம்பந்தர்”, “பரசமயத், தருக்கொழியச் சைவமுதல் வைதிகமுந் தழைத்தோங்க” (பெரிய. திருஞான. 1, 22) என்பவற்றாலும் அறியப்படும். அமணர் தாமே கழுவேறினாரென்பது 7 - ஆம் தாழிசையாலும் அதன் உரை முதலியவற்றாலும் விளங்கும்.

(பி - ம்) 1 ‘னிறைமலையல்லி,’ 2 ‘னிமமலையை யைகளிறு’ (கரு)

வேறு

171. பொய்கைசூழ்புக லிப்பெருந்தகை

பொன்னிநாடு கடந்துபோய்

வைகைசூழ்மது ராபுரித்திரு

வாலவாயை வணங்கியே.

இதன்பொருளுணர்க. புகலி - சீகாழி.

(வி - ரு.) மூ. பொய்கை - இங்கே பிரமதீர்த்தம். பொன்னிநாடு-சோழ நாடு. மதுராபுரித் திருவாலவாய் : திருவாலவாயென்றது சோமசுந்தரக் கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலை ; “தேசொடுவான் முகடு தொடுஞ் செழுமணிக்கோ புரமில்ங்கும் ஈசனுறை திருவால வாயிதுவே யெனக்காட்ட” (திருவா. 7 : 25.) வாலவாய் என்பது மதுரைத்தலத்தின் திருநாமங்களுள் ஒன்று ; இது சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலின் பெயராகவும் வழங்கும். வாட்போக்கி யென்பது ஆட்போக்கி யென்றும், விடைக்கழி யென்பது இடைக்கழியென்றும் மருவிவழங்குவதுபோல வாலவாய் என்பது ஆலவாய் என்று வழங்கலாயிற்றென்று தெரிகிறது ; “வாலவாய்வதிந்த மதிமுடித்தனிமுதல்” (கநி. 48.) (கரு)

172. ஞாயில்கொண்ட மதிற்புறம்பர

சமயகோளரி ¹நண்ணியே

கோயில்கொண்ட மடத்தைவெங்கனல்

கொண்டு குண்டர் கொளுத்தவே.

இவ்விரண்டும் ஒரு தொடர்.

எ - று பின்னையார் மதுரையினுள்ளப்புகாதே துரத்தே திருவால வாய்ச்சொக்கனார் கோயில்கண்டு நமக்கரித்துவந்தனைவதற்கு முன்னே பின்னையாரெழுந்தருளுவரென மதிப்புறம்பாகக் கோயிலாகமட்டுச்செய்தார். அம்மடத்தில் பின்னையாரசென்றுவிட்டருளினபின் திருமடத்தின் திருவாசலிலே அமணர் நெருப்பிட்டுக் கொளுத்தினார் எ - று.

ஞாயில் - அட்டாலை; இங்கே பரசமயகோளரி எழுந்தருளியதற்குக் காரணம் அட்டாலைச்சேவகரைநினைத்து. அம்மடத்தருகாக வாது செய் ஞரணமென்பதோருராயிற்று; அஃது இக்காலத்துமுள்ளது.

(வி - கு.) மூ. பரசமயகோளரி : “ விரவும் பரமத கோளரியே ”, “ தாள ரிக்கு மரியா னருள்பெற்ற பரசமய கோளரிக்கும் ” (ஆளுடைய பிள்ளை. திருவந்த. 4, 54), “ பரமகுரு நாதன்மிகு பரசமய கோளரியே ”, “ பண்டித ரின்பன் பரசமய கோளரியே ” (ஆளுடைய பிள்ளை. திருக்கலம். 24, 37), “ பார்குலவு தனிக்காளஞ் சின்ன மெல்லாம் பரசமய கோளரிவந்த தானென்றுதா ” (பெரிய. திருஞான. 904), “ பரசமய கோளரியைப் பாலற வாயனை, ” (காஞ்சிப். கடவுள்.) உரை. அட்டாலைச் சேவகர். சிவபக்திச் செல்வம்வாய்ந்த பாண்டிய னொருவனைக் கொல்லக்கருதிய சமணர் யாகத்தில் தோற்றுவித்தனுப்பிய யானையை அவன்வேண்டுகோளிர்ப்படி ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் வேட்டுவ வீரராய்ச்சென்று மதுரையிள்கீழ்ப்பாலுள்ள மதிலின்மேற் கட்டுவிக்கப் பெற்றிருந்த அட்டாலைமண்டபத்தில் நின்றருளி எய்து வீழ்த்தி அடியார் வேண்டுகோளிர்ப்படி அம்மண்டபத்திலேயே அந்த வேட்டுவக் கோலத் தோடு அட்டாலைச் சேவகரென்னும் திருநாமங்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தன ரென்பதும் பிற்காலத்துப் பாண்டியபரம்பரையினர்களும் பிறரும் அவ்வப்போது தத்தமக்குப் பகைவராலும் பிறராலும் நேரும் இடையூறு களை அம்மூர்த்தியை வழிபட்டுப்போக்கிக்கொண்டு வாழ்ந்தார்களென்பதும் பண்டை வரலாறுகள். இவை திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடற் புராண முதலியவற்றால் அறியலாகும்; “ ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை, ஈனம் லாவி லத்தி மலையென வெய்த கோவைத், தேனலர்த் தொடையட்டாலைச் சேவக னென்ன நாமம், மாநிலத் தன்று முன்ன மன்னிட வழங்குமன்றே ” (திருவால. 20 : 28.) வாது செய் வாரணம் : “ தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணை யிரஞ்சமண்டலைவ ராயோர் உளம்பரி வொடுக முக்கண் யோசனை யகல மேற, வளம்பட வாது செய்த வாரண மென்னு நாமம், விளங்கிய தன்று முன்ன, மேதகு தராத லத்தே ” (திருவால. 38 : 49.)

(பி - ம்) 1 ‘ நண்ணமுன் ’

(க.எ)

173. திருமடத்தெரி யிட்டகுண்டர் கிடக்கவவ்வெரி தென்னனிற் பெருமடத்தர சைச்சுடத்திரு வாய்மலர்ந்தது பின்னையே.

அமணர்நிற்க அரசர்மேலே நெருப்பேவினது இராசாக்கினையிலையோவெனநினைத்து இராசாவிற்குணர்த்த அக்கவிதேவனை ஏவினபடியென வுணர்க.

பெருமடமென்றது அஞ்ஞானம்; “ மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்து ” (138) என்பது சிறுபாணிறுப்படை. “ திருவாய்மலர்ந்தது பின்னையே ” என்பது விரவுப்பெயர்; “ குடிமையாண்மை ” (தொடும். கிளவி. 5.) என்பத னாற்கொள்க.

(வி - கு.) உரை. “ இராசாக்கினையிலையோவென நினைத்து ” என்றது, “ அரசனின் கிலை கொல்லோ ” (திருவின. மாமலக. 21) என்பதனை

நினைப்பிக்கின்றது; “முத்தமிழ் விரகர்மன்புரக்கு மெய்ம்முறை வழுவென மனங்கொண்டார்” (பெரிய. திருஞான. 703.)

(பி - ம்) 1 ‘தென்னிற்’

(கஅ)

174. பிள்ளை கொண்ட சினத்தொடக்கனல்

சென்றுதென்னர் பிரானுயிர்

கொள்ளைகொண்ட லங்குகார்ந்து

கொதிப்பவந்து ¹கொளுந்தவே.

எ - து. பிள்ளையாரால் ஏவப்பட்ட அக்கினி தான் தனிச்செல்லமாட்டாது அவருடையகோபமே துணையாகச்சென்று புக்கது. (இதற்குக் காரணம், வேலையைவேல்கொண்டெறிந்தும் இந்திரன் முடிமேல் இனவளை தகர்த்தும் மேகத்தைத் தொடர்கொளுவியும் மகாபராக்கிரமங்கள்செய்தார்கள் பாண்டியர்களென வுணர்க.) இக்கனலால் அவனுடம்பு வெதும்பிற்று எ - று.

(வி - கு.) மூ. ‘சினத்தொடு அக்கனல்சென்று’ என்றதும் அதனுடைய உரையமும் துணைவலி இன்றியமையாததென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. உரை. வேலையைவேல்கொண்டெறிந்த வரலாறு முதலியவற்றை “வடிவேலெறிந்த வான் பகைபொறுது” (சிற்ப. 11 : 18) என்பது முதலிய வற்றாலுணர்க. (பி - ம்) 1 ‘கொளுந்தவே’

(கக)

175. யந்திரங்கள் வரைந்துகட்டி விரைந்துகுண்ட ரெடுக்குமா

யந்திரங்களின் மிக்கபோழல் மாதிரங்களின் மண்டவே.

எ - து. இராசாவை விஷசுரம்பற்றினவாறே அமணர் தாங்களறிந்த வாறு யந்திரங்களைவரைந்து குளிகைசெய்து கட்டிப் பின்னை அதிலுமிகக் கடுகி விரைந்து தங்களுடைய மகாமந்திரங்களைச்சொன்னார்; அது சொல்லவே வெதுப்புமிக்குத் திக்குத்தோறும் புறப்படப் போழல் மண்டிற்று எ - று. விரைய யந்திரங்கட்டினவாறே வெதுப்பு மிக்கது, அரசர்களை வுணர்க. மண்டுதல் - சுடுதல்; மேற்செல்லலுமாம். திக்குக்களில் மண்டுதலாவது அருகுநின்ற அமணர்மேலும்படுதல்.

(வி - கு.) மூ. அமணர் யந்திரங்கள் வரைந்துகட்டியது: “கண்டவர் வருந்தேறிண்டிறல் மன்னு கடிதிலிக் கருங்கொஞ் சுரத்தை. மண்டல மதிப்ப மாற்றுவமென்றே வரைந்தயந் திரங்கள்மந் திரங்கள், கொண்டுமப் பார்க்கு மளவிரின்” (திருவா. 37 : 45.) உரை. பற்றினவாறே - பற்றின வுடனே; கட்டினவாறே - கட்டினவுடனே; ‘கண்டவாறே’, ‘திருநீரிட்ட வாறே’ என்பாமின்; தீக்க. 185, 196, உரை. திக்குக்களில்.....படுதல்: “வேந்தனுக்குமெய் விதிர்ப்புற வெதுப்புறு வெம்மை, காந்து வெந்தழற் கணமென மெய்யெலாங்கவார்து, போந்து மாளிகைப் புறத்துநின் றூர்களும் புலர்ந்து, தீந்து போம்படி யெழுந்தது விழுந்துடறிரங்க” (பெரிய. திருஞான. 711.)

(சு)

வேறு

176. ¹ஆலிவெந்து மந்த்ரம்வெந்தி யந்த்ரம்வெந்த மைந்ததோர்

பீலிவெந்து பாயும்வெந்து பிண்டியேற மண்டவே.

ஆலி - குண்டுகைரீர். மந்திரம் வேகையாவது தங்களான்மாவிற்கோபாக்கினியால் மந்திரமறுகை; “எல்லாம், வெகுண்டோர்முற்றேன்று

கெடும்” (8.) இது நான்மணிக்கடிகை. பிலிகட்டினபிலியென்பர்; அது பொருளல்ல; பார்ப்பவரது கரமெனவுணர்க. பிண்டியென்பது அசோக விருட்சம். அருகதேவரையும் நினைத்துச் சென்றது அக்கினியெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. இத்தாழிசையுடன் “பண்டைமந்திரங்கள்வெந்து படைத்த யந்திரங்கள் வெந்து, பிண்டியுந் தண்டும் பாவும் பிலியும்குடையும்வெந்து, மண்டபமுறணிப் பானங்கண்டெளிப்ப மந்திரித்தகையிற், குண்டிகைநீரு நின்று கொதித்திடக்கண்டார் குண்டர்” (திருவா. 37 : 63), “பிலிவெந்துய ராலி வெந்தவ சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை பிதி கொண்டிட வாது கொண்டருள்” (திருப்.) என்பன ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பி - ற்) 1 ‘ஆலிவெந்து யந்தரம் வெந்து மந்தரம் வெந்து கண்டர் கைப் பிலி வெந்து’ (சக)

வேறு

177. ஒருவரும்பொரு வாததென்ன

னிரண்டுகண்களு மொத்தபேர்

இருவரும்பெரு தஞ்சியாமினி

¹யென்செய்வேமென வெண்ணியே.

பொருவு - ஒப்பு; ‘ஒருவரும் பொருவாததென்னன்’ என்றது தெய்வப் பாண்டியனாதலாலென வுணர்க. இருவராவார் பாண்டியன்குலமகாதேவியாரான மங்கையர்க்கரசியாரும் பெருநம்பிகுலோற்பவரான குலச்சிறையாண்டாரும். எண்ணுதல் - நினைத்தல்.

(வி - கு.) மூ. இரண்டுகண்களுமொத்தபேர் : மந்திரி அரசனுக்குக் கண்போல்வானென்பதை, “சூழ்வார்கண் னாக வொழுக்கலான் மன்னவன், சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்” (445) என்ற குறளும் அதனுரையும், “கற்பலர் கொடியன் னருந் தென்னவன் கண்போல் வாரும்” (திருவிண். பாண்டியன் சுரந்தீர்த்த. 25) என்றபாடலின்கருத்தும் வலியுறுத்தும், மனைவியும், “ஹிண்மந் திரிமதியும்” (தனிப்.) என்பதற்கேற்பக் கணவனுக்குமந்திரிபோன்றவளாதலின் அவளொடு மந்திரியையும், ‘இரண்டு கண்களுமொத்தபேர்’ என்றார். பேர் - ஆண்பெண் இருபாலாரையும் சுட்டும் ஒருபெயர்; “தங்கள் காரியப்பேர், ஆர்த்தடினும்” (படிக்காசுப்புலவர் பாடல்.); “கடனறி காரியக்கண்ணவரோடும்” (பரி. 19 : 22, உரை); திருவிண். வாதவூரர், 7. உற. தெய்வப்பாண்டியர் : பாண்டியபரம்பரையிற் சிலர் தெய்வப்பாண்டியரென்று பாராட்டப்பட்டிருத்தலும் உண்டு; “தெய்வப்பாண்டியனென்று முடிசூடி” (திருவா. கடவுள். 19.) பெருநம்பிகுலோற்பவர் : “பெருநம்பி குலச்சிதை” (நக்க. 211.)

(பி - ற்) 1 ‘யென் கொலாமென’ (சஉ)

178. ¹விவங்கினூரிலர் வெம்மையெம்மையு

மேன்முனிந்து வாந்மிகக்

கலங்கினூனிறை பிள்ளையாரை

யழைத்துமே லிதுகாலமே.

எ - று பாண்டியனுற்ற உட்டினத்தைத்தடுத்தாரிலர்; எங்களை இனிமேல் இராசா முனியினு முனிவன். இவன் மிக்ககலங்கினுன்; பிள்ளையாரை அழைப்போமாயின் இது காலம் எ - று.

‘ வெம்மையென்றது வெதுப்பை. “ விலங்கினுரிலரென்னை ” என்று பாடமோதுவாருமுளர். இறை - இராசா.

(பி - டி) 1 ‘ விலங்கினு ரிவர் தம்மை யெம்மையும் ’ (சங)

179. என்றுபோயதி காரிவைதிக

ராசசிங்க மிருந்துழிச்

சென்றுமுன்னர் விழுந்துபின்ன

ரெழுந்துதங்குறை ¹செப்புமே.

வைதிகராசசிங்கமென்றது பின்னையாரை.

இப்பாட்டில் அதிகாரி தலித்துப்போனென்பதனை நினைத்து முன்னிற் பாட்டிலும் என்னையெனவேண்டுமென்பாருமுளர். அது பொருளன்று. இராசா தஞ்சின் உடன்தஞ்சவிருந்தார் நம்பிராட்டியார்; இது விஷகரத் தின் கொடுமை மிகுதியாலெனவுணர்க. முன்னிற் பாட்டில் இது காலமென்றதாலே அவத்தையையறிக்க.

இதில் அதிகாரியென்றதனால் இவரைப் போசராசா வங்கிசோற்பவர் தங்கள்வங்கிசுத்தாரென்பர். அவ்வங்கிசுத்தவர் மந்திரிகளாகவே இருப்பதல்லது காரியஞ்செய்யார். அவர் இக்காலத்துக் கணக்கெழுதுகின்றது முறையெல்ல; அவர் முடிசூடப் பெருத அத்தனையே யல்லாது இராசனியவமெல்லாம் பெறுவரெனவும் மந்திரிகளாவதே முறையெனவு முணர்க. பெருநம்பிப்பட்டம்பெறுதல் சிந்தாமணியிலும் உதயணன் கதைபிலு முள்ளது. அது குமாரப்பட்டமாதலால் இராசாவும் நம்பிராட்டியும் ஏவின கருமம் செய்யக்கடவர்; அல்லாத போசராசா வங்கிசோற்பவர் மந்திரிகளாயே இராசாக்களையும் நம்பிராட்டிகளையும் சித்தித்துத் தங்களேவல் செய்விப்பர். இஃது இவர்களுடையவாசி. இரண்டொத்தியார்க்கும் அதிகாரியென்றும் பட்டப்பெயர் பொதுவெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. அதிகாரி : “ எழிற்சங்கம்வைத்த, பெருந்தமிழ் மீனவன்றன் னதிகாரி பிரசமல்கு, குருந்தவிழ் சாரல் மணமேற்குடிமன்குலச் சிறையே ” (திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 26.) வைதிக ராச சிங்கம் : “ வைதிகத் தலியினஞ் சிறுமடங்கலேறு ” (திருவிளை. பாண்டியன் சுரந்தீர்த்த, 42.)

உரை. தலைவன் தஞ்சினால் உடன்தஞ்சுவது கற்புடைமகளிர் இலக் கணமாதலால் இங்கே, ‘ இராசா தஞ்சின் உடன் தஞ்சிருந்தார் நம்பிராட்டியார் ’ என்றார்; “ காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி, ஊதுலைக் குருகினுயிர்த்தகத் தடங்கா, தின்னுயி ரீவர் ” (மணி, 2 : 42 - 4); இவ்வாறு இறத்தலை முதலானந்தமென்பர்; பி. வெ. பொதுவியற்படலம், 9. போசராசாவங்கிசோற்பவர் : இங்கே குறிப்பிட்ட போசராசன் குந்திபோசனென்னும் அரசனாக இருத்தல் கூடுமென்பர். முடிமன்னர்களிடமுள்ள அதிகாரிகளின் சிலர்தங்கள் அரசர்களுடைய பொதுப்பெயரோடு போசனென்றபெயரையும் பெற்றிருந்தார்களென்று சிலாசாஸனங்களால் தெரிகின்றது. அவர்கள் இங்கே கூறப்படும் போசராசாவங்கிசுத்தவர்போலும்; “ மும்முடிச் சோழபோசன் ” பெருநம்பிப்பட்டம் : “ பெருநம்பிகுலச்சிறை தன்னடியார்க்கு மடியேன் ” (திருத்தொண்டர் தொகை, 4); “ அப்பதிக்கு முதல்வர் வன்றெண்டர்தாம், ஒப்பரும் பெருநம்பியென் றேதிய, செப்பருஞ்சீர்க்குலச்சிறையார் ” (பெரிய. குலச்சிறை. 2.) “ இலக்கணையின் மிங்கம், சிறுடைச் செம்பொற்கண்ணிச் சிறுவனைச் செம்பொன்மாரி, பேரறைந்துலக முண்ணப் பெருநம்பியாக வென்றான் ” (சீவக. 2913), “ முன்னோன்றனைப் பின்னரியற்றிய

மின்னேன் நன்னையும் பெருநம்பியா கென்” (சிறிப். பதிகம், 1-2; கட்ரை; அடியார்.) குமாரப்பட்டம் - அரசகுமாரர்களுக்குக் கொடுக்கும் பட்டம். வாசி - வேறுபாடு; “வாசிதீரவே, காசநல்குவீர்” (திருஞா. தே.).

(பி - ம்) 1 ‘செப்டியே’

(சச)

வேறு

180. ¹கச்சைக்கிரி நேரியர் பாவைதிருக்

காவற்கிறை வாவிது காலமெனக்

கொச்சைப்பெரு மானடி தன்முடியிற்

கொண்டானதி காரி குலச்சிறையே.

கச்சையாவது யானைக்கழுத்திலிடும் மெத்தை; கிரியென்பது மலை. கச்சைக்கிரியென்பது ஆகுபெயர்; “மறிதின் பெயராற் மறிது பொருள் சொலின், அறிவோ ரதனை யாகுபெய ரென்ப.” இஃது அநிநயம். நேரியர் - சோழர். சோழன் மகளார் - பாண்டியன்குலமகாதேவியார்; மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை” (தே. திருஞா.) என்னுந்திருப்பாட்டாலு முணர்க. அவர் திருவிற்ருக் காவலானமுதலியே! இது காலமென்னப் பாண்டியனவத்தையை உணர்த்தியவாறு.

கொச்சை - சிகாழி. குலச்சிறையென்பதற்குக் குலங்காப்பவரென்பது பொருள். இனி, ‘குலைச்சிறையென்பது பெயர்; குலைப்பட்டிருக்கிற சிறையென்பது அதன் பொருள்; அது மணந்தப்பாமை; இஃது எல்லார்க்கும் பெயர். இவர்க்குச் சிறப்புப்பெயர், இவர் அறிதலாலே’ என்றுரைப்பாரு முளர்; நல்லதுணர்க.

(வி - கு.) மூ. கச்சைக்கிரி : “கச்சை யானை” (சிறிப். 5 : 142, 26:231.) உரை. முதலி - முதல்வன்: “எங்களுக்கு முதலிகளுளரோ” (தக்க. 371, உரை), “முன்வரு முதலி யல்லையோ” (பெரிய. கண்ணப்ப. 117), “ஆவாத பேரன் மின் மூவர் முதலிகளும், தேவாரஞ் செய்த திருப்பாட்டும்” (ஏகாம்பரநாதருர, 78.) குலச்சிறையைக் குலபகூடென்பர் உபமனீயியு விவாகமுடையார்.

(பி - ம்) 1 ‘கச்சைக்கிரி’

(சரு)

181. உவரிப்பரு முத்த மிரைத்ததிருப்

பள்ளிச்சிவி கைப்புடையும்பர்வரக்

கவரிச்சிறு தென்ற லசைப்பமிசைக்

கொற்றக்குடை வந்து கவிப்பவுமே.

உவரி - கடல். உவரிமுத்தென்றது எட்டிடத்திலும் சிறப்புடையவிடம் கடலாகையாலெனவுணர்க. உம்பர் - தேவர்; இங்குப் பிராமணரென்பது நல்லபொருள்.

(வி - கு.) உரை. முத்து எட்டிடங்களிற் மிறக்குமென்பது, 340 - ஆம் தாழிசை யுரையாலும் அறியப்படும். எட்டிடத்திலும் சிறப்புடையது கட லென்பது, “சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை, நீருளே மிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யும்” (கவி. 8 : 15 - 6) என்பதற்கு ‘தலைமை பொருந்திய வெள்ளிய முத்துக்கள்.....கடவிடத்தே மிறந்தன வாயினும்கொடுக்கும்’ (ந.) என்றமூதிய உரையாலும் அறியப்படும். (சச)

182. மேகத்தொரு பந்த ரெடுத்துடுவாம்

வெண்முத்த ¹மொழுக்கி மினற்கொடியால்
மாகத்து நிரைத்து மழைச்சிலையால்
வழிதோரண மிட்டனன் வாசவனே.

மேகம் பந்தல்; நட்சத்திரம் முத்துமாலே; மின்னல் கொடி; இந்திர தனு மகரதோரணம். இவைசெய்தான் தேவேந்திரனென்ற கண்டாரில்லையென்பார்க்கு உத்தரமில்லை. இவரைத் தேவசேனையென்றுகருதிச் செய்தானென்றலுமாம்; இறைவன் மெய்த்தவப் புதல்வராதலிற் செய்தானென்றலுமாம்.

இனி, மேகம்போலும் பந்தரும் நட்சத்திரம் போலு முத்தும் மின்னல் போலும் கொடியும் இந்திரதனுப்போலு மகரதோரணமும் குலச்சிறையாண்டார் இட்டனரென்பதும் கொள்ளலாகும். வாசவன் - இந்திரன்; மதுரையிலுள்ள ரெல்லாரும் பத்தியால் இந்திரசமான்; ஐசுவரியத்தாற்கொள்ளின் வாசவனென்னும் பெருமை மாறுபடும். ஆதலால் வாசவனென்பதற்குக் குலச்சிறையாண்டா ரென்பொருள் கொள்ளுதலே நேர்.

(வி - கு.) மூ. இத்தாழிசையுடன், “மேகம் விதானமா மின்னலெல்லாஞ் சூழ்கொடியா மேகத்துருமு முரசறைய” (ஆநீயுரி, 32), “இந்திரற்குத் திருமதலை மன்ற லெண்ணி யாதவர்கோன் வளம்பதியி லெய்தினனென், றந்தரத்தை நீலத்தால் விதான மாக்கி யண்டமுற விடிமுரசு மார்ப்ப வார்ப்ப, வந்திரட்டை வரிசையாற் பஞ்ச வண்ண மகரதோ ரண நாட்டி வயங்கு மின்னன், முந்துறத்தி பழுமெடுத்துத் தாரை முத்தான் முழுப் பொரிசுந் தினகால முகில்க ளம்மா” (வி. பா. அருச்சுனன் தீர்த்த, 51) என்பன ஒப்புநோக்கற்பாலன. உரை. இந்திரசமான் : விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு மதுரைவந்து இந்திரன் ஸ்ரீசோமசுந்தரக் கடவுளைப் பூசித்துப் பேறுபெற்ற வரலாறு இங்கே அறிதற்பாலது. (பி - டி) ‘மொழுக்கிய மின்கொடியால்’ (சஎ)

183. சதுரா னனனுஞ் சக்ரா யுதனுஞ்

¹சந்த்ரா துவரு மிந்த்ரா தியரும்
மதுரா புரிவா தறிவா மெனமேல்
வரவந் தன்னவை திகவா ரணமே.

எ - நு பிரமா விட்டுணு சந்திராதித்தர் தேவேந்திரர் முதலாகிய சுவர்க்கவாசிகளெல்லாரும் மதுரபுரியிற்புகுந்த இவ்வாதமறிவோமென்று மேலேவர எழுந்தருளினான், வைதிகசமய மதகசம் எ - று.

சதுரான் - பிரமா; சதுரம் - நான்கு; ஆனன் - முகம்; நான் முகனென்றவாறு. இங்கு வைதிகமென்றது ஞானகண்டவேதத்தை.

இதனையும் முன்னையனபோலப் பொய்யென்றவர்க்குப் பொருள் : சதுரானனென்றதற்கு நான்மறையாளரான பிராமணரிற் பிரதானனைக் கொள்க; அவன் கர்மமீமாங்கிசுகன்; ஆதி ஈசுவரரிதாகரணம் பண்ணுமவனென வுணர்க. சக்கராயுதன் விட்டுணுசமய கர்த்தாவெனவுணர்க. சந்திரன் பௌத்த சமயத்தானென வுணர்க. கூணபவபங்கத்தால். ஆதவன் - ஆதித்தன்; ஆதித்தன் ஆருகதசித்தாந்தியெனவுணர்க, அனந்த சோதியால். இந்திரன் - லோகாயுதன்; ஆதியர் - ஸ்தவிர் மதவாதசாத்திரராதியராவர். எனவே மகேசுவர வைசேஷிகரொழிந்தோர் வாது ஒத்ததால் வந்தாரென வுணர்க.

மேல்விழுந்த ஆதித்தன் கிழக்கே உதிப்பானென்பது பூர்வீகரான வானவாத சித்தாந்தமென்றுணர்க.

பொருளென்னென்னின், ஆருகதவாசிரியரெல்லாரும் பாண்டியன் பக்கலிலே இருந்தாரென்பது.

ஆசீவகசங்கசமயத்தவர்க்கு ஆதித்தியமென்பதொருநாலுண்டு. மற் றது ஆதித்தனைப்பற்றியிருக்கும்; அது சோதிசாத்திரமெனவுணர்க. அன் றியேயும் ஆதித்தனைப்போல மீண்டும் அவர் வானமண்டலவரவுடையா ரெனப்படுவர்.

இந்திரன் உலோகாயதனுதற்குக்காரணம் மிருகன்பதிமதமாதவி னென வுணர்க. இந்திரகணகாமவாமகாபடாதிசாத்திரம் உலோகாயதர் விரிப்பெனவுணர்க.

இவர்களெல்லாரும் பிள்ளையார் நகூத்திரத்தின் நிலைமையைப்பார்த் துத் தோற்பென வந்தவர்கள்; “சிறியவன்தோல்வி பெரியவனுடன் பொருதல்; அது மதுராபுரிவாது” என்பர். இம்மண்டலங்களையெல்லாம் பிள்ளையார் வென்றமைபுணர்க. இங்ஙனம் வரைந்தது, “கதைகளிலுள்ள தமணர் கழுமிசை கொள்வதிது” (170) என்னும் பாட்டைக் கடைப் பிடித்து.

இவ்வெண்ணினசமயமெல்லாம் அர்த்தவாதமல்ல; கர்மவாதம்.

ஆருகதசமயிகள் தங்களில் இருபத்துநாலு தீர்த்தத்தாரிலும் ஆதிநாத ரான விருஷபதேவர் திருத்தாயார் மருதேவியார் அவதரித்ததேவரைத் திரு வயிறுவாய்த்தருளினவன்று அபிஷேகத் திருமஞ்சனமாட்ட முப்பத்து மூன்று கோடி தேவர்களும் அமுதகலசம் தனித்தனி ஏந்திலார்கள். கலச மொவ்வொன்றும் ஒருகடல்கொள்வது. இப்படி முப்பத்துமூக்கோடி கடல். இவர் திருவவதாரம்பண்ணினஇன்றே சகிக்கமாட்டாரென்று தேவர்கள் நினைப்ப அன்று திருவவதாரம் பண்ணினபிள்ளை இத்தேவர்கள் நினைத்த வெல்லாமுணர்ந்து திருமூக்கில் மச்சியசுவாசத்தை விட்டருளத் தேவர்க ளனைவரும் முப்பத்துமூன்றுகோடி கலசங்களோடு பறந்துபோயினரென் னுங் கதை பொய்யோ மெய்யோவென நினைக.

இனிப் புத்ததேவரில், சினேந்திரபுத்தர் சுவர்க்கத்துக்கு எழுந்தருளுகிற பொழுது சுவர்க்கத்துத் தெருவழகுசெய்கிறவிடத்துக்கருகு குழிரீர் வற்று திருப்பத் ததாகதபுத்தராவதற்குமுன்பு தமது திருமேலியைவிட்டு அக்குழி தூர்த்தாரென்பது ஆகமத்தார் காட்டுவதல்லது அனுமானமுமாம். அந்தத் ததாகதபுத்தர் ஸ்ரீ வாரணசியிலே தர்மம் அருளிச்செய்கிறார்; இனிப் பிறக் கக்கடவ மயித்திரியாழ்வாரான புத்ததேவர்க்குப் பாதாளத்திலே மாணிக் கத்தால் அடித்துக்கிடப்பதொரு கோயிலுண்டு; அக்கோயில் மாணிக்கரத்தின மாளிகை. ஐஞ்ஞாயோசனை நீளமும் ஐஞ்ஞாயோசனை அகலமு முள்ளதொன்றென்று தம்முடைய ஸ்ரீ பாதத்திலொன்றாலே பெருவிரலு மணிவிரலுங்கொண்டு எடுத்துக்காட்டி யருளி மீட்டும் காலாலே அழுத்தி யருளினரென்று ஒருகதைபுண்டு. இதுபோலவன பிறவுமுள; இவை பொய்யோ மெய்யோ?

அவ்வளவில் இராசா அவத்தைகண்டு அமணர் செய்கிற மந்திரவாதம் இவ்வண்ணமாயிற்று.

(வி - ௫.) மூ. பிரமா முதலியோர் வருதல்: ‘முதிருமா மறைமு முங்க முத்தமிழ் வாணர் போற்றக், கதிர்விடு முத்தக் கொற்றச் சிவிகைமேற் கவிகை துன்றப், புதியசாமரையிரட்டப் பொருவரும் வாது காண்பான்,

றுதிசெய்து வந்த வானோர் சூழ்ந்தலர் மாரிபெய்ய” (திருவார. 37 : 21.) வைதிகவாரணம் : “ மன்னுமறை யோர் குலத்து வைதிகவாரணமென்றோர், கன்னன் மொழிப் பாலகனார் கௌணியகோத் திரத்துதித்தார் ”, “ மற்ற வன்றனை வைதிக வாரணம்.....செப்பினார் ” (திருவார. 37 : 2; 62 : 24); “ புகலியினில் வைதிகவாரணமென் றியாரும் போற்றியசம் பந்தரென்றோர் புதல்வர் தோன்றி ” (கடம்பவளப். இலோசங்கிரக. 37.) உரை. சுவர்க்க மென்பது மேலுலகங்களெல்லாவற்றிற்கும் பொதுப் பெயர். க்ஷணபவ பங்கம் - கணத்திற்குன்றியழிதல். சோதி சாத்திரம்-சோதிட சாத்திரம். இம்மண்டலங்களையெல்லாம் - இந்தச் சமய ஆசிரியர்களுடைய தொகுதிக ளெல்லாவற்றையும். தீர்த்தத்தார்-தீர்த்தங்கரர்; இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்க ரர்களுடைய பெயர்களையும், 375-ஆம் தாழிசை உரையிற் காணலாகும். ஸ்ரீ வாரணசி - காசி. ஆதிநாதர் : முதல் தீர்த்தங்கரர்; ஸ்ரீபுராணத்தைப் பார்த்ததில் இங்கே கூறப்படும் சரித்திரம் 24 - ஆம் தீர்த்தங்கரராகிய ஸ்ரீவர்த்தமானருடைய சரித்திரமாகக் காணப்படுகிறது. திருமூக்கில் மச்சிய சுவாசத்தை விட்டருள என்ற இடத்தில் நாகிகாயுடந்தெழுந்த க்ஷணபவன ஜலத்தால் என ஸ்ரீ புராணம் கூறும்.

(பி - ன்) 1 ‘ சந்த்ராதியரு மிந்த்ராதிபரும் ’

(சஅ)

வேறு

184. ஆலியுங்கடி திற்புலர்ந்து கலந்துகுண்டர் துடைக்கும்ப்
பீலியஞ்சுறு நாறியேறி யெரிந்துபோன பிரம்புமே.

இதன் பொருளறிக.

(வி - கு.) மூ. இதன் சொல்லும்பொருளும், தக்க. 176- ஆம் தாழிசை யோடு ஒப்பு நோக்கற்பாலன. சுறுநாறல் - தீப்படுகின்ற தசை மயிர் முத லியவற்றிலிருந்து உண்டாகும் கெட்ட நாற்றம்; “கூறுமங்கையர் நறுங் கூந்தலின் சுறு, நாறுகின்றது நுகர்ந்திருத்து நாமெலாம்” (கம்ப. யுத்த. மந்திர. 13); பொய்யர்கள் பார்க்கும் பீலிச்சுறு நாறிப் புகைந்து முன் னிற்கையறவெந்தது” (திருவார. 37 : 67); “ வெம்பரற் சுறுநாறும் வியன் சுரத்தே” (ஆளுடையபிள்ளை. திருவந். 25), “ மிணங்கருகிச் சுறுநாறு முடையி னாலும்” (அரிச்சந்திர. மயான. 35.)

(சக)

வேறு

185. பொறைசூழ்வரை யிற்புலி யேறெழுதும்

பொன்மேரு வரைப்பெரு மான்மகளார்

மறைசூழ்திரு வெள்ளி ¹மலைப்பெருமான்

மகனாரடி வந்து வணங்கியுமே.

எ - து பொறைசூழ்ந்த மலையோறும் புலியெழுதுஞ் சோழன் பொன் னை மகாமேருமலையினையுடையவன்; அவன் மகளாரான மங்கையர்க் கரசியார் வேதங்கள் சூழப்பட்ட திருவெள்ளிமலைப் பெருமானை மகாதேவ ருடைய திருமகனாகக் கண்டவாறே அவர் திருவடிமலர்களில் நமக்கரித்து
எ - று.

பொன்மலை இவனதாதற்குக்காரணம் மகாமேருவின் அடிமுதல் முடி கடை சோழர்களாலெழுதப்பட்ட புலிப்பொறியே யாதலாலும் கரிகாலன்

கைச்செண்டால் திரித்தானென்னுங் கதையுண்டாதலாலும். இனி அம் மலையில் இடமில்லையென்றுகொண்டு பிறமலைகளிற் புலியேறெழுதப்பட்ட தென உணர்க. பொன்மலையுடையவன்மகள் வெள்ளிமலையுடையவன் மகனைக் கும்பிடுதற்குக்காரணம் வேதவேள்வி தப்பாமைபும், “அறிவுடையா ரெல்லா முடைய ரறிவிலார், என்னுடைய ரேனுமில்” (குறள், 430) என்பதுமே; இதனையுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பொறை சூழ் வரையிற் புலியேறெழுதும்.....பெருமான் : தக்க. 4; “வடமேருப், பொன்மலை மார்பும் புலிபொறித்தோன்”, “மேரு வரையிற் புலிபொறித்து மீண்டநாள்” (இராசராச. 17, 76.)

உரை. கண்டவாறே - கண்டவுடன்; தக்க. 175, உரையைப் பார்க்க.

கரிகாலன் கதை : “செண்டு கொண்டகரி காலனொரு காலிலிமயச்சிமய மால்வரை திரித்தருளி மீளவதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற் பாய்பு லிப்பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே” (கவிங்க. இராச. 1); “கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்கோட் டங்காவல், மெச்சி யினி திருக்கு மெய்ச்சாத்தன் - கைச்செண்டு, கம்பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெரு வளத்தான், செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு” (தீர்ப். 5 : 95 - 8, அடியார். மேற்.)

(பி - டி) 1 * ‘மலைப்பெருமாண் மகனார்’ (ரு0)

186. ¹மன்காதலி லுய்வதில் வையமெலா

²மலையாண்முலை யாரமு துண்டவனே

என்காதல னெம்பெரு மானிவனுக்

கிதுவோதக வென்றன ளென்றலுமே.

‘உன்காதலின்’ எனப்படாந் சொல்லுவாருமுளர். அது தமிழல்ல. மன்காதலிலுய்வதில்வையமெலாமென்பது உத்தமம்; மன்னையென்னும் விளி தொக்கது. என்று விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெண்பெருமாளுக்குப் பிள்ளையாரருளிச் செய்வார்.

(வி - கு.) உரை. பெண்பெருமானென்றது மங்கையர்க்கரசியாரை; இப்பெயர் பெருமைபையுடையவனென்ற பொருளிலும் வழங்குவதுண்டு; “நஞ்சிலே தோய்ந்த நயனவிழிப் பெண்பெருமாள், நெஞ்சிலே யிட்ட நெருப்பு” (அம்பிகாபதி பாடல்.)

(பி - டி) 1 ‘உன்காதலில்’ 2 ‘முமையாண்முலை’ (ருக)

187. மாமான்மர பிற்பகன் மண்டிலமொத்

தெரிமண்டின னென்னு மகீபதிரின்

கோமான்மர பிற்சசி மண்டிலநேர்

குளிரும்படி காணுதி கோமளமே.

எ - து கோளப் பாண்டியகுலமகாதேவி, தன்மாமனான சோழவங்கிசத் துக்கு முதல்வனை ஆதித்தனைப்போத்த உட்டினம்படைத்தானானினும், நின்னுடையகவாமியான பாண்டியன், தன் வங்கிசத்துக்கு முதல்வனான சந்திரனைப்போலச் சைத்தியமாம்படி காணக்கடவை எ - து.

இதற் காணுதியென்றது காண்டியென்றவாறு. மகீ - பூமி.

(வி - கு.) மூ. மாமான்மரபிற் பகன்மண்டலம் : “பகலோன் மரபிற் பெறுபைப் தொடியே”, “தவனன் குலவல்லி” (நக். 204, 207) என்பார் பாண்டிமாதேவியாரை. மாமான் : “மாமான் மகளே” (நிங். திருப்பாவை, 9), “மாமான் சூட்டொடு கண்ணி யன்றே” (ஃவக. 484), “தேர் வேந்தர் மாமான்” (பெருந். பரதம். உத்தியோக.) உரை. சுவாமி - கணவன். சைத் தியம் - குளிர்ச்சி. (ருஉ)

188. (1) என்னக்களி கூரு ¹மிளங்கொடியோ
டெதிர்கொண்டு புகுந்து குலச்சிறையார்
தென்னற்கரு கேயொரு பீடிகையிட்
டினிதேறி யிருந்தருள் செய்கெனவே.

189. (2) ஏறிச்செழி யற்கரு கிட்ட திருப்
பள்ளித்தவி சின்க ணிருந்தருள்ச்
சீறிச்சமண் மூகர் குலச்சிறையார்
செவிவேவன சிற்சில செப்புவரே.

ஏ - து இராசபுத்திரியே, நின்சுவாமியை வெதுப்புத்தீர்க்கின்றோமென் றருளிச்செய்ய, சம்பிரமித்த மங்கையர்க்கரசியாருடனே குலச்சிறை யாண்டாரும் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வந்து பாண்டியற்கு அருகாகத் திருப்பள்ளிப்பிடமொன்று இட்டு ‘இதில் ஏறியிருந்தருள்க’ என்று பிள்ளையாரைவேண்ட, அமணர்கள் கோபித்துக் குலச்சிறையாண்டார் திருச்செவி வேவப் பருஷவாக்கியங்கள் சொல் வார்கள் எ - று.

(2) சமண்மூக ரென்றது, சமணரான ஊமர்களென்றவாறு ; “எய் கணை விழுந்துளே யன்றே செவித்துளே, மையறு கேள்வி கேளா தோர்க்கே,” இஃது இரும்புநீர்நீர். எனவே அமணர்களேவி சகத்துக்குச் சிறுஷ்டிகர்த்தா ஒருவனில்லையென்னுங் கேள்வியென்றது. குலச்சிறையார் செவிகள் வேவனவாவன சிவத்துரோக வார்த்தைகள். சிற்சிலவென்பது, “தொடர விறுதி தம்முற் றும்வரின், லஃகான் நகரவொற் ருதலு முரித்தே” (உயிர்மயங்கு. 12) என்பதனால் முடிந்தது ; இது தொடிகாப்பியம்.

(வி - கு.) மூ. (உ) சமண்மூகர் : 7, குறிப். “வெற்றையே மூங்கைகள் போலுண்ணுமூடர்” (தே.) உரை. (1) சம்பிரமித்த - திருப்பதியுற்ற. பருஷ வாக்கியம் - கொண்டு சொல்.

(2) ஊமர்கள் பிறவிச்செவிடர்களென்பது இங்கே அறிதற்பாலது. எய்கணை.....கேளா தோர்க்கே : “கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வி யால், தோட்கப் படாத செவி” (குறள். 418.)

(வி - டு.) 1 ‘மிளங்கிளியோடு’ (ருஉ-ச)
இனி, அவர்வைத வசவுகள் வருமாறு.

190. வருவானொரு சோழிய வைதிகனும்
¹வந்தாலிவன் மாளிகை ²வாயிறினில்
வெருவாது புகுந்து தொடப்பெறுமோ
³மீளச்செழி யன்றிரு மேனியையே.

இதில் சோழியவைதிகனென்றது பாண்டிநாட்டாரைப் பகைத்த நாட்டினனென்றும் யாகப்பண்ணுபவனென்றும் கூறியவாறு.

அமணர் - தாங்கள் பெரியராதலிற் சமயப்பொருள் பற்றியல்லது கோரியாரெனவுணர்க. மீளவென்றது மாளிகைவாயிலிலே புகுமிதனலேயே தோஷம்போதும். இதுவன்றிப் பாண்டியனைத் தீண்டுவதேயென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. சோழியவைதிகனும் : ஆம் - இழிவைக்காட்டும் ஓரிடைச் சொல் ; “ விடுவித்தன னுமிவன் வேதியனே ” (தக்க. 197), “ கைத்தோடுஞ்சிறை கற்போயை, வைத்தோ னின்னுயிர் வாழ்வானும், பொய்த்தோர்வீல்லிக்ள் போவாராம், இத்தோ டொப்பதி யாதுண்டே ” (கம்ப. சூளாமணிப். 41), “ ஒருவனும்.....தனதனஞமாம்”, “ அடுப்பனும்...ராசனும் ” (வி. பா. மணிமான், 80, 81), “ அன்னையானவருமிருவராம்.....என்கொலாம் ” (வி. பா. கண்ணன்துது. 124.) சோழியவைதிகன் : “ மறைஞானி யென்பானோர் சோழியவை திகச்சிறுவன் ” (திருவா. 37 : 35.)

(பி - ம்) 1 ‘வந்தானிவன்’ 2 ‘வாயிலிலே’ 3 ‘மீளிச்’ (ருரு)

191. தண்ணார்மதி யக்கவி கைச்செழியன்

¹றனிமந்திரி காண்முனி புங்கவரோ

ரெண்ணுயிர வர்க்கும் விடாதவெதுப்

பிவனூல்விடு மென்ப திழித்தகவே.

தண்மை - தட்பம். ஆர்தல் - நிறைதல். மதியம் - சந்திரன். கவிகை - குடை. தனிமந்திரிகாளென்றது தனித்தனிமந்திரிகாளென்று விளித்தவாறு. முனிபுங்கவரென்றது அமணர்களில் ரிஷிகளாபிஞ்சிவரென்றவாறு; இவனென்றது ரிஷிபோல்வானிவனென்றவாறு. இழித்தகவு - இளிவரவு.

(வி - கு.) மூ. முனிபுங்கவரோரெண்ணுயிரவர் : “ எண்ணுயிர மூகரும்”, “ எண்ணு யிரவர்க் கெளியரோ ” (தக்க. 204, 219), “ நாமொருவரவ ரெண்ணு யிரவர்”, “ செற்றமில் சமண ரெண்ணு யிரவர்”, “ ஏற்றநஞ் தலைவ ரெண்ணு யிரவர்”, “ தருக்கமார் சமணர்.....எண்ணுயிரர்”, “ கோன்று சமண ரெண்ணு யிரவரும்”, “ தளம்புகெஞ் சடைய வெண்ணு யிரஞ்சமண் டலைவ ராயோர் ” (திருவா. 38 : 3, 9, 18, 21; 32, 49.) (பி - ம்) 1* ‘றனி மந்திரி கேள்’ (ருசு)

192. என்னுரவ ரென்றனு மேகெடுவீர்

எரியாலர வாலிடி யான்முடியச்

சென்றார்பவ மேழினு மிப்படியே

செல்வாரிவர் முன்பு செயிர்த்தவரே.

எ - து என்று அமணர்கள் இப்படிச்சொன்னார்கள்; என்றபோதே குலச்சிறையாண்டார் அருளிச் செய்வார் : கெடுவீர், அமணீர்கான், கேளீர்; நெருப்பாலும் பாம்பாலும் இடியுருமேற்றினாலும் பட்டுப்போய் மீண்டும் மிறந்து இப்படி ஏழுமிறப்பும் பாவாத்துமாக்களாய் மரிப்பர் மாகேசுவரர் முன்பு கோமித்தவர் எ - று.

இது சிவதர்மம். அரவாலெனவே புலி கரடிகள் முதலாயினவும் கொள்க. இவரென்றது மாகேசுவரர் கோபியாமையை விளக்கி நின்றது.

இன்னும் குலச்சிறையாண்டாரருளிச்செய்வார்.

(ருஎ)

193. நானீரறி யீருறி வல்லமணீர்

மதுரேசனை யெங்குல நாயகனைக்

காணீரிவர் தந்திரு நீறிடவே

முகிலூர்தி பெருத கவின்பெறவே.

நானீரென்றது மிருகசாதியோடொப்பிரென்றவாறு. அறியீரென்றது ஒன்றுமறியீரென்றவாறு; பாவாத்துமாவான உணர்வத்தனையெயென்று மாம். உறிவல்லமணீரென்றது குண்டுகைக்குக் கயிற்றுறிபண்ணாவல்லீ ரென்றவாறு; இதுபண்ணவா சங்கத்திலும் புகீரெனலுமாம். மதுரே சனையென்றது மதுரா ஈசனென்க; குணமுடிவு; தமிழ்க்கு ஒருசொல். காணீரென்றது இனிச் சற்றுப்போதிற் பாரீரென்றவாறு.

இவரென்றது ஆளுடைய பிள்ளையாரை. முகிலூர்தி - வருண ராசன்.

பின்னைப் பிள்ளையாரைநோக்கிக் குலச்சிறையாண்டார் விண்ணப்பஞ் செய்வார்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. நானீர் : “நானிலீர் மன்னன் முன்னு நல்லசொல்கின் றேன்” (திருவா. 38 : 32.) உறிவல்லமணீர் : “உறித்தலைச் சுரையொடு குண்டுகைபிடித்து” (திருநா. தே.) (ருஅ)

194. ¹ஏயேயிம வான்மக ளார்மகனே

எந்தாய்சிந்தா குலவேரரியும்

சேயேவர சைவ சிகாமணியே

திருநீறினி யிட்டருள் செய்கெனவே.

ஏயேயிமவான்மகளார் - இசையை யொக்கும் உமாபரமேசுவரி; இன் னும் இசையைப் பொருந்தும் பரமேசுவரியென்றுமாம், இசை மகாதேவ ராதலால். சிந்தாகுலம் - துக்கம்; சிந்தா ஆகுலம்; சிந்தாவென்பதுசிந்தை. சேயேயென்பது தூரியா வென்றவாறு; இங்கே தேவசேனாபதி பெயரல்ல. வரசைவமென்றது சுத்தசைவ மென்றவாறு; வரசைவந்தான் ஆறுகூறு படும். இனித் திருநீறிட்டருள் செய்கவென்றது பாண்டியன் குலபதிக்கு அவத்தை மிக்கதென்றவாறு.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. சைவசிகாமணி : “இன்னருள் சேர் சைவசிகாமணியே” (திருவா. 38 : 2); “மொழிவது சைவ சிகாமணி மூரித்தடவரைத்தோள்” (ஆளுடைய பிள்ளை. திருவந். 11), “கண்ட சைவசிகாமணி” (திருச்சுந். 9) “சைவ சிகாமணி சம்பந்தன்” (ஆளுடைய பிள்ளை, ருமணி. 13), “மாமறை நாவளர் சைவசிகாமணி” (ஆளுடைய பிள்ளை. திருக்கலம். 15.) உரை. ஏயென்ப தற்குச் சாமவேதமெனப் பொருள்கூறுவர் பரிமேலழகர்; பரி. 3 : 62, உரை. இசை மகாதேவர் : “ஏழிசையா யிசைப்பயனாய்”, “ஏழிசையை” (திருநா. தே.) சேயேயென்பதற்கு எழுதிய தூரியாவென்னும் பொருளுடன், “புறத்தார்க்குச் சேயோள்” (திருவா. சிவபு.), “தீதில்வர வாகதிறு நின்வரவு

சேயோய்” (கம்ப. சூர்ப்பனகை. 38) என்பவற்றிலுள்ள சேயோன் சேயோ யென்பவற்றின் பொருள்கள் ஒப்பிடற்பாலன.

(பி - ம) 1 ‘யாயே யிமவான்’

(ருக)

195. எப்புத்தரோ டெவ்வம னுங்களைவார்
திருநீறிவ நெற்றியி ¹லிட்டலுமே
வெப்புத்தடை பட்டது பட்டளவே
வேவாத வுடம்புடை மீனவனே.

எப்புத்தரோடென்றது தீபங்கரர் கௌதமர் முதலாயினாரெல்லாரையு மென்க. எவ்வமனுமென்றது ஆதிதேவரானரிஷபதேவர் நேமிநாதர் பாரசுவ நாதர் முதலாயினாரெனவுணர்க. இவர்களைக்களைவார் மாகேசுவர்களி லொருவரான ஆளுடையபிள்ளையாரெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. தீபங்கரர் : கௌதமபுத்தருடைய காலத்திற்குமுன்பு அவதரித்தவர்களுள் ஒருவர் ; மணி. 30 : 14, அடிக்.

(பி - ம) 1 * ‘லிட்டளவே’

(கூ0)

இனிப்பாண்டியன்றான் செய்தபடி.

196. ¹உய்யாவுண ராவிழி யாவருகே
சரியாவொரு கேசரி யாசனமேல்
வையாவதி காரிக னும்பெருமாண்
மகளாரும் வணங்க வணங்கினனே.

எ - து ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கையில் திருநீறிட்டவாறே வெதுப்பும்அவத்தையும் ஒக்கவிட்டுப்போகப் பிராணன்வந்து இந்திரியங்க ளுடனே கலந்தபின்னைக் கண்ணுல் விழித்துப்பார்த்து ஒரு பிடத்திலே எழுந்தருளியிருந்த பிள்ளையாரைக்கண்டு பயப்பட்டுத் தானிழிந்து ஓரருகே சரிந்து தன்னுடைய சிங்காதனத்தின்மேலே பிள்ளையாரை யெடுத்தேற வைத்துப் பின்னைத்தன் அதிகாரிகளான குலச்சிறையாண்டாரும் தன்குல புகாரதேவியாரும் நமக்கரிக்கத் தானும் நமக்கரித்தான் எ - நு.

பெருமாளென்றது சோழனை, ஸ்ரீராமன்வங்கிசமாதலால், பாண்டியன் பண்டுகிடந்தது வியாதிமிகுதியாற் பள்ளிக்கட்டிலிலெனவுணர்க ; அதற்குக் காரணம் ஒருகேசரியாசனமென்றது ; கேசரி - சிங்கம். மந்திரியாரும் தேவி யாரும் இவரையே கும்பிடுதற்குச் சமிஞ்ஞை அறிவித்தாரெனவுணர்க. அருகே சரிந்தென்பது பதற்றம்.

(வி - கு.) உரை. திருநீறிட்டவாறே - திருநீறிட்டவுடனே ; தக்க. 175, உரையைப் பார்க்க. பெருமாளென்றது.....ஸ்ரீ ராமன் வங்கிசமாதலால் : “ரகுமரபிற் பொன்” (தக்க. 211) என்பதற்கு, ‘ராகவ வங்கிசத்திற் பொன்’ என்று உரையெழுதியிருப்பதும் இங்கே உணரற்பாலது. பெரு மாள் : சோழர்களுடைய இயற்பெயர்களோடும் சிறப்புப் பெயர்களோடும் இச்சொல்லைச் சேர்த்து வழங்குவதும், தனியே வழங்குவதும் மரபென்ப தைச் சிலாசாஸனங்களாலும் பழைய தமிழ்தூல்களாலும் அறியலாம் ; “தெய்வப் பெருமாள் வாழ்த்தினவே”, “பெரிய பெருமாள் வாழ்த்தினவே” (தக்க. 772, 773); “உலகிற் பெரிய பெருமாள்”, “வளவர் பெருமாள்”,

“ பெருமாள் பவனி யெழுச்சி”, “ திருவுலாப் போதும் பெருமாள்”, “ பெரு
மாளுங் கொற்றக் குடைக்கீழ்.....யானைமேல் வந்தான்”, “ ஞாலத்தோர்
தெய்வப் பெருமாளும்” (குறோத். உற); “ பெரும் பெருமாள்”, “ யானைப்
பெருமா ளயிரா பதத்திருந்த, தானைப் பெருமானைச் சந்தித்தான்”, “ பெருமாள்
விரும்பேர் புதுக்கண்ணி”, “ தெய்வப் பெருமாளும்”, “ பேரேற்ற தெய்வப்
பெருமாளும்” (இராசராச.)

(பி-நி.) 1 ‘ உய்யாவுணரா வருகேசரி யாவொரு கேசரியாசன மீமிசை
யேவையா’ (சுக)

இனி அமணர்கள் சொல்லுவார்.

197. சுடுகின்ற மருங்கிரு பாலுமிருந்

தனைவேமும் விடாது தொடத்தொடவே
விடுகின்ற ¹வெதுப்பை வெறும்பொடியால்
விடுவித்தன னுமிவன் வேதியனே.

இதன்பொருளுணர்க.

(பி - நி) 1 ‘ வெதுப்பை யிவன் பொடியால்’ (சுஉ)

198. யாம்பாது மிதற்கு முயன்றிலமோ

வெம்மந்தரமும் யந்த்ரமு மில்லையெனவோ
கோமானிவ னைப்பணி கின்றதெனீ
றணிகின்றதெ னென்று கொதித்தெழுவே.

முன்னிற்பாட்டில் வெறும்பொடியென்றதபோல இப்பாட்டிலும் திருநீ
றென்னுமல் நீறென்றார் அமணர். கொதித்தெழுதல் - கோபித்துப் புடை
யெழுதல்.

இனிப் பாண்டியன் சொல்வான்.

(சுஊ)

199. கெடுவீர் கெடுவீ ரிவைசொல் லுவதே

¹கெட்டே னடிகள் ளிவர்கே வலரோ
விடுவீர் விடுவீ ரினியென் னெதிரீர்
வெங்கோ பமுமுங்கள்விவா தமுமே.

அடிகளிவரன்றது மகாதேவருறவாகிய இவரென்றவாறு. கேவலம் -
எளிமை.

(வி - கு.) மு. கெட்டேனடிகள் : “ கெட்டேனடிகேள்” (தக். 207);
கெட்டேன் : இரக்கக்குறிப்பு. உற. அடிகள் இவரென்பதற்கு, ‘ மகாதேவர்
உறவாகிய இவர்’ என்று உரையெழுதியது போலவே பின்னும், “ அடி
கேள்” (தக். 207) என்பதற்கு, ‘ கவாமி உறவாயிருப்பீர்’ என்
றெழுதுவர். (பி - நி) 1 ‘ கெட்டேனடிகேள்’ (சுச)

200. நீர்வந்து தொடத்தொட வெந்துருகா

¹நெடுவேனில் சுடச்சுட நின்றலறிக்
கார்வந்து தொடத்தொட வுய்ந்திளாகுங்
காடொத்தனென் யானிவர் கைப்படவே.

எ - து. நீங்கள் தொடத்தொடக் கோடைக்காலத்துக் காடுபட்டது பட்டு வெந்துருகினேன்; இவர் தொடத்தொட அக்காட்டைக் கார்காலத்தில் மகா வருஷம் வருஷித்துத் தளிர்ந்தழையுமாய்க்கினும்போலக் குளிர்த்திளகினேன் யுரன் எ - று.

வேனில் - கோடை.

(வி - கு.) மூ. இளஞ்காடு : “இளகு காடின கப்பரி கொண்டதே” (சீவக. 1778), “இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர்” (தணிநக. நாடு. 39.) கார்வந்து.....ஒத்தனன் : “நீரற்ற புலமேபோற் புல்லென்றான் வைகறை, கார்பெற்ற புலமே போற் கவின்பெறும்” (கவி. 38 : 11 - 2), “வெயில் பொர வாட்ட முற்ற வென்றளிர்ப் பசிய வல்லி, புயல்பொழி துவலை மாந்திப் பொக்கெழில் படைக்கு மாபோல்” (பாகவதம், உருக்குமணிமணத்திறம் 28), “காரிற் குளிர்த்து குழைந்தசெழுங் கானம் பூத்த தெனக் கவினி” (வி. பா. 12 - ஆம்போர். 82.) (பி - ன்) 1 ‘முதுவேனில்’ (சூரு)

இனி அமணர் சொல்லுவார்.

201. ஒருநீயொரு மாணி யிடும்பொடியா

லுய்ந்தேனுயி ரென்ப துரைத்தனையேல்

வருநீரினு மிட்டு நெருப்பினுமிட்

டறிவோமிரு மந்த்ரமும் யந்த்ரமுமே.

மாணியென்றது இப்பொழுது ஒதுகின்றவனென்றவாறு; பிராமணச் சிறுபிள்ளைக்குப்பெயர். திருநீற்றைப் பொடியென்றது பிள்ளையார் திருநீற்றுகின்றபோது வேதமந்திரம் பிராமணரல்லாதார்க்கு ஆகாதென்று மனத்திலே உச்சரித்துவைத்தலால்; அமணரில் அச்சாதி மிக்கிருத்தலால் அச்சிவமூலமந்திரங்களான வேதமந்திரம் கேட்டிலரெனவுணர்க. வருநீரெனவே ஏடெதிரோட மந்திரமெழுதுகவென்றாரெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. மாணி : “மறையோன் பின் மாணியாய்வான் பொருட் கேள்வித் துறைபோய்” (சிலப். 9 : 29 - 30.) (சூசு)

202. எரியாதன தீயி லிடிற் கொடுபோ

யெறிவைகையி லேயிடி ல் வைகையுடன்

சரியாதன வேடுடை யார்தவமே

தவமாவது மேலிது சாதனமே.

எ - து. நெருப்பிலிட்டால் எரியாதனவும் வைகையாற்றிலிட்டால் வைகையாறு போனவழிபோகாதே எதிரோடிவந்து நீரினதுசத்தியைக் கெடுக்கவல்லனவுமாகிய மந்திரமெழுதின ஓலையேட்டையுடையவரே வென்றார் எ - று. உடன்சரித்தல் - ஒக்கவொழுக்குதல்.

(வி - கு.) மூ. சாதனம் - செய்யுமுறை. (பி - ன்) 1 ‘லேயிடி ல்’ (சூசு) இன்னும் அமணர் சொல்லுவார்.

203. வேமேடுடை யாரையும் வைகையிலே

விட்டாலதன் மீது மிதந்தொழுகிப்

போமேடுடை யாரையு நீகழுவிற்

புகுவிப்பது தெக்கண பூபதியே.

தெக்கணம் - தெற்கு. பூபதி - இராசா. இதற்குப்பொருள் தர்மராசாவும் நீயேயென்று பாண்டியனைப் புகழ்ந்தவாறு. இப்பொருளும் அமணர் சொல்லுதற்குக் காரணம் தாம் கொலைசெய்வாரல்லர்; தாம்சுற்ற மந்திரவாதவித்தையாற் கொல்லக்கடவராதலாற் சொன்னாரென்க.

(வி - கு.) மு. புகுவிப்பது : இது புகுவிக்க என்னும் வியங்கோள் மாத் திரையாய் நின்றது. தெக்கணம் : இது தக்கணம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு; தெக்கணம், தக்கணம் எனவும் வழங்கும்; “தெக்கண மேரு வென்ன” (தக். 773), “தெக்கண மலையகச் செழுஞ்சே ருடி” (சீஸ்ப. 14 : 81), “தக்கண மதுரை தான்சென் றெய்தி” (மணி. 13 : 105.) (சுஅ)

204. என்னக்கடி தெண்பெரு வெற்புமவிடா

வெண்ணுயிர மூகரு மிப்படியே

பன்னப்பெரி தஞ்சிய வச்சமுடன்

பகலோன்மர பிற்பெறு பைந்தொடியே.

பன்ன - சொல்ல; இது வெருசனவசனம்.

இப்படியே தோற்றுரைக் கழுவேற்றக்கடவதென்ன, சோழசக்கர வர்த்தி மகளாரான பாண்டியருலபதிமகாதேவியார் பயப்பட்டுச் சொல்லுவார்.

(வி - கு.) மு. என்பெருவெற்பு : இவற்றின்பெயர்களை 218 - ஆம் தாழிசையுரையால் அறியலாகும். (சுக)

அவர்சொன்னவார்த்தை வருமாறு.

205. மலையகாண்டெழு வார்கடல் கொண்டெழுவார்

மிசைவந்து சிலாவரு டஞ்சொரிவார்

நிலைகாண்டெழு வார்கொலை கொண்டெழுதற்

கிவரிற்பிறர் யாவர் நிசாசரரே.

எ - று அமணர்கள் மந்திரவாதம் வல்லவாறு பண்டு கண்டறிவோம். மலைகளை எடுத்துக்கொண்டெழுவார். கடல்களை எடுத்துக்கொண்டெழு வார். அன்றியே ஆகாசத்தால் வந்து பருவதங்களைச் சிறுதுளியாகச்சொரிய வல்லார். மேகங்களின் நிலைகளைக்கொண்டெழுவார். ஆதலாற் கொலையை மேற்கொண்டொழுகுவதற்கு இவரிற் பிறர் யாவரேனுமுளரோ ராட்சதர் எ - று.

யானைமலை நாகமலையென இரண்டுமலை உளவென அவையிற்றைக் காட்டி, “பண்டு இவை அமணர் மந்திரவாத வலிகாட்டினமலைகள். மதுரையை ஒருமலை யானையாழிக்கவும் அவ்விதமான மதுரையில் வருவதன் முன் இந்தமலை மகாநாகமாய் அந்தயானையை விழுங்கவுங்காட்டி உயிர் பெறுத்தி நடத்திவர, என்சுவாமி சாதுவாதலிற் பயப்பட்டு இம்மகாநகரத் திற் புக்கனர். பின்பு எழுகடலுக்குமாறாக மதுரையில் எழுகடலெனக் காட்டின இந்திரசாலமுமுண்டு. உறையூரில் கல்வருஷமும் மண்வருஷமும் பெய்வித்து அதனைக்கெடுத்துத்தரோகமுஞ்செய்தார் இவர். அதற்குப்பின்பு இராசதானி திருச்சிராப்பள்ளியாய்த்து” என்றவாறு.

(வி - கு.) மு. சிலாவருடம் - கல்மாரி. உறையூர். யானையைப் பெரும் பாம்பு விழுங்கு மென்பது ஈண்டறியற்பாலது; 543-ஆம் தாழிசையையும்

அதன் உரை முதலியவற்றையும் பார்க்க. சுவாமி என்றது பாண்டியனை, ஆபத்து - ஆயிற்று : 'சுவர்ணமயமாயித்து' என்பரின் ; தக்க. 217, உரை ; "கூடிய கூட்டத்திலுள்ளதாய்த் திக் குவலயமே" (ஆகுடையினை. திருவத். 80) ; "போய்த்து" என்றார் கம்பரும் ; கம்ப. சூரப்பநகை. 130. (எ0)

206. குழைதந்தனை செந்தமிழ் மண்டலமுங்

கொடிமானக ருங்குன் றங்களிகூர்

¹மழைதந்தென வந்தனை வாழியினிப்

பிரமாபுர மேற ²மறித்தருளே.

எ - து செந்தமிழ்மண்டலமான பாண்டிமண்டலத்தைத் தளிரெழப் பண்ணின ; மதுரையையும் படியேசெய்தனை. மலைகளிகூர் மழைதந்தார் போல எழுந்தருளின. சயசய ! இனிப்போய்ப் பிரமாபுரத்தேற மீண்ட ருள் எ - று.

வாழியென்றது சயசயவென்றவாறு.

என்னப் பிள்ளையார் திருவுள்ளத்தே வாதுசெய்வோமென நினைத்தரு ளப் பிள்ளையும் பாண்டியன் குலமகாதேவி சொல்லுவார்.

(வி - கு) மு. செந்தமிழ்மண்டலம் : பாண்டியனைத் தமிழ்நாடன்னன்பர் பின் ; தக்க. 211 ; "தமிழ்நாட்டிற் போனார் ஞானத் தலைவனார்", "மண் குலவு தமிழ்நாடு", "பொங்கு தமிழ்த் திருநாட்டுப் புறம்பணைகூழ் நெல் வேலி", "தேம்பொழில்கூழ் செந்தமிழ்நாட்டினில்", "செந்தமிழ்த் திருநா டெய்தி", "பூழியார் தமிழ்நாட் டெள்ள", "தண்டமிழ்நாட்டு மன்னன்" (பெரிய. திருநா. 289, 400, 410, 412 ; காரைக். 43 ; திருஞா. 601, 751.) குன்றங்களிகூர் மழைதந்தெனவந்தனை : 200 - ஆம் தாழிசையும் அதன்உரை முதலியவைகளும் இங்கே அறியற்பாலன ; "கழைவளர் நவிரத்து மீமிசை னெரேரென, மழைசுரந் தன்ன வீகைநல்கி" (மலைபடு. 579 - 80.) உரை. சயசய : "போற்றி போற்றி சயசய போற்றி", "போற்றி சயசய போற்றியென்னும்", "சயசய போற்றி போற்றி" (திருவா. போற்றித். 225 ; திருச்சதகம், 1, 62), "சிந்தித் தவர்க்கருள் கண்பதி சயசய" (பழையபாட்டு), "சயசய ஹரஹர செந்திற் கந்தப்பெருமாளே" (திருப்.)

(பி - டி) 1 'மழைதந்தனை யந்தணவாழி' 2 * 'மறித்தருளே' (எக)

207. ¹கேள்பற்றி யமன்கெடு வாரொடுபோர்

கெட்டேனடி கேளொட்டேனெனவே

தாள்பற்றி வணங்கி வணங்கிவிடாள்

²தவனன்குல வல்லி தடுத்தலுமே.

எ - து தங்கள்சமயத்தையே பற்றிப் பரிசமயத்தார் பசிக்கினுஞ் சோறிடார் அமணர் ; அக்கெடுவாரோடு கெட்டேன் ! சுவாமி, உறவா யிருப்பீர் ; உம்மைப்போர்செய்ய ஒட்டேனென்று பிள்ளையார் சீபாதக் களைப்பற்றி நமக்கரித்து விடாதேடுத்தாள், தவனன்குலவல்லியான பாண் டியன் குலமகாதேவி எ - று. தவனன் - ஆதித்தன்.

என்னப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்வார்.

(வி - கு.) ழு. கெட்டேன் : 199 - ஆம்தாழிசையின் குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - டி) 1 'கேள்பற்றமணர்,' 'கேள்பெற்றுமணன்' 2 'தபன்' (எ2)

208. காதிற¹கனகக் குழைநின் றிலகக்
கமழுங்குமுன் முன்பு கலந்தசையச்
சோதித்திரு நெற்றியில் நீறிலகச்
²சுட்டிக்கலன் மீது துலங்கவுமே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) ழு. சுட்டிக்கலன் : குழந்தைகளுக்கு முன்னுச்சிமயிரிற் சூட்டப்படும் ஒருவகை அணி.

(பி - டி) * 1 'கனபொற் குழை நின்றொளிரக் கண்டாழ் வடமுன்பு கலந்தசைய' 2 'சுட்டிகலனினு' (எக)

209. கனலெங்கன லக்கன லால்விளையுங்
கார்காரவை வந்து தருங்கலுழிப்
புனலெம்புனல் யாமிடு மேடுசுடா
போகாதிரி யக்கொடு போமெனவே.

௭ - து பாண்டியகுல மகாதேவி, கேளாய். உலகத்தில் அக்கினியெல் லாம் எங்களக்கினி ; அவ்வக்கினியால்விளவன மழையானவை ; அம்மழை தான்வந்துசொரியும் ஆற்றுநீர் எங்கள் நீரே. ஆதலால் யாமிடும் ஏடுகளைச் சுடா அக்கினி ; உடன்கொண்டுபோகா சலமும் ; திரியக்கொண்டு போமென்று சொல்ல ௭ - று.

எனவே, சொல்லிற்றுச்செய்யும் அக்கினிதேவனும் வருணராசனும் உளர் எங்கட்கு ; பரசமயத்தார்க்கெல்லாம் நெருப்பும் நீருமேயுளவென வுணர்க.

என்று பிள்ளையார் அருளிச்செய்யப் பாண்டியன்குலமகாதேவியார் நீங்கியருள எண்பெருங்குன்றத்தெண்ணாயிர அமணருங்கூடிப் பிள்ளையா ரெதிரேவந்து சொல்லுவார்.

(வி - கு.) ழு. திருமலை நோக்கி வீரபக்திரதேவர் கூறுவதாகவுள்ள, "சங்க மெங்கள் குழை" (நக். 714) என்பது இதனுடன் ஒருவாறு ஒத் துள்ளது ; "தாமமு மெமது பவனனு மெமது தோழனத் தோயமு மெமதே, யாமுமிங் கிவற்றே டொன்றுத லொழிது மீரிரு பொருள்களும் பிரிந்தான், மாமுகி லெனும்பே ரெங்குள தடர்த்து வாசவ னென்செயு மெம்மை, யாமுறை யறிது மென்றுகொண் டறவு மகங்கரித் தனன்வெகுண் டழ லோன்" (வி. பா. காண்டவ. 32) என்பதும் ஈண்டறியற்பாலது. (எச)

210. நீரோடு நெருப்பிவை ¹நும்மனவே
யிது²நிச்சய மாகிலு நின்னெதிரிப்
பாரோடு விசம்பு பணிப்பவினிப்
பணிகொள்ளுதும் யாமிது பாரெனவே.

௭ - து நீரும்நெருப்புமானவை மாசேசுவாரினவே ; இதுநிச்சயமாயினும் நின்றுடைய எதிரே மனுஷ்யரன்றித் தேவர்களும் பயப்படும்படி நீரையும் நெருப்பையும் யாம்பணிகொள்ளுமாறு பாரென்றார் ௭ - று.

நீரும் நெருப்பும் சடைபினுங்கையினும் உளவென்னும் நயமுமாம் ; அவை இவையல்லவென்றுமாம். பணித்தல் - பயப்படுதல்.

இதற்குப்பிண்ணைப் புருந்தகதை.

(பி - ன்) 1 ' நும்மினமே ' 2 ' நிச்சயமாவதுணர்ந்தனையேல் ' (௭௫)

211. என்னுஞ்சமண் மூகரு நான்மறையோ

ரேறுந்தமிழ் நாடனும் ¹ ரகுமரபிற்

பொன்னும்பெரு நம்பி குலச்சிறையும்

போய்வைகையில் வாது களம்புகவே.

ரகுமரபாவது ஸ்ரீராகவவங்கீசம். பொன்போல்வானைப் பொன்னென்றார். வாதுகளம் - தர்மாசனம்.

(வி - கு.) மு. சமண்மூகர் : 7, குறிப்பி. இத்தாழிசையின்மின், " எரிபுக்களவே டிறைவன்சடையிற் பிறையொத் தனவை கையிலிட்டனவுங் கிரிபுக்களவக் கிரிகுழருவிக் கிழியா தககங்கள கிழிதறவே" என்னும் பாடலொன்று மூலம்மட்டுமுள்ள பிரதியொன்றில் இந்த வடிவமாகவே காணப்படுகிறது.

(பி - ன்) 1 ' மான்மரபிற் ', ' மாமரபிற் ' (௭௬)

212. கனலிற்புகு மேடிறை கண்ணின்மதன்

கையம்பென வெந்தன கையரிடப்

புனலிற்புகு மேடிறை ¹ வைகையுடன்

போகாவிடி னுங்கடல் புக்கனவே.

௭ - து முற்பட்ட இலச்சையின் மிகுதியாலே அமணர் தங்கள் அக்கினித்தம்பனமந்திரத்தை நெருப்பிலிட, ஈசுவரனது நெற்றிக்கண்மலரிற்புறப்பட்ட கோபாக்கினியால் காமதேவனுடைய அம்பென ஓலையோடுகள் வெந்தன. உயிரென மந்திரம் ஆகாசமே அருபியாய்ப்போயின. பின்னை வைகையாற்றிலிட்ட சலத்தம்பனவிபாத மந்திரவோலைகள்தாம் வைகையுடனே கூடிப்போய் வைகைதான் கடல்புகாதாயினும் மந்திரங்களுடனே கடல்புக்கன ௭ - று.

மதன்கையம்பென வெந்தன - நெருப்பிலிட்டபுப்பம்போல் வெந்தன. மதனும்கையம்புமென உம்மைத்தொகையுமாம். இதற்கு உவமை ஏதும் மந்திரமுமென்னலுமாம் ; எழுத்தும் ஓசையுமென்னலுமாம். [கைய ரென்னும்பெயர் மழுவேந்தினரைக்கள்ளரென்பதுபோலக்கொள்க ; இது மலைநாட்டிற்சொல்.] வைகையானது சமுத்திரகாமியினியல்ல. ஏடுகடல்புக்கவாறு என்னெனின் பாம்பாற்றுக்காலொடுகூடிக் கடல்புக்கதென உணர்க

(வி - கு.) உரை. வைகை கடலிற்கலக்கவில்லையென்பது ஒருசாரார்கொள்கை ; " மைக்கடலில் வைகலொழி வைகை " (திருவாதவூரர். மந்திர. 1), " அவனியெலா, முடுத்தகட லொருவர்க்கு முதவாத வுவரியென, மடுத்தறியாப் புனல்வைகை " (திருவிடை. 58 : 2.) பாம்பாறு ; இப்பெயரையுடைய

ஒருசின்றறு இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானத்திலுள்ள ஹதுமந்தக்குடி தாலுகா விற்பலகுளங்களை நிரப்பிக்கொண்டு சென்று கடலிற் கலக்கிறதென்று ஷை. ஸமஸ்தான சரிதம் தெரிவிக்கின்றமையின் இவ்வாறு பண்டைக்காலத்தில் வைகையிலிருந்து பிரிந்துசென்றிருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

(பி - டி) 1 'வைகையிலிற் போகாதெனினுங் கடல்'

(எஎ)

213. பொற்பங்கன விற்பு கு மேடுறவும்

புனலிற்பு கு மேடெதிர் போகவுமேழ்

வெற்பும்பிள வோட வொலித்தனவால்

வேதங் களுமைம் பூதங்களுமே.

எ - து ஆளுடையபிள்ளையாருடைய மாகேசுவர மந்திரசத்தியாலே எழுதின பணையோலையேடு நெருப்பிலிடக் குற்றமற்ற பொன்போலப் பசுமைபெற்று அழகுமிகாகிற்கவும் கிழக்குநோக்கிப்போகின்ற ஆற்றிலிட்ட பணையோலையின் ஓரிதழை ஆளுடையபிள்ளையார் எழுதின மந்திரசத்திக் குச் சலசத்திதோற்றுக் கூடக்கொண்டு போகமாட்டாதொழிய இம்மந்திர சத்தி ஏட்டுக்கும் பலங்கொடுத்து மேற்குநோக்கிக்கொண்டுபோகவும் கண்டு அறியாதார்க்குச் சொல்லுவனபோல ஆரவாரித்தன, வேதங்கள் நான்கும் பூதங்களைந்தும். இவை ஆர்த்தசத்தங்களாலே பருவதங்களும் பிளந்தன எ - று.

(வி - கு) மூ. கனலில் புரும் ஏடு பொற்பு உறவும் என இயைக்க. (எஅ)

214. மேனின்ற சுராசர ரார்த்தனரே

திருமாலும் விரிஞ்சனு மார்த்தனரே

பானின்ற சுராசர மார்த்தனவே

பதினாலு கங்களு மார்த்தனவே.

சுராசரர் - தேவரும் அசுரரும். விரிஞ்சன் - பிரமா. பால் - பக்கம். சுராசரம் - சரமும் அசரமும்; உலகின்பொருளெல்லாமென்றவாறு. (எக)

215. வாராயிவ ராகம துல்லபமும்

வருமெங்கள் சிவாகம வல்லபமும்

பாராய்வழு தீயிது பாருருவத்

திருவிக்ரம மின்று படும்படியே.

பாண்டியனைநோக்கிப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்தது இது.

வருமெங்கள் சிவாகமமென்றது, ஈசுவர மூலம்பற்றிவருகிற சிவாகம மென்றவாறு. துல்லபம் - அருமை; குறிப்பு. வல்லபம் - வலிமை.

(வி - கு) மூ. விக்ரமம் - வெற்றி.

(அ0)

216. ஒருகூன்மிசை வைத்த திருக்கைபுறத்

தொருகூன்மிசை வைத்தனர்¹ வைத்தலுமே

இருகூனு நிமிர்ந்தன தென்னவர்கோன்

²முதுகுந்தட மார்பு மிடம்பெறவே.

முன்னும் பின்னும் ஒக்கநிமிர்ந்தவாறே தடமார்பும் அழகிய முதுகும் ஆயின. இவ்விடத்துத் தடம் பெருமை.

இதன்கருத்து : பிரத்தியட்ச சத்தி காட்டுகை. அன்றியேயும் இந்திர ஞர்ஸமூமல்லை, பிறவுமல்ல, ஈசுவரனே வடிவுகளைப்படைத்தானென்பது பிரகாசித்தபடி.

(வி - கு.) மூ. இருகூனும்.....பெறவே : “ வண்புகலி, வேந்தரா லாருயிர்க்குன் மெய்க்குன் றவிரர் தருளே, சேர்ந்துவாழ் நின்றசீர்த் தென்னவனும் ” (சொக்கநாதருள.)

(பி - ம) *1 ‘வைத்தளவே’ 2 ‘முதுகுந்திரு’ (அக)

217. ஆதிச்செழி யற்கொரு ¹கைம்மலர்பொன்
னடையப்புக லிக்கிற வெப்பழலால்
வேதிக்க வுடம்பொரு ²பொன்மயமா
யொளிவிட்டு விளங்கினன் மீனவனே.

எ - து பண்டொரு பாண்டியன் பிறனுடைய பெண்டாட்டி யகத்திற்கதவை அறியாமல் தட்டிய தன்கையைத் தானேதறித்துக்கொண்டு பொற்கைபண்ணிச் செறிப்ப அத்திருக்கை உயிர்பெற்று வழங்கிய தென்னும் புராணத்தால் அவனுக்கு ஒருகையே பொன்னாயிற்றென்று தெரிகிறது. இக்கூன் பாண்டியனுடம்பை ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கைகளால்தடவச் சரீரம் முழுவதும்பேதித்துக் கனகமயமாயிற்று எ - று.

இவன்தான்கொண்ட வெதுப்புஷ்ணம் மெய்யுடம்பான இரும்பை உருக்கப் பிள்ளையாருடைய திருக்கைமலரான சித்தரசம் படக் காணிகோடியைப்பேதித்தாற்போலச் சுவர்ணமயமாய்த்தென்றவாறு.

(வி - கு.) உரை. பாண்டியன் தன்கையைக் குறைத்துப்பின்பு அதனைப் பொன்னாகப்பெற்ற வரலாறு, “நாடுவிளங் கொண்டபுகழ் நடுதல் வேண்டித் தன், ஆடுமழைத் தடக்கை யறுத்துமுறை செய்த, பொற்கை நறுந்தார்ப் புனைதார்ப் பாண்டியன்” (குணநாற்புது), “எனக்குத் தகவன்ற லென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான் ருனாய்த் தவற்றை, நினைத்துத்தன் கை குறைத்தான் பாண்டியன் காணார், என்ச்செய்யார் மாண விறை” (பழ. 102), “உதவா வாழ்க்கைக் கீரந்தை மனைவி, புதவக் கதவம் புடைத்தன னொருநான், அரைச வேலி யல்ல தியாவதும், புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிந்து, மன்றத் திருத்திச் சென்றீ ரவ்வழி, இன்றவ் வேலி காவா தோவென்ச், செவிச்சூட் டாணியிற் புகையழல் பொத்தி, நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சி நடுக்குற்து, வச்சிரத் தடக்கை யமரர் கோமான், உச்சிப் பொன்முடி யொளிவினை புடைத்தகை, குறைத்தசெங்கோற் குறையாக் கொற்றத் திறை” (சிலப். 23 : 42 - 53), “கையரிந்தான் மாறன் கதவிடித்த மூற்றத்தால், எய்யுஞ் சிலைக்கை யிரங்கேசா” (இரங்கேசவெண்பா), “மையிலாள் கடை தொட் டொர்கரங் குறைத்த மாசறு தேசுடை நீதி, ஐயனே” (திருவா. 57 : 4), “தீமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறையேயோ” (திருவினை. பழியஞ்சின. 17), “செங்கோலை முட்டாமற் செலுத்தியவாறு மகளை முறைசெய்தான்கண்ணும் தன்கைகுறைத்தான் கண்ணுக்கான்க” (குற. 547, பரிமேல்), “கொற்கையான் மாறன் குலசே கரன் வழிதி, பொற்கையா னான்கதை போதாதோ” (தனிப்பாடல்) என்பவற்றால் விளங்கும்.

இரசவாதஞ் செய்வார் இரும்பு முதலியவற்றை உருக்கிப் பின்பு சித்த ரசத்தால் வேதிப்பார் : “கருமருவு குகையணைய காயத்தி னடுவுட் களிம்பு தோய் செம்பணையான், காண்டக விருக்கரீ ஞானவனன் மூட்டியே கனிவுபெற வுள்ளுருக்கிப், பருவமதறிந்துநின் னருளான குவினுகொடு பரிசித்து வேதிசெய்து, பத்துமாற் றுத்தங்க மாக்கியே பணிகொண்ட பட் சத்தை யென்சொல்லுகேன்” (தாயுமானவர்.) காணி - சிற்றெண்களில் ஒன்று ; “முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேற் கீழ்தன்னை, இந்திரனு வெண்ணி விடும்” (நாடிக. 346.)

(பி - ம்) 1 ‘பொன்மலைகை’ 2 ‘பொன்மலையா’ (அ-உ)

இனிப் பாண்டியகுலபதி அருளிச்செய்வான்.

வேறு

218. வேதப் பகைவர் தம்முடம்பு

ளிங்கத் தூங்கும் வெங்கமுவிற்

கேதப் படுமெண் பெருங்குன்றத்

தெல்லா வசோகு மெறிசெனவே.

வேதப்பகைவரென்றது, வேதமந்திரசத்தி தனக்கேற்றவுணர்ந்த பாண்டியன் அமணர்க்குப் பெயரிட்டபடியெனவுணர்க. எண்ணியிரமாம் கிடையாவென்று துக்கப்படுமென்றவாறு; ஏதம் - துக்கம். எண்பெருங் குன்றாவன, யானைமலையும் நாகமலையும் நீலமலையும் சுணங்கமலையும் செப்பு மலையும்.....வெள்ளிமலையுமென மதுரையைச் சூழ்ந்திருப்பன வெனவுணர்க.

இராசாவைநோக்கி ஈது ஆகாதென்று பிள்ளையார் விலக்கியருள இராசாவையும் பிள்ளையாரையுங் கூடவைத்து மாகேசுவர கணபதித் தொண்டர்கள் அருளிச் செய்வார்.

(வி - கு.) உரை. இங்கேகூறிய எண்பெருங்குன்றப்பெயர்கள் பிற வகையாகவும் வேறிடங்களிற் காணப்படுகின்றன ; “பரங்குன் றெருவகம் பப்பாரம் பள்ளி, அருங்குன்றம் பேரார்தை யானை - இருங்குன்றம், என் றெட்டு வெற்புமெடுத்தியம்ப வல்லார்க்குச், சென்றெட்டு மோபிறவித் திங்கு” (ஒரு பழையசைனதூல்), “அஞ்சனங் கவுஞ்சங் கோவத் தனந்திரி கூடங் காஞ்சி, குஞ்சர சைய மேம கூடமே விர்த மென்னு, மஞ்சிவர் வரைக ளெட்டும் வையுறு மமணர்” (திருவிடை. யானை. 7.)

‘ஈது ஆகாதென்று பிள்ளையார் விலக்கியருள’ என்ற வாக்கியம் சம்பந்தமுர்த்தியினுடைய பெருங்கருணைத்திறத்தை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. அவர் சமணரைநோக்கிக் கூறிய செய்தியை “பவங்கணீக்கும் வெம் பாதக மாற்றுநம், தவங்க ணல்குந் தலைமை தருந்தொழும், சிவந்த தாணிழல் சேர்த்திடுங் காத்திரத், துவந்து பூணினுருத்திர சாதனம்”, “நினை வினை முடிக்குந் தூய்மை யாக்கும்வெம் பாவநீக்கு, மனவிடர் விடம்பேய் தெவ்வு மறலிவா ராமற் காக்கும், புனையற மின்பம் வீடு பொருண்முத லெவையு நல்கும், வினைகடி நால்வே தத்து மிக்கமந் திரவெண் ணீறு”, “சுலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும் வேதஞ் சொல்லும், பலந்தரு முயர்ந்த சாயுச் சியந்தரும் பழிவி லாத, தலந்தரு மெல்லாம் வல்ல சயந்தரு நிறைந்த செல்வ, நலந்தரும் பெருமை குன்றா நயந்தரு நமச்சிவாய”, “நாணிவீர் மன்னன் முன்ன நல்லசொல் கின்றேன் கண்டி, பூணும்வெண் ணீறு பூசும்

போற்றியங் செழுத்தை யோதும், காணொழுத்தி யின்பங் காணலாம்” (திருவா. 38 : 29 - 32) என்னும் பாடல்கள் வலியுறுத்துகின்றன. கணபதித்தொண்டர்கள் - இங்கே சிவனடியார்களின் தலைவர்கள்.

இதன்பின் சில தாழிசைகள் இருந்து இறந்திருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. (அக)

219. மண்ணு வுடம்பு தங்குருதி

மண்ணக் கழுவின் மிசைவைத்தார்

எண்ணு யிரவர்க் கெளரியரோ

நாற்பத் தெண்ணு யிரவரே.

மண்ணுவுடம்பு - கழுவாஉடம்பு.

(வி - கு.) மூ. மண்ணுவுடம்பு : “காருடம் சமண்குழாம்” (தக்க. 373) என்பதன் உரையைப் பார்க்க; “மாசுகொண் மேனியாரும்” (திருகு. தே.); “கழுவாவுடம்” (ஆளுடையபிள்ளை. திருவந். 6, 28), “காயமு மனமு மாசு கழுவுதல் செய்யார்.” (பெரிய.) இங்கே கூறப்பட்ட நாற்பத்தெண்ணுயிரவரென்னும் சிவகணத்தார், மதுரையிற் பண்டைக்காலத்தில் இருந்து சிவகைக்கரியம் செய்துகொண்டு விளங்கினார்களென்பது பின்னுள்ள துதியால் தெரிகின்றது : “பலந்தரு தவத்தான் மிக்கோர் பத்திவை ராக்கியத்தோர், புலங்களுங் கடந்தோ ரீசன் றனையலாற் போற்ற வில்லோர், நலந்திகழ் சரியை யாதி நான்குமார்க் கத்தோர் நீற்றால், இலங்கிய நாற்பத் தெண்ணு யிரவர்தாள் போற்றி போற்றி” (திருவா. கடவுள். 22.) நாற்பத்தெண்ணு யிரவரென்பது தில்லைமூவாயிரவர், திருப்பெருந்துறை முந்தாற்றுவர், திருவாக்கூர் ஆயிரவர், திருவீழிமிழலை ஐந்தாற்றுவரென்பன போன்ற குழுவட்பெயரென்றும், இக்குழுவினர் சிதம்பரம் முதலிய தலங்களிலும் இருந்து திருத்தொண்டு புரிந்துவந்தார்களென்றும் தெரிகின்றன ; “எதிரின் நியநாற்பத் தெண்ணு யிரரும்” (திருவாளைக்காவூர், 159), “எப்பற்றுந் தீர்நாற்பத் தெண்ணு யிரவரெனும், ஒப்பற்ற வேடத் துயர்ந்தோரும்” (திருப் பூவனநாதருடா, 90), “எண்ணுமொரு நாற்பத் தெண்ணு யிரவரெனும், புண்ணிய வேடப் புனிதரும்” (ஸ்ரீ ஓகாம்பரநாதருடா, 69.) (அச)

220. கொன்று பிள்ளை யூர்புக்கார்

குண்டர்நரகக் குழிபுக்கார்

என்று சொல்லி யகிலகலா

வல்லி யிறைஞ்சி யிருத்தலுமே.

பிள்ளையார் கொன்றாராகச்சொல்லியது, படைசெய்த பராக்கிரமம் இராசாக்களதாமெனவேயுணர்க. அமணர்கள் நரகக்குழியிற் புக்கது, பிராமணச்சிறுபிள்ளை தேசாந்தரத்திலின்றும் வந்து மதுரைக்குப் புறத்தே ஒரு மடத்திலேவிட அம்மடத்தின்வாசலிலே அநியாயமாக நெருப்பிட்ட பாவத்தாலெனவுணர்க. அகிலகலாவல்லியென்றது ஞானங்களுக்கு முதல்வியான சரசுவதியையெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பிள்ளை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். அகிலகலாவல்லி - கலைமகள் ; சகலகலாவல்லியென்றும் பெரியோர் கூறுவர்.

(பி - டி) 1 ‘சகலகலை’

(அடு)

221. தெம்முன் சென்று நம்பிள்ளை

செய்த தொருபோர் செப்பினை யால்
நம்முன் தவள முளரிமிசை
யிருக்கப்பெறுதி நாமகளே.

இஃது, இக்கதையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்த சரசுவதியைநோக்கிப் பரமேசுவரி அருளிச்செய்து பிரசாதஞ்செய்தருளினபடி.

(வி - கு.) மூ. “தெவ்வுப்பகை யாகும்” (தொட. உரி. 48.) “தெம்முனை தேய்க்குவர்” (58) வெண்பாமாலை. இம்முடிபுணர்க.

உரை. தேவி முன்னிருத்தல் எளிய செயலன்றாதலின் கலைமகள் அவ் வாறு இருக்கப்பெற்றது தேவிபிரசாதம் என்றார். (அசு)

6.—கோயிலைப்பாடியது முற்றிற்று.

எ. பேய் முறைப்பாடு

[இதில், உணவுபெறுது பலராலும் வஞ்சிக்கப்பட்டதைப் பேய்கள் முறையிடுதலும் தாங்கள் கண்ட கனக்களைக்கூறுதலும், யுத்தத்திற்குச் சென்றிருந்த பேய்களில் ஒன்று ஓடிவந்து பேய்களையெல்லாம் தன்னுடன் வரக்கூவி மிக்க விரைவாக மீண்டும் ஓட அதனைப் பிடித்துக்கொண்டு வரச் செய்து தேவி, தேவர்கள் அழிந்தவிதத்தைச் சொல்லும் வண்ணம் கட்டளை யிடுதலும் கூறப்படுகின்றன. முறைப்பாடு - தங்களுக்குறையை நீக்கிக் கொள்ள விண்ணப்பித்தல்.]

222. என்றிறைவி நாமகட்டுகுத் திருவுள்ளஞ் செய்யக்கேட்

டிருந்த பேயில்

¹ஒன்றிறையுங் கூசாதே யுறுபசிரோய் விண்ணப்பஞ்
செய்ய வுற்றே.

நாமகள் - சரசுவதி. இறை - அற்பம். இவ்விடத்துச் சரசுவதியை அணுக்கிரகிக்காலத்திலே நம்மையும் அணுக்கிரகிப்பவளென்று பேய்கள் தங்கள் காரியஞ் சொல்லத்தொடங்கின வெனவுணர்க. உறுதல் - மிகுதல்.

(பி - டி) 1 ‘ஒன்றிறைவியையுங் கூசாது’ (க)

வேறு

223. ஒற்றைத் தலைவெட் டுண்டதுகொண்

டோடிச் சென்றான் சென்றாலென்
மற்றைத் தலையுந் தானுமாய்
வணங்கி நின்றான் மலரோனே.

இதன்பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பரமசிவன் பிரமதேவன் தலையைக்கிள்ளித் தாமே எடுத்திச் சென்றார் ; எமக்குக்கொடுக்கவில்லையென்பது குறிப்பு. (உ)

224. உலகிற் பெரிய கபாலத்தே

யொருவ ருதிர மேற்றூற்றி

விலகிற் பிழையாச் சூலத்தே

கொண்டார் கணவர் வெற்றுடலே.

எ - து இவ்வுலகத்திலும் பெரியதொரு தலையோட்டிலே ஒருவருடைய உதிரத்தை ஏற்று ஊற்றிக்கொண்டு பின்னை உதிரமூற்றின உடம்பையும் திருக்கையிற் சூலத்தே ஏற்றுக்கொண்டருளினார், நின்னுடைய கணவனார் எ - று.

உலகிற் பெரியகபாலம் பிரமசிரம். ஒருவரென்றது விஷ்ணுவை ஏற்று - உடலைவளைத்துக் களேபரமாக்கி. விலகுதல் - எறிதல். எங்களுக்குப் பிணத்தையும் தந்திலரென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. கணவரென்றது சிவபெருமானை. உரை. களேபரம் - பிணம். விலகுதலென்றதற்கு, 458, 646 - ஆம் தாழிசையுரைகளிலும் இவ்வண்ணமே பொருளுழித்துவர். (க)

225. கூறுக் குதற்கு வாளிலரோ குத்தி நூக்க வேலிலரோ

நீறுக் குவதென் முப்புரத்தி லுள்ள வெள்ள நிருதரையே.

இதன்பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. கூறுக்கினாலும் குத்திநூக்கினாலும் திரிபுரத்திலுள்ள அசுரர்களின் உடம்பினால் எங்கள் பசியைத் தீர்த்துக்கொள்வோம். அதற்கிடமின்றி எரித்துச் சாம்பலாக்கி விட்டார். இஃது என்ன அரியாயமென்பது கருத்து. (ச)

வேறு

226. குழம்படியேம் புகவிழுந்து ¹பொருப்படியிற் கொள்ளாமே

பழம்படியே தசமுகனை விட்டார்தம் பாட்டறிவே.

எ - து பத்துத்தலையுடையானொரு ராட்சதன் வந்து திருமலையை யெடுக்கத் தாம் அவனை பூரீபாதத்தில் திருவிரலாலுன்றியருள அவன் சரீரம் நெரிந்துபோக அவ்விடத்தில் அவன் சரீரத்தினுதிரக்குழம்பை நாகங்கள் புகுந்து கொள்ளுகொள்ளாமே அவனை அனுக்கிரகித்துப் பிழைக்க விட்டருளினார், அவன்பாடினபாட்டுக்கேட்டருளி. அவர்தம் பாழான பாட்டறிவு இருந்தவாறு என்னே ! எ - று.

பழம்படியேவிடுதல் அவனைச் சிட்சியாதே போகவிடுதல். அதனாலன்றோ அவன் விஷ்ணுவனுடையதேவியை வஞ்சித்துக்கொண்டுபோய்ச் சிறை வைத்தானென்பது கருத்து. பாட்டறிவேயென்றது எங்களிலும் பாடவல்லனே இராவணனென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. குழம்பு அடியேம் - மனங்கலங்குகின்ற அடியேம்.

உரை. திருமலை - கைலை ; தக்க. 309, 336.

(பி - டி) 1 'மலையடியிற்'

(ரு)

வேறு

227. வைய முண்ணோங் கடன்மடோ
மற்றும் புவன முற்றும்போய்
ஐய முண்ணோங் கடனஞ்சு
குடியோ முங்க ளடியோமே.

எ - து தேவி, பரமேசுவரி, நின்னுடைய அங்கிசமான விஷ்ணுவைப் போலப் பூமியெல்லாம் வாரிவிழுங்கோம்; நின்புலவனைப் போலக் கடலேழும் ஒருக்காலே குடியோம்; நின் சுவாமியைப் போலத் திரைலோக்கியங்களெங்கும்புக்குப் பிச்சையுண்ணோம்; எல்லாலோகங்களையும் கடல்களையுமொக்கச் சுவவற்றாய் பெருத்துக்கறுத்திருக்கும் ஆலகாலத்தைக்குடியோம்; இதற்குக்காரணம் நினைக்கும் நின்சுவாமிக்கும் ஆடியோமான தூழ்வல்லது இவைசெய்யமாட்டாதேமல்லேம். இவை செய்யின் அடிசிற்பாணையுத் தொட்டோமாவோம் எ - று.

புலவன் - அகத்தியன். கடனஞ்சென்றது கடல் கடைகிறகாலத்துத் தோன்றியநஞ்சு; வாசுதியென்னும் மகாநாகத்தின்நஞ்சு; மற்றது மகாமேருவைப் பன்னிரண்டு சுற்றுக்கொண்டு மறுத்துப் பட்டத்தாலே தலைமையும மறைத்தது, மகாமேருவுக்குள் இராமல்.

(வி - கு.) உரை. நின்புலவனைப் போலக் கடலேழும் ஒருக்காலே குடியோமென்று ஈண்டுக்கூறியது, “முனிது மெனவெழு புணரிஞன் மறுதலும்” (நீதி. 40) என்றதை நோக்கி; 233 - ஆம் தாழிசையையும் பார்க்க; அடிசிற்பாணையைத் தொட்டோமாவோமென்பது குருமலு வுணகபுள் ஒன்று. மகாமேருவைப் பன்னிரண்டு சுற்றுக்கொண்டென்றது, “பொன்னெடு மலையைப் பன்னிரு வடங்கொடு, புணரியைக் கடைந்தநாட் புணர்த்த பன்னக, அரசன்” (நீதி. 645, மேற்.) என்னும் பழைய செய்யுளைநோக்கி. மகாமேருவை மத்தாகக் கொண்டது 30 - ஆம் தாழிசையின் குறிப்பால் உணரப்படும். (சு)

வேறு

228. கார்மலையச் சந்தனமும் ¹வடவீமயக் காரகிலும்
போர்மலையக் கடவதொரு பிள்ளைக்குப் போக்குதியே.

எ - து கருநிறத்தையுடைய பொதியின்மலைச் சந்தனக்காடெல்லாவற்றையும் வடதிசை இமயபர்வத்து அகிலவனமெல்லாவற்றையும் எடுப்பித்து நீபெற்ற பிள்ளையாய் என்றும் யுத்தோன்முககு மிருக்கும் தேவசேனாபதிப் பிள்ளையார்க்கே போகவிவை எ - று.

இதன்பயன் இளம்பிள்ளையென்றவாறு. சந்தனத்தையும் அதிலையும் காடென்று விருத்தியிட்டது; நீ எழுந்தருளியிருக்கும் அஷ்வனத்திலு் கிழி விருட்சமில்லை.

(வி - கு.) மு. மலையமென்பாலது எதுகைநோக்கி மலையமென நின்றது. உரை. விருத்தி - சிவீதம்; கவலையின்றிச் சிவீக்கும்படி பெரியோரால் விடப்படும் சருவமானியம்; “வீடினைந்தரைக் கோடி விருத்திமேல், நாடியாயிர நாடொறு நங்கைமார், காடுசாந்தடி சிற்புற முாக்கினான்” (நீதி.

2577); “விருத்தியமைத்த” (பெருங். 2-10 : 92) என்பதாலும் இது நன்கு விளங்கும். சந்தனமும் அகிலும் : அகநா. 2 : 6 ; புறநா. 108.

(பி - டி) 1 ‘வடமலயக்’

(எ)

229. எப்பயறு மெக்கனியு

மெக்கிழங்கு மெத்தேனும்
தொப்பையொரு பெருவயிற்றுப்
பிள்ளைக்குச் சுமத்துதியே.

சுமப்போம் நாங்கள், நினக்குப்பயப்பட்டுத் தேனிலும் ஒதுகளிடுக்கோ மென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. தொப்பையொரு பெருவயிற்றுப் பிள்ளையென்றது விநாயகக் கடவுளை. “வித்தகத்திப் பவளதொப்பையப்பற்கிளைய வெற்றி சத்திக் கரக முருகோனே” (திருப்.)

(அ)

230. மிக்கள்ளுங்¹ கறியநந்த மிடாப்பலவுந் தடாப்பலவுந்
எக்கள்ளு மொருபிள்ளை² மடுத்தாட வெடுத்துதியே.

எ - று உன் மிடாக்களிலும் அநந்தம் தடாக்களிலும் உலகத்தில் எல்லாக்கறியும் எல்லாக்கள்ளும் பெய்து நீபெற்ற பிள்ளையொருவற்கு எங்களையிட்டுச் சுமப்பித்துப் போக்குவையே. நாங்களும் நின் ஆக்கினையினுலே கள்ளின் நாற்றமுங்கொள்ளோம் ; பசிக்குச்சகிக்கமாட்டாது பிள்ளையாதலிற் பதறியள்ளும், அவன் எ - று.

இந்தப்பிள்ளை மகாதேவர்க்கு விஷ்ணு மோகினியானகாலத்திலே அவர்வயிற்றிற்பிறந்த மகாசாத்திரென்று கொள்க. இது வங்கிசத்தாழ்வால் வந்தகுணம்.

(வி - கு.) மூ. தடா : “அண்ட கடத்தடா” (நக். 769.)

உரை. வங்கிசத்தாழ்வால் வந்த குணமென்றது கள்ளும் கறியும் உண்ணுவது குறித்து.

(பி - டி) 1 ‘கறியடங்கு’ 2 ‘மடுத்தாட்ட’

(க)

வேறு

231. குரோடும்பொர வஞ்சிசூடிய பிள்ளையார்படை தொட்டநாள்
ஈருடம்பு மிசைந்திரண்டுதி ரப்பரப்பு மிறைத்தனம்.

எ - று சூரபன்மாவான அசுரசேனாபதியுடன் பொருதற்குமேற்செல்ல வஞ்சியென்கின்றபூமலை சூடியருளிய சுப்பிரமணியப்பிள்ளையார் தம் வேலைத் தீண்டியருளினநாள் அசுரசேனாபதி பட்டுவிழ அவனுடைய குதிரையும் அசுரனுமான இரண்வெடிவும் அடையத்தின்று அவ்வுடம்பின் உதிர வெள்ளத்தையும் இறைத்துக் குடித்தோம் எ - று.

(வி - கு.) மூ. வஞ்சி - பகைமேற்செல்வோர் அணியும் மாலை. பேய்கள் யுத்தத்தில் இறந்தோர்களுடைய தசைமுதலியவற்றை உணவாகப்

பெறுதலன்றிப் பிறுண்டு. உணவு பெறுவென்பர் ; காஞ்சிப். வயிர வீசப். 37 ; கந்த. மேருப். 21 ; காசிகாண்டம், அலகை தேவனாகிய. 10 ; புறநா. 11, உரை.

உரை. குதிரையும்.....வடிவும் : 162, குறிப்பு. (க0)

232. அசம்புதூர்வயி ருரமுன்பவர் செற்றதானவ ரற்றநான்
விசம்புதூர விழும்பிணங்க ¹ணிணங்களுற மிசைந்தனம்.

எ - து பசைதூர்ந்து உலர்ந்த எங்கள்வயிறு நிரம்பும்வகை ஆகாசத்து வெளியடங்க விழும் பிணங்களின் நிணங்களை ஊறத்தின்றோம், முன்பு சொன்ன பிள்ளையாரே அசுரரைப்பொருத அன்று எ - று.

அவ்வசுரர் மாவின் இராசாக்களெனவுணர்க.

(பி - டி) 1 'ணிணங்கடய்த்து' (கக)

233. அறந்தவாமல யப்பொருப்பி லகத்தியற்கழு தாகநீர்
வறந்தவாரிதி யேழின்மீனு மெடுத்துவாயின் மடுத்தனம்.

அறந்தவா மலயப்பொருப்பில் அகத்தியனென்றதனால், அவன் கடலே ழிலும் உள்ள மச்சியங்களை விரோதியெனென்றும், உண்டால் என்னு டைய விரதம் அழியுமென்றும் விட்டான் ; கடல்குடிக்குக்கோபம் வரவும் கருத்தில் அறிவுகலங்கிலனென்று கூறியவாரும். (கஉ)

வேறு

234. மிடையப்போய் நரம்புடலும் வெறுந்தலையே தலையாகி
அடையப்போ யடியோமு மாண்டலையா யற்றனமே.

எ - து சரீரத்தில் மிடைந்துநிற்கும் நீர்மைபோய் நரம்பும் உடலும் அடையப்போய் வெறுந்தலையாய் நாங்களும் நின்னுடைய கோயிற்குருவி களான ஆண்டலைப்புள்ளானோம் எ - று.

நரம்பும் உடலும் அடையப்போயெனக் கூட்டுக.

(வி - கு.) மூ. ஆண்டலை - பாலை நிலத்தில் இருக்கும் ஒருபறவை ; ஆண்களுடைய தலைபோன்ற உருவையுடையது ; “ஆண்டலை வழங்கும் கானுணங்கு கடுநெறி” (பதிற். 25 : 8), “ஆண்டலைக் கின்ற பறழ்மகனே” (கலி. 94 : 6), “அழகுரற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்” (புட். 258), “ஊண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலும்” (மணி. 6 : 77), “கூகையோ டாண்டலை பாட” (காரைக். திருவாலங்காட்டுமூத்த. 3), “யாமத் தீண்டுவத் தாண்டலை மாண்பில் வழைக்கும்” (நீல. தரும. 3), “நீண்ட பலி பிடத்தி லரிந்து வைத்த நெடுங்குஞ்சிச் சிரத்தைத்தன் னினமென்றெண்ணி, ஆண் டலைப்பு னருகனைந்து பார்க்கு மாலோ வணைதலுமச் சிரமச்ச முறுத்து மாலோ” (கவிங்க.), “நெடுந்தலை தழுவிச் சேர்ந்தன.....ஆண்டலை நிகர்த் தன” (கம்ப. 6, அதிகாயன்வதை. 118.) (கக)

235. வற்றியே யுடம்பிழந்தோ மற்றொருமா னிடவுடம்பு
பற்றியே நின்றடியோம் பணிசெய்யப் பணிவாழி.

மற்றொருமனுஷ்ய சரீரத்தைப்பற்றியுண்டுநின்று நின்றபாடு திரிதற்குப் பணித்தருளென்று தேவியைவேண்டித் தருக்காரணம் அக்காலத்து இராசா மகாவரதனாலால் மனுஷ்யரைப் பேய் பற்றுதென்பது. (கச)

236: ¹ வில்லவனைத் திறைகொண்ட ² வேற்றண்ட காபதியைப்
பல்லவனைப் பாடாதார் பசியனை பசியினமே.

தண்டகமாவது தொண்டைநாடு; தண்டகாபதியென்றது தொண்டை நாட்டுக் குளத்துளார்க்குடிப்பிறந்த பல்லவராயனுன நம்பிப்பிள்ளையை யென வுணர்க.

இதன்பயன், வேளாளரையடையாதார் பசிப்பாரென்பது. வில்லவன் - சேரன்.

(வி - கு.) மூ. பசியினம் - பசியையுடையேம். தண்டகாபதியைப்பாடு வார் பசியற்றிருப்பாரென்பது இதனைப் போந்தபொருள்.

உரை. குளத்துளார்க்குடிப்பிறந்த பல்லவராயனுன நம்பிப்பிள்ளை : இவன்பெயர் சாஸனங்குளில், 'சயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து (தொண்டை நாட்டு) ஆழார்க்கோட்டத்துச் சிறுக் குன்றநாட்டு காரிகைக்குளத்துருடையான் குளத்துளான் திருச்சிறம்பரமுடையான் பெருமானாயி' என்று காணப்படுகின்றது. இவனுக்குப் பரிவராயனென்ற பட்டமுண்டு. இவன் இரண்டாம் இராசராச சோழனுடைய காலத்தில் ஒருபெரிய அதிகாரியாகவும் படைத் தலைவனாகவும் இருந்தான். இராஜாதிராஜ வளநாட்டுத் திருவித்தலூர் நாட்டுக் குளத்தார் ஸ்ரீ இராஜராஜேசுவரமுடையார் கோயிலைக் கட்டுவித்தான். அந்த ஊர் இவனுடைய பெயரால், 'பரிவராயன் பேட்டை' என்று வழங்கிவருகின்றது. இரண்டாம் இராசராச சோழனுடைய இறுதிக்காலத்தில் அவ்வரசன் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கையில் அரசாங்கத்தை முற்றுங்காத்துவந்த தன்றி அவன் இறந்தபின்னரும் அவனுடையமக்கள் சிறுவர்களாக இருந்தமையின் நாட்டையும் அவர்களையும் காத்துவந்து ஒரு புதிய அரசனை நியமித்துப் பின்னர் இரண்டாவது இராசராசன் குமாரனாகிய முங்குங்குலேசுத்துங்க சோழனுக்கு முடிசூட்டினுனென்று தெரிகிறது (Annual Report of South Indian Epigraphy, 1924.) இரண்டாம் இராசராசனுடைய காலத்தில் அரசனையொத்த நிலையிலிருந்தது பற்றியும் தம்மை மிக ஆதரித்ததுபற்றியும் இந்தாலாசிரியர் இங்கே இவனைப் புகழ்ந்தனன்போலும், குளத்துளார்க்குடியிற் பிறந்த வேளாளர் தொண்டை வளநாட்டில் எயிற்கோட்டத்துள்ள தண்டகநாட்டிலும் புலியூர்க்கோட்டத்துள்ள குன்றத்தூர்நாட்டிலும் ஸெய்யூர்க்கோட்டத்துள்ள சேனூர்நாட்டிலும் பிறகோட்டங்களுட் சிலநாடுகளிலும் உள்ளாரென்று காஞ்சிபுரம் பெரிய நாட்டுமடத்துத் தாமிரப் பட்டயப் பிரதியொன்றதனால் தெரியவருகின்றது. இத்தாழிசையினாலும் உரையாலும் இந்த நம்பிப்பிள்ளை தொண்டைநாட்டு வேளாண் மரபிற் பிறந்தவனென்றும், சிறந்த கொடையாளியாக இருந்தானென்றும், சேரனை வென்றனென்றும் தெரிகின்றது. சேரர்களோடு இராசராசசோழன் பொருது வெற்றியடைந்தது, இந்தால் 800 - ஆம் தாழிசையாலும், "உதியர், இடப்புண்ட பேரிஞ்சி வஞ்சியிலிட்ட, கடப்ப முதுமுரசுக் காணீர்" என்ற இராசராசசோழனுட்க் கண்ணியாலும் அறியப்படுகின்றது.

வேளாளரை யடையாதார் பசிப்பாரென்றதனால் அவர்களை யடைந்தவர்கள் பசியாரென்பது பெறப்பட்டது. இது, "கார்நடக்குப்படி நடக்குங் காராளர் தம்முடைய, ஏர்நடக்குமென்ற புகழ்சா வியலிசை நாடகநடக்கும், சீர்நடக்குந் திறைநடக்குந் திருவறத்தின் செயனடக்கும், பார்நடக்கும் படைநடக்கும் பிழிநடக் மாட்டாதே" (சுரேஸுபது, 18), "வாசக் கலந்த மரை நானதுவின் வணகெயென்பதென்னை மழையென், ருசங்கைகொண்ட கொடை யீளியண்ணல் சரராமன்வெண்ணெ யனாகும், தேசங்கலந்த மறைவாணர்

செஞ்சொ லறிவாளரென்றும் முதலோர், பாசுக்கலந்த பசிபோலகன்ற பஞ்சுநூரந்த வுரகம்” (கூழி. நாகபாசப். 263) என்பனவகளாலும் நவீன லீனங்கும்.

(பி - ம) 1 * வில்லவனைப்பற்றிக்கண்ட’ 2 *வேற்றண்டத்தார் பதியை’ (கரு)

237. கட்டரணம் வல்லவனை நடைகொண்டார் காவிரிப்பூம் பட்டினமும் பாடாதார் பசியின் பசியினமே.

இதன்பொருளறிக.

(வி - கு.) மூ. கட்டரணம் : கட்டரணம் வல்லவன் என்றது வல்லான் என்னும் வீரனாக இருத்தல் வேண்டுமென்று தோற்றுகிறது. அவன் வர லாறு ஈட்டி எழுந்து முதலியவற்றில் காணப்படும் ; இத்தாழிசையினால், காவிரிப்பூம்பட்டினம் சோழனுடைய தலைநகர்களில் முக்கியமானதொன்றென்றும், அங்கே சோழனுக்கு வெற்றியைத் தந்த சில வீரர் இருந்தனரென்றும் தெரியவருகின்றது. இரண்டாம் இராசராச சோழன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டிருந்தானென்பது, “தென்மாடக் கூடற் சிறைமீட்ட கார்புகார்ப், பொன்மாட வீதிப் பொடியடக்க”, “கூடற்பெரும் பெருமான்”, “பரவி விறலியரும் பாணருந் தற்குழந், திரவி யூர் பாடு மெல்லை”, “யட்டினஞ் சூழ்ந்த பொன்னிக்கும்” (இராசராச.) என்பவற்றால் உய்த்துணரப் படுவதன்றியும், “கூடல், நராதிபன் கூத்தனெதிர் நண்ணியோர் கண்ணிக், கொராயிரம்பொ னீந்தவலாவும்” (தமிழ்நீடு தூது) என்பதனாலும் அறியப்படும். கூடல் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். (கசு)

பேய்களின் கடுக்காட்சி

வேறு

238. விரைந்திருந்து தின்பதற்கு முண்பதற்கு மேமிகக் கரைந்திருந்து கண்டுயின்று காணுநற்க னாவமே.

கனவமென்றது கனவினையுடையமென்றவாறு ; இதனை, ‘இன்ன ஆரேம் இன்னபுடையேம்’ என்றற்போலக் கொள்க.

இனிப் பசாசுகள் தாந்தாம் காணும் கனவைச்சொல்லத் தொடங்கின.

(வி - கு.) பேய் கனவுகண்டதாகக் கூறல் : “நங்கள் கணிதப் பேய் கூறு நனவுங் கனவுஞ் சொல்லுவாம்”, “கனவுரைத்த பேயினைக் கழுத்தினிற் கொடாமே” (கவிஞர். 213, 297); “எனவினைப்பெலாம் விளம்ப விரவுகண்ட தொருகன, நனவெனத் திகழ்ந்ததென்ன வொன்றுநின்று நவிலுமே” (மோகவதைப். 226.) (அள)

239. கடன்முகந்து ¹தனியெழுந்த முகில்விழுந்த கனவுகண்

²டடன்முகந்த திகிரிமொய்ம்ப நமளிமண்டி யறிதுமே.

எ - று சமுத்திரசலத்தை முகந்தெடுத்ததொரு கருமேகம் தனியே பூமியில் விழுந்ததாகக் கனவுகண்டு கனவிடக்கும்படியுணர்ந்து மேகவர்ண மகாவிஷ்ணுவெனவெண்ணி வலியைமுகந்தெடுத்த திகிரியையுடைய அழகனை நினைந்து அவனுடைய படுக்கையாண திருப்பாற்கடலளவுக்கு சென் றோடியறிவோம் எ - று.

திகிரி - சக்கரம். 'முகுந்த திகிரிமொய்ம்பன்' என்றால் முகுந்தனும் அவனே, திகிரிமொய்ம்பனும் அவனே; 'ஆயன்சாத்தன்' என்பதைப் போல; முகுந்தன் - விஷ்ணு. இவற்றில் வலியைமுகந்தெடுத்த சக்கர மொய்ம்பனென்பது அழகிது. அன்றென்ற சத்தம் புனருத்திப்படும். கனாக்கனவானபடி: "குறியத னிறுதிச் சினைகெட வுகர, மறிய வருதல் செய் புளு ஞரித்தே" (உயிர்மயங்கு. 32); இது தெற்காப்பியம்.

(வி - கு.) உரை. கனாவிடுத்தல் - கனவிற் கண்டவற்றை விளங்கச்செய்தல். புனருத்தி - கூறியது கூறல்.

(பி - டி) 1 'கனமெழுந்து' 2 'டடல் புகுந்த' 'டடன்முகுந்த' (கஅ)

240. ¹கடைபயின்ற பவனமண்ட முகடுகொண்ட கனவொடும் புடைபெயர்ந்து தனை ²விரிஞ்சன் முளரிசென்று புகுதுமே.

எ - து உகாந்தங்களைச்செய்து பழகிய மகாவாதம் ஆகாசத்தின் முகட்டையிடித்துப் பொடிசெய்ததாகக் கனாக்கண்டு இக்கனாவிடுக்கப்பார்த்தெழுந்திருந்து தனியே ஓடிப்போய்ப் பிரமாவினுடைய இருப்பான தாமரையிலே சென்றுபுகுவேம் எ - று.

பவனம் - காற்று. புடைபெயர்தல் - எழுந்திருத்தல். தனியென்றது தனித்தனி கனாக்கண்டு தனித்தனியே போயினென்றவாறு. தனி விரிஞ்சனென்று பிரமாவின்மேலே ஏற்றுவாருமுளர்; அது பொருளன்று. முளரியென்பதனைப் பிரமலோகமெனினுமமையும்.

(வி - கு.) உரை. முளரி.....அமையும்: "தாருடைத் தனிமல ருலகின் ருதையும்" (கம்ப. பிணிவீட்டு 17.)

(பி - டி) 1 'கடைபெயர்ந்து' 2 'விரிஞ்சனமளிசென்று' (கக)

வேறு

241. என்றுபேயடைய நின்றபூசலிட

விங்குநின்றுபடை போனபேய்

ஒன்றுபேருவகை சென்றுகூறுகென

வோடிமோடிகழல் சூடியே.

எ - து இப்பிரகாரமே தேவிக்குப் பசாசகணத்தார்களெல்லாம் முறை யிட்ட அவசரத்திலே பண்டு இங்குநின்றும் ஈசுவரனருளால் புத்தத்துக்குப் போன பேய்ப்படைகளில் ஒன்று அங்குநின்றும் உவகையாக ஓடித் தேவி புடைய ஸ்ரீபாதங்களை நமக்கரித்து எ - று.

படைபோகையாவது படையொடுபோதல், படைக்குப்போதல், படைக் கப்போதல், படையாய்ப்போதல்; பிறவுமுணர்க. மோடியென்றது பெருமையுடையாளென்றவாறு; எல்லாரையும்பெற்ற வயிற்றையுடையாளென்றுமாம்.

(வி - கு.) மூ. படைபோன: "விடைபோ மனங்கன்போல் வேல்விழி கடாமும், படைபோய் வருவனபோல்" (விக்கிரம. உலா. உரை). மோடிது... என்றுமாம்: "உயரமும் பெருமையும் வயிறுமோ டெனல்" (பிங்கலநீதை, 4001.) (உஉ)

242. இரைத்தகூர்பசி யுழந்தபேய்களினி
யென்பின்வாருமென முன்புசென்
றுரைத்ததோவதுவு மில்லையோதிரிய
யாகசாலைபுக வேடவே.

எ - து தேவியின் ஸ்ரீபாதத்தை நமக்கரித்தபேய் எழுந்துரின்று, பேரா
சையால் வீங்கியபசிமிக்கு வருந்தியபேய்களெல்லாம் இனி என்பின்னே
வாருமென முன்னேபுக்குச் சொல்லிற்றோ இல்லையோ தெரியாது, பின்னை
யும் யாகசாலையிற் புக ஓட எ - று. இரைத்தல் - வீங்குதல்.

(வி - கு.) உரை. யாகசாலை என்மது தக்கன் யாகசாலையை. (உக)

243. ஓடுகின்றதனை நின்றபேய்தொடர
வோடியோடியுனை யப்பிடித்
தாடுகின்றகொடி மாடமுன்றில்விட
வையைகண்டருளி யதனையே.

எ - து சம்பிரமித்து யாகசாலையிற்புக ஓடுகின்றபேயை நின்றபேய்
தொடர்ந்து ஓடிப்பிடித்து வருந்தும்படி மகாகாளிதிருக்கோயிற் றிருமுற்றத்
துக்கொண்டுவர அதனைத் தேவிகண்டருளி எ - று.

ஆடுகின்ற கொடிமாடமுன்றில் - திருக்கொடியேறி அசைகின்ற அலங்
காரத்தையுடைய வாயில்மாடத்திருமுற்றம்.

(வி - கு.) மூ. ஆடுகின்ற கொடி மாட முன்றில் : “தேவர் புகுதருஞ்
செழுங்கொடிவாயிலும்” (மணி. 6 : 40), “கூடஞ்சூழ் மண்டபமுங் குலாய
வாசற் கொடித்தோன்று, மாடஞ்சூழ் கோயிலே” (திருஞா. தே.), “பூங்கொடி
வாயி னண்ண” (பெரிய. மனுர்தி. 29.) (உஉ)

244. அஞ்சலென்றுதிரு ¹வாய்மலர்ந்தயனு

மம்பரத்தவனு மும்பரும்

எஞ்சலின்றியுட னின்றவிந்தபடி

²யெம்படைக்குரைசெய் கென்னவே.

எ - து அங்குநின்றுவந்த பேயைப்பார்த்துப் பயப்படவேண்டா
மென்றருளிச்செய்து பிரமனும் தேவேந்திரனும் தேவர்களும் குறையாமே
நின்றுபொருது இறந்துபோனபடியை நம்படைக்குச் சொல்லுவாயாக
வென்ன எ - று.

அம்பரம் - ஆகாசம். எஞ்சல் - குறைதல். அவிதல் - சாதல். செய்க
வென்னுஞ்சொல் செய்கென்றாயிற்று, செய்யுளாதலால்; அகரந் திரிந்து
உகரமாயிற்று; “வருகென வந்து போகெனப் போகிய, கருநெடுங் கண்ணி
காண்வரிக் கோலமும்” (8 : 82 - 3); இது சிலப்பதிகாரம்.

(பி - ம) 1 ‘வாய்மலர்ந்தருளி’ 2 ‘யெம்படைக்கு முரையென்னவே’,
‘நம்படைக்கு மொழிகென்னவே’ (உஉ)

எ.—பேய்முறைப்பாடு முற்றிற்று.

அ. காளிக்குக் கூளி கூறியது

[இதில் தக்கயாக சங்காரம் கூறப்படுகின்றது]

245. பாவியார்சிறு தக்கனரொரு

பக்கமாய் ¹பரம்பரன்

தேவியான்முனி வுண்டுபட்டது

கேண்மினென்றது செப்புமே.

பாவியாரென்றதைப் படுத்துச்சொல்லி எளிமைநிற்கொள்க. சிறு தக்கனரென்றது அறிவுசிறிய தக்கனரென்றவாறு; தக்கன் - தட்சன். ஒரு பக்கமென்றது பெண்பக்கமென்றவாறு.

இது சருவலோகமெனினுமாம்; ஈசுவரனிடப் பக்கமென்னுமாம். இப்பொருள் நல்லமாகேசுவரம். போதத்தியாக காரணியத்தையுங்கடந்தது இது; இதனை வாதுளமென்னும் சிவாகமத்திற்காண்க. இது கருதியே ஈசுவரனை நினையாதே ஒருபக்கமென்றது.

இப்பாட்டின் ஈற்றில் 'செப்புவாம்' என்னும் பாடமுமுண்டு.

(வி - நு.) மூ. 'அது' என்றது படைபோன் பேயை. உரை 'இது' என்றது ஒரு பக்கத்தை. (பி - நி) 1 'பரம்பரத்' (க)

தக்கன் பாகம்

246. எல்லையாக ராசராச

புரேசரீச ரிதற்கெனும்

தொல்லையான்மறை நிற்கமற்றொரு

கேள்விவேள்வி தொடங்கியே.

எ - நு. எல்லையென்பது மனுஷ்யனோகம். இதற்குநாயகனை சோழனுடைய இராசராசபுரத்தின் ஈசுவரனான இராசராசேசுவரமுடையார் யாகத்துக்குக் கர்த்தாவெனச்சொல்லுகின்ற புராணவேதங்களான சாத்திரம்நிற்க வேறொருசாத்திரத்தைப்பற்றி யாகத்தைத்தொடங்கினான் தட்சன் எ - நு.

எல்லையென்றதனால் வரம்புடையார் மனுஷ்யரெனவுணர்க. எனவே மனுஷ்யருடைய வரம்புழியர்மற்காப்பவன் சோழனென்பது. இதற்குக் காரணம் நரபதியென்னும்பெயருடையதால். இதற்கென்றது, "சுட்டி முதனுகர மன்னொடு சிவணி, ஒட்டிய மெய்யொழித் துகரம் கெடுமே" (தொல. உருபு. 4) என்பதனாலும், "னல்கான் லல்கா னன்க னுருமிற்கு" (தொல. புணர். 21) என்பதனாலும் கொள்க. "பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும், பொருள்வேறுபடாது தொன்று கும்மே" (கிளவி. கு. 37); இது தொடிகாப்பியம்.

[தொல்லையான்மறையென்றது, மாகேசுவர் சாங்கியமுதலாக வேதாந்த மூட்டப்பட நைஷ்கர்மியசித்தி பிரம்மசித்தி நியான்சித்தியின் சித்தித்திரயங்களைப்பிடித்து ஞானமீமாங்கிசு சாத்திரமாகிய நியாயவைசேஷிகங்களைக் குத்திரவாதமென வேறுபடச்சொலிப்பித்து ஈசுவரனிலனென நிரீசுவராங்கியம்பற்றிக் கர்மணியசாத்திர விவாதத்தால் தொடங்கினான்; மீமாங்கிசு]

தரிசுநீர்களைப்பற்றி வேறொருவழியான யாகத்தைத்தொடங்கினுன்னிற்
வாறு. இதற்குக்கோடுப்பாரிலை.]

மிறவும் உணர்க. எனவே மகாதேவரையொழிய வேறுயாகஞ்செய்
யத்தொடங்கினுன் தட்சனென்றவாருயிற்று.

(வி - கு.) மூ. தக்கன் சிவபெருமானைப் புறக்கணித்து வேள்விசெய்யத்
தொடங்குதல் இதனால் கூறப்படுகின்றது.

உரை. இதற்கு - வேள்விக்கு. சிவபெருமான் யாகத்திற்குக் கர்த்தா :
“புங்கவ ரெவர்க்கு நல்கும் புனித முனிகொள் வானும், அங்கியின் முத்தும்
வேள்விக் கதிபுறு மனிக்கின் றுனும், சங்கரன் றுனே வேதஞ் சாற்றுமான்
மகத்துக் காதி, இங்கொருதேவுண் டென்னி னெழுமுகென வுரைத்தி மாடோ”
(கந்த. ததிசுப். 19); “எச்சமென யாவர்களு மியம்புவார் மாயவனை, எச்ச
வழி பதிசிவனே யெனப்புகலு மெம்மறையும்” (திருநாக்கக் கோணப். புண்ட
ரீகமுனிவர் முதற்காட்சியுரைத்த. 29.) கர்த்தா : “கர்த்தா வெனுந்தேய்வ
மம்பலத் தேநிற்க” (காளமேகத்தின் பாடல்.) சோழன் நரபதியென்னும்
பெயருடையான் : 9, குறிப். 275, உரை; “சூடைந்ர பதியென் மரபு”,
“அருளு ந்ரபதி முதல்வ பணிமணி முத்தமே” என்பன குரோத்துங்கன்
பிள்ளைத்தமிழ். (2)

247. கங்கைமாநதி வீழ்புறத்தது

கனகலத்தொரு களனிழைத்
தங்கண்வானவர் வருகவென்றான்
முனிவர்தன் படையாகவே.

[இதில், தக்கன் கனகலத்தில் யாகசாலை சமைத்துத்தேவர்களை அழைத்
தது கூறப்படுகிறது.]

ர - து கங்காநீர்த்தமான மகாசலம் ஆகாசத்தினின்று முற்பட வந்து
வீழ்ந்தவிடத்துக்குப்புறமாகக்கன்கல்மென்னும் பெருமையையுடைய ஆரர்
மத்தில் யாகத்தானம் சமைத்து அவ்விடத்தே தேவர்களெல்லாம் அணிப்
பாகங்கொள்ளவருகவென ஆக்வானம்பண்ணினான், முனிவர் தனக்குப்
படைத்துணையாகநிற்க எ - று.

(வி - கு.) மூ. கனகலம் : “இனிதென விறைஞ்சியே யேகிக் கங்கைவம்,
புனனதி யதனொரு புடைய தாகிய, கன்கல் மென்பதோர் கவின்கொள்
வைப்பிடை வினைபுரி கம்மியன் விதித்தன் மேயினான்” (கந்த. சாலசெய்.
8.) உரை. ஆராமம் - சோலை; “இவற்கு முகிலூர்நி, அந்தப் புரத்தி னாராம
மந்தப் புரத்திற் காராமம்” (வி. பா. திரௌபதிமாலையிட்ட 41.) ஆக்வானம்
= ஆஹ்வானம் - அழைப்பு. (க.)

248. அழைத்தவானவர் பயணமென்றது

மவுணர்நின்றில் ராசையால்
1 இழைத்தயாக விபாகமுற்பட
வுண்ணலாமென வெண்ணியே.

[இதில், அசுரர்களும் யாகத்திற்குப்புறப்பட்டனம் கூறப்படுகின்றது.]

ர - து ரிஷிகளால் ஆக்வானஞ்செய்யப்பட்ட தேவர்கள் சுயர்க்கத்தில்
நின்றும் கனகலபூமிக்குப் பயணமென்னுமளவில் இரணியாட்சன் முத

லாகிய தானவதயித்தியரான அசுரர் தங்களுடைய சோணிதபுரத்துரின்றும் புறப்பட்டுப்போந்தார், ரிஷிகளாற்செய்யப்பட்ட யாகத்தில் அவிர்ப்பாகக் கொண்டு அனுபவிக்லாமென்னும் எண்ணத்தால் எ - று.

இதனாற்பயன், மந்திரங்களால் அழைத்திலர் அசுரரை; அவர் தேவர்கள் பயணத்தால் அறிந்துவந்தாரென்பது.

(வி - கு) உரை. பயணம் : பிரயாணம் என்பதன் மருஉ; 261; “பரி வேட்டை யாடுதற்குப் பயணமென்றே”, “விட்டவகி கைப்பதியி னின்றபய னம்பயணம் விட்டு” (கலிங்க. 265, 287); “நன்னாட் கொண்டு பெரும்பயண மெழுகவென்று நலஞ் சாற்ற”, “கழறிற்றறிவார் தாமும் பயணமுடன்” (பெரிய. சேரமான். 46, 129); “பயணம் புறப்படு வித்து” (ஐ. வெள் ளாண. 18.); “வல்லவலத்திசையாகிற் பொருளேசேரும் வருபயணம் போதலரும்” (துடிதுடி). உரை. சோணிதபுரம் : அசுரர்நகரத்தின்பெயர்; “அவுணர் கோமான், சோணித புரத்துக்கேளர் தொகையொடுந் தொடர்ந்து சென்றான்” (கந்த. சாலைசெய். 43.)

(பி - டி) 1 ‘இழைத்தபாக’

(ச)

தக்கன்யாகத்திற்குத் தேவர்முதலியோர் வருகை திக்குப்பாலகர்

249. ¹பாவகாதிகள் லோகபாலர் பரந்துவந்து புரந்தரன்

²சேவகாதிகள் போலநாலிரு வேழமேறினர் சேரவே.

எ - று. தேவர்களில் உலோகபாலகரான எண்மரும் எட்டாணமேலே நித் தேவேந்திரனுடைய சேனைத்தலைவரைப்போல வானத்துத் தங்களிற் சேர்ந்துவந்தார்கள் எ - று.

பாவகாதிகள் - அக்கினிதேவன் முதலாகவுள்ளோர்; பாவகன் - அக் கினிதேவன். பாவகாரிகளென்பது பாடமாயிற் பாவஞ்செய்தவர்களென்று பொருளாம்.

(வி - கு) இது முதல், 253 - ஆம் தாழிசைமுடியத் திக்குப் பாலகர், துவாதசாதித்தர், ஏகாதசருத்திரர், அசுவினிதேவர்கள், மருத்துக்கள், விசுவ தேவர்கள், அட்டவசுக்கள், சுக்கிரபிரகஸ்பதிகள் முதலியவர்களும், ஏனை யோர்களும் தக்கன் யாகத்திற்கு வருகை கூறப்படும்.

ஐ. புரந்தரனென்றது மகேந்திரனை. உலோக பாலர்களுக்குத் திக்க யங்களே வாகனமென்பது, “திசைக்களி றூர்தித் திக்கிற் காவல ரெண் மர்” (கம்ப.). என்பதனுலறியப்படும். உரை. பாவகாரி : “நோய் செய்த பாவ காரியிற் பிறந்த பாவிதேவன்” (கம்ப. கிளைகண்டு. 99.)

(பி - டி) 1 ‘பாவகாதிகளும்’ 2 ‘சேவகாரிகள்’

(ரு)

துவாதசாதித்தர்

250. திங்கள்வெண்குடை மேலெறிப்ப

அருக்கர்பன்னிரு தேரினும்

தங்கள்வெங்கதிர் நடுவெறித்தன

ருடுவெறிப்பொளி தவிரவே.

திங்கள்போலும்வெண்குடை திங்கள்வெண்குடை. அருக்கர்-ஆதித்தர்.
உடு - நகைத்திரம். (சு)

ஏகாதசருத்திரர்

251. ஏறுகளிறென வேறியெரிவிழி யீசர்பதினொரு ¹தேசரும்
²கூறுபடுபிறை யாறுசுழல்சடை யோடுமுடுகினர் கூடவே.

இதன்பொருளறிக.

(வி - கு.) மூ. ஏகாதச ருத்திரர்களுக்கு எருதுகள் வாகனமென்பதை
இந்தூல் 461, 580 - ஆம்தாழிசைகளாலும் அறியலாகும்.

(பி - ம்) 1 'நீசரும்' 2 'கூறுபடவிடை' (எ)

அச்சவினி தேவர்கள்

252. ¹விண்மருங்கமரர் தம்முடன்பழகி

வேள்வியாவுதி யுண்ணவோ

புண்மருந்திட வெண்ணியோகடி

தாயுள்வேதியர் போதவே.

ஆயுள்வேதியர் - அச்சவினிகள் ; இவர்கள் கோயிலார்.

(வி - கு.) மூ. ஆவுதி - ஆகுதி ; "புக்கா வுதிகள் பலவேற்றும்" (நக்க.
46) என்பதன் குறிப்பைப் பார்க்க. உரை. கோயிலார் - இந்திரன் அரண்
மனையிலுள்ளவர்கள்.

(பி - ம்) 1 'விண்பொருந்த மரர்தம்மொடும் பழைய வேள்வி யாகுதிக
ளுண்ணவோ' (அ)

மருத்துக்கள் முதலியோர்

253. மருக்கணங்களும் விசுவதேவரு மற்றையட்ட வசுக்களும்

குருக்களும்பிற ருங்கடாவு விமானகோடிகள் கூடவே.

மருக்கணங்கள் - மருத்துக்களும் அவர்கள்கணங்களும் ; கணங்கள் -
கூட்டங்கள். விசுவதேவராவார் பிராமணர் பூசைக்கு முற்பட்டு நிற்குந்தேவர்
குள்ளர் அன்னக்கொடியர். அட்டவசுக்களாவார் பஞ்சலோகங்களுங் காந்
தற்குரியோர். குருக்கள் - சக்கிரபிரகாஸபதிகள். பிறர் - மற்றுந்தேவர்கள்.
விமானகோடிகளென்றது, கோயிற் பரிகரங்களின் விமானங்களையுமுளப்
படுத்தி. (சு)

இந்திரன்

254. சோதிநேமியும் ¹வச்ரமாலையு மருளிரின்று துளும்பவே
யாதுகற்பகம் யாதுமேரு ²வெனத்தெளிந்திலர் யாதுமே.

எ - று சோதிச்சக்கரமும் வயிரமாலையும் தம்மில் மயங்கிச் சோதி
விடுதலின் யாதுகற்பகம் யாதுமேருவென யாதும் உணர்ந்திலர் எ - று.

வச்சிரமலை - இந்திராதிகளின் தோண்மலை. சோதிச்சக்கரம் - நட
சத்திரதாரகாகணங்களைக் கோத்துநிற்பதொரு மகாசோதிமண்டலம். யாது
மென்பதனை யாருமென்று பாடஞ்சொல்லுவாருமுளர்.

(வி - கு.) இதுமுதல் 259 - ஆம் தாழிசை ஸூக இந்நிரன் வருகை கூறப்படும். மூ. வச்சரமால்: “நகைசெய் வச்சிர நாங்க மாலையும்” (தக்க. 280.) யாதும் - சிறிதும்.

(பி - டி) 1 ‘வச்சரபாணியும்’ 2 ‘வெனத்தெளிந்திலம்’ (க0)

255. ¹வேய்திரைக்கட லேழுமம்புத மேழுமையல் ²விளைக்கவெம்
மாதிரக்களி றெட்டுமாதி விலங்கலெட்டு ³மயங்கவே.

வேய்திரைக்கடல் - திரைவேய்கடல். அம்புதம் - மேகம். மேகமேழாவன : காளமேகமே தாளப்பிரியனே காஞ்சன்பரியே புட்பதனே யான்தனே நிருசகாயனே மேகநாதனெயன்பன். மாதிரம் - திசை. வெம்மை யர்னைக்கு அடை. மலையெட்டுமென்றது மகாமேருவின் எட்டுக்கூடங்களை ; குலபருவதங்களென்றுமாம்.

(பி - டி) 1 ‘வார்திரை’ 2 ‘விளைக்கவே’ 3 ‘மழுங்கவே’ (கக)

256. குரத்துரங்கமும் வெய்யகூலு
மனத்தின்மையல் கொளுத்தவே
அரக்கர்வெள்ளமு முள்ளதீயு
நிகர்ப்பயர்நு மயர்ப்பவே.

குரம் - குதிரைக்குளம்பு. துரங்கம் - குதிரை. கால் - காற்று. நிகர்ப்ப - தம்பிலொப்பன். அரக்கர்குழாமும் நெருப்பும் தம்மிலொப்பன், கடுமையும் கொடுமையும் ; இதற்கு எல்லாரும் மயங்குவவென்பது பொருள். (கஉ)

257. ¹மீதுபோநதி யும்பதாகையும் வேறுபட்டில விண்ணிலே
ஆதபத்ரமு மண்டகோளமு மொத்துமம்ம ரளிக்கவே.

மீதுபோம் நதி - ஆகாசக்கங்கை. பதாகை - கொடி. ஆதபத்திரம் - குடை ; இது காறணிப்பெயர் ; வெயிலிளக்கி எண்பது ; ஆதபம் - வெயில், த்ரம் - நீக்குதல் ; புத்திரசத்தம்போல ; புத் - நரகம், த்ரம் - நீக்குதல் ; நரகத்திலின்றும் பிதாவைநீக்குவான் புத்திரனென்பது பொருள். அண்டகோளம் - பிரமாண்டம். மம்மர் - மயக்கம்.

(வி - கு.) மூ. மீது போநதியும் பதாகையும் வேறுபட்டில : “வெண் கொடி யர்மொல்.....கங்கையு மென்னவே” (தக்க. 634) ; “மங்குறவழி வுண்கொடியும் வானதியு மணியால், வெங்கதிர்செய் மாடமிசை வேற்றிய லாகா” (இந்நட. நகரப். 23) ; “வாடைதொறு மாடுகொடி மாகநதி மாணும்”, “துறைகொள் கங்கையின் பெருக்கமோ.....மாடமேற் செழுமணிக் கொடியிட்டம்” (திருக்குறளியி. திருநாட்டுச். 36 ; திருநகரச். 9.) பதாகை - பெருக்கொடி பென்பாருமுள். (பி - டி) 1 ‘மீது பொன்னதி’ (கக)

258. விட்டகார்முதில் யாவையாவர் சுரேசரென்று வியக்கவே
இட்டகார்முகம் யாவையாவை யெடுத்தகார்முக மென்னவே.

விட்டகார்முதில் - ஏறிவந்து மீளவிட்டமேகங்கள். சுரேசர் - தேவராசாக்கள் ; தேவலோகம் பலவெண்க ; இப்பொருளை வேதத்திலும் உதய

எனக் கதையிலும் கண்டுகொள்க. எடுத்தகார்முகம் - தேவராசாக்கள் எடுத்த
விற்கள்; அவை பொன்னும் இரத்தினமுமெனவுணர்க. (கச)

259. அலங்கையிற்படையுடைய¹ நம்பியோ

டதிர்பயோததி யனையதோர்

இலங்கையிறறயி ராபதத்தொடு

கடிதுவந்தன² னீந்திரன்.

எ - து கலப்பையைக் கையிற்படையாகவுடைய ஸ்ரீபலதேவரையும்
பாற்கடலையுமொத்த வெண்ணிறத்தினையுடைத்தாயிருக்கும் ஐராபத்தை
ஏறிவந்தான் இந்திரன் எ - று.

ஸ்ரீபலதேவருடனே ஒருபாற்கடல் வருவதாயின், அதற்கு எதிர்போ
தும் வெள்ளானையென்பதுபொருள். இலங்கையிறு-வினங்குகின்ற கொம்பு;
கையும் மத்தகமும் கொம்பும் கலப்பைக்கு ஒப்பென்பது. 'எதிர் பயோததி'
எனவும் பாடம்.

(வி - கு.) மூ. அலங்கையிற்படையுடைய - அலத்தைக் கையிற்
படையாகவுடைய. பயோததி - பாற்கடல்; இது வெள்ளையானைக்கு
உவமை; 274.

உரை. கையும்.....ஒப்பு: "பிடிவாயன்ன மடிவாய் நாஞ்சில்"
(பெரும்பாண். 199), "உறலுறு கமழ்கடாஅத் தொல்கிய வெழில்வெழும், வற
னுழு நாஞ்சில்போன் மருப்பூன்றி நிலஞ்சேர" (கவி. 8 : 4 - 5), "யானைத்
தாம்புடைத் தடக்கை வாயொடுதுமிந்து, நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள"
(புறநா. 19 : 9 - 11), "வெள்ளிவெண் ணாஞ்சிலான் ஞால முழுவனபோல்,
எல்லாக் களிறுநிலஞ்சேர்ந்த" (களவழி. 40), "அலப்படை யனைய தூங்கு
வாய் நெடுக்கை யலைசெவி வாரணம்" (விநாயக. திருநகரப். 21.)

(பி - ம) * 1 'தம்பியொடெதிர்பயோததியன்னதோர்' 2 'னிந்தானே' (கரு)

பிரமதேவர் வருகை

260. மைந்தரான சுரேசரோடசு ரேசர்முன்வர¹ மதிமருண்

டந்தணுளனு மலரில்வந்தனன் முனிவர்² தன்புடை யாகவே.

அசுரரும் பிரமபுத்திரராயிருக்கச்செய்தே தேவர்களே மக்களாகியா
ரெனச்சொல்லியது, வேதஞ்சொன்னபடி அசுரர்செய்திலரென்பதனால்.
சுரா ஈசர் = சுரேசர் - தேவேந்திரர். அவர்கள் இரண்டு திறத்தாரும்
முன்புர வந்தான் பிரமன். மலரிலேறுகையாவது புட்பபிமானத்தி
லேறுகை. அஞ்சவிமானத்தைத் தவிர்த்தது, மதிமருண்டு; கடுகவரு
தற்கு அன்னங்களைப் பூட்டவேண்டும், மலர் பூட்ட வேண்டாவெனக்
கொள்க.

(வி - கு.) உரை. இருக்கச் செய்தே; 'சொல்லச் செய்தே' (தக்க. 391 -
உரை) என்றதைப்போன்ற ஒரு தொடர்மொழி; இருக்கச் செய்தே; இது
'இருக்கச்சே' எனவும் வழங்கும்; இதை, தீவ்யப்பிரபந்த விடாக்கியானங்களி
லும் சிலப்பதிகார அரும்பதவரையிலும் காணலாம். அஞ்சவிமானம் :
"அன்னத்தேரயன்" (திருஞா. தே.) "அன்னத்தே ரேறியயன் வலப்பாற்கை
போத" (ஆதியுரா.) "அன்னத்தேரின் னயன்வலப் பாங்கரும்" (திருவிண்.
திருமணப். 113.) (பி - ம) 1 'மதிமருண்' 2 'தன்படை' (கசு)

திருமால் வருகை

261. ஆதிநான்முக னெடுசுராசுரர் வரவுசொல்லி யமைந்ததோ
சோதிநேமி ¹வலத்தினுனெரு பயணநின்றது சொல்லுவாம்.
ஆதிநான்முகன் நான்முகனாகி யென்க.

எ - று. பிரமாமுதலியவருடன் கூடித் தேவர்கள் வரவுசொல்லவே இக் காரியம் தீர்ந்ததில்லை; மகாவிஷ்ணுவின்வரவுமுண்டு; அதுசொல்கின்றோம்
எ - று.

வலத்தினுன் வலியனென்றுமாம்.

(வி - கு.) இது முதல் 286 - ஆம்தாழிசை வரையில் திருமாலின் வரவு கூறப்படும். மூ. பயணம் : 248 - ஆம் தாழிசையின் குறிப்புரை முதலிய வற்றைப் பார்க்க.

(பி - டி) 1 'வலத்தினுன் வருபயணமென்றது' (கஎ)

குதிரைகள்

வேறு

262. மரகத மேயென லாய வனப்பின
குரகத மேபதி னாயிர கோடியே.

குரகதம் - குதிரை; குரம் - குளம்பு; கதம் - நடக்கை.

(வி - கு.) இது முதல் 267 - ஆம்தாழிசைமுடியத் திருமாலொடு வந்த குதிரைகளின் சிறப்புக்கள் கூறப்படும்.

இத்தாழிசையிற் பச்சைக்குதிரைகள் கூறப்படுகின்றன. (கஅ)

263. ¹ஏறிய தாமிவை போகில மெனவே
கூறிய கற்கிக ளேசத கோடியே.

கற்கிகள் - கற்கியென்னும் வர்க்கக் குதிரைகள். தாமென்றது, இவற்றின்மேலேறின வாசிவாரியர்களை. 'இக்குதிரைகளின்மேலேறுதற்குப் போகிலம் நாம்' என்று அவர்களாற் கூறப்பட்டன நூறுகோடிக்குதிரைகள்; "ஏவ லிளிவெனக் கண்ணிப் பாகன் மனக்கணியக்கம் பூண்டமா னத்து." இஃது உதயனின் கதை.

(வி - கு.) இதில் கூறப்படுவன கற்கிகள்.

உரை. வாசிவாரியர் - குதிரைகளைத்தடுத்து நடத்துவோர்; "வாய்ந்த மா னுகைத்த வாசி வாரியப் பெருமா னெங்கே" (திருவார. 29: 17.)

(பி - டி) * 1 'ஏறிய நாமிவைபோல் கிலமென்றே' (கக)

264. கவனமுவப்பன கரியவனப்பின
பவனம்வியப்பன பற்பல கோடியே.

கவனம் - கால்கொள்கை முதலாயின தொழில். கரியவனப்பினவென்றது கரியவுமாய் அழகியனவென்பது; விஷ்ணுக்கள் தம்மை யொப்பன வென்றவாறு. பவனம் - காற்று.

(வி - கு.) இதில் கரிய குதிரைகள் கூறப்படுகின்றன.

மூ. கரியவனப்பின : “ அல்லையாண்டமைந்த மேனி யழகனும் ” (கம்ப. குகப். 42); “ கறுப்பிலழகனடி ” (திருக்குற்றலக்குறவஞ்சி.) (20)

265. ¹தரங்க நிரைத்தன தரளநிரைத்தன
தரங்கமெனைப்பல கோடிதொகுத்தே.

எ - து முத்தை நிரைத்தாற்போன்ற தோற்றத்தையுடையவாய் குதிரைகள் ஒன்றன்பின்னொன்று வாராதேநிரைநிரையாக வருகின்றவை, கடலிற்றிரை அளவுபடாது அமையாதுவருகின்றனபோலும்; அவை கணக்கின்றிப் பலகோடியுள்ளன எ - று.

‘தாழநிரைத்தன’ என்றுபாடஞ் சொல்லுவாருமுளர்; தரங்கநிரைத்தனதாழவென்றுகொள்க; தாழ - தாழ்த்து.

(வி - கு.) இதில் கூறப்படுவன வெண் குதிரைகள்.

மூ. தரங்க நிரைத்தன : “ ஒலியவார் திரையி னன்ன வெழுங்கின யோக மாக்கள் ” (திருவிளை. திருமணப். 11.) எனைப்பல : “ எனைப்பலவுமே ” (தக்க. 729.) (பி - ன்) 1 ‘தரங்க’ (2க)

266. ¹வெய்யனசெக்கர் விசம்புவெளுக்கச்
செய்யனவாயிர கோடிதிரண்டே.

செச்சர்விசம்பு - மாலைப்பொழுது.

(வி - கு.) இத்தாழிசையிற் சிவப்புக்குதிரைகள் கூறப்படுகின்றன.

மூ. செக்கர் விசம்பு வெளுக்கச் செய்யன : இது, “ மதிகரு கக்காயு நிலாவின ” (தக்க. 270) என்பது போன்றது. செக்கர் விசம்பு : அன்மொழித்தொகை.

(பி - ன்) 1 ‘மெய்யன’ (2உ)

267. பைத்துர கங்கள் விசித்த படைப்பரி
கைத்துர கங்கள் கலந்திடை யிட்டே.

எ - து படமுடைய பாம்புகளை வாராக விசித்துக் கட்டப்பட்ட கண்ணையுடைய குதிரைகள் முன்புவந்த குதிரைகளின் இடையிட்டு வந்தன எ - று. பரிகை - காவல்.

(வி - கு.) மூ. பாம்புகள் கயிறாக விசிக்கப்படுதல் : 382, 411. (2க)

தேர்கள்

வேறு

268. திரையைத்தோய்வன நாவிரு
திரையைச் சூழ்வன சூழ்வரு
சிலையைப்போல்வன தானவர்
திரளைப்போழ்வன வேழ்குல

வரையைப்பாய்வன சூன்முதிர்

மழையைக்கீள்வன ¹கால்கொடு

மதியைக்காய்வன பேரொளி

வயிரத்தேர்சத கோடியே.

[இது முதல் மூன்று தாழிசைகளால் திருமாலொடு வந்த தேர்களின் பெருமை கூறப்படும்.]

திரையைத் தோய்தல் - நீர்மேலோடுதல்; இது நொய்ம்மை. ஈட்டுத் திசையையுஞ்சூழ்கை: இது கடுமை. சூழ்வருசிலையைப் போல்வனவென்றது ஒருசக்கரவாளபருவத்ததை ஒருதேரே அளவொப்பதென்றவாறு. தானவர்திரளைப்போய்தல் - அசுரரைக்கெடுக்கை, வரையைப் பாய்வுக் - மலைபாயக் கடாய்போல முட்டுகை; தேர் முட்டும். மழையைக் கீள்கை - கருமுற்றின மேகத்தைப்பிளத்தல்; அவற்றின் செறிவைநீக்குதல் எனவுமாம். கால்கொடுமதியைக் காய்வன - தம் உருளையைக்கொண்டு சந்திரவட்டத்தையொப்பன. வயிரத்தேர் சதகோடியே - வயிரக்கால் சனமத்த தேர் நூறுகோடி.

(வி - கு.) மூ. சூன்முதிர் மழையைக்கீள்வன: “கார்வயி றுடைக்குங் கூம்புடைத் தடந்தேர்” (கூர்ம.) காய்வன - ஒப்பன; காய்; உவம வுருபு; தொல். உவம. சூ. 16. உரை. தேர் நீர்மேலோடுதல்: “நீத்து நீர்ப்பரப்பினி வந்து சென்மான்றேர்” (தொல். செய். 15, பேர். மேற்.)

(பி - ற்) 1 ‘காரொடு’

(உச)

269. பவனப்போர்விர வாதன

பருவத்தியுறை யாதன

பரவைக்கால்குளியாதன

பறியப்பேரிடிபோல்வன

கவனத்தாலெழுவாரிதி

கழியப்பாய்பரி மாவின

கமலத்தோன்முடிதாழ்வன

கனகத்தேர்சதகோடியே.

வாயுவின் பூசலேச்சோராதன; எனவே உகாந்தவாயுவால் அழிக்கப்படாதன. பருவத்திக்கும் அப்படியே. கடலிற் தேர்க்கால் புகாதன; எனவே நீர்மேலோடுவன. பறியப்பேரிடி - உலகம்பறியும்படி இடிக்குமிடி; இது தேர்முழக்கம்; “அர்ச்சுனன்தேர் கடலொத்தது; ஆசாரியன்தேர் மழையொத்தது” என்னும் ஒப்புணர்க. ஒருதாவுகையால் எழுகடலையுங் கடக்கவல்ல சூதிரைகளாற் பூணப்பட்டன; வாரிதி - கடல். பிரமா நமக்கரிக்கை மிதாத்தானத்தாலெனக்கொள்க. இப்படிப்பட்ட பொற்றேர் நூறுகோடி.

(வி - கு.) உரை. மிதாத்தானத்தாலென்றது, இத்தேரினையுரும் விஷ்ணுவை நினைத்து.

(உரு)

270. கடையிற்காயெரி ¹போல்விரி

கனலிக்கே ²குளிர் கூர்வன

கதுவிச்சீதக லாமதி

கருக்காயுரி லாவின

சடையிற்பாய்புனல் வானவர்
தறுகட்டியொடு மூள்வன
தமரச்சேனைய ருதன
தரளத்தேர்சத கோடியே.

உகாந்தகாலத்தில் ஆதித்தர்களைக் குளிர்விப்பன. சந்திரனைச் சென்று கதுவிச் சேத்தால் அவனும் கருகும்படி நிலாவிடுவன. சேத்துக்குக் கருகுகையாவது, மாம்பூ பனிக்குக் கருகுகின்றது போல்வது. ஈசுவரருடைய திருக்கையில் நெருப்புடன் பகைகொள்வன; இது சேதமிருதி. ஆரவாரத்திரமெப்போதும் உடையன. அவை முத்தாற்சமைத்த தேர் நூறு கோடி. (பி - டி) 1 'போல்வன' 2 'களி கூர்வன' (2௬)

யானைகள்

வேறு

271. என்று மாதிர மெட்டினுஞ் சென்றுசென்
றெவ்வெட்டாவண்டம் யாவுஞ் சுமப்பன
சென்று தம்பிரான் சேக்கை விரும்பிய
1சேடன் றெவ்வைத் தனித்தனி தீர்ப்பன.

எ - று உகாந்தகாலத்து ரட்சாமூர்த்தியின் யானைகளாதலின் அவனேவலாலே ஓராணையே சென்று எட்டுத்திக்கயங்களாகி உலகடையச்சுமக்க வல்லன, அவை மாய்வனவாதலின். போய்த் தம்மையுடைய விஷ்ணுவின் படுக்கையாக விரும்பின சேடனான மகாநாகம் வந்தெதிர்க்கின் இவை யிற்றில் ஓராணை தனியேசென்று சேடன்சுமக்கும் பூமியெல்லாம் சுமப்பன எ - று.

[இதுமுதல் நான்கு தாழிசைகளால் திருமாலுடன் வந்த யானைகளின் பெருமை கூறப்படும்.]

(வி - கு.) மூ. என்றும் மாதிரம். உரை. ரட்சாமூர்த்தி - திருமால்.

(பி - டி) 1 'சேக்கைதோறுந் தனித்தனி தீர்ப்பன' (2௭)

272. விலங்க லேழிற் றடத்துங் ¹குலநதி
வேலை யேழினு நீர்க்கு விடுவன
பொலங்கன் மேரு கிரிச்சிக ரந்தொறும்
போக விட்டசிந் தூரப் பொடியன.

எ - று குலபருவதங்கள் ஏழிலுள்ள தடங்களினின்றும் புறப்படும் குலவாற்றினும் கடலேழினும் நீர்க்குவிடுவன. மகாமேருவின் சிகரந்தோறும் போகச்செய்த சிந்தூரப்பொடியையுடையன எ - று.

(வி - கு.) மூ. விலங்கலேழிற்றடம்: "முதற் கிரிகளேழினுமறு நளினி" என்பர் மின்; தக்க. 397. உரை. குலபருவதங்கள்: ஹிமவான், மஹா ஹிமவான், நிஷதம், நீலி, ருக்மி, சிகரியென மலைகள் ஆறு உண்டென்பதும் அவற்றில் முறையே பத்மை, மஹா பத்மை, திங்கச்சை, கேசரி, புண்ட

ரீகை, மஹா புண்டரீகையென ஆறுபொய்கைகள் உளவென்பதும் சைன நூல் வழக்குக்கள். (பி - டி) 1 'குலகிரி' (உஅ)

273. மழவிற் பாற்கடன் மாந்தி வளர்ந்தன

¹மதத்தி லக்கடற் பான்முடை மாற்றின

முழவிற் பூரித்த குப்ப குடந்தொறு

மூரி யேழ்கட லுந்தரு மூக்கின.

௭ - ழ இளங்காலத்திற் பாலாகப்பருகுவது பாற்கடலை. வளர்ந்த காலத்துத் தாம்பட்ட மதத்திலே பாற்கடலின் முடைநாற்றத்தை மாற்றின. குடமுழாப்போலவிளங்கின கும்பகுடங்கள்தோறுஞ் சிறுதிவலைநீர் விடுமிடத்துக் கடலேழினீரும் ஒருக்காலே போதவிடும் மூக்கினையுடையன எ - று.

கையும் மூக்கும் ஓரிடத்தன வெனவுணர்க. “மழவுங் குழவு மிள மைப் பொருள ” (தொட. உரி. சூ. 14.) கும்பகுடமென்றது குடங்கவித்தாற் போன்றிருத்தலை.

(வி - கு.) ழ. மழவிற்பாற்கடல் மாந்தி வளர்ந்தன : “குழவி பால்குடிப் பது கடல் குடிப்பது” (பிரபு. கையாய.) ‘மதத்திலக்கடற் பான்முடைமாற்றின’ என்றதனால், மதம் மணமுடையதென்பது பெறப்படும்; தக்க. 3, உரை பார்க்க. மூக்கு - துதிக்கை; “மாதிரக் களிற்றின் வரிக்கைவாண் ழுக்கிடை மடுப்ப” (கம்ப. நின்றனை. 2.) உரை. கையும் மூக்கும் : “நெடுமூக்கிற்கரியினுரி மூடிக்கொண்டார்” (தே. திருநா. பொது.), “பெயர்க்குறு கால்கள்கையாகப்பெற்றவும், உயிர்க்குறுதி நாயகியாக வுள்ளவும், மயக்கறு தீயினை வளர்த்து வான்முல், பயக்குறு முனிவர்பணிகள் செய்யுமால் (பிரபு. முனிவர், 13), “கமழ்கந்தங் கையான்மோக்கு மண்ணு” (திருவாணக்காப். கடவுள்.) (பி - டி) 1 ‘மதத்திலிகற்கடற்’ (உக)

274. ஓடு நான்கு பருஉத்தா ளுடையன

வருத்தனித்தனி பாற்கட லொப்பன

கோடு நான்கின செக்கர் முகத்தின

¹குஞ்ச ரம்பதி னாயிர கோடியே.

இதன்பொருளுணர்க.

(வி - கு.) ழ. உருத்தனித்தனி பாற்கடலொப்பன : தக்க. 259.

(பி - டி) 1 ‘குஞ்சரத்திரளாயிர’

(க0)

வீரர்கள்

275. அப்பெ ரும்புர வித்தொகை¹ மேலுநீ

டாட கக்கொடி யாடுபொற் றேரினும்

எப்பெ ருங்களிற் றீட்டத்தின் மேலினு

மெண்ணில் கோடிநா ராயண ரேறவே.

மனுஷ்யலோகத்திலுள்ளா ரெல்லாரும் சோழனைப்போலிருப்பார் அவன்நரபதியாதலால்; அதுபோல விஷ்ணுலோகத்தாரெல்லாரும் விஷ்ணுவைப்போன்றிருப்பாரெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. சோழன் நரபதியென்பதை, 9, 246 - ஆம் தாழிசைகளின் உரையாலும் உணரலாகும்.

(பி - ற்) 1 'மேலுமோரா டக்கக்கொடிவீடு' (கக)

276. முகடு விண்ட பழவண்ட கோளமு
முன்னை மேருவு மிட்டுருக் கிப்பெரும்
தகடு செய்துகொண் டொப்பமு மிட்டன
சாத்தும் பீதக வாடை தயங்கவே.

முகடுவிண்டபழவண்டகோளம் - ஆதித்தன் புறப்பட்ட பழமுட்டைப் பிளப்பு; அல்லவாயின் பிரமாண்டம். இரணியகர்ப்பனென்பது பிரமாவின் பெயர். ஆதித்தன் பிறந்த முட்டையிலே திக்கயங்களெட்டும் பின்னைப்பிறந்தன என்னுங்கதைபுமுண்டு. அம்முட்டைச் சிவப்பாலே ஆதித்தனைச் செங்கதிரோன் செய்யோனென்பர். "பருதிக்கருவின் முட்டைக் கதிர்விடும் பெருங்குறை வாங்கி வலங்கையிற் பூமுதலிருந்த நான்முகத் தனிச்சுடர் வேதம் பாடிய மேதகப் படைத்தன வெண்பெரு வேழம்." இஃது இரும்புநகாஞ்சி. முன்னைமேருவென்றது, மகாதேவர்க்கு வில்லாதற்குமுன்னை மகாமேருவென்றவாறு. எனவே வில்லாக்க மகாமேரு சிறிதுசெதுக்கப்பட்டதெனவுணர்க.

[இதுமுதல் 282 - ஆம் தாழிசை முடியத் திருமால் ஆடையையும் அணி களையும் புனைந்து வருதல் கூறப்படும்.]

(வி - கு.) ஸ்ரீ. பீதகவாடை - பொன்னாடை. உரை. செய்யோன் - சூரியன்; சீவக. 2322, உரை. (கஉ)

277. பொங்க லங்கல் வருண னுரம்புகப்
பொருப்பு மத்தந்¹ திரித்த பொழுதெழும்
செங்க லங்கல் பரந்தெனப் பாற்கடல்
சேப்ப வந்த கவுத்துவஞ் சேர்த்தியே.

பொங்கலங்கல் - பொங்கிய அலங்கல்; என்றது நுரைமாலையை. சேப்ப - சிவக்க.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. மத்தம்-மத்து : "மத்தம் புல்லிய கயிற்றின்" (சீவக. 423.) பாற்கடல் சேப்பவந்த கவுத்துவம்; "கொட்கும், கடல்சேப்ப வந்த கவுத்துவம்" (குறோத். உரை. 236.) (பி - ற்) 1 'திரித்த வந்நாளெழும்' (கக)

278. அரிசெய் நாட்டத்¹ தரவிந்த வாணுத
லம்ம ணிக்கெதி ராகவந் தாகத்தில்
எரிசெய் தாமரைப் பூவிட் டிலையிலே
யிருந்த தென்ன வெதிர்வீற் றிருப்பவே.

அரி - செவ்வரியும் கருவரியும். நாட்டம் - கண். அரவிந்தம்-தாமரை. வாணுதல் : அன்மொழித்தொனக. இலை மகாவிஷ்ணுவின் திருமேனியிற் சோதிக்கு ஒப்பு; "அக்கமலத் திலைபோலும் திருமேனி யடிகளுக்கே" (9. 7 : 3) என்பது திருவாய்மொழி.

(வி - கு.) மூ. 'அரவிந்த...தாமரை': "அடையிறந் தவிழ்ந்த வள்ளிதழ்த் தாமரை" (பரி. 13 : 50.) (பி - ம்) 1 * 'தரவிந்தநாயகி' (உச)

279. காலை சூழ்செங் கதிர்முத லாயின

கமலக் காடன்ன கண்ணன் கமழ்துழாய்

மாலை சூழ்முடி சூழ்வரு தற்கொளி

மழுங்கி மேரு கிரிசூழ் வருவதே.

காலை - சிறுகாலை. செங்கதிர் - ஆதித்தன். இது காலையைச்சூழும் கதிரென்றல்லது பொருளாகாது; சூழல் - செய்தல். செங்கதிர் : பண்புத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; முதலாயின - வெண்கதிர் முதலியவை. கமலக்காடன்ன கண்ணனென்றது இரண்டு கமலத்தால் தீரா அழகும் பெருமையும் பிறவுமெனவுணர்க. இவன் திருமுடியில் இரத்தினச் சோதியாலே அவை தம்முடையசோதி மழுங்கின.

(வி - கு.) மூ. காலை சூழ் செங்கதிர் முதலாயின : "பகற்செய்யுள் செஞ் ஞாயிறும், இரவுச் செய்யும் வெண்டிங்களும்" (மதுரைக். 7 - 8); குமரகுபர. 548; சூரியனுக்குத் திவாகரனென்னும் பெயரண்மையும் இங்கே அறியற் பாலது. கமலக்காடன்ன கண்ணன் : "கருமுகி ருமரைக் காடு பூத்து" (கம்ப. திருவவதாரப். 13); "கரியமால் வரைமுளரிக் காடென்று கிடந்தாங்கு" (திருவரங்கக். 1.) (உரு)

280. நதிக்குப் போத வொழுகுமுத் தாரமும்

¹நகைசெய் வச்சிர நாயக மாலையும்

மதிக்குப் புன்மறு ²வாய்த்தெனத் தன்றிரு

மரக தப்பெருஞ் சோதிமெய் வாய்ப்பவே.

நதி - ஆறு. ஆற்றுக்குத் தாமம் ஒப்பு. போதவொழுகுதல், மாயோன் மார்கிலாரம் போல்வெனவுணர்க. நகை - ஒளி. வயிரம் இரத்தினங்களின் நாயகம்; இதற்குக்காரணம் வயிரச்சாணையாலே எல்லா இரத்தினமும் கடையப்படுதல். அன்றியும் வலாகரன் எலும்பு வயிரமென்பர். இவை யெல்லாம் சந்திரனையொத்தன; சந்திரனிடத்து மறுவையொத்தது மரகதச் சோதி. மரகதமென்றது இரத்தினத்தையன்று; திருமெனியை.

(வி - கு.) மூ. நதிக்குப் போத வொழுகுமுத் தாரம் : தக்க. 106, குறிப் பைப் பார்க்க. உரை. ஆற்றுக்குத் தாமம் ஒப்பு : "இறுவரை யிழிதரும் பொன்மணி யருவியின், நிறனெடு மாறுந்தார்", "மராமலர்த்தாரின் மாண் வரத்தோன்றி, அலங்கு மருவி" (பரி. 13 : 3 - 4, 15 : 20 - 21.) மாயோன் மார்கிலாரம் : "மாயோன் மார்கிலாரம் போல...ரருவி" (தொட. பொருள். பேர். மேற்.) வயிரச்சாணையாலே...கடையப்படுதல் : எல்லா இரத்தினமும் என்றதனால் வயிரமும் கொள்ளப்படும்; வயிரம் தன்னையும் ஏனை இரத்தி னங்களையும் சாணையிடித்தற்குக் கருவியாகுமென்பது "வயிர வுசியு மயன் னினை யிரும்பும், செயிரறு பொன்னைச் செம்மை செய்யாணியும், தமக் கமை கருவியும் தாமா மவைபோல், உரைத்திற முணர்த்தலு முரையது தொழிலே" (அகத்தியம்), "மாமணி மரபுக் கேல்லாம் வயிரமே முதன்மைச் சாதி, ஆமென வரைப்பர் தாலோ ரதிகம்யா தென்னி லேனைக் காமரு மணி கட்கெல்லாந் தமரிடு கருவியாமத், தாமணி தனக்குந் தானே துணையிடுங்

கருவியாகும்” (திருவிடை. மாணிக்கம்விற்து. 61) என்பவற்றால் அறியலாகும். வலாசுரன் எலும்பு வயிரம் : “ பரியவாளென்புவயிரம் ” (திருவார. 25 : 10), “ மாசுறுதவத்தோனென்பும் வலாசுரனென்பும் வீழ்ந்த...மேம்படுவயிரம் ” (திருவிடை. மாணிக்கம்விற்து. 59.)

(பி - டி) 1 ‘நகைசெயும் வச்சர்’ 2 ‘வாய்த்ததன்ருமென’ (க.சு)

281. அந்திச் சேயொளி முச்சுடர் ¹முக்கணு

மாதிக் காதல்கூ ராயிரம் பேரிதழ்

உந்திச் செந்தனித் தாமரை நாண் ²மல

³ருடி ருந்த குருசிலோ டோங்கவே.

அந்திச்சேயொளியென்றது வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. முச்சுடர்முக்கணுமென்றது சோமசூரியாக்கினிகளாகிய திருநயனங்களை. இம்மூன்றுதிருக்கண்மலர்க்கும் முற்பட்ட மோகத்தை ஈந்த தொப்புள் விஷ்ணுவினுடைய திருநாடியாதலால் விஷ்ணுவே சத்தியெனவுணர்க. குருசில் - பிரமா.

(வி - கு.) மூ. அந்திச்சேயொளி : “ அந்திப்போதனையான் ” என்பர் மின் ; தக்க. 315. அந்திச்சேயொளியென்றது சிவபெருமானை.

உரை. மூன்று திருக்கண்மலர் என்றது இறைவன் திருக்கண்களை.

(பி - டி) 1 * ‘முக்கணம்மாதிக் காதல்கூர்’ 2 ‘மலரோடிருந்த’ 3 ‘ருடெழுந்த குருசில்’ (க.எ)

282. திறத்து மாலைத் திருமுடிப் பக்கமே

சென்ற கன்ற பணங்களுஞ் சேடனும்

புறத்து மாயிரம் வெள்ளித மாலொரு

புண்ட ரீகமு மண்ணலும் ¹போலவே.

எ - று திறந்தோறும் ஒருபூமாலையையுடைய திருமுடியிடத்தில் விரிந்தகன்ற பணங்களுடன் நாகராசன் கவித்துரின்றபடி, புறமும் ஆயிரம் வெள்ளை யிதழையுடையதொரு வெண்டாமரையையும் அதிலிருந்த பிரமாவையும் போல் தோன்ற எ - று.

சகசிரபத்திரம் ஆயிரம்படத்திற்கும் உவமை. புண்டரீக மென்று வெண்டாமரைக்கே பெயர்.

(வி - கு.) மூ. புறத்து : உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

உரை. புண்டரீகமென்றசொல் வெண்டாமரைக்கு ஆதல், “ புண்டரீகத்தனி முதற்கும் ” (கம்ப. கிளைகண்டு. 77), “ அன்றுதொட்டனைய தீர்த்தமரும் புண்டரீக தீர்த்தம்...ஒன்று வெண்கமலம்...எல்லாம் ” (திருநாலைக். புண்டரீக முனிவர் காட்சி யுரைத்த. 47) என்பவற்றாலும் அறியப்படும். ஆதிசேடன் வெண்ணிறமுடையவென்பது 154 - ஆம் தாழிசையாலும் உணரப்படும். திறம் முடிக்கு உறுப்பாகக் கூறின ஐந்து : இஃது “ ஐவேறுபுவிச் செய்வினை முற்றிய முடி ” (முருகு. 83 - 4) என்பதனாலும் ‘ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய செய்யுந் தொழிலெல்லாம் முற்றுப்பெற்ற முடி’ என்னும் அதனுரையாலும், “ தாமமுகடம் பதமங்கிம் புரி...” என்னும் அதன்மேற்கோளாலும், “ உவமைநீங்கியவை வகைத்

தாய வேற்றுருவினமவுலி” (கந்த. முதனுட்பானு. 252) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

‘திருமுடியிடத்தில்...தோன்ற’ : ஆதிசேடன் வெண்ணிறமுடையவனாக லால் ஆயிரம்படங்களையுடைய அவனுக்கு ஆயிரம் இதழ்களையுடைய வெண்டாமரையையும் அப்படலங்களினிடையே தோன்றும் திருமுடிக்குப் பிரமதேவரையும் உவமை கூறினர். பிரமதேவர் வெண்டாமரையில் இருந்தல், “சாமவெண்டாமரை மேலயனும்” (திருவக்கரைத் தேவாரம்), “வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோல், எம்பெருமான் தேவர்பிரானென்று” (திருவா. திருத்தசாங்கம், 1), “வெண்ணிறக்கமலமேல்...அண்ணல்” (திருக்காளத்திப். பதிகம், 15), “புண்டரீகமென்...புத்தேன்” (திருக்காளத்திப். தாருகாவன. 75) என்பவற்றால் விளங்கும்.

(பி - ம்) 1 ‘போலுமே’

(க.அ)

283. பெயர்த்த தோரடித் தாமரைத் தாள்விடப்

பெரும்பொற் கோளகை பண்டு பிளந்ததற்

குயர்த்த தோர்வெள்ளி யண்ட கபாலமொத்

தொருத னிக்கொற்ற வெண்குடை யோங்கவே.

பொன்னுக்கு ஈடு வெள்ளி. பிளப்பு - தாள்செய்தபுழை.

(க.க)

284. ¹திரண்டு வந்த ²வராமிர்த சீகரஞ்

சிதற வீசித் திருப்பாற் கடற்றிறை

இரண்டு வந்தன வெங்கும் விடாவென

இரும ருங்குங் கவரி யிரட்டவே.

வராமிர்தம் - வரிட்டமான அமுது. அமிர்தம் வந்தது பாற்கடலில்லல்; அமிர்து கடைந்தது லவணசமுத்திரத்தெனவுணர்க. அமிர்தம் போலுந்திவலையை வீசியெனக்கொள்க. சீகரம் - திவலை.

(வி - கு.) மூ. கவரிக்குப் பாற்கடற்றிறை உவமை: “பாலின் வெண்பரவைத்திரை.....பரந்தெனச் சாமரை பதைப்ப” (கம்ப. நிந்தனை. 16.) உரை. அமிர்து கடைந்தது.....உணர்க: ‘பாலசந்திரன் பிறந்தது லவணசமுத்திரத்தென வுணர்க’ (தக்க. 633, உரை) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது; “பொங்குமா கருங்கடனஞ்சண்டான்”, “அப்புறுத்த கடனஞ்சமுண்டான் மன்னை” (திருநா. தே.), “காரூர் கடலில் விடமுண்டு” (கந்தர. தே.) “நீல மார்கடல் விடந்தனையுண்டு” (தே. திருப்புன்கூர்), “வஞ்சக்கருங்கடனஞ் சுண்டார்போலும்” (தே. திருவாக்கூர்) என்பவற்றால் அமுதமும் கருங்கடலும் பிறந்ததென்பது உய்த்துணரப்படும்; “உவரி வாயன்றிப் பாற்கட லுதவிய வமுதே”, “தாழி தரையாகத் தண்டயிர் நீராக.....ஆழி கடைந்தமுத மெங்களுக்கே யிந்தாய்” (கம்ப. சித்திரகூடப். 5, சரபங்கர். 29.)

(பி - ம்) 1 ‘திரண்ட வராமிர்த சீகரமானது’ ‘திரண்டவாயிர சீகரமானது’ 2 ‘வராமிருத்த சீகரம்’

(ச.0)

285. வாளும் வில்லுந் திகிரியுந் தண்டமும்

வலையு மென்ற ¹கிளைபுறஞ் சூழ்வர

ஆளு ²மைம்படை யும்படை சூழவந்
தம்ப ரப்பரப் பெங்கு மடைப்பவே.

எ - து வானும் வில்லும் சக்கரமும் தண்டும் சங்குமான பஞ்சாயுதங்
களும் புறத்தே சூழ்ந்துவர, அவைகளையுடைய பஞ்சப் பிரதாப தந்திரத்
தினால் ஆகாசம் வெளியடங்க எ - று.

(பி - டி) 1 'கிளைப்புறஞ்' 2 'மைம்படையும் புறஞ்சூழவந் தம்பரப்
படைப்பெங்கும்' (சக)

286. வயங்கு மீருரு ¹வண்ணக் கலுழன்மேல்
வளரும் பாற்கடல் பாழ்ப்பட வந்தனன்
இயங்கு மேரு கிரிச்சிக ரத்திலோ
²ரிந்தர லீல கிரிபோன் றிருப்பவே.

வளர்தல் - உறங்குதல். மகாமேருவுக்கொப்புக் கருடபகவான். இந்திர
லீலகிரிக்கு உவமை விஷ்ணு.

(வி - சூ.) மு. ஈருரு - புருடவடிவமும் பறவை வடிவமும். உரு. மகா
மேரு:.....பகவான் : "செம்பொற் குன்றின்மேல், வருவபோற் கலுழன்
மேல் வந்து தோன்றினான்" (கம்ப. திருவவதாரப். 13.)

(பி - டி) 1 'வண்ணல் கருடன்மேல்' 2 'ரிந்தரலீலப் புயல்' (சஉ)

உமாதேவியார்செயல்

வேறு

287. இப்பரிசு வேள்விபுரி தாதைசெய லெல்லாம்
ஒப்பரிய நாயகி யுணர்ந்தன ஞுணர்ந்தே.

இதன்பொருளுணர்க.

[இதுமுதல் 294 - ஆம் தாழிசைகாறும் தன்தந்தை வேள்வி செய்வதை
யறிந்த உமாதேவியார் சிவபெருமானிடம் விடைபெற்று யாகசாலைக்குச்
செல்வது கூறப்படும்.] (சஉ)

288. எந்தைபுரி வேள்வியிடை யானும்விடை கொள்ளத்

¹தந்தருளு கென்றனள் பணிந்திறைவர் தாளே.

இதன்பொருளுணர்க.

(வி - சூ.) மு. யானும் கொள்ள விடை தந்தருளுக் என இயைக்க.

(பி - டி) 1 'தந்தருள்க வென்றனள்' (சச)

289. விண்ணவர் கண்மேலுமயன் மேலுமரி மேலும்

கண்ணுதன் முதற்கடவு ளுங்கருணை வைத்தே.

எ - து மேல்வருவனவெல்லாம் உணர்ந்தருளி இந்திராதி தேவர்கள்
படக்கடவன உணர்ந்து கண்ணுதல் கருணை வைத்து எ - று. (சரு)

290. அழைத்தில னதற்ககல்வ தென்கொலென வையன்
பிழைத்தன ¹பொறுத்தருளு கென்றனள் பெயர்த்தே.

எ - து விடைத்தருளுகவென்று தம்மை வேண்டியருளிய பரமேசுவரியைநோக்கி ஈசுவரன், “நின்பிதா நினை அழைத்திலன்; அங்குப் போகின்றது என்?” என, பரமேசுவரியும் அவரைநோக்கி, “என்பிதா செய்த பிழையைச் சகித்தருளவேண்டும்” என்றனள் எ - று.

(வி - கு.) மூ. ஐயன் ‘என்கொல்’ எனப் பெயர்த்து ‘அருளுக’ என்றனள் என்க. பெயர்த்தும் - பின்னும்; தண்டி. சூ. 90.

(பி - ம்) 1 ‘பொறுத்தருள் செயென்றனள்.’ (சசு)

291. என்றலு ¹முகிழ்த்தகுறு முறுவலொடும் ²ரசதக்
குன்றவர் கொடுத்தனர் கொடுக்கவிடை ³கொண்டே.

எ - து பரமேசுவரி, ‘என்பிதாசெய்த பிழையைச் சகித்தருளவேணும்’ என்ன, ‘இவள்தானே நாம் சகிக்கவொட்டாதே கோபித்திடுவள்’ என மேல் வருவதறிந்து அற்பமே சிரித்தருளி வெள்ளிமலையுடையவர் விடை கொடுப்ப அவர்பால் விடைகொண்டாள் பரமேசுவரி எ - று.

(வி - கு.) மூ. குறுமுறுவல் - புன்னகை. உரை. வேணும் : வேண்டுமென்பதன்மூலம்; “வேணுமாகில்வேணுமன்றி” (வி. பா. சூதுபோர். 165); “வேணும் பாண்போ”, “வேணுமோ நினைத்திடினென்ன” (திருவா. 54 : 5, 59 : 9.)

(பி - ம்) 1 ‘முகிழ்த்த திருமூரலொடும்’ 2 ‘வெள்ளிக்குன்றினர்’ 3 ‘தானே’ (சஎ)

292. பங்கனக லத்திறைவி வேள்விபழு தாகத்
தங்கனக ¹லத்தமர்செய் தாதைமனை புக்கே.

எ - து ஈசுவரனுடைய திருமார்பிலுள்ள பரமேசுவரி விடைகொண்டு போய்த் தட்சனுடைய மனையிலே புக்கருளினாள் எ - று.

பங்கன் - ஸ்ரீமங்கலிபங்கன். இதன்பயன் : ஈசுவரன் தனக்கு ஒருவடிவுடையனல்லன்; பரமேசுவரியுடைய திருமேனியிற்பாதிதே அவனென்ற வாறு. வடிவுடையமங்கையென்பது பரமேசுவரியின்பெயர்; அஃது அழகைப்பற்றின் துரோகமாம்; ஆதலால் தோற்றப்பட்ட ரூபமெல்லாம் பரமேசுவரியின் வடிவெனக்கொள்க; எனவே தோற்றாதனவெல்லாம் ஈசுவரன் வடிவெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. தோற்றப்பட்ட ரூபமெல்லாம் பரமேசுவரி வடிவு : தக். 116 - ஆம் தாழிசையின் குறிப்பைப் பார்க்க; ‘யாவையுமாம் ஏகம் - பராசத்தி’ (திருச்சிற். 71, உரை) என்பதும் இங்கே அறியத்தக்கது. “மெல்வியலை மல்லற் மன்னிற மொன்றி விருத்தினின்றேன்” (திருச்சிற். 58.)

(பி - ம்) 1 ‘ஸமர்த்தாதை’ (சஅ)

293. காதலனை விட்டவ ளொழுந்தருள வுங்கண்
டேதில ரெனத்தம ரிருந்தன ¹ரிருந்தே.

‘காதலனைவிட்டு’ என்றதனால் உமை ஒருமுகுத்தமும் இறைவனைப் பிரியாளெனவுணர்க.

இதன்பயன் : “ஒருபக்கமாய் பரம்பரன்றேவி” (245) என்ற முன்னேப்பாட்டின் பொருளை விளக்கியவாறு. இதனாலே சகத்தில் வடிவெல்லாம் பரமேசுவரிவடிவும் அல்லாதவடிவெல்லாம் பரமேசுவரன்வடிவுமெனக் கொள்க.

(வி - கு.) மு. ஏதிலர் - அயலார்.

(பி - ம்) 1 ‘ரிகழ்ந்தே’

(சக)

294. தன்னையிகழ் தாதையொடு தங்கைய ரொடுந்தன்
அன்னைய முனிந்துலகி னன்னையருள் செய்வாள்.

தங்கைய ரென்றது பிரமாவினுடைய தேவிமாரான இருபத்தெண்மரையும் பிறரையும். உலகினன்னையெனவே தட்சனுக்கும் வச்சலப்பிராட்டிக்கும் இவள் தாயெனவுணர்க.

(வி - கு.) மு. உலகினன்னை : “அகிலலோக மாதாவே” (தக்க. 103.)

உரை. வச்சலப்பிராட்டி - தக்கனுடைய மனைவி; வேதவல்லி யென்று வேறுநூல்கள் கூறும். (ரு0)

வேறு

295. பின்னோர் பெறுங்கண் ¹பெறேஎன்
என்னோ ²விவன்பட்ட தின்றே.

எ - து. எந்தங்கைமார் இவனாற்பெற்ற அனுக்கிரகம் பெறேன். இவன் என்பட்டானோவெனத் தன்பிதாவைப் பரமேசுவரி நினைத்தனள் எ - று.

கண்ணென்றது கண்ணோட்டம்; “கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார், கண்ணோட்ட மின்மையு மில்” (குறள், 577.) தங்கை மாரிலும் என்னையிகழ்ந்தது என்னென்பதற்குப்பொருள் மூத்தாரைப்பிதாவிரும்பலும் இளையாரைத் தாய்விரும்பலும் உலகவழக்கெனவுணர்க. பெறேனென்றவிடத்து அளபெடையிட்டு ஓசைகூட்டிக்கொள்க.

[இது முதல் 304 - ஆம் தாழிசை முடியக் கோபத்தால் தேவி கூறுவன கூறப்படும்.]

(வி - கு.) உரை. மூத்தாரைப்பிதா...விரும்பலும் : “பெற்றவைவன்கே...னென்றான்” (கம்ப. மிதிலை. 121); “மூத்தமகனிடத்தார்வ...முதிரும்” (விநாயக. கடவுள். 6.)

(பி - ம்) 1 ‘பெற்றேனென்னே’ 2 ‘விவன்பட்ட’

(ருக)

296. இழைப்பா ¹யிழைப்பா யினியாகம்
பிழைப்பாய் பிழைப்பாய் பிதாவே.

பிதாவென்றது கோபமெனவுணர்க.

(பி - ம்) 1 ‘யிழைப்பாய் நின்பாகம்’

(ருஉ)

297. ¹யாயுங் கொடியேற் கிரங்காய்
நீயுங் ²கெடவோ நினைப்பே.

நீயுமன்றதற்குப்பொருள் : பெண்டிறந்தார் தாய்மாராலே சினேகிக்
கப்படுதெல்லையென்பது.

(வி - கு.) உரை. ஒருதலை - துணிவு. (பி - ன்) 1 'ஆயும்' 2 'கெடவே
நினைவே' (ருக)

298. எங்கை ¹மீரே னென்கிலீர்
நங்கைமீ ²ரீதோ நலனே.

எ - து என்னுடன்மிறந்து எனக்கு இளைய தங்கைமீர், நுமக்கு நலம்
இதுவோ? எ - று.

நங்கைமீரீதோ நலனையென்றது பிராமணிகாள்! உறவிலீரென்ற
வாறு.

(வி - கு.) மு. ஏனென்கிலீர் : "ஒருவா ரணமழைப்ப நீயோவந் தேனென்
ருய" (கம்ப. விராதன். 49), "ஏனென்று கேட்பவ ரில்லாத் தமிழை" (தளிப்.)

(பி - ன்) 1 'மீரென் கொலென்கிலீர்' 2 'ரிதுவோ' (ருச)

299. எம்படைப்புத் தானும் ¹யாயும்
கும்பிடப் போலுங் குறிப்பே.

எ - து எங்களுடைய படைப்பு எனக்குப் பிதாவானதானும் எனக்குத்
தாயான அவளுமாலுத் தங்களை நமக்கரிக்கவோ எ - று.

இஃது இப்பொழுது புருந்ததல்ல; தட்சன்வரப் பண்டு பரமேசுவரி
நமக்கரியாதொழிய அவன் இகழ்ந்தகதை.

(வி - கு.) உரை. பண்டு...கதை : கந்தபுராணம், தக்கன் கைலைசெல்
படலத்தில் உள்ளது.

(பி - ன்) 1 'யாவும்' (ருரு)

300. தந்தையார் தாயார் தலைவருக்
கெந்தையார் ¹யாயா ரெமக்கே.

இதன்கருத்து : ஈசுவரனல்லாத எல்லாரும் தகப்பனும் தாயுமுடையர் ;
நாமகோத்திரங்களையுமுடையர். மகாதேவர்க்கோ அக்கினிகோத்திரந்தான்
சொல்லலாவது.

(வி - கு.) மூ. தந்தையார் தாயார் தலைவருக்கு : "எந்தையா யெம்மி
ரான் மற்று மியாவார்க்கும், தந்தைதாய் தம்மிரான் றனக்கூதினான்", "தாயு
மிலி தந்தையிலி தான்றலியன் காணோ" (திருவா. திருச்சாழல், 3.)

(பி - ன்) 1 'தாயா' (ருசு)

301. எனக்கு மெவற்கு மிறைவன்
தனக்கு மெவனோ தவறே.

எனக்கென்றது லோகத்துக்கு முற்பட்டது மிற்பட்டது தெரியாதே
என்றும் மயக்கிவருகிற மாயாசத்தியான எனக்கென்றவாறு. எவற்கு

மிறைவனென்றது யாவர்ச்சுமிறைவனென்றவாறு; “ஒருபாற் கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப” (பொருளியல், சூ. 28), “இருதிணைப் பிரிந்த வைம்பாற் கிளவிக்கும், உரியவையுரிய பேர்வயி னான்” (பெயரியல், சூ. 7); இவை தொல்காப்பியம்; இச்சூத்திரங்கள் எல், எவள், எவர், எது, எவை; யாவன், யாவன், யாவர், யாது, யாவை யென எல்லாங்கொள்க. எவனோவென்றது என்னோவென்றவாறு. எவனோ தவறு - குற்றமில்லை; எங்களுக்கு முதலிகளுளரோ குற்றமுண்மையாய் வென்பது கருத்து; “தானே யுலகாள்வான் றுன்கண்ட தேவழக்காம், ஆனன்மற் றுரிதனை யன்றென்பார் - வாணோர், களைகண்டா னாயின்ற காளத்தி வாழ்வான், வளைகொண்டான் மாலை கொண்டவந்து” (கைலாசி காளத்தியாதிபந்தாதி, 82.) இது நக்கீரர்வாக்கு; இஃது ஒருதலைக்காமக்கைக் கிளைப் பொருளதெனவுணர்க. இதனால் யாகமழித்தற்கிஷ்டமென்பதை உணர்த்தினுளாயிற்று. இது நாடகாலங்காரம்.

(வி - கு.) உரை. மாயா சக்தியான எனக்கு; 168 - ஆம்தாழிசையின் உரை பார்க்க. முதலிகள் - முதல்வர்கள்; தலைவர்கள்; ‘திருவிற்ருக் காவலான முதலியே’ (தக்க. 180, உரை.) (ருஎ)

302. ¹இரையாசை யால்வந்த யஞ்ஞா
உரையா யுறுமோரின் னானே.

இரையாசை - ஊனுசை. யஞ்ஞன் - அக்கினி.
இப்பாட்டு அக்கினிபகவானேநோக்கிக் கூறிற்று.

(வி - கு.) மூ. யஞ்ஞா : “செய்த வேள்விவா யஞ்ஞர் தஞ்சிரம்” (தக்க. 344.) (பி - ற்) 1 ‘இரையாசையான் மாயு மென்ன’ (ருஅ)

303. வான்வந்த மண்வந்த வேள்விக்
கியான்வந்த வெளிவந்த வாறே.

ஏ - து தேவர்களும் பூமியும் ஒக்கப்புகுந்த யாகத்துக்கு யான்வர எளி வரவும் உடன்வந்தது என்னே! ஏ - று.

வான் மண்ணென்பன ஆகுபெயர்; பிறந்தவழிக்கூறல்.

(வி - கு.) உரை. பிறந்தவழிக்கூறல் : தொல். வேற்றுமை மயங்கு. சூ. 31. (ருக)

304. தீக்குப் பிறந்த வில்லென்னும்
வேய்க்குச் சிறப்பென்கொல் வேறே.

இப்படி இவ்யாகத்துக்கு யானும் நெருப்பு; வேய்இதற்குஉவமை; அவ்வேய்கள் தாமே தம்மில் தேய்த்துத் தீயையெழுப்புகையானென்று எச்சங்கொள்க; “வையெயிற், றரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை, மரம் படு சிறுதீப் போல, அணங்கா யினடான் பிறந்த லூர்க்கே” (349); இது புறம்புநாறாறு (புறநானூறு.)

(வி - கு.) மூ. தீக்குப்பிறந்த இல்லென்னும் வேய் : “வான்றெடர் மூங்கிறந்த வயங்குவெந் தீயி தென்னத், தான்றெடர் குலத்தை யெல்லார் தொலைக்குமா சமைந்து நின்ருள்”, “அமைத்தரு கனலென” (கம்ப. கரன்வதை, 66, திருவடி. 40), “மூங்கிலிற் பிறந்து முழங்குதீ மூங்கின் முத

லற முருக்கு மாபோல” (உத்தராமாயணம், இலவணன்வதை. 29); கந்த. 2 : மகாசாத்தா, 17, மகாகாள, 11.

உரை. இவ்யாகத்துக்கு யானும் நெருப்பு : “மாய் குடிக்கு நிமித்தமாக மகட்பெறும்” என்பார்பின்; தக்க. 768. (சு0)

305. இவ்வா றுரைத்திங்கு நின்றும்
செவ்வாய் மடப்பாவை சென்றே.

இதன்பொருளுணர்க.

(சுக)

306. ¹விற்காரு மேருப் பொருப்பின்
பொற்சாரல் சாரப் புகவே.

விற்காரும் - வில்லைச்சாரும், வில்லாகச்சாரும். பொற்சாரல் - அழகிய சாரல்; இதற்கு அழகு ஸ்ரீகைலாசத்தைச் சேர்தலால் எல்லாரும் நன்மை பெறுவரென்பது. பொன்னென்பது வெள்ளியுலோகத்திற்கும் பெயர்.

(பி - ம்) 1 ‘விற்காரன்’

(சு2)

வேறு

307. விதின்கமைத்து ¹வழிபாடுசெய்து

மடவாயமாகி மிடையும்

பதினெண்கணத்து மடவாருமன்றை

முனிவாறுமாறு பகர்வார்.

ஏ - து இன்னார் இன்னபணிசெய்கவென்னத் தரத்துக்குத்தக்கபடி விதித்தமைக்கப்பட்ட விளையாட்டுக்கூட்டமான பதினெண்கணத்துத்தெய்வப்பெண்களும் பரமேசுவரியுடைய கோபமாலும்படி விண்ணப்பஞ்செய்வார் ஏ - று.

(பி - ம்) 1 ‘வழிபாடு செய்யுமடவாய மாதின்’

(சுக)

வேறு

308. வழிவழிகருணைப் பச்சைவிளக்கே மின்னேநின்

வழிவழியடியே ¹நீரரமகளி ரோம்யாமே.

[இதுமுதல் 321-ஆம் தாழிசை முடியப் பதினெண்கணத்து மடவாரும் கைலைமலையில் இருந்த காட்சிகளின் சிறப்பையுணர்த்தித் தேவியின் முனிவை யாற்றுதல் கூறப்படும்.]

வழிவழிகருணை - திருநயனத்தைக்கருதி இடங்கொள்ளாது வழிந்து புறப்படும் காரணயம்; பச்சைவிளக்கு : அபூதம். மின்னென்றது இடைக்குவமையல்ல; பிடிக்கப்படாதா ளென்றவாறு. வழிவழியடியேமென்றது நினக்கு வழிவழியடிமையேமென்றவாறு. நீரரமகளிரோமென்றது திவ்ய நதியிலுள்ளோமென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. பச்சை விளக்கே : தக்க. 166, உரையைப் பார்க்க.

(பி - ம்) 1 ‘நீரரமங்கையர் யாமே’

(சு3)

309. இதுதிருமலையிது ¹திருவடிமலர்தோய் மலர்வாவி

இதுதுறைவருமிய டிருமகளிவள் பார் ²மகள் பாரே.

திருமலை - வெள்ளிமலை. திருவடிமலர்தோய் மலர் வாவி - மானச தீர்த்தம். இது துறை - இது தேவிக்குத்திருமஞ்சனத்துறை. இவள் திருமகள், இவள் பூமிதேவி; இவர்களைப்பார்த்தருள்.

எனவே திருமஞ்சனமாரும் மானசகோட்டகத்துச் சதுர்வேததீர்த்தத்துறையில் நின்றிருவடிமலர்தீண்டுவாள் லட்சுமி, திருமேனிதீண்டுவாள் பூமி தேவி யென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. திருமலை : “ திருமலை வலஞ்செய் திறைஞ்சியே ” (தக்க. 336), “ நீரூர்தரு நிமலன்றிடு மலையார்க்கய றுகே, தேரூர்தரு மரக்கன் ” (தே. திருச்சுழியல்.) உரை. மானசகோட்டகம் : கோட்டகம் - குளம்; “ படைநெடுங்கண்ணை, குவளைக் கோட்டகங் கடுத்தது ” (கம்ப. ஊர்தேடு. 33), “ கோட்டகக் கமல நாப்பட் கொட்டிபூத் தலர்வ தாமால் ” (திருக்குற்றூர்ப். அவை. 12.) (பி - ன்) 1 ‘திருமலரடி தோய்வாவி’ 2 ‘மகளே’. (சுரு)

வேறு

310. ¹மேனிற்பன வுலகம்பொதி வெள்ளம்பொதி கள்ளச்

²சேனிற்பன விடுரீர்புனை தெண்ணீர்படு சுனையே.

ஏ - து உலகத்துக்கு மேல்நிற்பனவாகிய ஆகாசலோகமேழினையும் அடக்கும் உகாரத்தப்பிரளயகால வெள்ளமெல்லாவற்றையும் பொதிந்து கொண்டு ஒரு செலுவிலே அடக்கவல்ல மாயச்சேல்பலவும் நிற்பனவாக விட்ட நீங்களிருவீரும் திருமஞ்சனமாரும் தெளிந்தநீரினையுடைய சுனையுள் இவை ஏ - து.

இச்சேல்களைப் பரிகரமாகப்பிடித்துவிட்டுவைத்தாள், பரமேசுவரியென வுணர்க. புனைதல் - குளித்தல். கள்ளச்சேலென்றது பெருவெள்ளத்தை அடக்கிக்கொள்ளுஞ்சேலென்றவாறு. விடுரீரென்பதற்கு வேறு பொருளுரைப்பாருமுள்; அது பொருளன்று.

(வி - கு.) உரை. உகாரத்தப்.....மாயச்சேல் : “ பலகடலுஞ் செதி ளடங்கப் பசுந்துழாய் பரிமளிக்கப், பலகடமீன் வடிவெடுத்தாய் ” (அழகர் கலம், 1.) செலு - மீனினிப்புறத்தேயுள்ளமுள்; “ உளையாழி யோரேழு மொரு செலுவி னடங்குதலால், விளையாட நீர்பெரு மீனுருவம் பரவுதமே ” (தொல். செய். 149, பேர். மேற்.), “ சூழிக்களிறுய்ய...ஊழிப் பொழுதொரு சேலா யொருசெலு வுட்கரந்த, ஆழிப் பெரும்புனல் காணது தேடுவ ரவ்வி டத்தே ” (திருவரங்கத்துமாலை, 22) என்பவற்றாலும் மச்சாவதாரத்தின் செலுவில் ஊழிவெள்ளம் அடங்கினமை விளங்கும். செலு செதிளென்றும் வழங்கப்படும்.

(பி - ன்) 1 ‘வேய்நிற்பன’ 2 ‘சேய்நிற்பன’

(சுசு)

311. அடையப்பில நதிதீழ்வீழ ¹வண்டத்தடி யிடைபோய்

உடையப்புடை பெயர்வெள்ள முடைத்திக்குளிர் தடமே.

புடைபெயர்தல் - கற்பம்பெயர்தல்.

(வி - கு.) மூ. மிலநதி - பாதாளக்கை; “ குதலைமொழி யருள் பேதை மிலநதி மட்டுவார்...வளமலி கச்சியாய் ” (சிவஞான பாடியர் பிங்கத் தமிழ். முத்தப். 9.) (பி - ன்) 1 ‘வண்டத்திடை’

(சுஎ)

312. ¹அலரோடளி தோயாதன விவ்வாவி யணங்கே

²மலரோனுல கடையப்புடை பெயர்கார்களின் வைப்பே.

கார்களின்வைப்பென்றது, அம்மேகங்களும் அக்காலத்து இங்கே வந்து முகக்குமென்றவாறு; கடலேழும் வற்றினும் இது வற்றுகென்பது.

(வி - கு.) மூ. தெய்வீகவாவியாதலின், 'அலரோடளி தோயாதன' என்றார். (பி - ன்) 1 'அலரோதளி', 'அலரோதரி' 2 'மலரோனுல குடைய' (சுஅ)

313. மண்முழுவது மேல்வான்முழு வதுங்கொண்டது போல

வெண்மதிதின பதிதாரகை விழுவெழுசா யையதே.

ஏ - து பூமிமுழுவதுங் கொண்டதுபோல ஆகாசம் முழுவதுங்கொண்டதுபோலச் சந்திரனையும் ஆதித்தனையும் நாண்மீன்களையும் மறைக்கும் நிழலுடைத்து ஏ - று.

பூமியைமறைப்பது பரப்பால்; ஆகாசத்தைமறைப்பது நெடுமையால். எழு சாயை - மேலேசெல்லும்சோதி.

(வி - கு.) உரை. பரப்பு, நெடுமை யென்றது நிழலின் தன்மைகளை. (சுசு)

314. ¹நடுவேவரு நானாவித ரத்னங்களி னான்மேல்

உடுவேய்தரு ககனாகர ருரொத்துள வொளியே.

ஏ - து இத்திருமலையின் நடுப்படவுண்டான வெருவித இரத்தினச் சோதிகளால் மேலுள்ளநட்சத்திரங்கள் சூழ்ந்தன, சந்திரர்கள் பலரையும் பரிவேடமிட்டாற்போலும் ஏ - று.

மேலேசோதிசெல்லுதல் இங்குமாம். ககனாகர - ஆகாசவிடத்தர்; இவர் சந்திரர். ஊர் - பரிவேடம்.

(வி - கு.) மூ. நானாவிதம் - பலவிதம்; "நானாவித நினைவார்தமை நலியார் நமன் மமரே" (தே. திருச்சுழியல்); "நானே நானாவித நாகம்புகும் பாவஞ் செய்தேன்" (பெரியதிரு. 1. 9 : 2); "நானாவிதமா நளிமாதிர வீதியோடி" (கம்ப. நகர. 70.) (பி - ன்) 1 'நடுவே யொரு' (எடு)

315. அந்திப்போ தனையானுட னாடுந்திரு வேரின்

உந்திப்போ திவ்வாவியி ¹னாடேயொரு மலரே.

அந்திப் போது அனையானுடன் - அந்தியம்பொழுதிற் செக்கர் வான நிறத்தை ஒப்பானவனுடன்; ஆடுதல் - அனுபவித்தல்; அன்றியே விளையாட்டென்பாருமுள்.

ரீ விஷ்ணுமூர்த்தியாதலால் நின்திருநாடியிற் பிறக்கும் பிரமாவைப் படைக்கும் தாமரை இவ்வாவியிலுள்ள புட்பங்களில் ஒருபுட்பம்; இதனையே இவ்வொரு பூவென்பாருமுள்.

(வி - கு.) மூ. அந்திப் போதனையான் : "அந்திச்சேயொளி" (நக்க. 281.) (பி - ன்) 1 'னாடே யொளிப்போதே' (எசு)

316. படைக்குந்¹திரி புவனம்பின்²பாழாக வெழுந்தங்
குடைக்கும்பெரு வெள்ளங்களி னுற்பத்திய தீதே.

உற்பத்தி - மிறப்பு.

(பி - டி) 1 'திரிபுவனதிகள்' 2 'பாழாக வெழுந்தே'

(எஉ)

317. இவ்வாவியி லிவைசெங்குவ னைகளேயிவை யிவைநின்
மைவார்திரு நயனங்களின் வலிபட்டன மிகவே.

[இதனால், தேவி திருக்கண்களின் அழகு சொல்லப்படுகிறது.]

இதன்பொருளுணர்க.

(வி - கு.) ழு. விழிகளின் கறுப்பாற் செங்குவனைகள் கருங்குவனைகளா
யினவென்பது கருத்து. வலிபட்டன - மாறுபட்டுத் தோன்றின; 'மறுத
லைப்பட்டமை கருதி வலிமுகமென்னப் பட்டதுபோல' (நா. சூ. 272, சங்.
உரை) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

(எக)

318. நிரையேறிய குமுதங்களில் வெள்ளென்பன விவைநின்
விரையேறிய திருவாய்மலர் மீதூர்வன¹வுறவே.

எ - து நிரைநின்ற அரக்காம்பல்களில் இவ்வதாம் வெள்ளாம்பல்
போன்றன, நின்திருவாய்மலர்ச்சிவப்பைத் தீண்டவெனபோல நின்றனவாத
லின் எ - று.

மீதூர்கை - மெய்தீண்டதல்.

[இதில், தேவியின் திருவாய் மலர்ச்செல்வி கூறப்படுகின்றது.]

(வி - கு.) ழு. முன்பு வெள்ளாம்பல்களாக இருந்தவை திருவாயின்
சிவந்தஒளிபடச் செங்குமுதங்களாயின. (பி - டி) 1 'வெனவே'

(எச)

319. வேதங்கவர் கிளவித்திரு¹மின்னேவிரை கெழுநின்
பாதங்கவர் செந்தாமரை வெண்டாமரை பண்டே.

எ - து வேதங்கவர்தலாவது இவள்திருவார்த்தைகளை வேதங்கள்
கொள்ளுகொள்ளுதல். கிளவி - வார்த்தை. பாதங்கவர்தல் - பாதத்தை
விரும்புதல்; "கவர்வு விருப்புமாகும்" (நொட. உரி. சூ. 64, பி - ம்.)

(வி - கு.) ழு. முன்பு வெண்டாமரை மலராக இருந்த இவை நின்பாத
ஒளியால் செந்தாமரையாயினவென்பது பொருள்.

(பி - டி) 1 'மின்னே யிவை கேழ்நின்'

317-9 : இம்மூன்று தாழிசைகளின் கருத்துக்களோடும், "நீணிறத்தாற்
சோலைநிறம்பெயர நீடியதன், தாணிறத்தாற் பொய்கைத் தலஞ்சிவப்ப"
(நள. சுயம்வர.) என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(எரு)

320. குளிப்பாரில ரஞ்சாதிது கொண்டோதி முடிக்கட்
டெளிப்பார்கலை மகள்பார்மக டிருவென்பவ ரிவரே.

குளிப்பாரெவரென்று பாடஞ்சொல்லுவாருமுளர்; அதுதமிழன்று.

இனி இதில் குளிப்பவர் நீயும் நின்கணவனுமே. நின்முடியென்று
எச்சங் கொடுக்க.

(வி - கு.) மூ. இதுகொண்டு... ..தெளிப்பார் : சுமங்கலிகள் கூந்தலை எப்பொழுதும் நீரில் நனைப்பதில்லை யென்பதும், னெளபாக்கியவதி யென்னுந் தெய்வம் அதில் தங்குகின்றதென்பதும், தீர்த்தத்தைக் கூந்தலில் தெளித்துக்கொள்ளல் மரபென்பதும் பெரியோர் கொள்கை ; “கோதையர் குஞ்சியுட் புகத், தெளிக்குந் தீர்த்த மறுத்திரு வாறார்” (திருநா. தே.) ; பெருங் கதை, 1. 42 : 128 - ம் அடியின் குறிப்புரையைப் பார்க்க. (எசு)

321. அலம்வந்தன வேதங்க ளரற்றத் திருமலையே
வலம்வந்தனன் ¹மழுவார்திரு நெடுமங்கல மகளே.

வேதங்களால் வந்தது, தேவி பூதலமேல்வருவதையறிந்து. நெடுமை - கால நெடுமை. மகளென்றது மனுஷ்யப்பெண்களுக்கும் இவளேமுதல்வி யென்றவாறு. முதலடியிறுதியில் ஐகாரந்தொக்கது.

(வி - கு.) மூ. மழுவார் - சிவபெருமான்.

(பி - ம) 1 ‘வழுவர் தொளிர்’

(எஎ)

தேவி கைலைக்குச் செல்லுதல்

வேறு

322. என்றென்று வணங்கி வணங்கிவிடா
தெல்லாரு மிரப்ப விரப்பவதற்
கொன்றுந்தணி வின்றி விரைந்துபிரா
னுறைகோநகர் புக்கன ளொண்ணுதலே.

இதன்பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. ஒன்றுந்தணிவின்றி - சிறிதும் கோபம் தணியாமல், கோநகர் - திருக்கோயில் ; நகரென்பதற்குக் கோயிலென்னும் பொரு ளுண்மை, 92 - ஆம் தாழிசையாலும் உணரப்படும். (எஅ)

தேவி விண்ணப்பஞ்செய்தல்

323. புக்குப்¹பெரு மானடி சேவடியிற்
பொன்மாமலர் கொண்டு புனைந்துபொலஞ்
செக்கர்ச்சடை யானெதிர் நின்றருளிச்
செய்தாளடை யத்தமர்செய்தனவே.

பெருமானடியென்றது மகாதேவர் திருநாமம். இதிற் கள்ளென்பது தொக்கதென்பாரும் இல்லையென்பாருமுள் ; “பேய்பேயென்ன வருவா ரவரெம் பெருமானடிகளே” (திருநா. தே. திருக்கடவுர் மயானம்.) இத் திருப்பாட்டுணர்க. பெருமானும் அடிகளும் அவரே. பெருமானென்பது பெம்மானென்றுமாம் ; “பிரமபுரத்துறை பெம்மான்” (திருநா. தே. சீகாழி) என்னும் ஏகபாதத்திற்கண்டுகொள்க. பெம்மானென்றது பிரா கிருதபாஷை ; சிதைந்ததமிழ். பெருமானடியென்றதில் அடியென்றது முதல் ; சேவடி யென்றதில் அடியென்றது திருப்பாதம்.

(வி - கு.) உரை. திருப்பாட்டு - தேவாரம் ; நச்சினுர்க்கினியரும் தேவா ரத்தைத் திருப்பாட்டென்றே வழங்குவர். (பி - ம) 1 ‘பெருமானடி தன் முடியில்’, ‘பெருமா னிருசேவடியிற்’ (எக)

தேவியின் சினம்

324. தாய்தந்தை யெனத்தடை செய்வளினித்
தானேயென வேள்வி தகர்ப்பதுமேல்
நாதன்றிரு வுள்ள மெடுத்திலன்மற்
றதுகண்டு முனிந்தன ணுகியே.

எ - து இவ்வார்த்தை கேட்டருளின மகாதேவர் பரமேசுவரியைநோக்கி
நாம் கோழிக்கின், தன்னுடைய தாயுந்தந்தையுமென்று சொல்லி நாம்
கோழிக்கையை ஒழிக்கவும் வல்லனென நினைத்துத் திருவுள்ளத்தில் எடுத்த
துக்கொள்ளாதொழிய, பரமேசுவரி மிகக்கோபித்தாள் எ - று.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. திருவுள்ளமெடுத்திலன் - எண்ணக்கொண்டிலன். (அ0)

தேவியின் முனிவு

வேறு

325. வேலெடுத்தில ¹ரம்புதொட்டிலர்
முயலகன்பெரு வெரிந்மிசைக்
காலெடுத்தில ரகிலமுஞ்சுடு
²கையெடுத்தில ரையரே.

வேல் - சூலம். வெரிந் - முதுகு. முயலகன் முதுகிற்காலெடுத்தல்
பிரளயகால தாண்டவமாடல். அகிலமுஞ்சுடு கையெடுத்தல் திருக்கையில்
அக்கினியைக் கிளர்த்துதல்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. 'முயலகன்பெருவெரிந்மிசைக் காலெடுத்திலர்' என்
றது, சிவபெருமான் முனிந்து இப்பொழுதே பிரளயகாலத்தை உண்டாக்க
வில்லையென்று குறிப்பித்தபடி.

(பி - ந்.) 1 'ரம்பெடுத்திலர்' 2 'கையெடுத்திலர் கணவரே' (அக)

326. விழித்ததில்லை நுதற்றிருக்கண் மிடற்றிலாலமு ¹மேலெழக்
கொழித்ததில்லை ²யிருந்தவாவிது வென்றுநாயகி கூசியே.
கொழித்தல் - கிளர்ந்தெழுதல். கூசுதல் - லச்சித்தல்.
இதற்குப்பொருள் என்னைமதித்தருளினரில்லை யென்பது.

(பி - ந்.) 1 'மீதெழக்' 2 * 'யிருந்தவா விவரென்று நாயகி
கூறவே' (அ2)

தேவி பிரிந்துசெல்லல்

327. கரந்தபாகமு நின்றபாகமும் வேறுகொண்டமை காதலாள்
புரந்தபாகமு மவற்குவிட்டிம ¹யம்புகத்தனி போகவே.

பண்டு ஈசுவரனது திருமேனியிற்புக்கு அடங்கின தன் வலப்பாகமும்
அடங்காதே புறம்புதோற்றினிற் தன் இடப்பாகமுமான இவ்விரண்டு பாகத்
தையும் ஈசுவரனது திருமேனியினின்று வேறுபடக்கொண்டு மற்றதற்கு
அமைந்துபோக நினைத்தாள், பரமேசுவரி.

அமைகாதலாள் - காதலமைந்தவள் ; ரமித்தகாதலையுடையாளென்பாரு முளர் ; நல்லதற்கு. தனிபோக வென்றதன்பொருள், வலப்பாகம் கொண்டு போகாதே தன் இடப்பாகமே கொண்டுபோனாளென்பது. இதனாற்பயன் : திருமேனிக்குச் சலனம்பண்ணினள்.

இது தகுதிமொழி.

(வி - கு.) மூ. நின்ற பாகம் : “கூடியதன் லிடத்தா னுமையா ளிடத் தான்” (பொள்வண்ணத். 60.)

இத்தாழிசையுடன், “ஆகத்திலேயொரு பாதியென் னம்மைக் களித்த வடன், பாகத்தி லேயொன்று கொண்டா யவண்மற்றைப் பாதியுமுன், தேகத்திற் பாதியுஞ் சேர்ந்தா லிருவருண் டேசிவனே, ஏகத் திராம லிருப் பாய் களந்தையு மென்னெஞ்சமே” (களந்தை இரட்டையணிமாலை) என்பது ஒப்புநோக்கி ஆராயற்பாலது.

உரை. தகுதிமொழி : தொல். கிளவி. சூ. 17. வலப்பாகமென்றது சிவ பெருமான் திருமேனியை. இத்தாழிசைக்கு உரையாசிரியர் எழுதியுள்ள அரிய பொருள் கூர்ந்தறிந்து மிக இன்புற்றற்பாலது. இக்கருத்தை “ஒற்றை வார்கழற் சரணமும்...நோக்கும், பெற்ற தன்வலப் பாதியைத்தடாதகைப் பிரட்டியு மெதிர்கண்டாள்” (திருவிளை. திருமணப். 42) என்னும் அருமைச் செய்யுள் நன்கு விளக்குகின்றது.

(பி - ம்.) 1 ‘யந்தனித்தவள் போகவே’

(அக.)

சிவபெருமானுடைய சினம்

328. விட்டபாகம் ¹வலிந்துகண்டனர்

வேறுகண்டிலர் ²மெய்ப்படப்

:- பட்டபாக மிரண்டுமங்கவ

³ரில்லையென்று படாதவே.

எ - று. பரமேசுவரியால் விடப்பட்டுத் தம்முள் புக்க பரமேசுவரியுடைய வலப்பாகமான தம்முடைய பாகத்தை யோகபலத்தாற் கண்டருளித் தம்வடிவு வேறுபட்டுப் பண்டைவடிவுகாணாது மெய்ப்படும்படி யுண்டான தம்மிரண்டபாகமும் கண்டிலர். இவைசிற்க, அன்று மகாதேவர் படாதன இல்லை எ - று.

மெய்ப்படப் பட்டபாகமிரண்டுமென்றதில், படுதல் கெடுதலாக்கிப் பொருள்கொள்வாருமுளர்.

(வி - கு.) மூ. மெய்ப்படப்பட்ட பாகம் இரண்டும் வேறு கண்டிலரெனக் கூட்டுக.

(பி - ம்.) 1 ‘வியர்ந்து கண்டிலர்’ 2 ‘மெய்ப்படப்’ 3 ‘ரில்லையென்று பரந்ததே’

(அச.)

329. இந்தனாடவி முன்சிவக்க வெரிந்ததொத்த திருண்டதண்

சந்தனாடவி வேறுபட்டது தம்மலைக்குளிர் சாரலே.

எ - று. மரக்காடான விறகுகாடு எரிந்ததொத்தது, திருமலையிற் சீதல மான சந்தனக்காடு ; ஸ்ரீகைலாசபருவதச்சாரலும் உட்டினத்தால் வேறு பட்டது எ - று.

இந்தனம் விறகு. இருண்ட சந்தடைவியென்றது இருளடர்ச் செறிந்து தமக்கென விளையாடச் சமைந்த சந்தன நந்தவனமென்றவாறு.

(வி - கு.) ழு. இந்தன அடவி. சந்தன அடவி. இருண்ட தன்சந்தடைவி எரிந்ததொத்ததென்க. சாரல் வேறுபட்டதென முடிக்க. (அரு)

330. பைத்தபூணு முயிர்ப்பழன்றன பண்டையுண்டியு மவ்வழிக் கைத்ததூழியி லாடுமஞ்சன முங்ளொர்ந்து கனன்றதே.

ப்டமெடுத்திருக்கும் ஆபரணமான மகாநாகங்களும் கோபித்து நிக வாசங்களை விட்டன; எனவே பண்டு திருமேனியைச்சார்ந்து கோபமும் கொலையும் கொடுமைக்குணமும் ஆசையும் நீங்கியிருந்தன வெனவுணர்க. பண்டொருகாலம் அமுதுசெய்தருளிய ஆலகாலமும் திருக்கழுத்தின் வடட் தத்திலே நின்று கைத்தது. இதற்குக்காரணம்: திருவமுதுகைத்தல் பித்த தோஷத்துக்குப் பால்கைத்தாற்போல; எனவே அவருக்கு அமுதாகிய நஞ்சு கோபத்தாலே கைத்ததென வுணர்க. உகாந்த காலத்தில் திருமஞ்சனமாடக் கடவுட்காந்தாக்கினியும் எழுந்து கோபித்தது. பண்டு நெருப்புநீராதற்குக் காரணம்: லோகத்தின் வத்துக்களெல்லாம் ஈசுவான் வேண்டியருளின போது தம்முடையகுணங்களும் வேறுபடுமென வுணர்க.

(வி - கு.) ழு. 'பண்டையுண்டி' என்பதனுடன், "ஆலமொன்றுமமு தென்று பண்டமுது செய்யுமையர்" (நக்க. 650) என்பது ஒப்புநோக்கத்தக் கது. ஆடு மஞ்சனம்: சிவபெருமான் ஊழியிறுதியில் வடவாழகாக் கினியே மஞ்சனமாக ஆடுவாரென்பது, "ஆடுமஞ்சன முங்கொதித்தது", "மேருவில்லி மஞ்சனச் சாலைவாய் வெதுப்பி", "அடிப்பெருங் கடவு ளாழியீறுதொறு மாடு மஞ்சனம்", "ஊழித் தீயுவந் தாடுவ தோர்ந்தோ" (நக்க. 332, 379, 656, 673) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரைகளாலும் அறியப்படும். இதன் கருத்து, அடங்கியிருந்த பாம்பு முதலியவைகளும் கோபிக்கத்தொடங்கின வென்றபடி; மின்னுள்ளவற்றையும் இவ்வாறே கொள்க. உரை. பால் கைத்தாற்போல: திருச்சிற. 215. (அசு)

331. மதியுமன்றொரு தீவினைந்து வளைந்துகொண்டது கங்கைமா நதியும்வீசிய சேகரங்களின் வந்துவந்து நலிந்ததே.

மதியுமென்ற உம்மையால் திருச்சடையில் உள்ள மற்றவையும் கொள்க. கங்காதீர்த்தமும் சிறிது உஷ்ணத்திவலை விட்டதெனவுணர்க. சேகரம் - திவலை. (அஎ)

332. ¹குடுமஞ்சன வாறுசுட்டது கண்ணிசுட்டது ²பண்டுதாம் ஆடுமஞ்சன முங்கொதித்த திருப்பரோதனி யையரே.

ஏ - து கங்கைசுட்டது; சந்திரன் கொன்றை முதலாயின புட்பங்களும் கொதித்தன. அன்றியே அக்கினிதேவனும் கோபித்தான். இனி மகாதேவ ரும் கோடியாதே தனியே இருப்பரோ ஏ - று.

இக்கவியின்பொருள் விரித்துத்தொகுத்தல்.

ஆடுமஞ்சனம் அக்கினி; "அங்கமே பூண்டா யனலாடியாய்" (திருநா. தே. திருப்புகலூர்) என்னுந்திருப்பாட்டிற் கண்டுகொள்க. தனியையரென் றது சமாளமில்லென்றுமாம்.

(வி - கு.) உரை. சந்திரனையும் கண்ணியாகக் கூறுதல் மரபு; "உச்சி யிற் பனி வீசுகண்ணி" (நக்க. 625) என்பதன் உரையைப் பார்க்க;

‘பசுங்கதிர்க் குழுவித்திங்களைக் குறுங்கண்ணியாகவுடைய அழலவீர்சோதியருமறைக் கடவுள்’ (இறை. 1, உரை), “மேக மொடோடுதிங்கண் மலராவணிந்து”, “திங்கட் குறுந்தெரியற்றிகழ்கண்ணியன்” (தே.) “கங்கை சூழ்சுடையிற் கதிரிளம்பிறை நறுங்கண்ணியையர்”, “வளரிளந் திங்கட்கண்ணி மன்றுளார்”, “கதிரிளம்பிறைக் கண்ணியர்”, “புடைமாலே மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார்”, “கலையிளந் திங்கட் கண்ணிக் கண்ணுதல்” (பெரிய.).

(பி - ம.) 1 ‘ஓமெஞ்சன்’ 2 ‘வந்துதாம்’

(அஅ)

வீரபத்திரதேவர் தோற்றம்

333. அன்றுவானவ ருய்யவையர்

மிடற்றடக்கிய வாலமே

சென்றுவானவ ருயிர்கொளத்திரு

வுள்ளம்¹வைத்தமை தெரியவே.

எ - து பண்டு தேவர் அசுரர் முதலாக எல்லாரும் எல்லாமும் பிழைக்கத் திருமிடற்றில் அடக்கியருளிய ஆலகாலத்தையே அவர்பட விடவமையுமென்று நினைந்தருளிய குறிப்பை அறிந்தருளி எ - று.

தெரியவென்றது தெரிந்தென்பதன் திரிபு.

திருமிடற்றுக்கறுப்பொழியின் ஒருவரோடொருவர் உருத்தெரியாது ருத்திரலோகம் கெடுமெனநினைத்து வந்து திருமுன்னேநின்றனர், வீரபத்திர ரெனக்கொள்க. (பி - ம.) 1 ‘வைத்தது’

(அஆ)

334. காலையென்றியி னகிலமுஞ்சுடு கனலிகுறைபட விறைவர்தம்

மேலையென்றி விழிக்கவந்து பணிந்துநின்றனன் வீரனே.

கால - பகல் ; நெற்றி - நடு ; பகல் நடுவாவது மத்தியான்னம். நெற்றியை முதலெனக்கொண்டு விடிவென்பாருமுளர் ; அப்பொழுது உஷ்ணமில்லை. மேலையென்றது கண்கள் நிற்கும் நிலைமையைத்தவிர மேலே யென்றவாறு. நெற்றியென்றது நேரேயான நெற்றியெனவுணர்க. இது யோகாப்பியாசத்தால் வந்த திருநயனமாதலால் கோதண்டவெளியென்றும் கோதண்டவெள்ளமென்றும் புருவத்துமேலதென்றும் கூறப்படுவதை ஞானயோகங்களிலும் அட்டாங்கயோகங்களிலும் யோகபட்சசாத்திரங்களிலும் பிறவற்றிலும் கண்டுகொள்க ; “இமையா முக்கண், பூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்” (முருகு. 153 - 4) இமைத்த கண் விழித்ததுபோல விழிக்கவேனச்சொல்லியது : விழித்தலாவது பிரச்சுவலித்தல் (நன்றாக ஒளிர்தல்.)

இவ்வவசரத்துக்கு மகாதேவர் திருமுன்னேவந்துநின்றார், மகாவீர பத்திர தேவரென்றும் கணநாதரென்றவாறு ; विचित्रक्षणोसन्तोषो वीरभत्रो महाबलः என்றது அநந்தாகமம் ; இதனை யுணர்க.

இதனைப்போலும், “கூறாமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்குளரி, மாறுப்போர் மணிமிடற் மெண்கையாய் கேளினி” (கவி. கடவுள். 3-4) என்பதும், ஸ்ரீ மகாபாரதத்திற் றைத்தியவதி நினைக்க ஸ்ரீ வேதவியாசர் வந்தாரென்பதும்.

(வி - கு.) உரை. இது யோகாப்பியாசத்தால் வந்த திருநயனம் : “மூக் கண்ணென்றது.....ஒன்று யோகத்தைப்பற்றி.....மேனோக்கியும்” (தக்க: 454, உரை.)

‘ஸத்தியவதி நினைக்க...வந்தார்’ : “வழுவற மனஞ் செய்யக், தனக்க ருங்குமன் மகிழ்வற முதற்பெறு காதன்மைந் தனும்வந்தான்” (வி-பா. சம் பவச் சருக்கம், 9.) (க0)

சிவபெருமான் கட்டளை

335. நின்றவீரனை மாமன்வேள்வி தகர்க்கவென்று நெடுஞ்சிலைக்

¹குன்றவீரர் பணித்தலும்பணி யாமல்வந்தன கூளியே.

நெடுஞ்சிலைக் குன்றவீரர் - மகாமேருவை நெடுஞ்சிலையாகக்கொண்டவர்.

(வி - கு.) மு. ‘பணியாமல் வந்தன கூளியே’ என்பதும், “கூறும்ற் குறித்ததன்மேற் செல்லும் கடுங்கூளி” (தக்க. 334, மேற்.) என்ற கவித் தொகையடிகளுக்கு இவ்வரையாசிரியர் கொண்ட பொருளும் ஒத்திருத்தல் காண்க. (பி - நி.) 1 ‘குன்றவில்லி’ (கக)

வீரபத்திரதேவர் புறப்பாடு

336. திரண்டபூத பசாசமாயிர

கோடிகோடி திறத்தவாய்

இரண்டுபாலு ¹முடன்செலத்திரு

மலைவலஞ்செய் திறைஞ்சியே.

ஆயிரகோடிகோடியென்று ஆயிரகோடி ஒருதிறைக வெனவுணர்க ; திறம் - தரம். பூதகணம் பதினெட்டுத்திறம் ; பசாசகணம் நாற்பத்தெண் னாயிரத்திறம் ; இவற்றைப் பெருக்கிக்கொள்க.

(பி - நி.) 1 ‘முடன்வரத்திரு’

(கஉ)

வேறு

337. உலகு முழியுங் கொண்ட மைந்ததோர்

இலகு ¹வைதிகத் தோரி லேறியே.

உலகென்ற உவமையால் பரப்பும் சிறப்பும் செறிவும் திண்மையுமுத லாயின கொள்க. ஊழியென்ற உவமையால் செல்லும் உலகங்கள் எல்லா வற்றிலும் சென்று உலாவித் தான் அழியாமையற்றல் கொள்க. அது காலமென்கிற பொருள் ; “கழிந்துவளர் கிழமையி லொழிந்த ஆழி, ஒன்பதிற் றிரட்டி யொருமுறை செல்ல, நன்கென மொழிவன நான்கே நான்கிலு, முதலது தொடங்கிய நுதல்விழிப் பெரியோன், கடகக் கங்கணப் படவரவு, பூட்டி மலைச்சிலை வளைத்த பொழுதே”. இது மாடலம்.

(வி - கு.) மு. “நில் காலமு ஞாலமுங்கொடு செய்த தேர்மிசை யேறியே” (தக்க. 626) என்பது இதலேடு ஒத்திருத்தல் காண்க. வைதிகத் தோர் : “வைதிகத்தேர் நின்றார்”, “வைதிகத்தேரின் மேருத், திண்சிலை குனிய

நின்றார்” (பெரிய. விநன்மிண்ட. 6, குங்குலியக். 30.) (பி - டி.) 1 ‘வைய
கத்தேறி’ (கக)

338. மாக சந்த்ரமண் ¹டலமழுங்கநின்

நேக சந்த்ரமண் டலமெறிப்பவே.

மாகம் - ஆகாசம். ஏகசந்திரமண்டலமென்றது அன்றைக்கன்று பல
வாய்த்தோன்றுது ஒன்றியே வட்டப்பட்டு நிற்கும் சந்திரமண்டலமென
வறிக. இஃது ஆதபத்திரத்தின் பெயர். எறிப்ப - விளங்க.

(வி - கு.) உரை. ஆதபத்திரம் - குடை; 257 - ஆம் தாழிசை பார்க்க.

(பி - டி.) 1 ‘டல முழுங்கினின்’

(கக)

339. மழைத்த தென்றலால் வாடையால்வகுத்

திழைத்த திவ்யசா மரையிரட்டவே.

மழைத்தல் - தழைத்தல்; சீதலித்தற்கும் பெயர். வாடைக்குத்
தழைப்பும் சீதமும் சொல்லவேண்டா. இழைத்தல் - செய்தல். இழைத்த
போலுமென உவமைதொக்கது. திவ்வியமென்றது வீசுவாரைத்தோற்ற
தொழிகை.

(கரு)

340. கொள்ளையிற்படுங் ¹குலவராகமான்

வெள்ளையிற்புழைத் தாரமின்னவே.

குலவராகமென்றது ஆதிவராகத்தை; இஃது ஒன்று; கொள்ளையிற்
படுகையாவது; விஷ்ணுக்கள் பூமிவிழவிழ எடுக்குந்தோறும் பிறக்கும்பிறவி
ஆயிரத்தெட்டுக்கொண்டது வீரபத்திரதேவருக்கு ஒருநாழிகை யென
வுணர்க; “ஊழிபூழிக்க ணிருநிலமுருகெழு, கேழலாய்மருப்பி னுழுதோய்”
(23 - 4) என்பது பரிபாடல் மூன்றும்பாட்டு.

வராகமான் - பன்றிமருகம். இதனையே லிங்கபுராணத்தி லேற்றிப்
பொருள்கொள்ளினுமாம். முத்துப்படும் அட்டத்தானத்திலும் பன்றியின்
கொம்பும் ஒன்றுமெனவறிக. முத்தாரமென்றது முத்தினற்சமைக்கப்பட்ட
ஆரமல்ல; முத்து நிரப்பமெனவுணர்க. இஃது ஏகாவலிவடம்.

(வி - கு.) மு. கொள்ளை - மிகுதி; “கழுநீர்க் கொள்ளை” (கம்ப.
நாட்டுப். 2.) உரை. லிங்கபுராணம் - சிவபெருமான் பெருந்தேவரிருவரும்
அடிமுடிதேட இலிங்கவடிவமாய் நின்ற பழங்கதை; இதனை ‘இலிங்க
புராணக் குறுந்தொகை’ என்பதும் அறிவிக்கும். நிரப்பம்: “நிலவிற்கமைந்த
நிரப்பம்” (பெருங். 2. 6 : 78.)

(பி - டி.) 1 ‘கொலை வராகமால்’

(கக)

341. காத்தவாமையோடுங்கபாலமும்

¹கோத்தசன்ன வீரங்குலாவவே.

காத்த ஆமையென்றது, இரட்சாழர்த்தியான ஆமையென்பதல்ல;
கடல்கடைநிறு காலத்து மந்தரபாருவதத்துக்கு அடைகல்லாய்நின்ற கூர்ம
ராசன்விழ ஆமைவடிவாய்ப் புகுந்து கடலிலே ஆகாசமேறின்று மந்தரபாரு
வதத்தை முதுகில் தாங்கி ரட்சித்த ஆமையென உணர்க. கபாலமென்
றது பிரமகபாலத்தை. இவையிரண்டும் சன்னவீரம்; வீரக்குறியாரமென்

பாரும், வாருவலயமென்பாரும், பதக்கமென்பாருமுள். அவ்வ பொரு ளல்ல; வீரசங்கிலிக்குப்பெயர். ஆமையோடும் பிரமகபாலமும் பலவென் னுணர்க.

(வி - கு.) மு. சன்னவீரம் - மார்பில் அணியப்படும் ஓர் அணி; “சன்ன வீரர் திருமார்பில் வில்லிக” (ஆதி. 18 - 9); “சன்ன வீரமிடை மின்னுதட மார்பினோடும்”, “சன்னவீரத்த கோவை.....பொலிய” (கம்ப. வீராதன். 12, ரிந்தனை. 8); “கொண்டக்கொடு பன்மணி கோத்திடை யேனக்கோடு, துண் டப்பிறை போல்வன தூங்கிட வேங்கை வன்றோல், தண்டைச் செயல் பொங் கிய சன்னவீ ரந்தயங்க” (பெரிய. கண்ணப்ப. 59.)

(பி - ம்.) 1 ‘கோத்தவீர சின்னம்’ (கூஎ)

342. வந்தவந்தமா ¹யவர்கண் மாய்தொறும்
தந்ததந்தசங் கந்தழங்கவே.

ஒற்றைச் சங்கு மகாதேவர் தமக்கே உரியது.

(பி - ம்.) 1 ‘யவர்கள் வாய்தொறும்’ (கூஅ)

343. திருக்கொண்மார்பன் றிரிவிக்கரமஞ்செய்த
உருக்கொணீர் ¹குரற் காளமுதவே.

எ - து நாராயணன் உலகத்தைத் தாட்கொண்டு பிரமாண்டத்தளவும் சென்று நெடுகியதிருமேனியைக் காளமாக ஊதிவர எ - று.

தசைகழன்று எலும்புநின்றாலும் ஊதலாம்; அன்று காசியபருக்கு அதிப்பிராட்டிபால் அவதரித்தருளியது.

(பி - ம்.) 1 ‘சுடர்’ (கூக)

344. செய்தவேள்விவா யஞ்ஞர்தஞ்சிரம்
பெய்த சிங்கசின் னம்பிடிக்கவே.

எ - து பண்டுசெய்த அக்கினிகோத்திரயாகத்திடுத்து யக்கிஞ்ஞர்த்தி யான அக்கினி தேவனுடைய கொம்புகளைக் சிறுசின்னமாகப் பிடிக்க எ - று.

இது தாருகாவனத்திற் கங்காளவேடம்கொண்டகதை.

அக்கினிதேவனும் விஷ்ணுமூர்த்தியே. பெய்த சிங்கம் - வரவிட்ட கொம்புகள். இது சிறுதுத்திரி; இரட்டைச்சின்னம்.

(வி - கு.) சிங்கம்: சிருங்கம் என்பது சிங்கமெனவழங்கும்; “சிங்கநாதங் கிடந்தசையச் சித்தவடிவா யெழுந்தருள்” (திருவிளை. உலவாக்கிழி. 7.) (க00)

345. ஓடியோடிவீழ் தருமரூர்தியின்
கோடிகோடிகொம் புகள் குறிக்கவே.

ஓடிஓடி விழுகையாவது பிறந்திறந்துவருதலும், உதைக்கஉதைக்க வீழ் தலும். தருமன் - யமராசன். ரகரவீற்றால் அறந்தகோடி யமராசரைக் கொள்க. தருமர்ஊர்தி - எருமைக்கடா; “நிர்ப்பாயமகிஷம்.” இது நூயி சதகம்.

அவையிற்பின்ன்கொம்புகள் குறிக்குங்கொம்புகள்.

(வி - து.) உரை. சூரிய சதகம் : சூரியனுடைய தோத்திரமாக அமைந்த ௭௫ ஷடமொழி தூல் ; மயூரதக்மென்றும் கூறப்படும். 7 - ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஸ்ரீஹர்ஷனுடைய அரசவையிற் புலவராக இருந்தவரும் பாணப்பட்டருடைய மாமனுமாகிய மயூரதீயென்பவரால், தாம் இழந்த கண்களைப் பெறும்பொருட்டுப் பாடப் பெற்றதென்பர். (க0க)

346. ¹கொண்ட குலவேல் விடுபொறிக்குழாம்

மண்டவானமீ னிரைமயங்கவே.

எ - து திருக்கையில் எடுத்துக்கொண்டருளிய குலமான ஓராயுதம் விடுகிற நெருப்புப்பொறிக்கூட்டங்கள் சென்றுமண்டுதலால் ஆகாசத்து நட்சத்திரங்கள் மதிமயங்க எ - று.

(வி - கு.) 337 - ஆம் தாழிசைமுதல் இதுவரையிற் கூறப்பட்டவை சிவபெருமானுடைய செயல்கள். வீரபத்திரர் சிவபெருமானுடைய கூறாத லின் சிவபெருமானுடைய செயல்களெல்லாம் அவருடையனவாகக் கூறப்பட்டன. (பி - டி.) 1 'கொண்டகொண்ட வேல்' (க0உ)

347. அற்றவில்லின்வா னடையவுந்திருக்

கொற்ற¹வில்லினாண் விழிகொளுத்தவே.

எ - து வானிற்சோதி அடையவும் அற்றன, திருக்கொற்றவில்லில் ஏற்றின நாணபாம்பின்கண் நெருப்புக்கொளுத்த எ - று.

வில் மகாமேருவல்ல, பிளாகம் ; வில்லின் நாணும் வாசுகியல்ல, தட்சகன். இப்பொருள் வாதுவந்தந்திரத்திற் கண்டுகொள்க.

(வி - கு.) மு. விழி கொளுத்த வானின்வில் அடைய அற்றவென்க. 'நாண்விழி கொளுத்த' என்றமையால், நாணுகிய பாம்பு நச்சுவிழியரவாதல் அறியப்படும். உரை. இதனால் பிளாகத்தின் நாணும் தட்சகனென்னும் பாம்பென்று விளங்குகிறது.

(பி - டி.) 1 'வில்லினாணெலி'

(க0ங)

பூதகணங்களின் செயல்கள்

348. பூதநெற்றியிற் புண்டரம்புகுந்

தியாதுதானர்நெய்த் தோரிழக்கவே.

எ - து பூதகணநாதருடைய திருநெற்றியில் திரிபுண்டரமிட்ட திருநீறுகுழைப்பவேண்டி அசுரர் தங்களுடைய ரத்தங்களையெல்லாம் இழக்க எ - று.

யாதுதானராவார் அசுரரிடே சிறப்புடையார் ; திதியின்மக்கள் யாதுக்களும் தனுஷின்மக்கள் தானவருமாகிய அநந்தகோடி அசுரர்கள். (க0ச)

349. கூளிநாயகக் குலம்விடுந்திருத்

¹தூளிசாகரநா திகள் சுவற்றவே.

கூளிநாயகராவார் பேய்க்கணத்தலைவர் ; அவர்கள் ஸ்ரீ பாதுகங்களில் திருத்தூளிக்கே கடல்களேழும் சுவறின.

சாகரநாதிகளென்றதனால் சகரர்களால் அகழப்படாத கடல்களும் கொள்க.

(வி - ரு.) உரை. சகரர் தோண்டியகடல் கீழ்கடலென்று பழைய தூல் கள் கூறும்; இதுபற்றியே அக்கடல் தொடுகடலென்று கூறப்படும்; “குணஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்கும்” (புறநா. 6 : 3) என்பதும் அதனுரையும் இங்கே அறியற்பாலன.

(பி - ம்.) 1 ‘தூளிசாகரத்தின்’ (க0ரு)

350. ஏனையோரிருந் தினையதென்னவே
சேனையவல்லபஞ் செய்தசெய்தியே.

ஏனையோரென்றது வேறுசிலர்; ஸ்ரீ வேதவியாசாதி பிரமரிஷிகள்.

(க0கூ)

351. கொம்மைமுலைமருங் ¹கெழுவர்குமரிமார்
²தம்மையிடுகபே யென்றுசாடியே.

கொம்மை - வீக்கம்; மருங்கு - வீங்கா வெறுமருங்குல்; குமரிமார் - வாழ்க்கைப்படாதார். பேயிடுகவென்றது அமஞ்சி வெட்டிக்கு ஆளிகடுக வென்றவாறு.

எனவே, தேவி, நீ ஈசுவரனுடைய திருவுள்ளம் உணர்ந்தருளி முன்னமே படைபோகவிட்டருளினும்; அவற்றில் யானும் ஆளன்றோவென்பது கருத்து.

(வி - ரு.) மு. எழுவர் குமரிமார் : “தெய்வமகளி ரெழுவரும்” (தக்க. 168.) உரை. அமஞ்சி : அமஞ்சி, வெட்டியென்பன கூலியின்றிச் செய்யப்படும் வேலையின் வகைகள்; “இப்பூங்கோதைப் பூண்டியில் குடிகளை வெட்டியும் அமஞ்சியும் இறையும் எப்பேர்ப்பட்டனவும் கொள்ளப்பெறுதோமாகவும்” (உத்தரமேரூர்ச் சிலாசாஸனம், South Indian Inscriptions, Vol. VI, p. 150), “இந்நிலத்துக்கு நீர்விலை அந்தராயக் காசென்றும் உப்புக் காசென்றும் வெட்டி அமஞ்சி எச்சோறு கூற்றுநெல்லென்றும் மற்று எப்பேர்ப்பட்டனவுங் கடவனல்லாதாகவும்” (திருவல்லத்துச்சிலாசாஸனம், South Indian Inscriptions, Vol. VI, p. 175).

(பி - ம்.) 1 ‘கொழுகு’ 2 * ‘தம்மைவிடுகபடை’ (க0எ)

352. படைவிடாவிசம் பாளரைப்பறித்
திடைவிடாவிமா னங்க¹ளேறியே.

விசம்பாளர் - தேவர்கள்; விசம்பாளரென்கைக்குக் காரணம் விமானமோட்சத்தலமான ஆகாசத்திலிருக்கை; அதிலிருப்பார் சுவர்க்க வாசிகளிலும் பெரியவரான அகதிக்கேத்திரத்தார்; அவர் லோகாக்கிரசித்தரெனச் சொல்லப்படுவார். அவர் படைவிடாமை வீரபத்திர தேவர்க்கல்ல; யாகத்துக்குப் போன தேவர்களுக்குக் கூட்டுப் படை விடாதாரென்பது. அவர் படைவிடாமைக்குக்காரணம்; ஆகாசத்துக் காணியாளர் அவர்கள்; அல்லாத தேவர்களெல்லாம் புண்ணியத்தால் வலிந்து புகுந்த புகலிகளென உணர்க. அவர்களைப்பறித்தலாவது அவர்களிருந்த இடத்தைப்பறித்தல்; அவர்களிருந்த இடம் ஈசுவரன் படைக்கு எளிமைப்படும் இடம். இது வன்றி மோட்சமாவது சாலோக்கிய சாரீப்பிய சாருப்பிய சாயுச்சிய மென்னும் நான்குமேயெனவுணர்க. விமானங்களென்றது அவர்களிருப்பான இடங்களை யல்ல; அவரவரால் விடப்பட்ட விமானங்களை. இடைவிடா - இடங்கொடாத.

(வி - கு.) உரை. லோகாக்கிரம் - உலகங்களின் உச்சி.

(பி - ம்.) 1 'ளோற்றியே'

(க0அ)

353. இடியிருந்தகட் பதினொரீ சர்தம்

- குடியிருந்தஹு ரெரிகொளுத்தியே.

இடி - அக்கினி. ஏகாதசருத்திரர் இருந்த ருத்திரலோகத்தை ஊரென்றது. அது மோட்சத்தலத்துக்கு நேரே கீழாக வுள்ளது.

(வி - கு.) மூ. இடி : தண்டி. கு 54 - மேற். 'பண்டபுர'.

(க0ங)

354. அகலிடந்தொழுந் துவாதசாதித்தர்

புகலிடம்¹பொடி செய்துபோகியே.

அகலிடந்தொழுமென்றதற்கு ஆதித்தியபதத்துக்கு மேலுள்ள ருத்திரலோகத்தார் ஆதித்தனை நமக்கரியாரென்பது கருத்து.

(வி - கு.) மூ. அகலிடந்தொழுந் துவாதசாதித்தர் : " பலர்தொழ்தோன்றி, ஏழுறவிளங்கிய கடர் " (நி. 283) ; முருகு. 2 அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) 1 ' பொடிச்செய்துபோக்கியே '

(கக0)

355. போழுமின்னின்முன் ¹புகுந்தெழுந்துகீழ்

வீழுமுன்பிடித் ²திடிவிழுங்கியே.

எ - து மின் மறைவதன்முன்பு புக்கு மேகத்துநின்றுங் கீழ்விழும் உருமேறுகளைப் பிடித்து விழுங்கி எ - று.

போழ்தல் - மிளத்தல்.

(வி - கு.) மூ. கீழ் வீழுமுன் பிடித்து இடி விழுங்கியே : " வானவேறு செவ்வியோடு கவ்வியே " (தக். 383.) (பி - ம்.) 1 'புகவெழுந்தகீழ்', 'முகம் விழுந்துகீழ்' 2 'திடாவிழுங்கியே' (ககக)

356. பூதர்யாவையும் ¹புகவிழுங்குமா

ஓதர்யாவையுந் தேடியோடியே.

தேடியது, உகாந்தகாலத்துப் பிரளயோத்தி எல்லாப்பொருளையும் மறைத்துக்கொண்டு காக்குமெனநினைத்து, ஓடியது இரண்டுதொழில் செய்ய மாட்டாமையின்.

(வி - கு.) உரை. இரண்டு தொழில் - தேடுதலும் யாகசாலைக்கு ஓடுதலும். (பி - ம்.) 1 'புகவிழுங்குமால்' (ககஉ)

வேறு

357. இந்துகாந்தக் கிரியை யிடக்கணால்

வந்துகாந்தக் கடல்செய்து மாந்தியே.

இந்துகாந்தம் - சந்திரகாந்தம். இடக்கணென்றது சந்திரனைக் கண்ணை வந்து - மற்றைக்கண்ணை மறைத்துவந்து.

மலையைக்கடலாக உருக்கியெனவுணர்க.

(வி - கு.) மு. வந்து உகாந்தம் கடல் எனப்பிரிக்க. சந்திரனுடைய நில வினால் சந்திரகாந்தம் உருகுமென்பது இங்கே அறியற்பாலது. உரை. ‘சந்திரனுனகண்’ என்றதனால், இச்செயலைச்செய்தவை சாரூபம்பெற்ற பூதங்களென்பது அறியப்படும். (ககஉ)

வேறு

358. முதியவானமீன் வாரிமுக்கிவான்

நதியவானமீன் முழுகிநாடியே.

முதியவானமீனுவன பண்டே உண்டாயிருக்கும் நட்சத்திர தாரகா கண்மெனவுணர்க. வான்நதிய ஆனமீன் - ஆகாசகங்கையில் உண்டான மீன்.

(வி - கு.) மு. முக்கி - விழங்கி : “மலைகள்வாரியன வேழு முக்கி” (தக்க. 410); சகோரத்தை நிலாமுக்கியென்பர் (தக்க. 605, உரை); “பாச வன் முக்கித் தண்புனர் பாயும்” (புறநா. 63); “முத்தைக், கொக்கு முக்கிக் கக்கிவிக்குமச் சோலைக் குறுங்குடியே” (தனிப்.); “கங்க முக்கின சிறு மீனெல்லாம்” (திருவிளை. இந்திரன். 56.) (ககச)

359. கடவுணிலியூர் யாளிகைப்படுத்

¹தடவிவாரிமால் யாணைவாரியே.

அடவி வாரி - அடவியைவாரி, அடவியில் யாணைவாரி, அடவியான யாணைவாரியென்பனவும் பிறவும் உள்ளன.

துர்க்காபரமேசுவரி வாகனமான யாளியினமெல்லாம் ஒருவிரோதப் படாமற் பிடித்துத் தம் கைப்பட வைத்தாரெனவறிக.

(வி - கு.) மு. கடவுணிலியூர்யாளி : “ஆளியேறி”, “புங்கவாளி”, “யாளி யூர்தி” (தக்க. 613, 617, 729.) (பி - ந்.) 1 ‘தடவிவாடு மாத தாணை’ (ககரு)

360. ¹செலல்விலங்குதேன் மடைதெவிட்டியேழ்

குலவிலங்கிலும் ²பாதிசூன்றவே.

செலல்விலங்குதேன் - தன்னை விட்டுப்போகையை விலக்குந்தேன். இத் தேன்களை மடுத்துத் தெவிட்டினால் அம்மலையாரும் முழையும் அடிவாரமும் சிகரங்களான உறுப்புக்குறையுமாதலிற் குலபருவதங்களும் குன்ற வென்றார். இதனையே தேன்மடைதெவிட்டி அம்மலையை விழுங்குவரென்று சொல்வாருமுளர்; அது பொருளன்று.

(வி - கு.) உரை. ‘அம்மலை மரமும்.....உறுப்புக்குறையும்’ என்றது, தேனையுண்ட களிப்பினால் மரமுதலியவற்றை அழிப்பவென்று குறிப்பித்த படி; கம்ப. திருவடிதொழுத படலத்தைப் பார்க்க. (பி - ந்.) 1 ‘செலவிலங்கு’ 2 ‘பாடுசூன்றவே’ (ககச)

361. கார்கிழித்தமரர் ¹நாடுகண்டுடல்

பார்கிழித்துரகர் பூமிபற்றியே.

கார்கிழித்து - சுவர்க்கத்தைக் காத்துழுகிக்கொடு கிடந்த மேகங்களைக் கிழித்து. அமரருடைய நாட்டைக்காண்கையாவது அதன்வலியை ஒழித்

தல். பூமி நாகலோகத்தைக் காத்தது; மேகஅடுப்பமும் பார்அடுப்பமும் ஒத்தன பேய்க்கணங்கட்கு. உரகர் பூமி - பாதாளலோகம். பற்றுதலாவது கவர்க்கத்தாற் பசி தீராமையின் நாகக்களையும் பற்றித்தின்றன வென்பது. (பி - ன்.) 1 'நாடு கண்டெனப்' (கக௭)

362. குடத்தெடுத்துநல் ¹லமுதுகொண்டவர்

படத்தெடுத்தகு டிகைபறித்துமே.

பாதாளலோகத்தைப் பற்றிச்செய்த பணி இதுவென்பது.

குடத்தெடுத்த அமுதாவது தேவர்கள் உண்டுமிஞ்சின அமிழ்து; இது கருடன் கொண்டுபோய்வைத்தது. குடிகை - முடியின்மணி.

(வி - கு.) மூ. நாகலோகத்தில் அமுதகுடங்கள் உண்டென்பதும், அவற்றைப் பூதகணங்கள் குடித்தனவென்பதும், “நாகர்தங்கள் திவ்யபானம் வைத்தபோற் சாலெடுத்து”, “கலத்தமிர்தப் பரப்படையக் கவுட்படையிற்கவிழ்த்து” (தக்க. 387, 479) என்று பின்னுக் கூறப்படும்; “வாசுகி தனக்கிலன் வரவு ணர்த்தலும், ஆசுகன் மதலையென் றறிந்து மற்றவன், தேசுறு பொற்குடந் தெரிந்து பத்திலால், ஏசுறு மமுதெலா மினிதி னூட்டினான்” (வி. பூ. வாரணவத. 15) என்பதனாலும் நாகலோகத்தில் அமுதகுடங்க ளுண்மை பெறப்படும். (பி - ன்.) 1 'லமுத முண்டவர்' (ககஅ)

363. கடித்துமென்றுரகர் நஞ்சுகருதியோ

குடித்துமென்றமிழ்து கொண்டுபோயுமே.

கடித்து மென்று என்பன இரண்டும் செய்தென்னும் விளையெச்சம். கருதியோவென்றது, பாம்பின்விஷம் தங்களை நலியாவாயினும் என்பது. குடித்தும் - குடிப்போம்; உயர்திணைப்பன்மை உள்பாட்டுத்தன்மைச் சொல். (ககக)

வேறு

364. எழாதவாறு மெழுந்த சுராகரர்

விழாதவாறும் ¹விசும்பற வீசியே.

முன்னே சிலரை ஆகாசமேபோக எடுத்துவீசினால் அவர்கள் பூமியிலே விழுவர். அவர் விழுந்தால் அவர்கள் எழுந்திருத்தல் மரித்து மீண்டுமிற்தல்; இதற்குப்பரிகாரம், கீழ்விழாதே நட்சத்திரங்களுடன் காணவொண்ணாமல் ஆகாசமேசரித்து ஆழமாயிந்தால் ஒக்கமாயும்படி வீசுகை; அஃதாவது விழாதபடி வீசுகை. ‘விழுந்த’ என்றபாடமுமுண்டு. வீசல் எழுந்தாரை நோக்கிற்று. சுராகரர் - சுரர் அசுரர்; தேவர்களும் அசுரர்களும். விழாதவாறு விசும்பறவீசியென்றது : எடுத்துச்சுழற்றி வீசினவீசாமேல் ஆகாசமுள்ளளவும் செல்லவீசாதல்; அப்பாற்போம் இத்தனையல்லது கீழ் விழக் காலம் இல்லை, ஆகாசம் அருகாதலால். எனவே அவர் விபுத்தியும் சத்தியும் இவ்விரண்டும் கூடின யுத்தி இது. விசும்பறவென்றது விசும்பு அறுவதால்; விசும்பற வீசை அறுகையென்றவாறு. இது மந்திரசத்தி. இராமனால் வடக்குநோக்கிப் போகவிட்ட ருரங்கு இன்னும் மீளத்தொடங்கிற்றில்லையென்னும் பொருள் இது.

(வி - கு.) மூ. இத்தாழிசையுடன் 418 ஒப்புநோக்கற்பாலது. உரு. சரித்து - இயங்கி. (பி - ன்.) 1 'விசும்பற' (க20)

365. ¹பேர்த்துமின்ற வயிற்றின் பெருவெளித்

தூர்த்துமின்ற விசும்பெதிர் தோன்றவே.

ஆகாசத்து மிடைந்துநின்ற தேவர்கள்சரீரங்களை அவ்விடத்தினின்றும் வாங்கித்தின்று தங்களவயிற்றில் ஒன்றுமின்றி வெளியாகக்கிடந்த பெரும் பாழ்களை அடைத்தன ; அடைத்தபின்னை முன்புதோன்றாதேநின்ற ஆகாசம் இவையிற்றிற்கு எதிராய்த்தோன்றிற்று.

இவர்கள் பரோதரர் ; ஆகாசம் வயிற்றெனப்படும் விதூஷகதூஷணநாத ரென்றறிக. இது தந்திரயுத்தி ; எச்சமன்று.

(வி - கு.) உரை. ஆகாசம் வயிற்றெனப்படும் விதூஷகதூஷணநாதர் ; “ மாகமேயணையர் தம்மகோதரமும் ” (தக். 421.) (பி - டி.) 1 ‘பொருந்த நின்ற வயிற்றுப்பெறு வெளிதூறந்துமின்ற’ (க2க)

366. வருதரைக்குன்று வாழுங் குழிவழி

நிருதரைப்புக நூக்கி நிரப்பியே.

வரு நிருதரையெனக்கூட்டுக. தரைக்குன்றுவாழுங் குழி யென்றது பறக்குங்குன்றுகளை நினைத்தெனவுணர்க. குழிநிரப்புகையாவது முன்னிற் பாட்டில் ஆகாசத்தை ஆக்கினதுபோல இங்கும் பூமியை ஆக்குகை. மலைக்குச் சமானர் அசுரரெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. மலைக்குச் சமானர் அசுரர் : “ நீல வரைநிறைகள் போலு மவுணர் ” (தக். 57.) (க2உ)

வேறு

367. ஓதமும் பொருப்புமண்ணும் வின்னுமற்று ¹முள்ளவெப்

பூதமுந்தரி குலமிட் டுடன்கலந்து ²போதவே.

திரிகுலமென்றது ஒருகழுவுல்லவென்பது. குலம் - கழு. ஓதம் - சல சாதி. பொருப்பு - பருவதசாதி. மண் - பசு பட்சி நர மிருகசாதி. வின் - தேவ தானவ தைத்திய சித்த வித்தியாதர யட்ச கந்தருவ கின்னர கிம்புருஷ கருடாதியான தேவயோனி. மற்றுமுள்ள எப்பூதமாவன, சக்கரவாளத் துக்கு அப்பாலுள்ள மிலேச்சகண்டங்களில் கொலைகடியாவாய்ப் புண்ணிய மென்பதை யறியாத பிராணிசாலங்களெல்லாம்.

எல்லார்தோள்களிலும் திரிகுலம் இடப்பட்டன. போத இட்டு என்க.

(வி - கு.) மு. குலமுத்திரைஇடுகை - சைவராக்குகை ; “ மழுப்பொறித்தே ” (தக். 437) என்பதற்கு, ‘மழுவைப் பொறித்து மாகேசுவரனாக் குகை’ என்றெழுதிய உரையும், “மின்னா முவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி ” (திருநா. தே.) என்பதன் சம்பந்தமான திருநாவுக்கரசு நாயனார் சரித்திரமும் இங்கே அறியத்தக்கன.

(பி - டி.) 1 ‘முள்ளவைம்’ 2 ‘போகியே’

(க2க).

பூதகணங்களின் சட்டை

368. வெம்மையே புரிந்தபே ¹ரலாயுதத்தர் வெள்ளையோர்

தம்மையே புரித்தமைத்த சட்டைமெய் தயங்கவே.

[இதுமுதல் 373 - ஆம் தாழிசைமுடியப் பூதகணங்களின் ஆபரணங்கள் கூறப்படும்.]

அலாயுதம் - கலப்பைப்படை. வெள்ளையோர் - பலதேவர் ; இவர்கள் அந்தருளர், பிறவிதோறும்.

(வி - கு.) உரை. வெள்ளையோர் : “புகர்வெள்ளை நாகர்தங்கோட்டம்” (சிலப். 9 : 10.)

(பி - ம்.) 1 ‘ரலாயுதத்தின் வெள்ளியோர்’ (கஉச)

369. துற்றெழுந்த பேய்நிரை துளங்குதம் முடம்புவிட்ட
டற்றெழுந்த தோன்முழுச் சளம்பமீ தலம்பவே.

துற்று - உண்டு.

பண்டுமெலிந்திருத்தலின் அற்றதோல் உண்டலால் நிறம்பெற்று எழுந்து பருத்துச் சளம்பச்சட்டை இட்டனபோன்றன.

(வி - கு.) மூ. துற்று : “தூம்புடை நெடுங்கை வேழந் தூற்றிய வெள்ளிலேபோல்” (சீவக. 232.) சளம்பமீதலம்ப : “கஞ்சகமலம்ப” (நக்க. 33) ; மலைநாட்டில், பனியுள்ள இடத்திற்குச் சூழ்நீர் என்ற பெயர் வழங்குதலால், சளம்பச்சட்டையென்பதற்குப் பனிச்சட்டையென்று பொருள் கூறுதலும் பொருந்தும். (கஉரு)

370. மலைப்பிடித்த சீயவேறு றுடன்¹ பிணைத்து வாரிநீர்
அலைப்பிடித்த மீனவேறு பெய்தகா தலைப்பவே.

மலைப்பிடித்த - மலைக்கட்டிடித்த. சீயவேறு - இராசசிங்கம். அலைப்பிடித்த - கடலுட்டிடித்த ; ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை. மீனவேறு - ஆண்மீன் ; ஏறு - சுறு ; கொம்புடைமகரம்.

இவை இரண்டுசாதியையும் ஒன்றுகப்பிடித்துத் தூங்கக் காதுகளில் இட்டனவென்பது பொருள் ; மலையினும் கடலினும் உண்டான இரத்தினக் குழை இவை.

(வி - கு.) மூ. சீயவேறு.....பெய்த காது : “கோளரி யைக்கொடுதாழ் குழை யிட்டாள்” (கம்ப. அயோமுகி. 48.) உரை. சிங்கவேறும் மீனேறும் குண்டலங்களாக அணியப்படுதல் : 106-ம் தாழிசை பார்க்க.

(பி - ம்.) 1 ‘பிணைத்து’ (கஉச)

371. பள்ளிவெற்பின் மாறுகோள் பெருது¹ விஞ்சை மன்னர்பாழ்
வெள்ளிவெற்பெடுத்திடுங் குதம்பைகாதின மின்னவே.

பள்ளி - கோயில் ; “பள்ளி மாட்டும் பற்பல மிருண்டும்” என்பது உதயணக் கதை. பள்ளிவெற்பு - ஸ்ரீ கைலாசம். பாழ்வெள்ளிவெற்பென்பது நாயகமில்லாத வெள்ளிமலை, தன்னரசுநாடாதலால். தென்சேடி வடசேடியென்னும் வெள்ளிமலைஇரண்டும் இரண்டுகாதிருத்தம்பை.

(வி - கு.) மூ. குதம்பை - காதணி. உரை. தென்சேடி, வடசேடி முதலியவை இத்நூல் 19-ம் தாழிசையாலும் அதன் உரையாலும் விளங்கும்.

(பி - ம்.) 1 ‘விஞ்சையர்வாழ்’ (கஉஎ)

372. குஞ்சிவேர் பறித்தகுண்டர் செம்பொனிற் குயின்றபேர்
இஞ்சிவே ரகழ்ந்துகாதி லீட்டதோ டெறிப்பவே.

குஞ்சி - ஆண்மக்கள் தலைமயிர். வேர்பறித்தலாவது மயிரைப்பறித்தல் அல்ல; அலங்காரத்தைப் பறித்தல். எனவே குஞ்சிமுதலான அலங்காரம் களைந்தாரென்க; “குஞ்சி யழகு” (நாடிக. 131), “மயிர்வனப்பு” (சிறு பஞ்சு. 37) என்பனவும் பிறவும் கண்டுகொள்க. செம்பொனிற்குயின்ற பேரிஞ்சி - பொன்னெயில்வட்டம்; இஃது அருகதேவருடையது; ஐந்துநாறு யோசனைவட்டமும் நீளமும் உடையது; இதுபோலும் பூதகணநாதர்க்கு ஒருகாதில் ஓலை. வேரகழ்ந்து - அடியை அகழ்ந்து.

(வி - கு.) மூ. குஞ்சிவேர் பறித்தகுண்டர் : “தடுக்குடுத்துத் தலையைப் பறிப்பார்”, “பறித்த புன்றலைக் குண்டுகைச் சமணரும்”, “தலைபறித்த கையர்”, “தலைபறி செய்து தவமுயல்பவர்”, “முகடூர் மயிர்கடிந்த செய்கை யாரும்”, “குஞ்சியைப் பறித்துத், திரளாகையிலுண்பவரும்” (நிருநா. தே.) உரை. குஞ்சி ஆண்மக்கள் தலைமயிரென்பது, “தீயெழுக் கொளுந்தியன்ன குஞ்சி” (தக். 121) என்பதனாலும் அதன் உரையாலும் விளங்கும். இது கூந்தற்கும் சிறுபான்மை வழங்கப்படும். 760-ஆம் தாழிசையையும் அதன் உரையையும் பார்க்க பொன்னெயில் வட்டம் : இது சமவசரணமென்று சைன சம்பிரதாயத்தில் வழங்கும். (கஉ.அ)

373. பாரிடக் குலங்கள்பேய் நெடுங்கைகால்க ளிற்படக்

காருடற் சமணகுழா மநேககோடி கட்டியே.

பாரிடக்குலங்கள் - பூதகணங்கள்.

இவற்றோடு பேய்கள் தங்களுடைய நெடுங்கைகளிலும் நெடுங்கால்களிலும் அமணருடைய கூட்டங்களைக் கட்டிக்கொண்டன.

காருடலென்றது குளியாதாரென்றவாறு. பேய்நெடுங்கை நெடுங்காலெனவே பூதகணங்களுடைய குறுங்கை குறுங்கால்களையும் கொள்க. இவ்வமணர் பொன்னெயில்வட்டத்திருக்கும் அரிட்டநேமிநாதர் முதலாயினர்.

(வி - கு.) காருடல் : மண்ணுவடம்பு என்றார் முன்னும்; 219; “அலையாரும் புனறுறந்த வமணர்”, “மாககொண்மேனி யமணர்” (தே.) (கஉ.க)

374. ¹படர்ந்தபார மேகவர்ந்து தின்றுபாழ் படுத்தின

கிடந்தகுண்டர் மெய்ந்நரம்பு மென்புமே ²கிடப்பவே.

படர்ந்த பாரமாவது அட்டமே போகப்படர்ந்த அமணர்களின் உடம்பு. அவையிறுந்நை அமுதுசெய்தன, அவர்களுடைய எலும்பும் நரம்பும் கிடக்கவென்றவாறு. (பி - ந்.) ¹ ‘படர்ந்த பாகமே’ ² ‘கிடந்தவே’, ‘கிடைத்தவே’ (கஉ.௦)

375. ஏறுநாலு திக்கிலும் புதுப்புலால் கழந்தெழும்

தாறுநா லமண்பிணங் கிடந்தெயிற் றலைப்பவே.

புதுப்புலாலென்றது மரித்தபின்னிற் புதுப்புலாலை; எனவேமுன்னேயும் புலால் நாறுவென்றவாறு. ஆறுநாலமண்பிணமாவன இருபத்துநாலு தீர்த்தங்கரருமெனவுணர்க; அவர்கள் : ஸ்ரீஷபர், அஜிதர், சம்பவர், அபிரந்தனர், கமதி, பத்மபிரபர், கபார்கவநாதர், சந்திரபிரபர், புஷ்பதந்தர்,

சித்திபட்டாரகர், சிரேயாம்ஸர், வாஸுபூஜ்யதேவர், விமலர், அநந்தஜித் பட்டாரகர், தர்மர், சாந்திநாதர், சூந்துபட்டாரகர், அரதேவர், மல்லிணை தேவர், சதாநந்ததேவர், நரிபட்டாரகர், அரிட்டநேமி, பார்க்கவநாதர், ஸ்ரீ வர்த்தமானரென்பார். (க௭க)

376. தாழியிற் பிணங்களுந் தலைப்படா வெறுந்தவப்
பாழியிற் ¹பிணங்களுந் துளப்பெழப் படுத்தியே.

தாழி - முதுமக்கட்சாடி; வைகுண்டத்துக்கும் பெயர். தாழியிற் பிண மென்றது, ஆருகதரிலே ஆசீவகர் பெருமிடாக்களிற்றுக்குத் தவம்செய்வ ராதலின் அவரைச்சுட்டிகின்றது. பாழி - அமண் பாழி. வெறுந்தவமென் மது முதலில்லாத்வமென்றவாறு. துளப்பு - வாயிறு.

(வி - கு.) உரை. முதுமக்கட்சாடி - மிக முதிர்ந்தவர்களை இட்டுவைக் கும் மிடா; “ஒடி மறலி யொளிப்ப முதுமக்கட், சாடி வகுத்த தராபதியும்” (விக்கிரம. உள), “பதுமக் கடவுள் படைப்படையக் காத்த, முதுமக்கட் சாடி முதலோன்” (குலோத். உள), “சித்தமகிழ்ந் தின்பமுறச் செங்கோ னடத்த நமன், உத்தமனென் றந்நா னுயிர்கொடுபோ காமையினுன், மொய்த்த முதி யோர்க்கு முதுமக்கட் சாடிபல, வைத்தகுல தீபகனே மன்னாகோ மன் னோகோ” (திருவெண்காட்டுப். சத்தியநல்லிரத. 9.) ஆசீவகர்மிடாக்களில் புக்குத் தவம்செய்வார்: “தாழி கவிப்பத் தவஞ்செய்வார் மண்ணை, வாழிய நோற்றனை மால்வரையே” (தொட. புறத். கு. 5, ந. மேற்.) என்பதும் இச்செயலைப்புலப்படுத்துகின்றது. அமண்பாழி - சமணர்கள் தங்குமிடம், அவர்கள் தவஞ் செய்யுங் குகை; “அமணர் சேரும், பாழியு மருகன்மேவும் பள்ளியும்”, “எங்குமணர் பாழிகளாய்” (பெரிய. திருஞான. 871, தண்டியடிகள். 4.) (பி - டி.) 1 ‘கணங்களுந் துளக்கெழப்படுத்தியே’ (க௭உ)

377. பாலெழுங்கொல் பண்டுபோல வன்றியே பசம்புணீர்
மேலெழுங்கொ லென்றுதேரர் தேவடங்க வெட்டியே.

பாலெழுங்கொல்பண்டு போலவென்றது: “வன்பசிக்கடம்புலிக்குடம் பளித் துடம்பின்மேல் வாளெறிந்த வாயினாடு பால்சுரந்து” என்றது கவி ராசராசன் வாக்கு; “துன்னார்க்கு மீரம்பால் சுரந்தான்”; இது குண்டுகேசி. இதனைப்பற்றி ஆட்சேபம். தேரர் - புத்தர். தேவென்பது தேவர்கள்; “ஒன்றுந் தேவு முயிரு முலகம்” (4. 10. 1) என்பது திருவாய்மொழி. புத்த தேவர்க்குக் கணக்கில்லை; “இறந்தகாலத்தெண்ணில் புத்தர்கள்” (மணி. 30 : 45.) அநந்த புத்தரென்பது அவர்கள் ஆகமம். (க௭க)

378. தடந்தொறும் படிந்துகைத்ரி தண்டுமேக தண்டுமாய்
மடந்தொறுங் கிடந்தசோரர் கொத்தடங்க வாரியே.

தடம் - பொய்கை. இதன்கருத்து சந்திரியசித்தோமென்று சொல்லியே குளித்துத்திரிகை. ஏகம் - ஒன்று. திரி - மூன்று. சோரர் - கள்ளர்; என்றது, சாங்கியத்திலும் வேதத்திலும் சைவத்திலும் பௌத்தத்திலும் லோகாயத்திலும் வாங்கின்பொருளையுடையரல்லது தமக்கென ஒருசமய மும் பொருளும் இலராயிருத்தலின்.

(வி - கு.) மூ. திரிதண்டுடையவராக ஒருவகைத்துறவியர் உண்டு; அவர் முக்கோற்பகவரெனவும் கூறப்படுவர். (க௭ச)

379. வேலைவாய் யரக்கர்தம்மை மேருவில்லி மஞ்சளச்
சாலைவாய் வெதுப்பிவா ளெயிற்றினிற் சவட்டியே.

வேலைவாயரக்கர் - சமுத்திர ராட்சதர்.

எ - து அரக்கர்களை நன்னீரால் உப்புப்பொருளைக்கழுவினதுபோல
மகாதேவர் திருமஞ்சளமான வடவாமுகாக்கினியிலே வெதுப்பித் தங்க
ளுடையவாய்களில் எயிற்றிலிட்டு மென்று குதட்டி எ - று.

இதிலே அநேகங்காலம் நீரிலேகிடந்தவர்களைச் சிறிது வெதுப்பிக்
கொண்டதெனினுமாம் பற்கூசாமைக்கு. (ககரு)

380. காவீவண்ண னூர்தியுந்த்ரி வேதபோத காரணன்
தூவியன்ன முங்கலந்து சுட்டுவாயி விட்டுமே.

காவி - நீலோற்பலம் ; “காவிநோய் செய்த கருங்கயற்கண் மாதரான்”
(1967) என்பது சிந்தாமணி. விஷ்ணுக்களின் ஊர்தி கருடன் ; கருடலோகத்
துள்ளன வெல்லாம் பிடித்துக்கொண்டார். திரிவேதபோதகாரணனாவான்
பிரமா ; திரிவேதமென்றது ; மூன்றே வேதம் ; நாலாவது மந்திரசாகையான
அதர்வவேதம் ; “திரைவேதா” என்பது ஹலாயுதம். பிரமாவினுடைய வாக
னம் அன்னம் ; பிரமலோகத்துள்ளனவும் எங்குமுள்ளனவும் கொள்க.
கலந்துசுடுதலாவது சூட்டுக்கோலிற் கலந்து சுடுதல் ; சுட்டநெருப்பு நகவர
னுடைய திருமஞ்சளமெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ, த்ரிவேதம் ; “மும்மறை யாலும் வணங்கப் படுகின்ற
முக்கணக்கன்” (பொன்வண்ணத். 87) ; “சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி”
(மதுரை. 468) என்பதனுரையில், ‘அதர்வம் தலையாயவோத்தன்மை பொரு
ளிற் கூறிலும்’ என்பார் நச்சிளுக்கினியர்.

உரை. “காவி.....மாதரான்” : மாதரான் என்பதற்குப் பதிலாக,
சிந்தாமணியில் ‘பூங்கொடி’ என்று உள்ளது. ஹலாயுதம் - ஒரு வடமொழி
நிகண்டு. (ககக)

381. சங்கெடுத்த துடைத்தயின்று தன்றுணைத் தனிப்பெரும்
கொங்குடைச் சரோருகக் கிழங்ககழ்ந்து கொண்டுமே.

[இதற் கூறப்படுவன சங்கரிதியும் பதுமரிதியும்]

எ - து சங்குச்சாதிகளை எடுத்துத் தகர்த்து உடைத்து அவற்றின்
அகத்து இறைச்சிகளைத் தின்று அவையிற்றினுடன் எண்ணப்பட்ட பத்மங்
களின் கிழங்கை அகழ்ந்து தின்று எ - று.

கொங்கு - கந்தம். சரோருகம் - தாமரை.

சங்கின் இறைச்சியும் தாமரைக்கிழங்குமெனவுணர்க. இவை வைசிர
வணன் உலகத்துள்ளன.

(வி - கு.) உரை. வைசிரவணன் - குபேரன்.

(ககஉ)

382. கைவழிக் குலப்பொருப்பொ ரெட்டுடன் கலந்துகொண்
டவ்வழிப் புயங்கமெட்டு மம்புயத் திருத்தியே.

கைவழிப்பொருப்பு ஒரெட்டாவன மகாமேருவின் சிகரங்களாக அதன்
எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள எட்டுமலைகள்.

அம்மலைகளெட்டையும் பாம்பையும் கலந்துபிணைத்துத் தங்கள் தோள்
களில் ஆபரணமாக இட்டுக்கொண்டாரென்பது.

புயங்கம் - பாம்பு. அம் புயம் - அழகிய புயம்.

(வி - கு.) உரை. மலைகளைப் பாம்புடன் மிணைத்து ஆபரணமாக இட்டுக்கொண்டமை, 41-ஆம் தாழிசையிலும் வந்துளது. (ககஅ)

383. நீர்கலக்கி மீனவே நெடுத்தயின்று நீனிறக்

கார்கலக்கி வானவேறு செவ்வியோடு கவ்வியே.

நீரென்றது சலாங்கிசெமெல்லாமெனவுணர்க. வானவேறு செவ்வியோடு கவ்வுகையாவது நெருப்பு அனியாமற் கவ்வுகை. நெருப்பு அனியின் உருமேறென்னும் பெயர்கெடும்; சுருவும் செவ்விகெடிற் புன்மீனும்; உருமேறும் செவ்விகெடின் வெறுமேறும். (ககக)

384. ஆழிமால் வரைப்புறத் திறைத்துவாரி யற்றபின்

பாழிமால் கடற்பெருந் திமிங்கிலங்கள் பற்றியே.

ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளவெற்பு. அதற்கு அப்பாலுள்ள சமுத்திர சலங்களை இறைத்து அற்றபின்னென்றது மீன்றறபின்னையென வுணர்க. பாழிமால்கடல் - பெருங்கடல். திமிங்கிலங்கள் - மச்சியராசகுலங்கள்; இவையிற்றை யானையைவிழுங்கும் மீனென்பர். யானையைவிழுங்கும் மீன்கள் இக்கடலிலும் உள; அவை பனைமீனென்றும் யானைமீனென்றும் மோங்கிலென்றும் அனுவிஷமென்றும் பெயருடையன; அவை இவற்றின் எளியனவெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாலுள்ள சமுத்திரம் பெரும் புறக்கடலெனப்படும். பனைமீன்: “பனைமீன் வழங்கும் வளைமேய் பரப்பின்” (மதுரை. 375); “ஒள்ளிய பனைமீன் றஞ்சந் திவலைய”, “பனைமீன் நிமிலோடு தொடர்ந்துள்ள” (கம்ப. கடருவு. 23, 50.) யானையை விழுங்கும் மீன் திமிங்கிலமாகும்; பிங்கலந்தை. (கச0)

385. அடவிமுற்று மசலமுற்று மவனிமுற்று மதிர்படத்

தடவிமுற்று முயிர்தொலைச்சி வயிறுவேட்கை தணியவே.

தொலைச்சி - விட்டு; உயிர்நித்தியமாதலால் தொலைச்சியென்றார்.

(வி - கு.) உரை. உயிரைநீக்கி உடலைத் தின்றார் என்றவாறு. (கசக)

386. பிடிப்பிடித் துணித்துணிப் பிணிக்கெனப் பெயற்புலத்

திடிப்பிடித் ¹தெருத்திறத் தெயிற்றரைத் திறக்கியே.

எ - று. பிடிப்பிடி முறிமுறி பிணிக்கவெனச்சொல்லும் ஓசை வருஷா காலத்து இடிஇடித்தாற்போன்று ஆரவாரித்துத் தாங்கள்பிடித்த பிராணிக ளுடைய இறைச்சிமுதலாயினவெல்லாம் தங்கள் எயிற்றிறாலே அரைத்து வயிற்றிலே இழித்து எ - று.

எருத்திறமென்றது இறைச்சித்திறமெல்லாவற்றையும்; எனவே உயிர்த்திறம் இங்கும்விட்டார்; “எருத்துவ்னிய புலிபோன்றன” (4: 9) இது புறநானூறு. (பி - ம்). 1 ‘தெருத்திறுத்’ (கசஉ)

387. வாலெடுத்து நாகர்தங்கள் திவ்யபானம் வைத்தபொற்

சாலெடுத்து வாய்மடுத்து வெவ்விடாய் தணித்துமே.

வாலெடுத்தென்றதற்குப் பாம்பின் வால்களையெடுத்தமாத்நிரத்திலே அமுதகலசம் எடுக்கலாயினவென்பது பொருள்.

(வி - கு.) மூ. நாகங்கள் அமுதகுடங்களை வாலால் வலித்திருக்குமென்று தெரிகிறது. (கசக)

388. கொண்டல்கோ ளறுத்துவான யாறுகோ ளறுத்துமேல்
அண்டகோள கைப்புறத் தருதரீ ரறுத்துமே.

கோள் - கோட்பாடு. கொண்டல்கோளென்றது மெய்பிறிதாகிடத்தியற் கையானது ; (தொடர். தொகை. கு. 15.) வானயாற்றுக்கோளென வேண்டுவ தனை வானயாறுகோளென்றது மிகற்கைமருங்கினியற்கை தோன்றுதல். அண்டகோளகைப்புறத் தருத ரீரென்றது மகாதேவர் திருச்சடாபாரம் போல இந்ரீர் அருத்தென்றவாறு. இஃது அசூயைபோலும்.

(வி - கு.) இதுமுதல் 396-ஆம்தாழிசைமுடிய பூதகணங்கள் முறையே பெரும்புறக்கடல், பாற்கடல், தயிர்க்கடல், உப்புக்கடல், நெய்க்கடல், நன் னீர்க்கடல், கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல், கட்கடல் முதலியவற்றைக் குடித்து அழித்தமை கூறப்படும்.

உரை. அசூயை : மகாதேவர் திருச்சடாபாரம்போல் அண்டகோள கைப்புறத்தும், ரீர்அருதுஇருத்தல் அடாதென்ற எண்ணம். மகாதேவர்..... அருதது : “ ரீரவறியாக்கரகத்து ” (புறநா. 1 : 12.) (கசச)

வேறு

389. மண்ணிற்செந்தி ¹யடுப்பவுடுப்பல ²மாய்ந்தன
கண்ணிற்காய்ச்சிக் குடித்தனநாற்பாற் கடலுமே.

பூமியிலுள்ள நெருப்பெல்லாம் நட்சத்திரங்களோடே அற்றன. நாற் பாற்கடல் காய்த்தத் தங்கள் கண்களான நெருப்பைக்கொண்டாரென வுணர்க. மாய்ந்தனவென்னுஞ் சொல்லை நட்சத்திரத்திலும் நெருப்பிலும் ஒக்கக்கொள்க.

(வி - கு.) மூ. கண்ணிற் காய்ச்சிக் குடித்தனநாற்பாற் கடலுமே : “ சுட்டவழியிலெழு கடலும்வற்றி ” (தக்க. 414) என்பர்மின்.

(பி - ற்.) 1 ‘ மடுப்பவுடுப்பலமாய்ந்த தால் ’ 2 ‘ மாய்ந்தற ’ (கசரு)

390. உயிர்ப்பெரும்பசி தீர்ந்தகொல்லிலைகொ லுண்டுவெண்
தயிர்ப்பெருங்கடன் மாய்த்தனபூதவே தாளமே.

இவையெல்லாம் உண்டும் பசி தீர்ந்தனவிலையென்பது கருத்து.

தயிர்க்கடல்மாய்க்கையாவது விடாய்மாத்திரம் ஆற்றுகை. (கசசு)

391. அப்புளித்தயிர்க் ¹கடலினுப்புக்கட லடையவே

கொப்புளித்தவை யிரண்டுமொன்றுக்கிக் குடித்தவே.

இக்கதை சொல்லச்செய்தே ஒருபசாசு தயிர்க்கடல் காலப்பழமை யாற்புளித்ததன்றோ ? குடிக்க அரிதல்லவோ ? குடித்தவாறெப்படி யென்ன, இப்பசாசு சொன்னபடி இது.

அப்புளித்தயிர்க்கடலென்றது முன்னஞ்சொல்லப்பட்ட புளித்தயிர்க் கடலை. அதில் உப்புக்கடலைக்கலந்து புளிச்சுக்கிக்குடித்தனவென்பது,

(வி - கு.) உரை. சொல்லச்செய்தே - சொல்லும்பொழுது. இது சொல் லச்சே எனவும் வழங்கும். (பி - ற்.) 1 ‘ கடலையுப்புக் கடலடையக் ’ (கசஏ)

392. ¹பொய்க்கடற்புறத் தெய்வங்களைப் ²பொரித் துத்தினு

நெய்க்கடற்பசை யற்றதெங்குண் டினிறெய்யே.

பொய்க்கடற்புறத்தெய்வங்களாவன பரசமயதெய்வங்கள்.

பொரிக்கப்போந்த அத்தனையே நெய்க்கடல்.

(வி - கு.) மூ. பொய்க்கடலென்றது புறச்சமயங்களின் மிகுதியை.

(பி - ற்.) 1 'பொய்க்கடத்துறைந்த தெய்வங்களை பொரித்தயின்று'

2 'பொரித்துத்தின்று' (கசுஅ)

393. வடியவாங்கி மடுக்கவெங்கேயுள வந்துதாம்

¹படியவன்றள ருயினதண்ணீர்ப் பரவையே.

வடியவாங்கி மடுத்தலாவது கைம்மண்டை ஏற்றுக்குடித்தல். அஃதல் லது கடல்கொள்ளும் கலம் பிறிதில்லை. வந்து தாம்படிய - ஒத்துவந்து உடம்பு கழுவ.

(வி - கு.) மூ. பூதகணங்கள்படிந்த அளவிலேயே தண்ணீர்ப்பரவை சேருயின; எனவே குடிக்க வேறுநீரில்லையென்றபடி. உரை. மண்டை - வாயகன்ற ஒருவகைப்பாத்திரம்; "மண்டை கைப்பிடிபெரும்பேய்" (தக். 771), "கணங்கள் குருதி மண்டை சுமந் தாடவும்" (தக். 771), "ஏலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் மண்டை" (புறநா. 179 : 2.) (பி - ற்.) * 1 'படியவே வறளாயின தெண்ணீர்ப்பரவையே' (கசுக)

394. கருப்புச்சாற்றுக் கடலன்றுபிழைத்ததோ கழுது

விருப்புச்சாற்றிற் குடித்தனகிடந்தன வெடித்தே.

கழுது - பேய். விருப்புச்சாற்றின் - விருப்பமுடைய விழாக்கோள் போல; சாறு - விழா; "சாறுசுழி வழிநாட் சோறுநசை யுருது" (2); இது பொருநராற்றுப்படை. நெட்டெழுத்தும்பர் ஒற்றுமிகத் தோன்றிற்று. வெடித்தல் - கடல்வயிறு வெடித்தல்.

(வி - கு.) உரை. நெட்டெழுத்தும்பர் ஒற்றுமிகத் தோன்றல் : தொந். உருபு. கு. 24. (கரு0)

395. மட்பெரும்பழங் கலத்தொடுமடுத்தன வெடுத்துக்

கட்பெருங்கடல் குடித்தனதடித்தன கழுதே.

மட்பெருங்கலம் - பூமி.

எனவே கிராதர் வேட்டைபோய் விடாய்த்து ஏரியில் தண்ணீர்குடிக்கும் தகுதிபோலத் தலைமடுத்துக்குடித்தனவெனவுணர்க.

மட்கலமுடிவுணர்க : "ணகா விறுதி வல்லெழுத் தியையின், டகா மாறும் வேற்றுமைப் பொருட்கே" (தொந். புள்ளி. 7); "மட்கலத் துண்ணு மக்கட் பாக்கியம்"; இஃது உதயணன் கதை. கட்கடல்முடிவுணர்க : "ளகா விறுதி ணகா வியற்றே" (தொந். புள்ளி. 101.) மெய்தடித்தல் விசேஷ மெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. விடாய்த்து - விடாய்கொண்டு. மெய்தடித்தல் விசேஷம் : மற்றைக்கடல்கள் இவற்றிற்குப் போதியனவல்லவாயிருக்க இக்கடல் இவற்றின் உடம்பைத்தடிக்கச் செய்யும் வன்மையுடையதாயிற்று; இஃது இதன்சிறப்பு என்றபடி. (கருக)

வேறு

396. வேலின்மாயன்மாய் வுறவிடும்பலி

மேவுநாயகன் விடுபடைச்

காலின்மாய்வன வல்லவோ¹வொரு

கையின்மாய்வன கடலுமே.

எ - து வேலான குலத்தாலே மாயும்படி விஷ்ணுக்களாலே இடப்பட்ட பலிகொண்டருளிய மகாதேவர்த்திரமான பூதபாசுகளின் காலினால் மாயா திருப்பனவோ, பண்டு அகத்தியனென்னும் ஒருபிராமணனுடைய ஒருகையிலே மாய்ந்த கடல்களேழும்? எ - று.

விடும்பலியென நரம்புவிட்ட உதிரப்பலியெனலுமாம்.

(பி - ம்.) * 1 ' முனிகையின் மாய்பல '

(கருஉ)

வேறு

397. நதிக ளேழினு முதற்கிரிக ளேழினுமரு

நளினி யேழினும் வலம்புரியு நல்லனமகோ

ததிக ளேழினு மெடுத்தடைய ¹வுள்ளனவெனும்

சங்க கோடிகள் குறித்தகில முந்தகரவே.

[இத்தாழிசையிலும் வருந்தாழிசையிலும் இப்பூதகணங்களின் வன்மையைக்கண்டு பிரமா துயருறுதல் கூறப்படும்.]

நதிகளேழாவன கங்கைமுதலாயின ஏழாறு. முதற்கிரிகளேழினுமரு நளினி - ஏழுசுலபருவதங்களிலுமுள்ள சுளைகளான தாமரைத்தடாகங்கள்; ஏழுமலைகளையும் கொள்ளின் மலையில் வலம்புரியும் சங்கும் இல்லையென வுணர்க. நளினத்தையுடையது நளினி; அநிநயத்தால் உடைப்பெயர்ச் சொல் ஈறுதிரிந்தது.

இவையிற்றில் உண்டான நல்லவலம்புரிகளையும் கடலேழினுமுள்ள சங்கினங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வாய்வைத்து ஊதின அவ்வளவில் எல்லாலோகங்களும் பொடியாயின. இதற்குமுன்னே அவையிற்றிற்சுலாங்குசுமான நீர்க்கூறெல்லாம் வற்றக்குடித்துப் பின்பு அங்குக்கிடந்த சங்கினங்களை எடுத்தனவெனக்கொள்க.

இதிலே நல்லனவென்னுஞ்சொல் சலஞ்சலங்களைக்காட்டுமென்பாரும் உளர்; அதன்பயன் அவை தாமே முழங்குவன.

(வி - கு.) மூ. முதற்கிரிகளேழினுமரு நளினி: 272-ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க. மகோததி - சமுத்திரம். குறித்து - ஊதி.

உரை. உடைப்பெயர்ச்சொல் ஈறு திரிந்தது: தொல். பெயர். கு. 11. நளினத்தையுடையது நளினி; நேமி. கு. 22, உரை. (பி - ம்) 1 ' வுண்டனவெனுஞ் ' (கருக)

398. சக்க ரக்கிரியு மெக்கிரியு மெப்புடவியும்

சமைய வந்துதக ரத்தமுவி னுந்தமுவுநின்

¹றக்க ரத்துலகு டைக்கினு முடைக்கு மிதிலோ

ரலகை யேயென விரிஞ்சனலம் வந்தலறவே.

சக்கரக்கிரி - சக்கரவாளபருவதம், எக்கிரியும் - இவையல்லாத எல்லாப்பருவதங்களும். புடவி - பூமி.

இவையெல்லாம் உடைந்துபோக ஒருகையாலே தழுவினும் தழுவவல்லதாய்த் தழுவினகைதன்னாலே உலகமெல்லாவற்றையும் தகர்க்கவல்லதாயிருந்தது இப்பேய்ப்படையில் ஒருபேயென்று பிரமா துக்கப்பட்டுக் கதறப்படையெழுந்தது.

‘இது’ என்றது குழாத்தைப்பற்றி. தழுவுகை கையின்நீளம். உடைக்கை தழுவின கையின்தொழில்.

இதிற்போந்த பயன் : தன்னுற் படைக்கப்பட்டமலைகளும் உலகமும் ஒருபேயின் ஒருகைக்குப் போதவில்லையென்பது பிரமாவிற்குத்து. பிரமாவின்படைப்பல்ல பசாசலோகமும் பிரமலோகமும் ; அவை இருட்பும் பொன்னுமெனவுணர்க ; சத்தியும் இப்பெற்றியவே.

இத்தாழிசையில் ‘எக்கிரியுமெப்புடவியும்’ என்றது சொல்லிதகர உப தேசத்தாலல்லது உணரலரிது.

(வி - கு.) மூ. சமைய வந்து தகரத்தழுவினுந்தழுவும் : “தழவிச் சமைத்தே” (நக்க. 483) என்பதும் அதனுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன. சமைதல் - அழிதல் ; “ஐவர் தலைவருஞ் சமைந்தார்” (கம்ப. பஞ்ச சேன. 67.)

உரை. அவை இருட்பும் பொன்னுமெனவுணர்க : ‘இந்திரலோகம் பசாசலோகமாகை பொன் இரும்பாகை’ (நக்க. 565, உரை); ‘இவ்வு இரும்பு பொன்னகை’ என்பர் பின்னும் ; 566, உரை.

(பி - ம்.) 1 ‘றக்கணத்துலகு’

(கருச)

399. ஓரே யிற்றினும் வயிற்றினொரு பாலு மிடவே

யுள்ள தெவ்வுலகு மல்லதொரு பூதமொருபேய்

ஈரே யிற்றினும் வயிற்றினிரு பாலுமிடவே

றில்லே யேயென வெறித்தயன் மறித்திரியவே.

ஒருபூதம் ஒருபேயென்றது ஒருபூதத்தினது ஒருபேயினதென்க ; ஒருபூதத்துக்கு ஒருபேய்க்கென்றுமாம். வெறித்து - பயப்பட்டு. மறித்திரிதல் - மீண்டுபோகை. (கருரு)

400. சுடர்கிளைத்தனைய செய்யசுரி பங்கிவிரியச்

சுழல்விழிப்புகை பரந்துதிசை சூழவருபேய்

கடல்குடித்தவனி தின்றுலகு மண்டமுமெழக்

கதுவுமுழிமுடி விற்கன லெனக்கருகவே.

எ - து அக்கிளிச்சுவாலை மேலோக்கிப் பல கிளைகொண்டெழுந்தாற் போன்ற சிவந்த இடையிடை சுழன்ற தலையிர்விரியவும் எப்பொழுதும் சுழன்றுவரும் கண்களிற் புகை பரந்துவரத் திக்கலைத்தையும் சூழவருவ தொருபேய் உலகத்திற்கடல்களைக் குடித்துப் பூமியைத்தின்று உலகும் அண்டமுமான எல்லாவற்றையும் எரிந்துபோம்படி கடவல்லதான ஊழி முடிவின் வடவாமுகாக்கிளிபோலக் கருகவர எ - று.

ஊழிவடிவென்னும் பாடத்திற்கு ஊழிக்கடலின் வடிவென்னுர், ஊழிக் கடல் வற்றினவீடத்தென்னும் பொருள்கொள்க.

இது சருவமும் கெடுகை.

(வி - கு.) மூ. சுடர் கிளைத்தனைய செய்ய சுரிபங்கி : “ எரிதலை ” (நக். 58) என்பதன் உரையைப் பார்க்க.

பூதங்களின் தலைமயிர்க்குத் தழையும், விழிப்புகைக்கு ஊழித்தியின் புகையும், கடலையும் அண்டத்தையும் அழித்தலுக்கு வடவாமுகாக்கினியின் செயலும் உவமை. (கருசு)

401. யானை யானசில பாய்புரவி யானசிலவா

ளடவி யானசில தேரசல மானசிலநேர்

சேனை யானசில ¹நிற்பவெவ னிற்பதெனவிச்

செல்லு நாலணியி லுந்தலைவ ரானசிலவே.

வாளடவியாகையாவது ஆபுதவனமாகை ; அவை யானைமேல் விலும் குதிரைமேல் வாளும் தேர்மேற் பலப்படையும் ஆளின்கரத்து வில்முதற்படைகளுமாகை. வாளென்பது கூர்மையும் சோதியும் வார்த்தையும் பிறவுமான பலபொருள் ஒருசொல். சேனைக்குச் சேனாபதிகளும் தாமையென்றற்க.

இதனாலேயறிக, ஈசுவரபத்தர் வேண்டியபொழுதே வேண்டியவடிவு கொள்வரல்லது கர்ப்பக்கிரகத்திற் புகுபு பிறவாரென்பது.

(வி - கு) மூ. ஒப்பு : 432. உரை. ஆபுதவனம் : “வாளின்வனம் வேலின்வனம் வாளிலை வனந்தின், டோளின்வனம்” (கம்ப. கரன்வதை. 166.) கர்ப்பக்கிரகம் - கருப்பை. (பி - ந்.) 1 ‘நிற்பதென நிற்பதென’ (கருசு)

402. அங்க னூரணர் பயோததியு மில்லைமகனா

ரம்பு யாலயமு மில்லையவர் கட்கரியராம்

எங்க னூயகர் திருக்கயிலை வெற்புமுளதோ

இல்லை யோபிற ¹புலங்களை யியம்புகிலமே.

அங்கணென்பதற்கு அவ்விடமென்பது பொருளன்று ; அழகிய கண் எனவுணர்க. பயோததி - பாற்கடல். மகனாரென்றது பிரமாவை ; இங்குச்சொன்ன உபசாரம் இழித்துரை ; இவர் பெரிதும் கருமம்செய்து வந்தார் தேர்த்தொண்டனாக. அம்புயம் - தாமரை.

அவர்க்கு அரியராமெங்கனாயகரென்றது இப்போது இக்கதை சொன்ன பேயின்கூற்றெனவுணர்க. ஸ்ரீ காலாசம் உளதோ இலதோ என்று சிவத்துரோகம்படச் சொல்லியது ஆளுடைய பரமேசுவரியுடைய அடிமைப்பேயெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. அவர்கட்கரியரா மெங்கனாயகர் : “இருவரேதெரிய வரியர்” (நக். 423.) (பி - ந்.) 1 ‘புலங்களையு மென்புகல்வதே’ (கருசு)

403. காலெ முந்தபொழு தோகட லெமுந்தபொழுதோ

கனலெ முந்தபொழு தோகயிலை யாளிகடகம்

மேலெ முந்த¹பொழு தும்²பிரம ²ரண்டகடகம்

விண்டு டைந்தில பெருந்திகிரி வெற்புடையவே.

கால் - மகாவாதம். கடல் எழுகையாவது. பிரளயோத்தியாகி எழுகை. கனல் - வடவாமுகாக்கினி. கயிலையாளி - மகாதேவர் ; “ ஊராளி ” என்றும்போல. கடகம் - படை. மேலெழுகையாவது அடங்கிக்கிடந்து கிளர்கை. பிரமரண்டகடகமென்பது பிரமாண்டப்பெரும்படை அனைத்தும். பெருந்திகிரிவெற்பென்றது எல்லைச்சக்கரவாளத்துக்கும் அப்பாலைச்சக்கரவாளத்தை யெனவுணர்க. (பி - று.) 1 ‘ பொழுதோ ’ 2 ‘ ரண்டமுழுதும் ’ (கருக)

404. புத்தர் போதியரு கந்தர்க ளசோகுதிருமால்

புகுது மால்சத மகன்சுர தருக்கள்பொருளோ
எத்த ராதலமு நீழலிடு மேழ்பொழிலுநே
ரெழுவி லங்கல்களு நேரடி யெழுந்திடறவே.

௪ - று வீரபத்திரதேவருடைய பெரும்படை எழுந்துபுறப்பட்ட பொழுது அப்படைகளின் ஸ்ரீ பாதங்கள் இடறவே ஸர்வக்கிஞ்ருடைய மகாபோதியான அரசவிரட்சுங்களும் அருகபரமேஷ்டிகளுடைய திருநிழலான அசோகவிரட்சுங்களும் திருமாலான விஷ்ணுதேவர்தமக்கொன்றுற்றல் ஒதுங்குதற்கு இடமான வடவிரட்சுங்களும் இந்திரனுடைய இட்டத்தைப் பிரசாதிக்கும் பஞ்சதருவான கற்பகவிரட்சுங்களும் இவையெல்லாம் ஒருபொருளல்ல ; எல்லாலோகங்களிலும் நிழலிடவல்லனவாயிருக்கும் ஏழுசோலைகளும் நேராய்ப்போயின ; சத்தகுலபருவதங்களும் நேராய்ப்போயின ௪ - று.

(வி - கு.) உரை. ஸர்வக்கினர் - புத்ததேவர் ; எல்லாநிறந்தவரென்பது இதன்பொருள். இதுபற்றியே அவரை “ முழுதும் பொய்யின்றிணர்ந்தோன் ” (மணி. 25 : 45) என்பர் ; ஏழுசோலைகள் : “ ஏழுடையான் பொழில் ” (திருச்சிற். 7.) (கசு0)

405. விண்ணில் வந்தமழை யும்பனியு மெவ்வடவியு

மிடைய வந்ததளி ருந்துணரும் வெற்பினடுவேழ்
மண்ணில் வந்தமண லும்பொடியும் வீரனவனோர்
வடிவின் வந்தகழு துங்குறளு மானபரிசே.

விண் - ஆகாசம். எவ்வடவியும் மிடையவந்த தளிரும் துணருமென்பது எல்லாக்காட்டிலும் மிடையும்படி வரப்பட்ட முறையும் பூங்கொத்துக்களுமென்றவாறு. வெற்பின்நடுவேழ் : ஏழ்வெற்பின் நடுவென மொழி மாறிக் கூட்டுக. மண்ணில்வந்த மணலென்பது பூமியனுவினில்வந்த மணலென்றவாறு. பொடியென்பது மணலால்வந்த தூளி. வீரனவனோர் வடிவில்வந்தவென்றது வீரபத்திரதேவருடைய திருமேனியில் ஒருறுப்பிற் பிறந்தவென்றவாறு.

எனவே, பேயும் பூதமும் இவையெல்லாமாயின. இதன்கருத்து : வீரபத்திரதேவர் முப்பத்திரண்டுறுப்பினும் ஒருறுப்பிற் பிறந்தன இவையெல்லாம் ; இவைகளில் ஒருபூதமும் ஒருபேயுமே தனித்தனி எல்லாமாகவல்லன ; அழிந்தனவென அஞ்சவேண்டாமென்பது பொருள்.

(வி - கு.) உரை. ஒருபூதமும்.....எல்லாமாகவல்லன : “ ஒருவரேயாகில் லோகமும்புறைய வேறுவேறுடம் புடையரே ” (நீக்க. 423.) அழிந்தனவென்றது இதுகாறுங் கூறப்பட்ட மலை கடல் முதலியவற்றை. (கசுக)

406. பூத மும்பழைய ¹வாமனன் வளர்ந்ததனையும்
புடைபெ யர்ந்தெழ ²வளர்ந்துபெயர் போனகழுதின்
சாத முங்கழு தெனும்பெயர் தவிர்ந்தனநிணத்
தசையி சைந்துடல் விசம்புபுதை யத்தணியவே.

பூதங்களும் புராணவாமனரூபன் வளர்ந்த அளவும் வளர்ந்து குற
ளென்னும் பெயர் தவிர்ந்தன. வாமனைப்போலக் குறளாகி நெடியவா
னமை உவமை. இது சம்பிரமம். புடைபெயர்ந்தெழ வளர்ந்தென்றது
அட்டம்வளராத நெட்ட நெடுமைகொண்டனவென்றவாறு. இனிப் பசாசு
களும் நெய்யுடைய மாங்கிசத்தைத்தின்று தடித்து ஆகாசமெல்லாம் தாமா
யின ; நெடுமைவளர்ந்து அட்டமும் வளர்ந்தன.

இதன்கருத்து பூதம் பேயாயினவென்பது.

(வி - கு.) மூ. தனையும் : தனை, அளவென்றபொருளில் வந்தது ; அத்
தனை இத்தனையென்பனபோல ; “ தினைத்தனைப்பொழு தும்மறத் துவ்வனே”
(திருநா. தே.) சாதம் - மிறப்பு.

உரை. அட்டம் - குறுக்கு ; “ அட்டமாளித்திரள்வந்தனையு மண்ணு
மலையாரே ” (தேவாரம்) ; “ அட்டமே பாயநின் ருமெங்க ளப்பன் ” (நாராயண
திருவாலங்காட்டுமூத்த. 6) ; “ அஞ்சனித் தடர்க்குநாய்க ளட்டமாக விட்டு ”
(பெரிய. கண்ணப்ப. 76) ; “ அட்டமேசெல்வார் ” (திருவிளை. மண்சுமந்த.
40) ; இது கொங்குநாட்டுவழக்கு. (பி - ன்.) 1 ‘வாமனமளந்ததனையும்’
2 ‘வளர்ந்துபுடை.’ (கசுஉ)

407. கார டங்கியன தாரகை யடங்கியனகோள்
¹கதிய டங்கியன மூவர்சிலர் தேவர்க்கனத்
தூர டங்கியன பின்னுமெழு கின்றவனிகத்
துள்ள டங்கியன வுள்ளபதி னாலுலகுமே.

கோள் கதியடங்கியன - நவக்கிரகங்கள் செல்வொழிந்தன ; கதி -
செலவு. மூவர்சிலர் தேவர் க்கனத்தூரடங்கியன - பிரமலோகமும் விஷ்ணு
லோகமும் புரந்தரலோகமுமாகிய ஆகாசத்து ஊர்களான பிரமபுரமும்
வைகுண்டமும் அமராபுரமும் அடங்கியன. இப்படிப்பட்டுப் பின்னையும்
எழுகின்ற வீரபத்திரதேவர் தந்திரத்தினுள்ளே அடங்கியன சதுர்த்தசபுவன
மும்.

எனவே படை உலகங்களின் அப்புறத்தும் சென்றனவென உணர்க.
(பி - ன்.) 1 ‘அரவடங்கியன.’ (கசுங்)

408. வானு மின்றிமக ராலயமு மின்றிநடுவேழ்
மண்ணு மின்றிவட வானலமு மின்றியனிலம்
தானு மின்றியற நின்றதனி மூலமுதல்வன்
றன்னை யொத்ததினி யென் னையிது தானைநிலையே.

வானென்றது பரமாகாசமான அவ்வியத்தத்தை. மண்ணென்றது
மிகுதியி அங்கிசத்தை. வடவானலமென்றது இவையெல்லாம் போனாலும்
போகாத வடவாமுகாக்கியியை. அனிலந்தானுமென்றது சொல்லப்பட்டவை
யெல்லாவற்றுக்கும் பிராணனுனவாயுவை.

இவையெல்லாமின்றிக் கெட்டுப்போக வீரபத்திரதேவர் திருப்படை எழுச்சியாய் நின்றபடி : சகமெல்லாம் கெட்டகாலத்திலும் கெடாதேநிற்கும் மூலமாய் அனிகாரியாய்ப் பிரமாணப்பிரமேயரகிதமாய் ஏகமாய்ச்சத்தாய்ச் சிச்சுருபசிவமாத்நிரமான மகாதேவர்தாமே நிற்கும் தன்மைபோல் இப் பெரும்படை தானலது பிறிதொன்றின்றி நின்றது.

எனவே மகாதேவரை ஒத்தது படை ; படையை ஒத்தார் மகாதேவ ரென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. வானுமின்றி.....முதல்வன் : “வான்கெட்டு மாருத மாய்ந்தழ லீர்கெடினும், தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையன்” (திருவா.) படைக்கு உவமையாக மகாதேவர் 425 - ஆம் தாழிசையிலும் கூறப்படுகிறார் ; “நான் மேனியை யிரைந்து திசைகளே யிண்டிவ், வாசில் சேனையை.....யாவரே முடிவெண்ண வல்லார்” (கம்ப. தானைகாண். 35.) உரை. அனிகாரி - விகாரயில்லாதவர். பிரமாணப்பிரமேய ரகிதம் - பிரமாணமும் பிரமேயமும் அற்றது. ஏகம் - ஒன்று. சத் - என்றும் நிலைத்துள்ளது. சிச்சுருபம் = சித் ஸ்வரூபம் - அறிவு வடிவு. சிவம் - மங்களம் பொருந்தியது ; இன்பவடிவு. (ககசு)

வேறு

409. கொண்டகோடிசத கோடிகுளிகள்

குளிக்கவன்றவை தெளிக்கவே

அண்டகோடிக ளநேககோடிகளு

முடையநீர்சுவறு மடையவே.

கொண்டகோடியென்றது ஒருகோடி ஒன்றுக்கொண்டு எண்ணப் பட்ட ஒன்று பத்து தூறு ஆயிரம் பதினாயிரம் தூறுபிரம் பத்துதூறுபிரம் கோடியென்றவாறு. சதகோடியென்றது தூறுகோடியையல்ல ; பல கோடியை.

இவையிறுக்குக் குளிக்கநீர்போதா, தெளித்துக்கொள்ளவே ஆம். அப் பொழுது அண்டகோடிகளிலுள்ள அநேககோடி சலாங்கிசங்கள் அடையச் சுவறி வற்றிப்போயின ; அடைய - எல்லாம்.

(வி - கு.) உரை. சலாங்கிசங்கள் - நீர்நிலை வகைகள்.

(ககரு)

410. மலைகள் வாரியன வேழுமுக்கியவை

விக்கியுடுவொடு மடுத்தெடுத்த

தலைகொள்வாரிதிக ளேழுநக்கிரட

மாடியையையகழல் பாடியே

மலைகள் வாரியன - மலைகளை வாரிக்கொண்டன. ஆடி, பாடியென்ப வற்றை ஆடியன பாடியன வெனக்கொள்க.

ஏ - து குலபருவதங்களேழையும் நட்சத்திரங்களையும் ஒக்க எடுத்து முக்கிவிக்கினவாறே திரைவிரிகடலேழும் தண்ணீர் குடித்து விக்குகை தீரப்போதாமையாற் சிறிது நக்கிப் பின்னையும் அதிலடங்காமையால் உடம்பை அசக்கி ஆடின ; பின்னைப் பரமேசுவரி ஸ்ரீபாதங்களைப்பாடின ஏ - று.

இவை பரமேசுவரிபக்கல் நின்றுப் படைபோன பேய்களெனவுணர்க. ஆடியென்றது கூத்தல் ; விக்கினதற்குப் பரிசாரமாக உடம்பை அசக்கிக் கொடுத்தது. ஐயைகழல்பாடுகையாவது தாங்கள் மிழைத்ததற்குப் பரிசாரம். ஐயை - ஆரியை, இதன்பொருள் உயர்ந்தோளென்பது ; ஆரியையாவது சங்கிருதம் ; அஃது ஐயையென்று பிராகிருதமாய்த் திரிந்தவாறு ; மாகதமென்னலுமாம். ஐயர்கழலெனப் பாடம்சொல்லுவாருமுளர்.

(வி - கு) மூ. முக்கி - உண்டு ; 358-ஆம்தாழிசை யுரையைப் பார்க்க ; இது மொக்கியெனவும் வழங்கும் ; “ சர்க்கரை மொக்கியகை ” (கந்தரலங்.) உரை. ஆடியென்பது கூத்தல் : குலோத். கோவை, 257. ‘ ஐயைகழல் பாடியே ’ என்றது கொண்டு, ‘ இவை பரமேசுவரி.....பேய்களெனவுணர்க ’ என்றார். ஐயை - ஆரியை ; 170, உரை. சங்கிருதம் - ஸம்ஸ்கிருதம் ; ‘ சங்கிருத சத்தம் ’ என்றார் முன்னும் ; தக்க. 82, உரை. மாகதம் - வடமொழிச்சிதைவுகளுள் ஒன்று. (கசுசு)

411. எயிறுவெட்டுவன சக்ரவாளமுத

லேழ்பொருப்புமெட் டெண்பணிக்

கயிறுகட்டுவன வண்டகோடிபுனை

கையகாலன கழுத்தவே.

எ - து சக்ரவாளவெற்பும் குலபருவதங்களேழும் ஆகிய எட்டுப் பருவதங்களையும் ஒரொன்றுக்கு ஒவ்வொன்று கொண்டு நாகராசாவங்கிசம் எட்டுமாகிய கயிற்றிற்கட்டி இவையே ஆபரணமாகக்கொண்ட கைகளையும் கால்களையும் கழுத்துக்களையும் உடையன, பூதபசாசுகள் எ - று.

கை அண்டகோடி புனைதலாவது மற்றை உறுப்புக்களை ஒப்பிக்கவல்ல கைகளால் உலகம் அடங்கக் கட்டியொப்பித்தலெனவுணர்க.

எயிறு வெட்டுவனவென்னும் சொல்லை இடமறிந்திட்டுக்கொள்க. பணி - பாம்பு. பாம்பு கயிறு, மலைகள் மணி, அண்டகோடிகள் பாம்பாற் கட்டுண்பன. கை கால் கழுத்துக்களின் ஒப்பனை அண்டகோடிகளென உணர்க.

(வி - கு) உரை. ஒப்பனை - அலங்காரம். கட்டியொப்பித்தல் - தழுவிக் கைகளை அலங்கரித்தல் ; தழுவுகையே கைக்கு அணியென்று கொள்க ; “ சக்கரக்கிரிய மெக்கிரிய மெப்புடவியும், சமைய வந்துதக ரத்தழவி னுந் தழுவும் ” (தக்க. 398) என்றதும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். (கசுஎ)

412. படம்பெருமணி ¹ விசம்பிழந்துலகு

பகல்பெருபவன மடையவோர்

இடம்பெருவெளி யிழந்துநடுவுநு

வெழப்பெருககன மெங்குமே.

எ - து நாகங்களின் படங்களெல்லாம் மாணிக்கங்களைப் பறியுண்டிழந்தன. ஆகாசமின்றி உலகங்கள் ஆதித்தியன் எங்கும் எழப்பெரு. காற்றும் அவ்வண்ணமே. நட்சத்திரங்களும் அவ்வண்ணமே எ - று.

பவனம் - காற்று. (பி - ழு.) 1 ‘ விசம்பெழுந்துலகு ’

(கசுஅ)

413. இடுமிடும்பத யுகத்துவீழ்¹கதியி

லேழ்பிலங்களு மிறங்கவே

விடும்விடுங்கர தலத்தெழுந்துகிரி

²சக்ரகிரிகிழிய வீழுவே.

பதயுகம் - காலிரண்டு. அவையிடுந்தோறும் ஏழ்பாதாளங்களும் கீழ் வீழும் ; கைவீசுந்தோறும் மலைகளெழுந்து போய்ச் சக்கரவாளகிரியைப் பிளந்து அப்புறத்துப்போய்விடும்.

விடுகை - வீசுகை.

(வி - கு.) மூ. இதனால், பூதகணங்களின் பாதவன்மையும் கைகளின் நீளமும் வலிமையும் விளங்குகின்றன. (பி-ஹ) 1 'கதிகளேழ்' 2 'சக்கரவாள கிரி கிழியவே' (கசுக)

414. விட்டகுலகிரிக ¹ளெட்டுமும்பர்திசை

யானையெட்டும்விழ வீழுவே

சுட்டவிழியிலெழு கடலும்வற்றியெழு

திவுமொக்கரிலை சுவறவே.

விட்டகுலகிரிகளென்றது உலோகத்தை விட்டகுலகிரிக ளென்றவாறு ; உலோகத்தைவிடுதலாவது மிகவும் உயர்தல். விழவீழ்தல் - பொன்றக்கெடு தல். சுட்டவிழியென்றது இவையிறறைச்சுட்ட கண்ணென்றவாறு.

அவ்விழியாலே கடலும் தீவுகளும் பொடிபட்டன.

(வி - கு.) உரை. பொன்றக்கெடுதல்-முற்றும்.அழிதல்.

(பி - ஹ.) 1 'ளெட்டுமுட்டிசை'

(கஎ0)

415. சங்குநேமியொ டுறங்குமேகமு

மிறங்கு¹மேகமுந் தப்புமே

பொங்குநேமியுடன் ²வேவவெந்துபொரு

பொரியுமேசகல கிரியுமே.

உறங்குமேகமென்றது விஷ்ணுபகவானை ; மேகம்போல்வானை மேக மென்றது. சங்கும் நேமியுமென்றது அவன்படைகளே. இறங்குமேக முமென்றது மேகத்தையல்ல ; இறங்கும் ஏகமுமென்க ; ஏகம் - ஒன்று ; ஒன்றுமென்றவாறு ; ஆகாசத்தினின்றும் இழிவனவற்றுள் ஒன்றும் தப்பாஅென்றவாறு. பொங்குநேமி - சக்கரவாளம். பொருபொரியுமென் றது அணுகரணவோசை ; இரட்டைச்சொல்லு. சகலகிரியும் - எல்லாமலை களும்.

(வி - கு.) மூ. பொருபொரியும் ; ஒலிக்குறிப்பு. கண்களால் மலைகள் பொரிந்தன. மலைகளைக் கண்களாற் பொரித்தல், 542, 584-ஆம்தாழிசை களிலும் கூறப்படுகின்றது.

(பி - ஹ) 1 'மேகமரி' 2 'வேவவேமூலகு பொரியுமேயகில' (கஎக)

416. விழும்விழுஞ்சிலா தலநிலம்பகிர்

¹துரகர்விடர்நடுவு வீழுவே

எழுமெழும்புண மணிகளவ்வழியி

² னிரவிகள் வருவ தென்னவே.

எ - து எடுத்தெறியக் கீழே விழுமலை பாதாளத்தின் முழைகளின் நடுவே விழு அவைவிழுந்த நாகராசாக்கள் படத்தின் மாணிக்கங்கள் எழுந்தோறும் அப்பாதாளத்தினின்றும் எழுகின்ற ஆதித்தர்களைப்போன்றன எ - று. (பி - ம்) 1 'துரகர்பிடர்நடுவு' 2 'னிரவி யெழுவரென வெறியவே' (கஎஉ)

417. கரங்களால்ரவிகள் யாவரும்பெரிய

கால்களாலுரிய கங்கையும்

சிரங்களாலரச பணியுமாகிமுதல்

பூதநாதர்பலர் செல்லவே.

கரங்களென்பது கதிர்க்கிரணங்களுக்கும் கைக்கும் பெயர். பூதநாதர் கைகளும் ஆதித்தகிரணமும் ஒக்கும், சோதியாலும் நீளத்தாலும். அன்றியும் ஆயிரம் கரதலத்தால் ஆதித்தரெனக்கொள்ளலுமாம்; ஆயிரங்கைகளை யுடைய பூதங்களும் உள. கால்களாற் கங்கையெனவே சகசிரபதகங்கையு முண்டு. பணியரசு ஆயிரந்தலையுடையது. பூதநாதர் - கணநாதர். முத லென்றது மகாதேவர் திருநாமம்; அது பூதங்களின் மேற்செல்லின் லகரம் நகரவொற்றுதல்வேண்டும்; முதற்கண்ணெனினும் அவ்வாருதல்வேண்டும்; ஆதலால் முதலிலுடைய பூதநாதரெனவுணர்க. ஒருதலையும் ஆயிரங்கையும் ஆயிரங்காலும், ஆயிரந்தலையும் இரண்டுகையும் இரண்டுகாலும் உடைய வான பூதங்களுமுள; சகசிரபாகு அர்ச்சுனனுக்குத் தலைஒன்று; திரிசிரா வுக்குக் கை இரண்டும் கால் இரண்டும். ரவிகள் யாவருமென்றதனாலே பன்னிருவர் ஆதித்தரும் பன்னிராயிரம் கைகளுங்கொண்டு தோற்றினரு முளரென்க. கங்கைகளில் சகசிரமுகமும் திரிபதாமுகமும் ஆயிரம்காலுங் கொண்டோற்றினருமுளர். உரியகங்கையென்றதனால் கங்காதேவியையே கொள்க, உயர்திணையாக; "கங்கையாளோ வாய்திறவான்" (தே. சுந்தர.) என்பதை உணர்க. நாகங்களில் எட்டுவடிவும் எண்ணாயிரம்தலையும் கொண் டாருமுள ரெனவுணர்க.

(வி - கு.) உஹர். சகசிரபாகு அர்ச்சுனன் - கார்த்த விரியார்ச்சுனன்; "ஆயிரந்தடக்கையான்...வைத்ததுயவன்" (கம்ப. நிந்தனை. 58); "அன்ன வன்...ஆயிரந்தோ ளருச்சுனன்" (உத்தர. கார்த்தவிரியார்ச்சுன. 18.) பன் னிருவர் ஆதித்தர் : 78, 141 உரை. கங்கைகளில் சகசிரமுகம் : "கங்கை துறைகளாயிர முகமுஞ்சுழல்" (கலி. 18 : 8-9); "கங்கையாகிய அழகிய பெரியயாறு ஆயிரமுகமாகக் கடவிலேசென்றும்போல" (மதுரை. 696, 70.) (கஎக)

418. விழவிடுங்கிரிகள் கீழுமுள்ளபில

மேழுமுடுருவ வீழவே

எழவிடுங்கிரிகள் சூழுமண்டமுக

டேழுமுடுருவ ¹வேறவே.

எ - து கீழேவிட்டமலைகளும் இன்னும் வீழாநின்றனவல்லது இருந் தனவில. மேனோக்கி எழுந்தமலைகளும் இன்னும் கீழேவிழுந்தனவிலலை; ஏறாநின்றன எ - று.

இது விசைப்பெருமைக்கு அளவில்லாமையை உணர்த்தியது. சூழ மண்டமென்றதனால் எல்லா அண்டங்களையும் கொள்க.

(வி - கு.) மூ. ஒப்பு : 364, உரை. (பி - ன்) 1 'வெறியவே' (கஎசு)

419. ஓமகூடகிரி நின்றெடுத்தெரிய

வண்டகூடமுரு விப்புறத்

தேமகூடமொடு சித்ரகூடமெரி

கனககூடமென ¹வெறியவே.

எ - து தட்சனுடைய யஞ்ஞாலயமாகிய ஓமகூடமானமலையைஎடுத்தெறிய அது பிரமாண்டகூடத்தை உருவிப்போக மேனின்ற ஏமகூடபருவதும் சித்திரகூடபருவதும் இவ்வெரியினகத்தில் பொற்பருவதகூடம் எரிந்தாற்போல வெந்துபோயின எ - று.

உருவி - உருவ. இருகனககூடமென்று பாடஞ்சொல்லின் இரண்டும் பொன்றைச்சமைக்கப்பட்டன வென்க. ஏமகூடம் இந்திரன் விடாயாற்றி மலை. சித்திரகூடம் அவனுடைய ஓலக்கமலை. ஏமம் - பொன்.

(பி - ன்) 1 'வேறவே' (கஎரு)

420. ¹எயிறிரண்டருகு வெண்பிறைக்கிவை

யிரண்டுடுத்த²தொடைகொ லென்னலாய்

³அயிறிரண்டனைய பல்லொழுங்குக

ளலங்குசோதியொ டிலங்கவே.

எ - து இரண்டெயிறுகளான இரண்டுபிறைக்கு இரண்டு நட்சத்திரத்தொடை போன்றனவாகி, உலகத்தின்வேலாயினவெல்லாம் ஒக்கத்திரண்டு கூடியவற்றையொத்த பல்லொழுங்குகள் சோதியையும் கூர்மையையும் உடையவாய் விளங்கித்தோன்ற எ - று.

(வி - கு.) மூ. அயில் திரண்டனைய.

(பி - ன்) 1 'எயிறிரண்டினனி' 2 'தொகை' 3 'அயிறிரண்டுடைய' (கஎசு)

421. மாகமேயனையர் தம்மகோதரமு

மெம்மகோததியு மாயமேய்

மேகமேயனைய ராகமேகடவுண்

மேருவேயனைய ருருவே.

எ - து இப்பெரும்படையாளர் மகாவயிறு ஆகாசத்தையொப்பர். எல்லாக்கடலையும் குடிக்கவல்ல மேகங்களையொப்பர், மார்பும் கண்டமும் கையும் முகமும். தெய்வீகமேயான மகாமேருவேயனையர், தங்கள் துடைகள் எ - று.

மக உதரம் = மகோதரம் - பெருவயிறு. மகோததி - கடல். மேகம் மேயாததலால் மரபுவழு வென்பார்க்கு அஃதன்றென்க; "இலங்க லாழியி னான்களிற் றீட்டம்போற், கலங்கு தெண்டிரை மேய்ந்து கணமழை" (32) சிந்தாமணி.

(வி - கு.) மூ. மேர்மேகம் : “ கருளி மாமழை.....பருவ வெண்டினை
மேய்ந்து ” (நெடதம், நாட்டு. 1) (கௌ)

422. உடுத்தநேமிநிரி 'நெரியவொருவர்நக

முருவுமேயுலகு வெருவுமே

எடுத்தகுலமொடு காலபாசமினி

வீசயாதும்வெளி யில்லையே.

எ - து சகத்தைச்சுற்றிய சக்கரவாளபருவதம் நெரிந்துபோகும்படி
ஒரோவொருவர் கைகளில் உகிர்களே உருவாரின் மன ; இதற்கு வெருவா
நின்றன லோகமெல்லாம். இக்கைகளால் எடுக்கப்பட்ட சூலம் வீசவும்
அச்சுலத்தாற் கொலைபுண்பாலைக் காலபாசம் சென்றுகட்டவும் வெளி
யிடம் இனி இல்லை எ - று.

(வி - ம்) 1 'நெரியநின்றனர்த முருவமே'

(கௌ)

423. ஒருவரேயகில லோகமும்புதைய

¹வேறுவேறுடம் புடையரே

இருவரேதெரிய வரியர்தாமிவரை

யெங்ஙனேதருவ ரென்னவே.

எ - து இப்பெரும்படையுள் ஒரோவொருவரே இவ்வுலகமெல்லாவற்
றையும் ஒக்கப்புகைக்கும் உடம்பையுடையர், ஈசுவரன் இவர்களை எங்ஙனே
படைத்தானென்று சொல்லும்படி எ - று.

இருவரேதெரிய அரியரென்றது மகாதேவரை ; அவரை அன்புடையவ
ரெல்லாரும்மறிவர் ; பிரமவிஷ்ணுக்களே அறியாரென்றவாறு. இதன்கருத்து,
கர்விகளுக்குத்தெரிய அரியரென்றவாறு. அன்றிப் பௌத்தர் அருகரைக்
கொள்ளலுமாம்.

(வி - கு.) உரை. அவரை அன்புடையவரெல்லாரும்மறிவர் ; “ பத்தி
வலையிற் படுவோன் காண்க ” (திருவா.); “ ஆரேனு மன்புசெயி னங்கே
தலைப்படுங்கா, ணரேனுங் காணு வான் ” (திருக்களிற்றுப்படியார், 15.)

(வி - ம்.) 1 'வேறுவேறுருவமுடையரே'

(கௌ)

424. கொண்டகோலமிவை யாகவண்டசத

கோடிகோடிநிரை ¹தாணையிவ்

வண்டகோளகை வளாகமொன்றினு

ளடங்குநின்றன மடங்கியே.

எ - து இது தந்திரத்தின் கோலமாக, நூறுகோடி ஒன்றாகப்பெருக்கிக்
கொண்ட கோடிக்கணக்குடைய பெரும்படை இவ்வண்டகோளகை ஒன்
றிலே அடங்கியன எ - று.

அண்டவளவு நூறுகோடி ஒன்றாகவந்தகோடியெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. வளாகம் - பரப்பு ; “தெண்கடல் வளாகம்” (புறநா. 189.)

(வி - ம்.) 1 'தாணையாய்'

(கஅ௦)

425. எங்ஙனேயிறைவ ருலகுபொதிவடி வ

மெவ்வுடம்பினு மடங்குமா

றங்ஙனேயவர்கள் விசுவரூபமு

மடங்கினிற் பபடி யதனிலே.

அநேககோடி அண்டங்களில் அடங்காப்பெரும்படை ஒருபிரமாண்டத் தில் அடங்கும்படி எங்ஙனேயென்னின், ஈசுவரன்வடிவொன்றிலே இப்பிர பஞ்சமான சர்வபதார்த்தங்களும் அடங்கினிற்படியே இதற்கு ஒப்பென வுணர்க.

எங்ஙனம் அங்ஙனமென்னும் சொற்கள் எங்ஙனே அங்ஙனே யென்று வந்தன. இவர் வளையாபதியை நினைத்தார்க்கியழகுவேண்டி. “ எம்மனை மாரினி யெங்ஙனம் வாழ்குதிர் ” (425) என்பது சிந்தாமணி; எங்ஙனமென் னும் சொல் இவ்வாறே வளையாபதியிலுமுண்டு.

(வி - கு.) ழு. இறைவர்..... அடங்குமாறு : “ எவ்வுயிரு நீங்கா துறையு மிறைசிவனென், நெவ்வுயிர்க்கு மன்பா யிரு ” (சைவசமயநெறி, பொது. 215.) (கஅக)

426. சாய்வதின்மையி னெருக்கி¹மேருமுத

ருமுநின்றவவர் தாணிலந்

தோய்வதின்மையி னிடங்கிடந்தபடி

²தோயுமேலவையு மாயுமே.

பூதபசாசப்பெரும்படைகளெல்லாம் யுத்தோன்முக உச்சாக பரவச ராதலின் திருமேனி ஒன்றிற்சாயாமையாலே மகாமேருமுதலான பருவத் த்கள் நின்றன. ஸ்ரீ கயிலாசத்தொடக்கத்தன கொள்க.

ஸ்ரீ பாதங்கள் தரையில் தோபாமையால் பூதபசாசுகளையும் தெய்வ சாதியெனக் கொள்க.

(வி - கு.) உரை. ஸ்ரீபாதம்.....தெய்வசாதி : தேவர்களுடைய கால்கள் நிலத்திற்படியாவென்பது இங்கே அறியத்தக்கது; 658, உரை.

(வி - ந்) 1 ‘மேருகிரிதானும்’ 2 ‘தோயுமேலதுவுமாயுமே’ (கஅஉ)

427. நிலத்தினும்பல பிலத்தினுஞ்சுரபி

நிலையினுந்திகிரி மலையினும்

சலத்தினுங்கன கலத்தினும்¹புடை

யடங்கி²நின்றதுயர் தானையே.

சுரபிலையென்றது சுவர்க்கலோகமென்பாரும் கோலோகமென்பாரு முளர். கனகலமாவது தட்சன் யாகம்பண்ணுகிறதானத்துக்குப் பெயர். புடையடங்குகையாவது செறிவு.

(வி - கு.) உரை. கோலோகமென்பது சிவலோகத்தின் மேலுள்ள தென்று புராணங்கள் கூறும்; இதனியல்பு சிவதருமோத்திரத்தள்ள கோபுர னிலாலும், காரீகாண்டத்தள்ள “ விளங்கு டம்முலகின் மேலாம் ” (2 : 29)

என்னும் செய்யுளாலும் அறியலாகும்; சங்கநூல்களில் ஆனிலையுலக மென்று வழங்கப்படும்; “மேனிலை, ஆனிலையுலகத்தானும்” (முநா. 6 : 6 - 7); “பொன்னிறைந்த பொற்கோட்டுப் பொற்குளம்பிற் கற்றநத, தின்மகிழா னந்தணரை யின்புறுப்பச்—சென்னிதன், மாநிலமே யானுலகம் போன்றது வான்குள்போர்த், தானுலக மண்ணுலகா மன்று” (தொல. புறத். 35, ந. மேற்.) என்பவற்றாலுணர்க. கனகலம் தக்கன் யாகம்பண்ணு கிற இடம்; 247.

(பி - ன்) 1 ‘பொறை’ 2 ‘நின்றதிது’

(கஅக)

வேறு

428. ஊழியேறுகட னீரண்ட கோளகையுடைத்
தும்பர்நீரோடு கலந்தனைய தொக்குமுடனே
பாழியேறுதிணி தோள்வீர பத்ரகணமும்
பத்ரகாளிகண மும்படை ¹யெழுந்தபடியே.

ஊழியேறுகடல் - உகாந்தகாலத்தில் ஏறுகடல். பாழி - வலிமை. பத்திரகாளிகணமென்றது படைத்துணையாகப்போன தேவிபடையென வுணர்க.

(வி - கு.) ழு, உம்பர்நீர் - பெரும்புறக் கடல்.

வீரபத்திரர் படையும் பத்திரகாளியின் படையும் கலந்து சென்றமை உகாந்தகாலத்திற் கடல்கள் பெரும்புறக்கடலுடன் கலந்து பெருகுவதை யொத்தது.

(பி - ன்) 1 ‘எழுந்த பரிசே’

(கஅச)

தேவியின் படைச் செயல்கள்

429. கார்முகக்குமிர வென்னவிருள் குஞ்சிவிரிவார்
கடன்முகக்குமகல் ¹வாயன கபாலமுடையார்
பார்முகக்குமுரு ²முக்கழு நிரைத்தபடையார்
பலமுகக்குமுத வாயிறைவி பைரவர்களே.

[இதுமுதல் 433 முடிய பத்திரகாளியின் கணங்கள் தன்மை கூறப் படும்.]

கார்முகக்குமிரவாவது மழைக்காலிருள் இராத்திரி; இஃது ஒருவர் தலைமயிர்; இப்படிக்கொத்த தலைமயிர்களை விரித்தே வருவார். கடல் முகக்கும்வாயென்க. அகலம் கடலோடொக்கும்; எனவே ஆழம் ஏழ்கட லுடனும் ஒக்குமென்க; எனவே பிரமகபாலமெனவுணர்க. பார்முகக்கும் - பூமியிற்பதணத்தை முட்டஉருவிப் புறப்பட்டுப்போகக் குத்தியெடுக்கும். எனவே ஆகாசகமனரனக் கூறியவாறுயிற்று. பாரினைமுகக்கினும் முகக்க வல்லரெனினும் ஆம்.

(வி - கு.) ழு, உருமுக்கழு : 98. பைரவர்களுடைய தன்மைகளைக் காடு பாடியதிற் கண்டுகொள்க. (பி - ன்) 1 ‘பைரவ’ 2 ‘முக்கவருவிட்டபடையார்’

(கஅரு)

வேறு

430. பாரப் பணைமுலைக் கொலையினுஞ் சிலபுருஉப்

பங்கத் தினுமடுப் பனவடுப் பகவினும்

கூரப் புறவமுல் லைமுழை நகையினுங்

கொல்லுகை தவிரா விறைவிசா கினிகளே.

புருஉப்பங்கம் - புருவமுரிவு. வடுப்பகவென்றது மாவடுவின்வகிர் ; வடு வென்னும் பலபொருளொருசொல் இடம்பற்றி மாவடுவுக்காயிற்று. இது கண்ணிற்குப்பெயரானது அன்மொழித்தொகை. மடுப்பனவென்றது காமச்சவாலையைமடுப்பனவெனத் தந்திரவுத்தி கொள்க. புறவம் - சிறு காடு.

(வி - கு.) மூ. சாகினிகள் : தக்க. 89, 433. ஒப்பு : 81 - 3. (கஅசு)

வேறு

431. வெளிபடப்பட முகிழ்த்தெயி் றெறிக்குநிலவார்

விழிபடக் குழை சுடச்சுட ரெறிக்கும்வெயிலார்

அளிவளர்த்தன வெறிக்குழ லெறிக்குமிருளா

ரறுமுகத்திரிபுர பயிரவி ¹யகம்படியரே.

நகைகளால் நிலவும் குழைகளால் வெயிலும் குழல்களால் இருளும் உண்டாக்குவார் இவர்.

குழைசுட - குழைகாய. அளிவளர்த்தன குழலென்றது வண்டினங் களுக்குக் குழல் செவிவித்தாயென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. குழை...வெயிலார் : 22, 36. குழலெறிக்குமிருளார் : 25. த்ரிபுரபயிரவி : திரிபுராவென்பதும் பைரவியென்பதும் தேவியின்திருநாமங் கள். அகம்படியர் : 95, பார்க்க. (பி - டி) 1 'யகம்படிகளே' (கஅஎ)

432. அடவியாகிவரு வாரசல மாகிவருவா

ரமரராகிவரு வாரவுண ராகிவருவார்

புடவியாகிவரு வார்புணரி யாகிவருவார்

புவனநாயகிதன் யாமள புராதனர்களே.

அசலம் - மலை. புராதனரென்றது புமாண்களை.

(வி - கு.) மூ. யாமள புராதனர் : "புவனிவா னடையவோர் பவனிபோ துவர்களே, புகலுகோ மளவியாமள புராதனர்களே" (அஞ்ஞவதைப். 137.) தேவியின் படைகளுக்கு எந்த வடிவத்தையும் எடுத்தாக்கொள்ளும் ஆற்றல் உண்டென்பது இதனால் அறியப்படுகின்றது. இதனுடன் 401 - ஆம்தாழிசை யையும் அதன் உரையையும் ஒப்பு நோக்குக. உற. புமாண்கள் - ஆண் பாலார். (கஅஅ)

433. ¹இடிபொருமலொரு பாலதிர்வர் சாகினிகளே

யெரிபொருமலொரு பானகுவர் டாகினிகளே

படிபொருமலொரு பால்வருவர் யோகினிகளே

²பகருமாறியர் நாயகி பதாகினிகளே.

இடிபொருமல் - இடியைப்பொருமல். அதிர்தல் - ஆரவாரித்தல். நகுதை - அட்டகாசம் செய்கை. டாகினிகளெனத் தமிழில் மொழிமுதலாகா அவ்வெழுத்திடுதற்குக்காரணம் சந்தியிசைவஞ்சியென்பாரும், சருவஞ்ஞகவியென்பாரும் இகரமுழுண்டு செய்யுளாதலின் தொக்கதென்பாரும் அத்தொகை மனத்ததென்பாரும் பிறகூறுவாருமுளர்; நல்லதுணர்க. படிபொருமல் வருகையாவது பூமிதான் பாரம்பொருதென்று ஆகாசமே வருவாரென்பது. பதாகினி - கொடிப்படை.

(வி - கு.) ழு. டாகினிகள் : இடாகினிகள்; “வெண்ணிலா நகையானே விடாதவர், எண்ணில் கோடியிடை கினிமாதோ” (இரணியவதைப். 104.) விசுத்திசக்கரத்தில் பதினாறு இதழ்களை யுடைய தாமரை யிற் செந்நிறமும் மூன்றுகண்களும் கதாயுதமும் வாளும் சூலமும் பெரியதோலும் ஒருமுகமும் பயங்கரஉருவமும் உடையவளாகவும், பாரச்சப்பிரியையாகவும், ஸ்பரிசு தன்மாத்திரைக்கு அதிதேவதையாகவும், அமிர்தை முதலிய தேவதைகளார் சூழப்பட்டவளாகவும், வீரர்களால் வணங்கப்படுகிறவளாகவும் தியானிக்கப்படுவாள் (ஸலிதா ஸஹஸ்ரநாமம், 475 - பாஸ் கரராயர் வியாக்கியானம்.) விசுவசாரதந்திர மென்ற தூலொன்று, தேவியின் அம்சமான சண்டாளினியென்ற தேவதையின் தியானத்தைக் கூறு மிடையே, ‘இடப்பக்கத்தில் டாகினியுள்ளாள்; அவள் யுகாந்தகாலத்துச் சூரியன்போல் விளங்குகிறாள்; அவளுடைய சடை மின்னலையொத்து; அவள் முக்கண்ணினள்; வெள்ளிய வளைந்த பற்களையுடையவள்; காண் பாரஞ்சும் உருவிலையுடையாள்; வாயினின்றும் நீண்டு தொங்கும் நாவினள்; தலைமாலையுடையாள்; இடக்கரத்திற் கபாலமொன்றுடையாள்; தேவியின் கழுத்திலிருந்து பெருகும் இரத்ததாரை யொன்றைக்குடித்து நிற்பாள்’ என்று டாகினியைப்பற்றியும் விளக்குகின்றது. சாத்திரமோதமென்னும்தூல் டாகினியைத் தேவியின் தாமஸகுண அம்சமென்று தெரிவிக்கும். தந்திரசாரமென்ற வடமொழி தூலில், ‘தேவிக்கு இடப்பக்கத்தில் இடத்தானே முன் வைத்துக்கொண்டு ஒரு சக்தி யிருக்கிறாள்; அவள் கரியநிறத்தினள்; கைகளிற் கபாலமும் வாளும் உடையாள்; தேவியின் கழுத்திலிருந்துவரும் குருதிக்காலொன்றை மடுக்கிறாள்; அவள் தமோகுண வுருவினள்; அவள் பெயர் டாகினி. அவள் பிரளய காலத்தில் எல்லாஉலகத்தையும் அழிக்கவல்லவள்’ என்று காணப்படுகிறது.

தேவியின் படைகளில், டாகினிவர்க்கமுமொன்றென்பது, “தம்மை நாடித் தலைவனை நாடுமே தலைவன் சீர்த்தி தலைபுனைந் தாடுமே, எம்மையாங்கென் றிரந்திசை பாடுமே யிறைவி யைத்தொழும் டாகினிவர்க்கமே” (பாசவதைப். 207), “வெண்ணிலா நகையானே விடாதவர், எண்ணில்கோடியிடைகினி மாதோ” (இரணியவதைப். 104) என்பவற்றாலும் பெறப்படும்.

யோகினிகள் : இவர்களைப்பற்றிய செய்திகளைக் காடுபாடியுதிர் காணலாம். யோகினிகள் பன்னிருவரென்றும் அவர்கள் முறையே, வித்யா யோகினி, இரேசிகை, மோசிகை, அமிர்தை, தீபிகை, ஞான, ஆய்யாயனி, வியாபிரி, மேதை, வித்யோமருபை, சித்ருபை, லக்ஷ்மி யோகினி எனப்படுவார்களென்றும் கூறுவர் ஒரு சாரார் (ஆனந்தலகிரி, 17 - லக்ஷ்மீதர்); ‘மகாசதுஷ்ஷஷ்டி கோடி யோகினிகளை ஸேவிதா’ (ஸலிதா ஸஹஸ்ரநாமம், 237) என்பதனால் தேவியைச்சூழ்ந்துள்ள யோகினிகணத்தார் 64-கோடியவரென்று தெரிகிறது. பதாகினிகள் : தக்க. 89. மு. ஒப்பு : “உருகுவா சகமெலா முடையார்சா கினிகளே, உயிரெலாம் விழியினு லயிர்வாயோ கினிகளே, பருகியா ரமிர்தையா டுவர்கண்மோ கினிகளே, பகருமா றரியர்நா யகிபதா கினிகளே” (அஞ்ஞவதைப். 135.)

உரை. சருவஞ்ஞகவி : இது குறிப்புச்சொல் ; எம்முறையிலும் பாடும் வன்மையையுடையரென்றபடி ; பெரியகவிகள் விதிகளையும் கடந்து இலக்கியம் அமைப்பார்கள் ; “ இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலின் ” என்பதனால் அத்தகைய கவிஞனுடைய இலக்கிய அமைதியே இலக்கணமாமென்பது பெறப்படும். கம்பர் முதலிய மகாகவிகளிடத்து இத்தகைய இயல்பைக் காணலாம் ; “ நாராயணனை நாராயணனென் றேகம்ப, னோராமற் சொன்ன வுட்கியால் ” என்ற காளமேகத்தின் பாட்டும் இதனை வலியுறுத்தும். (பி - ம்) 1 ‘இடிபெருமலொரு பானகுவர் டாகினிகளே, யிருள்பெறும் லொருயாலொளிகொள் சாகிலிகளே’ 2 ‘பகருமாறியதாய் வருபதாகினிகளே’ (கஅக)

தேவர்கள் இந்திரனுக்குத் தெரிவித்தல்

வேறு

434. இப்படையோடு¹மையன் மகராலயத்தில்

ரவிபோலெழுந் தருளுமென்

றப்படையோடுநின்ற சுரர்சென்றுதங்க

ளரசற்கிசைத்த பொழுதே.

சுரர் - தேவர்கள். அரசன் - இந்திரன்.

(வி - கு.) மு. ஐயன் - வீரபத்திர தேவர். மகராலயம் - கடல் ; தக்க.

437. படைக்குக் கடலும் வீரபத்திரருக்குச் சூரியனும் உவமை.

(பி - ம்.) 1 ‘மையர்’

(கக௦)

இந்திரன் கூற்று

435. ஆவபுகுந்த¹ப்ரத்த மறியாதடுப்ப

தறியாததேவ ரெதிர்தன்

பாவமனங்கவற்ற வறிவின்மைகொண்டு

சிலவச்ரபாணி பகர்வான்.

ஆவ - அந்தோ. பிரத்தம் - பிரமாதம் ; அது தேவிகோபம். அடுப் பதறியாமை - பவிஷ்யம் போகாமை. பாவம் மனங்கவற்ற - தேவேந்திரன் பூருவசன்மத்திற் செய்தபாவம் படக்கடவகாலம் அவன் மனத்தைப் பற்றிக் கவற்ற. அறிவின்மையென்றது ஸ்ரீயின்மிகுதி. வச்சிரபாணி - தேவேந்திரன் ; இஃது அன்மொழித்தொகை.

(வி - கு.) மு. ஆவ : “ ஆவவெந் தாயென் றவிதா விடும் ” (திருவா.) ; “ ஆவ வென்றின் றருளுதியேல் ” (ஆளுடையபிள்ளை. மும். 9.) உரை. ஸ்ரீ - செல்வம் ; “ பெறல் ருந்திருப் பெற்றபின் சிந்தனை அறிதாம் ” (கம்ப. மந்தரைகுழ்ச்சி, 20.) என்பதும் இங்கே கருதத்தக்கது. பிரமாதம் - தவறு ; அபாயம். பவிஷ்யம் - எதிர்காலம். (பி - ம்) ‘வத்தம்’ (ககக)

436. பேதைமணந்தகௌரி யழையாமலிங்கு

வருவாளிகழ்ந்து பெரிதும்

தாதைமுகங்கொடாது விடுவானமக்கு

¹மூலகுக்குமென்கொ றவதே.

இதன் பொருளறிக.

(வி - கு.) மு. பேதைமணந்தகௌரி - பேதையாகிய பரமசிவன் மணந்த பரமேசுவரி ; இஃது இந்திரனது உட்கோள்.

அழையாமல் வந்தவனைத் தந்தை புறக்கணித்தான், நாமும் பிறரும் என்ன பிழைசெய்தோமென்பது கருத்து. (பி - ந்.) 1 'முலகுக்கும் வந்த தவறே' (ககஉ)

கடலின் பெருமை

437. முகடுதகர்ந்துசிந்த முரிசக்ரவாள

¹கிரியேபிடித்து முகிலெண்

பகடுமெழுந்துபெய்யு மகராலயங்க

ளவைசெய்வதியாவர் பணியே.

[இதுமுதல் 447 முடிய இந்திரன் தன்படை வன்மையைச் சொல்வது கூறப்படும்.]

முகடென்றது உலகமுடிமுகட்டை ; மோட்சத்தலமென்றுமாம். எழுந்தென்பதற்குமுன்பும் சிந்தவென்பதைக் கூட்டிக்கொள்க. எனவே பகடுமெழுந்து சிந்தப்பெய்யு மகராலயங்களெனவுணர்க ; மகராலயம் - கடல்.

அவையும் என்பணியன்றோ செய்வனவென்றவாறு.

(வி - கு.) மு. முகடுசிந்தவும் பகடுசிந்தவும் முகில் பெய்யும் மகராலயங்க ளென இயைக்க. (பி - ந்.) 1 'கிரியேபிடித்துமுதலெண்' (ககக)

வடவாமுகாக்கிரியின் வன்மை

438. ¹தரையைகழ்ந்துதின்று கடலேழுநக்கி

வடமேருவாதி ²தடமால்

வரையைவளைந்துதின்னும் வடவானலத்தின்

வலியே³நமக்கு வலியே.

தரை - பூமி. பூமியைத்தின்றால் அக்கடல் தண்ணீராகக்குடிக்கப் போதாதென்றபடி. நமக்குமாதிரியும் போலும் இத்தனைவலியென்றவாறு. வலியேயென்றதில் ஏகாரம் வினாவல்ல ; தேற்றேகாரம்.

இதன்கருத்து, வடவாமுகாக்கிரி இதுகேட்டுத் தானேவருதல்.

இஃது நகவரனை அஞ்சின நினைப்பு.

(வி - கு.) உரை. 'நக்கி' என்றதைக்கொண்டு, 'குடிக்கப் போதாது' என்றார். (பி - ந்.) 1 'கரையை கிழந்துதின்று' 2 'கடமால்' 3 'எனக்கு' (ககச)

வாயுதேவன் பெருமை

439. அடியடையப்பறித்த குலபூதரங்க

¹ளழியாகவூழி யறையும்

படியடையப்பிதிர்க்கு மொருவாதரச

னவனிற்கயாது பகையே.

பறித்தவென்றது பறிக்கப்பட்டவென்னும் சொல்விழுக்காடென வுணர்க. பூதரம் - மலை. குலபூதரங்கள் - குலபருவதங்கள். அழி - வைக்கோல்; “ஆளழி வாங்கி யதரி திரித்த” (26 : 233); இது சிலப்பதிகாரம்; “உழுது நோன்பக டழிதின் ருங்கு” (125 : 7); இது புறநானூறு. படியடையப் பிதிர்க்குமென்றது பிறுதுவிழுமுவதும் பொடியாக்குமென்றவாறு. மலையை அறையும் பூமியைப்பிதிர்க்கும் வாதராசனென்க. அவனென்றது சுட்டுப்பெயர்.

(வி - கு.) மூ. ஊழி அறையும் - ஊழியில் அறையும். பிதிர்க்கும் - பிதிர்ப்பான்; வினைமுற்று.

(பி - டி.) 1 ‘லழியாத லூழி’

(ககரு)

துவாதசாதித்தர்களின் பெருமை

440. ¹மாயிரநேமியாதி மலைசுட்டுவேலை

²நிலைசுட்டயின்று மடியா

ஆயிரமானவெய்ய கதிராறிரண்டு

மெவனேவல்செய்வ தவரே.

மாயிரமென்பது புறமானமுகம்; எனவே உலகப்புறச்சக்கரவாள மென வுணர்க. வேலைநிலையென்பது வற்றுக்கடல். ஆயிரமாவது இங்கே பன்னிராயிரம். காரியத்தால் ஆதித்தரெனவறிக. அயின்றுமென்றதில் உம்மைக்கு வடியச் செய்தபின்பும் என்பணி செய்வாராவரென்பது பொருள்.

(வி - கு.) மூ. மாயிரநேமி : “மாயிர நெடுவரை” (கம்ப. பஞ்சசேன. 36.)

உரை. ‘ஆயிரமாவது இங்கே பன்னிராயிரம்’ என்றது, ஓர் ஆதித்தனுக்கு ஆயிரம்கதிராகப் பன்னிருவருக்கும் பன்னிராயிரமென்றபடி; “சூரியர்கள் பன்னிருவர் பன்னிரண்டாயிரஞ் சுடரொடுஞ் சூழ்வருவரே” (தக்க. 78) என்பது இங்கே உணரற்பாலது. (பி - டி.) 1 ‘பாயிரநேமியாழி, 2 ‘நிலைசுட்டபடி யாறுயிரம்’

(கககூ)

சந்திரனுடைய வன்மை

441. உம்பருமேனையோரு மலைமத்திவிட்ட

வுரகம்பிடிக்கு மமுதத்

தம்பமமைந்துடம்பு சலியாதுரின்ற

தனிமன்னன் யாவர் தமரே.

ஏனையோர் - அசுரர். உரகம்பிடித்தலாவது சந்திரனென்னும் அமுதத் தம்பத்து அராப் பிடிக்கலாயதென்பது நினைவு; பிணித்தென்னும் பாடமு முண்டு. அமைந்தென்றது தானுக்கச்சமைந்தென்றவாறு. தனிமன்னனென்றது ராசாவென்னும் பெயரைத் தனித்துடையனென்றவாறு. இது வேத சத்தம்; இராசா வென்னும் பெயர் நிகண்டுவினுமுண்டு.

(வி - கு.) உரை. 1 ‘நிகண்டு’ என்றது வடமொழிநிகண்டை; இராசா வென்பதன் பரியாயப்பெயர் தமிழ்நிகண்டுகளிலும் உண்டு; “விதுவில் வல்லோன் வேந்தன் தண்ணவன்” (பிங்கலநீதை, 225); விதுகொடு குருட நண்பன் சுதாகரன் வேந்தனலோன்” (சூடாமணி, 1 : 59.)

(கககூ)

நிருதியின் வீரம்

442. பருதிபடப்பரந்து புகைகண்கடப்ப

வுலகங்கண்² மூடு பகுவாய்

நிருதிசெருக்குறிக்கி² னுளரேதெரிக்கி

னினியென்படைக்கு நிகரே.

எ - து ஆதித்தியன் பட்டுப்போம்படி புகைபுறப்பட்டு உலகவிடமெங்
கும் கடந்துசெல்ல அங்காந்தவாழினுடன் தென்மேலை மூலைக்குக் கர்த்தா
வான நிருதியே பூசல்பொர நினைந்தானுயின் ஆராயுமிடத்து ஆருளர், என்
படைக்கு மாறுபட்டுநிற்பார் எ - று.

கண்ணும் வாயும் புகையுமென்பாருமுளர். செருக்குறிக்கினென்றது
குணமிக உடையன், கோபமில்லென்றவாறு.

(வி - ரு.) மூ. கண்கடப்ப : கண் - இடம்.

(பி - ம்.) 1 ' பரப்பி ' 2 ' மூழ்கு ' 3 ' னுளதே '

(ககஅ)

ஏகாதசருத்திரர்கள் பெருமை

443. மதுநுரைவார்கடுக்கை யொருகண்ணிசூடி

¹மழுவாள்வலத்து வரநம்

பதினொரு தேவரேறு பதினொன்று²மேறி

னுலகங்கள்யாவர் பரமே.

மதுநுரை - தேன்மிகுதியின் பொங்கல். கடுக்கை - கொன்றைப்பூ.
நம் பதினொரு தேவரென்றது ஆலகாலம் உண்ணுதே நம்முடனே அமுதம்
உண்டவர்களென்றவாறு. எனவே மகாதேவர் நம்முடனுண்ணலாம் பேறில்
ரென்றபடி. பதினொரு தேவராவார் : மூஹ்யாபந், சர்வந், ஐதி, அஜைக-

வான், அபிமவூத்தி, பிநாகி, பவநாமேஸ்வரந், கபாலி, சூரணு, பவந், ருத்ரந்

(பி - ம்.) 1 ' மழுவாளிலைந்து வருமென் ' 2 ' மேவ '

(ககக)

காலன், யமன் என்பவர்களின் துணைவன்

444. சொற்பலசொல்லியென்கொ லுயிர்வீசபாசம்

விடுகாலன்யாவர் துணையே

பற்பலகோடியண்ட மொருதண்டிலெற்றும்

யமராசன்யாவர் படையே.

காலனாவான் யமதுதார்க்கு நாயகம்செய்வான். பற்பலவென்றது வல்
லெழுத்துறழ்ச்சி. பற்பலகோடியண்டம் ஒரு தண்டிலெற்றுகை ஓரடியிலகப்
படுத்துகை ; ஓரடியிலகப்படுத்துகையாவது வலையுள் அகப்பட்ட மச்சிய
சாதிபோல யமதண்டினீழ் உலகம் அகப்படச்செய்கையெனவுணர்க.

தாரகாமயம், தேவாசரம், ராமாயணம், மகாபாரதம்போலப் பலநாட்
கூடி இறப்பதல்லது உலகம்பேர்ந்துபோமன்று யமராசன்வேணுமென
வுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பலகோடிமுட்டைகளை ஒரு தண்டத்தில் ஏற்றுவான் என்னும் நயம் உணர்க.

உரை. சாலன் : இவன் கூற்றுவுன்னென்றும் கூறப்படுவான் ; இவனை யமராசனுடைய ஏவலாளனென்பர் ; “தருமனு மடங்கலும்” (பரி. 3 : 8) என்பதன் உரையைப்பார்க்க : “தருமராசற்கா வந்த, கூற்றினைக் குமைப் பர் போலும் குறுக்கைவி ரட்ட னாரே” (தேவாரம்.) தேவாசுரம்... உணர்க : “தேவாசுரம் ராமாயண மாபாரத முளவென், ரோவாவுரை யோயும்படி யுளதப்பொரு களமே” (கவிங்கந். 459) எனத் தேவாசுர முதலியவை இப் படியே ஒரு சேரக் கூறப்பெற்றிருத்தல் காண்க ; “உயிர்த்தொகை... எண் கொள” (சிறிப். 27 : 8 - 10) என்பதன் அரும்பதவுரையையும் அடிக் குறிப் பையும் பார்க்க. (200)

445. கருடரியக்கர்சித்தர் கடிபூதநாதர்

நிசிசரர்தான வர்கள்கிம்

புருடர்முதற்குலத்த பதினெண்பதாதி

புடையேபரந்த படையே.

கடி - பேய். நிசிசரர் - ராட்சதர். தானவர் - அசுரர். கிம்புருடர் - கந்தருவராசர் ; இதனைக் காதம்பரியிற் கண்டுகொள்க. பதாதிகள் நம்படையென்க.

(வி - கு.) மூ. பதினெண்பதாதி : இந்தப் பதினெண்கணங்கள் வேறு ; 447 - ஆம் தாழிசையில், சிவபிரானுக்குக் கூறிய பதினெண்கணங்கள் வேறு.

உரை. தானவர் தனுவின் மக்களென்பர் ; தக்க. 348, உரை. (20க)

446. முனிவருமாதியானு மிமையோரும்யானு

¹மினையோனுகிந் ரவிமுன்

பனிவருமென்னவிங்கு வருகின்றதென்கொ

லொருகுலபாணி படையே.

முனிவர் - ரிஷிகள். ஆழியான் - விஷ்ணு. குலபாணி - மகாதேவர். இப்பாட்டின் கருத்து : மகாதேவர் தாம்வாராதே வீரபத்திரதேவரை ஏவுவதென்னென்பது.

(வி - கு.) மூ. இனையோன் - உபேந்திரன். ரவிமுன் பனிவருமென்ன : “விசுபனி, தானிற்கு மோவிக் கதிரவன் ரோற்றத்திற் றுர்மன்னனே” (தனிப்.)

(வி - டி) ‘மெனையோரு நிற்க’

(20உ)

447. வறுமையெவன்கொலென்க னெருதன்படைக்கு

வலியாவதென்கொ லிமையோர்

சிறுமையெவன்கொலென்கை மதியாதுசேனை

விடுவானெவன்கொல் ¹சிவனே.

வறுமையெவன்கொலென்கணென்றது மகாதேவர் தமக்கென ஒருட லும் உடையரல்லரென்றவாறு. மகாதேவர் தாழும் வரப்பெற்றிலோம். காதேயென்று இன்னமையையுடையவனுமினான் தேவேந்திரன்.

முன்னில், “ முகடு தகர்ந்து சிந்த ” (437) என்னும் பாட்டுத்தொடங்கி, “ முனிவருமாழியானும் ” (446) என்னும்பாட்டு இறுதியாகக்கூறப்பட்ட நீரும் நெருப்பும் காற்றும் ஆதித்தனும் சந்திரனும் நிருதியும் ருத்திரரும் கால பாசமும் யமதண்டமும் பதினெண்கணங்களும் மகாதேவர்க்கும் உள. அவை கங்கையும் நெற்றிக்கண்ணனும் மூச்சிற்காற்றும் வலக்கண்ணனும் இடக்கண்ணனும் ஸ்ரீபாதமுயலகனும் ரிஷபமும் காலக்கடப்பும் திரிகுலமும் பதினெண்கணங்களுமெனக் கொள்க.

இனிச் சொல்லப்புகுகின்றது மகாதேவர் தாழ்வும் தன் ஏற்றமுமென உணர்க.

(வி - கு.) ழு. ஒருதன்படைக்கென்றது மகாதேவர் படைக்கென்றவாறு.

உரை. மூச்சிற்காற்று : “ உயிர்ப்ப வர்க்குநா மென்பதை யுள்ளியோ, செயிர்ப்பு மாறாதம் பேர்ந்து திரிந்ததே ” (தக்க. 674.)

(பி - ம்) 1 ‘ சிலரே ’

(20க)

வேறு

448. யானாள்பதி யமராபதி யீமந்தன தெனதேழ்

கானாள் குல கிரிதன்மலை கயிலைச்சிறு கறடே.

[இதுமுதல் 454 - ஆம் தாழிசைமுடிய இந்திரன் மகாதேவர் தாழ்வையும் தன் ஏற்றத்தையும் சொல்வது கூறப்படும்.]

எனவே என்னிற்பெரியாரும் தன்னிற்சிறியாரும் இல்லையென்றவாறு.

ஈமம் - சுடுகாடு. இப்பாட்டிற் கானென்றது இசையை ; கானமென்னும் ஆரியச்சொல் சிதைந்ததென்பாரும் அம்மென்னுஞ்சாரியை அழிந்ததென்பாருமுளர் ; அவைபொருளல்ல. கானென்ப பிராகிருதபாஷையிலும் கௌடபாஷையிலும் செவிக்குப்பெயர் ; எனவே கானாள் குலகிரியென்றதற்குக் கீர்த்தியையுடைய மலையென்பதுபொருள். கறடென்றது கல்லென்பதற்கும் போதாதென்றவாறு.

(வி - கு.) ழு. கறடு - மிகச் சிறியகுன்று ; வழக்கு.

உரை. கானென்பது கர்ணமென்பதன் சிதைவுபோலும். (20ச)

449. குலவெண்பணி யானேபணி கொள்வேனணி கொள்ளும்

பலவெண்பணி யவையுஞ்சிலர் விடுதந்தன பண்டே.

குலவெண்பணியென்றது அட்டமகாநாகங்களை ; இது முன்சொன்னோம் (99, உரை). இவை எனக்குப்பணிசெய்வனவென்றவாறு. ஈசுவரன்ருன் ஆபரணமாகக்கொண்டவெண்பணி வெறும்பாம்பென்றவாறு. அவையும் தாருகாவனத்தில் ரிஷிகளாலே அக்கினிகோத்திரத்துப் பிறப்பித்து விடப்பட்டன ; எனவே அதற்குமுன்பு ஒன்றுமில்லை யென்றவாறு.

(வி - கு.) ழு குல எண்பணி. அணிகொள்ளும் : முற்று. வெண்பணி ; வெண்மையென்றது வெறுமையைக் குறிப்பதொரு பண்புப்பெயர்.

(பி - ம்) 1 ‘ யாரஞ்சிலர் விடுவித்தனர் பண்டே ’

(20ரு)

450. சுரும்பூத விழும்போயொடு சூழ்பூத மலற்கைந்

பெரும்பூதமு மெல்லீரு மெனக்கேபடை பெரிதே.

சுரும்பூதவிழுகையென்றது பேய்களின் மென்மையைச் சொன்ன வாறு. ஐம்பெரும்பூதமாவன : மிருதுவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசங்களென உணர்க; இவை பூதங்களினெதிர். எல்லீருமென்றது தேவர்களை. இவர் பேய்க்கெதிர். இப்பாட்டு எதிரிரனிறை.

(வி - கு.) மூ. 'சுரும்பூத விழும்பேய்' என்பதனோடு "வண்ணே வம் மருங்கு னேமென்று" (சீவகசிந்தாமணி, 1700), "ஈக்காற்றுக் காற்றா விடை" (தனிப்.) என்பன ஒப்புநோக்கற்பாலன. (20சு)

451. கோலந்தரு தருவின்குளிர் குழைநீழல் விடேன்யான்

ஆலந்தரு வறுநீழலி னிடைவைகுவ தவனே.

கோலம் - அழகு. விடேன்யானென்றது யான் வீற்றிருப்பதும் விளை யாடுவதும் கற்பகவிருட்சத்தின் நிழலிலேதானென்றவாறு. ஆலம் - வட விருட்சம். இதற்கு, "பூல்வே லென்ற வாலைன் கிளவியொ, டாழுப் பெயர்க்கு மம்மிடை வருமே" (தொடி. புள்ளி. கு. 80) என்பது விதி. வறுநீழ லென்றது நிழல்கொடுப்பதல்லது மற்றொன்றும் கொடுக்கமாட்டாதென்ற வாறு. வைகுவதென்றது எங்கும்போய் இரந்துண்டுவந்து வைகுமிடம் அதுவென்றவாறு.

(வி - கு.) உரை. எங்கும்போய் இரந்துண்டு வையும் இடம் அது : "ஐயமுண்டெரு மம்பணித்தருளு மாதியால்" (தக்க. 646.) (20எ)

452. எண்கூறவ னொருபேருரு வதனிற்கனன் முதலேழ்

திண்கூறு மெனக்கேபடை யென்கொண்டுகொல் செருவே.

அட்டாங்கமூர்த்தியென்பது மகாதேவர் பெயர். அது பெயர்மாத் திரமேதான். அவை எட்டினும் வெறும் பாபாத்துமாவாய் நிற்பதொன்று ; மற்றை ஏழுகூறுமாவன பஞ்சமகாபூதங்களும் சந்திராதித்தருமென்பன ; இவ்வேழுகூற்றுப்படையும் என்னுடையனவென்றவாறு. செரு - யுத்தம். என்கொண்டென்றது தாம்பிடிக்கும் ஆயுதமும் தம்முடையனவல்லவென்ற வாறு. எனவே லோகத்துவத்துக்களெல்லாம் பஞ்சபூத சமவாயமென்ப துணர்க.

(வி - கு.) மூ. எண்கூறவனொருபேருரு : 141-ஆம் தாழிசையுரை முத லியவற்றைப் பார்க்க.

உரை. தம்முடையனவல்ல : ஆயுதங்கள் தாருகாவனத்து முனிவர் களாலனுப்பப்பெற்றன ; "பலவெண்பணி யவையுஞ்சிலர் விடுதந்தன பண்டே" (தக்க. 449) என்பது இங்கே அறியற்பாலது. லோகத்து வத் துக்களெல்லாம் பஞ்சபூத சமவாயம் ; "நிலந்தீ நீர்வளி விசும்போ டைந் தும், கலந்த மயக்க மூலக மாதலின்" (தொடி. மரபு. கு. 89.) சமவாயம் - கூட்டம். (20அ)

453. வானேறுரு மெனதாயுத மவனாயுத மழுவான்

யானேறுவ தயிராபத மவனேறுவ தெருதே.

எ - று ஆகாசத்தில் உருமேருன வச்சிராயுதம் எனது ஆயுதம். ஈசுவரனுக்கு ஆயுதம் மழு. அன்றி எனக்குவாகனம் அரிராபதமென்கிற யானே. ஈசுவரனுக்குவாகனம் வெறும் எருது எ - று.

எனவே, முன்னிற்பாட்டில் மகாபூதமங்கும் சந்திராதித்தரும் எனக்குப் படை ; தனக்குப்படையும் இல்லை ; தானும் வெறும் ஆன்மாவே யென்ன

நினைத்து இப்பாட்டில் அவன் மகாதேவருடைய திருக்கையில் மழவும் ஏறும் வாகனமான எருதும் கண்டறியு மயக்கத்தால் நினைத்து மற்று மழுவான் ஆயுதமும் இவையிற்றில் ஒன்றல்ல, ஓமமந்திரத்தாற் பிராமணர் விடுவித்தபகைப்படை யென்றானென்றவாறு. மழுவை வானென்றதன்று ; ஆளியான் - ஆளுகிறயானென்றவாறு. மழ வானென்றென்று ஆட்சேபஞ் சொல்லலுமாம். எனவே மழ ஏந்தும் மழுவெனவுணர்க் ; அஃது இருப் புக்கட்டிபோலும் நெருப்புக்கட்டியென்றவாறு. எருதென்றது எருதையன்று ; தருமரூபமென்பது. தருமம் வெளுத்திருத்தலாலும் வஸ்துக்களில் வலிதாதலாலும் தருமத்தின்மேலல்லது ஈசுவரன் ஏறானென்றுகொண்டான்.

இதில் தேவேந்திரன் ஈசுவரனை இகழ்ந்தவாறவது தருமவாகனன் யுத்தஞ்செய்யவல்லனல்ல எனென்றவாறு.

(வி - கு.) உரை. எருது தருமரூபமென்பது, 'இது தர்மரூபமாய்..... இருத்தல்', 'தர்மரூப ரிஷப வாகனம்' (தக்க. 634, 689, உரை), "ஊறி லாத் தருமஞ் சேவாய்" (திருக்குற. தக்கன் வேள்விக். 93) என்பவற்றாலும் அறியப்படும். (உகக)

454. என் கண்ணினி லிவையாயிர மெதிராய்வரு மீசன்

தன் கண்ணினின் முக்கண்ணினி யார்கண்ண துதாழ்வே.

இவையாயிரமென்றது விபரீதமின்றி அழகுடையனவென்றவாறு. முக்கண்ணென்றது விபரீதமுடையனவாய் ஒன்று குளிர்த்தும் ஒன்றுசுட் டும் ஒன்றுயோகத்தைப்பற்றி அக்கினிச்சுவாலையாய் விலங்காதே மேனோக்கி யும் நிற்பன வென்றபடி.

எனவே தன்கண்களின் அழகுரைத்தவாறு.

(உக௦)

455. எம்மின்னுயி ரனையீர்படை யெல்லாமுடன் வரநீர்

¹வம்மின்னென விடைநல்கின னிதுவாசவன் வகையே.

'எம்மின்னுயிரனையீர்' என்றது முதன்மைச்சொல். இனி யாகபல முண்ணத் தனியேவந்திர் ! நீங்கள்போய் தும்படைகளுடனே வருகவென்று விடைகொடுத்தான் தேவேந்திரன். இஃது இவன்கூற்று. மற்று இனி அப் படையுடன் அவர்கள் வந்தவாறு சொல்வான் தொடங்கினர்.

இனிப் படை யெழுச்சி.

(வி - கு.) மூ. வகை - வகுத்தல், சொல்லுதல். (பி - ற்) 1 'வம்மின் னென வரநல்கினன்' (உகக)

வருணன் வருகை

வேறு

456. சிகரக்குலக்கிரிகள் சிகரத்தகர்க்குமெறி திரையாலொரோர்

¹மகரக்களிக்களிறு மறுகக்கடற்கரசன் ²வரவாரவே.

[இதுமுதல் 469 முடியத் தேவர்கள் தம்படைகளுடன் அணிவகுத்துவரு தல் கூறப்படும்.]

எ - று குவடுகளையுடைய குலபருவதங்களையுங்கூடச் சிதர்ந்துபொடியாம்படி மோதவல்ல எறிதிரையொன்றால் ஒன்றாக்களித்த சுருக் களிறுகள் ஒழுக்கருதுவாராநிற்க வருணராசன் வந்தான் எ - று.

ஒருதிரையால் ஒரோவோர் சுருவென்றதனால் மீளமுடைமையும், பருவதங்களையும் தகர்க்குந்திரையுடனே வருகின்ற சுருவென்றதனால் வலியுடைமையும் பெறப்பட்டன. ஒருதிரைக்கொருசுருவென்னும்படி வருதலைப் பிடித்து வாரவென்னுஞ் சொல்லிட்டது; வார - ஒழுக்.

சுருவாகலிற் பின்வருவன முன்வந்தன பட்டன அறியா.

(வி - கு) உரை. களிறு - ஆண் சுரு; “கரியுந் சுறவுங் கேழலுங் களிமே” (பிங்கலநீத, 2556), “கரியொடு சுறவு பன்றி களிமெனக் காட்டலாமே” (குடாமணி. 3 : 32.) (வி - நு.) 1 ‘மகரக்களிற் றாசன்’ 2 ‘வரஜரவே’ (உகஉ)

அக்கினியின் வரவு

457. கலகக்கனற்கொடிகள் ககனப்பரப்பிலெரி கதிருடுபோய்
உலகக்கவிப்படைய வருகக்கடைக்கன லு முடனேறவே.

கலகக்கனற்கொடிகளாவன தாமகேதுக்கள்; அவை அட்டருப தாமகேதுவென்பன; எட்டுத்திக்குலும் உற்பாதகாலங்களில் தோன்றக்கடவன அவை; மின்னும் அக்கினிமூலமாய்த் தாமகேதுவாய் நரகாக்கினியாய் முதலுங்கடையுமின்றி நித்தமாயுமிருப்பன. அவை: “அவிசி கூர்மி அவ்வியக்தி.....அராளகி மிசிரகேசி விசுவருபி கூாத்ரி இத்தியேவா அஷ்டம காச்சவாலாக்கினி தாமகேது:”; இது மகாசாத்திரப் பிராகிருதமாகதம்.

இவை எட்டுநெருப்பும் புறப்பட்டு ஆகாசத்துச் சோதிமண்டலாக்கியுடன் ஊடுருவிப்போய் உலகத்தின்கவிப்பான பிரமாண்டப்புறத்துப் பரமாகாசம் உருகும்படியாக யுகாந்தகாலத்தில் அக்கினியான ஊழித்தீபுடன் கூடி ஒக்கவந்து படைஏறினவென்றவாறு.

கலகம் - நரகம்; கேட்டுக்கும்பெயர். எரிகதிரென்றதை ஆதித்தனென்பாருமுளர்; அதற்கு இஃது இடமல்ல. உலகக் கவிப்பென்னும் பெயர் சக்கரவர்த்திகள் தாம்படைத்த திரிசொல்லெனவுணர்க. பண்டு நம்பிகாளியார் கடற்குப்பெயர் மழுவென்றிட்டு எந்தலும் கூர்த்தலும் திறைத்தலும் உடைய தென்றார்; அதுபோலு மிதுவென்க.

(வி - கு.) மூ. உலகக்கவிப்பு; “அகிலலோகங் கவித்த வெளி” (குலோத். பின்னீ.) அடைய - முற்றும்.

உரை. ஆகாசத்துச்சோதி மண்டலம் - துருவ சக்கரம். சக்கரவர்த்திகள் - கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய ஓட்டக்கூந்தர்; ‘இப்பாட்டுக் கவிச்சக்கரவர்த்திகள் வாக்கல்லவென்பாருமுளர்’ என்பாரின்; தக்க. 536, உரை.

நம்பிகாளியார்: இவர் முதற்குலோத்துங்கசோழன் காலத்தில் இருந்த ஒரு புலவர்; இவர் நெற்குன்றவாணமுதலியாரென்ற பிரபுவைப்பாடிப் பரிசுபெறச் சென்றபோது, அவர் புறத்தே சென்றிருந்தமையின், அவர் தாதி புலவருக்குரிய உபசாரங்களைச் செய்து சில பரிசளித்தாள். பின்வந்த நெற்குன்றவாணமுதலியார் உவந்து இன்னும் பலவற்றை வழங்கினார். இது, “பன்னுந்தமிழ்க்கவன் மாமனைத் தாதி பரிசளிப்ப, முன்னம்பி காளிக்கு நெற்குன்றவாண முதலியென்போன், பின்னுஞ் சிலபல பொன்னுங் கொடுத்துத்தன்

பேர்நிறுத்த, மன்னுந் தமிழு முரைத்தா னவன் றெண்டை மண்டலமே ” (83) என்னும் தொண்டைமண்டலசதகச் செய்யுளால் அறியப்படுகிறது ; “ கற்குங் கவிவல்லி யாதவர் கோனழி காளிக்கியாம், விற்கும் பரிசன மாகிவிட்டோம்வட வேங்கடமும், பொற்குன்ற யும்புகழ்க் கங்கா நதியும் பொதியமும்போ, நெற்குன் றமுநம் மரபுமெந் நாளு நிலைநிற்கவே ” என்னும் அதன் மேற்கோட் செய்யுளால், நம்பிகாளியார் வல்லையென் னும் ஊரின்ரென்பதும், யாதவ குலத்தினரென்பதும், நெற்குன்றவாண முதலியாரென்பவரிடம் மிக்க பரிசுபெற்றவரென்பதும் தெரிய வரு கின்றன.

ஓட்டக்கூத்தர் ஆக்கிய சொல்லிற்கு நம்பிகாளியாருடைய ஆக்கச் சொல்லை மேற்கோள் காட்டினமையின் இவ்விருவரும் இணைத்துக்கூறப் படும் பெரும்புலவர்களென்பது விளங்கும் ; “ கம்பனென்றுங் கும்பனென் றும் ” என்ற தனிப்பாடலில், “ காளியோட்டக் கூத்தன் ” என்று இவ்விருவ ருடைய பெயர்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டிருத்தல் இதனை வலி யுறுத்தும்.

நம்பி காளியார் கடலுக்குப் பெயர் மழுவென்றிட்டது இன்னதூலின் கண் உள்ளதென்று இப்பொழுது தெரியவில்லை. (2கக)

வாயுதேவன் வரவு

458. பலவெற்பெடுத்தடவி பறியப்

பறித்துநதி பலவாரிரீர்

விலகிப்புடைப்பவிட விவைகைப்படுத்

¹ தனிலன் வினையாடவே.

பறியப் பறித்தல் - வேரோடும் பறித்தல். விலகுதல் - எறிதல். புடைப்ப வென்றதை நீர்தான் தன் விசையாற் புடைப்பவெனக்கொள்க, விடவென் றது விட்டென்னும் எச்சயிறு திரிந்ததென்பாருமுளர் ; விடவி வை யெனப் பிளந்து, விடவி - விருட்சம், வை - வைக்கோல் ; இவையெல்லாம் தனது கைப்படுத்து வாதரசன் வினையாடி வரவென்றுகொள்க. அனிலம்-காற்று; அதனையுடையவன் அனிலன் ; வினைக்குறிப்புச் சொல்லு.

(வி - ரு.) விலகுதலென்பதற்கு எறிதலென்று இங்கே பொருளெழுதிய வாறே, “ விலகிற் பிழையார் சூலத்தே ”, “ மாயனார் விலக ” (நக்க. 224, 646) என்ற இடங்களிலும் பொருள்செய்திருக்கின்றனர். விடவி - விடபி யென்னும் வடசொற் சிதைவு ; விடபம் - மரக்கிளை. பிளந்து - பிரித்து.

(பி - ம) * 1 ‘தனலன்’ (2கச)

துவாதசாதித்தர் வருகை

459. தொழின்மிக்கசெக்கரெரி சுடரிட்

டெரித்துலகு சுடுவார்கள்போல்

எழின்மிக்கிரட்டியறு வருமொக்க

¹ வர்க்கர்தம ரதமேறவே.

தொழின்மிகுக்கை - சாதிலிங்கம் ஊட்டின சிவப்புப்போல்கை. செக் கர் - சிவப்பு. எரிசுடர் - நெருப்பு ; வன்னத்தாலும் ஒப்பர். உலகு

சுவொர்கள்போலென்றது உகாந்தகாலத்துத் தங்கனையேபோலவென்றவாறு. எழில் - அழகு. இதில் மிகுகையாவது போர்க்கோலங்கொள்கை. இது வேதத்தில் ஆதித்தன்நிற்கும்படி சொல்லும் பிரகாரமென அறிக. இரட்டியுறுவர் - பன்னிருவர். ஒக்கவென்றது ஒருவர்க்கொருவர் உற்சாகித்தா ரென்றவாறு. அரக்கர் - ஆதித்யர். தமரதமென்றது, “தமரத்னவாடை” என்றும் போன்றது; தமதென்னும்பாடம் சொல்லுவார் அறியார்.

(வி - கு.) மூ. தம : அகரம் ஆறும் வேற்றுமைப் பன்மையுருபு; இது “போகாதம்” - (குறள். 376), “ஈசன் சாந்து மெருக்கு மணிந்து” (திருச்சிற். 74) என்பவற்றிற்போல நின்றது. (பி - டி) *1 ‘வர்க்கரதமிசையேறவே’ (உகரு)

சந்திரன் வருகை

460. குமுதப்பரப்புமிதழ்¹ குவியப்

பணிப்பதொரு குளிர்கூருமால்

அமுதக்கதிர்க்கடவுள் ரவிகட்

கிரட்டிதனி யறைகூறவே.

குமுதவிதழ் குவிகைக்குக் காரணம் சீதமிகுதி. அமுதக்கதிர்க்கடவுள் - சந்திரன்; அமிர்தகிரணனென்பது அவன்பெயர். தனியென்னுஞ்சொல்லிற்குப் பன்னிருவரையும் என் சீதத்தாலே வெல்வேனென்பது கருத்து.

(வி - கு.) மூ. குமுதப்பரப்பும் : உம்மை உயர்வுசிறப்பு. அறைகூறல் - பொர அழைத்தல். (பி - டி) 1 ‘குவியக் குளிப்பதொரு குளிர்கூருமா’ (உகசு)

ஏகாதசருத்திரர் வருகை

461. எரிகக்குமுக்கணின ரிடியொக்கு

முக்குடுமி யெறிவேலினோர்

செருவிற¹ குருத்தெதிர்வர் சிலமுத்

தெருத்தர் பதினொருதேவரே.

எரிகக்கு முக்கணினரென்றது நிக்கிரகமல்லாது அனுக்கிரகிக்கமாட்டாத கண்ணினரென்றவாறு. முக்குடுமியெறிவேல் - சூலப்படை. முத்தெருத்த ரென்றதனால் மகாதேவர் வாகனம் இளமைநீங்காததென வுணர்க.

எனவே பதினொருவரும் ஈசவரனைச் சாரக் காட்டும் வேடத்தரென உணர்க.

(வி - கு.) மூ. குடுமி - தலை. செருவிற்கு உருத்து எதிர்வர். சில - சின்மையை யுடைய; சின்மை - சிறுமை. முத்தெருத்தர் - முதுமையை யுடைய எருதுகளையுடையவர்; “முத்தெருத் தெற்றியே”, “முத்தெருத்துப் பேய்.” (தக்க. 580, 789.)

உரை. நிக்கிரகம் - அழித்தல். மகாதேவர் வாகனம் இளமைநீங்காததென்பது, “மழலைவெள்ளேறணியடிகள்”, “பைங்கணதொரு பெருமழலை வெள்ளேற்றினர்”, “மழலையேற்று மணுளன்” (தே.), “வெண்ணர்மழ ளிஷ்டையை மேல்கொண்டு” (ஆதியுரை, 34), “இணையாதுமின்றிச், சுமக்

கின்ற பிள்ளைவெள் ளேறு” (காரைக். திருநிரட்டை 19), “மழவிடைமேல் விண்ணவர்க டொழுகின்றான்”, “மழவிடை யுடையான்”, “பழையமழ விடையேறி”, “மழவிடை யுகைத்துச் சென்றார்”, “மழவிடைமேல்”, “மழவிடையார்”, “வெற்றி மழவிடை வீரட்டர்” (பெரிய. மனுநீதி. 45, எறிபத்த. 1, மானக்கஞ்சாரம். 31, அரிவாட்டாய. 21, ஆனாய. 40, திருநா. 48, 135), “மூவா வெருதும்” (தனிப். ‘மேற்பார்க்க’) என்பவற்றாலும் அறியப்படும். (பி - ம்) 1 ‘கதிர்த்தெழுவர்’ (2கௌ)

குபேரன் வருகை

462. மறவைத்தனித்திகிரி வளை யொத்த
திரட்டைநிதி ¹வரவாளிலே
பறவைக்கழுத்தில்வரு மரியொத்தி
யக்கர்குல பதிபோதவே.

மறம் - வெற்றி. வை - கூர்மை. தனித்திகிரி - திருச்சக்கரம். வளை - சங்கு. இவ்விரண்டிற்கும் உவமை பத்மநிதியும் சங்கநிதியும். ஆளென்றது நரனென்னும்பெயருடைய யக்ஷனை. ஏறிப்போதுவான் வைசிரவணன். நரனுக்கொப்புக் கருடாழ்வான்; வைசிரவணனுக்கொப்புழி விஷ்ணுக்கள்.

(வி - கு) உரை. நரன் என்னும்யக்ஷன் : “இருநிதிக்கிழவனியக்கர்வேந்தன், வடதிசைத்தலைவ னரவாகனனே” (பிங்கலநீதை, 195.) வைசிரவணன் - விச்சிரவருனிவருடைய மகன் குபேரன்; (பி - ம்) 1 ‘வரவாளிலே பறவைக்குலத்தில்வரு’ (2கஅ)

யமன் வருகை

463. அரிகட்குவைத்தவெழு நரகக்குலப்
பகுதி யணியேழிறிதே
டெரிகட்பணைத்தபட ரெருமைப்
பகட்டின்மிசை யமனேறவே.

அரிகளாவார் ஆவடதரென்பார் சிலர்; அதற்குக்காரணம் அரிகுலத்தினுபென்பது. இன்னம் அரிகள் புத்தியாகர்ஷணப் பொருளை அரிப்பரென்பார் சிலர். இனி அரிகளாவார் விஷ்ணுக்களென்பாருமுள்ளர்; கள்ளென்பது பன்மை அடைசொல். எழுநரகப்பகுதி - நரகபாலராய் நாகிற் புக்காரை வியசனப்படுத்துவார் தொகுதி. இவரில் எழுபதிற்றேழு நூற்றுத்தொண்ணூறு வெள்ளத்தார் பிரதானர். இவருள் ஒரத்தர்க்கு ஒரு வெள்ளம் சேரியுண்டு. இதனை ஆருணகாண்டமானவேதத்திற் கண்டு கொள்க. இவர்களுடன் கூடவந்தான் யமராசன். எரிகண் - எரியுங்கண். படர் - தறுகண்மை.

(வி - கு) உரை. ஆருணகாண்டம் : வேதத்திற் சூரியனுடைய தோத்திரமாகவுள்ள ஒரு பகுதி. (2கக)

மேகங்கள் படையாக வந்தமை

464. முடியிட்டு ¹முட்டவரு முதுகற்கு

வட்டுமலை முதல்நாறும்வீழ்

இடியிட்டுவெட்டுவன வெரியிட்டு

ருக்குவன வினமேகமே.

எ - து பூமியிலேநின்று சென்று தம்முடைய சிகரங்களான பலதலைகளாலே தங்களை முட்டுதற்குவருவனபோலும் மலைகளைக் கீழ் அடி ஊசிவேரளவும் வீழப்பட்ட இடியுருமேற்றினாலே வெட்டவல்லனவாய் அங்குப் பிறந்த அக்கினியினாலே உருக்கவல்லவுமாயிருக்கும் மேகங்கள் இனமினமாகப்புறப்பட்டுப் படையெழுந்தன எ - று.

வருமென்றது வாராமரபின வரக்கூறுதலெனவுணர்க. (தொல். எச்ச. சூ. 26.)

கிடாய்போல முட்டவருமலையைக் கிடாயை வெட்டுவதுபோல வெட்டிக்கொன்று பட்டபின்பு கிடாயைச் சுடுவதுபோல உருக்குவனவெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. ஊசிவேர் - மிகச்சிறியவேர். (பி - ன்) 1 'முட்டவரு' (உஉ0)

மலைகள் அணிவகுத்து வந்தமை

465. கரியைத்தொகுத்துழவை கருலப்

¹பெருக்கியுயிர் கவர்யாளியோ

டரியைப்பரப்பியதி ரருவிக்

குலக்கிரிக ளணிகூரவே.

எ - து தம்பக்கலுள்ளயானைகளைத் திரட்டிப் புலிகளைநெருங்கப்பெருக்கிப் பிராணிகளைக் கொள்ளைகொள்ளவல்ல யாளிகளுடன் ராசசிங்கங்களை யும் பரப்பி அருவியாலே முழக்கவல்ல பருவதகுலங்கள் அணிவகுத்து யுத்தத்துக்குச் சிறப்படைய எ - று.

பெருக்கியென்றது நெல்லைப் பெருக்கியென்றும் போலத் திரட்டியெனவுணர்க.

(வி - கு.) மலைகளும் போர்செய்தமை 484-ஆம் தாழிசையால் விளங்கும். (பி - ன்.) 1 'பரப்பியெ திர்கவர் யாளியோடெரியைப்' (உஉக)

வேறு

466. தொக்கமேக மாகவெளி சுற்றுமோடி மூடிவன

துர்க்கம்யாவும் வேவவெரி துற்றுவேறு ¹மேறுகொடு

மிக்ககோடு கோடிபல வெற்பநேக பாகைபட

வெட்டிவாரி ²வாரிவர விட்டுவீசி மேல்விழவே.

எ - து முன்னம் என்னாற்சொல்லப்பட்ட மேகமெல்லாம் திரண்டன ; திரண்டு ஆகாசவெளியைச் சுற்றுப்போய்மூடி வனதுர்க்கமுதலாகக்

கொண்டு நிரைத்து உலகிற்கோடுகளெல்லாம் வேவ நெருப்பைச்செலுத்தி முற்பட இடித்துப் பின்னை வேறுபட்ட உருமேறுக்களாலே மிக்க கவுடு களைபுடைய கோடிக்கணக்கான பலமலைகளை வென்று அநேகம்பிளவுபட வெட்டிச் சமுத்திரசலத்தை வாரிவிட்டு மேலேவீசி மேல்விழ எ - று.

எனவே வனதூர்க்கம் கிரிதூர்க்கம் சலதூர்க்கமென்னப்பட்ட மூன்று அரணங்கலையும் மேகங்களே அழித்தனவென்றவாறு.

அநேகம் பாகை யென்றன இரண்டும் ஆரியச்சொல் ; ஒன்றல்லவை பலவென்பது தமிழ்நடையெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. வனதூர்க்கம் - காட்டரண். பாகை ; பாகம் என்ற வட சொல்லின் சிதைவு ; “ முகபாகை ” (நக். 3.)

உரை. முன்னம் என்றது 464 - ஆம் தாழிசையை. இங்கே கூறப் பட்ட மூன்றரணங்களும், “ மணிரீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற், காடு முடையதரண் ” (குறள். 742) என்பதிலும் வந்துள்ளன. ஒன்றல்லவை பல வென்பது தமிழ்நடை : “ ஒன்றல் லாவை பல தமிழ்நடை வடநா, விரண்டல் லவைபல வென்றிசி னேரே ” (யா. கா. மேற்.) (பி - ன்.) 1 ‘ வேறு கொடு ’ 2 ‘ வாரி விட ’ (உஉஉ)

துவாதசாதித்தர் படையெழுச்சி

467. பைத்தசோதி யாறிருப திற்றுநாறு காயவிரை

பச்சைவாசி நாலிருப திற்றுமேலு நாலுறழ

அத்தசால மீரருகு ¹மத்ரசாலம் வீசிவர

வர்க்கத்வாத சாதிபரி ரட்டியாறு தேர்விடவே.

எ - து சோடித்தசோதி பன்னீராயிரமும் உஷ்ணஞ்செய்யக் கடுப் பினைபுடைய பச்சைவன்னக் குதிரைகள் எண்பத்துநாலும் பொருதுவரக் கைகளின் விசாலம் இரண்டருகும் ஆபுதப்பரப்புக்களை வீசிவர ஆதித்தர் பன்னிருவரும் பன்னிரண்டுதேர்களை மேல்கொண்டு வரவிட எ - று.

பைத்தசோதியென்றதனைப் பசுமைநிறமெனக் கொள்வாருமுளர் ; அது பொருளன்று ; ஆதித்தர் சிவந்தல்லதிரார் ; “ பைத்த பாம்பின் றுத்தி யேய்ப்ப ” (பொருந. 69) என்பது கொள்ளாராயின், “ மலேதோன்றப் பைத்தக மெரிப்பவும் ” என்பது கொள்வாராக ; இது குண்டலகேசி. அத் தம் - கைகள். அத்தசாலமென்றதில் சாலமென்றது விசாலமென்பதனைத் தலைக்குறைத்தவாறு. அத்திரசாலம் - அத்திரக் கூட்டம்.

(வி - கு.) மூ. சோதி ஆறிரு பதிற்றுநாறு : “ சூரியர்கள் பன்னிருவர் பன்னிரண் டாயிரஞ் சுடரொடுஞ் சூழ்வருவரே ” (நக். 78.) அத்தம் - ஹஸ்தம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு. வர்க்கத்வாதசாதிபரி : “ வர்க்கலோககோடி ” (நக். 469.)

உரை. கடுப்பு - வேகம். (பி - ன்.) 1 ‘ வச்ரசாலம் வீசிவரும் வர்க்க நான்மை மூவரு மிரட்டி ’ (உஉஉ)

அட்டலோக பாலகர் படையெழுச்சி

468. சுத்தஞான போதர்கழல் சுட்டியானை தோறுமிடு

தொட்டிதோறு மேறியிடை தொட்டகார்மு காசனியர்

¹அத்தசாம கோடியென நிற்பராவ நாழிகையி

லப்புமாரி தூவிவரு மட்டலோக பாலகரே.

சுத்தனான போதர் - மகாதேவர். சுட்டுதல் - நினைத்தல். இந்நினைவுக் குச் செயப்படுபொருள் கழல் ; கழலென்றது வீரக்கழலை.

௭ - நு மகாதேவருடைய வீரக்கழலைநினைத்துத் திக்கயமான எட்டாணைகளின் முதுகிலிட்ட இலகடவிசியிலேறி இடையேபிடித்த வில்லென்னும் இடியுருமேற்றெலியையுடையராய்ப் பொருளுடைய சாமவேதத்துத் தனுர்வேத கோடியைப்போல நிற்பர். மிறகு கட்டின ஆவ நாழிகைபிலுண்டான சரவருஷத்தைத்துவிப் பொருதற்கு வரும் எட்டுலோகபாலகர்களும் ௭ - று.

எனவே லோகரட்சையும் தனுர்வேத வில்வலியும் அவர்கள் பெற்றது, அட்ட மூர்த்தத்தை நினைத்தெனவுணர்க. தொட்டியென்றது தொட்டி மானிகை போல்வதென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. கார்முகாசனியர் - கார்முக அசனியர் ; கார்முகம் - வில். ஆவநாழிகை - அம்பருத்துணி.

உரை. மிறகு - முதுகில். (பி - ம்) 1 'அத்தகோடி' (௨௨௪)

வருணராசன் மச்சராசனோடு வருதல்

469. முற்றுமேரு வாதினை முக்கவாரி யூழியெரி

முத்தனீல மோலியென ¹முட்டவோத மீதெரிய

மற்றையால காலவெரி வர்க்கலோக கோடிசுடு

மத்தசாக ரேசனோடு மச்சராசன் மேல்வரவே.

மேருபருவத முதலான எல்லாமலைகளையும் முழுக்கும்படியாக முற்பட்ட உகாந்தப்பிரளயாக்கினி ஈகவரனுடைய திருச்செஞ்சடையென அழகுபெற. எனவே ஊழித்தீயில் ஆடியருளுமிடத்துப் புகைசுற்றிச் செஞ்சடை கருஞ்சடையாயது உவமை; புகை கடல்; சடை நெருப்பு. இப்படியே தீ கடலோதநீர்க்குறுப்பு முட்டும்படி மேலெரிய. மற்றை ஆலக்கால வெரியாவது அக்கடலிற்றேன்றிய ஆலத்தைப்போன்ற வடவாமுகாக்கினி. மற்றையென்னும் சொல்லால் முன்னை ஆலமும் வடவையும் கடலோடும் சம்பந்த முடையனவெனவுணர்க ; ஆலக்காலென்பதில் ககரம் தொக்கது. வர்க்கலோக கோடி சுடுதலாவது லோககோடிவர்க்கங்களைச் சுடுகை. அன்றியே வர்க்கம் பசாசுமாம் ; தீயென்பாருமுளர். மத்தசாகரேசன் - உன்மத்தனாகிய கடலரசன் ; அவன் வருணராசன். அவனுடனே அக்கடலில் மச்சியராசனும் மகாதேவருடைய பேய்ப்படைமேலே யுத்தோன் முகனாகி வந்தான்.

(வி - கு.) மூ. ஊழியெரி முத்தனீல மோலியென : “ எரியகைத் தன்ன வலிந்துவிளங்கு புரிசடை ” (அகநா. கடவுள். 10), “ ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை ” (புறநா. 56 : 1.) உரை. ஆலமும்.....கடலோடும் சம்பந்தமுடையனவெனவுணர்க : 284 - ஆம் தாழிசையில், ‘ அமிர்து கடைந்தது லவணசமுத்திரத்தென வுணர்க ’ என்பதற்குக் காட்டிய மேற்கோள்களுள் இவ்விடத்திற்கு ஏற்றன கொள்க.

(பி - ம்) 1 'முட்டமோத'

(௨௨௫)

இந்திரன் யானையை ஊர்ந்து வருதல்

470. தக்கன்யாக சாலேவினை தப்பமாடு சாமரைகள்

தைப்பவீசி மீதுவிரி சத்ரசாயை ¹தோயவுடன்

மக்கள்யானை சூழவர மற்றைநாலு கோடுடைய

மத்தயானை யேறிவரும் வச்ரபாணி வாசவனே.

யாகசாலையினது தொழில் தப்புதலால் தேவேந்திரன் ஈசுவரன்மேற் படையெடுத்து வந்தானென்பது இதன் கருத்து. தைப்ப - தைக்கும்படி; தைப்ப வீசி வரவென இயைக்க. சத்திரம் - குடை. மக்களாவார் வயாந்தக னும் சயந்தகனும் வசந்தனும் விசித்தனுமுதலாயினோர் சசிதேவிமக்கள்; இனி உருவசிமுதலாயினர்மக்கள் ருசியும் ருசிதனும் உத்தமாங்கதனும் ருந் யும் பூமியுமுதலாயினர் நார்பத்தொன்பதின்மர் உளர். அந்தப்புராணம் விஷ்ணுபுராணத்திற் கண்டுகொள்க. மற்றைநாலுகோடென்றது பிறயானை களுக்கு இரண்டுகொம்பென்பதை நினைந்து; “மற்றை யென்னுங் கிளவி தானே, சுட்டுநிலை யொழிய வினங்குறித் தன்மே” (தொல். இடை. கு. 16) என் பதனால் உலகத்தில் யானைகளையன்றித் திக்கயங்கள் எட்டும் இதன்திறமென உணர்க. வச்சிரபாணி வாசவனென்றது இந்திரன் வச்சிரபாணியாய் வந்தானென்றவாறு; யுத்தத்துக்குரியபெயர் இது.

(பி - டி) 1 ‘தோறுமுடன்’

(22௬)

வேறு

திருமால் தம்சேனையை ஏவுதல்

471. அங்கண்வாசவற் கினையவாசவற்

காகவாகவஞ் செய்கபோயெனத்

தங்கள்சேனையின் ¹பின்புநின்றதன்

றானையேவினன் சக்ரபாணியே.

எ - து முன்பு புறப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய தம்பியான உபேந்திர னுக்குப் படைத்துணையாய் யுத்தஞ்செய்கவென்னத் தங்கள் தந்திரத்துக் குப் பின்னேநின்ற கடைக்கூழைத்தந்திரத்தை ஏவியருளினான் மகாவிஷ்ணு எ - று.

தங்களென்றது ஸ்ரீ பலதேவரையும் சேனாபதியாழ்வாரையுமெனக் கொள்க.

(வி - கு.) உரை. சேனாபதி யாழ்வார் - விஷ்வக்சேனர்.

(பி - டி.) 1 ‘பின்புநின்றதன்’

(22௭)

பிரமன் போருக் கெழுதல்

472. சக்ரபாணியுட னேசகத்ரயந்

தருதசப்பிதா மகர்கடம்மொடும்

பக்கமாமுனி கணத்தீர்த்தம்மொடுங்

கூடியின்றனன் பதமயோனியே.

எ - து விஷ்ணுக்களுடனேகூடப் பத்துப்பிரமாக்களான தன்மக்களும் தன்பகூமான ரிஷிகளும்கூட நின்றான் பிரமா எ - று.

பதமயோனியென்றது பிறந்தவழிக் கூறல்; அதுதான் இருபெய ரொட்டு ஆகுபெயர். (22அ)

வீரபத்திரதேவருடைய படைகளின் செயல்

473. உம்பரும்பெரும் படையுயிப்படி

யுடன்றுநிற்கமற் றவரையூடறுத்

தெம்பெரும்படைத் தலைவரானகும்

போதராதிக ளிரைத்துமண்டியே.

உம்பராவார் இந்திராதி பிரமாதி தேவர்களும் விஷ்ணுக்களும். பெரும் படையென்றது அரிப்பிரமாதித் தம்பபரியந்தம் பிரபஞ்ச வத்துக்களெல்லா வற்றையு மெனக்கொள்க. உடன்று - கலகித்து. எம்பெரும் படையென் றது இது சொல்லுகின்றபசாசின் வார்த்தையெனவுணர்க. கும்போதராதி களாவார் : கும்போதரர், குண்டோதரர், மகோதரர், விசித்திரகர்ணர், வீயாக்கிரமுகர், சிங்கமுகர், கசகர்ணர், பட்சபாட்சர் முதலாயினர்; இவர் கள் பூதகணநாதராகிய பூதபதிகளெனவறிக. இரைப்பென்றது போர்செய் யோசனையை.

(வி - கு.) இதுமுதல் 510-ஆம் தாழிசைமுடிய வீரபத்திரதேவருடைய படைகள் யுத்தஞ்செய்து தேவர்களை அழித்தல் சொல்லப்படும்.

மு. மண்டி - மிக்குச்சென்று : “மண்டமர் கடந்தநின் வென்று டக லத்து” (முருகு. 272.) (22க)

வேறு

474. அருக்கனப் பரப்படையப் ¹புயத்துறவிட் டடைத்தே
உருக்குமெரிப் பிறப்பொளிபுக் குழிப்புகவிட் டுளைத்தே.

மகாதேவர்க்குப்பின்பு லோகத்தில் உயர்ந்தபொருளாயுள்ளது ஆகாச மொன்றுமே. அஃது அருபியாகும்; இஃது எல்லாச்சமயிகளுக்கும் ஒக் கும்; அருபமென்கை புத்தர்க்கும் ஒக்கும்; ஆதலால் ஆகாசத்தை அருவென் றர்; எனவே அல்லாதனவெல்லாம் உருவாயின. இந்த ஆகாசம் தேவர் கட்டு வாசத்தானமாகி மச்சியத்துக்குச் சலம்போலவும் பட்சிகட்டு ஆகாசம் போலவும் ஏவியோர்க்கு ஈகவரன்போலவும் அவர்கட்டு நின்றுபலஞ்செயலான இடங்கொடுப்பதென நினைத்து அதற்கு மலைதேடி மலைகிடையாதாகப் பூத கணநாதர் தங்கள் திருப்புயங்களையிட்டு அதனை அடைத்துப் பின்னை ருப முடைய வத்துக்களெல்லாவற்றையும் ஒக்க உருக்கவற்றான அக்கினிச்சுவா லையைத்தொடர்ந்து சென்று அவை அஞ்சியோடிப்போகத் திகந்தங்களிற் புரும்படி கதறிக் கர்ச்சித்தார்.

இது சிங்கநாதம்பண்ணுகை. இவ்வோசைக்காற்றில் அக்கினி அவிபும். திருத்தோளால் அடைப்பர் பரமாகாசத்தையுமெனவுணர்க.

(வி - கு.) மு. அருக்கனப்பரப்பு-அருவமாகிய ஆகாயப்பரப்பு; ‘ஆகா யம் தனக்கு வடிவின்றென்னுந் தன்மை’ (முதுரை. 678. ந, உரை.) ககனப் பரப்படையப் புயத்துற விட்டடைத்தே: “வானமும்.....தூருமே யவன்

பெரிய தோள்களால்” (கம்ப. மராமரப். 80), “அடல்செய்திண்புய மெண்டிசா வெளிமுக மடைப்ப” (திருக்குற. தக்கன் வேள்வியழிந்த. 11.) பிழப்பொளி - பிழம்பு ஒளி.

உரை. மச்சியத்துக்குச்சலம் போலவும் : “பெருநீ ரறச்சிறு மீன்றுவண் டாங்கு” (திருவா. நீத்தல். 26); “பங்கயப் பாசடைப் பாய்தடநீயப் படர்தடத்துச், செங்கய லன்றே கருங்கயற் கண்ணித் திருதுதலே” (திருச்சிற. 203); “நீருள வெனினுள மீனும்”, “வானீர் சுண்டி மண்ணை வறநி மறுகுற்ற, மீனே யென்ன” (கம்ப. நகர்நீங்கு. 156, தைலமாட்டு. 64.) எளியோர்க்கு ஈசுவரன் போலவும் : “அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட்சேயம்” (முருகு. 271), “எளியா வலியா மிறைவா” (பெரிய. எறிபத்த. 16), “எளியரை வலியர் வாட்டின் வலியரை யிருநீர் வைப்பி, னளியறத் தெய்வம் வாட்டு மெனுமுரை” (காஞ்சிப். கடவுள்.); “ஏழைப்ப்காளன்” என்ற பழமொழியும் இங்கே கருதத்தக்கது. பலம் செயலான இடம் : “சிறைநல்லுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்தர், உறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது” (குறள். 499.) சிங்கநாதம் - சிங்கம்போன்ற கர்ச்சனை; 510-ஆம்தாழிசையிற் சிங்கநாதம் செய்தல் கூறப்படும்; “சிங்கமென்னு மாறெழுந்து சிங்கநாத முஞ்செய்தான்” (வி. பா. வாரணுவத. 61); சிங்கநாதமென்னும் ஊதுகருவி வேறு. (பி - டி) 1* “புயதவயம்விட்” (2௬௦)

475. தனித்துரகத் தடத்தெரியைத் தழைத்தெரியச் சமைத்தே பணிப்பரவைப் பரப்பினிடைக் கடைக்கனலைப் பழித்தே.

எ - து தனியே ஒன்றுகிச் சமானமின்றி இருக்கும் குதிரைத் தடத்து நெருப்பான வடவாமுகாக்கினியை எரிந்து அவிந்து எரிந்து திரிவதனை எரித்தேபோம்படிசமைத்துப் பின்னை ஏழாகி எழுகடலிலும் இடைக்கிடந்து ஓரம்பண்ணும் உகாந்தாக்கினிகளை உஷ்ணமில்லையெனப் பழித்து விட்டு எ - து.

எனவே முன்புசெய்த சிங்கநாதவாதமே சென்று இவையிறைஅழித்த தெனவுணர்க.

வடவாமுகாக்கினியென்பது பெட்டைக்குதிரையின் முகம்போலும் ஓர் அக்கினி குண்டத்திலிருத்தலாற் பெற்றபெயர். வடவைத்தீயைத் தனியென்றது ஊழித்தீ ஏழாயினவற்றைக்கருதி; அக்கினிதேவனுக்கு நாக்கு ஏழென்பது வேதம்; “ஸப்தஜிஹ்வா” என்பது சாமவேதம்.

(வி - கு.) மு. தடவு - ஓமகுண்டம்; “வடபான்றுனிவன் தடவினுட் டோன்றி” (புறநா. 201 : 8.); இச்சொல்தட, தடாவெனவும் வழங்கும்; “தடவளர்முழங்குஞ்செந்தி” (ரீவக. 2373.) இதனால் வடவாமுகாக்கினியும் ஊழித்தீயும் வெவ்வேறென்று தெரிகின்றது. உரை. ஸப்தஜிஹ்வா : “உதவகன் மனஞ்சயன் வசுவெருநா” (திவாகரம்.)

(பி - டி.) 1* “தடக்கயலைப்”

(2௬௧)

சுக்கிரபிரகஸ்பதிகளைப் புதுகணங்கள் அழித்தல்

476. செயிர்த்துதரத் தெரிச்சுரர்பொற் சிகைக்கதுவச் சிரித்தே உயிர்ப்பிவிணைக் குருக்களையிட் டுருக்கிகரத் துரைத்தே.

எ - து கோபித்துத் தங்கள்வயிறுகளில் அக்கினி சென்று சுடர் விட்டு மேலைப்பிரமாண்டமுகட்டளவும் நின்ற தேவர்தலைகளைக் கதுவிச் சுடும்படி சிரித்தருளிப் பின்னை மூக்கிரண்டிலுண்டாகும் அக்கினிச்

சுவாசங்களாலே சுக்கிர பிரகஸ்பதிகளை ஒக்க உருக்கி வெள்ளியும் பொன்னும் ஒக்க உருக்கினால் எத்தனைமாற்றுப் போதுமென்று உரைத் தறிவாரைப்போலத் தங்களின் ஒருவிரலின் உகிரில் உரைத்துப்பார்த்து எ - று.

சிரிப்பு - அட்டகாசம். ஒருகிரென்றது இணைக்குருக்களென்றதனும் பெற்றதெனவுணர்க. வெள்ளி அசுரகுரு. வியாழம் தேவகுரு; எனவே அசுரரும் அசுரேந்திரரும் ஒக்க யுத்தம் செய்தாரெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. வெள்ளியும் பொன்னும் என்பன முறையே சுக்கிர னுக்கும் பிரகஸ்பதிக்கும் பெயரென்றல் இங்கே அறியற்பாலது. எனவே அசுரரும்.....ஒக்க' யுத்தஞ்செய்தார் : 248-ஆம் தாழிசையில், வேள்வியில் அவிப்பாகம் உண்ணலாமென்று அசுரர்களும் வந்தார்கள் என்று கூறி யிருப்பது காண்க. (உகஉ)

அசுரர்களை அழித்தல்

477. திறத்தவுணக் கணத்துருவச் செறித்துகிரைப் பறித்தே
புறத்தகிரிப் புகக்குருதிப் புதுப்புனல்கொப் புளித்தே.

எ - று பதின்மூன்றுதிறத்தினராய்க் கூட்டங் கூட்டமாக நின்ற அசுரருடைய உடம்புதோறும் திருக்கைகளின் உகிர்களைச்செறித்து அவ் வுகிர்களைவாங்கி நரம்புவிட்டு ரத்தம்வாங்கி வாய்க்கொண்டு அவர்களுடைய ரத்தம் அமுதமுண்ணாத உடம்பிலுதிர்மாதலால் ரசமின்றியிருத்தலின் சக்கரவாளவெற்புக்கு அப்புறம்போக உதிரத்தைக் கொப்புளித்து உமிழ்ந்து எ - று.

உருவச்செறித்தென்றது அசுரர் உடம்பின் அருமையை நினைத்தென உணர்க. புறத்தகிரியென்றது மொழிமாற்று. அன்றியும் மலையும் மலையைச்சார்ந்த இடமும் குறிஞ்சியென்றதுபோலவும் கொள்க. அவ்வளவும் கொப்புளித்தலாற்பயன் பூதகணநாதருடைய தீர்க்காயுத்தன்மை; இது வைத்தியசாத்திரப்பொருள்.

(வி - கு.) மு. புறத்தகிரி : திகிரிப்புறம்.

உரை. மலையும் மலையைச்சார்ந்தஇடமும் குறிஞ்சி : “வரையே சுரமே புறவே பழனம், திரையே யவையவை.சேர்தரு மிடனே, வெனவிரைவகைத் தணியிய லிலமே” (நம்பி. கு. 9.) கொப்புளித்தலாற் பயன் : ஒருவன் உமிழ்நீர் அவன் மேலே வீழ்ந்தால் விரைவில் அவனுக்கு மரணமுண் டென்றும் அது தூரத்திற்சென்று வீழ்ந்தால் அவனுக்குத் தீர்க்காயு வுண் டென்றும் ஆயுர்வேதம் கூறும். இவை, “தப்பாது வாய்நீர்தான் ருக்கித் தன் மேல்விழினே, ஒப்பாகத் தனுமறைவி நெழிந்திடுவன் மதியாறிற், செப்பாகத் தானிருக்கச் சேர்ந்தநிழ லலைந்திடினும், அப்பாகேள் சாவு நிச மறிந்துகற்பங் கொண்டிடே”, “உண்மைகேள் வாய்திரையிழிந் திடவே நோயுள்ளோன், நண்மையாத் தூரம்போய்த் தாக்கு மென்றி சாவில்லை” (குணவாகடத்திரட்டு, 48, 58) என்பவற்றால் அறியலாகும்.(உகக)

கருடனையும் நாகங்களையும் அழித்தல்

478. கொதித்துவணக் கொழுப்பரிபொற்

கொடிக்குமுறக் குமைத்தே

கதித்துராகக் கழுத்தின்முடிச்

கவர்ப்படையக் கழித்தே.

எ - து கருடபகவானு, ஸ்ரீ விஷ்ணுவினுடைய உத்தமத் துவசமான பட்சிமாராசன் குரல்விடும்படி அவனைக்குமைத்துப் பின்னை அவனுக்கு உணவான நாகராசாக்களையும் சிறிதுகோமித்துக் கழுத்துக்களிறு பலதலைப் பரப்புக்களை அடைய வெட்டிக் கழித்து எ - று.

கொதிப்பு - மிக்ககோபம். கொழுப்பு - ஸ்ரீ; ஆகுபெயர்; ஸ்ரீ : அரிக்கு வாகனமும் துவசமுமாகவிருத்தல். குமுறுதல் - வாய்விடாது உள்ளேமுரலுதல். முடிக்கவர்ப்பு - பல பணத்தலைகள்.

(வி - கு.) ஸ. கொதித்து உவணம் கொழு பரி எனப்பிரிக்க. குமைத்தல் - வருத்ததல் : “கோவாய் முடுகியடுதிறம் கூற்றங் குமைப்பதன்முன்” (திருநா. தே.) (பி - ம்) 1 ‘குமைத்தே’.

(உகச)

பூதகணங்களின் செயல்

479. ¹ கலத்தமிர்தப் பரப்படையக் கவுட்புடையிற் கவிழ்த்தேழ்
பிலத்துருவப் பிளப்பியடிப் பிடித்துதிரப் பிதிர்த்தே.

அமிர்தகலசக்கள் நாகலோகத்திற் பண்டு கருடன் கொண்டுபோய் வைத்தன; அவை ஆயிரங்கோடி அமிர்தகலசம்; ஒரு பிலத்துவாரத்தில் வைத்தன; கீழ்விழ்விழ இரட்டியிரட்டியாக ஏழ்பிலத்துவாரத்திலும் வைக்கப்பட்டன. அவையெல்லாம் ஒருபூதநாதருடைய கொடிற்றின்புடைபுக்களவென உணர்க. உதிரப்பிதிர்த்தலாவது நாகத்தவர் இருப்புச் சுவரவை ஏழும் ஒருதிரளையாகத் திரட்டிப்பின்னைப் பரமானுக்களாகப் பிதிர்த்தல்.

(வி - கு.) ஸ. நாகலோகத்தில் அமுதமுண்டென்பதை, 362-ஆம் தாழிசையாலும் அதன் விசேடக்குறிப்பாலும் அறியலாகும்.

உரை. திரளை : “திரளை கையிலுண்பவரும்” (திருநா. தே.)

(பி - ம்.) 1 ‘கலத்தமிர்தப்’

(உகரு)

அரக்கர்களையும் வித்தியாதர்களையும் அழித்தல்

480. அரக்கருரத் தரத்தமடுத் தழுக்கையெயிற் றரைத்தே
புரக்ககனப் பொருப்பர்களைப் பொடித்தெரிகட் பொரித்தே.

அரக்கர் - இராக்கதர். உரம் - நெஞ்சு. அரத்தம் - உதிரம். மடுத்தல் - குடித்தல். அழுக்கு - உடம்பு. எயிறு - பல. புரக்ககனப்பொருப் பராவார் வித்தியாதரர்; புரமென்றது மலைமேல் அன்னவூர் இன்ன ஆரென்று நாமமிட்டிருப்பனவற்றை; அவை சண்டிசிக்கபுரம் பௌத்த புரம் முதலியன.

பொடித்தும் கண்ணெருப்பிற் பொரித்தும் தின்றாரென்பது.

(வி - கு.) ஸ. அழுக்கு : “பொறியிலா வழுக்கை யோம்பி” (திருநா. தே.), “அழுக்கடை யாம் லாண்டுகொண்டருள்பவன்” (திருவா. கீர்த்தி.)

(உகச)

481. ¹ கனத்தகளக் கொளுத்திலறக் களிற்றணியைக் கடித்தே
இனத்தகுறைப் பிறக்கமெயிற் றெதிர்ப்பவயிற் றெடுத்தே.

கனம் - பாரம். களம் - கழுத்து. கொளுத்து - மூட்டுவாய்க்குரல் வளை.

௭ - து ருரல்வளை அறும்படியாகக் களிற்றணிகளைக்கடித்துப் பின்னை அந்தயானையினத்தின் உடற்பெருமையான மாங்கிசங்களை வாயிற்பல்லி னாலே வந்து எதிர்க்கும்படி நின்றெடுத்து ௭ - று.

எயிறென்பதைக் கடித்தற்கும் எதிர்த்தற்கும் ஒக்கக்கொள்க. இவை வித்தியாதர யானைகள். கனத்தகனக் கொளுத்தென்று பாடஞ்சொல்லு வாருமுள் ; கனம் - மேகம்; கனக்கொளுத்து - மேகக் கொளுத்து ; அன்றி யேயும் கனத்தகனமென்று கொண்டு, கனம் - இரும்பு, களம் - கழுத்து ; இரும்பு போன்ற கழுத்தென்றலுமாம்.

இதன்பயன் யானைக்கழுத்தறக்கடித்தல் அருமையென்பது.

(மி - ம்) 1 'கனத்த கனக்கொடிற்றிலற' (௨௩௭)

சூரியனுடைய வெம்மையையும் சோதியையும் அழித்தல்

482. அழித்தமதிக் கதிர்க்குளிரிட் டருக்கருருப் பவித்தே
விழித்தவெயிற் ¹ப்ரபைக்கனலைப் பணிப்ரபையிட் டவித்தே.

௭ - து உண்டு அழிவுண்ட சந்திரகிரண சேதங்களாலே ஆதித்தியரு டைய உஷணத்தை அழித்துப் பின்னை ஆதித்தியர் பக்கலில் வெயிற்சோதி யைச் சந்திரனுடைய நிலாச்சோதியாலே அழித்து ௭ - று.

உருப்பு - உஷணம். பணிப்பிரபை - நிலா.

(வி - கு.) மூ. பணிப்ரபை : "பணிச்சுடர்." (தக்க. 485.)

(மி - ம்) 1 'பணிப்ரபையிற் பணிப்ரபையிட் டெரித்தே' (௨௩௮)

வசுக்களையும் ஓகாதசருத்திரர்களையும் அழித்தல்

483. தகட்டுமுடிப் பசுக்கள்வசுக் களைத்தழுவிச் சமைத்தே
பகட்டினொடித் துருத்திரரைத் திருக்கைமுடப் படுத்தே.

தகடு - மின்னும் பொன். பசுக்களென்றது ஓரிடத்திலும் வெற்றிக் கீர்த்தியில்லாரென்றும் ரிஷிகளாலே சாப்பிடுவாரென்றும் கூறியவாறு. வசுக்கள் - அட்டவசுக்கள் ; அவர்களேத்தழுவிச் சமைத்தலாவது தழுவ விலே சமைந்தது அவர்கள் பலமென்பது. பகட்டினொடித்தென்றது சந்து களில் ஒடித்தென்றவாறு. பகடென்பதை எருதாக்கி, ஏகாதச ருத்திரர்க ளுடைய எருதுகளை ஒடித்து அவற்றின் கால்களென்ன அவர்கள்கைகளை யும் ஒடித்தென்பாருமுள் ; இன்னென்பதை உவமையாக்குக. திருக்கை யென்றது ஆட்சேபம். அட்டவசுக்களாவார் : धरन्, ध्रुवन्, सोमन्,

अग्नि, जलन्, प्रत्युषन्, प्रभासन्, अनिलन् என்பார்.

(வி - கு.) மூ. பசுக்கள் : "பழியஞ்சான் வாழும் பசுவும்" (திரிகடுகம், 79.) உரை. வசுக்கள் ரிஷிகளாலே சாப்பிடுவர் என்பதை விபா. குருகுலச் சருக்கம், 61 - ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றிலுணர்க. (௨௩௯)

மலைகளையும் நட்சத்திரங்களையும் அழித்தல்

484. தடுத்தகுலப் பொருப்பைமுடித்

தடத்துடையத் தகர்த்தே

உடுத்தொடையற் றழைத்துநிலத்

¹ துழைப்பவதைத் துகைத்தே.

தடுத்தகுலப்பொருப்பென்றது எதிரேவந்து போகாதேயென்று தடுத்தப் பூசல்செய்த மலைகளை. முடித்தடம் - மலைக்குவட்டிடம். உடுத்தொடை - நட்சத்திரலோகம் ; இதனை நட்சத்திரமாலையென்பாருமுள்ள. அழைத்தல் - கதறுதல். உழைத்தல் - வியசனப்படுதல். உகைத்தல் - ஓட்டுதல்.

(வி - கு.) மலைகளும் யுத்தம் செய்ய அணிவகுத்து வந்தனவென்பது 465-ஆம்தாழிசையாலும் அறியப்படும்.

மு. உடுத்தொடை : “ இரண்டுத் தொடைகொல் ” (தக்ஈ. 420.)

(பி - டி) 1 ‘துகிப்பவதிர்த் துகித்தே’ (உச0)

சூரியனுடைய குதிரைகளை வருத்துதல்

485. குனித்த¹களத் தனக்குதிரைக் குளப்படியைக் குறைத்தே

பணிப்பகையைப் பணிச்சுடர்விட் டெறிப்பனபற் பறித்தே.

குனித்தல் - வளைத்தல் ; இது முகத்தின்தொழில் ; கால்கொண்ட தொழிலுமாம். களம் - கழுத்து. தளம் ஏழு ; இது பஞ்சாளுடபத்திரதளம் ; இது மாகதம். குளப்படி - குளம்பிளையுடைய அடி. பணி - சீதம். பணிப்பகை - சீதசத்துரு ; ஆதித்தியன். பணிச்சுடர் - சந்திரன்.

ஆதித்தியனை நிலாப்போலச் சோதிவிறும்பற்களைப் பறித்தாரென்ற வாறு ; “ பகல்குன்றப் பல்லுகுத்தோன் ” (4) ; இது திருக்கோவை.

(வி - கு.) மு. பணிப்பகையை.....பற்பறித்தே : “ அருக்காதம்..... மற்றை முப்பதிற் றிரண்டு பல்லும் வீழ்த்தினான் ” (காஞ்சிப். தக்கீச. 37.)

(பி - டி) 1 ‘கனக்குலக்குதிரைக்’ (உசக)

திக்குயானைகளையும் திக்குப் பாலகர்களையும்

பிரமனையும் வருத்துதல்

486. சுமப்பனதிக் கயத்துடனத் திசைச்சுரரைத் துணித்தே

தமப்பனடிக் கழுத்தடையத் தனிப்பகழித் தறித்தே.

சுமப்பனவென்றதில் லோகங்களை யென்னும் தந்திரவுத்தி கண்டு கொள்க. திசைச்சுரரென்றது திக்குத்தேவரை. அத்தேவர்களைச் சுமப்பனவல்ல திசைக்கயம். உடனென்றதனால் அத்தேவர்கள் ஏறிவந்த யானைகளையும் அவ்வியானைகளுடனேகூடத் தேவர்களையும் ஒக்கத் துணித்தாரெனக்கொள்க. தமப்பனாவான் பிரமன் ; தட்சணைச் சொல்லுவாருமுள்ள ; அது பொருளன்று ; யானைக்கும் தேவர்க்கும் தமப்பன் பிரமன். அடிக் கழுத்தெனவே நான்குதலைக்கு அப்புறம் அறுக்கும்படியைக்கூறியது.

தமப்பன் - அப்பன். தனிப்பகழி - ஓரம்பு. பகழிதறித்தென்றது மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை; வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல்வேண்டும் (தொடர். தொகை. கு. 14.)

(வி - கு.) மூ. அடிக்கழுத்தடையத்.....தறித்தே : “ அடிக்கழுத்தி னெடுஞ் சிரத்தை யரிவ ராலோ ” (கவிங்கத். 97.)

உரை. தமப்பன் : “ தாய்மார் மோர்விற்கப்போவர் தமப்பன்மார் கற்றுகிரைப்பின்பு போவர் ” (பெரியாழ்வார் திருமொழி, 3. 1 : 9); தமப்ப னென்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலை யுரை முதலியவற்றிலும் திவ்யப்பிர பந்த வியாக்கியானங்களிலும் பயின்று வருகின்றது. (உசஉ)

சந்திரனைத் தேய்த்தலும் அக்கினிதேவன் கைகளைத் துணித்தலும்

487. நிழற்கடவுட் சுடர்த்தொகையைத் திரைத்துநிலத் தரைத்தே தழற்கடவுட் டடக்கைகளைத் தறித்துமழுப் பொறித்தே.

நிழல் - குளிர்த சோதி. நிழற்கடவுட் சுடர்த்தொகை - சந்திரன். திரைத்து அவனை நிலத்து அரைக்கை : சந்திரன் நெடியனதலின் அவனை மடித்துக்கொள்ளவேண்டியிருந்தது; நிலத்தரைத்ததற்கு அடையாளம் களங்கம். தழற்கடவுள் - அக்கினிதேவன்; தடக்கைகளைத்தறிக்கையாவது ஏழுகைகளையும் தறித்தல். மழுப்பொறித்தலாவது நின்றகைகளின் குறை களில் மழுவைப்பொறித்து மாகேசுவரனுக்குகை; வெறும் சாம்பலாக்கு கையுமாம்.

(வி - கு.) மூ. நிழற்கடவுட் சுடர்த்தொகையைத் திரைத்துநிலத்தரைத்தே : “ சந்திரனைத் தேய்த்தருளி ” (திருவா.), “ வழுவு மிந்துவைச் சினந்து தேய்த்து ” (காஞ்சிப். தக்கே. 37.)

தழற்கடவுட்டடக்கைகளைத் தறித்து : “ எரியதொரு கைதறித்த விறைவர் ” (நே.), “ வெய்யவனங்கி விழுங்கத் திரட்டிய, கையைத் தறித்தா னென்றுந்தீபற, கலங்கிற்று வேள்வியென்றுந்தீபற ” (திருவா.), “ செந்தீக் கடவுடன் கரதலஞ் செற்றும் ” (கோபப் பிரசாதம், 31), “ வன்னி நாவிலே டெழுகரந் துணித்து ” (காஞ்சிப். தக்கே. 37.)

உரை. அக்கினிதேவனுக்குக் கைகள் ஏழென்பது வேதத்திற்கண்டது. மழுவைப் பொறித்து மாகேசுவரனுக்குகை : மாகேசுவரராக்குவதற்குச் சூலத்தைப் பொறித்தலன்றி மழுவையும் பொறித்தல் பண்டைக்காலத்து வழக்கு; 367-ஆம் தாழிசை உரையைப் பார்க்க. (உசக)

இந்திரன் சிறைகளையும் வசிட்டன் காமதேனுவையும் பறித்தல்

488. இனத்தமரர்க் கிறைக்குயிலைப் பிடித்திறகைப் பறித்தே பனத்தியைவிட் டசட்டுவசிட் டனைப்பசுவைப் பறித்தே.

ஏ - து இந்திரன் அஞ்சிக் குயிலாய்ப்போக அதனையறிந்துகொண்டு இறகினைப்பறித்தார். பின்னை அருந்ததிப்பிராட்டியைவிட்டு அவளுடனே வசிட்டனையும் போகவிட்டார், சுரபியைப்பறித்து ஏ - று.

இதன்கருத்து : சுரபி வேறுய்விடற் பால் அக்கினிகோத்திரப்பரப்புக் குப்போதாது; அஃது இன்னியொழியின் அவன் உண்ணுனென்பது; அவன் வழியொழுகும் சுரபியைப்பறித்ததறற்பயன் இது. இனி அருந்ததிப்பிராட்டியது பலம் அவனுக்குப் பலமென்பதுணர்க.

(வி - கு.) இதன் முதலடியின் பொருள், 44 - ஆம் தாழிசையாலும் அதன் உரையாலும் நன்கு விளங்கும்.

மு. இனத்தமரர்க் கிறைக்குயிலைப் பிடித்திறகைப் பறித்தே : “புரந் தரன ரொரு பூங்குயிலாகி மரந்தனி லேறினாருந்தீபற, வானவர்கோனென்றே உந்தீ பற” (திருவா.) “கறையடிப்பெருங் களிறெடுஞ் சுழற்றலுங்கலங்கிப், பறவை யின்குயி லுருக்கொடுவாசவன் பறந்தான், மறைபு காதுவிண் மறைதலு மழுவினன் மலையைச், சிறை யரிந்தவன் சிறையைபு மரிந் தனன் செய்யோன்” (திருக்குறி. தக்கன் வேள்வியழிந்த. 44.) அசட்டு வசிட்டன் : “அசட்டர்க ளாவரை” (கம்ப. திருவவதாரப். 77), “அசட் டுருக்கன்” (திருப். குறித்தமணிப்.), “சளத்திற் பிணிபட் டசட்டுக்ரியைக் குள்” (கந்தரவம். 7.) (உசச)

489. அகத்தியனைத் தமிழ்ப்பொதியிற் குகைப்புகவிட் டடைத்தே
இகத்தியெனப் புலத்தியனைத் துடிக்கவடித் திழுத்தே.

அகத்தியனது பொதியின்மலையைப் புலவர்களிருப்பென நினைத்துப் போருக்கு வருவாரில்லையென எண்ணினர். குகைப்புகவிட்டென்றது மெத் தெனக் கொண்டுபோய்விட்டாரென்றவாறு. அடைத்தது ராட்சதர் அரி யாயம் செய்யாமைப்பொருட்டு. இகத்தி - கடத்தி; என்றது சக்கரவாளத் தைக்கடக்கவென்றபடி. துடிக்க இழுத்து அடித்தது, ராட்சதரைப் பெறுமவனென உட்கொண்டு. இழுத்தல் - சக்கரவாளத்துக்குப் புறம்பாக இழுக்கை.

(வி - கு.) இதன் கருத்து அகத்தியனைப் பொதியின்மலையிலடைத்துப் புலத்தியனைத் தகைந்தனர் என்பது.

மு. அகத்திய புலத்தியார்களிருவரும் ஒருங்கே கூறப்படும் வழக்கு, 40-ஆம் தாழிசை உரை, குறிப்பு முதலியவற்றால் விளங்கும்; “தகையுள வகத்தியன் புலத்தியன்” (வி. பா. அருச்சுனன் தவநிலைச். 147.) தமிழ்ப் பொதியில் : “தமிழ்க்குன்று” (தக்க. 539.)

உரை. பொதியின்மலை புலவர்களிருப்பிடம் : “தென்றமிழ்நாட் டகன் பொதியிற் றிருமுனிவன் றமிழ்ச்சங்கு சேர்கிற் பிேரல், என்றமவ னுறை விடமாம்” (கம்ப. நாடவிட்ட. 31.) புலத்தியன் ராட்சசரைப் பெறுமவ னென்பது, “புலத்தியன்றன் வழிப்போந்து பொல்லா வொழுக்க மில் லாது, வலத்து முனிவிச் சிரவாவுக் கரக்கி வயிற்றி னிடைத்தோன்றிக், கொலைக்கை யரக்கர்”, “இந்த மாநிலத் திராவண னாதியா மரக்கர், முந் தையோரொலாம் புலத்தியன்வழி” (உத்தர. திருவோலக்க. 22, புலத்தியப். 29) என்பவற்றும் புலப்படும். (உசரு)

யமன்கொடியைக் கைப்பற்றியதும் பகன்கண்ணைப் பறித்ததும்

490. இகற்றருமற் கெடுத்தகொடித் தடுத்திறைவற் றெடுத்தே
பகற்சுடரிற் பகற்கிருகட் பரப்பிருளைப் படுத்தே.

இகல் - பகை. தருமன் - யமராசன். அவன்கொடி எருமைப்போத்து. இறையன் - வீரபத்திரதேவன். இவற்றுக் கொடியாக எடுத்தலாவது இடப சாதியோடு ஒத்து ஒவ்வாமாத்திரம் நோக்கியெனவுணர்க. பகற்குடரிற் பகற்கு - ஆதித்தியர் பன்னிருவருள் ஒருவனாகிய பகனென்பவனுக்கு. இவன்பெயர் பகவனென்றும் பகவானென்றும் வழங்கும்.

கண்ணப்பறித்தாரென்பது பொருள்.

(வி - ரு.) மூ. ஒப்பு ; 45.

உரை. எருமை காரானெனப்படுவதனாலும் மூவினங்களிலொன்றாக வாலும், 'இடபசாதியோடு ஒத்து ஒவ்வாமாத்திரம்' என்றார்போலும்.

(பி - ம்) 1 'பரப்பிருகட் பரப்பொளியைப்' (உசக)

வருணனை வருத்தலும் அவன் வாகனத்தைக் கடித்தலும்

491. சலத்தரசைக் கயிற்றிலிணைத் தடக்கைகளைத் தனைத்தே கலக்கலமுத் துசுப்பவடற் கடற்சுறவைக் கடித்தே.

சலம் - கடல் ; அதற்கரசு வருணன். தனைத்தல் - பிணைத்தல். ஒருசுற விற்குக் கலமுத்தெனவுணர்க.

(வி - ரு.) மூ. கயிறென்றது வருணன் பாசத்தை ; வருணனுக்குப் பாசமுண்மை, "பாசம் வீசங் குடதிசைப்பேய்" (தக். 786), "வருணன் தன் கயிறு" (கம்ப. பஞ்சசே. 17) என்பவற்றாலும் பெறப்படும். முத்துப் பிறக்கும் இடங்களிற் சுறவும் ஒன்றென்பது இங்கே அறியத்தக்கது.

(பி - ம்) 1 'தகர்த்தே' 2 'தறித்தே' (உசஎ)

மலைகளைத்தகர்த்தலும் கற்பகச்சோலையை எரித்தலும்

492. அடுத்தகுலப் பொருப்பையிருப் புலக்கைபிடித் தடுத்தே எடுத்தனகற் பகப்பொழில்கட் கடைக்கனலிட் டெரித்தே.

அடுத்தகுலப்பொருப்பென்பன, மகாமேருவையும் ஸ்ரீ கயிலாசத்தையும் விட்டுப் பகையடுத்தனவாகிய ஏனைக்குலப்பொருப்புக்களெனவுணர்க. பொழிலென்றதில் ஐகாரம் தொக்கது. எடுத்தனகற்பகப் பொழிலென்றது குலபருவத்தில் விளையாட்டுக்குப்பண்ணின கற்பகச் சோலையை. கடைக்கனல் கடைக்கட்கனலென்க ; என்றது தங்கள் திருக்கண்களின் கடைக்கண் நெருப்பை.

(வி - ரு.) மூ. அடுத்தகுலப்பொருப்பு ; மலைகளும் போர்செய்ய வந்தன வென்பது 465 - ஆம் தாழிசையிற் கூறப்பட்டது. (உசஅ)

493. குலப்பரவைப் பரப்படையக் கடைக்கனலிற் குடித்தே சிலப்பரசைத் திருப்பரசுக் களிற்சிதையத் துடைத்தே.

குலப்பரவை - லவணசமுத்திரமும் மற்றவையும். கடைக்கனலின் : இன் ஐந்தாம் வேற்றுமை ; ஒப்பின்கண் வந்தது ; வடவாழகாக்கினியைப் போலே கடலை வற்றக்குடித்தாரென்பது. சிலப்பரசென்றது மகாமேருவை. அதனை ஒன்றுஞ்செய்யாதே தேவர்களிருப்பான சிகரங்களைத் திருக்கைகளின் மழுக்களால் அழியத் துடைத்தாரெனவுணர்க ; தேவர்கள் இருந்த இடங்களைச் சுத்திசெய்தாரென்றபடி. பரசுக்கனின் : இன் மூன்றாம் வேற்றுமை ஆனெனவுணர்க.

(வி - ரு.) கடல்களைப் புதங்கள் குடித்தன ; மேருவைச் சிதைத்தன வென்பது இதன்கருத்து.

மூ. சிலப்பரசு : சிலம்பு அரசு ; சிலம்பு - மலை. மகாமேருவையும் மலை யரசாகக் கூறும் வழக்குண்மை, “வரைக்கு வேந்தா யிருக்கின்ற வெரி பொன் மேரு”, “வரைகளுக் கரசே பெய்ந்த கைவரி சிலையே” (திருவிளை மேருவைச். 10, 24.)

உரை. ஐந்தாம் வேற்றுமை ஒப்பின்கண் வந்தது : தொல். வேற்றுமை. சூ. 16, சே. ந, உரை. தேவர்களிருப்பான சிகரங்கள் : “தெய்வதவரையே மேலைத் தேவராயமே” (திருவிளை. மேருவைச். 24); “சுராயமே மேரு” (தூடாமணி. 5 : 13.) (உசகூ)

வேறு

அக்கினியின் வாகனத்தைப் பற்றத்தல்

494. வேவினுள்வயின் வேவதிதெனப்

பாவகன்றகர் சுடாதுபற்றியே.

பாவகன் - அக்கினிதேவன். தகர் அவன்கொடி. பற்றியென்றது கிடாரினதுபெருமையால்; அழித்துச்சொன்னவாறு.

இது வேகுமாயின் வேவது உதராக்கினியிலென்று அதனைத் தின்று ரென்றவாறு.

இதன்கருத்து, அக்கினிதேவன் ஏறியும் கொடியாக்கியும் வேவாத தொன்று நம்வாயிற்று நெருப்பினிலல்லது வேவாதென்பது. ஈதென்றது செய்யுண்முடிவு.

(வி - கு.) இதுமுதல் 499-ஆம் தாழிசைமுடியத் தேவர்களின் வாகன முதலியவற்றை அழித்தல் சொல்லப்படும்.

அக்கினியின் வாகனத்தைப் பற்றிலாரென்பது இதன்கருத்து.

மூ. பாவகன்றகர் : “செந்திக் கடவுளு மேல் கொளுந்தகர்” (நக்க. 582.) உரை. அழித்துச் சொன்னவாறு : ‘அடாவென்பது அழித்துரை’ என்பர் பின் ; நக்க. 508, உரை. ‘ஈது’ என்றது செய்யுண்முடிபு : தொல். உயிர்மயங்கு, சூ. 36, இளம். ந. (உரு0)

495. ஏழுமாணையும் ரவியிழக்கவுள்

வாழுமாணையும் மதியிழக்கவே.

[இரவியின் குதிரைகளையும் சந்திரனுள் விளங்கும் மாணையும் அழித்தல் இதற் கூறப்படும்.]

ரவி - ஆதித்தன். ஏழுமான் - அவன் குதிரை ஏழும்.

(வி - கு.) மூ. ஏழுமான் : நக்க. 467 உரை பார்க்க ; ‘ஏழர் பிறைஞ்சி’ (குறிஞ்சி. 215) என்பதும், ‘ஞாயிறு ஏழுகுதிரை பூண்ட தேரையேறிப் பகற் பொழுது போம்படி தாழ்ந்து’ என்னும் அதன் உரையும் இங்கே அறியற் பாலன. உள்வாழுமான் : சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை மாணென்பது நான்மரபு ; “அஞ்சமோ, மண்ணிற் புலியைமதிமான்” (நக்ஞெறி, 29.) (உருக)

496. செம்பொடிப்புரத் திக்கயங்களைக்

கொம்பொடித்தடிக் குருகு¹துற்றியே.

[இதின் சொல்லப்படுவது யாளிமுகப்பூதங்கள் திக்கயங்களின் கொம்புக்ளை ஒடித்து அடிக்குருத்தைபுண்ணும் செயல்.]

செம்பொடி - சிந்தாரம். புரம் - உடம்பு. இது யாளிமுகப்பூதகணத்தின் செயல். யாளி யாணையின்கொம்பிற் குருகு தின்கை பண்பு. குருகு - குருத்து. திக்கயங்களை விட்டார்.

(வி - கு.) மூ. யாளி யாணையின் கொம்பின் குருகை உண்டல் : “ஆளி நன்மா னணங்குடை யொருத்தல், மீளி வேழத்து நெடுந்தகை புலம்ப, ஏந்தல் வெண்கோடு வாங்கிக் குருகருந்தம்” (அகநா. 381 : 1 - 3); “வீழ்ந்துசெற் றுந்நிழற் கிறங்குவே முத்தின்வெண் மருப்பினைக், கீழ்ந்து சிங் கக்குரு குண்ணமுத் துதிருங்கே தாரமே” (தே. திருஞா.); “குவட்டு மால்கரிக் குருகுதே ரரிபுலிக் குவையுண், டுவட்டி யுந்திடு திரைப்புலல்” (கந்த. ஆற்றுப். 14), “கடங்க லிழ்ந்திடு கரிக்குரு குண்ணுமடங்கல்” (கந்த தகரேறு. 117); “குருகுவேன் டாளி கோடுபுயத் துண்டென” (யா. கா. மேற்.) (பி - டி.) 1 ‘குத்தியே’ (2ருஉ)

தருமன் வாகனங்களைக் குமைத்தல்

497. ¹தருமனோளியோ டிவுளியைத்தகர்

தெருமையோரொரோ புகழ்கெடுத்துமே.

தருமன் - யமராசன் ; எருமைப்போத்துக்களையே யாணையும்குதிரையு மாக்கக்கடவுவனென்பதுணர்க. ஒளி - யாணைப்பந்தி ; ஆகுபெயர். எருமை யோர் ஒரோ புகழ் கெடுத்தென்றது எருமைமுகப் பசாசகணங்களின் பிர பஞ்சச்செயல் சொன்னவாறு. இப்பிரபஞ்சம் எருமைப்பிரளயத்தை நோக்கிற்று. எருமை : “பெயரிலுந் தொழிலினும் பிரிபவை யெல்லாம், மயங்கல்கூடா வழக்குவழிப் பட்டன” (தொடர். கிளவி. சூ. 50) என்பதனால் அஃறிணையிடத்துத் தொழிலிற்பிரிந்த பெண்ணெழி மிகுசொல்லெனக் கொள்க.

(வி - கு.) உரை. எருமைமுகப் பசாசகணங்கள் : விலங்குமுகப் பசாச கணங்களும் உளவென்பது, “புலிமுக கத்தன கலைமுகத் தனவயப் புலிமான், ஒலிமுக கத்தன கொய்யுளை யுத்தரி முகத்த, கலைமுக கத்தன கடியின்முகத் தன கணங்கள்” (திருக்குற. தக்கன் வேள்வியழிந்த. 17) என்பதனால் லரிய லாகும். (பி - டி.) 1 ‘தருமனூர்தியோ’ (2ருக)

நிருதியின் ஊர்தியை வவ்வுதல்

498. வருதியென்றுபே யூர்திவெளவியே

நிருதிதன்னையே நிலைநிறுத்தியே.

எ - து நிருதியே ! வருதியென்றழைத்து எங்கள் இனத்தை எங்களுடன் விடுகவென்று அவனூர்தியைத் தாங்கள் வெளவிகொண்டு அவனை அத் திசையிலேபோய் நிற்கச்சொன்னார் எ - று.

வருதியென்றது வாவென்றவாறு. இவன் பேயை ஏறித்திரிவான். ஈசுவரனுடையபடை நினக்கு ஆகாதென்றபடி.

(வி - கு.) மூ. நிருதிக்கு வாகனம் பேயென்பது கக்க. 685, 785-ஆம் தாழிசைகளாலும் உணரப்படும். (2ருச)

வருணன் வாகனங்களை மடக்குதல்

499. இருள்கடற்கடைக் கனலிலிட்டெடா

வருணன்வாகனங் களை மடக்கியே.

இருள்கடலென்றது இருண்டகடல் இருளுகின்றகடல் இருளுங்கடலென முக்காலமும் ஏற்கும்.

இக்கடலைக்கலக்கி வருணன்வாகனமான சுருவினத்தைப்பிடித்து உகாந்தகாலத்து அக்கினியால் வெதுப்பித்தின்றாரென வுணர்க. (௨௫௫)

500. ஆர்வமானாநா ரணரநேகர்தம்

மார்வமானாநா நெளவிவவியே.

ஆர்வம் - சினேகம். ஆள்கை - ஆளுதல் ; பிறவியைப் பொருளாக நினைத்தல். மாநெளவியென்றதை மா நெளவியெனப் பிரித்து, மா - ஸ்ரீ, நெளவி - மான்கன்மென்று பொருள்கொள்ளலுமாம் ; பிரியாதுசொல்லலு மாமெனவுணர்க.

(வி - கு.) இதுமுதல் 504 - ஆம்தாழிசைமுடிய முறையே திருமகள், உரோகணி, சசி, சவாகா முதலியவர்களையும், தக்கன் பெண்களையும், அவன் மனைவியையும் பூதகணங்கள் வருத்துதல் சொல்லப்படும்.

மு. மார்வம், மார்வம் மார்வு எனவும் வழங்கும் ; “ மார்வத்துக் கண்ணினர் வாரப் பிறர்கொள்ளும், ஆர்வத்துக் கன்றே யடியிட்டாள் ” (விக்கிரமசோழனுலா, 133) “ கூர்விலங்குந்கிரிசூலவேலர் குழைக்காதினர், மார்விலங்கும் புரிதூலுகந்த மணவாளனார் ” (தே. திருப்பிரமபுரம்) ; “ கான் மடங்கா மார்வத்தார் காண விரும்பினர்மேல், நான்மடங்கா மார்வத்தார் நாடு ” (திருவேங்கடமலை, 45) ; “ மார்விறூற் கோலி மழை ” (பு. வெ. 204) ; “ மார்விறு றிருவிற்பொலிமாலையினான் ” (கம்ப. சரபங்க. 9.) மாநெளவியென்றது திருமகளை. (௨௫௬)

501. நாமராசியை யுதிர்த்துரோணிதன்

சோமராசியள கஞ்சலாவியே.

நாமம் - பெயர் ; பயமென்பாருமுளர் ; இதற்கு ஆம் சாரியை ; நாம ராசியென்றது பெயர்மாத்திரமல்லது காணவொண்ணாதராசி யென்றுமாம். இராசிகளைக் கோவைகுலைத்து நட்சத்திரங்களைச் சூட்டாகக்கட்டியென்ற வாறு. ரோணிதன் சோமராசியென்றது உரோகணியின் முகத்தை ; சந்திரனையல்ல.

(வி - கு.) மு. உரோணி : “ ஒண்ணிற வுரோணி யோடு ”, “ ஒண்ணிற வுரோணி யூர்ந்த ” (சீவக. 198, 620) ; “ நறுதுத வுரோணி ” (பாகவதம், திருவவதார. 25.) அளகம் - முன்னுச்சிமயிர்.

உரை. சூட்டு - நெற்றிப்பட்டம். (பி - ற்) 1 ‘ நாமகள் நாசி யுதிர்த்து ரோகணி ரோமராசி யளகஞ் சலாவியே ’ (௨௫௭)

502. சேயமாதிரத் தேவர்தேவிமார்

மாயமேகலா பாரம்வாரியே.

சேயமாதிரம் - தூரிய திக்கு. தேவர்தேவிமார் - சசி சவாகா முதலாயின தேவிமார். மாயமென்றது ஆட்சேபம் ; மாயம் - பித்தளை. சசி சவாகா

வென்னுந்தெய்வப் பெண்களுக்குப் பித்தனையாலே மேகலாபாரமென்பர் ; இதை வைத்தியசாத்திரத்திற் கண்டுகொள்க.

(வி - கு.) உரை. சசி - இந்திராணி. சுவாகா - அக்கினியின் தேவி. (2௫௮)

503. மையலான்மிகுந் தக்கன்மக்களாம்

தையலாரையுந் தாவிவாரியே.

தக்கன் மக்கள் : இது பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிந்த ஆனெழிமிரு சொல்.

(வி - கு.) உரை. பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிந்த ஆனெழிமிருசொல் : தொல். கிளவி. சூ. 50. (2௫௯)

504. ¹என்னமாமியென் றியாகபன்னியைக்

கன்னபூரமுங் காதுமள்ளியே.

என்னமாமியென்றது மகாதேவர் மாமியல்லீ யென்றவாறு. கன்ன பூரமென்றதற்குக் காதிற்செருகும் பூ முதலாயின வெல்லாங்கொள்க, அள் ளுகையாவது காதற்ச் செய்கை.

(வி - கு.) மூ. மாமி : “ அன்புடைய மாமனு மாமியுநீ ” (தே.), “ தவமுறு நம்ம மாமி ” (திருவா. 9 : 5), “ நனிமாமிவர ” (கடம்பவன. இலீலாசங்கிரக. 31), “ மாமிக்குக் கடலேழும் வழங்கினீர் ” (மதுரைக்கனம். 90.) யாகபன்னி யென்றது தக்கன் மனையையே ; பன்னி - பத்தினி. கன்னபூரம் : “ கன்ன பூரங்கலந்த செங்கண்ணியே ” (வி. பா. குருகுலச். 111.)

உரை. காதிற் செருகும் பூ : இதனைக் கன்னவதஞ்சமென்றுங் கூறு வர் ; “ மருவிய செவிம லர்ப்பூ மன்னுகன் னவ தஞ்சம் ” (நூடாமணி. 7 : 28.)

(பி - ம்) 1 ‘ என்னமாமியென்றியாக மாமியைக் ’ (2௬0)

505. பாபதண்டிதன் பசுவைவிட்டதன்

பூபதண்டுகொண் டோடவெற்றியே.

[இதுமுதல் 509-ஆம் தாழிசைமுடிய யாகத்தின் உறுப்புக்களாகிய பூபத்தம்பம், அக்கினி, பருந்து, மடாக்கள் முதலியவைகளை அழித்தல் கூறப்படும்.]

பாபதண்டி, பசுப்படுப்பானென்பாரும் குயவனென்பாரும் சித்திர சேனனென்பாரும் வசிட்டபகவானென்பாருமுளர். வசிட்டன் உபாத்தி யாயன். சித்திரசேனன் எடுத்துக் கைநீட்டுவான். குயவன் வதைபண்ணு பவன்.

பாபதண்டி யென்றதற்குப் பொருள் இங்கே தக்கனென்பது ; அக்கினி தேவனென்பாருமுளர். பசுவென்றது யாகப்பசுவை ; சுரபியையன்று. பூபதண்டு - யாகத்தம்பம் ; ஓமத்தறி. இதுவே கோலாகப் பசுவை அடித் தார்களென்றவாறு.

(வி - கு.) உரை. எடுத்துக்கைநீட்டுவான் : 88-ஆம் தாழிசையுரை பார்க்க. பூபத்தம்பமே கோலாகப் பசுவையடித்தார்கள் : ‘ வேல் கோலாக அடித்துக்கொண்டெவந்த பசுத்திரன் ’ (மதுரை. 690 - 92. ந, உரை.) (2௬௧)

506. விவிதமுத்தழன் ¹ மீதுவெய்யநெய்

அவிதவிர்த்துநீர் பெய்தவித்துமே.

விவிதம் : வி - அழகு, விதம் - வேறுகூறுபடுதல் ; விதம்விதமென்று மாம், முத்தழல் : தக்ஷிணக்கினி, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம். வெய்ய நெய் - வேண்டற்பாடுடைய நெய். அவி - அவிர்ப்பாகம். தவிர்ந்தல் - சிந்துதல். நீர்பெய்தலென்றதை இடக்கரடக்கிச்சொன்னாரென்பாருமுளர்.

(வி - கு.) மூ. வெய்ய : வெம்மை - விருப்பம். (பி - ன்) 1 'மீது பெய் நெய்' (2௬2)

507. பொய்ப்பருந்துகா லொடுபறந்துபோய்

மெய்ப்பருந்துடன் விண்ணிலாடவே.

பொய்ப்பருந்தாவது யாகத்துக்குச் செய்த பருந்து. கால் - காற்று, பண்ணினகால், பரணின்கால் ; பிறவுமுணர்க. மெய்ப்பருந்து - பருந்து தான்.

(வி - கு.) உரை. பருந்துதானென்று பறக்கும் பருந்தை. யாகத்துக்குச் செய்த பருந்து : “எருவை நுகர்ச்சி யூப நெடுந்தூண்” (புறநா. 224 : 8) என்பதற்கு, “பருந்து விழுங்குவதாகச் செய்யப்பட்ட இடத்துநாட்டிய யூபத் தம்பம்” என்றெழுதியவுரையும், “பறப்பைப் படுத்தெங்கும்...சிறப்பர்” (தே. திருஞா.) என்பதும், “சுடுமனற் கலுழ னாகச் சுருதியின்படியே கோட்டி, வடுவறச் சமைத்த சாலை” (வி. பா. இராசசூய. 91) என்பதும் இங்கே அறியத்தக்கன ; இதனைக் கருடசயனமென்பர். (2௬௩)

508. எடுமடாநமக் கென்றுசென்றுபுக்

குடுமடாவெலா ¹ மறவருந்தியே.

எடுமென்றது செய்யுமென்னும் முற்றல்ல, அடாவென்றது ஒருமை யாதலால் ; நமக்காகச் சோறடாத இம்மடாக்களை எடுமெனப்பொருள்படு மாயின் செய்யுமென்பதுமாம் ; நமக்கு அடுப்பனவல்லவென்னுமாம் ; பிறவு முணர்க. அடாவென்பது அழித்துரை. இவ்வுரையைச் சொல்லார், இவர் கள் ஸ்ரீபூதகணநாதரும் ஸ்ரீ பசாசகணநாதருமாதலால்.

(வி - கு.) மூ. மடா - மிடா : “அனந்தகோடிமடா”, “அநேக கோடி மடா” (தக். 766, 768.)

உரை. அடா என்பது அழித்துரை : “இவ்வழி நேர்மினடா”, “காவடா விதுவல்லையேல்”, “யாதடாவென் றியம்பினன்”, “எங்கடா போவது” (நம்பி. கரன்வதை. 18, 161, மாரீசன் வதை. 99, சடாயுவுயிர் கீத்த. 87.) (பி - ன்) 1 ‘மடையவாரியே’ (2௬௪)

509. புக்கபூதவே தாளபூதமே

தக்கன்யாகமிப் படிசமைக்கவே.

பூதம் - பெரும்படை.

(வி - கு.) மூ. சமைக்க - அழிக்க ; தக். 398, உரை பார்க்க. (2௬௫)

வேறு

510. ¹மாலையாக மாப்பர்மேக மாகினின் றிடிப்பவான்

மேலையாகர் கீழையாகர் போன்மயங்கி வீழவே.

[இதில், தக்கனது யாகத்துக்கு வாராமல் மேகபதத்துக்கு மேலையிருந்த தேவர்கள் மயங்கிவிழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

எ - து நாகராசாக்களைத் தோரணமாலையாகவிட்ட மாப்பிரையுடைய ஸ்ரீ பூதகணங்கள் மேகங்களாகிநின்று தெழித்து உரப்பிச்சிங்கநாதம் செய்ய மேகங்களின் இடிப்புக்கேட்ட பாதாளத்து நாகராசாக்கள் பயப்பட்டு விழுமாறுபோல, மேகபதத்துக்குமேலுள்ள தேவர்கள் மயங்கிக் கீழே விழ எ - று.

நாகம் : “ நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலம் ” (367 : 1); இது புற நானூறு ; “ நாகரீ ணகரொடு நாகநா டதனாடு ” (1 : 21); இது சிலப்பதிகாரம்.

(வி - கு.) உரை. சிங்கநாதம் : 474-ஆம்தாழிசை உரை பார்க்க.

(வி - ம்.) 1 ‘மாலையாகர் மேகமாகி நின்றிடிப்ப வானிலே’ (உசுசு)

விரபத்திர தேவர்

இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்து மீட்டும் பொரச்செய்வித்தல்

511. விழுந்த நார ணுதிகட்கு மீளவாழு நாள்கொடுத்

தெழுந்துபோர் தொடங்குகென்று குன்றவில்லி யேவவே.

எ - து இதற்குமுன்பு விஷ்ணுக்களும் அவர் முதலானதேவர்களும் பூத பசாச பூதபதிகளால் விழுந்து பட்டுப்போக விரபத்திரதேவரான கணநாதர் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களோர்க்கும் வாழ்நாள் கொடுத்து இன்னும் யுத்தம்செய்யுமென்றருளிச் செய்ய எ - று.

இதன்கருத்து : உயிர்பெய்து கூத்தாட்டுக்காண்டல். என்னைப்போன்றவர்களும் விஷ்ணுவாதிகளும் ஒப்பர் பூதகணநாதர்க்கெனவறிக; மத்தியான்ன ஆதித்தியன் எல்லாப்பிராணிகட்கும் ஒக்கரிந்குமாப்போல.

(வி - கு.) திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கு விரபத்திரதேவர் மீள உயிர்கொடுத்துப் போர்தொடங்கச் செய்வித்தாரென்பது இதன் கருத்து.

மூ. குன்ற வில்லி - மேருமலையை வில்லாக உடையவன்; மலையை இருப்பிடமாக உடையவனெனலுமாம்; “ குன்ற வில்லவன் பால் ” (வி. பா. அருச்சுனன் தவறிலே. 25.)

உரை. கூத்தாட்டுக் காண்டல் : “ யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு வானாகி ” (திருவா.) உயிர்பெய்து கூத்தாட்டுக்காண்டல் என்ற அரியவாக்கியம் மின்புள்ள தேவாரத்தை நினைப்பித்து இன்புறுத்துகின்றது : “ ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே யடக்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே, ஒட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே, பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடாதாரே பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே, காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணா தாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.” ஆதித்தன்.....ஒக்கரிந்குமாப்போல-குரி

யன் நடுப்பகலில் எல்லாருடைய உச்சிக்கும் நேரே இருத்தல்போல ; 4. வெ.
171. (2௬௭)

யுத்தம்

வேறு

512. சிரமுஞ் சிரமுஞ் செறிந்தன
சரமுஞ் சரமுந் தறிப்பவே.

[இதுமுதல், 520-ஆம் தாழிசை வரையில் பூதகணங்களும் தேவர்படை
களும் பொருதல் கூறப்படும்.]

சிரம் - தலை. சிரமுஞ்சரமுந் செறிந்தனவென்றது இரண்டுதிறத்
துப்படைவீரர் தலைகளும் தம்மிற் பொருந்தினவென்றவாறு. சரமுஞ்சர
மும் தறிப்பவென்றது அம்பும் அம்பும் தம்மிற்பிணங்கி அறுப்புண்ணவென்ற
வாறு. (2௬௮)

513. கனமுங் கனமுங் கனைத்தன
சினமுஞ் சினமுஞ் சிறக்கவே.

கனம் - மேகம். கனைத்தல் - கருவித்தல். ஈசுவரன்படையில் மேகங்
களாகப் பூதங்களே வடிவுகொண்டன ; முன்னே (401) யானையும் தேரும்
படையும் மற்றும் எல்லாமாகப் பூதபசாசுகள் தாமேவடிவு கொண்டன
வென்றதை யறிக.

(வி - கு.) மூ. தேவருக்குப் படையாக மேகங்களும் வந்தமை 464-ஆம்
தாழிசையால் உணரப்படும். (2௬௯)

514. கடையுங் கடையுங் கலித்தன
தொடையுந் தொடையுந் துரப்பவே.

கடையென்றது அப்புக்கடையை. தொடையென்றது அம்புதொடுக்கும்
தொடையை. துரத்தல் - செலுத்துதல்.

(வி - கு.) மூ. அப்புக்கடையைக் கடையென்றது நாமைகதேசம்.
(2௭0)

515. தாருந் தாருந் தழைத்தன
தேருந் தேருந் தினோப்பவே.

தார் - தூசிப்படை. தூசிப்படைக்கிலக்கணம், துன்னாசியின் முகம்
போலநேர்து நெடுகி இடைபார்து கடைதிரண்டு பரந்துசுழன்று வெளிப்
பட்டிருத்தல்.

தூசிப்படைகள் தம்மிற்பொருது தழைத்தனவென்றவாறு.

(வி - கு.) உரை. துன்னாசி - கலப்பையின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று ;
கொழுச் சென்றவழித் துன்னாசி இனிது செல்லுமாறு' (தொட. சிறப்பு.
ந.), "அசைவிறண் கொழுச்செல் லாறே துன்னாசி யழகிற் செல்லும்"
(தீயாகராஃ. நாட்டுப். 99.) (2௭௧)

516. தோலுந் தோலுந் ¹துவைத்தன

கோலுங் கோலுங் குளிப்பவே.

தோல் - யானை, வட்டணைக்கிடுகு. தோல் - அம்பு, ஆளெறிகோல்.

(வி - கு.) மூ. தோலுந் தோலுந் துவைத்தன : “தோலொடு தோல்கள் தகைந்தன” (பெரிய. ஏனதி. 18); துவைத்தன - முழங்கின; “துவைத்தம் பிற னுனையோன்றாவ” (புறநா. 4 : 5); துவைவுமன்னும் உரிச்சொல் ஆடியாகப் பிறந்த முற்று. (பி - ம்.) 1 ‘துடித்தன’ (௨௭௨)

517. தோளுந் தோளுந் ¹தொடங்கின

தாளுந் தாளுந் ²தரிப்பவே.

தொடங்கின - போர்தொடங்கின. தரிப்பவென்றது கால் தளராதே நிலைநிற்பவென்றவாறு. (பி - ம்.) 1 ‘துடித்தன’ 2 ‘தகர்ப்பவே’ (௨௭௩)

518. கிரியுங் கிரியுங் கிடைத்தன

கரியுங் கரியுங் கடுப்பவே.

கிடைக்கை - மாறுபடுதல்.

(வி - கு.) மூ. கடுப்ப - கோபித்துப்பொர; பேரல எனினும் ஆம்.

(௨௭௪)

519. தலையுந் தலையுந் தகர்த்தன

சிலையுஞ் சிலையுஞ் சிலைப்பவே.

தகர்த்தல் - தம்முள் முட்டுதல். தகர்ந்தனவென்று பாடஞ்சொல்லுவாரு முளர். சிலையாவது வில்லல்ல; மலையடிவாரப் பாறை. சிலைத்தல்பொருத லும் பொருந்தலும் சத்தித்தலுமாம். (௨௭௫)

520. குடையுங் குடையுங் கொழித்தன

படையுங் படையுங் பகைப்பவே.

கொழித்தல் - கோபகோஷ ஆரவாரம் செய்தல்; இது குடைத்தொழி லல்ல; அரசத்தொழில்; குடை : ஆகுபெயர்.

(வி - கு.) மூ. குடையுந் குடையுந் கொழித்தன - அரசர்களும் அரசர் களும் தம்முட் சினத்தால் முழங்கினார்கள். (௨௭௬)

வேறு

521. மடிந்தன குவலய ¹வலயமே

இடிந்தன குலகிரி ²யெவையுமே.

குவலயம் - பூமி. வலயம் - வட்டம். எவையென்றது யாவையென் பதல்ல; எவையாயதுமல்ல; [யவையென்னும் ஆரியச்சொல் பிராகிருத பாஷையுடன்மருவி எகரமேறித் தமிழதாயது.]

(வி - கு.) உரை. யவை... தமிழதாயது : “உயர்வற வுயர்நல முடை யவன் யவனவன்” (திருவாய்மொழி, 1. 1 : 1) என்பதில், ‘யவன்’ என்ப தற்கு உரையாகிரியர்கள் எழுதிய விசேடவுரைகள் இங்கே அறியற்பாலன.

(பி - ம்.) 1 ‘மலையவே’ 2 ‘வலயமே’

(௨௭௭)

522. அற்றன வெழிலியொ டசனியே
வற்றின வெழுபெரு வாரியே.

எழிலி - மேகம். அசனி - உருமேறு. அற்றனவெழிலியொடசனியே
யென்றது மேகங்கள் இடிக்கைதவிர்த்தனவென்றவாறு. வாரி - கடல்.

(வி - கு.) மூ. எழிலியொடசனியே : ஓடு அசைநிலை; “விதைக்குறு
வட்டி போதொடு பொதுள்” (குறுந். 155) என்பதுபோல. எழிலி அசனி அம்
றன என இயைக்க. (2௭௮)

523. உதிர்வன வெழிலியு ¹முடுவுமே

அதிர்வன புடவிக ள்டையவே.

உதிர்வனவென்றது அவ்விரண்டன் உடம்புகளை.

(பி - ன்.) 1 ‘வெழிலியொ டுடுவுமே’ (2௭௯)

524. நெரிந்தன மாசுண நெற்றியே

இரிந்தன ¹மாசுண மெவையுமே.

மாசுண - தூளியுண்ண; இது பூமியில்விழுந்த வஸ்துக்களால் எழுந்த
தூளியெனவுணர்க. நெற்றியென்றது ஆகாசத்தை. மாசுணம் - பாம்பு.

(பி - ன்.) 1 ‘மாதிர மெட்டுமே’ (2௮0)

525. அழுந்தின குல்கிரி யடையவே

விழுந்தன் திசைபல மிதியிலே.

திசைவிழுங்கையவது சரீரங்களால் மறைகை. (2௮௧)

526. சிதைவது குழ்வரு திகிரியே

புதைவது சிலைகொல் பொருப்புமே.

குழ்வருதிகிரி - சக்கரவாள பருவதம். அது சிதைதற்குக்காரணம்
அதனைக்கடந்து சிலர் போனமையும் போனாரைத்தொடர்ந்து சிலர்போன
மையும். புதைவது சிலைகொல் பொருப்புமேயென்றது மேல் இந்திரதனு
வைச்சென்று முட்டிப் பொருகின்ற மலைகள் பூமியிற் புக்கழுந்திப் புதைந்து
போயினவென்றவாறு; உம்மை மிகை. அன்றியே; சிலை - தாழ்வரை,
பொருப்பு - சிகரமென்னின் உம்மையும் பொருள்பெற்றதெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. சிலைகொல் பொருப்பு - சிலையைக்கொல்லும் பொருப்பு.
(2௮2)

527. பறிந்தன வடவிகள் பலவுமே

மறிந்தன பலகுல மலையுமே.

பலகுலமலையென்றது சத்தகுலபருவதங்களையல்ல; தத்தம் குலமலை
களை; அவை செம்மலை கருமலை நெடுமலை குறுமலை யென்பனபோலவன.

(2௮௩)

528. பெருத்தன வமரர் பிணங்களே

பருத்தன பூத பசாசமே.

மென்றுபருத்தனவென்று தந்திரயுத்திகொள்க.

(2௮௪)

529. அயின்றன வெருவையொ டலகையே

பயின்றன பிணமவை பலவுமே.

அயிலல் - தின்றல். எருவை - பருந்து. அலகை - பேய். பயிலல் - பழகுதல். அவையென்றது பருந்தையும் பேயையும். இதற்குமுன்பு தேவர்கள் பிணத்துடன் அவையயப்பாதே பழகிய அத்தனையையென உணர்க. (2௮௬)

530. முழங்கின முகிலென முரசமே

தழங்கின வெதிரெதிர் சங்கமே.

எதிரெதிரென இரண்டுபடைக்கும் ஒக்கக்கொள்க. முகிலை முரசிற்கும் சங்கிற்கும் ஒக்கக்கொள்க; முகில்போல் ஒலிபடைத்தன. தழங்கின - நடுங்கி யொலித்தன.

(வி - கு.) மூ. முரசம் - வெற்றிமுரசு. முரசத்திற்கு முகில் உவமை; “உருமிடி முரசமொடு” (முருகு. 121); “முரசதிர்த் தன்ன வின்குர லேற் றொடு, நிரைசெல னிவப்பிற் கொண்மூ” (குறிஞ்சிப். 49 - 50); “இன்னிசை முரசி னியங்கி.....சென்மழை தழுவ” (நற். 197 : 10 - 12); “கடிப் பிசு முரசின் முழங்கி” (குறுந். 270 : 3); “முரசதிர் பவைபோன் முழங்கி யிடிபயிற்றி” (பரி. 22 : 4); “கொண்மூ.....போர்ப்புறு முரசி னிரங்கி”, “இடியுமிழ் முரசம் பொருகளத் தியம்ப” (அகநா. 188 : 1 - 3, 354 : 2); “படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசு”, “விழுக்கடிப் பறைந்த முழுக் குரன் முரசம்.....அரவெலி யுருமி னுரறுபு சிலைப்ப”, “கொண்மூ வாசு.....முரசமுழக் காக”, “உருமிசை முரச முழக்கென விசைப்ப” (புறநா. 350 : 4, 366 : 1 - 3, 369 : 2 - 5, 373 : 1); “மூரிவான முழங்கி வாய் விட்ட தொப்ப, அதிர்குரன் முரசம்” (ஈவக. 543); “உருமி னிடி முரச சார்ப்ப” (முத்.); “முழவதிர மழையென் றஞ்சி” (திருகு. தே.) (2௮௭)

வேறு

531. ¹மாகலக்கமுள் வாரணங்கண்முன்

பாகலப்பசா சுகள் பரக்கவே.

மாவென்றது குதிரைக்கும் யானைக்கும்பெயர். மூளுதல் - பொருதல். வாரணம் - யானை. பாகலம் - யானைக்குப்பகையாகிய வெதுப்புநோய்; அஃது அசாத்தியனியாதி. அதுதானும் ஒருபசாச்சாதிபின்றிறப்பு.

(வி - கு.) உரை. மூ. பாகலம் : “पितृवरः पाकलोऽस्य कूठपूर्वखिदोषः” என்பது வடமொழி வைத்தியநூலொன்றிற் காணப்படுவது. இது கூட பாகலமென்றும் வழங்கும்; “அயர்ந்தனன் விழுந்த கோவை யச்சதன் பரிவோ டேந்திப், புயந்தழிஇ யெடுத்து வாசப் பூசநீர் தெளித்து மாற்றப், பயந்தரு கொடிய கூட பாகலந் தணிந்து மெல்லக், கயந்தெளி வுற்ற தென் னக் கண்மலர் தழுத லுற்றான்” (வி. பா. பதின்மூன்றும்பேரீச். 159); “காலகூட மென்னும் வெந்நோய்” (பெருங். 5. 3 : 129) என்று காணப் படுதலால், இந்நோயின்பெயர் காலகூட மென்றும் வழங்கப்படுமென்று தெரிகிறது.

உரை. மாவென்றது.....பெயர் : ‘மாவென்றது குதிரையையும் யானையையும்’ (தக். 534, உரை.) (பி - டி) 1 ‘மாகலக்கமுள்’ (2௮௭)

532. வெள்ளிவாய்மதிக் ¹குடைவிளிந்தவோர்

கொள்ளிவாய்நெடும் பேய்கொளுத்தவே.

வெள்ளியென்றது வித்தியாதரலோகமான இரண்டுசேடியில் வெள்ளியம் பெருமலையை. வெள்ளிவாய் : வாய் - இடம். மதிக்குடை : மதிபோலுங் குடையை யுடையாரென உவமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை; வித்தியாதர ராசாக்கள். விளிதல் - கெடுதல்.

ஒரு கொள்ளிவாய்ப்பேய்க்கு அமர்ந்தது இரண்டு வித்தியாதரலோகமும்.

(வி - கு.) மூ. கொள்ளிவாய் நெடும்பேய் : “கொள்ளிவாய்ப் பேயையேவினன்”, “கொள்ளிவாய்ப் பேயை மாட்டி” (நக்க. 660, 746.); “கொள்ளி நக்க பகுவாய் பேய்கள்” (திருநா. தே.); “சமுலு மழல்விழிக் கொள்ளிவாய்ப் பேய்” (திருவாண்காட்டுமுத்த. 7.)

உரை. இரண்டு சேடியில் வெள்ளியம்பெருமலை : 19-ஆம் தாழிசையுரை பார்க்க. (பி - ற்) 1 ‘குடைவிளிந்ததோர்’ (2அஅ)

533. விரவிவெள்ளியிற் றெரிவிபஞ்சியிற்

புரவிவெள்ளமுற் றும்புரட்டவே.

எ - நூ. வித்தியாதரலோகத்தையொத்து ஆராயப்பட்ட கந்தருவராச்சியத்திற் குதிரைவெள்ளத்தையெல்லாம் புரட்ட எ - று.

இதுவும் ஒரு கொள்ளிவாய்ப்பேய் கொளுத்தியதெனவுணர்க.

வெள்ளியின்; இன் உவமையின்கண்வந்தது. விபஞ்சி - யாழ்.

‘விரவிவெள்ளிவெற்பற’ என்பதொரு பாடமுண்டு. இதற்கு வெள்ளிவெற்பற அதனோடுவிரவிக் கந்தருவரையும் வென்றொசென்பது பொருள்.

(வி - கு.) மூ. விபஞ்சி - யாழ்; இஃது ஆகுபெயராய்க் கந்தருவலோகத்திற்காயிற்று. (2அக)

534. ¹மாக்கணங்கொள்படை வானநாடரைத்

²தாக்கணங்குக் டரைப்படுப்பவே.

மாவென்றது குதிரையையும் யானையையும். இவற்றையே படைப்பாக்ககொள்ளும் வானநாடர் சித்தரும் யட்சருமெனவுணர்க; இதனால், அவை சித்தாசுவமெனவும் யட்சேபமெனவும் வழங்கும்; ஹர்ஷசரிதாதி காவியங்களிற்காண்க. இவர்களைத் தீண்டியே கொல்லவல்ல பசாசுகள் கொன்றனவெனவுணர்க. இவை மந்திரசாதனம் வல்லயட்சரும் சித்தருமான பசாசுகள். யட்சராவர் ஆலின்கீழிருக்கும் மந்திரசாதகர்; யட்சவாசமென்பது ஆலின்பெயர். அன்றியே யட்சமென்பது நாய்க்கும் மந்திரத்துக்கும் பெயர்; இவர்கள்சேவகமும் திறமும் உடையாரெனக்கொள்க. சித்தராவார் ஆலிற்கோயிலுள்ள மகாகாளியின் மந்திரசாதகர்; சித்தார்த்தகமென்பது ஆலின்பெயர். இதனை யாமளத்திலுணர்க.

(வி - கு.) மூ. தாக்கணங்கு - தீண்டி வருத்துந் தெய்வம்; “மூப்புடைமுதுபதி தாக்கணங் குடைய” (அகநா. 7 : 4), “மூப்புடை முதுமைய தாக்கணங் குடைய” (மணி. 3 : 57.) உரை. சித்தாசுவம் - சித்த அசுவம்; சித்தர்களுடைய குதிரை. யட்சேபம் - யட்சஇபம்; யட்சர்களுடைய யானை. ஹர்ஷ சரிதம் : இது பட்டபாணரென்ற ஸம்ஸ்கிருதகவி இயற்றிய காவியம்,

யட்சவாசம் - யட்சர்கள் இருக்கை. ஆலிற் கோயிலிலுள்ள மகாகாளி :
“அகில லோகநாயகியமர்ந்ததோ ரொப்பருங் கடவு ளாலமுண்டு” (நக்க.
139.)

(தி - தி.) 1 ‘மார்க்கணங்கள் பட’ 2 ‘தாக்கணங்கு கடலிற் படுப்
பவே’ (உக௦)

இறந்ததேவர்களைப் பிரமா மீட்டும்படைத்தல்.

535. அடப்பட்டப்¹பொரு தமரர்தம்படை

படப்பட²ப்ரசா பதிபடைக்கவே.

த - து பூதபசாசகணங்கள் கொல்லத் தேவர்கள் கூட்டம் படக்கண்டு
சகிக்கமாட்டாது தேவர்கள் சாவச்சாவப் பிரமா மீண்டும் மீண்டும் படைக்க
ள் - து.

(தி - தி.) 1 ‘படாவமரர்’ 2 ‘பதின்மரும் படைக்கவே’ (உக௧)

பூதகணங்களின் செயல்.

மலைகளையழித்தல்.

வேறு

536. பள்ளிக் குன்றும்விற் குன்றுமொழி

யச்சிறகறுப்புண்டு¹பாழ்

வெள்ளிக் குன்றுபொற் குன்றுகற்

குன்றடைய வீழவே.

பள்ளிக்குன்று - ஸ்ரீ கைலாசபருவதம். விற்குன்று - மகாமேரு. பாழ்
வெள்ளிக்குன்றென்றது ஈசுவரன் இல்லாதமலையென்றவாறு; அது வித்தி
யாதரலோகத்துள்ளது. பொற்குன்று - பொன்படும் மலை; இந்திரன்
விளையாடுவதொரு செய்குன்று.

இப்பாட்டுக் கவிச்சக்கரவர்த்திகன் வாக்கல்லவென்பாருமுளர்.

(வி - கு.) ஸு. பாழ்; “பாழ்படு திசையெலாம் மருண்டு பார்க்குமே”
(நெடதம், அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற. 71.) பாழ் வெள்ளிக்குன்று;
“விஞ்சைமன்னர்பாழ் வெள்ளி வெற்பு” (நக்க. 371.)

உரை. பொன்படுமலை.....குன்று: ‘எமகூடம் இந்திரன் விடாயாற்றி
மலை’ என்றார் முன்னும்; நக்க. 419, உரை.

இப்பாட்டிலுள்ள சொற்பொருளமைதிகள் அடுத்த பாட்டின் முதலடி
யில் அமைந்துள்ளமையின், ‘இப்பாட்டு.....உளர்’ என்றார்.

(தி - தி.) 1 ‘வாழ்’ (உக௨)

வேறு

பூதகணங்களின் நகப்பெருமை

537. வெள்ளிக் குலக்குன்று பெர்ற்குன்று கல்லின்

விழுக்குன் றெனப்பட்ட¹குன்றியாவும் வீழ்க்

²கள்ளிச் சிறைப்பார³முகிரிற் கிடப்பக்

⁴கிளர்ந்தும்பர் கோமானை மானங் கெடுத்தே.

[இதுமுதல் 545-ஆம் தாழிசைமுடியப் பூதகணங்கள் தங்கள் செயல் களினால் முறையே இந்திரன், வேல், அகத்தியன்கை, கண்ணன், துவாத சாதித்தர், வருணன், தேவாசுரர், பரந்தாமன் முதலியவர்களை வென்றமை கூறப்படும்.]

கல்லின் விழுக்குன்றென்றது உணவுவிளைத்தலானும் கெறுவம்விளை யாமையானும்; பிறவுமுணர்க. கிள்ளியென்னும் விளையெச்சமும் கிளர்ந் தென்னும் விளையெச்சமும் கெடுத்தென்னும் விளையெச்சத்தைக் கொண்டுமுடிந்தன. மானம் - கெறுவம்; அளவுமாம்; “தத்த மானந் தரத்துறை போகிய, விச்சைக் கொற்ற விளைய ராகி” இஃது உதயனன் கதை.

இதன்பயன் இந்திரன்வச்சிரமும் பூதங்களின் உகிரும் ஒக்குமென் றது.

(வி - கு.) மூ. விழுக்குன்று - விழும் குன்று; விழும் - சிறப்பு; தொட. உரி - கு. 55. (பி - டி) 1 ‘வீழ்குன்றியாவும்’ 2 ‘தள்ளிச்’ 3 ‘மற்றுக்’ 4 ‘தளர்ந்துமப்’ (உகக)

பூதகணங்களின் கைப்பெருமை

538. பொற்பூ டறக்கற்ப கக்காடு சாடிப்

புகுந்துமப் கோன்முன்பு பூதப் பிரான்மார்

வெற்பூ டறப்போய் வெறுங்கை ளாலே

விழுத்தோகை யான்வர்கை ¹வென்வேலை வென்றே.

பொற்பு - பொலிவு.

பிள்ளையார்மேல் உவமைசொல்லாமல் வெறுங்கைகளாலே வெற்பூடற விழுத்தென இயைத்துப் பொருள்கொள்க; பிள்ளையாரைக்கொள்ளின் இகழ்க்கையாம்.

(வி - கு.) மூ. விழுத்து ஒண்கயான் - வீழ்ச்செய்து மகிழ்ச்சியினால். வென்வேல் - வெற்றியையுடைய வேல்.

(பி - டி.) 1 ‘வென்வேலை’

(உகச)

539. குமிழ்க்குங் குவட்டேழு குன்றும் பிலத்தே

குளிப்பக் குறும்பூத மொன்றே குமைத்துத்

தமிழ்க்குன்றின் வாழுஞ் சடாதாரி பேர்யாழ்

தழங்குந் திருக்கைத் தருக்கைத் தவிர்த்தே.

அகத்தியன்கை விற்பருவதம் ஒன்றையே குமைத்தது. இங்கு ஒரு பூதம் ஏழுபருவதங்களையும் குமைத்தது.

தமிழ்க்குன்று - பொதியில்மலை. தருக்கு - கெறுவம்.

இதனாற்பயன் யாழ்வாசிக்கவல்லது அத்தனையே அகத்தியன்கை யென்க.

(வி - கு.) மூ. குமிழ்க்கும் - தோன்றும்; “நெடுக்கண், குமிழ்த்தெழு வெம்பனி” (பெருங். 1. 46 : 223 - 4); ‘குமிழ்த்தல் என்னுந்தொழில்’ (தொட. புள்ளி. கு. 91. ந.) பேர்யாழ் - பெரியயாழ்; பேர்யாழென்றே

ஒருவகை யாழ் உண்டு; அஃது இருபத்தொரு நரம்புகளை உடையதென்பர்; திஸி. 3 : 26, அடியார்.

சடாதாரி பேர்யாழ் : அகத்தியமுனிவர் யாழ்வாசித்தலினும் வல்லுந ரென்பது இங்கே அறியற்பாலது; இதனை, “மன்னு மகத்தியன்யாழ் வாசிப்ப” (திருக்கைய நூலுரை. 24) என்பதும் நன்கு புலப்படுத்து கின்றது. (உகரு)

பூதகணங்களின் மற்போர் வன்மை

௨4௩. கடடிக குறங்கைக் குறங்காலு மோதிக்

காதுஞ் சிறைக்கை களைக்கைக ளாலே

மட்டித்து வெற்போடு மற்போர்செய் பூத

மல்லர்க் கடந்தானை மானங் கெடுத்தே.

குறங்கு - மலையடிவாரம்; “வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅன்” (84); இது சிறுபாணுறு. சிறை - சிறகு. சிறகுக்குக் கையென்பதைக் கொடுத்து கோழிப்போரில் “ஒருகை பறந்தபடி” என்னும் வழக்குண்மை யின். மட்டிக்கை - தேய்த்தல். மல்லர்க்கடந்தான் - மல்லரைவென்றான்; “உயர்திணை மருங்கி னெழியாது வருவதும்” (தொடர். தொகை. கு. 15, இளம். ௩) என்பதனை ஒழிந்துவந்த ஐகாரவேற்றுமை; இதற்கு உதாரணம் ‘மகற்பெற்றான்’ என்பது.

(வி - கு.) ழு. சிறைக்கைகள் : “நெஞ்சுகலங்கி யஞ்சிறையான காமர் துணைக்கரம், கொண்டு தம்வயி நெற்றியெற்றி விளிப்போன்றன கோழியே” (கம்ப. கைகேசி. 47), “தைய றுயர்க்குத் தரியாது வெஞ்சிற காம், கையால் வாழிறைத்து.....கூவினவே கோழிக் குலம்” (நள. கவி. தொடர்.) என்பவற்றில், சிறைகளைக் கைகளாக உருவகம் செய்திருத்தல் இங்கே கருதத்தக்கது. மல்லர்க்கடந்தான் - கண்ணன்; மல்லர்க்கடந்தா னிறம்போன் நிருண்டெழுந்து” (ஐந்திணையிற்பது, 1.)

உரை. கவான், குறங்கு என்பன துடையென்னும் பொருளன.

(உகசு)

பூதகணங்களின் தோட் பெருமை

541. அலங்கற் பணைத்தோ ளிணைக்குன்றி னென்று

லடற்பூத மொன்றேழை யாகண்ட லன்றன்

விலங்கற் குழாமாரி போய்நீறு நீருய்

விழப்பண்டு கன்மாரி வென்றானை வென்றே

அலங்கல் - பூமலை. பணைத்தல் - பெருத்தல். இணை - இரண்டு. ஏழை - ஏழுமலையை; ஏழையாகண்டல னென்று கூட்டாதொழிக. ‘ஏழை எடுத்து’ என ஒருசொல் வருவிக்க. ஆகண்டலன் - தேவேந்திரன்.

ஏழுமலையை ஒருபூதம் ஒருகையாலெடுத்தது; பூதீ கிருஷ்ணதேவர் கன்மாரிகாத்தருளியது ஒருகையால் ஒருமலையை எடுத்தருளிய அத் தையே.

(வி - கு.) ழு. அடம் பூதமொன்றேழை.....விழ.....வென்றே : “ இச் சிலை கிடக்கமலை யேழையு மிறுளே ” (கம்ப. கோலங்காண். 36.) ‘விலங்கற் குழாமாரி’ என்றதனால், இந்திரன் மலையை மழையாகச் சொரிந்தானென்று தெரிகின்றது. (உகௌ)

பூதகணங்களுடைய கண்கள் பெருமை

542. புடைக்கால மற்றொத் துருக்குண்ண ¹வேழ்பொற்

பொருப்புந் கனற்கட் கடைச்சுட்ட பூதம்

கடைக்கால மெக்குன்ற முஞ்சட் டுருக்குந்

கடுங்கோள்க ளீராறு நாணக் கலித்தே.

புடைக்கால மற்றொத்தென்றது யுகாந்தகாலமின்றி நடுவே புருந்த கால மொத்தென்றவாறு. கடைக்காலம் - யுகாந்தகாலம். கடுங்கோள்கள் ஆதித்தியர்கள்.

(வி - கு.) ஒப்பு : 415. (வி - ழு.) ‘வம்பொற்’ (உகௌ)

பூதகணங்களின் வாய்ப் பெருமை

543. கைந்நாக மேமேயு மாநாக நாகக்

கணங்கூட வாரிக் ¹கவுட்கொண்ட பூதம்

மைந்நாக வெற்பொன்றை யுந்தன் வயிற்றே

மறைக்குந் கடற்கோணை மானங் கெடுத்தே.

கைந்நாகம் - யாணை. கைந்நாகமே : ஏகாரம், பிரிநிலை ஏகாரம். மாநாகம் - பெரும்பாம்பு. கைந்நாகமேமேயுமாநாகமாவது ஆடு குளகுமேய்ந்தாலென யாணைகளையே மேயும் பாம்பெனவுணர்க. நாகம் - மலை. கணம் - கூட்டம்.

எ - ழு யாணையையல்லது மேயாத மகாநாகங்கள் பலவற்றையுடைய பருப்பதங்களின் கூட்டங்களை ஒருகொடிற்றடக்கியதொருபூதம் பண்டு தேவேந்திரனுக்கு அஞ்சி ஒளித்த மைநாகபருவதமான மலையைத் தன்வயிற்றிலே அடக்கிய மகாசமுத்திரராசனை லச்சைப்படுத்தியது எ - று.

எனவே கடல்வயிறு மைநாகபருவதமான மரகதமலைஒன்று தங்க இடம்போந்ததத்தனையே ; மகாதேவர் பூதகணத்து ஒருபூதத்தின் ஒருகொடிறு மகாபருவதங்கள் பலவற்றையும் கொண்டு அடக்கியதென்றவாறு.

(வி - கு.) ழு. கைந்நாகமே மேயு மாநாகம் : “மைந்துமலி சினத்த களிறுமதனழிக்கும், துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம்” (மலைபடு. 260 - 61), “களிறு பாந்தப் பட்டென”, “களிறகப் படுத்த பெருஞ்சின மாசுணம்” (நற். 14 : 8, 261 : 6), “யாணை, விளிபடத் தழுவ மகல்வாய்ப் பாந்தன்” (அகநா. 68), “பரிய களிறறை யரவு விழுங்கி மழுங்க” (திருகு. தே.), “களிறென்று பெரிய மாசுணம்.....பெயர்தரு பிறுதியெம் பெருமானை” (பெரிய திரு. 1 : 3 : 10), “புழுங்குவெம் பசியொடு புரளும்போரரா, விழுங்கவந் தெதிரெதிர் விரித்த வாயின்வாய், முழுங்குதிண் கரிபுகும்” (கம்ப. தாடகை. 11), “மதக்கத மாவடங்கு பேழ்வயிற்றரவு”, “இடிகொள் வேழத்தை யெயிற்றொடு மெடுத்தென் விழுங்கும், கடிய மாசுணம்” (கம்ப. சித்திரகூட. 1, 35), “பெரிய பாந்தன், மறங்கிளர் மான யாணை வயிற்றின வாக வாய் சோர்ந், துறங்கின” (கம்ப. சேதுபந்தனப். 20.)

உரை: குளகு - விலங்கின் தழையுணவு; "மறிகுள குண்டன்ன மன்னும்கிழ்ச்சி" (நாலடி. 16.) மைநாகமலை மரகதநிறமுடைய தென்பந்த, குழிதர் வாய்மடுத்துக் குறையற நாரர்-தெவ்விப், பழிதபக் கறுத்து மீட். ஸி வின்னெழீஇப் படருந் தோற்றம், கழிதய ரொருமை நாகக் கனவரைக் கிளர்ச்சி யோர்வான், வழியனுப் பிடவெழுந்த மாலைப் பாறை போன்ற" (திருநாலைக் காறோணப் புராணம், திருநாட்டுப் படலம், 12) என்ற செய்யுளும் வலியுறுத்தும்.

(பி - டி) 1 'கவிழ்க்கின்ற'

(உகக)

544. சோரிக் கடற்சாடி யிற்குன்ற மொன்றைச்

சுழற்றித் துழாய்வெண் ணிணந்துய்த்த பூதம்

பாரித்த பௌவங் கடைந்தார்க ளென்னும்

பராவிண்மை தேவா சுரர்க்குப் பணித்தே.

சோரி - உதிரம். கடற்சாடி - கடல்போலுஞ்சாடி; கடலும் அதுவே, சாடியும் அதுவேயென்னலுமாம். வெண்ணினம் உதிர்க்கடற்கு அழுதம். துய்த்தல் - உண்டல். பாரித்தல் - ப்ரத்தல். பௌவம் - கடல். பராவு - புகழ். தேவாசுரர் - தேவர்களும் அசுரர்களும். பணித்தல் - கொடுத்தல்.

இதன்கருத்து: கடல்கடைகை பெருமையல்ல; இச்சாடியில் உதிரங் கடைதல் பெருமை.

(வி - கு.) மூ. சாடி - தாழி. துழாய் - துழாவி. பராவிண்மை - அப கிர்ந்தி. (க00)

545. மேலாழி யார்வெள்ளி வேதண்ட லோகம்

விழிக்கே யுருக்குண்ண வெள்ளஞ்செய் பூதம்

பரலாழி யுந்தாழ வவ்வாழி வைகும்

பரந்தாம னுந்தாழ வுட்பள்ளி கொண்டே.

மேலாழியார் - வித்தியாதர சக்கரவர்த்திகள்; மேல் - வித்தை. வேதண்டம் - மலை.

உருகின வெள்ளிமலை பாற்கடலைவெல்ல அதில் உறங்கின பூதம் பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுகிற விஷ்ணுபகவானை வென்றதென்பது கருத்து. (க0க)

546. சென்றெட்டு வெற்பும் பணிப்பத் துணிப்பச்

செயிர்த்தெண்மர் ¹கணநாத ரினமிண்டு சிகரக்

குன்றெட்டு மிட்டெண் டிசாதேவ ரேறுந்

கொல்யாளை யெட்டும் ²விழக்குத்து வித்தே.

சென்று - திகந்தங்களினளவும் சென்று. பணிப்பவென்றது வீரபத் திரதேவர் அருளிச்செய்யவென்றவாறு. துணிப்ப: வினையெச்சம். செயிர்த்தல் - கோபித்தல். எண்மர்கணநாதராவார் - சருவன், ருத்திரன், பசுபதி, ஈசானன், பவன், உக்கிரன், மகாதேவன்; மஹிமையென்பவர்கள்;

“शब्दं ह्युपनि ईशानस्य भवन्तथा, उपस्यैव महादेवं महिमानं गणेश्वरम्”

ஷிழுவென்றது திக்குப் பாலகர்களைக்குறித்தது. எட்டுமென்னும் உம்மை முற்றும்மை.

பகாசகணங்களை விரபத்திரதேவர் பணிப்பவென்று எச்சிக் கொடுக்க.

(வி - கு.) மூ. துணிப்பப் பணிப்ப எனக்கூட்டுக.

(பி - ம) 1 ‘கணநாதர் திரள்ஷிடுசிகரக்’ 2 ‘கெடக்’ (க஠௨).

547. தம்பூத ராதிக ளொடுங்கூடி யாடித்

தயிராக வயிரா கரக்குன் ¹றிளக்கிக்

கும்போத ராதிகள் குடித்துத் தடித்துக்

கொள்ளாத வச்சு² கா யங்கொண்டு கொண்டே.

தம்மென்றது திக்குப்பாலகர்களைக்குறித்தது. பூதரம் - மலை, ஆதிக ளென்றது மற்ற இரத்தினமலைகளை. இதனுலே வயிரபருவதமான வச்சிரா பருவதம் தேவேந்திரனுடைய ஆயுதமெனவறிக.

வச்சிரபருவதத்தைத் தயிராக்கிக் கும்போதாரென்னும் பூதகணநாதர் முதலாக எல்லாரும் அத்தயிரைக்குடித்துத் தடித்து வச்சிரசுரீரம் பெற்றார். அது வேண்டற்பாடல்லாமையாற் கொள்ளாத வச்சிரகாயமென்றார், அன் றியே தயிராற்குடிப்பதொரு மருந்துண்டு; வச்சிரகாயமென்பது; தயிரன்று மோரெனக்கொள்க. அது தக்கிர மென்னப்படும் சிக்கென்றமோருக்குப் பெயர்.

கூடியாடியென்றது விளையாட்டிற்கொள்கையும் பொருள்.

(வி - கு.) உரை. வேண்டற்பாடு - ஒருதலையாகவேண்டுவது; தக்க. 43, 506, 554, 562, 704 - உரைகள். தக்கிரம்: “ஸர்வ வ்யாதி ஹரம்தக்கிரம்” (மனுஸ்மிருதி.)

(பி - ம) 1 ‘றுழக்கிக்’ 2 * ‘காயங்கண்டு’ (க஠௩).

548. தீவாய் வயிற்றின்பொருப்பிட் டுருக்கிச்

செவ்வாய் தொறுங்கொண்டு கொண்டும்பர் சென்மார்

வாய்வாய் தொறுங்கொப்பு ளிப்பார் களிப்பார்

முழுவாளி யார்சார ¹மாணியென வந்தே;

ஏ - து கொள்ளிவாய்ப்பேய்களின் வாய்தோறும் மலைகளையிட்டுருக்கி அம்மலை நீராயினவாறே கொள்ளிவாயல்லாதன அவையிறை வாய் தோறுங்கொண்டுகொண்டு சென்று யாககளத்தில் நின்றும் பிழைத்துப் போகும் தேவர்கள் வாய்தோறும் கொப்புளித்து விளையாடுவார், ஈசுவர னுடைய சாரமாணிகளைப்போல ஏ - று.

எனவே வாமிகள் சுரையை வாயிலெகொண்டு பிராமணர் முகந் தோறும் கூசக்கூச உமிழ்ந்தவதைபோல்வது இது.

(வி - கு.) மூ. வாய்வயின் - வாயினிடத்தே. சாரமாணி-விதுஷகன், பரி காசகன். உரை. நீராயினவாறே-நீராயினவுடனே; ‘கண்டவாறே’ (தக்க. 185, உரை) என்றதைப்போல. வாமிகள் - வாமாசாரத்தை யுடையவர்கள்;

இவர்கள், கொளலர்களென்றும் கூறப்படுவார்கள். சுரை - கள், சுரையை... பிராமணர்.....கூசக்கூச உமிழ்ந்தவகை; அந்தணர் கள்ளைத் தீண்டாரென்பதும் தீண்டக்கூசவரென்பதும் அறியத்தக்கன; “நிந்தனை நடுவமும் நெறியி லூண்களும், தந்தன கண்டிலன்.....அந்தண ரில்லெனப் போலிந்த தாமரோ” (கூய. வீடணன். 100), ‘பார்ப்பனியும் கள்ளுண்ண னும்; பார்ப்பாருங் கள்ளுண்ணார்’ (நன். சூ. 357, மயிலை.)

(பி - ம்) 1 ‘மணியென’

(க0ச)

549. ¹அலைகொன்று வருகங்கை வாராமன் மேன்மே

லடைக்கின்ற குன்று டறுக்கின்ற பூதம்

²மலைகொன்று பொன்னிக்கு வழிகண்ட கண்டன்

வரராச ராசன்கை வாளென்ன வந்தே.

அலைகொன்று - அலையாற்கொன்று. கங்கையைவாராமல் அடைத்த லாவது வெள்ளத்திற்குச் சிறைகோலுதல்; இது தேவர்கள் தொழில்.

௪ - து தேவர்களால் எடுத்து அடைக்கப்பட்டமலைகளை நடுவிட்டுப் பிளந்து கங்கையை வரவிடும்பூதமானது பண்டு காவேரியைக் கிழக்குநோக் கிப்போகவொட்டாது தடுத்த ³சையபருவத்தை நடுவறவெட்டிய சோழன் ராசராசனுடைய திருக்கையில் பிடித்தருளின வாள்போன்றது எ - று.

கண்டனென்றது சிறப்புப்பெயர். இதனை இயற்பெயரென்று மயங்க் காதொழிக. ராசராசனென்பது இயற்பெயர்.

(வி - கு) மூ. கங்கை பூதகணங்களின் சார்பானதென்று தெரிகிறது.

கண்டன் : “களகளபன்கண்டன்”, “கண்டனயிராபதம்”, “மான தன்கண்டன்”, “கண்டனொரு பெரும்பேராகம்”, “கண்டனை மேதினி யாள் காந்தனை” (இராச.) கண்டனென்பது இராசராச சோழனுக்குச் சிறப்புப் பெயரென்பதைப் பின்னுள்ளவைகளும் புலப்படுத்தும் :—“கண்ட னன் பவனிக் கவனப் பரி”, “தொழுகின்ற மன்னர் சொரிந்திட்ட செம் பொற்றுலாத்திடவண்ண, குழுகின்றதார்க்கண்ட னேறிய ஞானறி னுவாமதி போய், விழுகின்ற தொக்கு மொருதட்டுக் காலையில் வேலையில்வர், தொழுகின்ற ஞாயிறெத் தான்குலதீப நெதிர்த்தட்டிலே”, “களிக்குங் களிறு டைக் கண்டன்வந்தான்”, “பொன்னின் னாடடை வேற்கண்டனே” (ஒட்டக் கூத்தர் பாட்டு.)

மலைகொன்று பொன்னிக்கு வழிகண்ட கண்டன் : “செய்கை யரிய களவழிப்பா முன்செய்த, பொய்கை யொருவனற் போந்தாமோ - ஸைய, மலைச்சிறைதீர் வாட்கண்டன் வெள்ளணிநாள் வாழ்த்திக், கொலைச்சிறை தீர் வேந்துக் குழாம்” (தொடர். புறத். சூ. 36, ந. மேற்.) என்னும் பழம்பாட்டி னுள், “சைய, மலைச்சிறைதீர் வாட்கண்டன்” என்றிருப்பது காண்க. “சுழியிட்ட காவிரிக்குச் சோணடுவாழ, வழியிட்டவான்” (இராச.) வரராச ராசன் : “அடுத்த வரராசராசன்” (இராச.)

(பி - ம்) 1 * ‘அலைகொண்டு’ 2 ‘மலைகொண்டு’ 3 ‘சையசலிந்தபரு வதம்’

(க0சு)

பூதங்களின் விழிப்பெருமை

550. மின்வெள்ளி பொன்கொல் லெனச்சொல்லு முப்போர்

விவங்கற் குழாமோர் விழிச்சுட்ட பூதம்

பொன்வெள்ளி யெஃகென்ன வானத் ¹துலாமுப்
புரஞ்சுட்ட வீரர்க்கு மேலே பொலிந்தே.

[இதுமுதல் 556-ஆம் தாழிசைவரை முறையே புராரி, துருவாசர், கடல், வடவைத்தி, கருடன், இராகுகேதுக்கள், கண்ணன் முதலிய வர்களைப் பூதபசாசுகள் தங்கள் செய்கைகளால் வென்றமை கூறப்படும்.]

மின்னென்றதனை ஆகுபெயராக்கிப் பொன்னென்பாரும் பொன்னல்ல இரும்பென்பாருமுள்; அவை பொருளல்ல; மின் வெள்ளி - மின்னும் வெள்ளி, மின்போலும் வெள்ளியென மின்னென்றதனை வெள்ளிக்கு அடையாக்குக. பொன்னென்றதனை இரும்பென்றுகொண்டு, அதற்கு, “பொன்புனை பகழி செப்பங் கொண்டார்” (குறூ. 16. 2), “தூண்டிற் பொன் மீன்விழங்கி யற்று” (குறூ. 931) என்பவற்றை மேற்கோள் காட்டு வாருமுள்; அது பொருளன்று. கொல்லென்றது இரும்பை; வழக்கிடத் துள்ள கொல்லென்பதை யுணர்க. எஃகு - இரும்பு. முப்புரஞ்சுட்டவீரர் - மகாதேவர். பொலிதல் - ஒத்தல். மேலேபொலிந்தேயென்றது இஃது ஒரு கண்ணிலே சுட்டதாதலால் மகாதேவரிலும் வலியதென்றவாறு.

(பி - டி) 1 ‘துலாவும்’

(க.உசு)

பூதகணங்களின் பிறசெயல்கள்

551. ¹பொங்கக் களிற்றீ ருரிப்போர்வை கொண்டும்
புலித்தோ லுடுத்தும் படுத்தும் புயத்தே
சிங்கப் பசுந்தோல்கொ டேகாச மிட்டுஞ்
செய்யப் பெருவல்ல பஞ்செய்து சென்றே.

பொங்க - ஈசுவரனிலும் மிகைபட. ஈருரி - உதிரம் அறுவிரி; ஈர் - ஈரம். சிங்கப்பசுந்தோலென்றது, பண்டு இரணியனைச் சங்கரித்த சிங்கரூபத்தைச் சிம்புளாய் இருஞ்சிக்கொண்டு உரித்தருளிய தோலால் ஏகாசமிட்டகதையை நினைந்து; “சிங்கத்துரி மூலதிர தேவர்கணந் தொழுவிற்பீர்” (தே. சுந்தர திருப்பரங்குன்றம்) என்பது திருப்பாட்டு.

அரசனல்லாதோர், முடியைத் தலையில் வைக்கவும் சிங்காதனத்தே ஏற வும்பெறுர்; அதுபோல, கொள்வார், உடுக்கவும் போர்க்கையும் பெறுர். செய்யப் பெருவல்லபம் சிவத்துரோகம்; அது வீரபத்திரதேவர் திருமுன் இவர்கள் கொண்டவேடம்.

(வி - கு.) மூ. மு: “தங்கிய மாதவத் தின்றழல் வேள்வியி னின் மெழுந்த, சிங்கமு றீள்புலி யுஞ்செழு மால்கரி யோடலறப், பொங்கிய போர்புரிந்து பிளந்திருரி போர்த்ததென்னே, செங்கயல் பாய்கழ னித்திரு நாகேச் சரத்தானே” (சுந்தர. தே.) படுத்து - விரித்து. ஏகாசம் - மேற் போர்வை.

உரை. இருஞ்சுதல் : 630 - ஆம் தாழிசை உரையைப்பார்க்க.

(பி - டி.) 1 ‘பொங்கர்க்’

(க.உஎ)

552. சங்கும் பொலன்கற்ப கக்காவு மாவுஞ்
சதுர்த்தந்தி யஞ்சர்வ முந்தேரும் வாரிப்

பொங்குங் கடற்கே புகப்பேரக வீசம்

பூதந் தபோவாரி கோதம் புரைத்தே.

பொலன் - பொன். மா - குதிரை. போக - கடலின் நடுவே புக. தபோவாரி - துவரடி மகாமுனி. கோதம் - குரோதம்.

இது பண்டு மகாமேருசிகரத்தில் மானசதாசுத்தில் அகமருஷண பாதாளயோகம் பண்ணின் தூர்வாசர் எழுந்துநின்று தேவேந்திரனைக் கண்டு உபசாரமடிக ஒழுப்புப்பமாலிகொடுப்ப இந்திரன் வாங்கப்பருமளவில் அவன் அயிரடிபதம் அதனை வாங்கிக்கொண்டு காலிலும் நெற்றியிலும் அடிக்கிறிஷ்டோடித்துச் சாபமிட்ட கதை. இவைசுட்டிப்போலும் அமிழ்து கண்டதது.

“புரையுயர் பாகும்” (தொல். உரி. கு. 4.) அவ்விருடி கோபத்திலும் பெய்தாயிற்று ஸ்ரீ பூதகணநாதருடைய கோபம்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ தபோவாரி கோதம் : “அரம டந்தையர் கற்பக நவநிதி யமிர்தம், சுரபி வாய்பரி மதமலை முதலிய தொடக்கம், நெருபெ ரும் பொரு ளின்றியே யுவரிபுக் கொளிப்ப” (கற்ப. அகலிகைப். 18.) கோதம் : “கோதம் படாதி” (தருரை. 294.) சதூர்த்தந்தி - நான்கு தந்தங்களை யுடையது. (உ0அ)

553. நீரின்றி யேசென் னெருப்புண் டறுத்தும்

நெருப்பின் றி யேநீரை நேரே குடித்தும்

காரின் றி யேநின் றிடிக்கின்ற பூதங்

கடற்குங் கனற்குங் ¹கடுங்கொளவை கண்டே.

நீரைநேரே குடித்து நெருப்பைத்தின்னுமிடத்து நெருப்பு அவ்வியாதி களைக்கெடுக்கும் ; நீர் வியாதிகளை யுண்டாக்கும் ; “வ்யாபிநாமாகர் ஸ்ய” என்றது வாகடம் ; தோயம் - நீர், காரின்றியே நின்றிடிக்கின்றவென்றது கடல் தார்க்காலத்து ஓசையிக்குமென்பதை நினைத்து. கொளவை - துக்கம்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ செல் நெருப்பு - இடியாகிய நெருப்பு. கனல் - வடவைத்தி. டிஷர். நீர்வியாதிகளை யுண்டாக்கும் ; குறள். 883-ஐயும் அதன் விசேட லுஷ்டையையும் பார்க்க.

(வி - கு.) ¹பெருங்கொளவை

(உ0க)

554. மஞ்சுடு வேவுக் கொளுத்துங் கனற்கண்

மாநாக மோரெட்டு மட்டித் தவற்றின்

செஞ்சுடி காகோடி ¹சிந்தப் பறித்துச்

சிதைப்புட் ²குலங்காவ லன்சீர் சிதைத்தே.

மஞ்சு - மேகம். ஊடுவேகல் - உள்ளுறவேகை. கனற்கண்ணென்றது திட்டிவிஷத்தை.

மாநாக மெட்டுமாவன முன்னே (99 - தாழிசை) சொன்னோம்.

இவையிறைப்பிடித்துக் கொன்று இவையிறற்றின் தலையின் குடிகா கோடிகளான மாணிக்கங்களைப் பறித்தாரெனக் கொள்க. இது ஸ்ரீ பூதகண நாதர் கருடபகவானை வேண்டற்பாடு கெடுத்தது.

(வி - கு.) மு. மட்டித்து - தேய்த்து; தக்க. 540, உரை. உரை. திட்டிவிஷம் - கண்ணில்விஷமுடைய பாம்பு. இது நஞ்சுவிழியரவு, அழற்கணுகமெனவும் கூறப்படும். இதன்விழிக்கு எதிர்ப்பட்டன அழியும்; இதனை, “நிட்டி விடமுணுந் செல்லுயிர் போனால்” (9 : 49), “நிட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி” (11 : 100), “நிட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயதும்” (21 : 40), “அழற்கணுக மாருயி ருண்ண” (23 : 69), “நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி” (23 : 84) எனவரும் மணிமேகலை யாலும், ‘புத்தன் திருஷ்டி விஷமாய்ப் பிறந்த ஜாதகத்து.....கண்விழிப்பிற் பிராணிகள் சாமென்றறிந்து தன்கண் விழியாதே கிடந்தமையின்’ எனவும், ‘நீ திருஷ்டிவிஷமான காலத்து.....அதற்கஞ்சி விழியாது கிடந்தது என்னோ’ எனவும் வரும் நீலகேசி விருத்தி சமய நிவாகரத்தாலும், “கண்கிழித் துமிழ் விடக் கனலரா வரசு” (தாடகை. 10), “நிட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வியை” (கும்பகர்ண. 80) எனவரும் கம்பராமாயணச் செய்யுட்களாலும் அறியலாகும். நாகஅரசர்களுள் ஒருசாரார் (எரிந்தவம்ச அரசர்) திருஷ்டி விஷகுல திலகரெனச் சிறப்பிக்கப்படுவர் (Epigraphia Indica, Vol. III. p. 232 பார்க்க.); தக்க. 645, உரை.

(பி - நி.) 1 ‘பலகோடி சிந்தும்’ 2 ‘குலக்காவற் சீரைச் சிதைத்தே’ (ககக)

555. கட்டுக்கொள் ¹பொற்றேரின் ஞாயிற்றை யுந்தன்
²கதிர்க்கோளை யும்பாரி டஞ்சென்று கௌவிச்
 சுட்டுக்கொல் கூசிக்கொல் விட்டும் பிடித்தும்
³தொடர்ந்திராகு கேதுக்கள் ⁴சீலந் தொலைத்தே.

கட்டுக்கொள்ளென்றது சோதிச்சக்கரத்தினுடனோ நுகத்தினுடனோ மகாமேருவுடனோ கட்டுக்கொண்டவென்றவாறு. தண்கதிர்க் கோள் - சந்திரன்; சந்திரனுக்கு விமானமல்லது தேரில்லை. பாரிடம் - பூதம். சுடுவது ஆதித்தமண்டலம்; கூசுவிப்பது சந்திரமண்டலம்.

ராகுகேதுக்களுக்கு விடுவதும்பற்றுவதும் உண்டென்னும் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மு. சீலம் - இயல்பு.

உரை. சந்திரனுக்கு விமானமல்லது தேரில்லை : “செவ்வழிக் கதிரோனென்றுந் தேரின்மே லன்றி வாரான், வெவ்வழித் தெனினுந் திங்கள் விமானத்தின் மேல தென்றார்” (கம்ப. மாரீசன்வதைப். 112), “மதிகேழ்கிளருமானை, தட்டிரவி தேரொடு தகர்ந்துமுரி வாசு” (குந்த. தகரேறு. 7.) ‘ராகுகேதுக்களுக்கு விடுவதும் பற்றுவதுமுண்டு’ என்றது, சூரிய சந்திர கிரகணங்கள் யாண்டுதோறும் நிகழ்தல் பற்றி.

(பி - நி.) 1 ‘பொற்றேரை’ 2 ‘கதிரோனையும்’ 3 ‘தொடராகு’ 4 ‘மானந்’ (ககக)

556. மக்கா ¹ணுமக்கம்ம தாய்காணும் ²யாரீர்
 மறந்தீர்க ளென்றென்று வஞ்சப்பெ ணங்குப்
 புக்காண் முலைக்கண்க ளாலாவி ³யுண்டப்
 பொய்ம்மாய னுர்செய்தி போகப் ⁴புணர்த்தே.

மக்கள் மக்காளென்று விளியேற்றது. “அம்ம கேட்டிக்கும்” (தொட. இடை. சூ. 28.) மக்களென்றது தேவாசுர சாதிகளையல்ல. வஞ்சப் பெண்ணவாள் மாயாசத்தி. இவன்போலும் மாகேசவராதிகள் மகாளென்னும் மூலப்பிரகிருதிக்குப்பின் எண்ணுஞ்சத்தி. இது நையாயிக சித்திக்கும் ஒக்கும். மக்காளென்றது பொய்யே பூதப்பசாசுகளுக்கு.

பண்டு பூதனையென்னும் பசாசின் முலைநஞ்சை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அமுதுசெய்து கொன்றருளினபடி கூறியது.

(வி - கு.) மூ. மக்காளென்றது பூதகணங்களை. ‘முலைக்கண்களாலாவி யுண்ட பொய்ம்மாயனார் செய்தி’ பாடலும், பூதனையைக்கொன்ற அத்தி யாயத்தால் அறியப்படும்.

(பி - டி) 1 ‘ஊமக்கண்ணை’ 2 ‘யாய்நீர்’ 3 ‘உண்ணப்’ 4 ‘புதைத்தே’ (கக2)

வேறு

557. எயிரூர வாயார மிடரூர வொருகாலு மெரிதியரு

வயிரூர வாருத வடவாற விமையோரை வரவாரியே.

[இதுமுதல் 566-ஆம் தாழிசைமுடியத் தேவர்களைப் பூதகணங்கள் முற்றும் அழித்தலும், அவர்கள் யாவரும் இறந்து பேய்களாதலும் கூறப்படும்.]

வடவு - மெலிவு. ஒருகாலும் எரி தியருவென்றது எல்லார்க்குமொக் கும்; பேய்க்கு மிக்கிருக்கும்.

(வி - கு.) மூ. எரிதியென்றது பசித்தியை; “மொய்த்தபூதம் வயிற்றெரி மூண்டவே”, “பேருதரத்தி” “வயிற்றுத்தியாக” (தக். 568, 570, 756.) (கக3)

558. அரிதின்று போரென்று கோனஞ்ச

வமிர்தோடு மமிர்துண்டெழும்

கரிதின்று பரிதின்று தேர்தின்று

முளிகுளி களிகூரவே.

கோன் - தேவேந்திரன். அமிர்தோடுமமிர்துண்டெழும் கரியென்றது சமுத்திரம் கடைகின்றகாலத்து அமிர்தத்தோடும் அதனை உண்டு எழுந்த அயிராபதத்தை. தேரென்றது ஆதித்தர் தேர்களையும் விமானங்களையும். முளிதல் - உலர்தல்.

(வி - கு.) மூ. அரிது இன்று போரெனப் பிரிக்க. அமிர்தோடு மமிர்துண்டெழும் கரி : “அமுதில் வந்த வயிராபதம்” (தக். 664.) (கக4)

தேவர்கள் இறந்து பேய்களாதல்

559. தேரில்லை கரியில்லை பரியில்லை யிவையிற்க தேவென்பதோர்

பேரில்லை சுரராசன் விடுசேனை ¹பேய்தின்று பேயாகியே.

தேவென்பதோர் பேரில்லையென்றது மனுஷ்ய சாதியிலும் தேவர்க ளுடைய நாமம் இட்டாரையும் கொன்றன பேய்களென்றவாறு. பேயல் லது இல்லையாகையும் பொருள்; தேவெல்லாம் பேயாகையுமாம்.

(வி - கு.) மூ. தேவென்பதோர் பேரில்லை : “வானரப் பேரு மாளும்” (கம்ப. கிட்கந்தை. 6.) (பி - டி) 1 ‘போய்நின்று’ (கக5)

வேறு

560. பரந்தர னர்ப்படை யூழியி லாழியை யொத்தது
பாயெரி கொன்று படுங்கடல் போற்குறை பட்டது
புரந்தர னர்ப்படை வந்து ¹படும்படு மும்பர்கள்
பூதமும் வேதா ளங்களு மாயே புகுதவே.

எ - து ஈசுவரனுடைய படை பரந்து யுகாந்தகாலத்துச் சமுத்திரத்தை ஒத்தது. தேவேந்திரனுடைய படை வடவாமுகாக்கினியாற் குறை பட்ட சமுத்திரசலத்தை ஒத்தது. பின்னைப் படும் தேவர்களெல்லாரும் பூதபசாசுகளாய்ப் பிறந்து ஈசுவரன்படையிற் புகுந்தனர் எ - து.

(வி - கு.) மு. பரந்து அரனர்ப்படை. அரனர்ப்படை ஊழியிலாழியை யொத்தது : தக்க. 428. உம்பர்கள் பூதமும் வேதா ளங்களு மாயே புகுதவே : “அமரரா யுடலுண் டார்க ளலகையா யுடலுண் பாராய்ச், சமருளார் படைகண் மாய்ந்து தம்பிரான் படையாய்ச் சூழ ” (நிடுக்குந். தக்கன்வேள்வி யழிந்த. 59.)

(பி - டி) 1 ‘படும்படை யும்பர்கள்’

(ககசு)

561. தந்தடி தின்றனர் தந்தலை மூளை விழுங்கினர்
தத்த ¹முரத்துகு மாறு தடுத்து மடுத்தனர்
சிந்தடி ²வன்குற ளாலல கைக்குல மாகிய
தேவர் பிறப்பு மிறப்பு மிலாதவர் செத்தே.

தடி - மாங்கிசம். உரம் - மார்பு. ஆறு - உதிரயாறு ; ஆகுபெயராக் கலுமாம் ; தந்திரயுத்தியுமாம். சிந்தடிவன்குறள் - பூதம் ; சிந்தடி - சிற்றடி. வன்குறள் - வலியகுறள் ; இங்கு முதற்பெயராய்ப் பொருள்படுவது. வன்குறளென்பதே சிந்தடியையுடையது. ஆலென்றது ஒடுவென்னும் வேற்றுமை ; இதனை, “யாத னுருபிற் கூறிற் றுயினும், பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை.சாரும் ” (தொல். வேற்றுமைமயங். சூ. 23) என்பதனாற் கொள்ளாதே அம்பால்வீழ்ந்தான் அம்பொடுவீழ்ந்தானென்பது போலக்கொள்க. குறளாலலகைக்குலமாகிய வென்றதனை உம்மை தொக்கதாக்கிப் பூதமும் பேயுமாகுரென்றனுமாம். இங்குப் பிறப்பாவது க்ரீர்ப்பக்கிரகம்புகுதல். ‘சிந்தடி வன்குறளோடலகைக்குலமாகிய’ என்று பாடஞ்சொல்லின் உம்மைதொக்கது செய்யுள் விகாரமெனவுணர்க. செத்து ஒத்து.

(வி - கு.) மு. இப்பாட்டோடு, “உலந்தாருடல் கடலோடு உலவாவுட லுற்றார், அலந்தாந்நிசிரராமென விமையோரோடு மார்த்தார்” (கம்ப. கரன் வதைப். 93) என்பது ஒப்புநோக்கத்தக்கது. சிந்தடிவன்குற ளாலலகைக் குலம் : “தேரை நடப்பன போற்குறள் சிந்தினு, டோரு நடந்தன”, “கொட்டுப் பிடிபோலும் கூனுங் குறளாமை, விட்டு நடப்பனபோற் சிந்தும் விளைந்து” (ஔக. 631, 2798) ; குறளஞ் சிந்து மிதந்தன” (குளா. சுயம் வர. 124) ; “சிந்தொடு குறளங் கூனும்.....சுற்ற” (கம்ப. கோலங் காண். 23.) இத்தாழிசையில் யாப்பின் அங்கமாகிய சிந்தடி குறளடி என் னும் பெயர்கள் தொனிப்பது காண்க. உரை. ‘முதற் பெயராய்ப் பொருள் படுவது’ என்றது, குறுமையை உணர்த்தும் குறளென்னும் பண்புப்பெயர்

புத்தத்திற்காயினமையின். குறளாலலகைக்குலம்.....என்றலுமாம் : இப் பொருள் கொள்ளுமிடத்து ஆலென்பதை அசையாகக் கொள்க.

(பி - ன்) 1 'முரந்தருசோரியெடுத்து மடுத்தனர்' 2 'சென்றனவேயலகை' (க.கன)

562. ¹ஆடாவிழியினை காகமிருந்து பறிப்பன

வடிபடி தோயா தனகத நாய்க ளலைப்பன

வாடா மிஞ்நிமி ராமுடி மாலை துகைப்பன

வல்வா யெருவைகள் வாணூர் பெருமிதம் வாழியே.

கதம் - வலி. வாடாமாலை, வண்டு இமிரா மாலை : கற்பகமாலை ; “ஆடுவண் டிமிரா வழலவிர் தாமரை, நீடிரும் பித்தை நிவப்பச் சூடி” (பெரும்பான். 481 - 2); பாணுறு. எருவை - கழுஞ். பெருமிதம்-வேண்டற் பாடும் கருவமும்; “பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை, பெருமித மூர்ந்து விடும்” (குறள். 979.)

(வி - கு.) ழு. ஆடாவிழியினை காகமிருந்து பறிப்பன : “கருட னஞ் சுறு கண்மணி காகமும் கவர்ந்த”, “அரக்கன்விழி காகங்களுண்டபோது” (கம்ப. கரன்வதைப். 88, குளாமணிப். 15.) ஆடாவிழியிளையென்றார், தேவர் களாதலின்.

(பி - ன்) 1 * ‘ஆடாவிமைவிழி’ (க.கஅ)

வேறு

563 போர்த்தே ரிவுளி தின்றனும்

பாகுமிசைந்து பூட்டழிந்தே

தேர்த்தே ரென்ன வரும்¹பேய்த்தேர்

தேவ ருலகிற்றிரியுமால்.

போர்த்தேரென்றது ஐ ஒரு இன் அது கண்ணென்னும் இவ்வாறென்னும் ஆறுருபுமேற்கும் (தொடர். புணர். கு. 11.) இவுளி-குதிரை. ஆள்-வீரபுருஷர்; தேராட்களென்னும் வழக்குணர்; ஆளுதல் தெரிதலுமாம். பூட்டழிகையாவது குதிரையும் ஆளும் பாகனு முதலானவெல்லாம் அழிகை. என்ன - என்று சொல்ல. பேய்த்தேர் - தேர்ப்பேய்.

(வி - கு.) உரை. ஆள் - வீரபுருஷர் : “சேனையாளென”, “பொய்யா னையுமானும்” (தக்க. 504, 597); “ஆழியும் புரவியு மாளும்”, “ஆளிரண்டு தூறுள” (கம்ப. கரன்வதைப். 105, 134.) தேர்ப்பேய்-தேர்வடிவம் கொண்ட பேய்.

(பி - ன்) 1 ‘பொய்த்தேர்.’ (க.கக)

564. அமையோ ¹மென்னுமலகையினந்

தின்றுவிடாப்பண் டமிர்துண்ட

இமையோ ரிமையாப் பேயாகி

யிர்த்ரலோகத் தீண்டுவரால்.

அமையோமென்றது பசி அடங்கி அமைந்திலோமென்றவாறு. அமிர் துண்ட இமையோரென்றது ஆட்சேபம். ஈண்டுதல் - நிறைதல். ஆல் : அசைச்சொல்.

(பி - டி) 1 'மின்னமலகை'

(கஉ0)

வேறு

565. ¹முடைகமழ்ந்து தசையிழந்து முதுநரம்பொ டென்புமாய்
அடையவிர்த்ர லோகமும் பசாசலோக மாகவே.

முடைநாறுகையும் உடம்பின்மாங்கிசமின்றியொழிகையும் பழநரம்பும்
பழுவென்புமாகையும் பேய்க்கு லட்சணம்.

இந்திரலோகம் பசாசலோகமாகையாவது பொன் இரும்பாகை.

(பி - டி) 1 'முடைதளர்ந்து'

(கஉக)

566. ¹முடையழுங்கி யமிர்தநாறி யழகமைந்த ²மொய்ம்பினால்
அடையவும் பசாசலோக மிர்த்ரலோக மாகவே.

உண்டுபருத்துச் சம்பிரமித்த அதனாலே பொல்லா நாற்றம் நீங்கியும்
தேவர்களுடைய சரீரத்தையே பலகால் விழுங்குதலால் அமிர்தம்நாறியும்
தேவர்கள் அழகால் நிறமும் தேவர்கள் பெற்ற வலியால் வலியும் பெற்றன
பேய்களெனவறிக.

இஃது இரும்பு பொன்னாகை; ரசவிசேஷம்.

(வி - கு.) உரை. இஃது இரும்பு பொன்னாகை; ரசவிசேஷம் : 'சித்த
ரசம்படக் காணி கோடியைப் பேதித்தாற் போலச் சுவர்ண மயமாய்த்து'
(தக்க. 217, உரை.)

(பி - டி) 1 'முடையடங்கி' 2 'முன்பினால்'

(கஉஉ)

பிரமா பின்னும் படைத்தலும் அம்முருதலும்

வேறு

567. பின்னையும் பிதாமகன் படைக்கப் பேரமர்
முன்னையி னெழுமடி முடுகி ¹முளவே.

பிதாமகன் - பிரமன்.

இவன்படைப்பது முன்னைத்தேவர்கள் ஆன்மாவிற்கே சரீரம்கொடுப்
பது. இப்பொருள் அருகாக்கும் ஒக்கும்; பௌத்தாக்கும் சிறிது ஒக்கும்.
சுத்த சைவரான மாகேசுவராக்கு ஆன்மாப்பிறக்கின் சிவலோகத்திற்பிறத்த
ல்லலது முன்புள்ள சரீரமே வருகை பொருளல்ல. ஆதலால் அவர் சமய
சித்தாந்தம் இந்திரனால் மெனவறிக.

(வி - கு.) எழுமடி : "எழுமடி தித்தியா" (குலோத். பின்னாத்.)

(பி - டி) 1 'வீழவே'

(கஉக)

568. பித்த வானவ ரெங்கே பிழைப்பது

மொய்த்த பூதம் வயிற்றெரி ¹மூண்டவே.

[இதுமுதல் 590-ஆம் தாழிசைமுடிய வானவர் நான்கா முறை வீரபத்திரர் படையொடு பொருது அழிதல் கூறப்படும்.]

பித்தவானவரென்றது அவிர்ப்பாக முண்கைக்குப் பித்தேறிச் செத்துச் செத்துப் பிறந்த வானவர்களென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. பித்த வானவ ரெங்கே பிழைப்பது : “பின்னை யாரவர்கையிற் பிழைப்பரே” (தக்க. 590.) வயிற்றெரி - உதராக்கினியாகிய பசித்தி; தக்க. 557 - ஆம் தாழிசையையுங் குறிப்பையும் பார்க்க. உரை. அவிர்ப்பாக முண்கைக்குப் பித்தேறிச் செத்துச் செத்துப்பிறந்த வானவர்கள் : “சாவுமுன் னுட்டக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று” (திருவாசகம்.)

(பி - ழ) 1 ‘மூழ்கவே’

(கஉச)

569. மேலுங் கீழும் வெளிப்பட வான்விடும்

கோலுங் குந்தமு மேவினை கொள்ளியே.

வானென்றது தேவர்களை; பிறந்தவழிக்கூறலான ஆகுபெயர். ஆயுதம் விட்டபொழுது மேலுங்கீழும் மறைந்தன. அது கீழ்நின்றார்க்கு மேல் மறைகை; மேலின்றார்க்குக் கீழ் மறைகை. அவை வெளிப்படுகையாவது ஆயுதங்களைப் பூதபசாசகணங்கள் வாரிக்கொள்கை. கோல் - அம்பு. குந்தம் - ஆளெறிக்கோலும் தோமரமும் ஈட்டியும் சவளமும் தொந்தமும் விட்டேறும் பிறவுமெல்லாம் கொள்க. விளைகொள்ளியாவது வயிற்றின் மூண்ட நெருப்பை விளைக்குங்கொள்ளி. அவையிறை விழங்கினர், அக்கினியைப் பிரச்சுவலிப்பிக்க; விளைகொள்ளி : விளைத்தொகை; “மண்டு மெரியுண் மரந்தடிந்திட் டற்றால்” (பு. வெ. 1) என்பதையுணர்க.

(வி - கு.) உரை. பிறந்த வழிக்கூறலான ஆகுபெயர்; தொல். வேற்றுமைமயங்கு. கு. 31. பிரச்சுவலிப்பிக்க - பிரகாசிக்கச் செய்ய; தக்க. 334, 637 - உரை.

(கஉரு)

570. விட்ட தேரெலாம் வாரி விழுங்குவோ

இட்ட பேருத ரத்தி யெரிவதே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. உதரத்தி - சாடராக்கினி.

(கஉசு)

571. புக்க ¹வேழம் பொரியப் புகைபுறம்

கக்க வேழு பொழிலுங் கதுவவோ.

எ - று தேவர்களுடைய யானைகளெல்லாம் பூதபசாசுகளின் வயிற்றிற் புக்கன; அவ்வயிற்றிற்றியாலும் யானைகளுடைய உடம்பின் நெய்யாலும் அவ்யானைகள் பொரிய வாயாற் புறப்பட்ட புகை ஏழுலோகத்தையும் புகப் படுத்த எ - று.

அகத்திடு இது. பொழில் சோலையல்ல; பூமி.

(வி - கு.) மூ. ஏழுபொழிலும் : தக்க. 70 - ஆம் தாழிசைக் குறிப்பாய் பார்க்க. உரை. புகப்படுத்த - புகும்படி செய்ய.

(பி - ழ) 1 ‘வேழுபொருப்பும் புகை’

- (கஉஎ)

572. ¹இரிந்த தப்புற மிந்திர னேவலால்
விரிந்த தியடை யச்சென்று விம்மவே.

எ - து தேவேந்திரன் ஏவலாற் புறப்பட்ட அக்கினியெல்லாம் ஈசுவரனது படையான பூதகணநாதருக்கு அஞ்சி இரிந்தோடிப்போய் லோகத்துக்கு அப்புறஞ்சென்று விம்மின எ - று.

(வி - கு.) மூ. இரிந்தது : முற்றெச்சம். (பி - ற்) 1 ' எரிந்ததிப்புறம்' (கூ.அ)

573. சேனை யெல்லாந் திரிய விழுந்தன
ஆனை யெல்லா மணியணி யாகவே.

திரியவென்றது முன்பு விழுந்தபடி யெனவுணர்க. அணியென்றது படைவகுப்பை. (கூ.க)

574. ஆழ மெட்டுங்கொ லவ்வயி ¹றெண்டிசை
வேழ மெட்டும் புகப்புக்க வீழவே.

கொல் : ஐயம்.

(வி - கு.) எண்டிசை வேழங்களையும் பூதகணங்கள் வீழங்கின.

(பி - ற்) 1 ' றுந்திசை ' (கூ.உ)

575. வீழ்ந்த வேழங்கள் வெந்து வயிற்றுவிழ்ந்
தாழ்ந்த தண்ண லயிரா பதமுமே.

அண்ணலென்றதற்கு இந்திரனைக்கொள்ளலுமாம்; அண்ணல் அயிராபதமென்னலுமாம். ஆழ்ந்ததென்றதனால் வயிற்றின் பெருமையை யுணர்க.

(வி - கு.) மூ. வெந்து : வேவ என்ற வினையெச்சத்திரிபு. (கூ.க)

576. மெய்ய டங்கவெந் தார்சிலர் விண்ணவர்
கைய டங்கிய செந்திக் கதுவவே.

கையடங்கிய தீ சாருபம்பெற்ற பூதங்களின் கைகளிற்றீயெனக் கொள்க.

(வி - கு.) உரை. சாருபம் - சிவசாருபம். (கூ.உ)

577. ¹சோற்றுப் பாவகன் வெந்தனன் குழ்திசை
வேற்றுத் தேவ ரெழுவரும் வேவவே.

பாவகன் - அக்கினிதேவன். சோற்றைப் பாகம்பண்ணுவனெனக் கொள்க. சோற்றுப்பாவகன் : “ ஈரெழுத்து மொழியு முயிர்த்தொடர் மொழியும், வேற்றுமை யாயி னெற்றிடை யினமிகத், தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி ” (தொட. குற்றியலுகரப். சூ. 6.) என்பதனாற் கொள்க. வேற்றுத்தேவர் : அல்வழி ; “ அல்லது கிளப்பினெல்லா மொழியும், சொல்லிய பண்டி வியற்கையாகும் ” (தொட. குற்றியலுகரப். 20) ; இச்சூத்திரத்திற் சொல்லியவென்ற இலேசாற்கொள்க ; “ வேனில் வேந்தன் வேற்றுப்புலம் படர ” (14 : 124); சிலப்பதிகாரம். எழுவராவார் அல்லாத திசையிற் தேவர்கள்.

(வி - கு.) மூ. வேற்றுத் தேவரெழுவர் - அக்கினியொழிந்த ஏனைத் திசைத்தேவர்கள். (பி - டி) 1 'தோற்றுப்' (க.க.உ)

578. ¹சாலத் தீயி லரக்க ரூபாதிகள்

ஆலத் தீயி லறவெந் தவியவே.

அரக்கர் - இராக்கதர். உபாதி - சரீரம். ஆலத்தி - விஷாக்கினி. இதுவும் சாரூப்பியபதம்.

(வி - கு.) உரை. 'இதுவும் சாரூப்பியபதம்' என்றதனால், 'ஆலத்தி' என்றது கழுத்திலுள்ள ஆலகால விஷாக்கினியையெனக் கொள்க.

(பி - டி) 1 'காலத்.' (க.க.ச)

579. அடைய வெந்தனர் துவாதசா தித்தரும்

உடைய வெங்கதிர் தம்மை யுருக்கவே.

இதுவும் சிவாக்கினி.

தம்மையென்றது ஆதித்தியர்களை; "ஏனை யிரண்டு நெடுமொழிக் கென்ப" என்பதனாலுணர்க.

(வி - கு.) உரை. ஏனை.....என்ப: இஃது, "ஏனையிரண்டு நெடுமுதல் குறுகும்" (தொல். உருபு. கு. 16) என்றதன் பாடபேதமாகவேனும் அவிநய முதலிய பழைய இலக்கண நூல்களிலொன்றிலுள்ள சூத்திரமாகவேனும் இருத்தல் கூடுமென்று தோற்றுகிறது. (க.க.ரு)

580. ¹தடஞ்செ யேகா தசரைத் தனித்தனி

முடஞ்செய் தேயவர் முத்தெருத் தெற்றியே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. முத்தெருது: தக்க. 461-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க. (பி - டி.) 1 'திடஞ்செய்' (க.க.ச)

581. திங்க டண்மையிற் றேரோ னவிந்தனன்

தங்கள் வெம்மையிற் றண்மதி வேவவே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. தேரோன் - சூரியன். திங்க டண்மையிற் றேரோ னவிந்தனன்: தக்க. 482. தங்களென்றது பன்னிரண்டு சூரியர்களை.

(க.க.௭)

582. கால்கொ ளுத்துமச் செந்திக் கடவுளும்

மேல்கொ ளுந்தகர் வீழ்ந்துழி வீழவே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. கால் - காற்று. கால் கொளுத்துமச் செந்திக்கடவுள்: வாயுசகாயனென்று அக்கினிதேவனுக்கு ஒருபெயருண்டு. தகர் - ஆட்டுக் கிடாய்; இது தகர்த்தலால் வந்தபெயர்; தகர்த்தல் - முட்டுதல். (க.க.அ)

583. ஏறு தூக்கு மிடியெரி ¹தீந்தவர்

ஆறு தூக்குமம் மேக மடங்கவே.

ஏறு - எறியுந்தொழில். தூக்குதல் - செய்தல். இடியெரி : உம்மைத் தொகை. ஆறென்றது நீரை. தூக்குகை - மேனின்றும் கீழ்நாற்றுகை.

(வி - கு.) மூ. இடியெரி - இடியும் எரியும். ஆறு : ஆகுபெயர்.

(பி - டி.) 1 'யிந்திரன், ஆறுதூக்கிய மேகமடங்கவே' (ககக)

584. காந்த மூளத் திருக்கட் ¹கதிர்க்கெதிர்

போந்த வெல்லாப் பொருப்பும் பொரியவே.

காந்த - காந்துதலைச்செய்ய. மூள - மூளுதலைச்செய்ய. கட்கதிர் - சந்திராதித்தல்க்கினிகள். எல்லாப்பொருப்புமெனவே சூரியகாந்தாதி யெல் லாங்கொள்க.

(வி - கு.) மூ. கட்கதிர் - கண்ணகிய கதிர்.

உரை. சூரிய காந்தாதி - சூரிய காந்தம், சந்திரகாந்தம், அயக்காந்தம்

(பி - டி.) 1 'கடைக்கனல்' (கசு0)

585. எப்புத் தேரு மிடுமெப் பணிகளும்

வெப்புத் தீயில் விரவி யெரியவே.

எப்புத்தேளும், எப்பணிகளும் : வினாமுதற்சொல். புத்தேள் - தெய்வம். இடுதல் - விடுதல். பணி - பாம்பு; ஆபரணமும். வெப்புத்தீ - வெப்பென்னுந் தீப்பெயர். அது மூன்றுகாலையுடைத்து

(வி - கு.) மூ. வெப்புத்தீ - ஜ்வரக்கினி; 'வெப்பு நோயுங் குருவுந் தொடர' (சிறிப். உரைபெறுகட்டுரை. 1.)

உரை. அது மூன்றுகாலையுடைத்து : சூரதேவதைக்கு மூன்றுகாலுண் டென்பர். இதனைச் சிவாலயங்களிலுள்ள சூரதேவதை வடிவங்களால் அறியலாகும்.

(கசுக)

586. அனிக மாய்வரு மாகண்ட லன்விடு

முனிக ¹ணத்தர்த முத்தழல் மூழ்கவே.

அனிகம் - படை. ஆகண்டலன் - இந்திரன். முனிகணம் - ரிஷிகள் கூட்டம். இதனை ஆகண்டலன் விடும் அனிகமாய்வருகின்ற முனிகணத்த ரொனக் கூட்டிக்கொள்க. முத்தழல் - உதராக்கினியும் கோபாக்கினியும் சிவாக்கினியுமெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. முனிகணத்தர் : "பக்க மாமுனி கணத்தர் தம்மொடுங் கூடி நின்றனன் பதமயோனியே" (நக். 472.) தம்-பூதகணங்களுடைய.

(பி - டி.) 1 'ணந்தந்த'

(கசு2)

587. விரிமு கக்கட லேழ்பெரு வெள்ளமும்

பரிமு கத்தொரு செந்தீப் பருகவே.

நிரைவிரிமுகமென்பது பெய்துகொள்க. பரிமுகத்தொருசெந்தீ-வடவா முகாக்கினி.

இப்படி முகமுடைய பூதங்களுள்ளன. பூமியிலுள்ளனவாயின எல்லாம் கடலிலுள்ளனவாயின எல்லாம் பொன்னுலகத்துள்ளனவாயின எல்லாம் மிசாசப்பிறப்பினும் உளவெனவுணர்க. இப்பொருள் வேதவியாசமதம்; அசிதாநமத்தீர் சாதனகாண்டத்தீர் கண்டுகொள்க.

(வி - கு.) உரை. 'பெய்துகொள்க' என்றது திரையென்னுஞ் சொல்லைக் குறித்ததெனக் கொள்க. இதனை இசையெச்சமென்பர். (உ.சக.)

588. வேட்டுத் தீவர ¹விட்டன காட்டுவெங்

காட்டுத் ²தீயின மூண்டு கதுவவே.

வேட்டு - அக்கினிகோத்திரத்தைச் செய்து. விட்டனவற்றையெனச்சாரியையும் வேற்றுமையும் ஒக்கத்தொக்கன. காட்டுவெங்காட்டுத்தீ-பாலேநிலத்துள்ள காட்டுநெருப்பு.

(வி - கு.) மூ. காட்டுத்தீ தாவாக்கினியென வழங்கும்.

(பி - ம்.) 1 'வீடினர்விண்ணவர்' 2 'தீயெனநின்று' (உ.சச.)

589. பெருக வெந்தன செந்தீப் பிழம்பெழ

உருக வெந்தன தாரகா லோகமே.

தாரகா லோகம் - நட்சத்திர லோகம்.

அவ்வுலகமெல்லாம் படையாய்ப்போய் வெந்தன. (உ.சரு.)

590. முன்ன ¹முன்ன வடைய முளியுமால்

பின்னை ²யாரவர் கையிற் பிழைப்பரே.

எ - து ஈசுவரன்படைபான பூதகணம் நினைக்கநினைக்கப் படைஅடையக்கெடும். பின்னை யார் அவர் கையிற் பிழைப்பார்? எ - று.

முளிதல் - வெந்துபோதல். பின்னை - பின்பு.

(பி - ம்.) 1 'மூலப்படையை முளிவது' 2 'யாகவுலகம் பிழைக்கவே' (உ.சசு.)

தேவர்களைப்படுத்துப்பிரமும் மீளப்படைத்தல்

591. பாவ காரப் பதின்மரும் யாவரும்

வேவ வேவப் படைத்தனர் மீளவே.

பாவகாரப் பதின்மராவார் தசப்பிரமர்கள்.

(வி - கு.) மூ. பாவகாரர் - பாவத்தைச் செய்பவர். இச்சொல் பாவ காரிகளெனவும் வழங்கும்; "முதல்வனைச் சிந்தியாதவப், பாவகாரிகன்" (பெரியாறு. 4. 4 : 1), "பாவ காரிய ரெய்தொணக் கமுகு சூழ் பறம்பும்" (காஞ்சிப்.) (உ.சஎ.)

பத்திரகாளியினது படையெழுச்சி

வேறு

592. படைத்துவிட்டசுரர் சேனையைத்தலைவி

பத்ரகாளிபடை கண்டுபண்

டடைத்துவிட்டபடி யன்றியேயிறைவர்

முன்புநின்றனபின் பாகவே.

[இதுமுதல், 596 - ஆம் தாழிசைமுடியப் பத்திரகாளியின் படையெழுதலும் அப்படைகளின் பெருமையும் கூறப்படும்.]

எ - து பிரமர்களாலே படைத்துவிடப்பட்ட தேவசேனையைக்கண்டு இந்தச் சகக்காரணியான ஸ்ரீ மகாகாளியுடைய தந்திரமானபூதபசாசங்க ளெல்லாம் முன்பு வீரபத்திரதேவருடைய பூதம்வகுத்தபடியன்றி அப் படைக்கு முதற்றாசியாக முன்னேறின்று ஓகக்கொண்டு தேவர்களைப் பொருதற்கு ஏற்றுக்கொண்டன. கொள்ளவே வீரபத்திரதேவர்படை மகா காளிப்படைக்குப் பின்னே நின்றன எ - று.

பத்துப்பிரமர்களும் இதற்குமுன்பு பட்ட படைக்குப் பத்துப்படி படைத்தாரெனவுணர்க. இதுபோலும் தேவிப்படை முன்வந்து கலத்தற்குப் பொருள்.

(வி - கு.) இதனால், பத்திரகாளியின் படைகள் வீரபத்திரதேவர் படைகளிலும் மேன்மையுடையனவென்று தெரிகின்றது. (கசஅ)

593. மோகமோகினிகள் யோகயோகினிகள்

¹யாகசம்மினிகண் முலைவிடா

²நாகசாகினிகள் வீரபைரவிக

னாத்தசாதகர்க ³னண்ணியே.

எ - து பிராணிசாலங்கட்கு மோகங்களைப்பண்ணும் மோகினிகளும் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தம்பண்ணுகின்ற சிதானந்தயோகத்துக்குக்கர்த்தரி களான யோகினிகளும் யாககாரியமான வேதோத்தேசஅவிர்ப்பாக மந்திர காரணிகளான சீரசுவதிகளும் அனுபோக காமசுகம் விடாத சுவர்க்க போக ராசப்பெண்களும் இவர்களெல்லோருக்கும் தலைவிமாரான பைரவ வேஷதாரிகளும் ஓங்கார உங்கார சப்தப்பிரதானமான நாசக்கிருதமான மௌனஞானிகளுமாகிய ஆரணசடங்கமான மகாதந்திரம் வந்து கூடின எ - று.

முலையென்றது காமானுபோகத்தை; சகத்திரவேதி யென்னும் அதன் பெயராலுணர்க; இதற்குக்காரணம், ஒருறுப்பு சருவாங்கத்திற்கும் ரோமபுளகித கம்பித சுகானுபோகத்தைக் கொடுத்தலே; இன்னும் சுவர்க்க வேதியென்றும் குயத்திற்குப்பெயர். சம்மினிகள் - சர்மினிகள். நாகம் - சுவர்க்கம்.

(வி - கு.) மூ. யோகினிகள், சம்மினிகள், சாகினிகள் : இவர்களைப்பற்றிய செய்திகள், முறையே 87, 88, 89-ஆம் தாழிசைகளின் உரைகளால் அறியலாகும்.

உரை. கர்த்தரிகள் - தலைவிகள். ஆரண சடங்கமான மகாதந்திரம் : 'ஷடங்கதேவதாயுத்தா' என்பது ஸ்விதாஸஸூத்ரநாமத்தில் 386 - ஆம் திருநாமம். சகத்திரவேதி : இதன் இயல்பை 28-ஆம் தாழிசை யுரையா லறிக.

(பி - மு.) 1 'யாகசாகினிகள்' 2 'நாகடாகினிகள் வீரவயிரவர்கள்' 3 'னண்ணவே' (கசக)

594. யாணையாளிபரி ¹யேதுதேர்களுள

வெண்ணில்கோடிபல பண்ணியிச்

சேனையாளென வநேகபூதமொடு

செய்தபேய்களொடு செல்லவே.

யானையாளியென்றது ஒருமிருகமென்பாரும் யானையும் யாளியுமென உம்மைத்தொகையென்பாருமுள். யாளியென்பது படையின் சுகாசன வாகனங்களின் பெயர். யாளி வாகனமாதற்கு, “யாமாமாபீயாமாமா யாஸீ” (திருகு. தே. சீகாழி) என்பது மேற்கோள்; இது திருமாயாற்று. ஏதி - ஆயுதம். வானென்பாருமுள். சேனை - படையினது சமூகம். ஆள் - வீரபுருடர்.

(வி - கு.) மூ. ஆள் : 563-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க; “ஆளழி வாங்கி” (நிலப். 26 : 233.)

(பி - ன்.) 1 ‘யேறுதேர்களுள்’

(உரு0)

வேறு

595. கொண்டதிருக்கோ லங்களிருக்கும்

படியடியோமே கூறவிரும்பேம்

அண்டமனைத்துஞ் சூழவரும்பே

ராழிகளாமே யாழியவர்க்கே.

எ - து. நாயகியுடைய மாயாதந்தரம் கொண்டதிருக்கோலங்கள் இருக்கும்படி யாங்களோ சொல்லச்சமைந்திருப்பேம்! ஈது எங்களால் முடியாது. இந்தச் சுகண்டமுழுதும் சூழ்ந்துகொண்ட சக்கரவாளபருவதங்கள் இப் படையில் ஒருவர் கையில் ஓராழியாம் எ - று.

எனவே கையோடுகூடின காலத்துச் சக்கரமாம்; விரலோடுகூடின காலத்து ஆழிமோதிரமாம்.

கூறவிரும்பேமென்றது சொல்லுதற்கு வீற்றிருப்பேமென்னும் நயமுமாம்; வானுளின் அற்பத்தைச் சொல்லிற்றுமாம்.

(வி - கு.) மூ. இருக்கும்படி - இருக்கும் விதம். ‘பேராழிகள்’ என்ற தலை சக்கரவாளங்கள் பலவென்பது பெறற்படும்; ‘அனந்தசக்கரவாள முண்டென்னுங் கதையால்’ (நீக்க. 138, உரை.)

உரை. ஆழிமோதிரம் - ஒருவகை மோதிரம்; “வாழிமணி யாழி” (நீய. குளா.) கூறவிரும்பேமென்றது.....நயமுமாம் : இக்கருத்துடன், 221 - ஆம் தாழிசையில் ஆளுடைய பிள்ளையார் கதையைச் சொன்ன நாமகளைத் தேவி இருக்கச்செய்ததைப் பற்றிக் கூறியது ஒப்பிடற்பாலது. (உருக)

596. உலகு¹வகுப்பா ருலகுதொகுப்பா

ருலகுபடைப்பா ருலகுதுடைப்பார்

²அலகுவகுப்பா ரகிலகலைக்க

றடையவிடுப்பா ரவளடியாரே.

உலகு வகுத்தலாவது சுர நர மிருக கிருமிசாதி யோனிகளாக ஆன் மாக்கள் செய்தவினைகள் தோறும் சரீரம்படைத்தலும் பிறவும். உலகு தொகுத்தலாவது யோனியும் யோனிபேதாபேதங்களும் சாதியும் சங்கராதியும் தொழிலும் திரட்டுதல். உலகுபடைப்பாரென்றது அவாந்தர யுகாந்தங்களிலும் லோகத்தை மீளமீளப்படைப்பாரென்றவாறு. உலகு துடைப்பாரென்றது லோகமெல்லாவற்றையும் அழிப்பாரென்றவாறு.

அலகுவகுப்பாரென்றது அளவில்லாதலோகத்தை அளவிடுவாரென்றவாறு. அகிலகலைக்கூறடையவிடுப்பாரென்றது சதுசட்டி கலைஞானமான அறுபத்து நான்கு கலைஞானங்களுக்கும் வினாவுத்தரம் சொல்லுவாரென்றவாறு. இவையெல்லாம் செய்வார் மகாகாளியான பரமேசுவரியுடைய அடியாரென்றவாறு.

ஏயென்றது தேற்றேகாரம்.

எனவே பிரமா விஷ்ணு ருத்திர மகேசுவர சதாசிவாதி தேவர்களும் பிறர் எல்லாரும் அவளடியாரென்றவாறு. இதனைப் பிரமயாமனத்திற் கண்டு கொள்க.

(பி - டி) 1 'பகுப்பார்' 2 'அலகில்கொடைக்கூறடைய வெடுப்பார் அடைய மடுப்பா ரவர்தடையற்றே' (கரு2)

பத்திரகாளியின் படைகள் தேவசேனைகளோடு பொருதல்

வேறு

597. பொய்யாணையு மாளு முடன்றுபொரா

மெய்யாணையு மாளும் விழுங்கினவே.

[இதுமுதல் 603-ஆம் தாழிசைவரை பத்திரகாளியின் பொய் யுருவப் படைகளுடன் தேவர்களுடைய மெய்ப்படைகள் பொருதழிதல் கூறப்படும்.]

பொய் : ஆதிதீபம்; ஆளுக்குங் கொள்க. உடன்று - கோபித்த. பொரா - பொருது. இவை இரண்டு வினையெச்சமும் விழுங்கினவென்றதனோடு முடிந்தன.

இப்பாட்டில் விசேடம் மெய்யைப்போலப் பொருதனவென்பது.

(வி - கு) உரை. ஆதிதீபம் - ஓர் அணி; இது முதனிதைவகமெனவும் வழங்கப்படும்; தண்டி. கு. 38. (கருக)

598. பொய்யாளியி லாளிடு மெஃகிடைபோய்

மெய்யாளியொ டிற்றனர் விஞ்சையரே.

எ - து பொய்யாளியை வாகனமாக ஏறின வீரர் எறிந்தவேல் மார் மிடைப்புக்குப் புறப்பட்டுப்போக மெய்யானயாளிமேலேறிய வித்தியாதர ருக்கெட்டு வீழ்ந்தார் எ -று.

இப்பொருள் ஸ்ரீ அரிவங்கத்திற் கண்டது; பொய்யான மரத்தால் அமைத்த சிங்கத்தை யுணர்க.

போயென்னும் வினையெச்சம் செய்தென்பதாயினும்செயவென்பதாகக் கொள்க.

(வி - கு) மு. விஞ்சையர் - வித்தியாதரர். உரை. அரிவம்சம் : ஒருவட மொழிநூல். (பி - டி) 1 'அற்றனர்' (கருச)

599. பொய்த்தேரணி முட்ட வெறும்பொடியாய்

மெய்த்தேரணி யற்றனர் விண்ணவரே.

தேரணிமுட்ட - தேரோடு தேர் தாக்க.

(கருரு)

600. ¹பொய்வாரி பரந்து புகப்புரனும்

²மெய்வாரி பிறங்கி விசும்புறவே.

பொய்வாரி - பொய்க்கடல்; ஆவது ஈசுவரிபடை. புரளல் - இரு கரையும் புரண்டுவருதல். பிறங்கல் - பெருத்தல்; இது விளக்கு அவி தொழில்.

மெய்க்கடல் பொய்க்கடலைக்கண்டு பின்னோக்கிச் சுருண்டு சென்றது; விசும்புற்றான் வருணராசனென்றபடி.

(வி - கு.) உரை. விளக்கு அவிதொழில்: அவிதற்கு முன் விளக்குப் படர்ந்தெரிந்து பின் அவிதலைக் குறித்துநின்றது; “அவியுறு சுடர்போலே” (திருப். திருவிடைமருதூர்.)

(பி - ம்.) 1 ‘பொய்வாசி’ 2 ‘மெய்வாசி யிறங்கிவிழப்பெறவே’, ‘மெய்வாரி யிறங்கி’ (கருசு)

601. பொய்வந்த பதாதியு ளாவிபுகா

மெய்வந்த பதாதி விழுந்தறவே.

பதாதி - பெரும்படை. இப்படைக்குள் ஆவி புகுகையாவது இவர்கள் ஆவியைக்கொள்கை; இது ‘நின்பிராணனைக்கொள்கின்றேன்’ என்னும் வழக்கு. மெய்வந்த - மெய்யேவந்த: ஏகாரம் தொக்கது. (கருசு)

602. பொய்யாயுத வாயுமிழ் பொங்கழலால்

மெய்யாயுதம் யாவையும் வெந்தறவே.

உமிழ்தல் - புறப்படவிடுதல். ஆயுதவாய் ஆயுதத்துவாயெனக்கொள்க; மகரவொற்று இயல்புகணத்துக்கண் அத்துக்கொண்டது.

(வி - கு.) மூ. ஆயுத வாயுமிழ் பொங்கழல்: “செஞ்சர மென்பன தீயிழி கின்றன” (கம்ப. சுகப். 14.)

உரை. ‘உமிழ்தல்’ என்பதற்கு, ‘புறப்பட விடுதல்’ என்று இங்கே உரை யெழுதியவாறே 110 - ஆம் தாழிசையிலும் எழுதியிருக்கின்றார். இயல்புகணம் - உயிர்க்கணம், மென்கணம், இடைக்கணம். (கருசு)

603. பொய்ந்நின்ற பதாகினி தந்ததுபோய்

மெய்ந்நின்ற பதாகினி மெய்கெடவே.

பொய்யேயென்னும் ஏகாரம் தொக்கது. பதாகினி, ரத கச துரகபதாதி களும் படைவகுப்பும் பிறவுமெனவுணர்க. தந்ததென்றது படர்க்கையிலும் செல்லும்; ‘கண்டது’ என்னும்பாடத்திற்குச் செய்ததென்று பொருள் கொள்க. மெய்க்கண்ணென ஏழாவது தொக்கது.

(வி - கு.) உரை. தந்ததென்பது படர்க்கையிலும் செல்லும்: தொடர். கிளவி. சூ. 28, இளம். ந. (கருசு)

பட்சிசாதிகணங்களின் செயல்

வேறு

604. நுங்கள் கூறுகொன் றிரினி நொய்யகூ

றெங்கள் ¹கூறெமக் கேவிடு மென்னவே.

[இதுமுதல் 612 - ஆம் தாழிசை முடியச் சகோரம், சாதகம், கபேர்தம், கினி, மயில், கின்னரம், சக்கரவாகம், கருடன் முதலிய உருவங்களை முறையே கொண்ட பசாசகணங்கள் தேவர்களுடன் பொருது அவர்களை அழித்தமை கூறப்படும்.]

இது பட்சிசாதிகணங்கள் உரைத்தது.

அவைதாம் பசாசகணங்களை நோக்கி, 'நீங்கள் நும்முடைய கூறான மாயாசக்தியையுடைய தேவாசுரரைக் கொன்றீர்; இனி நொய்யபடை எங்கள் ஞக்காம்' என மேற்கொண்டன வென்றவாறு.

இதனை, 'உங்கள் கூறுகொன் றீரினிப்புள்ள கூறு' என்று பாடஞ் சொல்லின், தமிழன்று.

(வி - கு.) உரை. உங்கள்.....தமிழன்று : உங்களென்று வருவது தமிழிற் பழைய வழக்கன்று. (பி - டி) 1 'கூடெமக்கே விடுக்கவே' (கூ.0)

605. பானி லாவைப் பசங்கதிர்க் கொத்தொடு

மேனிலாவுஞ் சகோரங்கண் மேயவே.

பானிலா - பால்போலும்நிலா. பசங்கதிர் - பச்சைக்கதிர்; பசுமைநிறத் திற்சென்றதன்று; இளமையிற்சென்றது. சகோரம் - நிலாமுக்கி.

இதன்கருத்து, சந்திரனை நிலாமுக்கியான பூதகணங்கள் உட்கொண்டன வென்பது. இவையும் ஈசுவரனதுபடையான பேய்க்கணத்தே புள்ளீ டென்னும் பசாசகணம்.

இதனை வைத்தியசாத்திரத்தில் யோகமணிமாலையில் பாலக்கிரியையி லுணர்க. இது மந்திரவாதம்.

(வி - கு.) இத்தாழிசை முதல் "திருடனின்திரான்" (612) என்னும் தாழிசை யிறுதியாக உள்ளவற்றிற் சகோரம் முதலிய பறவைகளின் இயற் கையைக் கவி புலப்படுத்தி யிருத்தல் அறிந்து இன்புறப்பாலது.

மு. பால்நிலா : நிலவிற்குப் பாலே உவமை கூறுதல் கவிமரபு; "பங்கு செறித் தன்ன பல்கதி ரிடையிடைப், பான்முகத் தன்ன பசுவெண்ணில வின்" (நற். 196 : 1 - 2); "பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலே" (அகநா. 259 : 9); "பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய, வேனிற் றிங்களும், வேண்டுதி யென்றே" (கிலப். 13 : 27 - 8); "ஆசற விளங்கிய வந்தீர் தண் கதிர், வெள்ளிவெண் குடத்துப் பால்சொரிவதுபோல், கள்ளவீழ் பூம்பொழி லிடையிடைச் சொரிய" (முனி. 6 : 6 - 8); "தீம்பால் கதிர்மணிக் குடத்தி னேந்தி, வீழ்தரச் சொரிவதே போல் விளங்கொளித் திங்கட் புத்தேன், சூழி ருட் டொகுதி முழுகத் தீங்கதிர்சொரிந்து", "பானி லாக்கதிர் பாய்தரு பள் றியே" (கீவக. 1541, 2669); "திங்கள் சொரிநிலவு சேர்வெள்ளி வள்ளத் துப், பைங்கிள்ளை பாலென்று வாய்மடுப்ப" (தண்டி. கு. 54. மேற்); "உக்க பால் புரைநிலா", "தெரிந்தொளிர் திங்கள்வெண் குடத்தி னாற்றிரை, முரிந் துயர்பாற்கடன் முகந்து முரிவான், சொரிந்ததே யாமெனத் துள்ளியீனெனும், விரிந்தது வெண்ணிலா மேலுங் கீழுமே", சொரிந்தபா லொத்தது நிலவின் ரேற்றமே", "பாலுருத் தாலென நிலவு பாய்ந்ததால்" (கம்ப. உண்டாட்டு. 8, ஊர்தேடு. 55, 56, இலங்கைக்கேள்வி. 8.) சகோரங்கள் நிலவை உண்ணும் இயல்பின்; "அல்லார் மதிய நிலவுண் சகோரம்" (திருவெங்கைக்கோவை, 18.) பசங்கதிர்க் கொத்து : "பசுங்கதிர்வெள்ளைச் சிறுபிறைக்கே"

(திருச்சிற். 67.) உரை. பசுமை.....இளமையிற்சென்றது : “பெற்ற பச்சிளங்குழவி” (பாடவதம், திருவவதார. 17.) நிலாமுக்கி - நிலாவை உண்பது. (உசுசு)

606. கோனம் போதரங் கும்போ தரம்புக

வானம் பாடியே ¹கூடி மடுப்பவே.

கோன் - தேவேந்திரன். அம்போதரம் - கடலும் மேகமும்; பலபொரு ளொரு சொல். கும்போதரம் - கும்பம்போலும் உதரம்; உதரம் - வயிறு. வானம்பாடி - சாதகப்புள்.

இவையும் பேயினமெனவுணர்க, கும்போதரமென்றதனால்.

(வி - கு.) மூ. வானம்பாடி மழைத்துளிகளை உண்ணும் இயல்பினை யுடையது. இங்கே இவை பேயினமாதலின் மேகங்களையே உண்டன் ; “தற்பாடிய தளியுணவிற, புட்டேம்பப் புயன்மாறி” (புட். 3 - 4), “தண்டா மரைச்சுனையிற் சாதகமும்.....விண்டாரை நாடுகின்ற வேங்கடமே” (திரு வேங்கடமூலை, 97.) கும்போதரம் : எண்வகைப் பூதகண நாதருள், கும்போ தரர் என்ற பெயருடையவர் ஒருவர் உண்டு; “கும்போதராதிகள்” (தக்க. 547), “கும்போதரன் முதுகின்மேற் சரணம் வைத்து” (திருவிளை. திரு மணப். 102), “மருவடிசி லுண்டுவரு பொழுது கும்போ தரனையொத்துவரு வர் மாதோ” (சித்திரச்சத்திரப். 61.)

(பி - டி) 1 ‘வான்மீன்மடுக்கவே’

(உசுஉ)

607. ஏறு மேறு மலைகளெல் லாம்புக

வேறு வேறு கபோதங்கண் மேயவே.

ஏறுமேறுமலைகள் - ஏறுகின்ற ஏறுகின்ற பருவதங்கள். கபோதங்கள் - மாடப்புரு.

(வி - கு.) மாடப்புருச்சாதிகள் பருக்கைக் கற்களை உண்ணுவனவாத லின் பூதகணங்களாகிய மாடப்புருக்கள் தம்முடைய தகுதிக் கேற்ப மலை களை உண்டனவென்றார். இதுபற்றியே மாடப்புரு துதுணம்புருவென வழங் கப்படும் : தூது - பருக்கைக்கல்; “ஒண்ணை யுண்புற வீர்மறந் தார்” (மறைசெயந்தாதி, 25.) (உசுசு)

608. ¹பதங்கர் வெங்கதிர் பன்னிரண் டாயிரம்

கதங்கொ ணீலிகைக் கிள்ளை கவரவே.

பதங்கர் - துவாதசாதித்தியர். கதம் - வலி. லீலி - துர்க்காபரமேசுவரி. கிள்ளை - கிளி.

இவள் திருக்கையிற்கிளி தெய்வக்கிளியாதலின் தெய்வக்கதிரல்லது கொற்பாடென்பது. கதிரென்றவிடத்துக் கிளிசென்று பாய்கை தொழில்; ஆதித்தனைப்பழமென்றுபாய்ந்த ஸ்ரீ அனுமானை நினைக்க.

(வி - கு.) மூ. பதங்கர்வெங்கதிர் பன்னிரண் டாயிரம் : தக்க. 78, குறிப்பு; கதிர் : சிலேடை. உரை. ஆதித்தனைப்பழமென்று அதுமன்பாய்ந் தது : “செழும லர்த்திரு வணையதாய் செழுங்கனி நாடிப், பழுவ முற்றிடப் பசியினும் பதைப்பதைத் திரங்கி, அழுதாற்றிய பால்கனன்னிமுன் னுரைத்த, பழநமக்கிது வாமெனப் பருதிமேற் பாய்ந்தான்” (இராமாயணம், உத்தரகாண்டம், அனுமப். 12.) (பி - டி) 1 ‘பதங்கொள்’ (உசுசு)

609. ¹பூத நாயக ரோடுர கேசரை

வேத நாயகி தோகை விழுங்கவே.

உரகம் - பாம்பு.

எ - து பாம்புப்படைக்குத் தலைவரான பூதபதிகளோடு நாகராசரைப் பரசுவரியுடைய மயில்கள் விழுங்கின எ - று.

(வி - கு.) ழு. பூதநாயகர் - படைத்தலைவர். உரகேசர் = உரக ஈசர் - நாகராசாக்கள். (பி - ம்) 1 'பூத' (க.கரு)

610. ¹முன்ன ரம்பினு முத்தர் மிடற்றினும்

கின்ன ரஞ்சரர் நெஞ்சங் கிழிக்கவே.

முன்னரம்பென்றதைச் சத்தசுரமாக்கித் தமிழால் எழுநரம்புமான அவையிற்றில் முகநரம்பென்பாரும் 'முந்நரம்பு' எனப்பாடங்கொண்டு வலிவு மெலிவு சமனெனத் தமிழிலும் மந்த உச்ச ஸமமென ஆரியத்திலும் வழங்கப்படும் மூன்று தானத்திலுமுள்ள ஓசையென்பாரும் தேவ வித்தியாதர கந்தருவமான திரிவித தந்திரமென்பாரும் உளர். இப்பாடந்தவிர மென்னரம்பினு முத்தர்மிடற்றினு மென்பதொரு பாடமுமுண்டு; அது விலக்கல்ல; மென்னரம்பு - மெல்லியநரம்பு. முத்தர் மிடறு - சாமவேத ஓசை; முத்தராவார் மகாதேவர்; "முத்தன்முத்தி வழங்கும்பிரான்" (127); இது திருக்கோவை. அவர் மிடறுபோலும் இசையைக் காட்ட வல்லதெனவுணர்க. கின்னரம் - கின்னரமிதுன பட்சிகள்; இவைபோலும் ஏழம்புள்.

இவை தாம்வல்ல சத்தியாலே எஃகுச்செவித்தேவர்களையெனவெனக்கிழித்துக்கொன்றனவென்பது பொருள். இது கானவேட்டுவர் இசைபாடி மிருகங்களை அழைத்துக் கொன்றும்போல்வதெனக்கொள்க; "கள்ளமூப்பி னாந்தனைக் கனிந்தகை விதியே, வள்ளிவென்ற நுண்ணிடை மழை மலர்த் தடங்கணர், புள்ளுவம்ம திம்மகன் புணர்ந்தவோசை மேற்புகன், றுள்ளம் வைத்த மாமயிற் குழாத்தினோடி யெய்தினர்" (2039) இதனையுணர்க; இது சிந்தாமணி. காட்டவீணையும் சரீரவீணையும் ஒக்கக்காட்டின சிலபட்சிகள். இதனால் பாடவல்லாரும் மாகேசுவரர்; ஆடவல்லாரும் அவரேயென உம்மைக்கண் வந்தது.

(வி - கு.) ழு. முன்னரம்பினு முத்தர் மிடற்றினும்.....நெஞ்சங் கிழிக்கவே; "யாழான் மிடற்றல் வளைக்குதும் யாமென்பார்" (குறோத். உறா, 216), "வீணைக் ககப்பட வேழ மிடற்றுக்கும், ஆணைப் பெருமானகப்பட" (இராசராச. 269.) கின்னரம் இசையறிவுடைய தென்பதை, தக்க. 151-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பினால் உணர்க. உறா. சத்தசுரம் - ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம்; "சரிகம பதநிப் பாடற் றண்டுதை வருசெங்கையோன்" (வி. பர. இந்திரப்பிரத்தச். 42.)

தமிழால் எழு நரம்பு; குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளி, தாரம். மூன்றுதானம்: "மூவகையியக்கம்" என்பர்; சிலப். 8:42. அவர் மிடறுபோலும் இசையைக் காட்டவல்லது; "கேம்பாடியை" (பெருத் தேவபாணி, 13.)

மகாதேவர் மிடறு சாமவேத ஓசையை யுடையதென்பது, "சங்குணி குழையினர் சாமம் பாடுவர்" (திருகு. தே.), "சாமம்போற்கண்டத் தாண்", "பாடினார் சாமவேதம் பாடிய பாணியாலே யாடினார்", "சாமவேத கந்தருவம்

விரும்புமே”, “பாடினார் சாம வேதம் பைம்பொழிற் பழனை மேயார்” (திருநா. தே.), “சங்கரா சாமவேத மோதி” (சுந்தர. தே.), “சாமகண்டா வண்ட வாண” (திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா, கோயில், 3), “மாமலர்த் தெரிய லான் மணிமிடற் றிடைக்கிடந்த சாமகீதம்” (சீவக. 2038), “தங்கண்ட, மீதல ராத சாம வேதமார்ப் பவர்போல்” (திருவிளை. மாமனாக. 23) என்பவைகளாலும் அறியலாகும். ஏம்புபுள் - பொன்னிறப்பறவை. எஃகுச் செவி மூவகைச்செவிகளுள் முதன்மையான செவியென்பர்; மூவகைச் செவிகளாவன : தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்செவி யென்பன; “எஃகு நுண் செவிகள் வீழ்ச், செம்மையிற் கலிந்த காமத் தூதுவிட்டு” (சீவக. 2718) என்பதையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

கானவேட்டுவர் இசைபாடி மிருகங்களை அழைத்துக் கொல்லுதலுண் டென்பது, “அசுணங் கொல்பவர் கைபோ னன்றும், இன்பமுந் துன்பமு முடைத்தே” (நீற். 304 : 8 - 9) என்பதனாலும் நன்கு புலனாம்; அசுணமா - இசையறிவதொரு விலங்கு.

காட்டவீணை - மரத்தாற்செய்தவீணை.

சரீரவீணையென்பது பாடுவோருடைய சரீரமே. இதன் இயல்பை “யாமுங் குழலுன் சீரு மிடறும்” (சிற்ப. 3 : 26) என்பதில், மிடறுமென்ப தற்கு உரையாசிரியர்கள் எழுதிய விசேடவுரைகளால் உணர்க.

காட்ட வீணையும் சரீர வீணையும் ஒக்கக்காட்டின - வீணையிசையும் மிடற்றுப் பாடலும் ஒத்து நிற்கப்பாடின என்றபடி; “நரம்பின் முரலு நயம்வரு முரற்சி” (மதுரைக். 217), “யாழ்.....இன்குரல் விறலியர்” (மலைபடு. 534 - 6), “இருங்கடற் பவளச் செவ்வாய் திறந்திவள் பாடி னாளேர், நரம்பொடு வீணை நாவின்னவின்றதோ வென்று கைந்தார்” (சீவக. 658), “அங்கையு மிடறுங் கூட்டி நரம்பினர் தழுத மூறும், மங்கையர் பாடல்” (கும்ப. வரைக்காட்சி. 39), “யார்க்கும், நசைதரு நரம்பு கண்ட மொற்றுமை நயங்கொண் டார்ப்ப” (திருவிளை. விறகுவிற்ற. 28.)

(பி - ம்) 1 ‘மென்னரம்பினு மொய்த்த’

(க.க.சு.)

611. சக்ர மாய்ச்சென்று சக்ரவா கங்களே

விக்ர மாயுத ¹வெள்ளத்தை வெட்டவே.

எ - து சக்கரவாகப்பட்சி ஆணும்பெண்ணும் தம்மிற்பிரியாவாதலால் வாயலகுகோத்து உடம்புதழுவிச் சக்கரம்போல் வீணையெய்வற்றாயிருத்த லால் சக்கரமாகி விஷ்ணுவின் ஆயுதங்களின் பரப்பு அடையப் போம்படி வெட்டித் துரந்தன எ - று.

விக்கிரமன் - திரிவிக்கிரமன்; விஷ்ணுக்களின் திருநாமம். விக்கிரமன் ஆயுதம் : இதன்முடிபு அறிக. இதனை விக்கிரமாயுதமெனத் தமிழாலேயும் முடிக்கலாம். விஷ்ணுக்கள் ஏவலே உயர்ந்து நின்றதென்றவாறு. இங்குப் பிணமொத்துநிறல் தசப்பிரமர்கள் படைத்த படைப்பெருமை யென வுணர்க.

(வி - கு.) மூ. வெள்ளம் - மிகுதி; “ஆளமர் வெள்ளம் பெருகின்” (பு. வெ. 32.) உரை. அலகு - பறவைகளின் மூக்கு; “துணையன்றில் வாயலகு வாங்கித், தணக்க” (குறோந். உரை.)

(பி - ம்) 1 ‘பூதங்கள்’

(க.க.சு.)

612. திருட னின்திர னுய்ந்து ¹திரியுமோ
கருட னுயிரங் கண்ணுங் கவரவே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - ரு.) ழு. இந்நிரலுத் திருடனென்றது அகலிகைபாற் களவிற சென்றமையும் தக்கன் யாகத்திற் சூழிலாக மறைந்து சென்றமையும் பிறவு மாகிய கரவுடைமையால்.

(பி - ம்.) 1 'திரியவே'

(கூசுஅ)

பத்திரகாளி வாளியேவுதல் முதலியன

613. ஆளி யேறி யகிலாண்ட நாயகி
வாளி ¹யேவி யுலகை ²வளைப்பவே.

[இதுமுதல் 617-ஆம்தாழிசை வரையில் பத்திரகாளி, தன் வாளியை யேவி எல்லாவற்றையும் அழித்தல் சொல்லப்படும்.]

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - ரு.) ழு. வாளி - அம்பு.

(பி - ம்.) 1 'யேறி' 2 'வளையவே'

(கூசுக்)

614. எக்க வந்தமு மெப்பிண மூங்கிரி
ஓக்க வந்தொரு வாளிக் குதவவே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - ரு.) ழு. உதவ - வாய்ப்பட.

(கூஎ0)

615. பூமிவட்டமும் ¹போரெரி வட்டமு
நேமி வட்டமு ²நேரொத்து நிற்கவே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - ரு.) ழு. பூமிவட்டம் - பூசகரம்; "நிலநேமி" (தக்க. 2), "விடாது விழுங்குவெண் டிக்களை யெங்களை வெண்ணிலவாற், சுடாது விடில்விடுந் தொல்புவி வட்டமுந் சூழ்கடலும், வடாதுந் தெனதும் வலம்புரித் தாருமை தோய்வரையும், குடாதங் குணது முடையான் கொடிமிசைக் கோளரவே" (துரியோதனன் கலம்பகம்.) எரிவட்டம் - அக்கினிமண்டலம். நேமிவட்டம் - கடல். (பி - ம்.) 1 'போராழி' 2 'நேரத்துள்ளேறவே'

(கூஎக்)

616. ¹கொன்ற தன்றிமை யோர்பிணங் கூளிகள்

²தின்ற சீர்தந் திருவுள்ளஞ் சேர்த்தியே.

எ - து இப்பிரபஞ்சத்தைப் பத்துப்பிரமர்கள் ஒருவர்க்கு ஒன்பதுகோடி யாகப் படைக்கப்படைக்க மாயாதேவி அவையிற்றைக்கொன்ற படிக்கல்ல தாம் பூஷித்தது; இப்பிரமர் படைப்பெல்லாம் படப்படப்பட்டபிணங்களை அற்பமும் தோற்றதபடி மிசாசகணங்கள் அடங்கத்தின்றபடிக்கே திருவுள் ளஞ் செய்து எ - று.

சீர் - அழகு. சீரமென்று பாடஞ்சொல்லிற் பேயின்பசியடங்கியதில் திருத்திக்கொள்கை யென்க. தன்றிருவுள்ளமெனின், தேவியின் திருவுள்ள மெனக்கொள்க.

(வி - கு.) ஸு. கொன்றது - கொன்ற சேரை. உரை. பத்துப்பிரமர்களும் படைத்தமை 591-ஆம்தாழிசையிற் கூறப்பட்டது. மாயாதேவி - தேவியின் படைத்தலைவி; பத்திரகாளி : 618-ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க. பூஷித்தது - புகழ்ந்தது. சேரம் - சேர்ணமென்பதன் சிதைவு. திருத்தி - திருப்பதி.

(பி - ன்) 1 'கொன்றுநின் நிமைபோர்' 2 'தின்றதென்னத் திருவுளஞ் செய்யவே' (க.எ.2)

வேறு

617. புங்கவாளி ¹யொன்றினுற் புரத்ரயஞ் சகத்ரயம்

சிங்கவாளி யொன்றினு லிருவருஞ் சிதைப்பவே.

புங்கமாவது அம்பின் கடைக் கவைத்தலைக்கண். இதனையுடைய வாளியான அம்பொன்றினாலே திரிபுரதகனம்பண்ணினார் மகாதேவர்; சிங்கவாளி யொன்றேவிச் சகத்திரயங்களை விநாசஞ்செய்தருளினான் தேவி; திரிபுரங்களோ சகத்திரயங்களோ பெரியன? தெரியாவெனவுணர்க. சிங்கவாளி யொன்றென்றதனால் சிங்கமும் ஆளியுமொன்றென்னலுமாம். அன்றியே சிங்கத்திலேறிவந்த ஆளியொன்றினாலே சகத்திரய விநாசம்பண்ணியருளினுள்ளென்றுமாம். இப்பாட்டில் வாளியொன்றினாலென்பதே பொருள். புங்கவாளி : வாளி - அம்பு; சிங்கவாளி : ஆளி - ஊர்தி. இருவருமென்றது தாயுந்தகப்பனுமென்றவாறு. இதற்குக் கடாப்புகுதின் விடை : "உறுபசி யொன் நின்றியே யுலகடைய வுண்டனையே" (சிறுப. 17 : 'அறுபொருள்') என்பதும், "பாரெல்லா முண்டநம் பாம்பினையான் வாரானல்" (திருவாய் மொழி, 5. 4 : 1) என்பதும். தாயுந் தந்தையும் மக்களைக்கொல்வாரோ வெனின், "ஈன்றான் முகத்தேயு மின்னாது லென்மற்றுச், சான்றார் முகத்துக் களி" (குறள், 923) என்பதுவிடை.

(வி - கு.) ஸு. புரத்ரயம் : "பொங்குபுரத்ரயம்" (குலோத். பிங்குத்.)

உரை. கடாப்புகுதின் - வினாவெழுந்தால்.

(பி - ன்) 1 'யொன்றின்முன்' (க.எ.க)

விரபத்திரதேவர் அருளிச்செய்தல்

வேறு

618. இப்படிப் பட்ட பின்னு மிமையவர் படைகண் டையர்

அப்படை யின்ன நின்ற தென்கொலென் றருளிச் செய்ய.

அருளிச்செய்தவர் விரபத்திரதேவர். பொருதவன் துர்க்காபரமேசுவரியல்லன்; மாயாதேவி. பொருதுவென்றபடையும் பொய்ப்படையென்பது. இதுவே இதுகாறும் சொல்லிப்போந்ததெனவுணர்க.

இந்திரஞாலங்காட்டின் சிலபூதம்.

(வி - கு.) இவ்வாறு பத்திரகாளி கணங்களும் அவளம்பும் தேவர்களை யெல்லாம் அழிக்கவும் பின்னும் தேவர் படை இருப்பதைக் கண்ட விரபத்திரதேவர் அவ்வாறு நிற்பதற்குக் காரணம் என்னென்று வினவியருளினுரென்பது கருத்து.

ஸு. ஐயர் - விரபத்திரதேவர்; "ஐயன்...ரவிபோ லெழுந்தருளும்", "ஐயர் கைத்தொடி", "ஐயர் விடுபெற்றமே" (நக்க. 434, 645, 648.)

உரை. பொருதவன் மாயாதேவி: 616 - ஆம் தாழிசை யுரையில், “மாயாதேவி அவையிற்றைக் கொன்றபடி” என்றார். இந்திரஞாலம் - இந்திர சாலம். (க.எச)

கணநாதர் விண்ணப்பஞ் செய்தல்

619. படப்பட வயனு மக்கள் பதின்

மரும் படையா நின்றார்

¹விடப்பட வணியோ யென்று

விண்ணப்பஞ் ²செய்யக் கேட்டே.

[இதில், பூதகணங்கள் வீரபத்திர தேவருக்குத் தேவர் படை பின்னும் இருத்தற்குக் காரணங்கூறுதல் சொல்லப்படுகிறது.]

(வி - கு.) அயன் - பிரமா. மக்கள் பதின்மர் - தசப்பிரமாக்கள். விடப் படவணியோய் - விடத்தூதையுடைய பணியையே அணியாக உடையோய்.

(பி - டி) 1 ‘விடப்பணிப்பணியோய்’ 2 ‘செய்யலுந்தே’ (க.எரு)

வீரபத்திரதேவர் செயல்

620. சீறிய சினத்தி யுண்ணத் திரிபுர மெரித்த நாளில்

ஏறின திருத்தேர் நின்று மிழிந்தன னெங்கள் வீரன்.

[இதுமுதல் 634-ஆம் தாழிசையிறுதியாக வீரபத்திரர்சினந்து போர்க் கோலம் கொள்ளுதல் சொல்லப்படும்.]

(வி - கு.) எங்கள்வீரனென்றது படைத்துணைபோன பேய் தேவிக்கு விண்ணப்பஞ் செய்கிறபடி; வீரன் - வீரபத்திரதேவர். (க.எசு)

வேறு

621. ¹மாணெனென்மரு நான் முகத்தன மூகைசூழ வமைந்ததோர்
ஞாணென் மஞ்சன மென்கொல்காரண நாரணுதிக ணுசமே.

என்மர் - அட்டகணநாதர். நான் முகத்தன - ரத கச துரக பதாநியான படைகள். மூகை - படைக்கூட்டம்.

(வி - கு.) மூ. ஞான் - போர், போர்க்களம்; இதனடியாகப் பிறந்தது ஞாட்பென்பது.

(பி - டி) 1 ‘மாணெனெண்ணிரு நான் முகத்தவர் முன்கைசூழ்வர வந்த தோர், நாணென்’ (க.எஎ)

622. காடுபோகு சடாமுடிக்கபி டேகமண்ட கபாலமே

ஊடுபோக ¹வந்ததேகோடி சகத்ரதாரை யொழுக்கவே.

அண்டகபாலத்தை அண்டகபாடமென்னலுமாம்.

(வி - கு.) மூ. காடுபோகசடாமுடி: 61 - ஆம் தாழிசைக்குறிப்பைப் பார்க்க. அடிடேகம் - முடி; “அடிடேகச் சொக்கன்” (திருவார. 11:4.)

உரை. அண்டகபாடம்: “அண்டகபாடக்கூழ்” (நக்க. 770.)

(பி - டி.) 1 ‘அநேககோடி’

(க.எஅ)

623. ¹செய்யகைத்திரு நாணணிந்தருள் செய்கெனத்திரு மங்கலம்
துய்யதும்புரு நாரதாதிகள் வேதவீணை தொடங்கவே.

திருநாண் - திருமங்கலநாண். வீரப்பண்ணைத் திருக்கலியாணம் பண்ணுகை அன்றல்ல; வென்றி கொண்டநாளேச்சுட்டிற்று. தும்புருநாரதர் களம்பாடு பொருநர்; “வேதநாமம்ஸாமவேதோஸ்மி” (பகவத்கீதை, 10 : 22) ஸ்ரீ கீதை.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. வேதவீணை யென்பது பிரமவீணை, உருத்திரவீணை, சுந்தர வீணை, பிருகதீ, கலாவதீ, மகதீ, கச்சபீ யென்பன போன்றதொரு வீணை விசேடம். உரை. வீரப்பண்ணைத் திருக்கலியாணம் பண்ணுகை: வேடர்களை வென்ற சிவகனது செயலைக் கூறுகையில், ‘வீரமகளைச் சேர்ந்தமை கூற்றிற்று’ (கீவக. கோவிந்தையாரிலம்பகம் - உரை, இறுதி) என்று நச்சி ஓர்க்கினியர் வரைந்திருப்பதும், “போர்ச்சயப் பாவையும்.....தன் பெருந் தேவிய ராகி யின்புற” (பரகேசரி ராசேந்திர சோழதேவன் மெய்க்கீர்த்தி), “போர்த்தனிப் பூவையும் வதுவையிற் புணர்ந்து” (ஆதிராஜேந்திரதேவன் மெய்க்கீர்த்தி), “விளங்குசய மகளை யிளங்கோப் பருவத்து.....புதுமணம் புணர்ந்து” (முத்திலோத்துங்க சோழதேவன் மெய்க்கீர்த்தி), “புயவரை மீது சயமகள் புணர்” (அரிகேசரிதேவன் பராக்கிரம பாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி) எனப்பழைய முடியரசர்களுடைய மெய்க்கீர்த்திகளில் காணப்படும் பகுதிகளும் இங்கே அறியத்தக்கன. களம்பாடு பொருநர் - போர்க்களம்பாடு பொருநர்; பொருநர்களுள் இவர்கள் ஒருவகையினர்; தொல். புறத். கு. 36, ந. உரை.

(பி - ம்) 1 ‘செய்யகத்திரு மங்கலத்திருநாணணிந்தருள் செய்கெனத் துய்ய’ (க.எக)

வீரபத்திரதேவர் போர்க்கோலம் கொள்ளுதல்

624. ¹பொதியில்வாழ்முனி புங்கவன்றிரு

வாய்மலர்ந்தபுராணநூல்

விதியினால்வரு தும்பைமாலே

விசும்புதூர மிலைச்சியே.

தும்பைமாலே குடினார் வீரபத்திரதேவர்.

[இத்தாழிசையில், ‘அகத்திய முனிவரருளிச்செய்த பழைய நூலின் விதிப்படி ஸ்ரீ வீரபத்திரதேவர் அதிரப்பொருதற்குத் தும்பைமாலையை அணிந்தருளினர்’ என்னுமுகத்தால் தமிழ்மொழிக்கு அகத்திய முனிவர் பரமாசாரியரென்பதை இந்துலாசிரியர் விளக்கியிருத்தல்போற்றத்தக்கது.]

(வி - கு.) ஸ்ரீ. புராணநூல் - பழையநூல்; இங்கே அகத்தியம். அகத்திய சூத்திரம் இக்காலத்து அகட்டாடாமையால் ஆண் சார்புநூல் விதியே இங்குக் காட்டலாயிற்று. விதியாவது, “செங்களத்து மறங்கருதிப், பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று” (பு. வெ. 127) என்பது; “சூடவென்று வலுத்த தும்பை” (தக்க. 639) என்பர் யின்னும்; (பி - ம்) 1 ‘பொதியின் மாமுனி’ (க.உஅ)

625. கச்சியிற்சுர சூதசீதள

பல்லவங்கன விற்கலித்

துச்சியிற்பனி வீசுகண்ணியின்

வெண்ணிலாவை யொதுக்கவே.

கச்சி - காஞ்சீபுரம். சுரசூதம் - தேவலோகத்தின் மா. கலித்தல்-ஒலித் தல். உச்சி - திருமுடி. பனிவீசுகண்ணி - பாலசந்திரன்.

(வி - கு.) ஸ. கச்சியிற் சுரசூதமென்றது ஸ்ரீ காஞ்சீபுரத்திற் சிவபெருமானுக்கு நீழல் செய்யும் தெய்வீகமான மாமரத்தை. “சூடாத், தளிராத நூதம்” (குலோத். உலா, 124 - 5) என்றதனால் மாந்தளிரை யணிதல் பண்டைய வழக்கமென்பது அறியப்படுகின்றது. சீதளபல்லவம் - தண்ணிய தளிர். சூதசீதள பல்லவங் கனலிற் கலித்து: “அவரோ வாரார் தான்வந்தன்றே, பொரிகான் மாஞ்சினை புதைய, எரிகா லிளந்தளிர்னும் பொழுதே” (ஐங். 349), “சீதப் புனலுண் டெரியைக் காலும், நூதப் பொழில்குழ் சோற்றுத் துறையே” (சுந்தர. தே.), “வளரிளஞ் சோலை மாந்தளிர்செம், தீயினே ரரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த் திருவளர் திருச்சிறம்பலமே” (கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா), “கிடந்தெரி வடவையிற் றளிர்முக மீன்று.....நின்றமேற் பனகமா” (கல். முருகக்கடவுள் துதி), “பைந்தடந் தாளான் முன்னம் பருகிய புனலை மீளச், செந்தழ லாக்கி யந்தண் சினைதொறுங் காட்டுஞ் சீரான், முந்திய வசோகு நூத முதலிய தருக்க ளெல்லாம், இந்திர சாலம் வல்லோ ரியற்கையி னியற்றாமாலோ” (வி. பா. சம்பவச். 93), “தென்னன் றமிழி னுடன்பிறந்த சிறுகா லரும்பத் தீயரும்பும், தேமா” (மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத். தாலப். 1.) உச்சியிற்பனிவீசுகண்ணி: திங்களைக் கண்ணியாகக் கூறுமாறு 332-ஆம் தாழிசையின் உரையாலும் அதன் விசேடக் குறிப்பாலும் விளங்கும்; “பெருகிய புனல்விரவிய பிறைக்கண்ணியர்”, “செஞ்சடை மதியக் கண்ணியான்”, “கூனம் நிற்கட் குறுங்கண்ணி” (திருஞா. தே.) “பிறையினங் கண்ணியி னானே”, “வெண்மதியக் கண்ணி விகிர் தா போற்றி” (திருநா. தே.); “புனிற்றிளவான் பிறைக்கண்ணிப் புனித ரீந்தார்”, “கோட்டிளந்தண் பிறைக்கண்ணிப் புனிதனார்” (பாசவதைப். 229, 231.) (கஅக)

626. மாறில்பேரொளி வட்டமிட்டு

வரம்பிலா ¹மறை மாறிறுத்

தீறில் காலமு ஞாலமுங்கொடு

செய்ததேர்மிசை யேறியே.

மாறில்பேரொளி - சந்திராதித்தர். வட்டம் - தேருருளை. மா-குதிரை. ஈறில்காலம் - காலந்தான். ஞாலம் - பூமி.

ஈசுவரனுக்குத் தேர் இது.

(வி - கு.) ஸ. வட்டம் - உருளை. ‘ஈறில் காலம்’ என்றது கொண்டே, ‘தான் அழியாமை நிறநல் கொள்க; அது காலமென்கிற பொருள்’ என்று முன் (தக்க. 337 - உரை) உரைபிட்டனர்போலும்.

(மி - ம்) 1 ‘வரைமானிலத்’

(கஅஉ)

627. கால்பிடித்து நிவந்ததேர்தம

காணியாய்வழி வந்துமுட்

கோல்பிடித்து வலஞ்செய்தேறி
விரிஞ்சனேகுசை கொள்ளவே.

கால் பிடித்தலாவது தேர்க்கால்பிடித்தல்; சந்திராதித்தர் இருவரையும் இரண்டு உருளையாகப் பிடித்தல். நிவத்தல் - பரத்தல்.

௪ - து தேர்க்குப்பாகனாகி குசைக்கயிறும் முட்கோலும் பிடித்துப் பாஞ்செலுத்துகை பிரமாக்களது காணியாதலின் ஒருபிரமா வந்து புருந்து திருத்தேரைப் பிரதட்சணமும் நமக்காரமுஞ்செய்து முட்கோலும் வடிகயிறும் கைக்கொண்டேறினான் எ - று.

இப்படி ஒருபிரமா தன்பதமிழக்குங் காலத்திலே, ஸ்ரீகயிலாசத்தேயீருந்து பிரமபதம் வேண்டியிருப்பார் பலருளரன்றே, அவர்களிலே ஒருவன் பிரமாவாகக்கடவன். அவன் வந்து இப்படிச்செய்வான். இக்கதை வேதத்திலும் மகாபாரதத்திலும் கண்டுகொள்க. விரிஞ்சன் - பிரமா.

(வி - கு.) மூ. காணி - உரிமை. முட்கோல் - தாற்றுக்கோல்; இது கூர்முள்ளென்றும் வழங்கும். வலஞ்செய்தேறி; ஊர்தியின் மேலேறுபவர் அதனைத் தொழுதலும் வலஞ் செய்தலும் மரபு: “குஞ்சரந் தொழுதுவேய் முத்தம் றுசங்கொண்டேறினான்” (ஈவக. 1602), ‘யானே யேறுவாரும் தொழுதல் இயல்பு’ (ஷட. 3, உரை), “சோதி முத்தின் சிவிகை நூழ் வந்துபார், மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றொளி போற்றினின், ருதியாரரு ளாதலி னஞ்செழுத், தோதி யேறிஞ் ருய்ய வுலகெலாம்”, “ஏற்ற தொண்டரை யண்டர் வெள் ளானையி னெகிர்வலங் கொண்டேற்றி” (பெரிய. திருஞா. 216, வெள்ளாணை. 34.) உரை. வடிகயிறு - பயிற்றிச் செலுத்தும் கயிறு.

பாரதத்திற் கர்ணபருவத்தில் திரிபுர சங்காரம் கூறப்பட்டுள்ளது.

(கஅக)

628. மாகமேவரு ¹மூரிதக்க விளைந்தநாளில் விளைந்ததோர்
நாகமேமுகொல் பினுகமேமுகொ லிடத்திருக்கையி னண்ணவே.

இதன் பொருளுணர்.

(வி - கு.) மூ. மாகமேவரும் ஊர் - ஆகாயத்திற் பறந்து திரியும் திரிபுரங்கள். விளைந்ததோர் நாகம் - மேருமலை.

(வி - டி) 1 ‘மூரிதக்க’

(கஅச)

629. புரங்கொலம்புகொல் வந்துவந்திடை

போனபோன புராணர்பொற்

சிரங்கொ லம்புகொ ¹லென்கொலொன்று

வலத்திருக்கை ²திரிக்கவே.

௪ - து விஷ்ணுக்கள் அம்புக்கோலாகவும் அக்கினிதேவன் அம்பின் இரும்பாகவும் மகாவாதராசன் இறகாகவும் ஞாலிகள் கோபம் இரும்பிற் கூர்மையாகவுங்கொண்டு திரிபுரதகனம் பண்ணின அம்புகொல் இஃது எனவும் அன்றியே பிறந்துபிறந்து மரித்துப்போன பழையோர் பலருளரன்றே, அவர்களுடைய தலைகளைக்கொல்லும் அம்புகொலொவும் வேறியாதெனவும் ஆராயும்படி வலத்திருக்கையில் ஓரம்பு வந்துநின்றது; அதனை அத்திருக்கை திரித்தருள எ - று.

இராசாக்கள் தாம் மதித்தவீரராயவர்க்குப் படை வழக்கத்துறை ஈது; இதனை, “மொய்த்தபூண் மறவேந்தன், ஒத்தவர்க்குப் படைவழங்கின்று”

(பு. ஜெ. 64, 19 - ம்) என்பதனாலறிக. மகாதேவர்க்கு வீரபத்திரதேவர் மதிப் புடைய சாமந்தர். ஒத்தவர்க்கென்பதன் பொருளுணர். “அடையார் முனையகத் தமர்மேம் படுத்தபு, படைவழங் குவதோர் பண்புண் டாகலின், உருவி லாள் நெருபெருங் கருப்புவிச், இருகரும் புருவ மாக வீக்க” (2 : 42 - 5); இது சிலப்பதிகாரம்; “ஐயங் களைந்திட் டடல்வெங்கூற் றுலிப்ப, வையிலே யெலிக மவைபலவு - மொய்யிடை, ஆட்கடி வெல்களிற்றண்ணல் கொடுத்தளித்தான், வாட்டுடி வன்க ணவர்க்கு” (64); இது வெண்பாமாலை. இதில் வீரபத்திரதேவர் இப்படை இப்படிப்பட்ட பின்னும் (618) உண்டான காரணமென்னென்று கேட்டதால், தாழ்வு இங்குப் புருந்ததெல்லா முணர்ந்தருளி அம்புவரக்காட்டினார் மகாதேவர், சருவக்கிஞராகையின்; அறிவுமுணர்க.

(வி - கு.) ஸு. புரங்கொல் அம்பு - திரிபுரத்தைக் கொன்ற அம்பு.

உரை. இங்கே கூறப்பட்ட அம்பின் உறுப்புக்கள், “கல்லானிழந்திழா யிடர் காவாயென வானோர், எல்லாமொரு தேராயயன் மறைபூட்டிகின் றுய்ப்ப, வல்லாயெரி காற்றீர்க்கரி கோல்வாசுகி நாண்கல், வில்லா லெயி லெய்தானிடம் வீழிம்மிழ லையே”, “மைம்மருவு மேருவினு மாசணநா ணரி யெரிகால் வாளியாக, மும்மதினு நொடியளவிற் பொடிசெய்த முதல்வனிட முதுஞன்றமே” (திருகு. தே.), “மாருதமா லெரிமூன்றும் வாயம்பிர்க்காஞ் சரத்தர்னை” (திருகு. தே.) என்பவற்றிலும் கூறப்படுதல் அறியற்பாலது. சாமந்தர் - சேனைத்தலைவர்; “சேனை யோட்டுசாமந்தராகி” (திருவா. 59 : 16), “எண்ணில் சாமந்தரை வென்றடு தூசி” (வீரராஜேந்திரதேவன் றெய்க் கீர்த்தி.) வெண்பாமாலை - புறப்பொருள் வெண்பாமாலை. (பி - டி) 1 ‘லென் கொலென்று’ 2 ‘திரித்ததே’ (உ.அரு)

630. ஏனமெய்தன சிங்கமெய்தன கற்கியெய்தன வெண்ணிலா மீனமெய்தன வாமையெய்தன வாவநாழிகை விம்மவே.

ஏனமெய்கையாவது : பூமிதேவி பண்டு பாதாளத்திலே வீழ விஷ்ணு பகவான் அநந்தசயனம்விட்டு ஸ்ரீவராக ரூபங்கொண்டு பூமியை எடுத்தருளி இரணியாட்சனான அசுரனைக்கொன்றருளி மிக்க ஆங்காரத்துடனே சங்கார காரியமும் தானே செய்யவேணுமென்று நினைப்ப, மகாதேவர் கிராதவேடங் கொண்டு அப்பன்றியையெய்து கொன்றருளி அதன் கொம்பைச் செவ்வகத் திப்பூவாகச் சாத்தியருளின கதை.

சிங்கமெய்தனவென்றது : இரணியவதை பண்ணினகாலத்தில் வீர கெறுவமிக்கு ஸ்ரீ நாரசிங்கரூபம் அட்டகாசம்பண்ணித் தனது சிங்கநாதமும் பண்ண மகாதேவர் சிம்புளாக இருஞ்சி எடுத்தருளினரென்னுங்கதையுடன் மாறுபடாதோவெனின், மாறுபடாது; சிம்புளாவது பிராணவதம் பண்ணுத தொரு பட்சியாதலால் அவ்வடிவுகொண்டுவந்து வதைசெய்தலரிது; இதற்கு, “பறந்து சிம்புள் பையென வைத்தலும், கயலோர் கண்ணி துயிலேற் றெழுவே, உயிர்பிரிற் துருமையி னுறுபுட் போக” என்பது மேற்கோள்; இஃது உதயாணன் கதை. பின்னையும், அந்தச்சிங்கம் மகாமேருவின் முழையி னின்றும் புறப்பட்டு மீண்டும் ஆங்கார ஆரவாரஞ்செய்யத் திருவேடுவ ராய்க் கொன்றாரென்பது; இதனை ஸ்ரீ வாதுளமென்னும் ஆகமத்திற் கண்டு கொள்க.

கற்கியென்றது கலியுகாந்தத்தில் வருவதொரு குதிரையன் றோவெனின், கிழமைபோல யுகங்களும் வருவன போவன வெனவுணர்க.

எண்ணிலா மீனமென்றது பலமீனையல்ல; ஒருமீனே நீளத்தாலும் பெருமையாலும் எண்ணிலாததெனவுணர்க. அதுதானும் உகந்தோறும் வருவதுண்டு. அன்றியே எண்ணிலாவென்றதனை எல்லாவற்றினும் ஒக்கக் கூட்டிக்கொள்கை உத்தமம்.

ஆமை பண்டு கடல்கடைகிறகாலத்து மந்தர பருவத்தைத் தாங்க முதுகுகொடுத்துக் கடல்புக்கு உறங்கினதன்றி விஷமஞ்செய்ததில்லையன்றே; அதனைக்கொன்றவாறு எப்படியென்னின், அமுதத்தை அசுரர்உண்ணாதபடி வஞ்சிப்பப் பிறர்மாட்டார்; இவ்வாமைபான மாயனே வேணுமெனநிறைத்து மோகிவிடிவங்கொள்கவெனக் கொள்ளாது உறங்கியே யோகஞ்செய்ய அசுரரைவஞ்சிப்பான்பொருட்டு அதனைக் கொன்றருளியதெனவுணர்க. அவ்வாமையின் ஒடுபோலும் திருமுடியிலுள்ளது.

இவையெல்லாம் அம்புகள்; எய்தனவென்னும் தொழிலாற்பெற்ற பொருட்மெயர்.

இவ்வம்பெல்லாம் முதுகில் ஆவநாழிகையில் வந்துபுகுந்து நிரம்பின வென்றவாறு.

இனிப் பத்துப்பிறவியில் ஐந்துபிறவியைக்கழித்து ஐந்து பிறவியைவிடுவானெனின், அவைதாம் 'வாமன பரசுராம ஸ்ரீராம பலபத்திர தேவ ஸ்ரீ கிருஷ்ண' என்பனவன்றே; இப்படி மனுஷ்யப்பிறவியாதலால் அறிவுண்டாய்க் கெறுவமின்றியே இருத்தலாற் கொன்றிலரெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. எய்தன - எய்த அம்புகள். உரை. செய்ய வேணும் : வேணும் : 291 - ஆம்தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க. கிராதவேடம் - வேட்டுவ உருவம். அப்பன்றியை.....கதை : "புகழாவாகைப் பூவினன்ன, வளைமருப்பேனம்" (பெரும்பாண். 109 - 10) என்பதில் பன்றிக்கொம்பிற்கு அகத்திப்பூவை ஆன்றோர் உவமை கூறியிருத்தல் இங்கே அறியற்பாலது. அட்டகாசம் - பெருஞ்சிரிப்பு. சிங்கநாதம்-சிங்க கர்ச்சனை; 474-ஆம்தாழிசை உரைக்குறிப்பைப் பார்க்க. சிம்புள்-சரபம். கிழமைபோல யுகங்களும் வருவனபோவன : "கழிந்துவளர் கிழமையி றெழிந்தன ஓழி" (மாடநீம், பக். 12); "ஊழிபோர் பகலாயோதும் யாண்டெலாம்" (கம்ப. உருக்காட்டுப். 72.)

(பி - ம) 'எய்தனர்'

(கஅசு)

631. பிடித்த வில்லி நெறிந்த நானொலி

யண்ட பித்தி பிளந்துபோய்

வெடித்த வோசையி லப்பு றத்வனி

போல மேலெழ விம்மவே.

எ - று பண்டே படைவழக்கத்தாலே வந்துபுகுதப் பிடித்த வில்லின் நாளை ஜயகோஷம் பண்ணி ஏற்றியவோசை அண்டங்களின் அடுப்பமும் அடுக்கும் பிளந்து பிளந்த ஓசையின் பிரதித்துவனிபோலே அப்புறத்திலே செல்ல விம்மியது எ - று.

"பிரதித்வனி" என்றே பாடமிடலுமாம்.

(வி - கு.) உரை. படைவழக்கம் - படை வழங்குதல். ஜயகோஷம் - வெற்றி முழக்கம். அடுப்பம் - கனம். பிரதித்வனி - எதிரொலி. (கஅஎ)

632. சூல மோபுவ னங்க ளுக்கு
முகுந்த னுதி சுரர்க்குமாய்

¹கால மோவென வந்த தந்தில்
கணிச்சி யுங்கனல் காலவே.

எ - து சூலமோ? அது சூலமல்ல. லோகத்துக்கும் விஷ்ணுவாதியாக
வுள்ள தேவர்கட்கும் மாயக்கடவ காலமென்று சொல்ல வந்தது, பண்டே
யுள்ள பரசுவான சூலம் நெருப்பைக் கக்கி எ - று.

மாய்காலம் - மாயுங்காலம், மாய்க்குங்காலம்; 'மாய்காலமானது' என்
பது வழக்கு. அந்தில் : அசைசிலை. கணிச்சி கனல் கக்குதற்குக் காரணம்
துணைபெற்றேனென்பது.

(வி - கு.) மு. கணிச்சி - மமு.

(பி - ம.) 1 'காலமேயென வென்றுநின்று கணிச்சியுங்கடைகாயவே'
(கஅஅ)

633. புனைந்து வந்த மதிக்கு முன்பு
பயந்த வேலை பொருமையால்
நினைந்து வந்தமு தஞ்சொ ரிந்தென
மலை வெண்குடை நிற்பவே.

புனைதல் - ஒப்பித்தல். பொருமை - பிரிதற்குப்பொருமை. தாய் வந்த
வரவுபோன்றது இது. மாலையெண்குடைக்கு உவமை பாற்கடலன்று ;
இஃது அபூதவுவமை. எனவே பாலசந்திரன்மிறந்தது லவணசமுத்திரத்
தெனவுணர்க.

(வி - கு.) மு. முன்பு பயந்த வேலை யென்றது உவர்க்கடலை.

உரை. ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல். பால சந்திரன் மிறந்தது லவண
சமுத்திரத்தென வுணர்க : அமுதங்கடைந்தது லவண சமுத்திரத்திலென்பது
தம்முடைய கருத்தாதலின், அமுது கடையுங்காற் மிறந்த சந்திரனையும்
உவர்க்கடலிற் மிறந்தவனென உரையாசிரியர் இங்கே எழுதினர் ; 284-ஆம்
தாழிசை உரை விசேடக்குறிப்பு முதலியவற்றைப் பார்க்க. (கஅக)

634. அமைய நிற்கு மலங்க லேறு
பிறங்க வெண்கொடி யாடுமால்
இமைய வெற்பு மதன்க ணின்று
மெடுத்த கங்கையு மென்னவே.

அமையநிற்மலாவது லோகத்துக்குப் பொருந்தநிறல் ; இது தர்மரூப
மாய் விகாரவேறுபாடின்றியே வலிதாயிருத்தல். அலங்கலாவது வாகன
சுகிருஷை பண்ணும் உபகாரப் பிரதானமான மலை. பிறங்க - பெருக்க.
வெண்கொடியென்றது, தர்மரூபம் வெளுத்திருத்தலால். மாடென்றும்
ஆலென்றும் இரண்மொழி ; மாடென்னிற் பெரியவென்றும் ஆலென்னில்
இடைச்சொல்லென்றும் ஆகும்.

பகிரதனென்னும் ராசேந்திரன் தன் வங்கிசத்தரான சகரர் அறுபதிலை
பிரவரைச் சுவர்க்கமேற்றுதற்குத் தவஞ்செய்து ஆகாசகங்கையை இழிச்ச
அஃது இமவான்மேல் வீழ அம்மலைப்பரப்பும் அழகுங்கண்டு அது கீழே

விழாதொழிய மீண்டும் அவன் தவஞ்செய்து ஆகாசத்தேபோக எடுத்துவிட அக்கங்கை இமவானினின்றும் ஆகாசத்தேபோவது போன்றது ரிஷபத்துவச வர்ணம்.

இதில் பண்புவமை முதலாயின வெல்லாங்கொள்க. அதன்கணென்றது சுட்டுச்சொல்லிற் சாரியையும் வேற்றுமையுருபும் வந்தன.

(வி - கு.) மூ. கொடிக்குக் கங்கை உவமை : தக்க. 257-ஆம் தாழிசை, அதன் குறிப்புக்கள் முதலியவற்றைப் பார்க்க; “மனையிற்பொலி மாக நெடுங்கொடி மாலை யேய்ப்ப, வினையிற்பிரள் வெள்ளருவித்திர டீங்கி வீழ” (கம்பி. கடருவு. 50.) இமயவெற்பு கொடியையெடுத்ததோளுக்கு உவமை.

உரை. விடை தர்மருபமென்பது, 453 - ஆம் தாழிசைக் குறிப்பால் விளங்கும். வெண்கொடி.....வெளுத்திருத்தலால் விடையே வெண்ணிற மென்பது இங்கே கொள்ளத்தக்கது; “வெள்ளைவிடை” (தக்க. 778.) இழிச்ச - இறங்கச்செய்ய. எடுத்துவிட - எழுச்செய்ய. (க.க0)

தேவர்கள் வலியழிதல்

635. வாச வன்¹றச நூறு கண்ணு

மறைந்து பேரிருண் மண்டலே

கேச வன்²றகை மௌலி போயிருள்

கெட்ட கேடு கிடக்கவே.

[இதுமுதல் 668-ஆம் தாழிசைமுடியத் தேவர்களுக்கும் ஸ்ரீ பூதகணங் களுக்கும் பின்னும் போர்மூண்டதில் தேவர்கள் அழிந்தமை கூறப்படும்.]

வாசவன் - தேவேந்திரன். தசநூறு - பத்துநூறு; ஆவது ஆயிரம்.

௭ - ஸ்ரீ தேவேந்திரனுடைய சகசிர சட்டையும் வெறியோடிக் குருடா னீன். அன்றியே மகாவிஷ்ணுவினுடைய திருமுடியில் ரத்தினங்கள் இருண்ட கெட்டகேடு கிடக்க ள - று.

தசநூறு : இது கிரந்தமுந் தமிழுங்கூடியவாறு; “தசநான் கெய்திய பனைமரு ணேன்றான்” (115); இது நெடுநல்வாடை.

(வி - கு.) மூ. இருள் கேடு : வினைத்தொகை.

உரை. சகசிர சட்ட - ஆயிரம் கண்கள். கிரந்தம்-வடமொழி.

(பி - ம்.) 1 ‘பதினாறு’ 2 ‘பகைமௌலிபோனிலைகெட்ட’ (க.கக)

636. சடைகொல் வெம்மழு வாய்கொ லுண்டு

புனற்பெ ருந்தகை சாயவே

¹கடைகொ றீகொள் கரங்கொல் வவ்வி

²யிருந்த வத்தி கரிந்தவே.

முன்னிற்பாட்டில் இன்னதனால் இன்னது கெட்டதென்று உணர் தலாகாததை இப்பாட்டிற் கண்டுகொள்க, தொடர்நடைச் செய்யுளாதலின்.

௭ - ஸ்ரீ சடைகொல்லோ மழுவினவாய்கொல்லோ வாரியுண்ண வருண ராசன் சாய்ந்துபோயினான்? திருக்கண் மலரோ திருக்கையோ வெளவிக் கொள்ள வருணராசன் இருந்த அத்தியான எழுகடலும் கரிந்தன? ள - று.

கடையென்றதற்குத் திருக்கண் மலர்க்கடையைச் சொல்லலுமாம் ; உகர்ந்த காலக்கடையென்னலுமாம். சடைபுனல்கண்டுழி வவ்வும். திருக்கையில் நெருப்பும் அப்படியே. “ கொல்லே ஐயம்.” (தொடர். இடை. 20.)

(வி - கு.) உரை. சடை புனல்கண்டுழி வவ்வும் : “ மேக வெள்ளநதி வெள்ள நூறுகெனவுப்பர் நாயகன் விளம்பினான், மாக வெள்ளநதி கொண்டதோர்சடை வளைந்து கொண்டதவை வற்றவே ” (நக்க. 652.) தொடர்நடைச் செய்யுள் - காவியம் ; இது தொடர்நிலைச்செய்யுளெனவும் வழங்கும் ; தண்டி. கு. 5.

(பி - ந்.) 1 ‘கடைகொல் கண்கொல்’ 2 ‘யெரிந்தவங்கி கரிந்ததே’(க.கூ2)

637. திங்கண் மண்டில மேற வெந்து

களங்க மல்லது தீயவே

வெங்கண் மண்டிலம் ராகு முற்ற

விழுங்கி யொத்து மழுங்கவே.

எ - து முன்னிற்பாட்டிற்குறிய திருச்சடையின் சிவப்பாலும் திருக்கையின் நெருப்பிற்கோதியாலும் சந்திரமண்டிலத்தில் வெண்மையற்றுக் களங்கம் பிரச்சுவலித்தது. பின்னை ஆதித்திய மண்டிலத்திற் சோதி ஆகித் தனை ராகு முற்றவிழுங்கிச் சருவக்கிரகணம் பண்ணியதுபோற் கறுத்தது எ - று.

ராகுவென்ன மேகமறைவிற் சோதி மிகக் கெடாதெனவுணர்க, வெங்கண் மண்டிலம் - ஆதித்தியன் ; குணப்பெயர்.

(வி - கு.) ழு. வெங்கண் மண்டிலம் - வெம்மையாகிய இடத்தையுடைய மண்டிலம். (க.கூக)

638. கொட்ட லுத வெடுத்த ¹பல்லிய

மைந்தும் வந்திறை கொள்ளவே

இட்ட வெண்குடை வீச சாமரை

யாவும் யாரு மிழக்கவே.

இறை - கூட்டமும் பெருமையும். யாவும்யாருமிழக்கவென்னவே எல்லாரசபரிச்சின்னங்களையும் எல்லாரும் இழந்தாரெனவுணர்க,

(வி - கு.) ழு. இயம் ஐந்து : தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி யென்னும் கருவிகள் ஐந்து. இறைகொள்ள - தங்குதல் செய்ய.

உரை. ராசபரிச்சின்னங்கள் - அரசர்க்குரிய அடையாளங்கள்.

(பி - ந்.) 1 ‘பல்லியம்வந்து வந்திசைகொள்ளவே’ (க.கூச)

639. குடவென்று வகுத்த தும்பை

புராரி சேவடி தோயவே

வீட வென்று வகுத்த தும்பை

சுரேசர் மொளவி மிலைச்சவே,

புராரி - ஈசுவரன். மிலைச்சுதல் - சூடுதல். இவன்படையொடு தாம் பொருதி பிழைக்கவொண்ணதென்று நினைத்து மரணமேவெற்றியாக எண்ணி அதிரப்பொரு தும்பை சூடினார் தேவர்களென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. இதன்கருத்து வெற்றியைக்கருதிய பூதகணங்கள் தும்பை மிலைச்சி வீரபத்திரதேவரைவணங்க, தேவர்களும் தும்பைசூடித் தருக்கிரின் றார்களென்றபடி.

உரை. “ வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம், வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம் - உட்கா, தெதிருன்றல் காஞ்சி யெயில்காத்த னெச்சி, அதுவளைத்த வாசு முழினை - அதீரப் பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர், செருவென் மதுவாகை யாம் ” (பழைய செய்யுள்.) (ககரு)

640. விட்ட வூர்தி யனைத்து மும்பரை

வீசி வந்தன விம்மவே

தொட்ட வாயுத முற்று மற்றவர்

கைது றந்தடி சூழவே.

ஊர்தி - வாகனம். விட்டவூர்தி - பூசலுக்கு எதிர்பொரவிட்ட வாகனம். தொட்ட - தீண்டின. ஆயுதமெல்லாம் ஈசுவரன் படையிலேவந்து கூடு தற்குக்காரணம் மாயையினுடைய சத்தியெனவுணர்க. அடி - ஈசுவரனது ஸ்ரீ பாதம்.

(வி - கு.) மூ. விட்ட.....வந்தன - தேவர்கள் பொரவிட்ட வாகனங்க ளெல்லாம் அவர்களுையே அழித்துவிட்டு வந்தன; இக்கருத்து 682-689-ம் தாழிசை முடிய உள்ள இந்நூற் பகுதியில் விளங்குவதைக் காணலாம். தொட்ட.....சூழ - தேவர்கள் தொட்ட ஆயுதங்களெல்லாம் அவர்களுடைய கைகளினின்றும் நீங்கி வீரபத்திரர் திருவடியில் வந்து சேர. (கககூ)

641. போகையேயென வைன தேயனு

மன்ன முங்குடி போகவே

கூகையேமிடை காக மேயவர்

¹கொடி மிசைக்குடி கொள்ளவே.

போகையேயென - புறப்பட்டுச்செல்லுவதே காரியமென்று.

எ - து விஷ்ணுக்களின் துவசமும் பிரமாவின் துவசமுமான பட்சிகள் பறந்துபோயின. பின்னைக்கொடிக்கோல்களின்மேற் கூகையுங்காக்கையு மாகிய உற்பாதபட்சியான மூதேவிகள் வலமும் இடமும் சென்றும் மேய்ந் தும் குடிகொண்டன எ - று.

“ கனவே போலவு நனவே போலவும், உன்னிய தன்றியென் னுள்ளக நடுக்குறக், கருநிறக் காக்கையும் வெண்ணிறக் கூகையும், இருவகையுயர் திணைக் கேந்திய கொடியொடும், வெருவந்த தோற்றத்தா லுருவின பல கூளிக், கணங்கள் குருதி மண்டைசுமந் தாடவும், பறையன்ன விழித்தகண் ணள் பிறையன்ன பேரெயிற்றூள், கூடன்ன பெருமுலையா ளிடைகரந்த பெருமோட்டான், இடியன்ன பெருங்குரலா டடியாயாற் றசைப்புறத்தாள், கடலன்ன பெருமேனியாள் காண்பின்னாக் கமழ்கோதையாள், சிலையன்ன புருவத்தாள் சென்றேந்திய வகல்லுலாள், மழையுமஞ்சும் வளியும் போலும், செலவின ளொருபெண்டாட்டி, தலைவிரித்துத்தடக்கைநாற்றி, மற

னெதிர்த்து மாறுகொண்டறியா வறிவுக் கிம்முறை நானிவ் வளவன்றே, பூவிரல் காட்டி நீறுபொங்கத்தன், ஏககளா லிலனடித் தூரையிடஞ்செய்து, காடு புழுதக் கண்டே னென்னும், கவலை நேசமோ டவல் நீந்தினான், அன்றது மன்றவ் வதிகமான் றுய்க்கு.” இது தகடூர் யாத்திரை.

(வி - கு.) பு. வைனதேயன் - வினதையின் மகன்; கருடன். குடி போக - குடியிருத்தலில் நீங்கிப்போக. கூடை - கோட்டான். காகமேயவர் கொடிமிசைக் குடிகொள்ளவே : “ கருது வீரநின் கொடிமிசைக் காக்கையின் கணங்கள், பொருது வீழ்வன புலம்புவ நிலம்படப் புரள்வ ” (கம்ப. கரன்வதைப். 70.)

உரை. உற்பாதம் - பின்வருந் தீங்கைத் தெரிவிக்கும் குறி.

மேற்கோட் செய்யுள் : இருவகையும் உயர் திணை - மக்கள், தேவர். பறையன்ன விழித்த கண் : “ பறைபோல் விழிகப்பேய்”, “ பறைக்கட் செறுபல் கணப்பேய் ” (திருஞா. தே.), “ பறைக்காட்டும் குழிவிழிகட் பல் பேய் ” (திருநா. தே.), “ பறைக்கணெடும் பேய்க்கணம் பாடல் செய்ய ” (சுந்தர. தே.), “ பறைபோல் விழிகப்பேய் ” (காறாக். கோயின்மூத்த. 1.) கூடு - நெற்கூடு. பெருமோட்டான் - பெரிய வயிற்றையுடையவன்; “ கணைப்பற் பெருமோட்டுக் காடுகிழான் ” (தளிப்.) பெண்டாட்டி - பெண்.

(பி - ன்) 1 ‘கொடியின்மீமிசை கொள்ளவே’

(ககௌ)

இந்திரன் போர்தொடங்கல்

642. பின்வ ருஞ்சுட ராழி யானடு

வாக மீதுப்ர தானராய்

¹முன்வ ருஞ்சுர ரோடு மிந்திரன்

வந்து தோமர முட்டவே.

எ - து மகாவிஷ்ணுக்கள் மத்தியத்துநிற்ப மேன்மேலே பிரதானராகி வருகின்ற படைக்கெல்லாம் முன்னேவருகின்ற தேவர்கள் சேனையோடே கூடத் தேவேந்திரனும் கொடிப்படை முதற்றாசுக்குக் கர்த்தாவாகிவந்து தோமரப்போர் செய்யத்தொடங்கினான் எ - று.

(வி - கு.) உரை. தாசி - முன்படை; “ தொண்டர் காடூசி செல்லீர் ” (திருவா. படையெழுச்சி.) (பி - ன்) 1 ‘முன்வருஞ்சுட’

(ககௌ)

வேறு

643. புரண்டு மின்னுநெடு நாணு டங்குவன

¹மேக ராசிபொழி யப்புறத்

திரண்டு வில்லுமென விர்த்ர சாபமுடன்

யந்த்ர சாபமு மிறங்கவே.

எ - து நெடுநாள் புரண்டு புரண்டு துடங்கி விடாதனவாகிய மின்னுடனே மேகராசிகள் மழைபொழிய வானத்து இரண்டுவில்லும் பிரச்சுவ லிப்பதுபோலத் தேவேந்திரன் வில்லும் வீரபத்திரதேவர் திருக்கைக்கொற்ற வில்லும் ஒக்கவளைந்தன எ - று.

யந்திரசாபமென்றது மகாமேருவை; இதன்பயன் பின்னும் நெடுநாள் நின்று தொழிப்படுகை.

(வி - கு.) மூ. நெடுநாள் துடங்குவன. புறத்திரண்டுவில் : “எழிவியுந் தனிதனித்திரு தனுவெடுத்தன”, “வானில்வந் திட்டவிற்க ளிரண்டு” (நகீ. 159, 160) என்பவற்றால் வானவில் இரண்டென்பது பெறப்படும்; 159-ஆம் தாழிசைக்குறிப்பைப் பார்க்க. உரை. கொற்றவில் - அரச உரிமைக்குரிய வில். (பி - ன்) 1 ‘காமர்சாமரை புயற்புறத்’ (ககக)

திருமாவின் போர்

644. சேய கண்கனன் முராரி தங்கன்கடல்

செல்க வென்னவது சென்றதால்

நாய கன்பரசு பாணி வேணியொரு

நாக நாவின் நனைத்ததால்.

[இதமுதல் 650-ஆம் தாழிசைமுடியத் திருமால் வீரபத்திரரோடு தன் படைகளை விட்டுப் பொருதலும் அவற்றை வீரபத்திரதேவர் படைகள் அழித்தலும் சொல்லப்படும்.]

சேயகண் - சிவந்தகண்; நீளியகண்ணுமாம். முராரி - விஷ்ணுக்கள். தங்கள் கடலென்றது பாற்கடலை. அதற்கடையாளம் ஒன்றுதலால் அது வென்னும் பெயரும் சென்றதென்னும் விளையும் ஒன்றாயின. ஆல்; இடைச் சொல். நாயகன் - ஈசுவரன். பரசுபாணி - பரசுவென்னும் ஆபுதத்தைக் கையிலேயுடையவன்; இஃது அன்மொழித்தொகை. வேணி - சடை, நாகம் - பாம்பு.

பாம்பின் நாக்களவும் பாற்கடலின் அளவும் ஒக்கும்; அமுத்தின் அளவு நாக்கின் அடுப்பத்தின் அளவு.

(வி - கு.) மூ. சேய்மை-நீட்சி. கனன் முராரி - கனன்றமுராரி; வினைத் தொகை. நனைத்ததால் - நனைப்பதற்கு மாத்திரம் போதியதாயிற்று பாற்கடல். இத்தாழிசையின் கருத்தோடு 659-ஆம் தாழிசையை ஒப்பு நோக்குக. உரை. அடுப்பம் - கனம்; நகீ. 631 - உரை. (ச00)

645. படப்ப டப்பெரும் பரவை யாயிரம்

பள்ளி மாலைதிர் பரப்பினுன்

விடக்க ருங்கணின் தையர் கைத்தொடி

விழித்த தன்றவையும் வேவவே.

ஏ - து முன்புவிட்ட திருப்பாற்கடலை ஒருபாம்பு தன் நாக்கை நனைத்து ஒழிக்க விஷ்ணுபகவான் அதற்கு லச்சித்துக் கோடித்து ஈசுவரனையும் படையையும் அகப்படப்பிடிக்க ஆயிரம் பாற்கடலைப் படைத்துவிட அவையும் ஈசுவரனது திருக்கையிலுள்ள திட்டிவிஷமாகிய ஒரு மகாநாகமானது தன் கண்ணுலே நோக்க அப்போதே வெந்தன ஏ - று.

பள்ளிமாலென்றது உறங்கும் மயக்கினென்றவாறு; அன்றியே உறங்கும் பெரியோனென்றுமாம். ஐயர் - மகாதேவர்; அழகினையுடைய ரென்றுமாம்.

கைத்தொடியென்றது முன்கைக்கடக வளையலாக விட்டபாம்பையென உணர்க; “பொன்னெடு மலையைப் பன்னிரு வடங்கொடு, புணரையைக் கடைந்தநாட் புணர்த்த பன்னக, அரசன்வாய் நெரித்தவனணிவா லுய்த்

திடப், பற்றி வ்ளையெயிற் றுனெடு முன்கையிற், கடக மாயினும் சங்கரன்
றன்ன, அந்நெடு மாலே யடியினை காண்பான், அன்னமே முடிதொடு மன்
னம்.” இதனையுணர்க. இதற் பாம்பின்வாலும் தலையும் முடிந்திட நீளம்
போதாமையின் வாயைநெறித்து வாலிப்புகவிட அது வாலிக் கடித்துக்
கொண்டு கங்கணமானது. ஆதலால் ஈசுவரன் ஆக்கினையை அஞ்சி வாய்
விடமாட்டாது கண்ணிட்டுப்பார்த்தே ஆயிரம் பாகடல்களையும் வற்றுவித்த
தெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. திட்டிவிஷமென்னும் பாம்பினது இயல்பை, இந்தால்,
554-ஆம் தாழிசையின் குறிப்பாலுணர்க. (ச0க)

646. வைய முண்டுதனி துஞ்சு ¹மாலேவர

மாய னார்விலக நாயனார்

ஐய முண்டுதரு மம்ப ணித்தருளு

மாதி யால்பொரு ²தழித்ததால்.

வையம் - உலகம். ஆல் - பள்ளிகொண்டருளிய ஆலவிருட்சம்; ஐ :
இரண்டாம் வேற்றுமை. மாயன் - விஷ்ணுக்கள்; ஆர் : இடைச்சொல்.
விலக - எறிய. நாயனார் - மகாதேவர். ஐயம் - மிச்சை. ஆதியால்-முதல்
ஆல்; இது ஈசுவர சாங்கியத்திற்கண்ட பொருள்; மூலப்பிரகிருதியான
பிரதானப் பொருள்.

(வி - கு) மூ. வையமுண்டு தனிதுஞ்சுமால் : நக்க. 148. வையமுண்டு
தனிதுஞ்சும : “ உலகையுண்டுறங்குவான் ” (தனிப். ‘நாவுண்டு’), “உண்டா
னுறங்க ” (சகலகலாவல்லீமாயி.) துஞ்சும் ஆல் - யோக நிக்திரைசெய்வதற்
கிடமாகிய ஆல் மரம். மாயனார் ஆலை வர விலகவேன இயைக்க. நாய
னார் : இப்பெயர் சிவபெருமானுக்குத் தனித்து வழங்குவதன்ரீபும் தலங்
களின் பெயர்களோடும் சேர்த்துச் சிலாசாஸனங்களில் வழங்கப்படுகின்
றது; “சிராப்பள்ளி மேவிய, நாயனாரென நம்வினை நாசமே” (திருஞா.தே.),
‘ஸுசீந்திரமுடைய நாயனுக்கு’ (சுந்திரம் சாஸனம், Travancore
Archaeological Series, Vol II, Part I, p. 18), ‘திருக்குற்றலமுடைய
நாயனார் தேவதானமும்’, ‘விக்கிரம பாண்டகவரமுடைய நாயனார் தேவதான
மும்’ (நெங்குரிக் சாஸனம், Ibid. Vol. I, p. 91) ‘நாயனார் அழகிய திருவா
னைக்காவுடைய நாயனார்’ (Ibid. p. 103.) தருமம் பணித்தருளு மாதியால் :
“அரனவையிருந்த நீழலது” (நக்க. 146); கல்லால் மரத்தின் நீழலி
லிருந்து சனகாதியர் நால்வருக்கும் அறம்பகர்த்தனர் சிவபெருமான்; இச்
செய்தியே தேவாரம் முதலியவற்றிற் காணப்படுகின்றது; “பொழிநீயிரு
திருவாலின், நல்லறமுரைத்து”, “ஆலநிழற் கீழிருந் தறஞ்சொன்ன வழ
கனை” (திருஞா. தே.); “மடம்பெரிய வாலின்நீழ நறநால்வர்க் கன்றரைத்தா
னென்கின் றுளால்”, “ஆலமர நீழலிருந் தறஞ்சொன் னாரும்” (திருஞா.
தே.), “கோல வாலிழற் கீழறம் பகர”, “அன்றலின் லிழற்கீழ நறநால்வர்க்
கருள்புரிந்து” (சுந்திர. தே.); “அன்றலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான்
காணேட” (திருவா.) (பி - ன்.) 1 ‘மாலதனைமாயனார் விடநாயனார்’ 2
‘தமிழ்த்தமே’ (ச0உ)

647. ஆழி மாயன்விட வாதி வானவன்பு

னாட கச்சிறுகி னருகுபுக்

கூழி மாருத மிரண்டு பாடும்வர

வூடு சென்றதவ னுவணமே.

ஆழிமாயன் - விஷ்ணுக்கள்; ஆழியை மாயன் விடவென்றதல்ல; ஆழி மாயன் உவணத்தை விடவென்றவாறு. ஆதிவானவன் - வீரபத்திரதேவர். ஆடகம் - பொன். ஊடு - நடுவு. அவனென்றது ஆழிமாயனை; இயற் பெயர்ப்பின்னர்ச் சுட்டுப்பெயர் வந்தது. உவணம் - கருடன்.

வீரபத்திரதேவர்தான் யுகாந்தகாலத்து மகாவாதம் இரண்டுபாலும் கருடன் இரண்டுசிறகிலும் புக்கு வீசினதென்றவாறு. இது மகாவாதம் புக்கதென்றதல்ல; சிறகின் விசைக்கால் ஊழிக்காலே ஒத்ததென்பது பொருள்.

(வி - கு.) மூ. ஆதிவானவன் : “ அடிப்பெருங் கடவுள் ” (தக். 656) என்பரின். ஊழிமாருத மிரண்டு பாடும்வர லுடு சென்றதவ னுவணமே : “ இமையாத், திசையானை கண்கண் முகிழா வொடுங்க நிறைகால் வழங்கு சிறையான் ” (கம்ப. நாகபாசம். 244.) உரை. இயற்பெயர்ப் பின்னர்ச் சுட்டுப்பெயர் வந்தது : தொல். கிளவி. கு. 38. (சுடு)

648. இறகு தீயவுயிர் தீய வீயுமதன்

வெற்று டப்புலகி னெல்லையின்

பிறகு தீயென ¹வெழுந்து வீழ்ந்திட

வுயிர்த்த தையர்விடு பெற்றமே.

௭ - து மகாவிஷ்ணுக்களால் விடப்பட்ட கருடபகவானுடைய இறக்கும் பிராணனும் ஒக்கத்தீய மிருதித்த அவனுடையகளேபரம் உயிரின்றிச் சக்கர வாளவெற்பின் அப்புறத்து ஒரு நெருப்புப்பிண்டமென்ன விழும்படி ஐயர் விட்ட பெற்றம் நிகவாசத்தை விட்டது ௭ - து.

எனவே முன்னிற்பாட்டிற் (646) கூறிய பிச்சையின்பெருமை இது வெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. மிருதித்த - இறந்த. களேபரம் - உடம்பு; “ களே பரத்தின் பொதியாவது ” (திருவிடை - மும்மணி. 6.) நிகவாசம் - வெளிவிடும் மூச்சு. (பி - ற்) 1 ‘விழுந்துபோய்விழ்’ (சுடு)

649. சக்க ரப்படை முகுந்த னேவவது

தானு மெங்களிரை தானென

நக்க ரப்படை சடாட விப்புடையி

லுண்ட றுத்ததொரு நாகமே.

முகுந்தன் - விஷ்ணுக்கள்.

அச்சக்கரத்தைச் சடையிலிருக்கும் ஒருபாம்பு விழுங்கிற்று.

இது பாம்புக்கு இரும்பு இரையாகை; மண்ணுணியென்னும் பெயராலுணர்க; இரும்பு மண்ணின்காரியமே. இரும்பு பிறகுவிடவென்று கொள்வாரும் விஷ்ணுக்கள் சக்கரமாவது வாயுசத்தியென்பாரும் பிறகூறுவாரும் உளர். நக்கர் - மகாதேவர். அப்பு - நீர். அடை சடாடவி-அடை யுஞ்சடாடவி; வினைத்தொகை.

(வி - கு.) மூ. நக்கர் அப்பு அடை சடாடவி. உரை. மண்ணுணியென்பது மண்ணையுண்டு மண்ணிற்துள் வாழும் ஒருவகைப் பாம்பு. வாயுசக்தி : பாம்பு வாயுவை ஆகாரமாகக்கொள்ளும் என்பது இங்கே உணரத்தக்கது. (சுடு)

650. ஆல மொன்றுமமு தென்று பண்டமுது
செய்யு மையர்பணி யன்றியே
சூல மொன்றுதனி சென்று மற்றவன்
மணித்து ழாய்முடி துணித்ததே.

ஆலம் - நஞ்சு.

எ - து நஞ்சொன்றையுமே அமுதமாக அமுது செய்தருளும் மகா தேவர் அருளிச்செய்யாமலிருக்கச் சூலமொன்று திருத்துழாய்த்திருமுடியைச்சிதைத்துக்கொண்டுபோயிற்று எ - று.

தலையொடுபோகக் கடவது ஈசுவரன் திருவுளமன்றாகையின் தானே போய்ச் செய்தது.

(வி - ரு.) மூ. ஆலமொன்று மமுதென்று பண்டமுது செய்யுமையர் : “ஆலத்தி லாலமிர் தாக்கிய கோன்” (நிருக்ஷி. 27.) பணி - கட்டளை. முடி - கிரீடம். உரை. தலையொடுபோகக்கடவது ஈசுவரன் திருவுளமன்று என்பதை 726-ஆம்தாழிசை உரை நன்கு அறிவுறுத்தும். (சு0ச)

இந்திரன் படையை ஏவுதலும் அவை அழிதலும்

651. வளையு மாழியு மருங்கு ¹பற்றியதொ
ரிந்தர் நீலகிரி மறிவதொத்
தினைய வாசவன் விசம்பி னின்றும்விழ
வெரிசி னந்திருகி யிர்த்நரே.

[இதுமுதல் 662-ஆம்தாழிசைவரை இந்திரன் சினம் மூண்டு வீரபத் திரர்மேல் தன் படைகளை ஏவுதலும் அவையெல்லாவற்றையும் வீரபத்திர தேவர் படைகள் அவித்தலும் கூறப்படும்.]

வளை - சங்கு. ஆழி - சக்கரம். மருங்கு - இருபக்கம். இந்திரநீலகிரி உபேந்திரனென்னும் இனைய இந்திரனுக்கு ஒப்பு.

அவன்றானும் விஷ்ணு சக்தியாதலால் ஆகாசத்தினின்றும் வீழ்ந் தான் ; விஷ்ணுக்களது திருமுடியறவே அவன் சக்தியற்றதென்பது இதன் கருத்து.

இனி இந்திரன் கோபித்துச்செய்தது.

(வி - ரு.) உரை. திருமுடியறவே அவன் சக்தியற்றது : முடியற்றல் முடியற்றவன் தன் வலியை இழப்பானென்பது இராவணன் முடியைச் சுக் கிரீவன் தகர்த்ததால் இராவணன் செயலற்றதாலும், உக்கிரருமாபாண்டி யன்வளையெறிய இந்திரன் முடியிழந்து வலியற்றதாலும் உணரப்படும்.

(பி - டு) 1 ‘பற்றியதொர் வாளும்நீலகிரி’

(சு0எ)

652. மேக ¹வெள்ளநதி வெள்ள நூறுகென
வும்பர் நாயகன் விளம்பினான்
மாக வெள்ளநதி கொண்ட தோர்சடை
வளைந்து கொண்டதவை வற்றறவே.
உம்பர்நாயகன் - தேவேந்திரன்.

எ - து தம்பிபட்டதற்குக் கோமித்த இந்திரன், மேகவெள்ளத்திற் ஆறு களான வெள்ளங்களெல்லாம் சென்று ஈசுவரனைவிரைந்துகொள்கவென்ன, திருச்சடைதான் பண்டே ஆகாசகங்கையை வெளவியதாதலால் ஆகாசத்தினின்றும் வந்தவெள்ளங்களை வற்ற வெளவியது எ - று.

(வி - கு.) மூ. மேக வெள்ள நதி : “ஆறு தூக்கும் மேகம்” (நக் 583.) மாக வெள்ளநதி கொண்டதோர் சடை : “கதமாக் கங்கை பாயவொர் வார்சடையை, நீட்டினிற் றுன்றிரு நின்றநெய்த் தானத் திருந்தவனே” (திருநா. தே.) (பி - ம) 1 ‘வெள்ளநெடு’ (சு0.அ)

653. மெத்து வேலைகளை வச்சர பாணிவர

விட்ட போதரி விரிஞ்சரைக்

குத்தும் வேல்கொறலை வெட்டும் வாள்கொலையி

லெய்யு மம்புகொல் குடித்ததே.

மெத்துதல் - நிரம்புதல். வேலைகள்-கடல்கள். வச்சிரபாணி-தேவேந்திரன்.

எ - து முன்புவிட்டமேகங்களைத் திருச்சடை வெளவக்கண்டு மிகக் கோமித்து உலகத்துள்ள சமுத்திரங்களையெல்லாம் ஈசுவரன்மேல் ஏவப் பண்டு விஷணுக்களைக்குத்தின வேலோ பிரமாவின் தலையெவட்டினவாளோ திரிபுரதகனம் பண்ணின ஆம்போ அக்கடல்களெல்லாவற்றையும் வற்றக்குடித்தது? எ - று.

இதன்கருத்து : மூன்றாயுதங்களும் பண்ணினகாலத்திலுங்கூட நீர் தோய்க்கப் பெற்றனவிலில்லை தெய்விகமாதலால் ; அன்றியேயும் எல்லாக் கடல்களும் வேணும் நீர்தோய்க்குமிடத்து.

கொல்லென்னும் ஐயத்தாற் கடல்கள் வற்றினவாறு தெரிந்ததில்லை யெனவுணர்க.

(வி - கு.) உணர். மூன்றாயுதங்களும்.....இல்லை : உலையிற்காய்ச்சிய ஆயுதங்களை நீரிற்றேய்த்தெடுத்தல் வழக்கமென்பது இங்கே அறியற்பாலது; “காய்த்தி ரும்பைக் கருமகக் கம்மியன், தோய்த்த தண்புன லொத்ததத் தோயமே” (கம்ப. பம்பை. 37), “சுனைய கன்கரைச் சூழல்வாய்ச் சுரும்பு குழ் கிடப்ப, நனைய விழ்ந்தசெங் காந்தண்மே னாகிளவேங்கைச், சினைய விழ்ந்தவி கிடப்பபொன் றேய்கலத் தெண்ணீர், அனைய பொன்சுடு நெருப் பொடு கரியிருந் தனைய” (திருவிணை. நாட்டுச். 45.) வேணும் : 291 - ஆம் தாழிசை உரைக்குறிப்பைப் பார்க்க. (சு0க)

654. வளைந்து வந்தன புரந்த ரன்குல

விலங்க லைப்பணி மதாணியோன்

விளைந்து வந்தன வெறும்பொ டிந்தனது

கைப்பொ டிச்சிறிது வீசவே.

பணிமதாணியோனென்றது பாம்பான பேரணிகலஆரங்களையுடையா னென்றவாறு.

இந்திரன் விட்டபருவதங்கள் ஈசுவரன் விட்டதிருநீற்றால் வெறும்பொடியாயின வென்றவாறு.

வெறும்பொடியென்றது. ஸ்ரீ மந்திரஸம்ஸ்கார மில்லாதபொடியை. எனவே ஸம்ஸ்காரப்பட்டபொடி எளிதிற் சத்துருசயம் பண்ணுமென்ற வாறு.

இதன்கருத்து : பருவதங்களும் பரமானுவின் திரட்சியெயென் அறிந்த அறிவினது சக்தி எறிந்தவாறு ; இஃது ஆருகதருக்கும் ஒக்கும் ; இது மணிமந்திர ஓளவுதம்.

(வி - கு.) மூ. வீரவென்பதனைக் குலவிலங்கலை வீசவென முன்னும் கூட்டுக. வெறும்பொடி : “ வெறும் பொடியால் விரிவித்தனன் ” (நக். 197.) (சக0)

655 காடு கொண்டபடை கொண்டு ¹வந்தசுர

ரீசன் விட்டதொரு கற்பகக்

கோடு கொண்டதனை யும்ப டைப்பையு

மடக்கி நின்றதவர் கொன்றையே.

காடுகொண்டபடை - விருட்சக்கூறுகள் ; வல்லி சசியாதிகளெல்லா மெனவுணர்க.

இவையெல்லாம் வேதாகமஞ்சொன்னபடி அமைத்தது விஷ்ணுசக்தி ; இவையிறுந்தைக்கொண்டுவந்த தேவேந்திரன் இவையிறுக்கு ராசாவான் கற்பகவிருட்சத்தையும் காட்டையுங்கொண்டுவந்து தந்திரமாக ஈசுவரன் மேலே விட இவையெல்லாவற்றையும் அவருடைய திருக்கொன்றை தன் னிழந்தேழே அடக்கிக்கொண்டு நின்றது.

சுரரீசன் : தமிழ்முடிவு.

(வி - கு.) மூ. படைப்பு - படைத்த காடு. உரு. வல்லி - கொடி. சசி யம் - பயிர். சுரரீசன் : தமிழ்முடிவு ; சுரேசன் என்பது வடமொழி முடிவு ; குணசந்தி.

(பி - டி.) 1 ‘வந்துசுரரேசன்’

(சகக)

656. இடிப்பெரும்படை யெரிந்து மண்டிவர

விண்ட லத்தரச னேவினான்

அடிப்பெருங்கடவு னாழி யீறுதொறு

மாடு மஞ்சன மவித்ததால்.

மண்டுதல் - மிக்கு மேற்சேறல். விண்டலத்தரசன்-இந்திரன். அடிப் பெருங்கடவுள் - மகாதேவர்.

அவர் உகாந்தகாலத்தில் ஆடியருளும் திருமஞ்சனமான யுகாந்தாக்கினி ரீர் அவையிறுந்தை அவித்ததென்றவாறு. மகாதேவர்க்குரீர் மற்றையவர்க்கு நெருப்பு.

(வி - கு.) மூ. அடிப்பெருங் கடவுளாழிதொறு மாடு மஞ்சனம் : 330-ஆம் தாழிசைக்குறிப்பைப் பார்க்க. (சக2)

657. வச்சி ரப்படையு மிந்தி ரன்¹படையில்

வந்த தாலதனை ²வல்லவன்

முச்சி ரப்படையும் வேறு செய்திலது

நீறு ³செய்ததெதிர் முட்டியே.

வச்சிராயுதத்தைத் திரிசூலம் எதிரே முட்டிப் பொடியாக்கிற்றென்ற வாறு.

வல்லவன் - மகாதேவர் ; இதற்குத் தேவவல்லவனென்றும் எல்லா ரினும் வலியனென்றும் எல்லார்க்கும் பிராணவல்லபனென்றும் சுவாயி யென்றும் பொருள். உம்மை சிறப்பு ; வச்சிராயுதத்தையும் நீருக்கித்தென்ற வாறு.

(வி - கு.) உரை. நீருக்கித்து - நீருக்கிற்றென்பதன் மருஉ ; “ திரும் மித் தனையினு நெய்பா லமுதினுஞ் சிந்தனையே ” (திருவரங்கக். 43.)

(பி - ம) 1 ‘பணியில்’ 2 ‘வல்லபன்’ 3 ‘செய்ததெரி’ (சகக)

வேறு

658. நிலத்தை யேவ நிசிந்தனு மோரடித்

தலத்தை யேவினன் முற்றுந் தகரவே.

[இதுமுதல் 662-ஆம்தாழிசைவரை இந்திரன் பஞ்சபூதங்களையும் ஏவ அவை அழிதல் சொல்லப்படும்.]

எ - து தேவேந்திரன் பூமியெல்லாவற்றையும் தந்திரமாக மகாதேவ ரெதிரே ஏவினான். அதற்கு மகாதேவர் தம்முடைய பூரிபாதத்தொன்றை ஏவியருளினார் எ - று.

நிலத்தை யேவியதற்குக் காரணம் தேவர்கள்கால் நிலந்தோயாமையும் அதனாற் காரியமில்லாமையு மெனவுணர்க. நிலத்தையேவுகையாவது பிருதிவியங்கிசத்தை யெல்லாம் ஏவுகை. ஓரடித்தலத்தை யேவியது மண் ணைக்கட்டிக்கு உள்ளங்காலை ஏவினதொத்தது. முற்றுந்தகர - நிலமுழுதங் கெட.

(வி - கு.) மூ. நிசிந்தன் - சிவபெருமான் ; “ புனலன் மேனியி னிசிந்தன் விமெம்படையவும் ” (தக். 710.) உரை. தேவர்கள் கால் நிலந்தோயாமை ; ‘ பூரிபாதங்கள் தரையில் தோயாமையால் பூத பசாசுகளையும் தெய்வ சாதி யெனக்கொள்க ’ என்றார் முன்னும் ; தக். 426 - உரை. அங்கிசம் - கூறு. (சகச)

659. ஓத மேவ வொருகுறும் பூதத்தை

நாத னேவின னாவை நனைக்கவே.

எ - து பின்னைத் தேவேந்திரன் சலாங்கிச மெல்லாவற்றையும் ஏவ ஈசுவரன் நின்னுடைய நாவின் நீர்கொண்டு நனையென்று ஒருகுறும் பூதத்தை ஏவியருளினார். அதுவும் அப்படிச் செய்தது எ - று.

(வி - கு.) மூ. நனைக்க - நனைக்கத் தான் போதியதாயிருந்தது ஓதம்.

(சகரு)

660. தீயை யேவச் ¹சிரித்தொரு கொள்ளிவாய்ப்

பேயை யேவின நெங்கள் பிராணுமே.

சிரித்தென்றது நிலத்தினும் நீரினும் பெரிதோ நெருப்பென்றவாறு. எனவே நெருப்பு பூரி மாயையின்றியே எரியாது ; உஷ்ணமேயுள்ளது. எங்கள் பிராணென்றது வேண்டாவினைக் கேடுசெய்தார் எங்கள் நாயகனு ரென்றவாறு ; வெறும்பேயானும் விலக்கலாவதற்குக் கொள்ளிவாய்ப் பேயை ஏவினாரென்றபடி. உம்மை, தாமும் அப்படிச் செய்தா ரென்பது.

(வி - கு.) உரை. ‘நிலத்தினும் நீரினும் பெரிதோ நெருப்பு’ என்றது 658, 659-ஆம் தாழிசைகளை நோக்கி. எனவே, நிலமும் நீரும் பெரியன என்பது பெறப்படும்; “நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று, நீரினு மாரள வின்றே” (குறூ. 3), “தெரிவரும் பெருமையும்.....மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே” (நன். து. 27); “ஞாலத்தின் மாணப்பெரிது”, “நன்மை கடலிற் பெரிது” (குறூ. 102, 103) என்பவை இங்கே கூறாத பாலன. வினைக்கேடு: “வினைக்கேடு பலபேசி வேண்டிய வா திரிவீர்” (சுந்தர. தே.) (பி - ம்) 1 ‘சினத்தொடு’ (சுகன்)

661. காற்றை யேவ வுயிர்ப்பதொர் கட்செவிக்

கூற்றை ¹யேவின னைய குறளனே.

கட்செவி - பாம்பு. கூற்றென்பது கூற்றைப்போல்வதற்குப் பெயர். ஒருமாத்திரையாவது ஒருகம் இப்பாம்புக்கு; இவ்வுயிர்ப்பின்பெயர் உகாந் தாக்கினிச்சுவாசம். ஐயகுறளன் - அழகியகுறளன்; இது வீரபத்திரதேவர் பெயர். ஐயர்குறளன்னும் ரகரவீற்று வேறுபாடத்துக்குப் பொருள்: ஐயர் - மகாதேவருடைய, குறளன் - வீரபத்திரதேவரென்பது; குறளென் மது குறுமையையன்று. ‘ஐயர் குறளன்’ என்றதில் ரகரக்கெடவும் இலக் கணமுண்டு.

(வி - கு.) மூ. காற்று பாம்புக்கு ஆகாரம்; அதனும் பாம்பிற்கு வாதா சனமென்பதொரு பெயருண்டு; “வாதா சனச்சயனரா ராம வெற்பிறை வர்” (அழகர்க்கண்.), “வாயு வான பஞ்சடைத்து மாயோன் துயிலு மல் ரணையே” (செவ்வந்திப். திருமலை.), “அரியுண்ணும்” (தனிப். ‘பெரிய விடமே’), “மணியுடையும் பூணுணவு மாற்றும் விரத, நணியனகொ மென்ற னடுக்கும்” (திருவிடைமருதாநுர, 316.)

உரை. ‘குறளன்’ என்றது இங்கே வீரபத்திரதேவரைக்குறித்து நின்ற மையின், ‘குறளென்றது குறுமையையன்று’ என்றார்.

(பி - ம்) 1 ‘யேவினன்செய்ய’, ‘யேவினனையர்’ (சுகன்)

662. வாணை யேவ வயப்புய மாம்பெரும்

சேனை யேவின னெங்கணுஞ் செம்மவே.

எ - து இந்திரன் ஈசுவரன்மேலே ஆகாசத்தையேவ அஃதடங்கி அழிய ஈசுவரன்தன் திருத்தோள்களையேவியருளினான் எ - று.

எனவே வெளியடங்கியது. ஆகாசத்துக்கு வெளியே வலி; “மானிலஞ் சேவடி யாகத்துநீர் வளைநரல் பௌவமுடுக்கையாக விசம்புமெய்யாகத் திசைகை யாகப், பசங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண்ணக, இயன்ற வெல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய, வேத முதல்வ னென்ப, தீதறவிளங்கிய டிகிரி யோனே” (நற்றிணை, கடவுள்.)

(வி - கு.) மூ. செம்ம - அடைக்க; தக்க. 135-ஆம் தாழிசைக்குறிப்பைப் பார்க்க; “கைம்ம லர்க்கொடே கடிதிற மன்செவி, செம்மி” (நந்த. இந்தி ராணி மறுதலை. 2.) (சுகஅ)

தேவர்களும் பிறரும் அழிதல்

663. அண்டர் யாவரு மாழி கடைந்துபண்

டுண்ட வாரமு தோடு மொருங்கவே.

[இதுமுதல் 668-ஆம்தாழிசை வரையில் தேவர் யாவரும் அழிதல் கூறப்படும்.]

அண்டர்கள் - தேவர்கள். ஆழிகடைந்து பண்டுண்டவாரமுதென்றது மகாமேருவை மத்தாக்கி வாசுகியைக் கடைகயிருக்கிச் சந்திரனைத் தூணுக்கி விண்ணுக்களை மத்துக்கு அடைகல்லான ஆமையாக்கித் தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடிப் பலகாலும் வருந்திப் பிரயத்தனம் பண்ணிப்பெற்ற அமுதென்ற வாயு.

(வி - கு.) உவர. மகாமேருவை மத்தாக்கி : 30-ஆம் தாழிசை உரையின் விசேடக்குறிப்பைப் பார்க்க. சந்திரனைத் தூணுக்கி : “ அமுதத் தம்ப மமைந்துடம்பு சலியாது நின்ற தனிமன்னன் ” (நக். 441), “ தம்ப மானது மன்றியத் தழல்விடர் தணிய ” (வி. பா. குருகுலச். 4.) (சகக)

664. அமுதில் வந்த வயிரா பதமவர்

குமுத வாயுயிற் நஞ்சிற் குளிப்பவே.

அவரென்றது பூதகணங்களை. குமுதவாய் : உவமைத்தொகை ; குமுதம் ஆரவாரமென்னலுமாம். நஞ்சென்றது அவர் வாயிற் புறப்பட்ட பருஷவாக்கியங்களை. அபருஷவாக்கியம் அயிழ்து.

(வி - கு.) மூ. அமுதில் வந்த அயிராபதம் : “ அயிர்தோடு மமிர்துண்டெழுங்கரி ” (நக். 558.) அயிராபதம் : ஐராவதம் என்ற வடமொழிச் சிதைவு (நக். 259, 453, 575); “ பாழி யயிரா பதப்படு ”, “ பரிக்கு மயிரா பதமே ”, “ அயிரா பதமே யன்றே ” (விக்கிரம. உலா); “ அயிரக்கு மிருகோட் டயிரா பதத்தை ” (குலோத். உலா); “ அயிரா பத மத வாளை ”, “ கண்ட னயிராபதம் ”, “ அயிரா பதத்திருந்த தாளைப்பெரு மாள் ” (இராசராச.); “ அயிரா, பதக்க மலங்கரித் தூர்வோன் ” (திருவரங்க. 47) உரை. பருஷவாக்கியங்கள்-கடுமையான வார்த்தைகள்; 189-உரை. (சஉ0)

665. பாற்கட டற்படு பாய்மாப் படுபுனற்

காற்கட டற்சுழி யுள்ளே கரப்பவே.

பாற்கடலிற் பட்ட பாய்மாவாவன : பண்டு ஒரு ரிஷி அசுவங்கள் மேய்வனகண்டு தன்கையைத்தட்டித்தரத்த அவற்றுட் சிலகுதிரை கடலைக்கடந்து போயின. அவையிற்றை யாவனமென்பாரும் தெற்சியென்பாருமுள்ள. அவையிற்றிற்சில பாற்கடலிலே விழுந்தன. அவையிற்றை நாராயண பகவான் புறப்படவிடுத்தான். அவை சுவேதாசுவங்கள். அவையிற்றின் வழியின அர்ச்சுனன் தேர்பூண்ட குதிரைகளென்பர். இதனைச் சாலிகோத்திரத்திற் கண்டுகொள்க. அன்றியே இந்திரன் குதிரைகளும் அவையிற்றிற் பிறந்தனவென்று சொல்வாருமுள்ள. காற்கடல் - காற்றுக் கடல்.

(வி - கு.) உரை. யாவனம் - யாவனதேசத்துக்குதிரை. சுவேதாசுவம் - வெள்ளைக்குதிரை. சாலிகோத்திரம் - சாலிகோத்திர முனிவரார் செய்யப் பட்ட ஒருநூல்; இது குதிரைகளின் இலக்கணங்களைக் கூறுவதென்றும், இம்முனிவர் குதிரைகளின் உள்ளத்தையறிந்து செலுத்துதலில் வல்லவரென்றும் கூறுவர்; ‘ கூந்தன் மாவுள மறிதலிற் சாலிகோத்திரனே ’ (நெடநம், கலிநீங்கு. 10.) (பி - ம) 1 ‘படுபுலாற்’ (சஉக)

666. அங்க ணயகி யங்கியி லுள்ளன

தங்கள் ¹காறங்கை தாங்கண்ட வண்ணமே.

அங்கண் - அவ்விடம்; இது வேற்றுமைச் சொல்லல்ல; வேற்றுமை யிடப்பொருள்; அவ்விடத்துக் கண்ணென்பது; அத்துச்சாரியையும் ஏழா முறையும் தொக்கன; அவ்விடத்து ஓரிடத்தோரிடத் தென்பொருளாக்குக. நாயகியாவாள் மகாகாளி. அவளுடைய அங்கியாவன நவகுண்டப் பிரயோகாக்கினி. அவை காமரூபம், மலயசும், கோலகிரி, களாட்டகம், சேர்காரம், சியேனம், சாலாதரம், பூரணகிரி, பராபரபீடம்; அவை யிற்றின் அதிவேகமாகிற நவாக்கினியாற் பரிவிருதமான மண்டலம். அவ் வக்கினியின் பூதகண நாதர் தாங்களே காலாலும் கையாலும் பாய்ந்து பிசைந்து கண்டபடி பொடியாக்கி ரென்றவாறு. இவ்வக்கினி வேதத்தில் யாமளாக்கினி.

இப்பாட்டிற்கு வேறொரு பொருள் உரைப்பர். அது: தேவர்கள் கால்களையும் கைகளையும் தறித்துத் தேவியுடைய அக்கினி ருண்டத்திட்டா ரென்பாருமுளர். அதுபோலும் மாங்கிச யாகம். இரண்டிலும் நல்ல துணர்க.

(வி - கு.) மூ. அங்கண் = அ + கண்; அ - அவ்விடம்.

(பி - டி) 1 'கால்களைத்'

(சஉஉ)

667. வேற்றுக் கோட்டிப் பதினொரு விண்ணவர்

ஏற்றுக் கோட்டி னுயிர்க்கழு ¹வேற்றவே.

வேற்றுக்கோட்டி பென்றது ராசாவில்லாத தன்னரசுநாட்டிற் கோட்டி போலக் கர்த்தாவில்லாத கன்மவாதக் கோட்டி யுடையராகித்தாமும் ருத்திர மூர்த்திகளாகி வேறுபட்ட ஆத்தானம் உடைய ரென்பது. ஏற்றுக் கோட்டி னுயிர்க் கழுவேற்றவே பென்றது அவர்தாம் உடைய ரிஷபங்களின் கொம்புகளே கழுவாக உயிர்க்கழுவேற்றார் பதினொருவரையுமென்ற வாறு. எனவே மகேசுவரதேவர் கீர்த்திகளாயும் ருத்திரவாகனங்களாயும் உள்ள கோவை வதைபண்ணிற்றிலர்.

(வி - கு.) மூ. கோட்டி = கோஷ்டி - கூட்டம். உயிர்க்கழு: 'உயிர்க் கழு முதலான கழுக்கள்', 'உயிர்க்கழு வேறுகை' (தக். 97, 170 - உரை), "உயிர்க்கழு வினவா முன்னம்" (திருவா. 38 : 27), "கலக மிட்டுலுயிர்க் கழுவினுச் சியின்னவைத் திடுவோனே" (திருப்.)

உரை. ஆத்தானம் = ஆஸ்தானம் - திருவோலக்கம்.

(பி - டி) 1 'வேறவே'

(சஉஉ)

668. உக்கு நின்றன ரும்ப ருடம்புதாம்

புக்கு நின்ற நிலைவிடப் போகவே.

உகுதல் - கெடுதல். புக்குநின்ற நிலையாவது ஆன்மாச் சென்று பிறந்த தேவசரீரம்.

(வி - கு.) உம்பர் தாம் புக்குநின்றநிலை விடப்போக உக்குகின்றனர்.

(சஉச)

பின்னும் பிரமன் சேனையை வகுத்தல்

669. உய்ய லாமென வும்பர் பிதாமகன்

மய்ய லாற்பின்னுஞ் சேனை வகுக்கவே.

[இதுமுதல் 692 - ஆம் தாழிசையிறுதியாகக் கூறப்படுபவை பிரமா நான்காமுறை தேவர்களைப் படைத்தலும், நீள யுத்தம் தொடங்கலும், திருமாலொழிய ஏனைய தேவர்களும் அவர்கள் படைகளும் மரித்தலுமாம்.] (சஉரு)

உம்பர் - தேவர்கள். பிதாமகன் - பிரமா.

உம்பர்சேனையைப் பின்னுப்படைத்தான் பிரமாவென்றவாறு.

மீள அமர் தொடங்கல்

670. வகுத்துச் சேனையை வானவர் கோமகன்

தொகுத்து விட்டவர் மீளத் தொடங்கவே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. வானவர் கோமகன் - இந்திரன்.

(சஉசு)

இந்திரன்விட்ட படைகள் அஞ்சியோடல்

671. தேர்த்தட் டாயன் ¹றுடைந்தது தேர்ந்துகொல்²பார்ப்புத் தேள்பயத் தோடு பறந்ததே.

எ - து. தேவேந்திரன் தனக்குப்படையான மிருதுவியை முன்னே ஏவ அது பண்டு திரிபுரதகனத்துத் திருத்தேர்த்தட்டாகி ஈசுவரனைத் தாங்கமாட்டாது உடைந்ததை நினைந்தோ, பயப்பட்டு முன்பு நிற்கமாட்டாது பறந்தது? எ - று.

பார்ப்புத்தேள் - நிலத்தெய்வம்.

(வி - கு.) மூ. பார்ப்புத்தேள் - பூமியாகிய தெய்வம்.

(பி - டி.) 1 'றொடிந்தது' 2 'பார்த்துத்தான் பயத்தோடு'

(சஉஎ)

672. பண்டு ¹மாண்மகன் றன்செயல் பார்த்தவோமண்டு மாழிக ளென்கொன் ²மறிந்தவே.

மாண்மகன் - பிராமணப்பிள்ளை.

எ - து. அவனது அவனுக்கு அவன் முற்றத்திலே பாற்கடலையழைத்துக்கொடுத்தருளின பழங்கதையை நினைத்தோ, இந்திரன் வரவிட்ட கடலே மும் பயப்பட்டு மீள மறித்துப்போயின? எ - று.

முன்பு மிருதுவியையும் அதன்மின்னர் அப்புலையும் படையாக விடுத்தான் இந்திரன்.

(வி - கு.) உரை. பிராமணப்பிள்ளையென்றது உபமன்னியமுனிவரை; அவருக்குப் பாற்கடலளித்தமை, "பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப் பாற்கடலீந்தபிரான்" (திருப்பரிபாட்டு, 9), "அத்தர் தந்த வருட்பாற் கடலுண்டு, சித்த மார்த்து தெவிட்டி வளர்ந்தவன்" (பெரிய. திருமலை. 15) என்பவற்றாலியலாகும்.

(பி - டி.) 1 'மாறன்மகன்செயல்' 2 'மறைத்தவே'

(சஉஅ)

673. ஊழித் தீயுவந் தாடுவ ¹தோர்ந்ததோ
பாழித் தீநடு வென்கொல் பணிப்பதே.

ஊழித்தீ - யுகாந்தகாலத்துத்தீ. பாழி - பெருமை. பணித்தல் - நடுங்குதல்.

இந்திரன் அக்கினியையும் ஏவினான்.

(வி - கு.) மூ. ஊழித்தீயுவந்தாடுவது : 330-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப் பார்க்க. (பி - டி) 1 'பார்க்கவோ' (சஉக)

674. உயிர்ப்ப வர்க்குநா ¹மென்பதை யுள்ளியோ
செயிர்ப்பு மாருதம் ²பேர்ந்து திரிந்ததே.

எ - று இந்திரன் விட்டகாற்றுக் கோபம் நீங்கி மீண்டது, ஈசுவரனது உச்சவாச டிசவாசமல்லனோ யானென்றுகிணைத்தோ ? எ - று.

(வி - கு.) மூ. உயிர்ப்பவர்க்கு நாம் : “ பவன முயிர்ப்பு ” (பொருள்வணிக. 19.) (பி - டி) 1 'யுன்னியோர்' 2 'தீர்ந்துதெரியவே' (சஉ௦)

675. தம்மை மாய்க்குந் தழற்பிழம் பென்பதோ
வெம்மை மாறி ¹விசம்பின்மின் மீண்டவே.

மாய்த்தல் - மின்னுடையசோகியைப் பிரகாசியாமல் அடக்குதல். அது பஞ்சமகாசத்தத்தில் நொடியடக்கம்போல் வெனவுணர்க. தழற்பிழம்பு - மகாதேவர் ; ஆகுபெயர்.

இந்திரன் ஆகாசத்து மின்களையெல்லாம் படையாக ஏவினானென்பது.

(வி - கு.) மூ. தழற்பிழம்பு : இறைவனது திருமேனி தழலுருவென்பர் ; “ அனல் ” (தக்க. 710), “ தீத்தானுன், மெய்யெலாம் புள்ளிருக்கு வேனூரா ” (தனிப்.) (பி - டி) 1 'விசம்பின் மண்டவே' (சஉக)

676. ஐயர் வேணி யரவமங் காப்பவோ
வெய்யு நாயிறுந் திற்களு மீண்டவே.

எ - று படையாக ஆதித்திய சந்திரர்களை ஏவினான். அவை ஈசுவரன் திருமுடியிற்பாம்பு வாய்அங்காக்கப் பயப்பட்டு மீண்டன எ - று.

அங்காத் தல் : ஒருசொல்.

(சஉ௨)

677. உழைக்கும் பண்டை யுதைநினைந் துட்கியோ
இழைக்குங் கூற்ற ¹மெதிரா திரிவதே.

இழைத்தல் - இந்திரன் படையாகச்செய்தல். இரிவது - இரிந்தோடல்.

(வி - கு.) மூ. பண்டை உதை - மார்க்கண்டேயருக்காகக் கூற்றுவனைச் சிவபெருமான் உதைத்தது. உட்கி - அஞ்சி. எதிராது - எதிரில் வாராமல். (பி - டி) 1 'மெதிராய்வருவதே' (சஉ௩)

678. வெம்பு தானவர் மூவெயில் வேவித்த
அம்பு தானுள தென்றோ வகன்றதே.

தானவர் அகன்றது அம்பு உளதென்றோ வென்க.

(சஉ௪)

679. அரிய வீழ்ந்த வருஞ்சிறை யுள்ளியோ
திரிய வீழ்ந்தன வெல்லாச் சிலம்புமே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. அரிய வீழ்ந்த அருஞ்சிறை : இந்திரன் குயிலானபொழுது அதன் சிறையை அரிந்தமையைக் குறிப்பித்தபடி. (சகரு)

680. அருந்து மாழியி லாலமுண் டாரென்றே
பொருந்து மேகங்கள் போர்விடப் போவதே.

எ - து மேகங்கள் தாம் உண்ணுங்கடலில் நஞ்சுண்டாரென்று கொண்டோ, பொருந்தியபோரைவிட்டுப் போவது? எ - று.

இவையும் இந்திரன்விட்ட மேகங்கள்.

எனவே இந்திரன் கடல்கடைந்து நஞ்சுண்டாக்க ஈசுவரன் அதனை அடக்கினுனென்பது. (சகசு)

681. எட்ட நிற்கி னுரிப்பரென் றெண்ணியோ
விட்ட மாதிர வேழங்கண் மீண்டவே.

விட்டமாதிரவேழங்கள் - இந்திரன்விட்ட திக்கசங்கள்.

(வி - கு.) மூ. எட்ட - எட்டும்படி.

(சகஎ)

இந்திரன் முதலியவர்கள் படல்

682. கூறு மேகக் குலிசா யுதன்¹பட

²ஏறு மேகத் துருமே றெறியவே.

[இது முதல் 689 - ஆம் தாழிசைகளும் தேவர் தம்முடைய வாகனங்களாலேயே உயிந்துறத்தல் சொல்லப்படும் ; நக்க. 640-குறிப்பைப் பார்க்க.]

ஏகன் குலிசம் ஆயுதனைப் பிரித்துக்கொள்க. எனவே ஒருவனுன வச்சிராயுதனைப்பது பொருள்.

இந்திரன் தானேறப்பட்ட மேகத்தின் உருமேற்றலே படவென்ற வாயு.

(வி - கு.) மூ. மேகத்துக்கு உருமேறு. (பி - டி) 1 'படை' 2 'வேறு' (சகஅ)

683. ¹காய்ந்தி ரண்டு கதுப்பினுந் தன்கடாய்
பாய்ந்து பாவகப் பாவி பதைக்கவே.

கடாய் - கிடாய். பாவகன் - அக்கினிதேவன்.

(வி - கு.) மூ. கதுப்பு - கன்னம். கடாய் - ஆட்டுக்கிடாய் ; "நிலைக் கோட்டு வெள்ளை நால்செவிக் கட்டாய்" (அகநா. 156 : 16), 'யாத்தவென் பதனா கடாயென்பதும் யாட்டிற்குப் பெயராகக் கொள்க' (தொந். மரபு. சூ. 2, பேர். உரை.)

(பி - டி) 1 * 'சாய்ந்திரண்டு'

(சகக)

684. சட்டத் தென்னவன் றன்கடா வேந்தனை
வெட்டிக் கூறிரண் டாய்விழ வீழ்த்தவே.

சட்ட - கடுக; திசைக் கொடுத்தமிழ்ச்சொல். தென்னவன் - தரும் ராசன்.

(வி - கு) மூ. சட்ட : “சட்டகலை யெட்டுமரு வெட்டும்வளர் தத்தை பயில் சண்பை நகரே” (திருநா. தே.), “நான் சட்ட நுழைமை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே”, “சட்ட விக்கத வந்திறப் பிம்மினே” (திருநா. தே.) தென்னவன் : “அன்னவன் மகிட மான வாற்றின லஞ்சிக் காலத், தென்னவன் மகிட மேருன்” (அருளுசல. பாகம்பெற்ற. 4.) கடா - எருமைக்கடா.

உரை. தென்னவன் என்பது இராவணனுக்கும் கூற்றுவனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் பெயர்; இது “தென்னவற் பெரிய” (மதுரை. 40) என்ப தன் விசேட வுரையாலும் அறியலாகும். (சச0)

685. குருதி யூற்றிக் குடித்திடு கூளியால்

நிருதி யூற்ற மிழந்துயிர் நீங்கவே.

எ - து தன்ரத்தத்தை ஊற்றியுண்ட தன்வாகனமான பேயாலே நிருதி வலியிழந்து மரணமெய்த எ - று.

(வி - கு) மூ. குருதியூற்றிக் குடித்திடு கூளி : இரத்தத்தை நிலத்தில் ஊற்றிப் பின் அதனைக் குடித்தல்; இது புலி முதலிய கொடிய விலங்குகளின் இயல்பு : இதனை, “ஒன்செங் குருதி யுவற்றியுண் டருந்துபு, புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி. கடுமுடை” (அகநா. 3 : 8 - 9) என்பதனாலும், “எருத்து வவ்விய புலிபோன்றன” (புறநா. 4 : 9) என்பதற்கு, “கழுத்தைக் கவ்வி உதிரம் உவற்றியுண்ட புலியையொத்தன” என்றெழுதிய அதன் உரையின லும் அறியலாகும்.

(வி - ம) 1 ‘குளித்தனர்கூளியாய்’

(சசக)

686. முகர வாயன் வருணன் முதியவன்

மகர போசன மாயுடன் மாயவே.

முகரம் - ஆரவாரம். எனவே திரையவியினும் மீன்பாய்ந்து ஒலிஅடங் காக்கடலென்பது. முதிய வன்மகரமென்றது மகரவாகனத்தின் பழமை யைக் கூறியவாறு. போசனம் - உணவு.

(வி - கு) மூ. மகரபோசனம் - மகரத்திற்கு உணவு.

(வி - ம) 1 ‘மோசன’

(சசஉ)

687. மலைமருப்பெறி மாருத மார்புதன்

கலைமருப்பிற் கழியக் கழியவே.

மலைமருப்பு - மலைக்கொடுமுடி. மாருதம் - காற்று. கலை அவன் வாகனம்.

(வி - கு) மூ. மலைமருப்பு : “அந்தமிலா மலைமருப்பிற்” (இரணிய வதைப். 617); மருப்பு, கோடு, சிறுங்கமென்பன மலைச்சிகரத்தின் பரியாயப் பெயர்கள். வாயுபகவானுக்குக் கலைமான் வாகனமென்பது, “அருங்கலை யயலுற வதிர்ந்து வீசினான், பொருங்கலை யெனுமிகற் புரவி வீரனே” (வி. பா. குருகுலச். 57), “கானேறு நீர்க்கரசைக் கந்தச் சமீர ணனை, மீனேறு மானேறு மேற்கொள்ள” (திருக்காளத்திநாதருநா. 175) என்பவற்றற் பெறப்படும். (சசக)

688. ¹பாழி வாய்மதி தன்னைப் பரிப்பதோர்

ஆழி யீரப் பிறையிரண் டாகவே.

பாழி - பெருமையும் வட்டமும் யுத்தமும்; “பாழி யற்றுச் சாரியை யோட்டி” எனவும், “பரந்த பாழி மற்றவன் காட்ட” எனவும் வருவன உதயனன் கதை; “பாழித் தோண்மனி சற்குப் பணியுமே” (தூ. சீய வதை. 64.) பரிப்பதோராழியென்றது ஆதித்தசக்கரத்தையல்ல; சந்திரனுக் குச் சக்கரம் இல்லை; விலைச்சக்கரம் சந்திரனை எறியாது; அஃது ஈசசக்கர மெனவுணர்க.

எனவே முன்னிற்பாட்டில் வாகனங்களே பகையானதுபோல இதிலும் பரிக்கிறசக்கரமே சந்திரனை இரண்டுகிறையாக்கியதென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. பரிப்பது - பாதுகாப்பது.

உரை. ஈச சக்கரமென்பது காலசக்கரத்தை; தக்க. 707 - ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க; சங்கார சக்கரமென்றலும் ஆம்; 714-ஆம் தாழிசை உரையைப் பார்க்க.

(பி - டி) 1 ‘பாழிவாழ்மதி’, ‘பாழின்வாழ்மதி’

(சசச)

689. மாறு கூர்வட கீழ்த்திசை வானவன்

ஏறு மார்பந் திறப்ப விறப்பவே.

மாறு கூர்தல் - மகாதேவருடைய சிவநாமத்துக்கு மாச்சரியம்போல ஈசானென்னும் பெயரைக்கொண்டு ஸ்ரீகைலாசத்துக்குமாறாக வடகீழ் மூலையைக் கைக்கொண்டு தருமரூப ரிஷபவாகனத்துக்கு மாறாகப் பாபரூப ரிஷபவாகனமான காரெருதைக் கைக்கொண்டு நிறநல்.

இவன் ஏறின ரிஷபமே இவன்மார்பைக் குத்தித் திறந்தது.

(வி - கு.) உரை. மாச்சரியம் - பொருமை. தருமரூப ரிஷப வாகனம் : தக்க. 453 - உரை.

(சசரு)

வேறு

690. அங்கிகண் மூவருநே ரட்ட வசுக்களுநேர்

¹எங்குள தேவருநேர் கின்னரர் யாவருநேர்.

அங்கிகள் மூவராவார் : தட்சிணக்கினி, காருகபத்தியம், ஆகவரீயம்; வானுக்கினி.....அக்கினி யென்பாருமுள். நேரென்றுதேய்ந்துபோன ரென்றவாறு.

(வி - கு.) மூ. நேர் : 110-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - டி.) 1 ‘அங்குளநாகருநேர்’

(சசசு)

691. இந்த்ர முராரிகணேர் யமவரு ணாதிகணேர்

சந்த்ர திவாகரர்நேர் ¹தாரகை யாவையுநேர்.

இதன் பொருளுணர்க.

(பி - டி.) 1 ‘தனிமதயாணியுநேர்’

(சசஎ)

692. மண்டல மடியிடநேர் தோளிட மாதிரநேர்

விண்டல முடியிடநேர் விண்ணவ ரேயினிநேர்.

மண்டலம் ; அல்வழி ; பெயர்கொளவந்தது. மாதிரம் - திக்கு. விண்டலம் : அல்வழியும் வேற்றுமையுமாம். விண்ணவரே இனிநேரென்றது விண்டலம் நேரானபடி கண்டால் தேவர்கள் சமானராவார் ஸ்ரீ பூதகணநாதர்க்கென்றவாறு ; இது குறிப்பு.

(வி - கு.) மூ. தோளிட மாதிரநேர் : “ அருக்ககனப் பரப்படையப் புயத்துறவிட் டடைத்தே ” (தக்க. 474.) (சசஅ)

திருமால் பொர வருதல்

வேறு

693. பொக்கந் தவிர்வியாழன் ¹சுக்ரன் போல்வீழ்ப்

பூகண் டகர்கோவோ டாகண் ²டலன்மாயத்

தக்கன் றலையானூர் பக்கம் ³படைபோதச்

சதுரா னனவெள்ளஞ் சூழத் ⁴தான்வந்தே.

பொக்கம் - செறிவு. சுக்கிரன் - வெள்ளி. பூகண்டகர்கோ - அசுரேந்திரன் ; பூ - பூரி. கண்டகம் - முள் ; முட்டோல்வார் அசுரர். ஆகண்டலன் - தேவேந்திரன். மாய்தல் - இறத்தல். தக்கன் - தட்சன். தலையானூர் - இவன்முதலாயினுரெல்லாரும். பக்கம் படைபோதவென்றது பிரமாக்கள் பலரும் தந்திரமாகிவரவென்றவாறு. சதுரானனவான் பிரமர் ; சதுரம் ஆனவன். வெள்ளமென்றது பிரமாக்களின் பெருமை. தானென்றது விஷ்ணுக்களை ; பரந்தாமப்பொருள்.

தேவாசுர மந்திரிகளும் தேவாசுர ராசாக்களும் மாய்ந்தபின்னைப் பிரம வார்க்கத்தொடக்கத்துடன் விஷ்ணுக்கள் வந்தாரென்றவாறு.

பொக்கந்தவிர்கையாவது மேதையாயும் ஈசுவரனுடன் செறிவு தவிர்ந்தா னென்பது.

தட்சனும் வேண்டினபடி படைக்கவல்லார் சிலரும் உடனே போதப் பிரமாக்களும் போத விஷ்ணுக்களும் போந்தாரென்றவாறு.

சுக்கிரன்போல் வியாழனும் வீழ்கையாவது மேதையாயும் கண்ணிரண்டும் உடையனாயும் மகேசுவரச்செறிவு தவிர்கைக் குற்றமுளதாயிற்று.

(வி - கு.) மூ. பொக்கம் என்பது செறிவென்னும் பொருள்படுவது ; “ துடிபிடையா டுணைமுலைக்குச் சேர்வ தாகும், பொக்கன் காண் ” (திருநா. தே.), “ எயிலார் பொக்க மெரித்த ” (சுந்தர. தே.) என்றவிடத்தும் அமை தல் காண்க.

உரை. மேதை - அறிவுள்ளவன். ‘ மேதையாயும் கண்ணிரண்டும் உடையனாயும் ’ என்றது சுக்கிரன் அறிவில்லாதவனென்பதையும் ஒற்றைக் கண்ணுடையவனென்பதையும் குறிப்பிக்கின்றது.

(வி - ழ்) 1 ‘ சுக்கிரன்போய்வீழ ’ 2 ‘ டலன்மானத் ’ 3 ‘ புடை போதச் ’ 4 ‘ தாமாயந்தே ’ (சசக)

694. காரிற் றுளியாலோ ரசனிக் கதழேறுங்

கடலிற் றிரையாலோர் வடவைக் கனன்மாவும்

பாரிற் றுகளாலோர் படநா கமுமாகப்

பரமன் பூரிக்கப் பிரமன் பாரித்தே.

துளியாலோரசனியாவது உருமேற்றின் கணக்கிற்றந்தமை. கதழ்வலி. வட்டவைக்கனன்மாவென்றது குதிரைமுக உவமை. பாரிற்றுக்களாலொரு பட்டாகமூமாதல் கணக்கில்லாத பாம்பாகை. இங்குப் பரமனாவான் விஷ்ணு மூர்த்தி. பிரமன் - பிரமா.

மாயனாகலால் இந்திரனாலங்காட்டுவதைப்போலத் திருமால் படைக்கப் பிரமா படையையவகுத்துப் பரப்பினெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பூரிக்க - படைக்க. பாரித்து - பரப்பி. (சுரு0)

695. சதுரா னனவெள்ளஞ் சூழத் தான்முற்றுந்
தந்த்ரங் களுமெல்லா யந்த்ரங் களுமுட்கொண்
டெதிரா யவியக்கண் டரை வரையுங்கொண்
டிறையோ னெதிர்சென்றான் மறையோ ரிறையோனே.

எ - து பிரமாவெள்ளஞ்சூழ விஷ்ணுக்கள்தாமே எல்லாத்தந்திரங்களும் எல்லா யந்திரங்களும் உட்கொண்டு எதிராய் அவிர்துபோகத் தசப்பிரமாக்களையுங்கொண்டு ஈசுவரனெதிரே பின்னையுஞ்சென்றான் எ - று.

(வி - கு.) மூ. யந்த்ரங்கள் - ஆபுதங்கள். மறையோரிறையோன் - திருமால். (சுருக)

696. சாதித் தழலாமுத் தொகையு முக்குடுமிச்
சத்திப் பிழையாமே குத்தித் தனிநெற்றிச்
சோதித் தழலிற்பண் டெரிமுப் புரமொப்பச்
சுட்டுக் ககனத்தே விட்டுத் துஞ்செய்தே.

எ - து விஷ்ணுக்களாற் சாதிக்கப்பட்ட அசனி உருமேற்றுத்தழலும் வடவாமுகாக்கினியும் படநாக விஷாக்கினியுமான மூன்றுதொகையும் ஈசுவரன் தனது திருக்கையிற்றிருச்சூலத்தின் மூன்று தலையாலும் குத்திப் பண்டு திரிபுரத்தைத் திருநெற்றித் தனித்திருநயனத்தாலே எரித்தாற்போலச் சுட்டு ஆகாசத்திலே தூளிபோம்படி செய்தருளி எ - று.

சாதித்தழல் - சாதித்தஅழல்; விகாரம். (சுருஉ)

பிரமர்கள் அழிதல்

697. பத்துத் தலையோடும் பதின்மர்க் குந்தத்தம்
பறியா வுயிர்போகப் பதுமத் திறைவற்கும்
கொத்துத் தலைநாலுங் கலனா கியமுன்னைக்
குறளைத் தலையாகக் கொளைவிற் குனிவித்தே.

எ - து தசப்பிரமாக்கள் தலைகளுடனே அவர்கள் உயிர்போம்படிபறித்துப் பிரமாவிலுடைய தலைநாலும் ஒருக்காலேபோம்படி ஒருதொடையில் ஓரம்பால் அறுத்தருளி எ - று.

கலனாகிய முன்னைக் குறளைத்தலையென்றது தேவாசுரபுத்தத்தில் அமரா பதியிற் புருந்தகாரியம்; அசுரர் படையீடான சோணிதபுரத்திற் சென்று குறளைச் சொன்னதலையை அறுத்துப் பாத்திரமாக்க்கொண்டு பிச்சைக்கருளினகதை; இது மகாப்பிரதமகேசுவரம்.

(வி - கு.) மூ. கொத்துத்தலை - கொத்தாகிய தலை. குறளை - கோள். குறளைத்தலை : “ அத்தகத்த, வானவர்க டாங்கூடி மந்திரித்த மந்திரத்தை, மேனவிலே வோடி விதிர்விதிர்த்துத்—தானவருக், கொட்டிக் குறளை யுரைத்த வயங்கிரத்தை, வெட்டிச் சிரித்த விறல்போற்றி ” (தக்கரேதேவநாயனார் போற்றிக் கவிவேண்டா.) கொளை - நரம்புக்கட்டு.

உரை. படைவீடென்பது நகரத்தின் பெயராகவும் இருவகை வழக்குக் களிலும் காணப்படுகிறது. (சருஉ)

திருமால் வீரபத்திரதேவரெதிர் செல்லுதல்

698. செந்தா மரையோனைக் கிளையோ டுயிர்வவ்வித்
திருமால் ¹வருகென்றெம் பெருமா னறைகூவத்
தந்தா மரையுந்திப் புதல்வன் கொலையுண்ணத்
தரியா ரிவரென்னக் ²கரியா ரெதிர்சென்றே.

எ - று பிரமாவை மக்கள் பதின்மருடன் கொன்றருளி இனி விஷ்ணுவே வருகவென எங்கள் ஈசுவரன் அறைகூவியருள, மகளை இழந்த விஷ்ணுக்கள் இனித்தரிப்பரோ வென்ன ஈசுவரனெதிரே தனியேசென்றார் எ - று.

இப்பாட்டில், ‘ எம்பெருமான் ’ என்றது பேயின் கூற்றென்றறிக.

(வி - கு.) மூ. கிளை - தசப்பிரமர். அறைகூவ - பொர அழைக்க.

(பி - ற்) 1 ‘ வருகென்றே ’ 2 ‘ கரியானெதிர்சென்றே ’ (சருச)

வேறு

699. பொருதரங்கம் வீங்குசி ¹லம்படை சேவடிப்
புரையடங்க வுன்றவி முந்தது மேதினி
இருவிசம்பு தூர்ந்தற வுந்திய மோவியி
னிடையழிந்து கூம்பின தண்டக பாலமே.

எ - று விஷ்ணுக்களுடைய சிலம்படை சேவடியான ஸ்ரீ பாதத்தைப் பொருததிற்கும் தரங்கமானவை ரேகைக்கீற்றுப்புரையில் அடங்க உச்சா கித்து யுத்தத்திற்கு ஊன்றப் பூமியெல்லாம் விழுந்துபோயிற்று. திருமுடிக்கு ஆகாசம் வெளி தூர்ந்தற அண்டகபாலம் இடையின்றிக்கூம்பியது எ - று.

எனவே திருவடிக்குப்பூமியும் திருமுடிக்கு அண்டகபாலமும் அளவு சுருங்கின வென்றவாறு.

(வி - கு.) உரை. ரேகைக் கீற்றுப்புரை - ரேகைக் கீற்றுகிய புரை. உச்சாகித்து - ஊக்கங்கொண்டு. (பி - ற்) 1 ‘ லம்பணி ’ (சருரு)

வேறு

700. தம்பொன் மகுட மண்ட கோளகை
சங்கு திகிரி சந்தர சூரியர்
செம்பொ னறுவை குன்ற வேதிகை
சென்ற ¹திரும னின்ற கோலமே.

௭ : து விஷ்ணுக்களுடைய திருமுடிக்குப் பொன்முடி அண்டகோள்கை. திருக்கைக்குச் சங்குசக்கரம் சந்திராதித்தர். திருவரைக்குப் பீதாம்பரம் சக்கரவாளபருவதம். இப்படியே ஈசுவரனெதிரே சென்ற திருமால் நின்ற கோலம் ௭ - று.

(வி - கு.) மூ. சங்குதிகிரி சந்திர சூரியர் : “ திங்களும் பருதியுஞ் சங்கமும் திகிரியும் ” (திருவரங்கக். 32); சந்திர சூரியர்களை இவ்விரண்டிற்கும் உவமையாகவும் கூறுதல் மரபு; “ விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும் விளங்கி,பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமும், தகைபெறு தாமரைக்கையினேந்தி ” (சிலப். 11. 143 - 8); “ இந்நகட ரிருபுறத் தேந்தி.....வருவ போற் கலுமின்மேல் வந்து தோன்றினை ” (கம்ப. திருவவதாரப். 13); “ அழகொடு திருக்கைவளை திகிரிகளி னெப்புடைய வழல்கதி ரிரட்டை ” (குறோத். பிள்ளைத்.) ‘ செம்பொனறுவை குன்ற வேதிகை ’ என்றதனால், சக்கரவாள பருவதம் பொன்னிறமென்பது பெறப்படும்; “ பொலனேமி ” (தக்க. 2) என்பதனாலும் அதன் உரை, சூறிப்பு முதலியவற்றாலும், “ பொன்னேமி யளவுந் தன்னேமி நடப்ப ” (முதற் குறோத்துங்க சோழன்மெய்க்கீர்த்தி) என்பதனாலும் இது விளங்கும். திருமன் - திருமகளின் தலைவன்.

(பி - டி) 1 ‘ திருமாலின்மர்’, ‘ கருமாலின்மர்’

(சருசு)

701. எங்கு மலகு ¹ நுங்கு தீயென

வின்று ² கனல நின்ற நீரொரு

பங்கு பெறுக விங்கு தானிது

பண்டு மறையி லுண்டு பார்மினே.

இது முடிவில் விஷ்ணுக்கள் ஈசுவரன் ஸ்ரீ பாதத்துக்குள்ளே புகுகையைப்புலப்படுத்தியது; இது வேதப்பொருள்.

(வி - கு.) மூ. நுங்குதல் - விழுங்குதல்; “ நுங்குவ ருலகையோர் நொடியிலென்றனர் ” (கம்ப. திருவவதாரப். 19.) இன்று யாம் கனல நின்ற நீரில் ஒரு பங்கைப்பெறுக, அவ்வாறாயின் எம்முள் அடங்கலாமென்பது கருத்து.

(பி - டி) 1 ‘ தங்கு’ 2 ‘ கனல் புனலங்குநீரொடு’

(சருசு)

திருமாலுக்கும் வீரபத்திரதேவருக்கும் யுத்தம்

வேறு

702. ¹ என்று போதுமொரு புட்கொடி யெடுத்துமோருபே

ரிடப நற்கொடி யெடுத்துமிரு வர்க்குமிருதேர்

குன்று போல்வன விசும்புகெட மேல்வருபெருங்

கொண்டல் போல்வன புருந்தன கொடிப்படையொடே.

புட்கொடியென்றது கருடத்துவசத்தை. அது பஞ்சவன்னமாயிருத்த லால் ஐவனக்கொடியெனப் பாடஞ்சொல்வாருமுனர்.

குன்றென்ற உவமை திண்ணெனலுக்கு; மேகவுவமை செலவுக்கு.

(ரி - கு.) உணர். மேகம் செலவுக்கு உவமை: “காரெனக் கடிது சென்றான்” (கம்ப. குகப். 39.)

(பி - டி.) 1 ‘என்ற போழ்திலொரு’

(சுருஅ)

வேறு

703. தண்டுழாய் மார்ப்பர்சங் கொன்றுமே ¹பூதவுந்
தமனியக் கொன்றையார் தந்திருத் தேர்மிசைப்
பண்டுமால் வரவரக் கொண்டநா ளிடுமிடும்
படைவிடா வலகிஸ்சங் கிடைவிடா தூதவே.

தமனியம் - பொன். மால்வரவரவென்றது விஷ்ணுக்கள் பலராதலால்.
படைவிடா - பூசல்விடாத.

(வி - கு.) மூ. தமனியக் கொன்றை - பொன் போன்ற கொன்றை;
“பொன்னென மலர்ந்த கொன்றை”, “நெடும்பொறை மிசைய குறுங்
காற் கொன்றை, அடர்பொன் னென்னச் சுடரிதழ் பகரும்” (ஐங். 420, 430),
“கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்” (அகநா. கடவுள். 1.) பண்டு
மால்.....ஊதவே : தக்க. 342.

(பி - டி.) 1 ‘பூதநந்’

(சுருக)

வேறு

704. நின்ற வில்லிகொடி யிற்கருட னூர்த்தபொழுதே
நிமிர்சி றைக்கருட லோகமுட னூர்த்ததெழுவே
குன்ற வில்லிகொடி மேலிடப ¹மொன்றுகுமுறக்
கோவு லோகமக ²லோகமடை யக்குமுறவே.

நின்றவில்லி : வீரபத்திரதேவர்க்கு எதிரே பொருதற்குநின்ற வில்லி
பென்பது வேண்டப்பாடு. குன்றவில்லி - மகாதேவர். கோவுலோகம் - பசு
லோகம். மகலோகமென்றது யக்குஷேத்திரத்தை. குமுற - பிரதித்துவனி
எழ.

(வி - கு.) மூ. கோவுலோகம் : தக்க. 104-ஆம் தாழிசையைப் பார்க்க.
மகலோகம் : மகம் - யாகம். (பி - டி.) *1 ‘வேறுகுமுறக்’ 2 ‘லோக
முருவக்’

(சுக0)

705. நேமி யங்கிரி நெரிந்தது முரிந்ததியே
நின்ற மேருகிரி யெக்கிரியு மெக்கடலுநேர்
பூமி ¹கம்பமு மெதிர்ந்தன வுதிர்ந்தனவுடுப்
பொருபுராரியு முராரியு முடன்றபொழுதே.

நேமியங்கிரி - சக்கரவாளபருவதம். எக்கடலு நேரென்றது எல்லாக்
கடலும் நேராயினவென்றவாறு. எதிர்கையாவது பிரதித்துவனி உண்
டாகுகை. உடு - நகூத்திரம். புராரி - மகாதேவர். முராரி - விஷ்ணுக்கள்.
உடலுதல் - பொருதல்.

(வி - கு.) மூ. முரிந்தது - வளைந்தது. கம்பம் - அதிர்தல்.

(பி - டி.) 1 ‘தம்பமு நிரந்தன’

(சுகக)

706. ¹சந்தி ராதிகளொன் பதினமரிரு பத்தெட்டுநா

டார காகணித ராசிசோ திச்சகரமென்

²றிந்தி ராதிகள் விமானமொரு முப்பத்துநா

லிருவர் தேரினு மடிந்தனகொ லெங்குமில்வே.

ஒன்பதின்மர்க்கு ராகுகேதுக்கள். நான் இருபத்தெட்டுக்கு அழிசித்து. தாரகாகணிதம் - தாரக அகணிதம்; கணக்கில்லாதன. ராசி பன்னிரண்டு. சோதிச்சக்கரம் - துருவசக்கரம். இந்திராதிகள் விமானமொருமுப்பத்து நான்கு; யசமானவிமானமும் கூட்டுக.

(வி - கு.) மூ. சோதிச்சக்கரம் - கோள்கள் முதலியவற்றை யடக்கி நின்ற துருவசக்கரம்: “குருமணி மோலித் துருவன் பிணித்த கொழுந் கயிற்றின், ஒருவுதல் கோளுக்கிலை” (பஞ்சாங்க தேரிகரந்தாதி, 62.)

உரை. அழிசித்து - ஓர் உபநட்சத்திரம்; சோதிட நூல்களிற் காண்க.

(பி - ன்) 1 ‘சந்திராதிபர்கள்’ 2 ‘றிந்திராதிபர்கள் சந்திராதிகளொ ரொன்பதின்மர்’ (சகூஉ)

707. ஞால நேமிதிரை நேமிவரை நேமியிவையே

நடை சுழன்றிடை சுழன்றன சுழன்றிலுதுதம்

கால நேமிரத நேமியிரு ¹காலுமுடுகக்

கடவுள் வீதியில் ²விசும்பிடை படக்கடுகியே.

ஞாலம் - பூமி. திரை - கடல். வரை - மலை. தம் காலநேமியென்றது ஈசுவரன் ஆக்கினையாகிய காலசக்கரமான சோதிச்சக்கரத்தையென வுணர்க. இரதநேமி - சந்திராதித்தியசக்கரம்; நேமியாகிய கால். கடவுள் வீதி - தேவலோக வீதி.

(வி - கு.) மூ. ஞாலநேமி திரைநேமி வரைநேமி: “கடலாழி வரை யாழி தரையாழி” (தக்க. 6.) இடை - இடைக்கட்டு.

(பி - ன்) 1 ‘பாலுமுடுகக்’ 2 ‘விசும்படி யெழக்கடுகவே’ (சகூஉ)

708. வேற நேகவித தாரகை யநேகமிடையே

வீச மாருத மநேகமினன் மேககுலமே

¹ஆற நேகமிர தங்களு மநேகமவர்தா

மார்ப தங்களுதிர் நீறுபட வேறுபடவே.

தாரகை - நட்சத்திரம். மாருதம் - காற்று. மினல் - மின்னு. ஆறு - வழியுந் கங்கையும். இரதம் - தேர். பதம் - வழி.

(வி - கு.) மூ. ஆர்பதங்கள் - நிறைந்த வழிகள்.

(பி - ன்) 1 ‘ஆறனேகமுலகங்களு மனேகமவர்தா மாறுபங்களுதிர் நீறுபட’ (சகூச)

709. ¹எம்ம் பாய்புரவி யிற்றெமது தேருமிறுமே

லிடப மாய்வர ²வெழுந்துசம வீரெங்களுக்

கம்ம் பாய்வருகி வீர்³கிலை புகுந்துபிடியீ

ரஃதுபோலுமினி ⁴யெம்மொடுறு மும்மதுறவே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. இது திருமலைக்கண்டு வீரபத்திரதேவர் கூறிய குறிப்பு மொழி; ‘எம்முடைய வாகனங்களெல்லாம் நீங்கிவிடின் நீர் பழையபடி ரிஷபவாகனமாக வந்து தாங்கமாட்டீர்; முன்போல் அம்பாதி வரமாட்டீர்; எம்முடைய வில்லைப் பிடிக்கமாட்டீர்; இதுபோலும் இனி எம்பால் நீர் வைக்கும் உறவு’ என்பது இத்தாழிசையின் பொருள்,

திருமால் இடபமாய்ச் சுமந்தது, “இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால் காண் சாழலோ” (திருவா.) என்பதனால் விளங்கும். சிலைபுகுந்து பிடித்தலாவது, திருமால் ஈசுவரனது வாமபாகத்திருப்பதனால் விற்பிடிக்குக்கை இடக்கையாதலின் அக்கை திருமால்கை என்பதைக் குறிப்பித்தபடி. திருமால் தேவியாதலின் இடப்பாகத்தே உறைவாரெனலும் ஆம். இங்கே கூறப்பட்ட மூன்று செய்திகளையும், “விசைக்கமல வோடையாவர் புரத்தையுனி பாண மாவர் விரித்தகொடி யாவ ரீதலால், இரக்குமுனை தோறு மேறு நடத்துமெரு தாவர் மேவி யிடத்திலுறை தேவியாவரே” (அருணைக்கலம். 42) என்பதற்காணலாம்.

(பி - டி) 1 ‘எம்பாய்பரியற்றெமது’ 2 ‘விழுந்துசுமவீர்’ 3 ‘விற்புகுந்து’ 4 ‘நடுவும்மொடியினியம்மொடமரே’ (சசுரு)

710. புனலன் மேனியி னிசிந்தன்விடு மம்படையவும்

புரைய டங்குமினி யப்பரசு பாணி புரைதீர்

அனலன் மேனியின் முகுந்தன்விடு மம்படையவே

மாத் லாலவர் வலந்தெரிவ தம்மவரிதே.

புனலன் - விஷ்ணுக்கள். நிசிந்தன் - ஈசுவரன்; ஆராயவரியனென்றவாறு; இப்பொருள்: யோகி போகியென்பன முதலாயின்கொள்க. புரையடங்குகை - புரையுள்ளே செறிகை. பரசுபாணி புரைதீரனலன் - சிவன். முகுந்தன் - விஷ்ணுக்கள். வலம் - வெற்றி. “அம்மகேட்பிக்கும்” (தொடர். இடை. 28.)

(வி - கு.) மூ. புனலன் - நாராயணன்; “மாயனுதகத் திருவுடம்புபுக” (நக்க. 711) என்று கூறுவதும் இங்கே கருதத்தக்கது. அனலன்: “தழும் பிழம்பு”, “தீயென வின்று கனல”, “செய்யவெளி” (நக்க. 675, 701, 711) என ஆசிரியர் கூறிவருதல் அறியற்பாலது.

உரை. ஆராயவரியன்: “தன்மை பிறராலறியாத தலைவா”, “பெற்றி பறர்க்கரிய பெம்மான்” (திருவா.); “அளவியை யார்க்கு மறிவரியோன்” (திருச்சிற. 10.) (சசுசு)

711. மாயோன் விடும்விடும் பகழி செய்யவெரிமேல்

வந்து வந்தடைய வெந்துபொடி யாய்மடியவே

சேயோன் விடும்விடும் பகழி மாயனுதகத்

திருவு டம்புபுக மூழ்கியுரு வச்செருகவே.

மாயோன் - திருமால்; கரியோனென்றது. சேயோன் - ஈசுவரன். மாயோன் - மாயன், சேயோன் - சேயனென்றுமாம். உதகம் - சலம்.

(வி - கு.) மூ. செய்யவெரியென்றது சிவபெருமானை ; “தழம்பிழம்பு” என்றார் முன்னும் ; தக்க. 675. சேயோன் - சிவந்த நிறமுடையவன் ; “பவளம்போல் மேனி” (திருநா. தே.)

உரை. மாயோன் என்றதற்குக்கரியோன் எனப் பொருளுழுதினர் பரிமேலழகரும் (பரி. 3 : 1.) (சசுஎ)

712. அறும றும்பிரமர் நாரணர்க பாலநிரைபே
ரார மார்புடைய வீரர்திரு மேனியருகே
உறுமு றும்பகழி வெந்துபொடி யானபடிகண்
டுள்ள பஞ்சவா யுதங்களை யு மொக்கவிடவே.

நிரையாரமென்றது வினைத்தொகை ; நிரைத்த நிரைக்கும் நிரையா நின்றவென மூன்றுகாலமும் கொள்க.

(வி - கு.) மூ. பஞ்ச வாயுதங்கள் : தமிழ்முடிபு ; பஞ்சாயுதமென்பது ஆரிய முடிபு ; “பஞ்ச வாயுதமும்” (தக்க. 713.) (சசுஅ)

வீரபத்திரதேவர் அருளிச்செய்தல்

713. தண்டு தோள்வளை கழுத்துநுதல் சாபம் விழிவாள்
சக்ர மானன மெனத்தேவர் தானவர்களைப்
பண்டு நீரமு தருத்துமுரு வத்திலிவையே
பஞ்ச வாயுதமு மல்லதிவை யென்னபடையே.

[இத்தாழிசையில், திருமலை வீரபத்திரதேவர் புகழ்வதுபோலப் பழித்தல் கூறப்பட்டது.]

வளை - சங்கு. நுதல் - நெற்றி. சாபம் - வில்லு. ஆனனம் - முகம். தானவர் - அசுரர். அருத்துதல் - ஊட்டுதல்.

(வி - கு.) மூ. தண்டு - கதாயுதம். பண்டு நீரமுதருத்துமுருவமென்றது, அமுது கடைந்த காலத்தில் தேவாசுரர்களுக்கு அமுதத்தைப் பகிர்ந்தருளத் திருமால் கொண்டருளிய மோகினிவடிவத்தை. (சசுக)

714. சங்க மெங்கன்குழை வில்லெமது சக்ரமெமதே
தண்ட மெங்கன்யம தண்டமமு வின்சாதிவாள்
பொங்கு கண்ணவிலை யைம்படையு மெங்களுடனே
போது மெங்ஙன மினிப்பொருவ தென்றபொழுதே.

குழை - காதிலிடும் சங்கத்தோடு ; இதுவுமன்றியே இயலிசை நாடகச் சங்கம் இருப்பது எங்கள் குழையிலென்றுமாம் ; குழையையுடையது செவி. வில் - சோதி, மகாமேருவென இரண்டிலுங்கொள்க. சக்கரம் : அவர் சக்கரம் சங்கராச்சக்கரம், ஈசுவராக்கிணை ; இவையன்றியே சக்கரம் கொடுத்தருளினான் ஈசுவரனென்னும் கதையையுணர்க. எங்கள் யமதண்டமென்றது எம்மால் எளிவரவுபட்டவன் யமராசனென்னும் கருத்து. மழு வின்சாதி வாளென்றது இருப்புச்சாதி யென்றவாறு. மழு. வேதயாகத்திற் பிறந்தது.

(வி - கு.) மூ. சங்கமென்றது சிலேடை. எங்களுடனே போதும் - எங்கள் ஞடன் வந்துவிடும். உரை. 'இயலிசை நாடகச் சங்கம் இருப்பது எங்கள் குழையில்' என்றதனால் முத்தமிழ்ச்சங்கச் செய்யுட்களையும் சிவபெருமான் திருச்செவி சாத்தியருளுவரென்பதும், இம்மூன்று தமிழிற்கும் தனித்தனியே சங்கங்கள் இருந்தனவென்பதும், இயலிசை நாடகமென்பன மூன்றும் ஒரு கொத்தாய் வழங்கப்படுமென்பதும் உய்த்துணரப்படுகின்றன. சக்கரங் கொடுத்தருளினான் ஈசுவரனென்னுங் கதை: "பங்கய மாபிரம் பூவினி லோர் பூக்குறையத், தங்க ணிடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுமே, சங்கர னெம்பிரான் சக்கரமார் கருவியவா, மெங்கும் பரவிநாந் தோலோக்க மாடாமோ" (திருவா.), "மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்" (சேந் தனார் திருப்பல்லாண்டு. 9.) மழு வேதயாகத்திற் பிறந்தது: 'மழுவான ஆயுத மும் இவையிற்றில் ஒன்றல்ல, ஓம மந்திரத்தார் பிராமணர் விடுவித்த பகைப் படை' என்றார் முன்னும்; தக்க. 453, உரை; "அவ்வவ ராபிசார முயன் மிதித் தாடி.....கூர் மழுவுந் தீயும், நவ்விடும் துடியு மேந்தி" (திருக்குற. தக்கனவேள்விச். 91.) (சஎ0)

திருமால் அருளிச் செய்தல்

வேறு

715. பொருமம்பு சிலைகொள்வ ¹தில்லையிவ் வுலகையும்
பொருபினு கத்தையு மொருபெரும் பன்றியாய்
இருகொம்பி னொருகொம்பி னுதியினான் மறியவிட்
டிதமிழிப் பனின்மதிப் பொழிகவென் றிகலவே.

விஷ்ணுக்கள் அருளிச்செய்தது.

மதிப்பு - அவமதிப்பு; குறிப்புச்சொல்.

(வி - கு.) மூ. நின்மதிப்பு - உம்மை நீரே மதித்தல் என்றலுமாம்.

(பி - ம்) 1 'திலைம'

(சஎக)

யுத்தம்

வேறு

716. கொம்பி ரண்டுமுக மொன்றுநடை நாலுமுதுகுங்
கூறி ரண்டுபட வீழ்புடவி நீறுபடவோர்
அம்பி ரண்டெயிறு மின்றிவெறு மோரெயிறுகொண்
டடைய வெட்டுதலு மாதியுரு ¹வெய்தியரியே.

எ - து இரண்டுகொம்பும் முகமும் காலும் முதுகும் ஒரோவொன்று இவ் விரண்டு கூறுபடவே பதினாலு கூறுபட்டுப் பாதிசிறவும் வீழ்கிறபொழுது அவற்றின் பெருமையாற் பூமி பொடியாய்ப்போகவும் ஓரம்பும் இரண் டெயிறுமின்றியே ஒரெயிறுன கோணமொன்றைக்கொண்டு வெட்டி விஷ் ணுக்கள் மின்னைத் தம் பண்டைவடிவைக்கொண்டார் எ - று.

இன்றி ஆதியுறுவெய்தியென்க.

(வி - கு.) மூ. நடை - கால், ஓரெயிறென்றது திருமார்மிறுள்ள பன்
றிக்கொம்பைப்போலும்; தக்க. 630 பார்க்க.

உரை. கோணம்-தோட்டி; “கோணம் தின்ற வடுவாழ் முகத்த” (மதுரை.
592) (பி - டி) 1 ‘வாகியரியே’ (சஎஉ)

717. மண்ணு நீபுனலு நீயனலு மாருதமுநீ
மதியு நீரவியு நீயவை யனைத்தும் ¹வழிபோம்
விண்ணு நீயென வகண்டமும் விழுங்க வரிவாய்
விட்ட விட்டவவ னைம்படையு மீளவிட்டவே.

மாருதம் - காற்று. அனைத்தும் வழிபோம் விண்ணென்றது வத்துக்
களுக்கு இடம்கொடுக்கும் ஆகாசமென்றவாறு. மகாபூதங்களைந்தும் பஞ்சா
யுதம். விட்டவிட்ட ஐம்படையாவன விஷ்ணுக்களால் விடப்பட்ட படை
களிற் பண்டுவிட்டவை (விழுந்தன), இப்போது மாயை காட்டினவென்ற
வாறு.

(வி - கு.) மூ. அனைத்தும் வழிபோம் விண் : ‘தன்னையொழிந்த நான்கு
பூதமும் தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிய ஆகாயம்’
(பெரும்பாண். 1, உரை.) (பி - டி) 1 ‘உடன்வாழ்’ (சஎஉ)

718. நின்று நின்றுபடை யைந்துமவை யைந்தின்வழியே
நெடிய மாயன்விட நாயகன் விலக்கிவிடலும்
சென்று சென்றுபதி னாலுலக மும்புகவிழ்ச்
செய்ய வாயுமிட றும்புரை யறச்செருகவே.
இதன் பொருளறிக. (வி - கு.) மூ. புரை - துவாரம். (சஎச)

வேறு

719. சிங்கமுங் கற்கியும் பன்றியுஞ் செற்றவன்
றிரியநீர் செல்கெனச் சென்றுமால் சினவெரிச்
சங்கமுஞ் ¹சக்ரமுந் தண்டமுங் கட்டமுஞ்
சாபமும் பொடிபடத் தகனமே ககனமே.
கற்கி - குதிரை. செற்றவனென்றது ஈசுவரனை. கட்டம்-வாள். சாபம் -
வில். தகனம் - பொடி; அணுவுக்கும் பெயர்.
(வி - கு.) மூ. திரிய - மீள; “ஐயநிரி யத்தருதமே” (தக்க. 724.)
(பி - டி) 1 ‘தண்டமுஞ்சாபமுந் தாரைவாள் சக்ரமும் பொடிபடத்’
(சஎரு)

720. பாரெழுந் நதியெழும் மலையெழும் மலையயிற்
படுவெழுந் நடுவெழுங் கடலெழும் பகுவிதக்
காரெழும் மினலெழும் மெனவருங் கனலெழக்
கண்டுமே ருவரையிற் கடவுள்கங் கைவிட்டவே.

பாரொழும்.....எனவருங் கனல் : பாரொழும் - பூமிக்கெட்டுப்போம் ; நதி முதலியவற்றோடும் இங்ஙனமே கூட்டிமுடிக்க. படுவெழுமையாவது சுணையும் ஆறுகளும் வற்றுகை. கடலெழுமையாவது கடலும் வேகை. பருவிதம் - ஏழுவிதம்.

(வி - கு.) மூ. படு - மடு ; “ பனிரீர்ப் படுவில் ” (திறுபாண். 153) ; “ பூவற் படுவற் கூவல் ”, “ தெண்ணீர்ப்படு ” (புறநா. 319 : 1, 331 : 7.) பருவிதம் - பலவகை. (சௌசு)

721. மேல்விசும் புடையவுங் கீணிலங் கரையவு
மிடைவிலங் கலிறவுங் குலவிலங் கலெவையுங்
கால்பறிந் தினகவுங் கடல்கரந் தொழுகவுங்
கடவுள்யா றுபதினா லுலகமுங் கவ்வவே.

விசும்புடைய - ஆகாசம் கட்டுக்குலைய. விலங்கலிற - விலங்குதல் இன்றியொழிய. குலவிலங்கல் - சத்தகுலபருவதங்கள். கடவுள் யாறு - கங்கை. கவ்வ - கதுவ.

(வி - கு.) மூ. கீணிலம் = கீழ்நிலம்.

(சௌசு)

வேறு

722. அப்பெரும்புனலி லவ்வரி வராகவுருவிட்
டாமை யாயுல களந்தவடி வாயதுவும்விட்
டொப்பரும்பழைய சேல்வடிவு கொள்ள விறையோ
டொருசுருவடிவு கொண்டெதி ருடன் றுகளவே.
அப்பெரும்புனல் - கங்கை.

(வி - கு.) மூ. உலகளந்த வடிவு - திரிவிக்கரமாவதாரம். திருமால் அங் தாரங்களில் மச்சாவதாரம் முந்தியதாகலின், “ பழைய சேல்வடிவு ” என்றார். இதனாற் சேலினும் சுருவானது பெரிதென்று தெரிகிறது. (சௌசு)

723. பூத மைந்துயிரு கோளும்யய மானனுமெனப்
புகலு மெங்களை விழுங்குக புகுந்துனதுடற்
பேத மைந்தமளி யுந்தெளியு மோதமுமுடன்
பின்னு மன்னுயிரு ¹முண்டுகி ருயப்பெறுதுமே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பூதமைந்தம்.....யயமானனு மெனப்புகலுமெங்களை ; இவை அட்ட மூர்த்தங்களாம் ; சிவபெருமான் அட்ட மூர்த்தங்களையும் தம் திருவுருவமாக உடையாரென்பதை இத்தொடர் புலப்படுத்தும் ; 141-ஆம் தாழிசையின் குறிப்பு முதலியவற்றைப் பார்க்க.

“ கிலரீர் நெருப்புயிர் நீள்விகம்பு நிலாப்பகலோன், புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து கின்றான் ” (திருவா. திருத்தோனோக்கம், 5.) உடற்பேதமைந்து - ஐவகை வடிவம் ; அவை முறையே பரத்வம், வியூகம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சையென்பனவாம் ; “ வடிவவந்திவி வாழ்

மிடம், வைகுந்தம் பாற்கடன் மாரீ ரயோத்திவண் பூத்துவரை, வைகுந்த மன்பர் மனஞ்சீ ரரங்கம் வடமலையே” (திருவரங்கத்தந். 62.) அமளி - படுக்கையான ஆதிசேடன்.

(பி - டி) 1 * ‘உண்டுபெயரப்பெறுதமே’ (சஎக)

724. கொண்டு வாபொர விறப்பன பிறப்பினிவிடாய்

கொய்த ¹கொய்தநின் முடிப்பழைய கோவை குறியாய்
தண்டு வாள்வளை தனுத்திகிரி யென்னுமொருநிற்
றவிறு மைம்படையு மையதிரி யத்தருதுமே.

பஞ்சாயுதங்களையும் திரியத்தருகின்றோம். அவையிறறைக்கொண்டு பொரவாவென்றவாறு.

இறப்பன பிறப்பினிவிடாயென்றது சாகக்கடவனவான பிறப்புக்களை இன்னம் விடாயென்றவாறு. கொய்தகொய்த நின்முடிப்பழைய கோவை குறியாயென்றது எங்கள் தோண்மாலே முதலாயினவற்றைக் காணுமென்ற வாறு. ஒரு நின்றவிறுமைம் படையுமென்றது நீ தனியாகத் தாம் தவிர்த்த பஞ்சாயுதங்களையு மென்றவாறு. (பி - டி) 1 ‘கொய்தநின்முடியினிற் பழைய,’ ‘கொய்த மொய்தனியுடி’ (சஅ0)

725. என்று மேருதர னைம்படையு மீயநெடியோ

னெறிய வுதைவிழ ¹மோதிவர வெய்யமமுவாள்
ஒன்று மேயவை யனைத்தையு மொருக்கநெடியோ
²ஆள்ளு முற்றுதலை யைச்சிலையில் வைத்துளையவே.

மேருதரன் - ஈசுவரன். நெடியோன் - விஷ்ணுக்கள். உதை - காற்று. விழ - தாழ்; மகாவாதம் தாழ்வென்றவாறு. உளையல் - ஒதுங்குதல்.

(வி - கு.) மூ. ஒருக்க - அழிக்க; “புரங்கண் மூன்றும், ஒள்ளமுலான் மூட்டி யொருக்கி நின்னு” (திருநா. தே.), “இன்றொருக்கினே னித்தனை வீரரை” (கம்ப. பிரமாத்திரப். 195.)

(பி - டி) 1 ‘மோதவர’ 2 ‘ஹற்றெழுந்து தலையைச் சிலையில்வைத் தணையவே’ (சஅக)

726. விதைக்கு மப்பகழி விற்பொருநன் வைத்தமுடியான்

மிகவ னைந்துகுதை போய்நெகிழ விண்ணுறநிமிர்ந்
துதைக்கு மத்தலை யெழுந்துகுதை ¹கவ்வியதுவா
ஹற்ற சந்தரனையும் ராகுவையு மொக்குமெனவே.

குதை - நாணி.

நாணி ராகுவையொத்தது. விஷ்ணுக்கள் திருமுகம் சந்திரனையொத் தது.

எனவே விஷ்ணுக்களை ஒருநாளும் திருக்கையாற் கொல்லார். பண்டும் கொன்றார் கணநாதரே. இப்போது திரியென்று சொல்லுதலாற் கணநாத ரும் கொன்றிலுரெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. விதைக்கும் - பிரயோகம் செய்யும். உரை. திரி - ஸ்திரீ
யென்பதன் திரிபு; “உருக்காயத் திரிமயக்காலுயர்காயத் திரிமறந்தான்”
(திருக்குற. மந்தமாருதப். 19.)

(பி - ம்) 1 ‘கவ்வியதுவாயுற்ற’

(சஅஉ)

727. இன்ன வாறமரர் யாகபல முண்டபடியென்
றிறைவி யைத்தொழு ¹திருந்தமுத பேய்க்கிதனை
சொன்ன வாறமுகி தென்றருளி வென்றருளமத்
தொல்லை நாயகனை நாயகி நினைந்து தொழுதே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. வென்றருளமத் தொல்லை நாயகன் - வீரபத்திரதேவர்.

(பி - ம்) 1 ‘திருந்தகழுதுக்கிதனை’

(சஅஉ)

அ. காவிக்குக் கூளி கூறியது முற்றிற்று.

கூ. கூழுடுதலும் இடுதலும்

மகாகாளி களங்காண்டல்

728. எண்ணு தற்கரிய கூளிபுடை ¹குழவிடையோன்
யாக சாலைபுக வான்மிசை யெழுந்தருளியெய்
கண்ணு தற்கடவுள் வென்றகள மென்றுமுடியக்
கட்டு ரைப்பதென நின்றிறைவி கண்டருளியே.

[இப் பகுதியில், கூளிகள் புடைகுழ மகாகாளி களத்திற்குச் சென்று
கூழடக் கட்டளையிட்டருளலும், அவ்வாறே பேய்க்கணங்கள் களத்திலுள்ள
வற்றைக்கொண்டு கூழ் அடுதலும், அட்டகூழைக் காளிக்குப் படைத்த
லும், பின் எல்லாப் பேய்களுக்கும் கூழ் வார்த்தலும், பேய்கள் கூழை
உண்டு சோழ அரசர்களை வாழ்த்தலும் கூறப்படும்.]

கூளி - பேய். வான் - ஆகாசம். இறைவி - மகாகாளி.

(வி - கு.) மூ. போர்க்களம் வென்றருக்கு உரியதாதலின், ‘விடையோன்
யாகசாலை’ என்றார்; “களங்கொளக் கழல்பறைந்தன”, “களங்கொள்
யானைக் கடுமான் பொறைய” (புறநா. 4 : 3, 53 : 5), “அமார்க்கள மரசன
தாகத் துறந்து” (சிறுப. 28 : 104), “தேன்மிடைந்த தாரினான் செங்களஞ்
சிறந்தே” (சீவக. 279), ‘இத்துணையும் இவன் வெற்றியாதலின், இவன்
களமென்றார்’ (சீவக. 279, ந. உரை), “ஏந்துவாட்டானை யிரியவுறைகழித்
துப், போந்துவான் மின்னும் பொருசமத்து-வேந்தர், இருங்களியானை யின்
மிரிந்தோடக், கருங்கழலான் கொண்டான் களம்”, “ஒன்றிலிரண்டாய்ந்து
மூன்றடக்கி நான்கினால், வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே” (பு. வெ.
180, 225); இவ்வாறு களத்தைத் தமதாக்கிக்கொள்ளலை, ‘பேராண்முரிங்’
என்னும் புறத்துறையுள் அடக்குவர்; பு. வெ. 180. முடிய - முற்ற. கட்
டுரைப்பது - கட்டுரைக்க; வியங்கோள் மாத்திரையாய் நின்றது; “நீ

கழுவிற் புழுவிப்பது ” (தக். 203) என்பதும் “மறப்ப தறிவிலென் கூற்
றுக்களே ” (திருச்சிற். 87) என்றவிடத்து, ‘மறப்பதென்பது வியங்கோள்’
என எழுதிய உரையும் ஈண்டுக்கோடற்குரியன. (பி - டி.) 1 ‘சூழவிடையே’
(க)

729. சுமக்கு நாகநம தாதலி னதற்கினிமுதற்

சுரர்பி ணத்தொகை சுமப்பதரி தாகுமவைகொண்
டெமக்கு நீர்கடிது கூழுடுமி ¹னென்றலுமகிழ்ந்
தியாளி யூர்திமுது கூளிக ளெனைப்பலவுமே.

யாளியூர்தி - துர்க்காபரமேசுவரி - ஆகுபெயர். முது கூளிகளென்றது
பண்டு கூழ்சமைத்த பேய்களை யெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. சுமக்குநாகம் - ஆதிசேடன். ‘சுரர்பிணத்தொகை.....
கூழுடுமின்’ என்ற பணிப்பிற்கேற்பக் கூளிகள் கூழுட்டமை, “இமையவர்
பிணங்கொண் டண்டக், குன்றுகொண் டட்டகூழ்” (தக். 759) என்பதிற
கூறப்படும். யாளியூர்தி : 78-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - டி.) 1 ‘னென்றுடன்மகிழ்ந்’

(உ.)

கூழுடுதல்

வேறு

730. மலைகளுண் மறுவே றுண்ட

மலைகளும் வான யானைத்
தலைகளு மடுப்புக் கொள்ளீர்
கடுப்பிலத் தாழி யேற்றீர்.

மலைகளுள், ஸ்ரீ கைலாசம் மகாமேரு முதலாயின தவிரவென்பது ;
மறுவேறுண்டமலைகள் - சிவத்தரோகப்பட்டமலைகள். வானயானைத்தலை -
அபிராபதமுதலான திக்கசங்களின் தலைகள். அத்தாழி - யானையின்
வயிறுகள்.

(வி - கு.) மூ. மறுவேறுண்ட - குற்றப்பட்ட. யானைத்தலைகளை அடுப்
பாகக் கொள்ளல் : “அழிமத்த மத்தகங்க ளடுப்பாகக் கடுப்பாக்கொண்
டடுமி னம்மா” (கவிஞ். 504.) கடுப்பில் - விரைவில்.

உரை. அத்தாழியென்பதற்கு இங்கே உரையெழுதியவாதே, 739-ஆம்
தாழிசையில், “அம்மிடாக்கள்” என்பதற்கு, ‘திக்கசங்களின் வயிறுகள்’
என்றெழுதுவர். (க)

731. அழிந்தன கற்பந் தோறுந்

தொடுத்தன நகுசி ரத்திற்
கழிந்தன கபால மாலை
குருதியிற் கழுவிக்கொள்ளீர்.

ஐதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. நகுசிரம் - நகும்தலை.

(சு.)

732. இரவிகள் பல்லுந் தத்த

மீரறு ¹தேரிலவ்வேழம்

புரவிகள் பல்லுங் குத்தித்

துகளறப் புடைத்துக் கொள்ளீர்.

இதன் முடிவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. ஏழ்புரவிகள் : சூரியனுக்குக் குதிரைகள் ஏழென்பது 495-ஆம் தாழிசைக்குறிப்பால் உணரப்படும்.

இறந்தவர்கள் பற்களை அரிசியாகக் கொண்டாரென்று பாடுதல் பரணி பாடுவார் மரபு; “வானவர் பல்லும்...அரிசியா” (தக்க. 733), “ஆய்ந்த வெண்பல்லரிசி”, “கலிங்கர்தம், பல்லைத் தகர்த்துப் பழவரிசி யாகப் பண்ணிக் கொள்ளீரே” (கலிங்க 133, 511), “நீளெயி றுதிர்செய்தரிசி புடைத் திடித்து”, “மிடையிரு வினைகள் பற்கள் மேவரு மறியார் பற்கள், அடையவு மிடித்தீ ராகி னடங்கலு முலையுட் பெய்யீர்” (அஞ்சுவதைப். 439, 450), “பயந்த மாயையின் மக்களின் பற்களைப் பரம னாரருள் பாடியிடித்துமே”, “மோகர்தம் பல்லெலா முறியக் குத்தியே” (மோகவதைப். 764, 795), “உலகரையி நெனுமரிசி பூழ்முறைகுற் றிணிச்சமைக்க வொருங்கு வாரீர்” (பாசவதைப். 681), “பல்லு குத்தனபழவரிசி யாக்கியே” (இரணியவதைப். 642.) (பி - ன்) 1 ‘தேரினேறு’ (ரு)

733. வானவர் பல்லும் வானோர்

மன்னவர் பல்லு மெல்லாத்

தானவர் பல்லுந் ¹தீட்டி

யரிசியாச் சமைத்துக் கொள்ளீர்.

எல்லாத்தானவரென்றது அகரேந்திரரும் தயித்தியரும் பிறகுமெனக் கொள்க.

(பி - ன்.) 1 ‘கூட்டி, யரிசியாய்ச் சமைக்கவாரீர்’ (சு)

734. ¹செருமுடி சுரேச ரோடு

திரிவிக்கிரமன் வீழ வீழ்ந்த

பெருமுடி யுரல்க ளாகப்

பிறங்கிய வரிசி பெய்யீர்.

செருமுடி - செருவைமுடித்த, செருவொடு முடிந்த, செருவால் முடிந்த, செருக்கண்முடிந்த. சுரேசர் - இந்திரர்கள். திரிவிக்கிரமன் - மகாவிஷ்ணு பகவான்.

(வி - கு.) மூ. திரிவிக்கிரமன் முடியாதலின் ‘பெருமுடி’ என்றார்.

(பி - ன்) 1 ‘செருமுடிச்சுரேசரோடு’ (எ)

735 அசலமே யனை யதிக்கி

லானைக்கோ டனைத்தும் பொற்புண்

முசலமே யாக முப்பத்

திரண்டையு முறித்துக் குத்தீர்.

அசலம் - மலை. பொற்றூண் - கிம்புரிகள். முசலம் - உலக்கை.

(வி - கு.) மூ. யானைக்கோட்டினை உலக்கையாகக் கோட்டில், “வயக்களிற்றுக் கோடுலக்கை யாக”, “கொல்யானைக் கோட்டால் வெதிர்தெற் குறுவாநாம்” (கலி. 41 : 1 - 2; 42 : 7); “யானை வெண்மருப்புலக்கை” (சீவக. 1562), “வஞ்சிமகளிர் குறுவரே வான்கோட்டால்” (சீர்ப். 29 : ‘சந்தரற்பெய்து’), “பைங்கண் வேழுத்துப் பனைமருப் புலக்கையின்” (பெருங். 2. 14 : 49), “பைம்பொன் னறைமேல்...மருப்போச்சி” (கூரா. சுயம். 106), “போதகக் கோட்டுநீ டுலக்கை பட்டு”, “கொல்யானைத், தந்த வுலக்கை தனையோச்சி” (கலிங்க. 133, 513), “உயர்ந்த வாரணக் கொம்பே புலக்கையா” (மோகவதைப். 764), “உலக்கையும் யானையி னுயர் மருப் (இரணியவதைப். 644) என்பவற்றாலுணர்க. முப்பத்திரண்டு : திக்குயானை பையே” ஒன்றுக்கு நான்காக எட்டுயானைகளுக்கு உள்ளவை முப்பத் திரண்டு கொம்புகள். (அ)

736. எத்திசை யானை யீரெண்

செவிகளுஞ் சுளகா யீண்டக்

குத்திய வரிசி யெல்லா

முரியறக் கொழிக்க வாரீர்.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. சுளகு - கொழித்தற்குரிய ஒருவகை முறம். யானைச் செவிகள் சுளகு : “பணியாத வழதியர்தம் பாய்களிற்றின் செவிச்சுளகு பலவுந் தூக்கி” (கலிங்க. 93), “யானைச் செவிமுறத்தால், ஒன்றென்று தெள்ளியமா” (இரணியவதைப். 661.) முரியற - முரிந்த அரிசி போக. (க)

737. இற்றைநா ளமரர் சோரி

திணுங்கிய தின்னம்பெய்ய

அற்றைநாட் குருதிபெய்த

முகில்களை யழைத்துக் கொள்ளீர்.

குருதிபெய்த முகில்கள் - இந்திரன் ரத்தவருஷம் பெய்வித்த மேகங்கள்.

(வி - கு.) மூ. திணுங்கியது - நெருங்கியது; இங்கே உறைந்ததென்று பொருள்கொள்க; “திணுங்கல்.....நெருங்கல்” (கூடாமணி. 8 : 14.) அற்றைநாள் - இந்திரன் போர்செய்த நாள். (க)

738. தனித்தனி வயிறு வீங்கக்

குடித்துட றடித்தீர் நீரும்

இனித்தனித் திங்கு மெங்கும்

பிணமலை யருவி பெய்யீர்.

இதன் பொருளுணர்க.

(கக)

739. தாங்குகைக் குரிய வானைத்

தடவரை யருவிச்¹ சோரி

வாங்குகைத் துருத்தி கொண்டம்
மிடாக்களிற் சொரிய வாரீர்.

தாங்குகைக்குரியவாளை - உலகத்தைத் தாங்குகைக்குரிய திக்கச்சங்கள்.
தடவரையருவிச்சோரி : உவமைத்தொகை. அம்மிடாக்கள் - திக்கச்சங்களின்
வயிறுகள்.

(வி - கு.) மூ. துருத்தி - நீர்விசு கருவிகளுள் ஒன்று; இது பெருந்
துருத்தி, மட்டத் துருத்தியென இருவகைத்து; சூடா. 7 : 61 - பார்க்க.
‘வாளில் வெட்டி வாரணக்கை தோளி லிட்ட மைந்தர் தாம், தோளிலிட்டு
நீர்விடுந் துருத்தி யான் ரொப்பரே’ (கவிங்க. 422), ‘செம்பொன் செய்
துருத்தி தாம்பு...மாறியாட’ (திருவிளை. 11 : 24.)

(பி + டி) 1 ‘சென்னீர்’

(க2)

740. துளிபடு கடாயா னைக்கைத்
துணிபடு சோரி வாரி
முளிபடு முடம்பின் முன்னைப்
பொரிவற மூழ்கி யேறீர்.

சோரிவாரி - உதிரக்கடல். முளிதல் - உலர்தல்.

(வி - கு.) மூ. துளி - மதநீர்த்துளி; பொரிவு - பொரிந்திருக்கும் பகுதி,
குருதியில் மூழ்கல் : ‘குருதியாடி’, ‘குருதிமடுப் பாய்ந்து நீந்தி யாடரே’,
‘ஆழ்ந்த குருதி மடுநீந்தி’ (கவிங்க. 490, 494, 496); ‘திரைமண்டு செஞ்
சோரி நீரிற் குளித்து.’ (இரணியவதைப். 628.)

(க3)

741. தேனிண ரலங்கன் மௌலித்
தேவர்தா னவரு டம்பின்
தூரிண வெள்ளைக்¹ கோவை
யெடுத்தெடுத்த தரையிற் சுற்றீர்.

மௌலி - முடி.

(வி - கு.) மூ. நிணவெள்ளைக்கோவை - நிணமாகிய வெள்ளிய ஆடை.
நிணம் உடையாகக் கொள்ளப்படுதலை, ‘நிண மீக்கொள் தாளை’ (சீவக.
1080), ‘சுற்ற நிணத்துகில் பெற்றனம்’, ‘வீழ்ந்த கவிங்கர் நிணக்கலிங்
கம் விரித்து விரித்துப் புனையிரே’, ‘நிணத்துகிலால்’ (கவிங்க. 157, 496,
553), ‘நிணத்துகில் விரித்துச் சாத்தி’ (இரணியவதைப். 635) என்பவற்றி
லுங் காணலாம்.

(பி - டி) 1 ‘கொள்ளை’

(க4)

742. சுருதியுந் தவிர யாகந்
தொடங்கிய சுரேசர் தங்கள்
குருதியின் குழம்பு கொண்டு
குங்குமச் செச்சை கொட்டிர்.

சுருதி - வேதம். உம்மையால் அப்படிச் செய்யாராநினும் வேதப்படி செய்யவேண்டுமென்றவாறு. செச்சை - மெய்ப்பூச்சு.

(வி - கு.) மூ. குருதியின்குழம்பு...குங்குமச் செச்சை: "ஒன்றிய வுதி ரச் செச்சை" (திருநா. 1080.) (கரு)

743. குடர்முடி செறியக் கட்டிக்

¹கோவையாச் சேர்த்துத் தேவர்

கடர்முடி கடக சூத்ர

முடம்பெலாந் தொடக்கிக் கொள்ளீர்.

குடர்முடி செறியக்கட்டியென்றது மூன்றும்வேற்றுமைத்தொகை; கடர்முடி: வினைத்தொகை. முடிகடக சூத்திரம் - முடியும் கடகவளையும் கட்டிய சூட்டுப்பணிகளும்.

குடராலேமுடிந்து செறியக்கட்டியது, தேவர்களுடைய திருமுடிச் சூட்டையெனவுணர்க.

(வி - கு.) உரை. சூட்டுப்பணிகள்-சூட்டாகிய ஆபரணங்கள்; "தாமரை மொட்டிற் செய்த தனிப்பெருஞ் சூட்டு" என்பர்பின்; திருநா. 744.

(பி - ன்) 1 'கோவையாக்கோத்துத்'

(கசு)

744. யாமினி யுண்ணுங் கூழிற்

கீரலை யிட்டு வைத்துத்

தாமரை மொட்டிற் செய்த

தனிப்பெருஞ் சூட்டுக் கட்டிர்.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. தாமரைமொட்டு - இங்கே இருதய கமலம்,

(கஎ)

745. அரசுள வநந்த கோடி

யசோகுள வமர ரிட்ட

முரசுள முகுந்தன் மூங்கிற்

சார்ங்கமுண் ¹டவற்றின் மூட்டிர்.

அநந்தகோடியென்னுஞ் சொல்லை அரசிலும் அசோகிலும் முரசிலும் மூங்கிலிலும் கொள்க.

இனி நெருப்பெங்குத்தென்று கேட்கச் சிலபேய்சொல்லுவன.

(வி - கு.) மூ. அரசு - புத்ததேவனுக்கிடமாகிய அரசமரம். அசோகு - சினதேவனுக்கு இடமான அசோகமரம். தோற்றவர் தம்முரசுகளைப்போர்க் களத்திற் போகட்டுவிட்டுச் செல்லுதல் மரபாதலின், 'அமரரிட்ட முரசு' என்றார்; "உதியர், இடப்புண்ட பேரிஞ்சி வஞ்சியி லிட்ட, கடப்ப முதமுரசு சம் காணீர்" (இராசரா. 87), "உரைசால் சிறப்பின் முரை சொழிந் தனவே", "விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம், பொறுக்குந ரின் மையி னிருந்துவிளிந் தனவே", "மலைந்தோர், விசியணி முரசமொடு மண் பல தந்த, திருவிழ் துண்பூட் பாண்டியன்" (புறநா. 62: 9, 63: 7-8,

179 - 3 - 5.) உரை. எங்குந்து - எவ்விடம், எங்குள்ளது; இச்சீசால் எங் குத்தையெனவும் வழங்கும்; “இங்குட்டுச் சுட்டி னெங்குத்தைக்குச் செலு மிது” (திருநா. திருவேகாதசமாலை, 5.)

(பி - ம்) 1 ‘டதனைமுட்டிர்’

(கௌ)

746. எள்ளிவாய் மடங்கிக் கைக

ளிழந்தெரி கரிந்து போன

கொள்ளிவாய்ப் பேயை மாட்டி

யவற்றிலே கொளுத்திக் கொள்ளீர்.

எள்ளி - இகழ்ந்து; இகழ்ந்தது ஈசுவரனை. வாய்மடங்குகை - இட்ட தெல்லாம் தகைக்குந்தொழில் மடங்குகை. எரி - அக்கினிதேவன். கரிதல் - ஈசுவராக்கினையான அக்கினியாலே கரிந்துபோகை. கொள்ளிவாய்ப்பேயை மாட்டுகையாவது விரிகொடுக்கியென்றவாறு; அடுப்பிலேமாட்டாது அழ லிலே மாட்டாயென்னும் வழக்குணர்க.

(கக)

747. இருந்தலை யுலைக னெல்லாம்

பொங்கின துங்க யானைப்

பெருந்தலை வாரி வைத்த

வரிசிகள் ¹பெய்ய வாரீர்.

இதன் பொருளுணர்க.

(பி - ம்) 1 ‘உலையிற்பெய்யீர்’

(20)

748. எருவையும் பருந்து மோச்சித்

தக்கனார் யாக சாலைச்

சுருவையுந் தோளுங் கொண்டு

துடுப்பெனத் துழாவித் கொள்ளீர்.

“தொடித்தோட்டை துடுப்பாக, வாடுற்ற ஆன்சோறு, நெறியறிந்த கடி வாலுவன்” (34 - 6); மதுரைக் காஞ்சி.

(வி - கு.) ஸு. எருவை - தலைவெடுத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுமுமாம்; புறநா. 64, உரை. எருவையும் பருந்தும் ஊனுணவை விரும்பி வரும். சுருவை - யாகாக்கினியில் நெய்யை முகந்து சொரியும் ஒருவகை அகப்பை; “சுருவையான் முகந்த நெய்யைச் சுருதியா லோமஞ் செய்தான்”, “சுருவையி னுநெய் வார்த்து” (வி. பா. இராசசூய. 106, நச்சுப். 14.)

(உக)

749. மாறின மடுத்த செந்தி

மலைச்சிற கடுத்துப் பற்றி

ஏறின பிடாக்கள் வெந்து

சமைந்தன விழியப் பற்றீர்.

மலைச்சிறகு கைமிடிசலை.

(வி - கு.) ஸு. துணியைப் பிடித்துக்கொண்டு உலைவைத்த பாத்திரங்களை அடுப்பினின்று இறக்குதல் வழக்கம்; “எடுத்துக் கையிற் கவிழாமே யிவு

ளித் துணியிட் டிருமருங்கு, மடுத்துப் பிடித்து மெத்தெனவே யடுப்பினின்று
மிழிச்சீரே ” (கலிங்க. 539.) (22)

750. சேத்தன தூர்தி கொண்டான்

றிருநெற்றிக் கண்ணில் வெந்து

பூத்தன மலைகள் வாங்கிப்

புண்டரம் புடையிற் றீட்டிர்.

சே - ரிஷபம். அதனை ஊர்தியாகக் கொண்டோன் ஈசுவரன். புண்டர மிகெகயாவது சோறு சமைந்த மிடாக்களுக்குப் பிவாயமிகெக.

(வி - கு.) மூ. பூத்தன - நீறுயின. நீறு பூத்த நெருப்பென்பது மரபு ; “ஆறுமே லாறியி னன்றித்தங் கைக்கொள்ளார், நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு” (பு. வெ. 166.) சோறு சமைத்த பாத்திரங்களில் திருநீற்றும் குறியிடுதல் மரபு ; ஐசுவரியநெறி, பொது, 370 - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரையைப் பார்க்க. (23)

பேய்கள் காவிக்குக் கூழ் படைத்தல்

751. எரிகல னிமைக்குங் கோலத்

திறைமக ளமுது செய்யப்

பரிகலம் பண்டை யண்ட

கபாலமாம் பற்றி வாரீர்.

பண்டையண்டகபாலமாவது பிரமாண்ட கபாலம்; அன்றி ஈசுவர ண்டமான அண்டகபாலமுமாம்; அதுவே அழிவுபடாததுவும் அமலமா யிருப்பதுவுமாமெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பரிகலம் - உணவுப்பாத்திரம்; “ பரிகலம் பேரப் பற் றிர் ” (தக். 754.) வாரீர் - வருவீராக. (24)

752. பிரமணைப் பண்டு பெற்ற

பெருந்திரு வமுது செய்யப்

பரமணைப் பாடிப் பாடிப்

போனகம் படைக்க வாரீர்.

இதன் பொருளுணர்க.

விஷ்ணுவே மகாகாளியெனவுணர்க. பரமன் - ஈசுவரன். (25)

753. சாகினி கணமு முள்ள

சம்மினி கணமு மெல்லாம்

யோகினி கணமும் பக்கத்

துண்பன வூட்ட வாரீர்.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பக்கத்து - தேவியின் பக்கத்து. (26)

754. கொடுத்தத னமுதற் தானுங்

கொண்டன ளிறைவி யீண்டுப்

படுத்த பாவாடை யோடும்
பரிகலம் பேரப் பற்றிர்.

கொண்டனளிறையென்றது திருவுள்ளத்திற் கொண்டருளினான்
தேவி யென்றவாறு.

(வி - கு.) ழு. பாவாடை : “ பதம்பெற்றார்க்குப் பகல்விளக்கும் பாவா
டையுமாக கொள்ளீரே. ” (கலிங்க. 548.) (உஎ)

755. கமலத்தோன் கையில் வீழ்ந்த
கமண்டல நிறைந்த தண்ணீர்
அமலைக்குத் தூய தெண்ணீர்
ராரமு ¹தாக்கி வாரீர்.

வீழ்ந்தகமண்டலமென்றது பிரமா வீழ்கிறபொழுது சோர்ந்துவிழுந்த
குண்டிகையென்றவாறு. அமலை - மலமில்லாதவள்.

(வி - கு.) ழு. தெண்ணீராரமுது - தெளிந்த நீராகிய அரிய உணவு ;
“ துப்பாய தாஉ மழை ” (குறள். 12.)

(பி - ம்) 1 ‘ தாகமாற்றிர் ’ (உஅ)

756. கதக்களி றெட்டும் பட்ட
களந்தொறுங் கும்பஞ் சாய்த்த
மதப்புதுத் தயிலந் ¹தோய்ந்த
மணிமுத்துப் பிளவுங் கொள்ளீர்.

எட்டுமென்ற உம்மையால் திக்கச்சங்களெல்லா மெனக்கொள்க. கும்பம் -
யாளை மத்தகம் ; சினைமுதற்கிளவி.

மத்தகத்தின் முத்தே பிளவு.

(வி - கு.) ழு. யாளையின் மத்தகத்தில் முத்துண்டாதல், “ வெங்கைக்
களிறுபய கும்பத்து முத்துதிர ” (குலோத். பிங்ளைத்.), “ வெங்கயத்தின் மத்
தகத்தின் வீழுமுத்து ”, “ புனைபோ தகமத் தகமுத்தும் ” (கலிங்க. 416,
501) என்பவற்றுலும் அறியப்படும். பிளவு - பாக்குத் துண்டு ; முழுப்பாக்
கிற்கும் வழங்கும் ; “ பரட்டின் பிளவும் ” (கலிங்க. 570), “ வெற்றிலையின்
முன்னே வெறும்பிளவை வாயிலிட, நற்றிருவா மங்கை நடப்பளே ”
(தேரையர் ளெப்பா), “ அறகு பிளவு கிடைத்த தென்ற னுலா ருகப் பிளந்து
கொள்ள ” (தளிப்.)

(பி - ம்) 1 ‘ தேடி ’ (உக)

757. உந்தியின் முகுந்தன் முன்ன
¹ரூயிர்த்ததா மரையு மீரைந்
திர்திர தருவுந் தந்த
விலைச்சுரு ளெடுத்துக் கட்டார்.

உயிர்த்தல் - புறப்பட விடுதல். ஈரைந்திரதருவாவன பத்துக்கற்
பகதருக்கள் ; அவை பண்டே உண்டாக்கப்பட்டன.

(வி - கு.) மூ. ஈரைந்திரதரு : “ பத்துவகைப்பாதவம் ” (குளா. துறவு. 185.) இலைச்சுருள் - சுருட்டிய வெற்றிலை ; “ இலைச்சுருளைப் பிளவோடே குதட்டிய ” (திருப்ப.) உரை. பத்துக் கற்பகதருக்களாவன : (1) மத்தியாங்கம், (2) தூரியாங்கம், (3) பூஷணங்கம், (4) மாலியாங்கம், (5) தீபாங்கம், (6) கிருகாங்கம், (7) சோதிராங்கம், (8) போசனங்கம், (9) பாசனங்கம், (10) வஸ்திராங்கமென்பனவாம் ; இவை முறையே திவ்யஸாரமாகிய நானாவித பானங்களையும், நானாவிதவாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸாத மண்டபாதிகளையும், சந்திராதித்தருடைய ஒளிகளையடக்கும் ஒளியினையும், நானாவகைரஸத்தனவாகிய நான்குவகை உணவுகளையும், வெண்டிய கலங்களையும், விசித்திர வஸ்திரங்களையும் கொடுக்குமென்பர் ; இது நூ புராணத் திற் கண்டது. (பி - ம்) 1 ‘ உற்றதாமரையுமோரைந்திரதர ’ (க.0)

758. மாயவன் சங்கு சுட்டு

வடித்தநீ றடைக்கா யோடு

நாயகி யமுது செய்ய

நாமினிப் படைக்க வாரீர்.

இதன் பொருளுணர்.

(வி - கு.) மூ. நீறு - சுண்ணாம்பு. அடைக்காய் - வெற்றிலையோடு கூடிய பாக்கு ; “ விஞ்சிய வடைக்கா யுண்டி ” (அருளுரை. திருமலைவலம். 26.) (க.க)

759. என்கொண் டலகை யெல்லா

மிமையவர் பிணங்கொண் டண்டக்

குன்றுகொண் டட்ட 1 கூழ்நங்

குடிமுறை பகுக்க வாரீர்.

குன்று - தேவர்கள் பிணக்குன்று.

(வி - கு.) மூ. ஈண்ட - விரைய ; “ ஈண்டு செலற்கொண்மூ ” (புறநா. 161 : 2.) (பி - ம்) 1 ‘கூழைக்’ (க.2)

கூழிடுதல்

வேறு

760. அண்டர் பொன்னெயில் வட்டமுட்ட

நெருங்கு பேய்பெற வட்டகூழ்

குண்டர் பொன்னெயில் வட்டமுட்ட

முகந்த ளந்து கொடுக்கவே.

அண்டர் - தேவர். பொன்னெயில் வட்டம் - சவர்க்கம். தேவர்கள் இறந்து பேய்களானார்கள்.

எ - று சவர்க்கத்திலுள்ள தேவர்களாகிய பேய்களுக்கு ஆரு கதருடைய பொன்னெயில் வட்டமாகிற வட்டிலில் முகந்து கூழ் வாரும் என - று.

ஒருபேய்க்கு ஒருவட்டில் கூழ்வார்க்கினும் போதாது. இஃது ஒருபேயி னுடைய வயிற்றின்பெருமையும் பசியின் பெருமையுமெனக்கொள்க. ஆரு கதருடைய பொன்னெயிலிவட்டந்தனக்கு அளவு அஞ்சுநூறு யோசனை நீள மும் அகலமுமெனக்கொள்க.

முற்றுமுணர்க.

(வி - கு.) உரை. வட்டில் - ஒருவகைப்பாத்திரம், பெருங்கிண்ணம் ; “ ஈச்சோப்பி வட்டில் ” (திருஞா. தே.), “ நாளதினாலே கொடுத்த பொன்னின் வட்டில் ஒன்று ” (தஞ்சைச்சிலாசாஸனம் ; S. I. I. Vol. II p. 15.) பொன் னெயில்.....கொள்க ; 372, உரை. (கக)

761. ¹மைந்து கூர்நில நீர்நெ ருப்பு

²வழங்கு மாருத மாகமென்

³றைந்து பூதமு முண்ண வுண்ண

வடுங்க ளோடு மிடுங்களே.

மைந்து - வலி. கூர்தல் - மிகுதல்.

மண் நீர் கனல் காற்று ஆகாசமென்னப்பட்ட ஐந்து மகாபூதமும் உண்ண மதுவுடனேகூடக் கூழ்வாருங்கோளென்றவாறு.

பிருதிவி பிரமா ; அப்பு விஷ்ணு ; அக்கினி ருத்திரன் ; வாயு ஈசுவரன் ; ஆகாசம் சதாசிவன். எனவே பஞ்சமுகூர்த்தங்களும் தேவிக்குத்திருவாசல் காக்கும் ஐந்துபேய்கள் ; இதனைப் பிரமயாமள முதலிய நவயாமளங்களிலும் கண்டுகொள்க. எனவே பூதங்களின் கர்த்தாக்களான ஐவரும் தேவிக்கு அஞ்சுபெயெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. நிலம் திண்மையதாகலின், ‘ மைந்து கூர் நிலம் ’ என் றார் ; “ மண்கடினமாய்த்தரிக்கும் ” (உண்மை விளக்கம், 10.) சலனம் காற் றின் தன்மையாதலின், ‘ வழங்குமாருதம் ’ என்றார் ; “ வண்கால் பரந்து சலித்துத் திரட்டும் ” (உண்மை விளக்கம், 10.) அடுங்களோடும்-காய்ச்சிய கள் ளோடும். அடுங்களோடுமெடுங்களை : “மதுவொடு மண்ட கடத்தடா மடுக்க வெடுக்க வெடுக்கவே ” (தக்க. 769.)

உரை. பூதங்களின் கர்த்தாக்களான ஐவர் : “ பாராதி யைந்துக்கும் பன்னுமதி தெய்வங்கள், ஆரா ரயனாதி தேவராம் ” (உண்மை விளக்கம், 8.) “ வானுமிறைவன் சதாசிவனு மீசனுமியங்குமாருதமும் வானொரியு மும்பன மரனும் வார்புனலும்வெங்கணுகையி, னானுரிலும் பிதாமகனுமாகவரு மைந்துபூதம் ” (மோகவதை. 105.) பஞ்ச...பேய்கள் ; 113.

(பி - டி) 1 ‘ மஞ்ச ’ 2 ‘ மழுங்கு ’ 3 ‘ அஞ்ச ’

(கச)

762. நீல முண்ட முகிற்கு மாமென

நின்ற பேயிது நிற்பதோர்

ஞால முண்ட வயிற்றி ரைப்பை

யடக்கு மின்க ணடக்கவே.

இது விஷ்ணுதத்துவமான பிரதான பிசாசெனவுணர்க.

(வி - கு.) மூ. இரைப்பு ; தக்க. 129-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப்பார்க்க.

(கரு)

763. நின்ற லைப்பன நான்மு கத்தொரு

பேய் மடுப்ப நிணம்பெய்கூழ்

தன்ற லைப்¹பொலி மண்டை யிற்சத

கோடி சாடிகள் சாய்மினே.

பிரமாவினுடைய மண்டைதானே அவனுக்குப் பரிகலமெனவுணர்⁴⁵.

(வி - கு.) மூ. தன்னென்றது பிரமாவை.

(பி - ம்) 1 * 'பொலன்'

(க சு)

764. பேயி ரங்க விரந்து¹வந்த

திருந்த கூழுது பெய்ம்மினே

ஆயி ரங்க ணிழந்தபேயை

யருத்தி தீர²விருத்தியே.

பேயிரங்க : பேயுமிரங்கவென உம்மைதொக்கது. அருத்தி - ஆசை.

(வி - கு.) மூ. வந்தது : முற்று.

இதிற கூறப்பட்டவன் இந்திரன்.

(பி - ம்) 1 'வந்துடல் காய்ந்த கூழுது' 2 'வருத்தியே'

(ங ள)

765. எயிறி ழந்து நிலாவி ழந்தும்

விலாவி ழந்து மமர்ந்தபேய்

வயிறி ழந்தில வின்ன மின்ன

மருந்து கூழ்புக வார்மினே.

இவர் சூரியசந்திரர்.

(வி - கு.) மூ. எயிறிழந்தவன் சூரியன். நிலாவையும் விலாவையும் இழந்தவன் சந்திரன். பூதகணங்களால் நிலத்திறேய்க்கப்பட்டமையால் சந்திரன் விலாவையிழந்தான்.

(க அ)

766. இழந்த¹வாள்விழி போன பின்னே

யிறந்து வந்து பிறந்தபேய்

அழுந்த வாயி லநந்த கோடி

மடாவெ டுத்து மடுக்கவே.

இவன் ஆதித்தருட் பகன். (பி - ம்.) 1 'வாணகை'

(ங கூ)

767. நெய்யி ழந்தது பாலி ழந்தது

¹நீள்பெரும்பசி தீருமோ

கையி ழந்து பிறந்த பேயிது

கோடி சாடி கவிழ்க்கவே.

இவன் அக்கினிதேவன்.

(வி - கு.) மூ. நெய் பாலென்பவை ஆகுதிகள்.

(பி - ம்) 1 'சோறிழந்தது நிற்குமோர்'

(சு 0)

768. மாய்கு டிக்கு நிமித்த மாக
மகட்பெ றுந்திரு மாமடிப்
பேய்கு டிக்க வநேக கோடி
மடாவெ டுத்தவை பெய்ம்மினோ.

இவன் தட்சன்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. ‘மாய்குடிக்கு நிமித்தமாக மகட்பெறும்’ என்பதனோடு, “தாதை யாகஞ் சகத்திற் பினந்திடப், பேதை யாய்நின் றவனவன் பிள்ளையே” என்ற கஞ்சவதைப்பரணீசச்செய்யுள் ஒப்பிடற்பாலது. (சக)

வேறு

769. இதுபகு வாய்த்து வயிற்றினி
லிப்பே ருலகு விழுங்குபேய்
மதுவொடு மண்ட கடத்தடா
மடுக்க வெடுக்க வெடுக்கவே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) அண்டகடத்தடா : கடாகமென்பது கடமென வந்தது, தடாகம் தடமென வந்தாற்போல. தடா : “தடாப்பலவும்” (தக்க. 230), “தலைகளைத் தடாக்க ளாக்கீர்” (மோகவதைப். 799.) (சஉ)

வேறு

770. அடிக்க ¹வடிக்கவெழு மருகப் பேய்கட்கும்
புத்தப் பேய்கட்கு மண்ட ²கபாடக்கூழ்
பிடிக்கப் ³பிடிக்கவுறும் வயிறு பழம்படியே
பெருகு க பெருகுவாய் பருகு க பருகுகவே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. ‘அடிக்க வடிக்கவெழு மருகப்பேய்’ என்றது வெல்ல வெல்ல ஒழியாமல், சமயவாதஞ் செய்ய அவர் வருதலைக் குறிப்பித்தபடி. பிடிக்க - நிறைய. (பி - ன்) 1 ‘அடிக்கவிழு’ 2 ‘கடாகக்கூழ்’ 3 ‘பிடிக்கப்புகாவயிறு’ (சச)

வேறு

771. இப்படிக்க கழுத்தே கிட்ட
விரைத்தபுத் தப்பேய் மண்டை
கைப்பிடி பெறும்பே யோடு
கலந்தொரு கலத்தி லுண்டே.

ஒருகலத்தில் உண்கை நிதானம்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. மண்டை : தக்க. 393-உரைக்குறிப்பைப்பார்க்க; “உண்டுக்கை விட்டார்களு முயார்கஞ்சி மண்டை கொடேரரும்” (திருகு. தே. பிரமபுரம்.) (சச)

பேய்கள் கூழ்குடித்து வாழ்த்தல்

வேறு

772. தாராக வண்டந் தொடுத்தணிந்தார்

தமக்கிடம் போதத் தமனியத்தாற்

¹சீராச ராசிச் சரஞ்சமைத்த

தெய்வப் பெருமானை வாழ்த்தினவே.

இதன் பொருளுணர்க.

[இத்தாழிசையிலும் அடுத்த தாழிசையிலும், இப்பரணியாடுவித்தோனாகிய இரண்டாம் இராசராசசோழனுடைய முன்னோர்களை வாழ்த்தலும், 774-ஆம் தாழிசைமுதல் 777-ஆம் தாழிசைமுடிய அவனை வாழ்த்தலும் கூறப்படும்.]

(வி - கு.) சீராசராசிச்சரம்-தஞ்சைப்பெருவுடையார்கோயில். தஞ்சை இராசராசேசுவரத்து எழுந்தருளிய பெருவுடையார் திருமேனியின் பருமையை நினைந்து, “தாராக வண்டந் தொடுத்தணிந்தார்” என்றார் போலும். ‘தாராகவண்டந் தொடுத்தணிந்தார்’ என இங்கே சிவபெருமானைக் கூறியவாறே தேவியை, “அண்டபகி ரண்டமெலாம்.....கொண்டபடி கோத்தணிபுங் கோவையோ குறித்திலனல்” (188) என்றார் பாசுவதைப்பரணியுடையார். முதல் இராசராச சோழனேவர் தஞ்சை இராசராசேசுவரம் சமைத்தாரென்பது, “உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர் தஞ்சாவூர்க் கோயிலினுள்ளால் இருமடி சோழனின் கிழைத் திருமஞ்சனசாலைதானஞ் செய்தருளானிருந்து பாண்டிய குலாசனியவளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர் நாம் எடுப்பிச்ச திருக்கற்றளி ஸ்ரீராஜராஜக்வரமுடையார்க்கு” (S. I. I. Vol. II. p. 2) என்ற அக்கோயிற் சாணைத்தாலும் பிறவற்றாலும் அறியப்படும். தெய்வப்பெருமான் - முதல் இராசராச சோழர்.

(வி - டி) 1 ‘சீராசராச புரஞ்சமைக்க’

(சுரு)

773. நீடிய வெண்டிசை நீழல்வாய்ப்ப

நேரிய தெக்கிண மேருவென்னப்

பீடிகை தில்லை வனத்தமைத்த

பெரிய ¹பெருமானை வாழ்த்தினவே.

நீடிய பீடிகையெனக்கூட்டுக; நீடியதில்லையென்னில் திருச்சிற்றம் பலத்தின் பழமை தோன்றது.

இவன் ஸ்ரீபீடங்கண்ட பெரிய பெருமானெனவறிக.

(வி - கு.) மூ. இரண்டாம் குலோத்துங்கசோழன் தில்லையம்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்தான். திருத்தில்லையில் இவன் யின்னும் செய்த திருப்பணிகளைப்பற்றி இந்தால், 777,804,806,808,809,810-ஆம் தாழிசைகள் கூறும்; “கோலத்தாற் கோயிற் பணிகுயிற்றிச்-சூலத்தா, னுஞ் திருப்பெரும்பெயர் பலமுங் கோபுரமு, மாடம் பரந்தோங்கு மானிகையும் - கூடிப், பொலங் கோட்டு மாமேருப் பூதரமும் போய, வலங்கோட் டுகிரியு மாந” (குலோத். உரை), “மானிகையும் பீடிகையும்.....தூயசெம், பொன்னிற் குயிற்றி..... மூழ்குவித்த, சென்னி” (இராசராச.) என்ற இந்தாலாசிரியர் வாக்காலும், “சென்னி யபயன் குலோத்துங்க சோழன் தில்லைத் திருவெல்லை, பொன்

னின் மயமாக்கியவளவர் போரே நென்றும் புனிகாக்கும், மன்னர் பெருமா
 னைபாயன் ” (பெரிய. சண்டேசுர. 8), “ ஒன்றியசீ ரிரவிசூல முவந்தருளி
 யுலகுய்யத், துன்றுபுகழ்த் திருநீற்றுச் சோழனென முடிசூடி, மன்றினடந்
 தொழுதெல்லை வளர்கனக மயமாக்கி, வென்றிபுனை யநபாயன் விளங்கிய
 பூங் கழல்போற்றி ” (கோயிற்புராணம், பாயிரம், 12), “ பருதிசூலந் தனி
 லுதித்துப் பரசமய விருளகற்றிப் பரம னுடும், பொருவருபே ரம்பலமுங்
 கோபுரமு மாலயமும் பொன்வேய்ந் துண்மைச், சுருதியுடன் சைவநெறி
 தழைத்தோங்கத் திருநீற்றுச் சோழ னென்று, குருமணிமா முடிபுனைந்த
 குலோத்துங்க வளவனநன் குறித்துவாழ்வாம் ” (சிதம்பர புராணம், பாயிரம்,
 11) என்பவற்றிலும் குலோத்துங்க சோழன் திருச்சிறந்தம்பலத்தைப் பொன்
 வேய்ந்தமை அறியப்படும். பெரியபெருமாள் - 2-ஆம் குலோத்துங்க
 சோழன்; “ பெரியபெருமாள் பெரும்பவனி ” (குலோத். ௨௭.)

(பி - ம்) 1 ‘ பெருமானை ’

(சசு)

774. பிரட்டனை யேபட்டங் கட்டழித்துப்

பேரே ழுரையிலக் கம்புரக்க

இரட்டனை யேபட்டங் கட்டிவிட்ட

விராசகம் பீரனை வாழ்த்தினவே.

பிரட்டனையே : ஏகாரம் இடைச் சொல்லாக்கிக் களைக. இரட்டன் -
 வல்லான்.

(வி - கு.) மூ. கட்டழித்து : “ கட்டாணங் கட்டழித்து ” (விக்கிரம.)
 இரட்டன். ராஷ்டிரகூட்டத்தரசன். இங்கே ஏழையிலக்கமென்றது
 இரட்டபாடியை ; சோழவரசர்களின் மெய்க்கீர்த்திகளிலும் சாஸனங்கள்
 முதலியவற்றிலும் பயின்றுவரும் “ இரட்டபாடி யேழரை யிலக்கம் ” என்பது
 இதனை வலியுறுத்தும்.

இங்கே இராசகம்பிரென்றது இப்பரணி பாட்டுண்டாரான இரண்டாம்
 இராசராச சோழதேவரை. இவர் காலத்துச் சாசனங்களிலும் பிற்காலத்
 தார் சாஸனங்கள் முதலியவற்றிலும் காணப்படும் இராஜ கம்பிரவளநாடு,
 இராஜகம்பிரநல்லூர், இராஜகம்பிரசதுர்வேதிமங்கலம், இராஜகம்பிரன்
 மலை, இராஜகம்பிரன் திருவிதி, இராஜகம்பிரன் மண்டபம், இராஜகம்பிரச்
 சம்புவராயன், இராஜகம்பிரச்சேதிராயன், இராஜகம்பிரமாராயனென்
 னும் பெயர்களே இதற்குத் தக்க சான்றுகளாகும்.

(சஎ)

775. அழிவந்த வேதத் தமிழுமாற்றி

யவனி திருமகட் ¹காகமன்னர்

வழிவந்த சுங்கந் தவிர்ந்தபிரான்

மகன்மகன் மைந்தனை வாழ்த்தினவே.

அவனிதிருமகட்காக - பூமிதேவி ஸ்ரீ தேவிகளுக்காக. மன்னர் வழிவந்த
 சுங்கந்தவிர்ந்த - ஸ்ரீ பரதாழ்வான் முதலாக வந்த சுங்கந்தவிர்ந்த.

(வி - கு.) று. பூமிக்காகவும் பொருளுக்காகவும் வாங்கிவந்த சுங்கமாத
 லின் “ அவனி திருமகட்காக ” என்றார். சுங்கந்தவிர்ந்தபிரான் - முதற் குலோத்
 துங்க சோழதேவர். இது, “ தொட்டி, மறக்கலிபுத்தூர் கங்குழ மாற்றி - அமத்
 திகிரி, வாரிப் புவனம் வலமாக வந்தனக்கும் ஆர்ப் பொல்தோ ளபயற்கு ”
 (விக்கிரம சோழனுரை), “ புவிபாச பாசர் மனுமுதலோர் நாளிற், மவிராத

சங்கத் தவிர்த்தோன்” (குலோத்துங்கசோழனுரை), “...சங்கத் தவிர்த்தோன் - சங்கத்தவிர்த்த பெருமான் குலோத்துங்க சோழதேவர்” (ஷட உரை, உரை), “கலக முன் சங்கமுங் காய்கலியு மாற்றி, உலகைமுன் காத்த வரவோன்” (இராசராச சோழனுரை), என்பவற்றாலும் “சங்கத்தவிர்த்த குலோத்துங்க சோழதேவர்” என்று சாஸனங்களில் இவர் பெயர்க்குமுன் அமைந்துள்ள விசேடணத்தாலும் அறியலாகும். இவர் மகனார் விக்கிரம சோழதேவர். அவர் மகனார் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழதேவர். அவர் மைந்தர் இரண்டாம் இராசராச சோழதேவர். (பி - ம்) 1 ‘காகமண்மேல்’ (சஅ)

776. செருத்தந் தரித்துக் கலிங்கரோடத்

தென்றமிழ்த் தெய்வப் பரணிகொண்டு

வருத்தந் ¹தவிர்த்துல காண்டபிரான்

மைந்தற்கு மைந்தனை வாழ்த்தினவே.

இப்பரணி பாடினார் ஓட்டக்கூத்தரான கவிச்சக்கரவர்த்திகள். இப்பரணி பாட்டுண்டார் விக்கிரமசோழதேவர்.

(வி - கு.) மூ. செரு தந்து அரித்து - புத்தத்தை உண்டாக்கிக் கெடுத்து. உரை. பாட்டுண்டார் - பாடப்பட்டார். இவ் வுரையால் விக்கிரம சோழதேவர்மீது ஓட்டக்கூத்தர் கலிங்கப் போர் வெற்றியைக் குறித்து ஒரு பரணி பாடியிருத்தல் கூடுமென்று தெரிகிறது; இதனுடன், “விரும்பரணில் வெங்களத்தீ வேட்டுக் கலிங்கப், பெரும்பரணி கொண்ட பெருமான் - தரும்புதல்வன், கொற்றக் குலோத்துங்க சோழன்” (குலோத்துங்க சோழனுரை), “தரணி பொருகவிகை தங்கக் கலிங்கப், பரணி புனைந்த பரிதி - முரணிப், புரந்தர னேமி பொருவ வகில, துரந்தரன் விக்கிரம சோழன்” (இராசராச சோழனுரை) என்ற பகுதிகளும் ஒப்புநோக்கி யாராயற் பாலன். (பி - ம்) 1 ‘தணிந்துல’ (சகூ)

777. முன்றிற் கிடந்த ¹தடங்கடல்போய்

முன்னைக் கடல்புகப் பின்னை த்தில்லை

மன்றிற் ²கிடங்கண்ட ³கொண்டன்மைந்தன்

மரகத மேருவை வாழ்த்தினவே.

௭ - து விஷ்ணுக்கள் கடலிலே யோகநித்திரை கொண்டருளும் வரைச் சூரபன்மாவைச்சுட்டித் தேவசேனாபதிப்பிள்ளையார் கடலைக்கலக்கிப் புறப் படவிடக் கடலிற் சிலுகற்றது; இன்னம் அக்கடலை எனக்கே தரவேண்டுமென்று திருச்சிற்றம்பலத் திருமுற்றத்திலே வரங்கிடக்க மீண்டும் அக்கடல் பெற வரங்கொடுத்தருளினோன்போலத் திருச்சிற்றம்பலத்திலே கிடந்து இடங்கெடாமே வரமும்பெற்றதாக இடமும் விரிந்ததாகப் பின்னையும் அக்கடலிலே போகவிட்ட குலோத்துங்க சோழதேவர் மைந்தராகிய சொக்கப்பெருமான் இராசராச தேவரை வாழ்த்தினான் ௭ - து.

கடல்போல்வாளைக் கடலென்றது. மரகதமேருவைப் போல்வாளை மரகத மேருவென்றது.

(வி - கு.) மூ. இத்தாழிசையிற் கூறப்பட்ட செய்தி, “தில்லைத்திருமன்றின்முன்றிற் சிறுதெய்வத், தொல்லைக் குறுப்பு தொலைத்தெடுத்து...கோயிற் பணிகுயிற்றி” (குலோத்துங்க சோழனுரை), “பொன்னிற் குயிற்றிப் புறம்பிற் குறும்பனைத்து, முன்னர்க் கடலகழிற் மூழ்குவித்த - சென்னி” (இராசராச-)

என்பவற்றிலும் குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘முன்னைக் கடல்புக’ என்ற தொடரும், ‘முன்னர்க்கடலகழின் மூழ்குவித்த என்ற தொடரும் பொருளால் ஒத்திருத்தல் காண்க. இரண்டாங்குலோத்துங்கன் நீலநிமமுடைய வன் ஆதலின், ‘கொண்டல்’ என்றார்; இது. “கொற்றக் குலோத்துங்க சோழன் குவலயங்கள், முற்றப் புரக்கு முகிலவண்ணன்”, “தடமுகி, லஞ்சன ஷை மடிகேடகஞ் செய்ததென, மஞ்சனமாடி”, “கிளைக்குஞ் சுடரிந்தர நீலக்கிரியை, வளைக்கு மிளநிலா மானத் - திளைக்கு, முருவுடையாடை தரித்து”, “திருமார்பிற, கார்த்திகன்மீதே கதிர்முத்தத் தாமங்கள், பாக்டல் சேர்ந்த தெனப்பரப்ப”, “கார்த்திகிலி, வந்த வனச மதிபோல மற்றது, தந்த கடவுண் மணிதயங்க”, “மைம்முகில் வண்ணத்து வான வன்” (குலோத். உலா.); “தீராத பச்சைமுகில் செங்கீரை யாடியருளே”, “ஒளிபெற வருமுகில் கொட்டுக சப்பாணி”, “மரகத நிறத்தபய மனுசரித சக்ரதர மதலையிதழ் முத்தமருளே” (குலோத். பிள்ளைத்.) என்பவற்றிலும் தெளியப்படும். மரகதமேரு என்றமையின் இரண்டாம் இராசராச சோழனும் நீலநிமமுடையானென்பது பெறப்படும்; இதனை, “மஞ்சாய கோல மணுளன்” (இராசராச.), “கருமாழுகிற் றிருநிறத்துக் கனகனப ராஜராஜன்” (இரண்டாம் ராஜராஜன் மெய்க்கீர்த்தி) என்பனவும் வலியுறுத்தும்.

உரை. சிலுகு - சண்டை; “கலைகற்ற பேய்களொடு சிலுகிட் டலாவு வன்” (அஞ்சுவதைப்.), “செறிவற்றி யானினையு மளவிட்ட தாகமிகு சிலுகிட் டலாவுவன கோடியே”, “சிலுகிட் டேவிழ் மோதுவ” (பாசுவதைப். 97, 99), “மதனன்சிலு கறியாதவண் மயலெப்படி யானுள்” (தனிப்.)

(பி - ம்) 1 ‘கருங்கடல்போய்’ 2 ‘இடங்கொண்ட’ 3 ‘கொண்டல் பெற்ற’ (ரு)

சு.—கூழதெலும் இதெலும் முற்றிற்று

க0. களங்காட்டல்

இறைவன் எழுந்தருளல்

778. ஒருமருங்குடைய மூலநாயகியொ

டொற்றை வெள்ளைவிடை யூர்திமேல்

இருமருங்குமறை தொழுவெழுந்தருளி

யிராசராசபுரி யீசரே.

மூலநாயகியென்றது மூலப்பிரகிருதியான மாயாசத்தியை.

[இதில், சிவபெருமான் தேவியோடு இடப்பவாகனத்தில் எழுந்தருளிப் பேய்களாகிய தேவர்களைத் தேவிக்குக் காட்டுதலும், தேவிமுனிவாறி, பொறுத்தருள வேண்டுமென்று வேண்டலும், அவர் தக்கனுக்கு மோதலைத் தலையையார் ஏனைய தேவர்கட்கு அவரவர்களுடைய உடம்பு முதலிய வற்றையும் பதவிகளையும் அளித்தலும், அவற்றைப்பெற்ற தேவர்கள் வீரபக்திர தேவரை வணங்கி விடைபெற்று வாழ்த்திப்போதலும் கூறப்படும்.]

(வி - கு.) மூ. ஒரு மருங்குடைய மூலநாயகி : “ஒரு பக்கமாய் பரம் பரன் தேவி” (தக்க. 245.) வெள்ளைவிடை : “வெள்ளையே நேறும் விகிர்தா

போற்றி ” (திருநா. தே.), “ஆனல்வெங் னேற்ற வாரு ரப்பனே யஞ்சி
னேனே ” (சுந்தர. தே.), “விண்ணிடை நின்ற வெங்ங் விடையவர்”,
“செங்கண் வெங் னேற்றின் பாகன் ” (பெரிய. இயற்பகை. 33, குங்கிலியக்.
23.) இராசராசபுரியிசர் : தமிழ் முடிபு.

உரை. மூலப்பிரகிருதியான மாயாசத்தி : ‘மூலப்பிரகிருதி’ என்பது
வெதா ஸ்ஹர்நாமத்தில் 397-ஆம் திருநாமமாகக் காணப்படுகின்றது. (க)

779. யாக நாயகரொ டேனை வானவ

சிறந்து பேயொடு பிறந்தவா

ருக நாயகி ¹ தனக்குணர்த்திவர

வன்னை முன்னைமுனி வாறியே.

யாகநாயகராவார் பிரமாமுதலாயின ரிஷிகள்.

(வி - கு.) ஸ்ரீ. இராசராசபுரியிசர் (778) உணர்த்திவரவெனக் கூட்டுக.
முன்னை முனிவு : 294 - ஆம் தாழிசையிற்பார்க்க.

(பி - ம்) 1 ‘தனக்குரைத்தனரெம் மன்னை’ (2)

சிவபெருமான் தேவிக்குப் பேய்களைக்காட்டல்

வேறு

780. நெடுநில மளந்து கொள்ள

வளர்ந்துதா ணீட்டு நாளில்

இடுநிழல் போல நின்ற

விப்பெரும் பேயைப் பாராய்.

இவர் திருமால்.

நிழலென்றது.....: அன்றியும் ராசாக்கிணுக்குப் பெயராம்.

(வி - கு.) மூ. பேய்க்கு நிழலைக்கூறுவது, “சாயையே போல நின்ற
தொருகரும் பேயைப் பாராய்” (தக்க. 785) என்பதிலும் காணலாம்;
“நிழல்போ னுடங்கிப் பேயாட” (சீனக 309) என்பதும் இக்கருத்தை
உணர்த்துகின்றது. (க)

781. பொன்முக மொன்று பண்டு

போனது புகுதப் பொன்றித்

தன்முக மைந்தும் பெற்ற

சதுமுகப் பேயைப் பாராய்.

இவன் பிரமா.

பஞ்சவத்திரனென்பது பிரமாவின் முதற்பெயர்.

(வி - கு.) மூ. பொன்முகமொன்று பண்டு போனது : 697-ஆம் தாழி
சையில், “கலனாகிய முன்னைக் குறளைத்தலை” என்பதன் உரையைப்
பார்க்க. தன்முக மைந்தும் : “ஐம்முகத்தயன்” காஞ்சி. வாயிர்விச. 5. (ச)

782. அங்குநின் றேவல் செய்யு

¹மமரரே யலகை யாக

இங்கு²நின் றரசு செய்யு

மிந்திரப் பேயைப் பாராய்.

இவன் இந்திரன் ; மிசாசேந்திரன் ; பண்டு அமரேந்திரன்.

(வி - கு.) மூ. அங்கு - அமராவதியில்.

(பி - ம்) 1 'தேவரே' 2 'நின்றேவல்'

(ரு)

783. விடுபுகை ¹யுயிரா தேங்கி

வெங்கன லுயிர்ப்ப ²வென்றும்

படுபுகை வடிவங் கொண்ட

பாவகப் பேயைப் பாராய்.

இவன் அக்கினி.

புகையுயிராதேங்குகையாவது அக்கினியானதன்மைதவிர்தல் ; அக்கினியாகிற் புகையுயிர்க்கும்.

(பி - ம்) 1 * 'உயிராய்த்தாங்கி' 2 'இன்று'

(சு)

784. விசும்பினு நிலத்து முள்ள

வுயிர்பண்டு விழுங்கி யின்று

பசுந்தசை மிசையா நின்ற

தென்றிசைப் பேயைப் பாராய்.

இவன் யமராசன். பண்டு உயிருண்கின்ற காலனே ஊன்தின்ன வேண்டியிருந்த தென்பது.

(ஏ)

785. சாயைமேற் கொண்டு நின்ற

சாயையே போல வின்று

பேயைமேற் கொண்டு நின்ற

தொருகரும் பேயைப் பாராய்.

இவன் நிருதி.

(வி - கு.) மூ. நிருதிக்குப் பேய்வாகனமென்பது 498-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பாலுணரப்படும்.

(அ)

786. தன்னகத் தங்கி யிங்கு

வயிற்றுத்தீ யாகத் தாங்கும்

பன்னகப் பாசம் வீசங்

குடதிசைப் பேயைப் பாராய்.

இவன் வருணன்.

(வி - கு.) மூ. தன்னகத்தங்கியென்றது வடவைத்தீயை. வயிற்றுத்தீ யென்றது பசித்தீயை ; நக்ங். 557-ஆம் தாழிசைக் குறிப்பைப்பார்க்க. வருணன் பாசமுடையானென்பது 491-ஆம்தாழிசைக் குறிப்பினால் அறியப்படும். குடதிசை - மேற்றிசை.

(க)

787. வாயுவே யாய பண்டை

வடிவற மாய்ந்து பெற்ற

ஆயுவே வடிவ மான

வழிபசிப் பேயைப் பாராய்.

இவன் வாயு.

(வி - கு.) மூ அழிபசி - மிக்கபசி; “அற்று ரழிபசி தீர்த்தல்” (குறள். 226); குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றை அழிக்கும் பசியென்னலுமாம்; “மானங் குலக்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை, தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை - தேனின், கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காழுறுதல் பத்தும், பசிவந் திடப் போம் பறந்து” (நல்வழி), “குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும், பிடித்த கல்லிப் பெருப்புணை விடும், நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும், பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும், பசிப்பிணி யென்னும் பாவி” (மணிமேகலை, 11 : 76 - 80) என்பன இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். (க0)

788. வளரிளங் கொங்கை மங்கை

நங்கையர் வனப்புக் கேற்ற

கிளரொளி வனப்புத் தீர்ந்த

கெடுமதிப் பேயைப் பாராய்.

இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் தட்சன் மக்களெனவுணர்க. நெடு மதிப்பேயென்ற நிதானமுணர்க.

(வி - கு.) மூ. கெடுமதிப்பேய் - கெட்ட சந்திரனாகிய பேய்; கெட்ட புத்தியையுடைய பேய் என்றுமாம். உரை. ‘இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்’ என்றது ‘நங்கையர்’ என்ற மூலத்தின் உரை. (கக)

789. கருத்துப்பே யேற வேறுங்

கழிபசி யுழப்ப தோர்முத்

தெருத்துப்பே யேறி நின்ற

விப்பெரும் பேயைப் பாராய்.

இவன் ஈசானன்.

(வி - கு.) மூ. கருத்துப்பேயேற - உள்ளத்தில் பேயேறினாற்போன்ற மயக்கம் உண்டாக. கழிபசி - மிக்கபசி. முத்தெருத்துப்பேய் : எருதும் பேயாயிற்றென வுணர்க. (கக.)

790. விடைவல னேந்தி வந்து

வெண்பிறை மலைந்து குலப்

படைவல னேந்தி மாய்ந்த

பதினொரு பேயைப் பாராய்.

இவர் ஏகாதச ருத்திரர்கள்.

(கக.)

791. ஓரிரு சுடரு மன்ன

யோகமே போகப் போகா

ஈரிரு மறையுந் தேடு

மெண்பெரும் பேயைப் பாராய்.

சந்திராகித்தரைப்போலும் யோகமாவது : இவர்களைப்போலே யிருக்கும் நாதவிந்துக்கள் ; அன்றியேயும் சாமயோகமென்பதொரு யோகமுண்டு. அஃது அட்டாங்கயோகம். அதனை யோகாஞ்ஞபத்திலும் சாங்கியயோக சாத்திரத்திலும் கண்டுகொள்க. இவர் தேவயோகிகள். இது மகாபாரதத்தினு முண்டு. வேதந்தேடுகையாவது அட்டவசுக்களாய்ச் சைவயோகிகளென்றும் ஆதாரதேவரென்றும் அட்டமகா சித்திகர்த்தாக்களென்றும் வேதஞ் சொன்னபடியுணர்க. எண்பெரும்பேய் - அட்டவசுக்கள். (கச)

792. ஆயுநூ லாயும் பண்டென்

றரும்பசி நோய்க்குத் தங்கள்

பேயுநூல் கேட்க நின்ற

மருத்துவப் பேயைப் பாராய்.

இவர்கள் அச்சுவினிகள்.

ஆயுநூல் - ஆயுர்வேதம். ஆய்தல் - ஆராய்தல். தங்கள்பேயுநூல் கேட்கநிற்பல் - தங்கள்பேயும் பசினோய்க்கு மருந்து கேட்க நிற்பல்.

(வி - கு.) ழு. ஆயும் : முற்று. அரும்பசி - தீர்த்தற்கரிய பசி. (கரு)

793. அணங்குநீ வணங்கா யாக

வன்றிகழ்ந் ததற்குத் தானே

வணங்கியே நன்று நிற்கு

மாமடிப் பேயைப் பாராய்.

இவன் தக்கன்.

(வி - கு.) ழு. அணங்குநீ வணங்காயாக அன்றிகழ்ந்தது : 299 - ஆம் தாழிசை உரையைப்பார்க்க. (கசு)

தேவி முவிவுதிர்ந்து அருளிச்செய்தல்

794. அவ்வகை யிறைவர் காட்ட

வமரர்மேன் முனிவு தீர்ந்து

மைவகை நெறிந்த கூந்தன்

மலைமக ளருளிச் செய்வாள்.

இதன் பொருளுணர்க.

(கஎ)

795. நின்முத லாகத் தோன்று

நெடியமான் முதலா வுள்ளோர்

என்முத லாக மாய்தற்

குறுவதெ னிறைவ வென்றே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) ழு. முதல் - காரணம். உறுவதென் - நிமித்தம் யாது. (கஅ)

796. தணிந்தரு ளிறைவ யானுந்
 தணிந்தன னென்று தாளிற்
 பணிந்தன ளிறைவி நிற்கப்
 பரனும்புன் முறுவல் செய்தே.
 இதன் பொருளுணர்க.

(கக)

சிவபெருமான் தக்கனுக்கு மோத்தைத்தலையருளல்

797. மிக்கன ¹பேசித் தம்மை
 வேள்வியி லிகழ்ச்சி செய்த
 தக்கனை முதிய ²மோத்தைத்
 தலைபெற வருளிச் செய்தே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. மோத்தை : ஆட்டுக்கிடாய் ; தக்க. 47.

(பி - ன்) 1 'சொல்லித்' 2 'மேடத்'

(உ௦)

தேவர்கட்கு உயிருமுடம்பும் அவர்கள் பதவிகளும் அருளல்

798. ஒழிந்தவா னவர்கட் கெல்லா
 முயிருந்தம் முடம்பு நல்கு
 அழிந்த¹வா னுலகுந் தங்கள்
²பதங்களு மளிப்பக் கொண்டே.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. பதங்கள் - பதவிகள். (பி - ன்) 1 'வானகமும்' 2 'கணங்
 களும்'

(உ௧)

தேவர்கள் வாழ்த்தி விடைபெற்றுச் செல்லுதல்

799. குலங்கொண்ட வமர ரெல்லாங்
 குனிசிலை வீரன் றன்னை
 வலங்கொண்டு விடையுங் கொண்டு
 போயினார் வாழ்த்தி வாழ்த்தி.

இதன் பொருளுணர்க.

(வி - கு.) மூ. குனிசிலைவீரனென்றது வீரபத்திரதேவரை.

(உ௨)

க௦.—களங்காட்டல் முற்றிற்று

கக. வாழ்த்து

800. இஞ்சியின் வல்லுரு மேறு ¹கிடந்த
வஞ்சியின் வாகை புனைந்தவன் வாழியே.

[இதில் தூலாசிரியர் தம்மையாதரித்து வந்த இராசராச சோழதேவரையும், மறையவரையும், திருமகள் கலைமகள் முதலியவர்களையும் வாழ்த்துகின்றார்.]

(வி - கு.) இஞ்சி - மதில். வஞ்சி - சேரர்கள் இராசதானி. வாகை - வெற்றிமாலை.

இதனால் சோழன் வஞ்சியைத் தாக்கிச் சேரனை வென்று வாகைகுடினென்பது பெறப்பட்டது. இந்த வெற்றிச்செயல், “உதயர்-இடப்புண்டபேரிஞ்சி வஞ்சியி லிட்ட, கடப்ப முதுமுரசுக் காணீர்” (இராசராச.) என்ற விடத்தும் கூறப்படுதல் அறியற்பாலது.

(பி - டி) 1 ‘கிடந்தென்’, ‘கிடந்தோன்’ (க)

801. வில்லவன் வில்லர்ம கோதை விடாதேவோர்
வல்லவன் ¹வல்ல பிரான்மகன் வாழியே.

(வி - கு.) ழு. வில்லவன் - சேரன். வில்லர் - வில்லீரர்கள். மகோதை: சேரராசதானியாகிய கொடுங்கோலனரின் பரியாயநாமம்; பெரிய. சேரமான். 4. வல்லபிரானென்றது இரண்டாங்குலோத்துங்க சோழனை. இத்தாழிசையிற் கூறப்பட்ட செய்தி, “மறிப்ப மறிந்துகு மல்லர ணப்பொறி வில்லர ணத்தினர்தாம் வஞ்சியை விட்டக லஞ்சிய கோதை மகோதை மதிர்க்கவம், பறிப்ப.....பெயரும்.....மன்னவர் மன்னவனே” (குறோத். பிஷ்ணத்.) என்பதிலும் கூறப்படுகிறது.

(பி - டி) 1 ‘வல்லபன் மானதன் வாழியே’ (உ)

802. குறுகு ¹முடுக்கு மிலங்கு பொலன்கொடி
மறுகு வகுத்த பிரான்மகன் வாழியே.

(வி - கு.) குறுகுமுடுக்கு - குறுகிய சிறுகெரு; மூலைக்கண் உள்ள சிறுகெருவுமாம். மறுகு - பெருந்தெரு. மறுகுவகுத்தது தில்லையிற்போலும். இரண்டாங்குலோத்துங்கசோழன் தில்லையில் மறுகு வகுத்தானென்பது, “திருவிதி யிரிரண்டுந் தேவர்கோன் மூதூர்ப், பெருவிதி நாணப்பெருக்கி” (குறோத். உலா.), “சூளிகையு மெத்தெருவுந் தோரணமும்.....குயிற்றி” (இராசராச.) என்பவற்றால் அறியப்படுகிறது. (பி - டி.) 1 ‘மடக்கென விலகு பொலன்கொடி’ (உ)

803. தென்னவர் ¹தென்மது ராபுரி சீறிய
மன்னவர் மன்னன் வரோதயன் வாழியே.

(வி - கு.) தென்னவர் - பாண்டியர். வரோதயன் - வர உதயன்; வரத்தால் உதித்தவன்.

இதனால் சோழன் மதுரைமேற் படையெடுத்துப் பாண்டியரை வென்றனென்பதறியப்படும். 805 - ஆம் தாழிசையிலும் இது கூறப்படும்.

(பி - டி) 1 ‘தம்மது’ (ச)

804. தில்லை வனங்கட வுள்செறி கற்பக

வல்ல வனம்பெற வந்தவன் வாழியே.

(வி - கு.) மூ. சிதம்பரம் திருக்கோயிலிற் பொன்னாலாகிய கற்பகதருக்களை அமைத்தானென்பது கருத்து; இங்ஙனமே இராசராசனுடைய முன்னேரும் திருச்சிற்றம்பலத் திருக்கோயிற் பணிசெய்கையில் பொற்கற்பகதருக்களை அமைத்தனரென்று தெரியவருகின்றது: “பைம்பொற் குழித்த பரிகல முதலால், செம்பொற் கற்பகத் தொடுபரிச் சின்னமும், அளவில்லாதன வொளிபெற வமைத்து” (விக்கிரமசோழதேவர் மெய்க்கீர்த்தி), “அற்பக லாக வனந்த சதகோடி, கற்பக சாதி கதிரகதுவ.....திகழ்வித்து” (குலோத். உளா.) (ரு)

805. ¹மீனவன் மீனவ ரேக விடுபடை

மானதன் மான பராயணன் வாழியே.

(வி - கு.) மீனவன் - பாண்டியன்; சோழன் பாண்டிய நாட்டையும் உடையவனாக இருந்ததுபற்றி, ‘மீனவன்’ என்றார். மானதன்: “மானதன் மூரிக் களிறு”, “மானதன் மெல்லென் கவரி”, “வயிரா கரமெறிந்த மானதன் கண்டன்” (இராசராச.) (பி - ன்) 1 ‘மீனதன்’ (சு)

806. ஆனிரை ¹தந்ததி லைம்மடி மும்மத

மானிரை தந்த பிரான்மகன் வாழியே.

(வி - கு.) மூ. மும்மதமான் - யானை.

ஆனிரை தந்ததும் மும்மத மானிரை தந்ததும் சிதம்பரம் திருக்கோயிற் குப் போலும். (பி - ன்) 1 ‘தந்தலைமும்மடி’ (எ)

807. பார்தரு வார்பெற மாறில் பசும்பொற்

தேர்தரு ¹மாபர கேசரி வாழியே.

(வி - கு.) பரகேசரி: சோழவரசர்கள் கொள்ளும் வம்சப்பட்டம். ராஜகேசரி, பரகேசரி என்ற இரண்டு பெயர்களும் மாறிமாறிச் சோழர்களாற் கொள்ளப்படுவன. அம்முறையே, இப்பரணியைப் பாடுவித்தோனாகிய இரண்டாம் இராசராசசோழன் பரகேசரி யென்னும் பட்டமுடையான்; இதனை, “கோ பரகேசரி பன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீராஜராஜ தேவர்க்கு” என்ற அவ்வரசன் மெய்க்கீர்த்திப் பகுதியாலும் அறியலாம்.

(பி - ன்) 1 ‘வானிருப தீபன் வாழியே’, ‘வார்நர கேசரி வாழியே’ (அ)

808. கூட மெடுத்த குளத்தொடு கோபுர

மாட மெடுத்த பிரான்மகன் வாழியே.

(வி - கு.) இதில் கூறப்பட்ட திருப்பணிகளெல்லாம் சிதம்பரத்திற் செய்யப்பட்டனவென்று, “நிகரில், எரிபொற் படர்பாறை யென்னலா யெங்கும், விரிபொற் நிருகுற்ற மின்னச் - சொரிபொற், கடாரம் பனிநீர் கவினிக் கனபொற், றடாகக்க ளாகித் ததும்ப”, “தலையின், மகரங்கொள் கோபுரமும் வான விமானச், சிகரங்க ளாகித் திகழ்” (குலோத். உளா.), “மாளிகையும் பிழகையு மாடமுங் கோபுரமும்.....குயிற்றி” (இராசராச.) என்பவற்றாலறியப்படும். (க)

809. கோயின்மு னேழ்நிலை ¹கொண்டதொர் கோபுர
வாயில் ²வகுத்த பிரான்மகன் வாழியே.

(வி - கு.) கோயிலென்றது சிதம்பரம் கோயிலே. இத்தாழிசையிற் கூறப்பட்ட செய்தி, “நிலையேழு கோபுரங்க ணேரே நெருங்கு, மலையேழு மென்ன வகுத்து” (குலோத். உளா.) என்புரியும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(பி - ம்) 1 ‘கொண்டொரு’ 2 ‘புகுந்த’ (க0)

810. ¹எண்டரு திக்குகின்ற றில்லையி னெல்லையின்
மண்டபம் வைத்த பிரான்மகன் வாழியே.

(வி - கு.) இத்தாழிசையால் தில்லையின் எல்லையில் இரண்டாம்குலோத் துங்கன் மண்டபங்கள் கட்டினான் என்று தெரிகிறது.

எல்லையின் மண்டபம் - எல்லையினிடத்தே மண்டபம்; எல்லையில்லாத மண்டபமென்னலுமாம்; இராசராச சோழனுளாவில் இரண்டாம் குலோத் துங்கனைப் பற்றிக் கூறும்பகுதியில், “சிற்றம்பலமும் திருப்பெரும்பே ரம்பலமும், மற்றும் பலபல மண்டபமும்.....குயிற்றி” எனக் கூறப்பட்டிருப்பதும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

(பி - ம்) 1 ‘எண்டிசை தொக்கன தில்லையின்’, ‘எண்டருகத்தினிற்றில் லையின்’ (கக)

811. இறையவ னிராச புரந்தர ¹னேத்தும்
மறையவர் வாழி ²மகத்தவர் வாழியே.

(வி - கு.) மகத்தவர் - யாகம் புரிபவர்கள்.

(பி - ம்) 1 ‘னேழ்புவி’ 2 ‘சுராசுரர்’, ‘சுராதியர்’, ‘மாடகத்தவர்’ (க2)

வேறு

812. வாழிய மண்டல மால்வரை
வாழி குடக்கோழி மாநகர்
வாழிய வற்றாத காவிரி
வாழி வரராச ராசனே.

(வி - கு.) மண்டல மால்வரை - சக்கரவாளகிரி. குடக்கோழி - மேற்கேயுள்ள உறைபூர்; உறைபூர் சோழ அரசர்களின் இராசதானிகளில் ஒன்றாகையால் அதனை இங்கே வாழ்த்தினர்; “கோழிக்குங் கோமானே” (விக்கிரமசோழன் உளா), “கோழித் திருநகரக் கொற்றவற்கு வெற்றிப்போர், ஆழித் திருக்கையபயற்கு” (குலோத். உளா), “உறந்தை பிரான்” (குலோத். பிங்ளத்.) வற்றாத காவிரி: “மழையாத பொன்னி” (விக்கிரம.); “வற்றாத பொன்னிநதி” (குலோத். பிங்ளத்.), “வான்பொய்ப்பி னுந் தான்பொய்யா, மலைத்தலைய கடற்காவிரி” (பட்டினப். 5 - 6), “அலங்குகதிர்க்கனலி நூல்வயிற் றேன்றினும், இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு, மந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்ட” (புறநா. 35 : 6-8), “கரிய வன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்.....காவிரிப் புதரீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை” (சிலப். 10 : 102 - 8), “கோணிலை திரிந்து கோடை நீடினுந், தானிலை திரியாத் தண்டமிழ்ப்

பாவை ", " தவாரீர்க் காவிரிப் பாவை " (மணி. பதிகம், 24 - 5 ; 3 : 55),
 " காவிரி யென்னத் தப்பாக் கருணையான் " (வி. பா. அருச்சுனன்மவநிலை.
 24.) வரராசராசன் : " வரராச ராசன் கை வாளென்ன வந்தே " (தக்க. 549.)
 (கக)

வேறு

813. ஆக்கம் பெருக்கு மடந்தை வாழியே

ஆற்றங் கரைச்சொற் கிழத்தி வாழியே
 கோக்குந் தமிழ்க்கொத் தனைத்தும் வாழியே
 கூத்தன் கவிச்சக்ர வர்த்தி வாழியே.

(வி - கு.) ஆக்கம்பெருக்குமடந்தை - திருமகள். ஆற்றங்கரைச் சொற்கிழத்தி - கூத்தனாரில் அரிசிலாற்றங்கரையில் கோயில்கொண்டிருக்கும் கலைமகள். இக்கூத்தனார் சோழ அரசனால் ஒட்டக்கூத்தருக்கு முற்றாட்டாகக் கொடுக்கப்பட்டதென்பர். கூத்தன் - ஒட்டக்கூத்தர். (கச)

814. வாழி தமிழ்ச்சொற் ¹மெரிந்த நூற்றுறை

வாழி தமிழ்க்கொத் தனைத்து ²மார்க்கமும்
 வாழி திசைக்கப் புறத்து நாற்கவி
 வாழி கவிச்சக்ர வர்த்தி கூத்தனே.

(வி - கு.) தமிழ்க்கொத்து - தமிழ்தூற்றெழுதி; " தமிழ்க் கொத்தினாலே, நிறைவுற நடத்துதற்கு ", " செழுந்தமிழ்க்கொத் தறிவிக்க வல்லாரிலை " (திருவா. கடவுள். 17, 18 : 7.) அனைத்து மார்க்கமும் - எல்லா நெறிகளும்; கௌட நெறி முதலியன; நாற்கவி - தமிழ்க்குரிய நாற்கவிகளாகிய வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்பன; ஆசுகவி முதலியனவுமாம்.

(பி - டி) 1 'மெரிந்ததொன்னுற்றுறை', 'றெடுத்ததூற்றிசை' 2 'நூற்று வர்' (கடு)

கக.—வாழ்த்து முற்றிற்று

தக்கயாகப்பரணி மூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன

உ

சீர்குரோ தனவருடம் புரட்டாசி முதற்றேதித்
 திங்க டன்னிற்

காருவவுஞ் சீகாழிச் சிதம்பரநா தம்முனிவன்

கருணை யாலே

பார்புகமுந் தெட்சயா கப்பரணி தனைமுகித்திப்

பதியி னன்றும்

ஏர்பெறுந்தா ழிசைகளையு முரைதனையும் பெரியதம்பி

யெழுதி னானே.

[இச்செய்யுள், தக்கயாகப்பரணி மூலமும் உரையும் உள்ள ஏட்டுச் சுருதியின் இறுதியில் எழுதப்பட்டிருந்தது.]

இதிற்குறிப்பிட்ட தேதிக்குச் சரியான இங்கிலீஷ் தேதி கி. பி. 1745-ஆம்ஆஸ் ஸெப்டம்பர்மீ 2-ஆம் தேதி ஆகும்.

சிதம்பரநாத முனிவர் ; இராமநாதம் பாடிய சீகாழி அருளுதல கவிராய ருடன் கற்றவர் ; இவர் மந்திரசித்தியும் சிறந்த தமிழ்ப்புலமையும் புகழும் வாய்ந்தவர். இவர்மீது பாடப்பட்ட சில அரிய செய்யுட்கள் சீகாழியிலும் அதைச்சார்ந்த இடங்களிலும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

உ

மூலமட்டும் உள்ள ஏட்டுச்சுவடிகளில் அதிகமாகக் காணப்பட்ட தாழிசைகள்

1. அருண்ஞான குருபீட மடிவாழி யடியார்க
ளடிவாழியென்
இருளான பழிமாற விகலான வழிமாற
விசைவாழியே.

இது கடவுள் வாழ்த்தில் எட்டார் தாழிசையின் பின்பு காணப் பட்டது.

2. எரிபுக் கனவே டிறைவன் சடையிற்
பிறையொத் தனவை கையிலீட் டனவும்
கிரிபுக் கனவக் கிரிகு முருவி
கிழியாத ¹கடங்கள் கிழித்தறவே.

இது 211-ஆம் தாழிசையின்பின் காணப்பட்டது.

(கு - பு) கடங்கள் - மலைச்சார்புகள்.

(பி - ம) 1 'ககங்கள்'

3. குடந்தையம் பதியிற் கோதிலாப் பெரிய
மடந்தனில் வாழ்வீர மயேச்சுரர் வாழியே.

இது வாழ்த்தில் 811-ஆம் தாழிசைக்குப் பின் காணப்பட்டது.

(கு - பு) பெரியமடம் - கும்பகோணத்தில் ஸ்ரீமகாமக தீர்த்தத்தின் வட கரையிலுள்ள வீரசைவமடம்.

4. மலையாழி கடந்த பெரும்புகழ்
¹மகட்காயவன் வஞ்சியன் ²மனுமுறை
தலையாழி கடந்த பெருந்தகை
தவிராத புரந்தரன் வாழியே.

இது வாழ்த்தின் இறுதியிற் காணப்பட்டது.

(கு - பு) மலையாழிகடந்த பெரும்புகழ் மகட்காயவன் - மலைகளையும்
கடல்களையும் கடந்துபரவிய பெரிய புகழாகிய மங்கைக்கு ஏற்றவன்.

(பி - ங்) 1 'மகட்காவலன்' 2 'மனுரீதி'

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னெடுங் காலம் பணிசெய்து பழையோர்
தாம்பல ரேம்பலித் திருக்க
என்னெடுங் கோயி னெஞ்சவீற் றிருந்த
வெளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன்
மின்னெடும் புருவத் திளமயி லனையார்
விலங்கல்செய் நாடக சாலை
யின்னடம் பயிலு மிஞ்சிசூழ் தஞ்சை
யிராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா ; தஞ்சை இராசராசேச்சரம்.)

விரபத்திரதேவர் துதி

“ஆளு டைத்தனி யாதியை நீத்தொரு
வேள்வி முற்ற விரும்பிய தக்கனோர்
நீள்சி ரத்தை நிலத்திடை வீட்டிய
வாள்ப டைத்த மதலையைப் போற்றுவாம்.”

(திருச்செந்தூர்ப் புராணம்.)

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

எண் - தாழிசை எண்

அகத்தியனைத்	489	அரனுமேனையிமை	28	ஆழிமால்வரை	384
அகலிடந்தொழு	354	அரிகட்குவைத்த	463	ஆளியேறி	613
அகவனச	92	அரிசெய்நாட்ட	278	ஆனிரைதந்ததி	806
அகைமத்தத்	98	அரிதனிதுயின்ற	146	இக்கணங்கள்	136
அங்கண் வாசவம்	471	அரிதின்றுபோ	558	இகலுரிசிசர	164
அங்கனையகி	666	அரியவீழ்ந்த	679	இகற்றருமர்	490
அங்கனாரணர்	402	அருக்ககனப்பரப்பு	474	இசையனபிலங்க	147
அங்கிகண் மூவரு	690	அருகுதசையருகு	37	இஞ்சியின்வல்	800
அங்குரின்றேவல்	782	அருண்ணான, அதிகப்.1		இடிப்பெரும்படை	656
அங்ககண்முளரி	86	அருந்து மாழியி	680	இடிபொரும	433
அசலமேயனைய	735	அலகின் மரகத	41	இடியிருந்தகட்	353
அசம்பு தூர்வாழி	232	அலங்கற்பணைத்	541	இடியிருப்பத	413
அஞ்சலென்று	244	அலங்கையிற் படை	259	இதுதிருமலை	309
அடப்படப்பொரு	535	அலம் வந்தன	321	இதுபகுவாய்த்து	769
அடவிமுற்றும்	385	அலரோடளி	312	இந்த்ரமுராரிக	691
அடவியாகிவரு	432	அலேகொன்று	549	இந்தனாடவி	329
அடிக்கவடிக்க	770	அவ்வகையிறை	794	இந்திராதியரு	94
அடிச்சுட்டு	119	அழித்தமதிக்	482	இந்துகாந்தக்	357
அடியடையப்பறித்	439	அழிந்தனகம்	731	இப்படிக்கழுத்	771
அடுத்தகுலப்	492	அழிவந்த வேதத்	775	இப்படிப்பட்ட	618
அடையப்பில	311	அழுந்தின குலகிரி	525	இப்படையோடு	434
அடையமோகினிகள்	87	அழைத்த வானவர்	248	இப்பரிசுவேள்வி	287
அடையவரியன	39	அழைத்தில	290	இரவிகன்பல்லு	732
அடையவெந்தன	579	அளக முகிலிரு	42	இரவையிரு	105
அடையாளமுளரி	95	அற்றவில்லின்	347	இரிந்ததப்புற	572
அண்டர்பொன்	760	அற்றனவெழிலி	522	இருந்தலையிலை	747
அண்டர்யாவரு	663	அறந்தவாமலயப்	233	இருபக்கத்	101
அணங்குநீவணங்	793	அறுமறும்பிரமர்	712	இருவருதயமு	165
அதரசோதி	110	அன்றுவானவ	333	இருவிசம்பு	133
அந்திச்சேயொளி	281	அனகபூமி	104	இருவையிரு	105
அந்திப்போதனையா	315	அனிகமாய்வரு	586	இருள்கடற்கடை	499
அப்படியபொதொரு	153	ஆக்கம்பெருக்கு	813	இரைத்தகூட்பசி	242
அப்புளித்தயிர்க்	391	ஆடாவிழியினை	562	இரையாசையால்	302
அப்பெரும்பழைய	139	ஆடுவனதோகை	114	இவ்வாவிடி	317
அப்பெரும்புரவி	275	ஆதிச்செழியற்	217	இவ்வாறுரைத்	305
அப்பெரும்புனலி	722	ஆதிநான்முக	261	இழந்தவாள்விழி	766
அமுதில் வந்த	664	ஆபுதூலாயும்	792	இழைப்பாயிழைப்	296
அமையகிற்கு	634	ஆர்வமானாநா	500	இற்றைநாளமரர்	737
அமையேபோயின்ன	564	ஆலமொன்று	650	இறகுதியவுயிர்	648
அயாணடையாழ்ந்தி	151	ஆலியுக்கடி	184	இறுதியினெரிந்து	143
அயின்றன	529	ஆலிவெந்து	176	இறைவனிராச	811
அரக்கமுரத்	489	ஆவயுருந்த	435	இறைவாழி	9
அரகனவந்த	745	ஆழபெட்டுங்கொ	574	இன்னவாறமரர்	727
அரவினமளி	166	ஆழிமாயன்	647	இனத்தமரர்	488

நடுபடுமிறை	61	எயிறூரவாயார	557	ஏனையோரிருந்	349
நரல்குளமுளி	58	எயிறிரண்டருகு	420	ஐயர்வேணி	676
நருமதியுமென	21	எயிறிரண்டுத்	125	ஒருகூன்மிசை	216
நீக்குநின்றன	668	எயிறிழந்து	765	ஒருதோகை	5
உருநச்சுத்	99	எயிறுவெட்டுவன	411	ஒரு நீயொரு	201
உடுத்தநேமிகிரி	422	எரிகக்குமுக்க	461	ஒருவருக்குடைய	778
உதிர்வனவெழிலி	523	எரிகலனிமைக்கு	751	ஒருவரும்பொரு	177
உந்தியின்றமுருந்தன்	757	எரிபுக்கன அதிகப்.	2	ஒருவரேயகில	423
உம்பராளுமம	17	எரியாதன	202	ஒழிந்தவானவர்	798
உம்பரும்பெரும்	473	எருதோடு	8	ஒற்றைத்தலை	223
உம்பருமேனை	441	எருவையும்பருந்து	748	ஒடியோடிவீழ்	345
உய்யலாமென	669	எல்லைநாயக	246	ஒடுகின்றதனை	243
உய்யாவுணரா	196	எல்லைநான்மறை	120	ஒடுநான்கு	274
உயிர்ப்பவர்க்கு	674	எழாதவாறு	364	ஒதமும்பொருப்பு	367
உயிர்ப்பெரும்பசி	390	எழுங்கடற்பகைப்	124	ஒதமேவ	659
உராகக்கண காப்பு		எழுமல்கொல்லு	170	ஓமகூடகிரி	419
உரியபல்வண்ட	148	எள்ளிவாய்மடங்	746	ஓரிருகடரும்	791
உருகுஞ்சுர	13	எளிதளித்தன	159	ஓரெயிற்றினும்	399
உருகுவாருயி	32	எளிவராமிர்த	35	ஓலக்கடனெருப்	81
உலகபாடமனு	27	எளிவருங்கொழு	26	ஓங்கைமாநதி	247
உலகிற்பெரிய	224	எறிப்பவெறி	163	கச்சியிற்சுர	625
உலகுமுழியுங்	337	எறிபடைவல்ல	168	கச்சைக்கிரி	180
உலகுவகுப்பா	596	எறியலோவி	108	கட்டரணம்	237
உலருமுதுமர	38	என்கண்ணினி	454	கட்டிக்குறங்கைக்	540
உலரெலும்பொ	127	என்றலுமுகிழ்த்த	291	கட்டுக்கொள்	555
உழைக்கும்பண்	677	என்றூரவ	192	கடநாகத்	149
உவரிப்பருமுத்த	181	என்றிறைவி	222	கடலாழி	6
ஊத்தைத்தலைநீத்	47	என்றுகொண்	759	கடவுணீலி	359
ஊழித்தீயுவர்	673	என்றுபேயடைய	241	கடன்முகந்து	239
ஊழியேறுகட	428	என்றுபோது	702	கடித்துமென்று	363
ஓக்கவந்தமு	614	என்றுபோயதி	179	கடையபின்ற	240
எங்குமுலகு	701	என்றுமாநிர	271	கடையிற்கையெரி	270
எங்கைமீரே	298	என்றுமேருதர	725	கடையுங்கடையுங்	514
எங்கனேயிறைவ	425	என்றென்று	322	கண்டமலைவன	63
எட்டநிற்கி	681	என்னக்கடி	204	கதக்களிறெட்டும்	756
எடுமடாநமக்	508	என்னக்களி	188	கதுப்பிறக்கழுக்	129
எண்கூடவ	452	என்னமாமியென்	504	கமலத்தோன்	755
எண்டருதிக்கினி	810	என்னுஞ்சமண்	211	கரங்கொல்லறிகள்	417
எண்ணுதற்கரிய	728	எனக்குமெவற்றகு	301	கரந்தபாகும்	327
எத்திசையானை	736	ஏயேயிமவான்	194	கரியைத்தொகுத்து	465
எந்தைபுரி	288	ஏழுமானையும்	495	கருடரியக்கர்	445
எப்பயறுமெக்	229	ஏறிச்செழியற்	189	கருத்துப்பேயேற	789
எப்புத்தரொ	195	ஏறியதாமிவை	263	கருகிறங்கொ	132
எப்புத்தேனும்	585	ஏறுகளிறென	251	கருப்புச்சாற்றுக்	391
எம்படைப்புத்	299	ஏறுதூக்கு	583	கலகக்கனற்கொடி	457
எம்பாடப்புரவி	709	ஏறுநாலுதிக்க	375	கலகமாரன்	25
எம்மின்னுயி	455	ஏறுமேறு	607	கலத்தமிர்தப்	479
எமது மலையிறை	43	ஏனமெய்தன	630	கவனமாவொ	103

கவனமுவப்பன	264	குறிக்குமெக்	128	சலத்தரசைக்	491
கழுவைப்புக்	97	குறுகுமுடுக்கும்	802	சாகினிகணமு	753
கனத்தகளக்	481	குனித்தகளத்	485	சாதித்தழலாமுத்	696
கனமுங்கனமுங்	513	கூடமெடுத்த	808	சாய்வதின்மை	426
கனலிற்புகுமே	212	கூடநாயகக்	349	சாயைமேற்	785
கனலெங்கன	209	கூருக்குதற்கு	225	சாஸ்துவன	117
கூடுகொண்ட	655	கூறுமேகக்	682	சாலத்தீயி	578
கூடுபோரு	622	கூடுவீர்கேடு	199	சிகரக்குலக்கிரி	456
காத்தவாமை	341	கூள்பற்றியமண்	207	சிக்கமுங் கற்கியுஞ்	719
காதலனைவிட்	293	கூந்நாகமே	543	சிறைவது சூழ்வரு	526
காதிம்கனக	208	கைவழிக்குலப்	382	சிரந்தெரிந்தன	51
காதுமேயிறைவி	55	கைவைக்கவு	11	சிரமுஞ் சிரமுன்	512
காந்தபூன	584	கோக்கொழுங்கு	93	சீர்குரோதன,	
காய்ந்திரண்டு	683	கொட்டலூத	638	இறுதிப் பாட்டு	
கார்கிழித்தமரர்	361	கொடுத்ததன்	754	சீறிய சினத்தீ	620
கார்மலையச்	228	கொடும்புரிசை	118	கூடர் கிளைத்தனைய	400
கார்முகக்குமிர	429	கொண்டகோடி	409	சூடுகின் மறருங்கிரு	197
காரடங்கியன	407	கொண்டகோல	424	சுத்தஞானபோதர்	468
காரிற்றுனி	694	கொண்டசூலவேல்	346	சுமக்குநாகம	729
கால்கொளுத்து	582	கொண்டதிருக்	595	சுமப்பனதிக்	486
கால்பிடித்து	627	கொண்டல்கோ	388	சுருதியுந்தவி	742
காலெழுந்த	403	கொண்டுவாபொர	724	சுரும்பூதவிழும்	450
காலேகுழ்	279	கொதித்துவணக்	478	சுவடுகொண்ட	70
காலெநெற்றி	334	கொம்பிரண்டு	716	சுழல்வட்ட	96
காவியண்ண	380	கொம்மைமுலை	351	சூடவென்று	639
காற்றையேவ	661	கொள்ளைநிப்புகுங்	340	சூடுமஞ்சன	332
கானநாடி	80	கொன்றதன்றிமை	616	சூரியர்கள்	78
கிரியுங்கிரியுங்	518	கொன்றுபின்னை	220	சூரொடும்பொர	231
கீழுமேழுநிலை	137	கோகணகனாள்	167	சூலமோபுவ	632
குஞ்சிவேர்பறித்த	372	கோயின்புனேழ்	809	சூழமின்னொளி	88
குடத்தெடுத்தநல்	362	கோலந்தரு	451	சூந்தாமரையோ	698
குடந்தை அதிகப்.	3	கோழியான்மயி	150	செம்பொடிப்புரத்	496
குடர்முடி	743	கோனம்மோதரங்	606	செய்தவேள்விவா	344
குடரட்டத்தொரு	100	சக்கரக்கிரியு	398	செய்யகைத்திரு	623
குடையுக்குடையுங்	520	சக்கரப்படை	649	செயிர்த்துதரத்	476
குமிழ்க்குங்குவட்	539	சக்ரபாணியுட	472	செருத்தந்தரித்	776
குமுதப்பரப்பு	460	சக்ரமாய்ச்சென்று	611	செருமுடிசுரேச	734
குரத்தூரங்க	256	சங்கமெங்கள்	714	செல்லவிலங்கு	360
குருதியூற்றி	685	சங்குநேமி	415	சென்மெட்டு	546
குலங்கொண்ட	799	சங்கும்பொலன்	552	சேத்தனதூர்தி	750
குலநேமி	2	சங்கெடுத்து	381	சேயகண்கனன்	644
குலப்பரவைப்	493	சட்டத்தென்	684	சேயமாதிரத்	502
குலவெண்பணி	449	சடைகொல்வெம்	636	சேவக முராரிகள்	79
குழம்படிமேம்	226	சதகோடி	3	சேனை யெல்லா	573
குழைத்தனை	206	சதுமுகன் முடிந்த	142	சோம்பலசொல்லி	444
குளிப்பாரில	320	சதுராணனவெள்ள	695	சோதிநேமியும்	254
குறிக்குமிரு	158	சதுராணனுஞ்	183	சோரிக்கடற்சாடி	544
		சந்திராதிக	706	சோற்றுப்பாவக	577

ஞாயில் கொண்ட	172	திறத்துமலைத்	282	நெளியுமகர	36
ஞால நேமிதிரை	707	தீக்குப்பிறந்தவில்	304	நேமியங்கிரி	705
நக்கன் யாகசாலை	470	தீபையேவச்	660	நேரியன்பதா	156
தகட்டுமுடிப்	483	தீவாய்வயிற்றின்	548	பங்கன கலத்	292
தடஞ்செயேகா	580	துளிபடுகடா	740	படப்படப்பெரு	645
தடந்தொறும்	378	துற்றெழுந்தபே	369	படப்படப்பொடி	64
தடிந்ததுரக	162	தெம்முன்சென்று	221	படப்படவயனு	619
தடுத்தகுலப்	484	தென்னவர் தென்	803	படம்பெரு	412
தண்டுதொள்வளை	713	தேர்த்தட்டா	671	படர்ந்தபாரமே	374
தண்டுழாய்மார்பர்	703	தேரில்லைகரி நிலை	559	படியடி யெறிந்து	144
தண்ணு மதியக்	191	தேனிணரலங்க	741	படைக்குந்திரி	316
தணிந்தருளிறைவ	796	தொக்கமேக	466	படைத்துவிட்ட	592
தந்தடி தின்னனர்	561	தொழின்பிழை	459	படை விடாவிசும்	352
தந்தையார் தாயார்	300	தொலுந்தோலுந்	516	பண்டுமான்மகன்	672
தம்பூதராதி	547	தொளுந்தோளுந்	517	பத்துத்தலை	697
தம்பொன்மகுட	700	நக்கோடிபலகோடி	4	பதங்கர்வெங்	608
தம்மைமாய்க்குந்	675	நகுநகுங்கடவு	90	பார்த்தாண்படை	560
தமரதுபுராதார	107	நச்சுக்கண்	83	பரவுவன	113
தரங்கநிரைத்தன	265	நடுவேவரு	314	பருதிபடப்	442
தரவரும்புடவி	89	நதிக்குப்போத	280	பலவெற்பெடுத்த	458
தருமனேளியோடி	497	நதிகளேழினு	397	பவனப் போர்	269
தரையையகழ்ந்து	438	நாணீரறியீ	193	பள்ளிக்குன்று	536
தலையரிந்துவிடு	91	நாமராசியை	501	பள்ளி வெற்றி	371
தலையுந்தலையுந்	519	நாவிமான	34	பள்ளிவேலை	54
தழைவர்க்கக்	102	நிகரவேறு	106	பறிந்தன வடவி	527
தன்னகத்தங்கி	786	நிரையேறிய	318	பாக்கனகக்குழை	74
தண்ணையிகழ்	294	நிலத்தினும்பல	427	பாடியும் பணிந்	19
தனித்தனிவயிறு	738	நிலத்தையேவ	658	பாதியிற்பிலந்	123
தனித்ததுரக	475	நிழற்கடவுட்	487	பாபதண்டிதன்	505
நாங்குகைக்குரிய	739	நின்றுதலாக	795	பார்த்துவார்	807
தாமவில்லு	23	நின்றலைப்பன	763	பாரப்பனை	430
தாய்தந்தையென	324	நின்றவில்லி	704	பாரிடக்குலங்க	373
தார்மார்ப	10	நின்றவீரனை	335	பாரெழுந்தகி	720
தாராகவண்டஞ்	772	நின்றூறின்று	718	பால்வறந்து	49
தாருந்தாருந்	515	நின்றன்ற கன்றவிடை	85	பாலெழுங்கொல்	377
தாழியிற்பிணங்க	376	நீடியவெண்டிசை	773	பாலைதாழமுது	68
தீங்கடண்மையிற்	581	நீர் கலக்கி	383	பாவகாதி	249
திங்கண் மண்டிலம்	637	நீர்வந்து	200	பாவகாரப்	591
திங்கள்வெண்	250	நீரின்றியேசென்	553	பாவிமார்சிறு	245
திரண்டகலை	157	நீரோடு நெருப்பிவை	210	பாழிவாய்மதி	658
திரண்டபூத	336	நீலமுண்ட	762	பாற்கடற்படு	665
திரண்டுவந்த	284	நீலவரை நிரைகள்	57	பானிலாவை	605
திருக்கொண்மார்	343	நுங்கன்கூறு	604	நிடித்தவில்லி	631
திருடனிற்கிர	612	நுதிக்கோடு	75	நிடிப்பிடித்து	386
திருமடத்தேரி	173	நெடுங்குன் மேழு	48	நிணங்குகுங்க	50
திரையைத்தோய்	268	நெடுநிலமளந்து	780	நிணப்பறை	53
தில்லைவனங்கட	804	நெய்யிழந்தது	767	நித்தவானவ	568
திறத்தவுணக்	477	நெரிந்தன மாசுண	524	நிரட்டனையே	774

பிரமற்குமம்மனை	77	பொய்த்தேரணி	599	மாக்கணங்கொள்	534
பிரமனை ப்பண்டு	752	பொய்நின்ற	603	மாகசந்த்ரமண்	338
பின்னோகொண்ட	174	பொய்ப்பருந்து	507	மாகமேயனைய	421
பின்வருஞ்சுட	642	பொய்யாயுத	602	மாகமேவரு	628
பின்னையும்பிதா	567	பொய்யாளியி	598	மாகலக்கழுவர்	531
பின்னோர்பெறுங்	295	பொய்யானையு	597	மாணெண்ணெரு	621
புக்ககூத	509	பொய்வந்த	601	மாமான்மரபிற்	187
புக்கவேழம்	571	பொய்வாரி	600	மாய்குடிக்கு	768
புக்காவுதிகள்	46	பொருதரங்க	699	மாயாவன்சங்கு	758
புக்குப்பெருமா	323	பொருமம்பு	715	மாயிரநேமி	440
புங்கப்படை	82	பொற்பங்கனலிற்	213	மாயிரும்பயோத்தி	154
புங்கவாளி	317	பொற்பூதறக்	538	மாயோன்விடும்	711
புடைக்கால	542	பொறைசூழ்வரை	185	மாலேநாக	510
புத்தர்டோதி	404	பொன்முக	781	மாறில்பேரொளி	626
புயல்வாழ	1	போகையேயென	641	மாறினமடுத்த	749
புரக்குமற்புதத்	130	போயபேரொளி	22	மாறுகூர்வட	689
புரங்கொலம்பு	629	போர்ப்பன	112	மிக்கள்ளங்கறி	230
புரண்டுபோத	122	போர்த்தேரிவுளி	565	மிக்கனபேசி	797
புரண்டுமின்னு	643	போழுமின்னின்	353	மிசைபெருது	135
புற்றினின்றெழு	52	மக்காணுமக்கம்ம	556	மிசையகன்று	29
புறச்சோலை	65	மகரவாரிதி	30	மிடையப்போய்	234
புனலன்மேனிரி	710	மஞ்சுநவேவ	554	மின்போல்வர	84
புனைந்துவந்த	633	மட்பெரும்பழ	395	மின்வெள்ளி	550
பூதநாயகர்	138	மடிந்தனருவலய	621	மீதுபோந்தி	257
பூதநெற்றியிற்	348	மண்டலமடியிட	692	மீதெடுத்தினை	69
பூதம்யாவையு	356	மண்ணாவுடம்பு	219	மினவன்	805
பூதமலகிலன்	59	மண்ணிற்செந்தீ	389	முகடுகார்ந்து	437
பூதமும்பழைய	406	மண்ணுநீபுனலு	717	முகடு விண்ட	276
பூதமைந்து	723	மண்முழுவது	313	முகரவாயன்	686
பூமிவட்டமும்	615	மதிதுரந்து	131	முடிதுமென	40
பூவைந்தாலும்	71	மதியுமன்றொரு	331	முடியிட்டு	464
பெயர்த்ததோரடி	283	மதுபைவார்	443	முடுகியபுறம்பு	140
பெருகுவெந்தன	589	மந்தமேசில	33	முடைகமழ்ந்து	565
பெருத்தனவமரர்	528	மயிலாயிறுக்கி	44	முடையமூங்	566
பேதைமணந்த	436	மரகதமேயென	262	முதியவான	358
பேயிரங்க	764	மருக்கணங்க	253	முழங்கின	530
பேர்த்துநின்ற	365	மலைகள்வாரியன	410	முற்றுமேரு	469
பைத்தசோதி	467	மலைகளுண்மறு	730	முன்றிற்கிடந்த	777
பைத்தபூணு	330	மலையொண்டெழு	205	முன்ன முன்ன	590
பைத்தூரகங்கள்	267	மலைதருவான	72	முன்னரம்பினு	610
பொக்கந்தவிர்	693	மலைப்பிடித்த	370	முனிவரு மாழி	446
பொங்கக்களிறீ	551	மலைமருப்பெறி	657	முலராயவரின்	16
பொங்கமளிப்	73	மலையாழி அதிகப்.	4	முத்துவேலை	653
பொங்கலங்கல்	277	முழவிற்பாற்கடன்	273	முடியடங்க	576
பொங்குகிரிபுரம்	161	முழைத்தகொன்ற	339	மேகத்தொரு	182
பொதியில்வாழ்	624	முழையெனவுகங்கள்	145	மேகவேள்ள	652
பொய்க்கடற்புறத்	392	முறவைத்தனித்	462	மேல்விசும்பு	721
பொய்கைசூழ்	171	மண்காதலி	186	மேலாழியார்	545

மேலுங்கீழு	569	வளைந்துவந்தன	654	விரைந்திருந்து	238
மேனிற்பன	310	வளையுமாழியு	651	வில்வன்வில்லர்	801
மேனின்ற	214	வற்றியேயுடம்பி	235	வில்வனை	236
மெந்தரான	260	வறுமையெவன்	447	வில்ங்குலேழிற்	272
மைந்துகூர்நில	761	வனமலரோ	115	வில்ங்குனரிலர்	178
மையலான்மிகுந்	503	வாசவன்றச	635	விவித்தமுத்தழன்	506
மையவாயருகு	24	வாயுவேயாய	787	விழுவிடுங்கிரி	418
மோகமோகினிகள்	593	வாயெழுப்புகைந்து	121	விழித்ததில்லை	326
யந்திரங்கள்	175	வாராபிவ	215	விழிவழிகருணைப்	308
யாகநாயக	789	வாரிசாலையனு	67	விழந்தநார	511
யாம்பாது	198	வாரியுண்டு	134	விழும்விழஞ்சிலா	416
யாமினியுண்ணுங்	744	வாருஞ்சடாடவி	76	விறசாரு	306
யாமுமிமையவர்	60	வாலெடுத்து	387	விழந்தவேழங்கள்	575
யாயுள்கொடியேற்	297	வாழிதமிழ்ச்சொற்	814	வெங்கோலவர்	15
யாவர்தேவரிவர்	20	வாழியமண்டல	812	வெம்புகருநடர்	62
யாவரும்பரவு	18	வாளும்கிலும்	285	வெம்புதானவர்	678
யானான்பதி	448	வான்வந்த	303	வெம்மையேபுரி	368
யானையாளி	594	வானவர்பல்லு	733	வெய்யனசெக்கர்	266
யானையான	401	வானுமின்றி	408	வெல்லும்பொரு	12
யூதநாயக	609	வானேறுருமென	453	வெள்ளிக்குலக்	537
யோகமுதலிறைவி	56	வானையேவ	662	வெள்ளிவாய்மதி	532
வகுத்துச்சேனை	670	வீசும்கினுநிலத்	784	வெளிபடப்பட	431
வச்சிரப்படை	657	விட்டகார்முகி	253	வெற்பநேக	66
வட்டமொத்தன	160	விட்டகுலகிரி	414	வேட்டுத்தீவர	588
வடபகேரி	31	விட்டதேரெலா	570	வேதங்கவர்	319
வடியவாங்கி	393	விட்டபாகம்	328	வேதப்பகைவர்	218
வந்தவந்த	342	விட்டவூர்தி	640	வேமேடுடை	203
வயங்களிற்புற	126	விடுபுகை	783	வேய்திரைக்கடல்	255
வயங்குஞ்சுழை	116	விடைவலனேந்தி	790	வேல்போனிறை	14
வயங்குமீருரு	286	விண்ணவர்கண்	289	வேலின்மாய	396
வருகதை	169	விண்ணில்வந்த	405	வேலெடுத்திலர்	325
வருதரைக்குன்று	366	விண்ணிற்பகலூர்	45	வேலெநின்றெழா	155
வருதியென்றுபே	498	விண்மருங்கமரர்	252	வேலையாயர்க்கர்	379
வருவானொரு	190	விதிநன்கமைத்து	307	வேவினுள்வயின்	494
வலையவாளரா	111	விதைக்குமப்பகழி	726	வேற்றுக்கோட்டி	667
வழிபுறீறு	109	விரவிவள்ளியிற்	533	வேறநேகவித	708
வழுவேறு	7	விரிகடல்கொளுந்	141	வையமுண்டுதனி	646
வளரிளங்கொங்கை	788	விரிமுகக்கட	587	வையமுண்டுனேங்	227

விளங்கா மேற்கோளகராதி

(எண் - தாழிசை எண்)

அல்லது கிளப்பின்	...	577
ஊத்தைத்துருத்தி	...	47
ஊராளி	...	403
ஏனையிரண்டு	...	579
குறிப்பினறிநவும்	...	10
சூறைக்காற்றின்	...	64
தமரத்னவாடை	...	459
நேர்கட்டிசெந்தே	...	112
பொன்னெடுமலையைப்	...	645
முத்தின்கனங்குழையை	...	13
மகற்பெற்றான்	...	540
மாம்புவசோகப்பூ	...	71
வாமனபரசுராம	...	630
சர்வீ ரத்	...	546

உ

அரும்பத முதலியவற்றினகராதி

(எண் - தாழிசை எண்)

அ - அழகு, ஆரும் வேற்றுமைப்	அக்கினிகோத்திர யாகம், 344
பன்மையுருபு, பிரமா, 10, 34,	அக்கினிச் சுவாசம், 476, 661
38, 65, 459	அக்கினிச் சுவாலை, 63, 400, 454,
அஃறிணையிடத்துத் தொழிலிற்	474
பிரிந்த பெண்ணொழி மிகுசொல்,	அக்கினிதேவன், 94, 173, 209,
497 [661, 783	332, 344, 475, 487, 505, 746,
அக்கினி, 57, 281, 325, 353, 454,	767
அக்கினி அருகதேவரையும் நினைத்	அக்கினிதேவன் தன்கிடாயால்தாக்
துச் செல்லல், 176 [ரன், 761	குண்டு பதைத்தல், 683
அக்கினிக்கு அதிதேவதை ருத்தி	அக்கினிதேவன் திரிபுரதகன அம்
அக்கினிக்கு ஈசுவரன் சடை உவ	பில் இரும்பாகியது, 629
[மை, 469	அக்கினிதேவன் நெய்பாஸ்களை
அக்கினி குண்டம், 475	இழந்தமை, 167
அக்கினி கையை இழந்தது, 767	அக்கினிதேவன் விஷ்ணுவே, 344
அக்கினிகோத்திர ஒளபாசனம், 46	அக்கினிதேவனுக்குக் கைகளேழு,
அக்கினிகோத்திரத்துக்குப் பால்	487
வேண்டுமென்பது, 488	அக்கினிதேவனுக்குக் கொடி ஆட்டுக்
அக்கினிகோத்திரம் (அ க் கினி	கிடாய், 494 [இரண்டு, 344
யோத்திரம்), 112, 300, 449,	அக்கினிதேவனுக்குக் கொம்புகள்
488, 588	அக்கினிதேவனுக்கு நா ஏழு, 476
அக்கினிகோத்திரமின்றி வசிட்ட	அக்கினிதேவனுக்கு வாகனம் ஆட்
முனிவர் உண்ணுமை, 488	டுக்கிடாய், 494, 683

அக்கினிதேவனும் வருணனும் மா
கேசுவரர் சொல்லியதைச் செய்
தல், 209

அக்கினி பகவான், 103, 302

அக்கினி புகையுயர்த்தல், 783

அக்கினி மண்டலம், 615

அக்கினி மூலம், 457

அக்கினி மூன்று, 697

அக்கினியால் மழை உண்டாதல்,
209

அக்கினியின் கைகளைத் தறித்தது,
அக்கினியின் வகை, 67 [427]

அக்கினிஸ்தம்பனமந்திரம், 212

அக்குச்சரி - சங்குமணிவளை, 100

அக்கொழுங்கு - சங்குமணி வடர்,
93 [483]

அக்கி - அட்ட வசுக்களிலொருவர்,
அகச்சோலை, 66

அகண்டம், 717

அகணிதம், 706

அகத்திய சூத்திரம், 624

அகத்திய புலத்தியர்கள், 40, 489

அகத்தியம், 280, 624

அகத்திய மகாரிஷி (அகத்தியரிஷி,
அகத்தியன்), 40, 67, 233, 396,
489

அகத்தியர் அறம்தவாதவர், 233

அகத்தியர் கடலை உண்டமை, 40,
67, 227, 233, 396

அகத்தியர் குறளர், 40

அகத்தியர் கையின் பெருமை, 589

அகத்தியர் கோபத்தால் அறிவு
கலங்காமை, 233

அகத்தியர் சயந்தனைச் சடித்தது, 15

அகத்தியர் சாபத்திற்கு நிசிசரர்
அஞ்சதல், 40

அகத்தியர் நகுடனைச்சடித்தது, 40

அகத்தியர் பரமேசுவரியின் புலவர்,
227 [வருடல், 40]

அகத்தியர் பாதங்களை இந்திரன்

அகத்தியர் பிரமரிஷி, 40 [40]

அகத்தியர் பூமியைச் சமமாக்கல்,

அகத்தியர் பெருமைகள், 40

அகத்தியர் யாழ் வாசித்தல், 539

அகத்தியர் விந்தத்தை அடக்கியது,
40, 639

அகத்தியர் வேதங்களை மூன்று தமிழ்
மாக முடித்தமை, 40

அகத்தியருடைய உதராக் கினியின்
பெருமை, 67

அகத்தியனென்னுமொரு பிராம
ணன், 396 [அடைத்தது, 489]

அகத்தியனைப் பொதியிற் ருகையில்

அகத்தி - உள்ளிடுதல், 571

அகதிக்கேத்திரத்தார் ஆகாயத்தில்
இருத்தல், 352

அகநானூறு, 23, 51, 59, 93, 132,
469, 496, 534, 543, 605, 683,

அகப்பா, 748 [685, 703]

அகம் - பாவம், 104

அகம்படியர், 95, 431

அகமருடண பாதாளயோகம், 552

அகமருடம், அகமருஷணம், 38

அகரம்போலுஞ் சோலை, 651

அகநுமணம், 42

அகலிகையென்னுந் தெய்வப்பெண்,
அகவணசம், 92 [38]

அகவிதழ், 169

அகழி, 137

அகில், 112, 228

அகிலகலாவல்லி, 220

அகிலகலைக்கூறு, 596

அகிலபணமணி, 166

அகிலம் (அகிலமும்) - எல்லாம்,
38, 82, 325, 397

அகிலலோகநாயகி, 135, 169

அகிலலோகம், 90, 110, 423

அகில லோகமாதா, 103

அகிலாண்ட நாயகி, 773

அகிலுறுப்பைந்து, 112

அகைதல் - மலர்தல், 98

அங்காந்தவாய், 442

அங்காப்ப, 676 [690]

அங்குகள்மூவரும் தேய்ந்துபோதல்,

அங்கிசம் (அம்சம், ஹம்சம்) - அன்
னம், கூறு, 141, 151, 227, 408

அங்ஙனம், 425

அங்ஙனே, 425

அச்சதம் - இந்திரர்களுள் ஒருவர்க்
குரிய உலகம், 18

அச்சவினி தேவர்கள் (அசுவினிகள்),
13, 249, 252, 792

அச்சவினி தேவர்கள் ஆபுள்நூலா
ராய்தல், 792

அச்சவினி தேவர்கள் புண்ணுக்கு
மருந்திடல், 252

அசக்குதல், 410
 அசங்காதே, 144
 அசட்டர்கள், 488
 அசட்டு வசிட்டன், 488
 அசலம், 8, 104, 432, 735 [694
 அசனி (அசனியேறு) - 133, 522,
 அசாத்திய வியாதி, 531 [587
 அசிதாசுமத்திற் சாதனகாண்டம்,
 அசுணங்கொல்பவர் லக 610
 அசுணமா இசையையறிதல், 610
 அசம்பு, 232
 அசுர குஞ்சரமென்னும் யானையை
 விநாயகர் வென்றது, 3
 அசுரகுரு, 476
 அசுர சேனாபதி, 231
 அசுரர் (அசுரர்கள், அசுரன்), 28,
 40, 107, 124, 161, 164, 348,
 364, 366, 441 [யார், 57
 அசுரர் அவலக்ஷண உருவமுடை
 அசுரர் உயர்திணைப்பாற்படுவர், 40
 அசுரர்களுடைய இரத்தத்தால் நீறு
 குழைத்தல், 348
 அசுரர்களும் யாகத்திற்குப் புறப்
 பட்டமை, 248
 அசுரர்திறம் பதின்மூன்று, 447
 அசுரர் படைவீடு, 697
 அசுரர்வேறு அரக்கர்வேறு, 52
 அசுரருக்கு நீலமலை உவமை, 57,
 366
 அசுரருக்குமுன் உவமை, 693
 அசுரரும் அசுரேந்திரரும் ஸ்தகணக்
 களோடு யுத்தம் செய்தது, 476
 அசுரரும் பிரமபுத்திரர், 260
 அசுரேசர், 260
 அசுரேந்திரர், 476, 733
 அசுவங்கள், 534, 665
 அசுயை, 388
 அசை (அசைநிலை), 522
 அசோகப்பு, 71 [218, 404, 745
 அசோகவிரூட்சம் (அசோகு), 176,
 அஞ்சவிமானம், 260
 அஞ்சனசைலம், 777
 அஞ்சனம், 118, 218
 அஞ்சின நிலைப்பு, 438
 அஞ்சுதூறு யோசனை, 760
 அஞ்ஞவதைப்பரணி - தத்துவராயர்
 பிரபந்தங்களிலொன்று, 47, 50,
 94, 95, 113, 433, 732, 777

அட்டகணநாதர், 621
 அட்டகாசம், 433, 476, 630
 அட்டமேயி நாதர், 373
 அட்டம் - குறுக்கு, 406
 அட்டமகா நாகங்கள், 152, 449
 அட்டமாசித்தி கர்த்தாக்கள், 791
 அட்டமூர்த்தங்கள், 9, 468
 அட்டமூர்த்தி (அட்டாங்கமூர்த்தி) -
 ஈசுவரன், 141, 452
 அட்டரூப தாமகேது, 457
 அட்டலோக பாலகர், 468
 அட்டவசுக்கள் (அட்டவசுக்களின்
 பெயர்), 16, 249, 253, 483, 791
 அட்டவசுக்கள் பஞ்சலோகங்களைக்
 காப்பவர், 253
 அட்டாங்கயோகங்கள் (அட்டாங்க
 யோகம்), 334, 791
 அட்டாலைச் சேவகர் (அட்டாலைச்
 சேவகன்), 172
 அடங்க, 108, 576
 அடவிகள் பறிதல், 401, 527
 அடா, 508
 அடி - பாதம், முதல், 323
 அடிக்கழுத்தடையைத் தறித்தல்,
 486
 அடிக்கொடுக்கொடுத்து, 128
 அடிகள், 199, 323
 அடிகேள், 207
 அடிச்சூட்டு, 119
 அடிசில், 117
 அடிசிற்புறம், 228
 அடிதோய, 11 [656
 அடிப்பெருங்கடவுள் - இறைவன்,
 அடிபறிதல், 29, 144
 அடிமை, 308
 அடிமைப்பேய், 402
 அடியார்க்கு நல்லார், 55
 அடியார்க்கு நல்லாருரை, 112
 அடிவாரப்பாமை, 519
 அடிவாரம், 360, 519
 அடிவாழி, அதிகப்பாடல், 1
 அடுக்கு, 631
 அடுப்பம் - கனம், 361, 631
 அடுப்பிலேமாட்டாது அழலிலே
 மாட்டென்னும் வழக்கு, 746
 அடுப்பு, 730, 746
 அமெடா, 508
 அடைக்கலம், 83

அடைக்காய், 758
 அடைகல், 341, 663
 அடைசொல் - விருதி, 463
 அடைய (அடையவும்) - முழுக்க, 37, 83, 87, 166, 311, 347, 523, 525, 565 - 6, 572, 579, 590, 596
 அடையாண் - அடையாளம், 95
 அடையாள்-அடையாளம், 95
 அடையாளங்களால் அரசர் பெயர் விளங்கல், 8
 அடையாளப்பொறி, 8
 அடையாளம் (அடையாளங்கள்), 8, 95, 487
 அடையாளமுளரித்தலைவி - திரு அண்டகடகம், 403 [மகள், 95
 அண்டகடத்தடா, 769
 அண்டகபாடம், 622, 770
 அண்டகபாலம், 283, 622, 699, அண்டகூடம், 419 [751
 அண்டகோடி, 148, 409, 411
 அண்டகோளகை (அண்டகோளம்), 139, 257, 276, 388, 424, 700
 அண்டங்கள், 148
 அண்டசதகோடி, 424
 அண்டமித்தி, 631
 அண்டம், 311, 399, 444
 அண்டம் தொடுத்தணிந்தார், 772
 அண்டமுகடு, 240
 அண்டமுகடேழு, 418
 அண்டர் பொன்னொழில்வட்டம், 760
 அண்ணாந்து, 29
 அணி - படைவகுப்பு, 573
 அணிகூர்தல் - அணிவகுத்துச் சிறப்படைதல், 465
 அணிவரல், 183
 அத்தசாமகோடி, 468
 அத்தம் - கைகள், 447
 அத்தமனகிரி (அத்தமனபருவதம்), அத்தமிக்கும், 124 [22, 137
 அத்தனை, 539, 543
 அத்தி, 636
 அத்திமலை, 172
 அத்திரசாலம் - அம்புக்கூட்டம், 447
 அதமக் கருவிகளான புறமுழவு, 53 [சாலை, 380
 அதர்வவேதம் - நாலாவது மந்திர அதரபோதி, 110

அதரத்திற்கு முருக்கம்பு உவமை, அதரி - கடாவிடுதல், 439 [39
 அதிகம், 38, 42
 அதிகர் - மிருதியுடையார், 39
 அதிகாரம், 9 [196
 அதிகாரி (அதிகாரிகள்), 179, 180, அதிகாரி குலச்சிறை, 180 [179
 அதிகாரியென்னும் பட்டப்பெயர், அதிசயம், 130
 அதிதி (அதிதிப்பிராட்டி), 16, 343
 அதிதி புதல்வர், 16
 அதிரப்பொருதும்பை, 639
 அதிராசேந்திரதேவன் மெய்க்கீர்த்தி, 623
 அதிராவிடிகள் மூத்த மிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை - பதி லேரார் திருமுறை தூல்களி லொன்று, 3
 அதிவேகம், 155
 அந்தகாரம், 25, 45, 105, 165
 அந்தணர் கள்ளைத் தீண்டாமை, 548
 அந்தணனால், 260
 அந்தப்புரத்தைப் புரமென்றது, 5
 அந்தப்பூரம், 5, 65
 அந்தர்யாமித்துவம், 723
 அந்தா துந்துமி, 112
 அந்திச்சேயொளி, 21
 அந்திப்போதனையான், 315
 அந்தில், 632
 அநகபூமி - புண்ணியதேசம், 104
 அநங்கக்கள்வன், 25
 அநங்கசாபம், 23 [766
 அநந்தகோடி, 4, 345, 348, 745, அநந்தசக்கரவாளம், 138
 அநந்தசயனம், 630
 அநந்தபுத்தர், 377 [368
 அநந்தம் (அநந்தர்), 22, 52, 230, அநந்தவாசி - பலவற்றைச் சொல்லு [வது, 37
 அநந்தன் - எட்டுமகாநாகங்களில் ஒன்று, 99 - [தங்கார், 375
 அநந்தஜித்தபட்டாரகர் - ஒரு தீர்த் அநந்தாகமம், 334
 அநந்தாவை வேதா, 40
 அநியாயம், 225, 489 [483
 அநிலன் - அட்டவசுக்களில் ஒருவர், அநேககோடி, 148, 768
 அநேககோடி வடமேரு, 138

அப்பன், 486
 அப்பாலைச் சக்காவானம், 403
 அப்பு - பஞ்சபூதங்களிலொன்று,
 அப்புக்கடை, 514 [450
 அப்புப்படை, 82
 அப்புமாரி, 468
 அப்பு விஷ்ணு, 761
 அபரிமிதம், 41
 அபருஷவாக்கியம் - கொடுமையில்
 லாத சொற்கள், 664
 அபவர்க்கம் - முத்தி, 39
 அபாடம் - தப்பு, 27
 அபிசித்து, 706
 அபிடேகத் திரவியங்கள், 112
 அபிடேகம் - கிரீடம், திருமஞ்சனம்,
 115, 622
 அபிநந்தனர், 375
 அபிமந்திரித்த, 163
 அபிமபுத்தி - ஏகாதச ருத்திரர்கள்
 லொருவர், 443
 அபிஷேகத் திருமஞ்சனம், 183
 அபூத உவமை, 155, 633
 அபூதம், 308
 அபேதப்புட்கள், 114
 அம் - சாரியை, 448, 501
 அம்பரப்பரப்பு, 285
 அம்பருத்தூணி, 468
 அம்பிகாபதிபாடல், 186
 அம்பின் கவைத்தலைக்கண், 617
 அம்பு கடலைச்சுருதல், 163
 அம்புதம் ஏழு, 255
 அம்புயம் - அழகியபுயம், 382
 அம்புயாலயம், 402
 அம்பை வைணவ மந்திரத்தால்
 இராமர் அபிமந்திரித்தது, 163
 அம்போதரம் - கடல், மேகம், 606
 அம்ம, 556, 710
 அம்மனை - தாய், 77
 அமஞ்சிவெட்டி - கூலியில்லாவேலை,
 அமண்சமயம், 7 [350
 அமண்பாழி, 376
 அமணிணம், 375
 அமண்முகர், 7
 அமண்சமயத்தார், 170
 அமணர் (அமணர்கள்), 170, 183,
 189, 373 - 4
 அமணர் குளியாதார், 373
 அமணர் கொலைசெய்யாமை, 203

அமணர் தாமே கழுவேறியது, 7,
 அமணர், 193 [170
 அமரப்படை படப்படைப் பிரமா
 படைத்தல், 535
 அமரர் வலிநையர், 38
 அமரராசன், 40
 அமராபதி, 115, 448
 அமராபுரம், 17, 407
 அமராவதி, 782
 அமரேந்திரன், 782
 அமலம், 751
 அமலை, 755 [723
 அமளி, 73, 111, 153, 166, 238,
 அமளிப்புணரி, 73
 அமிதம், 154
 அமிர்தகலசங்கள், 41, 479
 அமிர்தகலசத்துவமை, 28
 அமிர்தகிரணன்-சந்திரன், 460
 அமிர்தம்கடைந்தது உவர்க்கடலில்,
 அமிர்தப்பரப்பு, 479 [284
 அமிர்தபானம், 107
 அமிர்தம் (அமிர்தது, அமிர்தம்,
 அமிர்து), 28, 38-9, 41-2
 அமிர்தம்போலுந்திவலை, 284 [558
 அமிர்துண் டெழுங்கரி ஐராவதம்,
 அமிர்தை-ஒரு யோஷி, 433
 அமிர்தம் - உணவு, 110
 அமிர்து கடைந்தது, 552 [460
 அமுதக் கதிர்க்கடவுள் - சந்திரன்,
 அமுதகலசங்கள் மகளிர் கொங்
 கைக்கு உவமை, 41
 அமுதகலசம், 183, 387
 அமுதகிரணம், 155
 அமுதத்தம்பம் - சந்திரன், 441
 அமுதம் - அமிர்தம், உணவு, 28,
 67, 117, 477
 அமுதம் உப்புக்கடலிற் பிறந்தது,
 284
 அமுதம் மகளிர் ருயங்களுக்கு உவ
 மை, 28
 அமுதமுண்ணைகவுடம்பு, 477
 அமுது, 28, 35, 38
 அமுதுகடைகின்ற காலத்து மஞ்ச
 தோன்றியது, 227 [கள், 35
 அமுதுகடையு நாளிற்றிறந்த பெண்
 அமுதுசெய்தருளல், 28, 63, 103,
 146, 148, 374 [27
 அமுதைக்கண்டால் தேவருண்பர்,

அமுதையுண்டால் நித்தியத்தாவம்
[பெறுவர், 27]

அமை - மூங்கில், 42

அமையோம், 564

அயக்காந்தம், 584

அயன், 104, 151, 289, 399

அயனூர்தி அன்னம், 114

அயிர்ப்பிக்கும், 44 [மை, 259]

அயிராபத்திற்குப் பலதேவர் உவ

அயிராபத்திற்குப் பாக்டல், 259

அயிராபதம் - ஐராவதம், 259, 453,
552, 575, 664, 730, 739

[558, 664]

அயிராபதம் அமிர்தோடெழுந்தது,

அயிராபதம் துருவாசர் கொடுத்த

மாலையைக் காலிலும் நெற்றியி

லும் அடித்தமை, 552

அயிலல் - தின்னல், 529

அர்க்கர் - ஆதித்யர், 459

அர்ச்சிக்க, 10

அர்ச்சித்து வைத்த புட்பம், 51

அர்ச்சுனன் தேர், 269, 665

அர்ச்சை, 723

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தம், 63

அரக்கர், 379

அரக்கர் வெள்ளம், 256

அரக்கருக்கு நெருப்பு உவமை, 256

அரக்காம்பல், 110, 318

அரசு உரிமைக்குரிய வில்,

அரசர்க்குரிய அடையாளங்கள், 638

[வழங்கல், 70]

அரசர்கள் கவிகளுக்கு விருதுகள்

அரசவரவு, 41

அரசவிருட்சம் (அரசு), 404, 745

அரசன் அன்பினால் வையம் உய்
தல், 186

அரசனல்லாதோர் முடிவைக்கவும்
சிங்காதனத்தேறவும் பெருமை,

அரசு, 153 [551]

அரணங்கள் மூன்று, 466

அரத்தம், 480 [375]

அரதேவர் - தீர்த்தங்கரருள் ஒருவர்,

அரம்பை (அரம்பையர்), 34, 38

அரம்பை முதலிய பெண்கள் தேவி

யை வணங்கல், 80 [40 - 43]

அரமகளிர் (அரமங்கையர்), 13,

அரவம் - ஓசை, 33

அரவரசு, 153

அரவவெற்றரை, காப்பு.

அரவிந்தவாணுதல்-திருமகள், 278

அரவின் அமளி, 166

அரன், 28, 146, 149

அராளகி - தாமகேதுவின் உருவங்
களில் ஒன்று, 457

அரி - சிங்கம், திருமால், 146, 148 -
9, 289, 462, 465, 653, 722

அரிக்குவாகனமும் துவசமும், 478

அரிகள், 463

அரிசுலத்தினார், 463

அரிகேசரிதேவன் பாக்கிரம பாண்

டியன் மெய்க்கீர்த்தி, 623

அரிச்சந்திரபுராணம், 97, 154

அரிசந்தனம் (அரிசந்தனவனம்),
70 - 71

அரிசி, 733, 736, 747 [732]

அரிசியை முரியறக் கொழித்தல்,

அரிசிலாற்றங்கரையிற் கோயில்

கொண்டிருக்கும் கலைமகள் 813

அரிட்டநேமி - தீர்த்தங்கரருள் ஒரு

அரிந்தரிந்து, 51 [வர், 375]

அரிப்பர், 463

அரிப்பிரமாதித்தம்பரியந்தம், 473

அரிவம்சம் - ஒருவடமொழிதால்,

அரிவையர், 39 [598]

அருக்கனப்பரப்பு, 474

அருக்கர், 482

அருக்கர் பன்னிருதேர், 250

அருகதேவர், 176, 372

அருகதேவர் அசோகமரத்தின் அடி
யிலிருத்தல், 404

அருகதேவருடைய முக்குடை, 9

அருகந்தர்களுடைய அசோகு, 404

அருகப்பேயும் புத்தப்பேயும் அடிக்க
அடிக்க எழுதல், 770

அருகர், 423, 567

அருகாசனி - திருஞானசம்பந்தர், 7

அருகு - பக்கம், 157-8 [37. 104]

அருகுதல்-சுருங்குதல், பெருகுதல்,

அருங்குன்றம், 218

அருச்சித்தபுட்பம், 51

அருச்சுனர் - அர்ச்சுனன் போல்
வார், 34

அருச்சுனன், 10, 417

அருச்சுனன்செயல், 5

அருச்சுனன் தேர்க்குக் கடல் உவ
மை, 269

அருச்சுனன் தேர் வெள்ளைக்குதியை
களைப் பூண்டமை, 665
அருணகிரிநாதர்,
அருணாசல கவிராயர், 814
அருணாசல புராணம், 684, 758
அருணைக்கலம்பகம், 709
அருத்தி, 764
அருந்திப்பிராட்டி, 488
அருமைபெருமை, 10
அருடி, 474
அரைசவேலி, 217
அல் - மெய்யெழுத்து, 124
அல்லது - அன்று, 30
அல்லி - அகவிதழ், 169
அல்லின்மேல் அச்சேறுதல், 124
அலகு - அளவு, கணக்கு, குற்றம்,
பட்சிகளின் மூக்கு, 38, 41, 59,
596, 611
அலகை - பேய், 56, 398, 529, 564,
அலங்கல், 277 [759, 782
அலங்கார இலக்கணம், 12
அலங்காரம், 12, 28, 78, 372
அலச, 42
அலப்படை, 259
அலம்ப - அசைய, கலக்க, 93
அலம்பந்தன (அலம்பவரல்), 321, 398
அலாயுத்தர் - பாலதேவர், 368
அலை குதிரைக்கு உவமை, 265
அலோகம் - சூரியகிரணம் படாத
இடம், பஞ்சபூத சம்பந்தமில்
அவ் - அவை, 87 [லாதது, 38
அவ்வியக்தி - தாமகேதுவின் உருவங்
களிலொன்று, 457
அவ்வியத்தம், 408
அவசரம், 241, 334
அவத்தை, 179, 183
அவமதிப்பு, 715 [757
அவலட்சணம் (அவலட்சணரூபம்),
அவலம் நீத்தல், 641
அவாந்தரபுலகார்த்தங்கள், 596
அவி - அவிர்ப்பாகம், 506
அவிகாரி, 408
அவிச, 46
அவிந்தபடி, 244
அவிநயம் (அவிநயம்) - ஒரு பழைய
தமிழ் இலக்கணதூல், 180, 397,
579
அவியுறுகடர், 600

அவிர்ப்பாகம், 247, 506, 593
அவிர்ப்பாக மந்திரகாரணிகள், 593
அவிர்ப்பாகவவிச, 46
அவீசி - தாமகேதுவின் உருவங்கள்
[லொன்று, 457
அவுணக்கணம், 477
அவுணர், 57, 164, 432
அவுணர் உதிரம் சுவையின்றி இருத்
தல், 477 [தல், 248
அவுணரும் தக்கன் யாகத்திற்கு வரு
அவையிருந்த - ஆத்தானமிருந்த,
146
அவையிற்றில் (அவையிற்றை) 205,
610
அழகர்கலம்பகம் - வேம்பத்தூர்க்
கவிஞ்சரமையர் இயற்றிய ஒரு
பிரபந்தம், 310, 661
அழகன் - திருமால், 239
அழகிது, 239, 727
அழலுதல், 330
அழகிடல், 29
அழி - வைக்கோல், 439
அழித்துச்சொன்னது, 494
அழித்துரை, 508
அழிபசி, 787
அழுக்கு - உடம்பு, 480
அழைத்தல் - கதறுதல், 484
அள்ளும் (அள்ளுகை), 230, 504
அளக்கொந்து, 98
அளகபாரவிருள், 25
அளகம் - பரிச்சை, முன்னுச்சி
மயிர், 25, 42, 98
அளகமுகில், 42
அளபெடை, 84, 295
அளபெடையிட்டு ஓசைகூட்டிக்
அளவளாவி, 21 [கொள்ளல், 295
அளவைகளானும் பொருந்துமாற்று
னும் தெளிய ஆராய்தல், 14
அளறு - நரகம், 103
அளிவர்க்கம், 98
அற்பம், 144, 291
அற்புதம் - அதிசயம், 130
அற்றதுபொருள், 2
அற்றவில், 347
அற, 56
அறச்சோலை, 65
அறிவினது ஆற்றல், 654
அறிவுநிறைவு, 14

அறுசுவையடிசில், 117
 அறுதி, 124
 அறுபத்துநாலு கலைக்கியானம் (அறுபத்துநான்கு கலைஞானம்), 146,
 அறுமுகத்திரிபுரபாரவி, 431 [596
 அறுவை - ஆடை, 700
 அறுகூவ, 698 [தல், 423
 அன்புடையாரே மகாதேவரை யறி
 அன்மை, 9
 அன்மொழித்தொகை, 2, 22, 79,
 132, 278, 281, 430, 435, 532,
 644
 அன்னக்கொடியர், 253
 அன்னத்தோயன், 260
 அன்னம், 114, 151
 அன்னம் பிரமாவின் வாகனம், 114
 அனக்யுமி, 104
 அனந்தகோடி யுகம், 148
 அனந்தசயனம், 167
 அனந்தசோதி, 183 [லுவது, 73
 அனந்தவாசி - பலவற்றைச் சொல்
 அனந்தன் - ஆதிசேடன், 149
 அனல், 213
 அனலம், 408, 438
 அனலன், 710
 அனலாடினும், 332
 அனிகம் - படை, 38, 407, 586
 அனிலன், 458
 அனுக்கிரகம், 295
 அனுக்கிரகிக்கும் (அனுக்கிரகித்தல்),
 10, 44, 107, 138, 222, 461
 அனுகரணசத்தத்தாம் பிறந்த
 [பெயர், 112
 அனுகரண மகாசத்தம், 90
 அனுகரணவோசை, 415
 அனுபவித்தல், 315
 அனுமான் ஆதித்தனைப் பழமென்று
 பாய்ந்தது, 608
 அனுமானம், 183, 608
 அனுவிஷம் - திமிங்கிலம், 384
 அனைவேழம், 197
 அஜிதர், 375 [களிலொருவர், 443
 அஹைகவான் - ஏகாதசருத்திரர்
 ஆக்கச்சொல், 457
 ஆக்கம்பெருக்குடந்தை, 813
 ஆக்கினுசக்கரம், 6, 118
 ஆக்கினை, 173, 645, 707, 714,
 ஆகவானம் - அழைத்தல், 248 [746

ஆகண்டலன் - இந்திரன், 541,
 ஆகமதுல்லபம், 215 [586, 693
 ஆகமம் (ஆகமங்கள்), 5, 51, 79,
 183, 334, 377, 655
 ஆகமவல்லபம், 215
 ஆகம விதம், 79
 ஆகவம் - புத்தம், 471 [506
 ஆகவனியம் - முத்தழல்லொன்று,
 ஆகாசகங்கை (ஆகாசகங்கை), 61,
 ஆகாசகமனர், 429 [257, 358
 ஆகாசத் தானமான பதங்களேழு,
 ஆகாசதுந்துமி, 112 [147
 ஆகாசம், 159 - 60, 285, 366, 450,
 474
 ஆகாசம் அருமி, 474
 ஆகாசம் சதாசிவன், 761 [474
 ஆகாசம் தேவர்கட்கு வாசத்தான்,
 ஆகாசம் வத்துக்களுக்கு இடம்
 கொடுத்தல், 717
 ஆகாசம் வயிற்றுக்கு, 421
 ஆகாசலோகம் ஏழு, 310
 ஆகாசாதிபூதம், 113
 ஆகாசகங்கைக்கு எழுகடலும் அள
 வொத்தல், 61
 ஆகாரம்-உடம்பு, உணவு, 72, 107
 ஆகாரி - உருவினையுடையவன், 107
 ஆகுதி (ஆகுதிகள்), 46
 ஆகுபெயர், 7, 28, 42, 170, 180,
 303, 472, 478, 497, 520, 561,
 569, 729
 ஆங்கார ஆரவாரம், 630
 ஆசாரியன்தேர், 269
 ஆசிரியர், 169, 183
 ஆசீவகசங்கசமயம், 183
 ஆசீவகர் மிடாக்களிற்றுக்கு தவம்
 ஆஞ்ஞாசக்கரம், 6 [செய்தல், 376
 ஆட்சேபம் (ஆக்ஷேபம்), 377, 453,
 483, 502, 564
 ஆட்டுக்கிடாய், 683
 ஆட்போக்கி - வாட்போக்கி பெண்ப
 தன் மருஉ, 171
 ஆடகக்கொடி, 275
 ஆடகச்சிறகு, 647
 ஆடவல்லார் மகேசுவரர், 610
 ஆடு, 9
 ஆடுகுளகுமேய்தல், 543
 ஆடையற்றவயிரவன், காப்பு
 ஆண்டலை - ஒருபறவை, 234

ஆண்டிலையின் வரலாறு, 234
 ஆண்டார், 177, 189, 192
 ஆண்பேய், 121
 ஆணிப்பொன், காப்பு
 ஆனெழிமிகுசொல், 503
 ஆத்தானம், 146, 667
 ஆத்திரையன் பேராசிரியன் பொ
 துப்பாயிரம், 9
 ஆத்துமா, 192 - 3, 452
 ஆதபத்திரம் (ஆதபத்ரம்) - குடை,
 ஆதவம் - வெடில், 64 [257, 338
 ஆதாரங்களாறு, 87
 ஆதாரதேவர், 791
 ஆதிஆல், 646
 ஆதிநகவரிராகரணம், 183
 ஆதிச்செழியன், 217
 ஆதிசேடன், 729
 ஆதிசேடன் படத்திற்குப் பாற்கடல்
 உவமை, 154
 ஆதிசேடன் வெண்ணிறமுடையன்,
 154, 282
 ஆதித்திரணம், 417
 ஆதித்தசக்கரம், 688 [லல், 105
 ஆதித்தசோதி கீழ்நோக்கிச் செல்
 ஆதித்தமண்டலம் சுடுதல், 555
 ஆதித்தர் ஊழியர் குன்றத்தைச்
 சுட்டுருக்கல், 542 [தல், 141
 ஆதித்தர்கதிர்களில் நெருப்புவி
 ஆதித்தர் தம் கதிரை விளக்காகப்
 பிடித்தல், 78 [467
 ஆதித்தர் தேர்கள் பன்னிரண்டு,
 ஆதித்தர் பன்னிருவர் (ஆதித்தியர்),
 141, 467, 490
 ஆதித்தராற்கடல்கள் வேதல், 141
 ஆதித்தன் (ஆதித்தியன், ஆதித்தர்,
 ஆதித்தர்கள்), 22, 45, 55, 76,
 78, 116, 123 - 4, 141, 154,
 158 - 9, 164, 166, 183, 187,
 261, 276, 279, 313, 354, 412,
 416, 440, 442, 447, 457, 482,
 485, 511
 ஆதித்தன் அந்த சோதியையுடை
 யான், 183
 ஆதித்தன் காலையைச் செய்தல், 279
 ஆதித்தன் குதிரைகள் ஏழு, 495
 ஆதித்தன் குதிரைகளைத் தேவியின்
 உண்ண சக்கரம் பொருதல், 55
 ஆதித்தன் (ஒரு சோழன்) கொடி

யாகிய சத்திரிய லாஞ்சணையான
 யாணை, 8 [187
 ஆதித்தன் சோழகுல முதல்வன்,
 ஆதித்தன் சோழர்களால் வெல்லப்
 பட்டது, 8
 ஆதித்தன் நிற்கும்படி, 459 [485
 ஆதித்தன் பற்களுக்கு நிலாஉவமை,
 ஆதித்தன் மத்தியான்னப் பொழு
 தில் எல்லா உயிர்களுக்கும் ஒப்ப
 நிறம், 511 [276
 ஆதித்தன் முட்டையிலுதித்தது,
 ஆதித்தனுக்குக் கரங்களாயிரம், 417
 440
 ஆதித்தனுக்குத் தேருண்மை, 558
 ஆதித்தனுக்கு முதலிற் சந்திரன்
 கூறப்படுதல், 9 [55
 ஆதித்தனும் பாலுக்குத் தெய்வம்,
 ஆதித்தனெதிர் மின்மினி, 88
 ஆதித்தனென்னுமரசன் கொடும்பா
 ணரிலிருந்தது, 81 [354
 ஆதித்தனை உலகோர் தொழுதல்,
 ஆதித்தனைப் பழமென்று பாய்ந்த
 அனுமான், 608
 ஆதித்தனை ராகு விழுங்கல், 637
 ஆதித்திய சந்திரர் (ஆதித்திய சந்
 திரர்கள்), 11, 43, 676
 ஆதித்திய சோதி, 105
 ஆதித்திய பகவான், 76
 ஆதித்திய பதம், 354
 ஆதித்திய மண்டிலம், 637 [183
 ஆதித்தியமென்னுஞ் சோதிடநூல்,
 ஆதித்தியன் கண்ணை ஈசன் பறித்
 தது, 45
 ஆதித்தியனை ஒத்த உட்டினம், 187
 ஆதி தீபம் - ஓரணி, 597
 ஆதிதேவரான் ரிஷபதேவர், 195
 ஆதிநாதர் பிறந்தவன்று தேவர்கள்
 அமுதகலசமேந்தியது, 183
 ஆதிநாதர்விட்ட சுவாசத்தால் தேவர்
 களும் அமுதகலசமும் பறந்து
 போனமை, 183
 ஆதியுலா, 28, 32, 152, 182, 341
 ஆதிரையாய், 125
 ஆதிவராகம், 340
 ஆநதம் - கம்பலோகங்களுள்
 [ஒன்று, 18
 ஆப்பிரியாயினி-ஒரு யோகினிப்பெண்,
 433

ஆபரணச்சோதி, 22
 ஆபரணம், 72, 116, 330, 449
 ஆபாசம், 7
 ஆம் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு மொழிகளு
 ளொன்று, 190, 197
 ஆம்பல், 110, 318
 ஆமர்க்கோட்டம், 236
 ஆமை, 341, 630, 722
 ஆமையின் ஓடு சிவன் திருமுடி
 ஆமையோடு, 341 [ஆள்ளது, 630]
 ஆய்த்து, 205
 ஆயன் சாத்தன், 239
 ஆயிரகோடி ஒருதிறன், 336
 ஆயிரகோடி கோடி, 336
 ஆயிரங்கண், 454, 764
 ஆயிரங்கதிர், 440
 ஆயிரங்காதலம், 417
 ஆயிரங்கால்கொண்ட கங்கை, 417
 ஆயிரங்காலுடைய பூதம், 417
 ஆயிரங்கைகளையுடைய பூதம், 417
 ஆயிரங்கோடி அமிர்தகலசம், 479
 ஆயிரஞ்சிகாமணி, 154 [417]
 ஆயிரந்தலைகளையுடைய பணியரசு,
 ஆயிரந்தலையும் இரண்டு கையும்
 இரண்டுகாலும் உள்ள பூதம், 417
 ஆயிரந்தோளருச்சுகன், 417
 ஆயிரம்பணமிதப்பரவை, 154
 ஆயிரம் பேரிதழ்த்தாமரை, 281
 ஆயிரம்பேரை மயக்குவது, 28, 593
 ஆயிரம் வடமுள்ள ஓராபரணம்,
 106
 ஆயினவாறே - ஆயினவுடன், 548
 ஆயு, 787
 ஆயுதங்கள் பண்ணப்படுங்காலத்தில்
 ரீரில் தோய்க்கப்படுதல், 653
 ஆயுதத்தர், 368. [தல், 569]
 ஆயுதத்தால் மேலுங் கீழும் மறை
 ஆயுதப்பரப்புக்கள், 467
 ஆயுதம், 164
 ஆயுதம் தீ உமிழ்தல், 602
 ஆயுதவனம், 401
 ஆயுதால் - ஆயுர்வேதம், 792
 ஆயுர்வேதம், 477, 792
 ஆயுள்வேதியர், 252
 ஆயுஷ்யம் - ஆயுள், 117,
 ஆயுதங்கள், 708
 ஆர்வம் - சினேகம், 500
 ஆரணசடங்கம், 593

ஆரணம் (ஆரணங்கள்), 18, 107,
 ஆரணகாரி, 107 [119]
 ஆரம், 341
 ஆரவாரம், 520, 630
 ஆரவாரித்தல் (ஆரவாரம் செய்தல்),
 386, 520
 ஆராமம் - சோலை, 247
 ஆரியச்சொல், 37, 448, 466, 521
 ஆரியம், 610
 ஆரியமுடிபு, 124, 153, 712
 ஆரியை - உயர்ந்தவன், 170, 411
 ஆருகத்தித்தாந்தி, 183
 ஆருகதர், 376, 654, 760
 ஆருகதவாசிரியர், 183
 ஆருணகாண்டமான வேதம், 463
 ஆருட பத்திரதளம், 485
 ஆல் - அசை, 564
 ஆல் ஓடுவென்னும் பொருளில் வரு
 தல், 561 [469]
 ஆலக்காலவெரி - வடவாமுகாக்கினி,
 ஆலகாலச் சில்விஷம், 39
 ஆலகாலத்தை மகாதேவர் குடித்தது,
 227
 ஆலகாலம், (ஹாலாஹலம்), 28, 39,
 63, 103, 330, 333
 ஆலகாலமுண்ணுது அமுதமுண்டவர்
 உருத்திரர், 443
 ஆலகால விஷாக்கினி வருணனுக்கு
 வெப்பஞ்செயல், 67
 ஆலகாலவெரி, 469
 ஆலத்தீ, 578
 ஆலரீழல்வையுமவன், 451
 ஆலம் - நஞ்சு, 333, 650
 ஆலமும் வடவையும் கடலோடு சம்
 பந்தமுடைமை, 469
 ஆலயம், 67, 419
 ஆலாலம், 103
 ஆலி, 176, 184
 ஆலின்கீழிருக்கும் மந்திரசாதகயட்
 சர், 534
 ஆலின்கீழிருந்து இறைவன் அற
 முரைத்தது, 646
 ஆவ - அந்தோ, 435
 ஆவடதர், 463
 ஆவது, 635 [630]
 ஆவநாழிகை - அம்பருத்தூணி, 468,
 ஆவதி, 46, 252
 ஆழ்வார், 183, 471, 775

ஆழி - ஆழிமோதிரம், சக்கரம், சோதிச்சக்கரம் 6, 108, 150, 595

ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளவெற்பு, 384

ஆழிமோதிரம் - கைவிரல்மோதிரம், 595

ஆழியான் - திருமால், 6, 150, 446

ஆள் - வீரபுருஷர், 563, 594, 597

ஆள்படை - ஆளும்படை, 35

ஆளியேறி, 613

ஆளுடைய பரமேசுவரி, 402

ஆளுடையபிள்ளையார், 169, 172, 196, 209, 213, 217

ஆளுடைய பிள்ளையார் அட்டாலைச் சேவகரை நினைத்து மதுரையின் மதிப்புறந்தே எழுந்தருளியது, 172 [யல், 209]

ஆளுடையபிள்ளையார் அருளிச் செ

ஆளுடையபிள்ளையார் இருந்த இடம் வாதுசெய்வாரணமென்னு மூரானமை, 172

ஆளுடையபிள்ளையார் இருந்த மடத்திற் சமணர் தீயிட்டது, 172

ஆளுடையபிள்ளையார் இறைவன் மெய்த்தவப் புதல்வரென்பது, 182, 185 [220]

ஆளுடைய பிள்ளையார் ஊர்புக்கது,

ஆளுடையபிள்ளையார் சமணரைக் கழுவேற்றலாகாதென்ப பாண்டியனைத் தடுத்தருளியது, 170, 218

ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், 7, 172, 194

ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கைக்குச் சித்தரஸம், 217

ஆளுடையபிள்ளையார் திருநீற்றைப் பாண்டியன் நெற்றியிலிட்டது, 195

ஆளுடையபிள்ளையார் திருவந்தாதி, 172, 184, 194, 205, 219

ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுருவ வருணனை, 208

ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவியளித்த பாலைபுண்டவர், 186

ஆளுடையபிள்ளையார் நெருப்பிலிட்ட ஏட்டிற்குப் பிறை, 211

ஆளுடையபிள்ளையார் நெருப்பிலிட்ட ஏடு பொற்புறல், 213

ஆளுடைய பிள்ளையார் பாண்டியன் மேலே நெருப்பை யேவியது, 173

ஆளுடைய பிள்ளையார் பாண்டியனுக்கு அருகே இருத்தல், 189

ஆளுடையபிள்ளையார் பாண்டியனை நோக்கி அருள் செய்தது, 215

ஆளுடைய பிள்ளையார் பிரத்தியட்ச சத்தி காட்டுகை, 216

ஆளுடைய பிள்ளையார் பொன்னிநாடு கடத்தல், 171

ஆளுடைய பிள்ளையார் மதுரைக்கு எழுந்தருளல், 183

ஆளுடைய பிள்ளையார் மந்திர சத்தியால் ஜலசக்தி தோல்வியுறல், 213

ஆளுடைய பிள்ளையார் மும்மணிக் கோவை, 7, 194, 435

ஆளுடையபிள்ளையார் முருகக்கடவுளென்பது, 160, 182

ஆளுடைய பிள்ளையார் வாதுசெய்வோமென நினைத்தல், 206

ஆளுடையபிள்ளையார் வால்வாயை வணங்கல், 171

ஆளுடையபிள்ளையார் விட்ட கனலால் பாண்டியனுடம்பு வெப்புறது, 174

ஆளுடையபிள்ளையார் வைகையிலிட்ட ஏடு எதிர்போனமை, 213

ஆளுடைய பிள்ளையாரால் பாண்டியன் கூன் நிமிர்ந்தமை, 216

ஆளுதல், 563

ஆளெறிசோல், 516, 569

ஆற்றங்கரைச் சொற்கிழத்தி, 813

ஆற்றுக்குத்தாமம் உவமை, 106, 285 [209]

ஆற்றுநீர் மாகேசுவரருடையது, ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மையுருபு, 34, 459

ஆறுபொய்கை, 272

ஆறு முத்துமாலேத்து உவமை, 106,

ஆறே - (வாறே) உடனே, 175, 185, 196, 216, 506, 548

ஆன்மா, 176, 453

ஆன்மாக்களின் வினைக்கிடாக உடம்புவருக்கப்படல், 596

ஆனந்தலகரி, 433

ஆனிரை, 806

ஆனிலையுலகம் (ஆனுலகம்) - கோ
ஆஸ்தானம், 666 [லோகம், 427
ஆஸ்பதம், 119
இகத்தல் - கடத்தல், 489
இகழ்ச்சி, 39
இகன்மகள் - துர்க்கை, 170
இசை - கீர்த்தி, சங்கீதம், 9, 168,
610, 714
இசை இயல்புள் அடங்கும் என்பது, 9
இசைக்கருவிகள் ஐந்து, 638
இசைத்தமிழ், 9
இசைபாடி வேட்டுவர் மிருகங்களை
யாழைத்துக் கொல்லல், 610
இசை மகாதேவர் வடிவமென்பது,
இசையனபிலங்கன், 147 [194
இசையெச்சம், 587
இசையை உமாதேவி ஒத்தல், 194
இசைவாழி, 9; அதிகப். 1
இஞ்சி - மதிஸ், 372, 800
இட்சு - கரும்பு, 35, 103
இட்சுசாபம், 35
இட்டம், 404
இடக்கரடக்கு (இடக்கரடக்கிச்
சொன்னது, இடக்கரடக்கு
மொழி), 47, 110 - 11, 506
இடபக்கொடி, 702
இடபசாதி, 490
இடபம் தருமருபம், 634
இடம்பஞ்செய்தல், 474
இடம்பற்றிப்பிறந்த பொருள், 41
இடம்புரி - ஒருவகைச் சங்கு, 72
இடி - அக்ஷரி, 353
இடிப்பு, 510
இடிப்பெரும்படை, 656
இடியுருமேறு, 170, 464
இடியெரி தீதல், 583
இடுதல் - விடுதல், 585
இடைக்கட்டு, 108, 707
இடைக்கணம், 602
இடைக்கழி - ஒருநலம், 171
இணைக்குருக்கள் - சுக்கிரனும் வியாழ
இணைக்குன்று, 541 [னும், 475
இத்தால் - இதனால், 7
இதழ் - பனையேடு, 213
இதியாசம் (இதிஹாசம்), 40
இந்தர சாபம், 643
இந்தலுனி, 329 [திரம், 153
இந்திரகண காமவாம காபடாதி சாத்

இந்திரகாம தேவர், 38
இந்திர கௌதமர், 38
இந்திர சமானர், 182
இந்திரசயம் பண்ணுவார், 38
இந்திரசாலம், 110, 205, 618
இந்திரஞாலம் - இந்திரசாலம், 110,
216, 567, 618, 694
இந்திரதருப்பத்து, 757
இந்திரதனு, 159 - 60, 182, 526
இந்திரதனு இரண்டு, 159, 160
இந்திரதனு மகரதோரணத்திற்கு
உவமை, 182
இந்திர நீலகிரி (இந்தரநீலகிரி), 65,
286 [மை, 286
இந்திர நீலகிரி விஷ்ணுவுக்கு உவ
இந்திரப்பேய், 782
இந்திரபதம், 38, 66 [தல், 66
இந்திரபதமும் பிரமபதமும் அழி
இந்திரபிரமாதிகள் தேவியைப்பூசை
செய்தல், 112 [ல், 15
இந்திரபுத்திரன் வடிவிறநலைக்கோ
இந்திரர் ஆகமங்களை ஒத்தல், 79
இந்திரர்பலர், 18
இந்திரலோகம் பசாசலோகமாதல்,
565-6
இந்திரலோகம் பதினாறு, 18
இந்திரலோகம் பொன், 565-6
இந்திரவாகனம் (இந்தர வாகனம்),
134
இந்திரன் (இந்தர், இந்தர்ன்,
இந்திரர்) 18, 38, 40, 44, 94,
259, 404, 434, 470 [673
இந்திரன் அக்கினியை ஏவினது,
இந்திரன் அகலிகைபாற் களவிற
சென்றது, 612
இந்திரன் அஞ்சிக் குயிலாய்ப்போ
தல், 488
இந்திரன் அட்டமகா நாகங்களைப்
பணிகொள்ளுதல், 449 [447
இந்திரன் அமரபதியை ஆளல்,
இந்திரன் அமரபதமேறல், 453
இந்திரன் உருமேருலோபடல், 682
இந்திரன் உலோகாயுதம், 153
இந்திரன் ஏமகூடமலையில் விடா
யாற்றல், 419 [419
இந்திரன் ஓலக்கமலை சித்திரகூடம்,
இந்திரன் கடல்கடைந்து நஞ்சை
உண்டாக்கல், 679

இந்திரன் கண்களின் அழகு, 454
 இந்திரன் கதை, 38
 இந்திரன் கரவுடைமை, 612
 இந்திரன் கற்பகரிமூலில் இருத்தல், 451
 இந்திரன் காற்றை ஏவல், 661
 இந்திரன் குதிரைகள் பாக்டலிற் றிறந்தமை, 665
 இந்திரன் குரிலாய்ச்சென்று சிறகு அறுப்புறது இறந்தது, 441, 488 [மர, 182
 இந்திரன் குலச்சிறையாருக்கு உவ இந்திரன்கூற்று, 435
 இந்திரன் கூற்றை ஏவியது, 677
 இந்திரன் சலாங்கிசமெல்லாவற்றை யும் ஏவுதல், 659
 இந்திரன் சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பூசித்தது, 182
 இந்திரன் திக்கசங்களைவிடல், 681
 இந்திரன் தீயை ஏவுதல், 660
 இந்திரன் தோமரப்போர் செய்யத் தொடங்கல், 642
 இந்திரன் படைக்கு வடவாழகாக் கினியாற் குறைபடும் கடல் உவ மை, 560
 இந்திரன் பிருதிவியைப் படையாக விட்டது, 658, 672
 இந்திரன் மக்கள், 470
 இந்திரன் மாருதத்தைவிடல், 674
 இந்திரன் மின்களை ஏவியது, 675
 இந்திரன் மீள அமர்தொடங்கல், 670
 இந்திரன் முடிமேற் பாண்டியன் இனவளை தகர்த்தது, 174
 இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் தேவி கோயிலில் மந்திரசாதகர், 94
 இந்திரன் முதற்றாசிக்குக் கர்த்தா வாதல், 642
 இந்திரன் முலிகணத்தவரைப் படை யாகவிடல், 586
 இந்திரன் மேகங்களை விடல், 679
 இந்திரன் மேகத்தின்மேல் ஏறுதல், 682 [470
 இந்திரன் வச்சிரபாணியாய் வரல், இந்திரன் வாளை ஏவுதல், 661
 இந்திரன் விட்ட பருவதங்கள் பொடி யாதல், 654
 இந்திரனது உட்கோள், 436

இந்திரனுக்கு அமரர் ஏவல்செய்தல், 728 [453
 இந்திரனுக்கு ஆயுதம் வச்சிரம், இந்திரனுக்கு உருவசி முதலாயின ரிடத்துப் பிறந்த மக்கள் காற்பத் தொன்பதின்மர், 470
 இந்திரனுக்கு மழில் உவமை, 44
 இந்திராணி, 502
 இந்திராதி தேவர் (இந்திராதிதேவர் கள்), 28, 44, 112, 183, 254, 283
 இந்திராதி பிரமாதிகேவர்கள், 473
 இந்துகாந்தக்கிரி, 357
 இந்துலாசிரியர், 13, வாழ்த்து இப்படிக்கொத்த, 138
 இப்பி சங்கு வலம்புரி சலஞ்சலம் முதலியன கடலால் தரப்படுவன, இப்பிரகாரம், 40 [72
 இபம், 8, 534 [327
 இமமலை (இமயம், இமயமலை), 43
 இமயத்தில் அகிலுண்மை, 328
 இமயபருவதம், 42 [42
 இமயவரை அரமகளிர் கடைதிறப்பு, இமயவெற்பு, 634
 இமவான்மகளார், 194
 இமையவர் வெந்தபடி, 60
 இமையாப்பேய், 564
 இயக்கர் - யக்ஷர், 445
 இயக்கர்குலபதி - குபேரன், 462
 இயங்கியற்பொருள் - சரம், 8
 இயந்திரம், 176
 இயம் ஐந்து, 638 [கம், 9
 இயல் - முத்தமிழில் ஒன்று, ஒழுக் இயல்புகணம்-உயிரிக்கணம், மென் கணம், இடைக்கணம், 602
 இயல்விளங்கிய ஒற்றளபெடை, 86
 இயலிசை நாடகச் சங்கம், 714
 இயலிசை நாடகமென்பன ஒரு கொத்தாக வழங்கப்படுதல், 714 [மோட்சங்கள், 9
 இயலின் பொருள் தர்மார்த்தகாம இயற்பா, 135
 இயற்பெயர், 549, 647
 இயற்பெயர்ப் பின்பு சுட்டுப்பெயர் வருதல், 647
 இயற்றமிழ், 9
 இரக்கக்குறிப்பு, 199
 இரசவாதஞ்செய்வார், 217

இரட்சாமூர்த்தி, 341
 இரட்டபாடி ஏழரையிலக்கம், 774
 இரட்டிய நுவர், 459
 இரட்டியிரட்டியாக, 479
 இரட்டைக்கிளவி, 90, 128 - 9
 இரட்டைச்சின்னம், 344
 இரட்டைச்சொல்லு, 415
 இரட்டைநிதி, 462
 இரட்டைப்பற்பேய், 124 [157 - 8
 இரண்டருகும் - இரண்டு பக்கமும்,
 இரண்டாங்குலோத்துங்க சோழன்,
 773, 801
 இரண்டாங்குலோத்துங்க சோழன்
 தில்லையம்பலத்தைப் பொன் வே
 ய்ந்தது, 773
 இரண்டாங்குலோத்துங்க சோழன்
 தில்லையில் மறுகுவருத்தது, 802
 இரண்டாங்குலோத்துங்கன் தில்லையி
 னெல்லையில் மண்டபங் கட்டியது,
 810
 இரண்டாங்குலோத்துங்கன் நீலநிற
 முடையவனென்பது, 777
 இரண்டாம் இராசராச சோழன்,
 16, 236, 772, 774, 807
 இரண்டாம் இராசராசசோழன் நீல
 நிறமுடையவனென்பது, 777
 இரண்டாம் இராசராசசோழனது
 மெய்க்கீர்த்தி 777, 807
 இரண்டில் நல்லதுகொள்க, 8
 இரண்டு இலக்கை ஒரே காலத்தில்
 வேலாலெறிதல், 5
 இரண்டுக்கிரண்டு, 26 [மலை, 532
 இரண்டுசேடியில் வெள்ளியம்பெரு
 இரண்டுபாடும், 647
 இரணியகர்ப்பன் - பிரமன், 276
 இரணியர் (இரணியன்), 165
 இரணியவதை, 630
 இரணியவதைப்பரணி : இது 634
 தூழிசைகளாலாகிய ஒரு தூல்;
 ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை;
 செந்தமிழிற் பதிப்பிக்கப் பெற்
 றுள்ளது, 123, 135, 433, 687,
 732, 740
 இரணியன் பிரமனா கொடுக்கப்
 பட்ட வாணையுடையவன், 167
 இரணியாட்சன், 248, 630
 இரத்தத்தை மிலத்தில் ஊற்றிக்
 குடித்தல், 685

இரத்தினக்குழை, 370
 இரத்தினங்கள், 36, 116, 154
 இரத்தினச்சோதி, 279, 314
 இரத்தினத்திற்கு ஆதித்தன் உவ
 மை, 154 [416, 732
 இரவி (இரவிகன்), 55, 159, 166,
 இரவிமண்டலம், 116
 இரவிமுன் பணி, 446
 இராக்கதர், 40, 480 [த்தல், 86
 இராகுகேதுக்கள் சந்திரனோடுபகை
 இராகு கேதுக்களுக்குச் சந்திர ருரி
 யர்களைப் பற்றுவதும் விடுவதும்
 உண்மை, 555
 இராகு நாணிக்கு உவமை, 726
 இராச்சியபாரமூரீ, 38
 இராச அங்கிசம், 151
 இராசகம்பீரன் - இரண்டாம் இராச
 ராச சோழதேவன், 774
 இராசசக்கரம், 2
 இராசசிங்கம், 370
 இராசதாஸி, 205
 இராசபுந்தரன், 811
 இராசராச சோழதேவர், 774, 800
 இராசராச சோழன், 7, 237
 இராசராச சோழனுக்கு மரகதமேரு
 உவமை, 777
 இராசராச சோழனுலா, 3, 17, 19,
 35, 39, 104, 185, 196, 237, 549,
 610, 664, 745, 773, 775, 777,
 800, 805, 810
 இராசராச நாயகர் - தஞ்சைப் பெரு
 வுடையார், 21
 இராசராசபுரம் (இராசராசபுரி) -
 தஞ்சாவூர், 16-20, 778
 இராசராசபுரி நகர், 778
 இராசராசபுரி நகரவர் பிரத்தியட்ச
 முள்ள இடம், 19
 இராசராசபுரி செம்பொன் மாடங்
 களையுடையது, 17, 19
 இராசராசபுரி பிரார்த்தனைகள் சித்
 திக்குமிடம், 19 [மிடம், 19
 இராசராசபுரி மனுரீதிப்படி ஒழுகு
 இராசராசபுரியில் இந்திரர் சந்திர
 ருரியர் திக்குத்தேவர் முதலியோர்
 புகுதல், 17 [முள்ளது, 19
 இராசராசபுரி வித்தியா வினோத
 இராசராசபுரேசர், 16
 இராசராசன், 6, 807

இராசராசன் II பொன்னிக்கு வழி
கண்டது, 549

இராசராசேசுவரமுடையார் - தஞ்
சைப் பெருவுடையார், 39, 246

இராசராசேசுவரமுடையார் கோவி
லில் நாகராஜாவின் தேவிமார்
சேவைபண்ண வருதல், 39

இராசசிபவம், 179

இராசாக்கள் (இராசா) - சந்திரன்,
மன்னர், 8, 17, 179, 183, 441

இராசாக்கள் தாம் மதித்த வீரர்க்
குப் படைவழங்கல், 629

இராசாக்கிடு சக்கரம், 6

இராசாக்கிடு, 173

இராசாதிபன், 6

[501]

இராசிகளைக் கோவை குலைத்தல்,

இராத்திரி, 25, 36, 105

இராத்திரியினம், 22

இராம சக்கரவர்த்தி, 67

இராமசராக்கிளி வருணனுக்கு உட்
டினஞ் செய்தல், 67

இராமநாடகம்: இது சீகாழி அருணை
சல கவிராயராற் செய்யப்பட்ட
நூல், "சீருரோதன"

இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானம், [212
இராமர் கடலில் அம்பு எய்தது,

163 [ஆற்றிய உதவி, 163

இராம ராவண யுத்தத்தில் தேவி
இராமன், 364

இராமாயணம், 163

இராமாயு - இராத்திரிதோறும், 60

இராவணன் சேதையைச் சிறைவைத்
தது, 226

இராவணன் திருமலையை எடுத்தது,
225 [கேட்டருளியது, 226

இராவணன் பாட்டை மகாதேவர்
இராவணன் முடியைச் சுக்கிரீவன்

தகர்த்தது, 651

இராவணனை மகாதேவர் திருவிசுலா
லூன்றி நெரித்தல், 225

இராஜகம்பிரச் சதர்வேதிமங்கலம் -
சயங்கொண்ட சோழமண்டலத்

துப் பங்குன்றக் கோட்டத்து
மண்டை குளநாட்டு முருகமங்க

லப் பற்றியுள்ள சம்புகுலப்
பெருமான்கரமென்னும் ஊரின்

பெயர்; ஸ்ரீவாஞ்சியத்தின் பழைய
பெயர்களுள் ஒன்று, 774

இராஜகம்பிரச்சம்புவராயன்-இரண்
டாம் இராசராசசோழன் காலத்தி
லிருந்த ஒரு பிரபு; இவன்
சில கோயில்களுக்கு இறையிலி
நிலங்களளித்தனென்று சாஸ
னங்களால் தெரிகின்றது (S.
I. I. Vol. I. No. 74, 78), 774

இராஜகம்பிரச் சேதிராயன் - இரண்
டாம் ராஜராஜசோழன் காலத்
திற் கிளியூபென்னும் ஊரிலிரு
ந்த மலையமான் அத்திமல்லன்
சொக்கப் பெருமானென்பவன்
(Annual Report of S. I. E.
1909, No. 411); மூன்றாம்
குலோத்துங்கன் காலத்தில் கிளி
யூரில் இருந்த மலையமான் சேதி
ராய நாயன் ஆகரகுரன் என்ப
வன் (A. R. of S. I. E. 101 of
1906), 774

இராஜகம்பிரநல்லூர் - திருப்பராயத்
துறைக் கோயிலுக்கு இரண்
டாம் இராசராசன் காலத்தில்
விடப்பட்ட சில நிலங்கள் உள்ள
ஊர்க்கு அவன் காலத்தில் இட்ட
பெயர் (A. R. R. 432 of 1906),
774

இராஜகம்பிர மாராயன் - திரிபுவன
சக்கரவர்த்தி வீரபாண்டிய தேவர்
காலத்தில் இருந்த ஒரு கைக்
கோளர், 774

இராஜகம்பிர வளநாடு - சோழநாட்
டின் ஒரு பகுதி, 774

இராஜகம்பிரன் திருவிதி - திருப்
பனந்தாளிலிருந்து கொள்ளிடத்
திற்குச் சுவாமி எழுந்தருளுதற்கு
இரண்டாம் இராசராசன் அமை
த்த சாலை, 774

இராஜகம்பிரன் மண்டபம் - தாராச
ரம் சிவாலயத்திலுள்ள ஒரு மண்
டபம், 774

இராஜகம்பிரன் மலை - தொண்டை
நாட்டிலுள்ள ஒருமலை, 774

இராஜ ராஜேசுவர முடையார்-தஞ்
சைப் பெருவுடையார், 236

இராஜாதிபராவளநாடு - இது சோழ
நாட்டின் உள்ளாடுகளில் ஒன்று;
திருவிந்தநூற் இதன் பாலுள்ளது,
236

இருக்கச்செய்தே, 260 [137
 இருகிரி - உதயாத்தமனகிரிகள்,
 இருகூன், 216
 இருகோள் - சந்திரசூரியர், 723
 இருங்குன்றம் - சைனர்களிருந்த
 மலைகளொன்று, 218
 இருசுடரன்னயோகம், 791
 இருதயகமலத்திற்றீபம், 91
 இருதயகமலம், 91 - 2, 744
 இருந்தவா, 326
 இருப்பு - இருப்பிடம், 49
 இருப்புக்கட்டி, 453
 இருப்புச்சாதி, 714
 இருப்புச்சுவர், 479
 இருப்புலக்கை, 492
 இருபத்துநாலு தீர்த்தங்கரர், 375
 இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் தட்
 சன் மக்கள், 788
 இருபெயரொட்டு ஆகுபெயர், 472
 இரும் : ஏவல், 168
 இரும்பல்காஞ்சி : இஃது ஒருபழைய
 நூல், 189, 276
 இரும்பு பாம்புக்கிரை, 649
 இரும்பு மிருதுவியன்மை, 649
 இரும்பு பொன்னாகை, 566
 இரும்புபோன்ற கழுத்து, 481
 இரும்பு மண்ணின்காரியம், 649
 இரும்புசோழன்-தஞ்சைக் கோயிலி
 லிருந்த ஒரு மண்டபம், 772
 இருவகை வழக்குக்கள், 697
 இருவர் - பிசும்ம விஷ்ணுக்கள்,
 பௌத்தர் அருகர், 423
 இருவர் பெரியதேவர், 20
 இருவருதயம், 165
 இருள்பருக, 27
 இருளெறித்தல், 431
 இரேகை, 41
 இரேகிசை - ஒருயோகினி, 433
 இரை, 649
 இரைத்தல் - வீங்குதல், 242, 771
 இரைப்பு - ஓசை, மோகம், 129,
 இல்முன், 80 [473, 762
 இலக்கண நூல்கள், 579
 இலக்கணம், 10
 இலக்கிய அமைதி, 433
 இலக்கியங்கண்டதற்கு இலக்கண
 மியம்பல், 433
 இலகடவிசி - அம்பாரி, 468

இலச்சித்தல் - நாணுதல், 34, 212
 இலாஞ்சனை, 8
 இலாந்தவம் - இந்திரலோகங்களில்
 ஒன்று, 18
 இலிங்கபுராணக் குறுந்தொகை -
 தேவாரப்பதிகங்களுள் ஒன்று,
 340
 இலேக, 577
 இலைச்சுருள், 757
 இவுளி - குதிரை, 496, 593
 இவையிறில் (இவையிறை),
 இழிச்ச, 635 [31, 271
 இழித்தகவு, 191
 இழித்துரை, 402
 இழிநீர், 122 [190
 இழிவைக்காட்டும் இடைச்சொல்,
 இழுத்து அடித்தல், 489
 இழை - நூல், 127
 இழைத்தல் - செய்தல், 339
 இழைத்து - நூற்று, 54
 இளக்கி (இளகல்), 42, 200, 547
 இளருக்காடு, 200
 இளநவ்வி, 34
 இளம்பிள்ளை, 228
 இளம்பிறைபுடன் மகளிர் அளவளா
 வுதல், 21
 இளமை, 39
 இளவெயில், 36
 இளி - யாழ்நரம்புகளுள் ஒன்று,
 இளிவரவு, 191 [388
 இளைது (இளைசு), 34
 இளைய இந்திரன் விஷ்ணு சத்தி
 பென்பது, 651
 இளையநிலா (இளையமதி), 21, 43
 இளைய மக்களிடத்தில் தாய்க்கு
 விருப்பமுண்மை, 295
 இளையர், 13 [651
 இளையவாசவன் - உபேந்திரன், 471
 இளையோன் - முருகக்கடவுள்,
 இறகு, 56 [உபேந்திரன், 5, 446
 இறந்தவர் பற்களை அரிசியாகப்
 பேய்கள் கொள்ளல், 732
 இறப்பது மிறப்பது, 158
 இருஞ்சி - உராஞ்சி; இது பெரிய
 பறவைகளின் தொழில், 551,
 இறுதி - முடிவு, 143 [630
 இறுதிப்பொழுது, 81
 இறுவரை - பெரிய மலை, 280

இறை - அரசன், அற்பம், கூட்டம், சிவபெருமான், பெருமை, 9, 170, 212, 222, 638

இறைகொள்ள - தங்க, 638

இறைமகள், 42, 61, 120, 751

இறைமலை - மேரு, 170

இறையவன், 811

இறையனாகப்பொருள், 14, 40, 132

இறையாள் - தலை, 10

இறையோன், 695

இறைவர் (இறைவன்) - நசுவரன், வீரபத்திரதேவர், 42, 61, 288, 293, 301, 334, 424, 490, 794

இறைவர் உலகுபொதி வடிவம், 425

இறைவர் வடிவம் எவ்வுடம்பினு மடங்குதல், 425

இறைவனது திருமேனி தழுவரு வென்பது, 675, 710

இறைவனாப்பொருள் - இறையனாகப்பொருள், 9

இறைவி, 55 - 7, 166, 292, 727 - 8, 754, 796 [493]

இன் ஆனுகுரின் பொருளில்வருதல், இன் உவமப்பொருளில்வரல், 483, 493, 533

இன்பவிசை - சங்கீதம், 9

இன்னபுடையேம், 238

இன்னம், 38, 618

இன்னவூமேம், 238

இனமுன்று, 9

இனவனா, 174

இஷ்டம், 301

நக்காற்று, 450 [688]

நச சக்கரம் சந்திரனைப் பரித்தல், நசர், 251 [யு, 18]

நசானம் - இந்திரலோகங்களில் ஒன் நசானன், 682, 789

நசானன் மார்பை ரிஷபம் குத்தித் திறத்தல், 689

நசானன் ரிஷபம் பாபநாபமும் கரு மையும் உடையதென்பது, 689

நசானன் வடகீழ்த் திசைக்குத் தலைவன், 689

நசுவர நசுவரிகளுடைய திருமேனி கள் ஒன்றாய் நின்றபொழுது திரு முடி யொன்று, 63

நசுவர சாங்கியம், 646

நசுவர நிராகரணம், 183

நசுவரப் பிரத்தியட்ச தேசம் தஞ்சா வூர், 19 [வாமை, 401]

நசுவரபத்தர் கருவிற்புக்குப் பிற நசுவரபத்தர் வேண்டியபோது வே ண்டியவடிவு கொள்வார், 401

நசுவரமூலம், 215

நசுவரர் பலரின்மை, 79

நசுவரன் (நசுவரர்), 2, 9, 16, 35, 40, 42 - 4, 46, 61, 63, 65, 113, 115, 121, 138, 141, 160, 290, 300, 327, 330, 351, 380, 423, 453, 461, 470, 474, 719, 725, 746, 750, 752, 761

நசுவரன் ஆக்கினை காலசக்கர மென்பது, 707

நசுவரன் ஆபரணம் பாம்பு, 449

நசுவரன் இலனென்னும் கூற்று, 246 [469]

நசுவரன் ஊழித்தியில் ஆடியருளல், நசுவரன் கங்காளவேடம் கொண் டருளியது, 63 [யது, 43]

நசுவரன் திரிபுரதகனம்பண்ணி - நசுவரன் திருச்சடையில் இருப்பன், 61

நசுவரன் திருமுடியிற்பிறை, 21

நசுவரன் பிரமாவுக்குப் பணித்த

நசுவரன் வாசனம், 453 [பணி, 122]

நசுவரனுக்கு அட்டமூர்த்தி யென் னும் பெயருண்மை, 141

நசுவரனுக்கு வடிவின்மை, 292

நசுவரனுடையபடை பேய், 498

நசுவரனே வடிவுகளைப் படைத்தல், 216

நசுவரனை அஞ்சின நினைப்பு, 438

நசுவராக்கினை, 645, 707, 714, 746

நசுவராண்டம் அமலமாயிருத்தல், நசுவரி, 56, 61, 75, 136 [751]

நசுவரி திருமேனியில் ஒரு பாகர் மகேசுவரர், 2 [136]

நசுவரியின் பதினெண்கண்நாதர், ஈட்டி, 569 [237]

ஈட்டி எழுபது : ஒரு தமிழ்தூல், ஈடாக, 35 [283, 571]

ஈடு - இடுதல், எளிவரவு, ஒப்பு, 61, ஈண்டெல் - விரைந்து வருதல், 564, 736, 759

ஈதென்றது செய்யுண் முடிவு, 494

ஈம எரி, 49, 60
 ஈம எரியால் மேகம் சுண்டுதல், 49
 ஈமம் - மயானம், 49, 448
 ஈர் - ஈரம், 149, 551
 ஈரம்பால், 377
 ஈர்வாள் - ஒருவகை வால், 105
 ஈரல், 58, 744
 ஈரறுதேர், 732
 ஈரிருமறை, 791
 ஈருடம்பு, 231
 ஈருமதியம், 21 [தோல், 149, 551
 ஈருரிவை - எப்போதும் ஈரமான
 ஈருருவண்ணக்கலுழன், 286
 ஈருழுத்தொருமொழி, 14
 ஈற்றைச் ஏகாரம், 2, 55
 ஈறுதிரிந்தபெயர்கள், 2, 397
 ஈனம் - இன்மை, குறைவு, 22
 உக்கிரகாமா பாண்டியன் வளை
 எறிய இந்நிரன் முடியிழுந்தது,
 உக்கணல், 155 [651
 உககோடி, 2, 4
 உகவிறுதி, 59
 உகாந்தகற்பங்கள், 66
 உகாந்தகால இறுதிப்பொழுது, 18
 உகாந்தகாலத்தில் ஆதித்தர் உல
 கைச் சுடுதல், 459
 உகாந்தகாலத்தில் உலகமேழும்
 உருகல், 81
 உகாந்தகாலத்தில் மகாசமுத்திரங்
 களின் நீர்பெருகுதல், 140
 உகாந்தகாலத்தில் வடவை புறப்படு
 தல், 81
 உகாந்தகாலத்து அக்கினி, 57, 429
 உகாந்தகாலத்து அக்கினி பூமி உரு
 கும்படி எழுதல், 143
 உகாந்தகாலம் (உகாந்தங்கள்), 57,
 59, 140, 143, 148, 155, 330,
 356, 428, 459, 636
 உகாந்தங்களில் வடவாமுகாக்கினி
 உலகைத் தகனம்பண்ணுதல், 154
 உகாந்தப் பிரளயகாலவெள்ளம்,
 310 [தங்கள் முழுது எழுதல், 59
 உகாந்தப்பிரளயத்தில் சத்தபருவ
 உகாந்தப்பிரளயாக்கினி, 469
 உகாந்தவாயு, 269
 உகாந்தாக்கினிக்கு ஈசுவரனுடைய
 சடை உவமை, 469
 உகாந்தாக்கினிச் சுவாசம், 661

உகாந்தாக்கினி பூதகணங்களுக்கு,
 உகிர - நகம், 41, 165, 537 [400
 உகிரி - உகிரையுடையவள், 165
 உங்களென்றுவருவது பழைய
 வழக்கன்று, 604
 உங்காரசத்தம், 593
 உச்சம், 610
 உச்சரித்தல், 201
 உச்சாக பரவசர், 426
 உச்சாகித்தல், 699
 உச்சவாச நிச்சவாசம், 674
 உட்கி, 677 [159, 187, 329
 உட்டினம், 43, 67 - 8, 76, 78,
 உடம்பின்நெய் விளக்குநெய்யாதல்,
 உடன் கள்ளர், 25 [60
 உடன்று - கோடித்து, 597
 உடனுடும், 5
 உடு - நட்சத்திரம், 55, 250, 523
 உடுத்தொடை - நட்சத்திர மாலை,
 நட்சத்திரலோகம், 420, 484
 உடுத்தொடை பூதங்களின் பல்
 லொழுங்குனுக்கு உவமை, 420
 உடும்பு, 123
 உடுவிற்குமுத்து உவமை, 182
 உடைப்பட்டு, 97
 உடைப்பெயர், 107 [397
 உடைப்பெயர்ச்சொல் ஈறுதிரிதல்,
 உடைமணி கண்கணைநல், காப்புச்.
 உடையார், 95
 உண்டி - உணவு, 133
 உண்டுபருத்தல், 566
 உண்மைவிளக்கம் : சைவசித்தாந்த
 நூல்களுள் ஒன்று, 761
 உணர்வும் ஒழுக்கமும், 25
 உணர்வையுண்ணல், 13
 உணவுபெருது பலராலும் வஞ்சிக்
 கப்பட்டதைப் பேய்கள் தேவிபால்
 முறையிடுதல், 223
 உத்தலதேசம் - ஓரிஸ்ஸா, 8
 உத்தமத் துவசம், 478
 உத்தமம், 186
 உத்தமாங்கதன் - இந்நிரனுக்கு ஊர்
 வசி முதலாயினுரிடத்துப் பிறந்த
 மக்களுளொருவன், 470
 உத்தரகாண்டம் (உத்தரராமாய
 ணம்), 307, 326, 417
 உத்தரம் - விடை, 182
 உத்தரமேரூர்ச் சிலாசாஸனம், 351

உத்தியான நந்தவனம், 72
 உததி - கடல், 38, 154
 உதயகிரி, 43, 137
 உதயகிரியும் அத்தமனகிரியும் தேவி
 கோயிலின் திருவாசல், 137
 உதயணன்கதை: பெருங்கதையென்
 னும் தமிழ்தூல், 2, 28, 33, 54-5,
 137, 167, 179, 258, 263, 371,
 395, 537, 630, 688
 உதயணன் கதையில் கோயிற்குக்
 கிடங்குண்மை கூறப்படுதல், 137
 உதயணன் கதையில் தேவலோகம்
 பல்வென்பது கூறப்படுதல், 258
 உதயணன் போர், 5
 உதயவரை அரமகளிர் கடைதிறப்பு,
 43
 உதரசோழிதா நாடி, 110
 உதரத்தீ, 570
 உதரம், 148, 606 [494, 586
 உதராக்கினி, 40, 67, 121, 127,
 உதாரணம், 21
 உதியர் - சேரர், 236
 உதிரக்கடற்கு நிணம் அழுதம், 544
 உதிரப்பசுமை, 96
 உதிரப்பட்டு, 97
 உதிரப்பலி, 396
 உதிரவெள்ளம், 165
 உதை, 677
 உந்தித்தாமரை, 281
 உப்புக்கடல், 391 [தல், 379
 உப்புப்பொருளை நன்னீரால் கழுவு
 உபகரிக்கும், 39
 உபகாரப் பிரதானமானமலை, 634
 உபகாரம், 63
 உபகார வித்தியாதரன், 8
 உபசாரம், 402 [துரை, 402
 உபசாரமாகச் சொன்ன இழித்
 உபதேசம் (உபதேசிப்ப), 146, 398
 உபமன்னிய பத்தலிளாமை: இது
 நாயன்மார்களுடைய சரித்திரங்
 களைக் கூறும் ஒரு வடநூல், 180
 உபயாமளங்கள் எண்பத்தொன்று,
 உபயோகம், 36 [113
 உபவனச் சோலை, 65
 உபாசகபாரசுவன், 118
 உபாத்தியாயன், 505
 உபாதி - சரீரம், 578 [446, 471, 651
 உபேந்திரன் - தேவேந்திரன் தம்பி,

உம்பர் - தேவர், பிராமணர், 81
 உம்மை (இடைச்சொல்), 331,
 526, 660, 750
 உம்மை இறந்தது தழீஇயது, 282
 உம்மைக்குப்பொருள், 282, 440
 உம்மைத்தொகை, 3, 44, 212, 561,
 583, 594, 764
 உமாதேவியார் செயல், 287
 உமாபரமேசுவரி, 10, 42 - 3, 194.
 உமாபாகர், 1 [602
 உமிழ்தல் - புறப்படவிடுதல், 110,
 உமிழ்நீர்க்குறி, 477
 உமை, 293
 உமைவாழ்வொருபாகர், 1
 உயர்கொண்டான் திருமலை, 16
 உய்யானம், 72
 உயர்கிணை, 40, 417
 உயர்கிணைப் பன்மை உளப்பாட்டுத்
 தன்மைச் சொல், 363
 உயர்கிணைப் பன்மைத் தன்மை
 வாசகம், 40
 உயர்வு சிறப்பும்மை, 460
 உயிர் அருடி, 212
 உயிர்க்கணம், 602
 உயிர்க்கழு, 97, 170, 667
 உயிர்க்கிழத்தி, 130
 உயிர்த்தல் - புறப்பட விடுதல், 757
 உயிர்த்திறம், 386
 உயிர் தொலைச்சி, 385
 உயிர் நித்தியம், 385
 உயிர்ப்பு, 330, 674
 உயிர்பெய்து கூத்தாட்டுக் காண்
 உயிர் பெறுத்தி, 205 [டல், 511
 உயிர்வீகபாசம், 443
 உயிரை உண்கின்ற காலன், 783
 உயிரை உண்ணுதலில் மகளிர்கண்
 களுக்கு வேல் உவமை, 14
 உரக்கக்கச்சு, 99
 உரக்கங்கணம், காப்புச்.
 உரக குலபதி, 39
 உரககுலம், 39
 உரகிலங்கன், 162
 உரகம் (உரகர்) - நாகம், 162, 416
 உரகம் எட்டு, 99
 உரகர் பூமி, 361
 உரகன் மணி, 168
 உரகேசர், 609
 உரப்பி, 510

உரம் - நெஞ்சு, 480
 உரல்கள், 734
 உரிமையரிவையார், 39
 உரிவை - தோல், 97, 149
 உருகின வெள்ளிமலைக்குப் பாற்
 கடல் உவமை, 545
 உருகுதல், 109
 உருத்திரகணிகையர், 15
 உருத்திரசாதனம், 218
 உருத்திரர், 483
 உருத்திர லோகத்தார் ஆதித்தனை
 நமக்கரியாமை, 354
 உருத்திரலோகம் ஆதித்தியபத்
 துக்கு மேலுண்மை, 354
 உருத்திரலோகம் மோட்சத் தலத்
 துக்குப் பீழிருத்தல், 353
 உருத்திரவீணை, 623
 உருப்பு - உஷ்ணம், 482
 உருபு, 34
 உருபு தொகுதல், 603
 உரும் (உருமு) - இடி, 56-7
 உருமேற்றின் நெருப்பு, 103
 உருமேறு, 3, 55-6, 170, 383, 464,
 466, 522, 682, 800
 உருமேறு செவ்விகெடின் வெறு
 உருவ, 711 [மேருதல், 383
 உருவகம், 540
 உருவசி, 470
 உருவத் திரிவிசுரம், 215
 உருவப்பச்சை, 41
 உருவகொம்பு, 132
 உருளை, 626
 உரைத்தறிவார், 476
 உரையாசிரியர் கொள்கை, 169
 உரோணி - உரோகினி, 501
 உலக்கை, 492
 உலக்ககவிப்பு - பரமாகாசம், 457
 உலகத்தின் திலகம், 86
 உலகத்து வத்துக்களெல்லாம் பஞ்ச
 பூத மைவாயமென்பது, 452
 உலகத்தோடு ஒத்த ஒழுக்கம், 13
 உலகப்புறச் சக்கரவாளம், 440
 உலகபாடம், 27
 உலகம் தேவி உருவம், 158 [721
 உலகம் பதினாறு, 110, 407, 718,
 உலகம் பரப்பும் சிறப்பும் செறிவும்
 கிண்மையும் கொண்டது, 337
 உலக வழக்கு, 295

உலகனந்தவடிவு, 722
 உலகாண்டிரான், 776
 உலகின்பண்பு, 337
 உலகினன்னை, 294
 உலகுடைய செல்வி, 135
 உலகு பொதி வடிவம், 425
 உலகேழு, 3, 81
 உலர்ந்த பேய்களுக்கு ஆண்டலைப்
 உலறி, 200 [புள் உவமை, 234
 உலைகள், 747
 உலையிற் காய்ச்சிய ஆயுதங்களை
 நீரிற் றேய்த்தெடுத்தல், 653
 உலோகபாலருக்குத் தேவேந்திர
 னுடைய சேனைத்தலைவர் உவமை,
 249 [38
 உலோகம் - சூரியகிரணம் படுமிடம்,
 உலோகாயதன், 153
 உவணக்கொழுப்பரி, 477
 உவணம், 150
 உவணவூர்தியூர்வார், 110
 உவம ஆகுபெயர், 57
 உவமத்தொகை (உவமைத்தொகை),
 664, 739
 உவமை, 28, 34, 41, 81, 84, 109,
 128, 154-5, 304, 308, 337,
 339, 406, 462, 469, 483, 633,
 635
 உவமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த
 அன்மொழித்தொகை, 532
 உவமையிலிளமை, 39
 உவரிப்பருமுத்தம், 181
 உழபுலவஞ்சி, 62
 உழறும் - உருக்காட்டும், 32
 உழகொழு, 128
 உழவை, 97, 465
 உழவைச் சிறுறுகிவை, 97
 உழை - ஒரு நரம்பு, 610
 உழைத்தல் - வியசனப்படுதல், 484
 உள்ளங்காலை மண்ணாக்கட்டிக்கு
 உள்ளங்கை, 40 [வவுதல், 658
 உளப்பாட்டுத்தன்மைச் சொல்,
 உளர், 13 [60, 363
 உளைகை - கதறுகை, 130
 உளைத்து (உலாய), 130, 243, 725
 உற்சாகத்தார், 459
 உற்பத்தி, 316
 உற்பவித்தது (உற்பவித்தார்), 30,
 உற்பாதகாலங்கள், 457 [38

உற்பாதபட்சி, 641
 உறங்கியே யோகஞ் செய்தல், 630
 உறந்தைப்பிரான், 812
 உறவுகோள், 24
 உறழ்ச்சி, 444
 உறிவல்லமணர், 193
 உறுதி, 38
 உறுப்பு முப்பத்திரண்டு, 28
 உறையூர், 205
 உறையூர் சோழ அரசர்களின் இரா
 சதானிகளுள் ஒன்று, 812
 உன்மத்தனாகிய கடலரசன், 469
 உஷ்ணசக்கரம், 55
 உஷ்ணத்திவலை, 331
 உஷ்ணம், 64, 217, 475, 482
 உஷ்ணம் செய்தல், 447
 உஷ்ணவியாதி, 102
 ஊசுவேர், 144, 464
 ஊடாடும் - இடையேயாடும், 103,
 ஊடு - உள், 554 [108, 554
 ஊத்தை, 47
 ஊத்தைத்தலை, 47
 ஊத்தைத்துருத்தி, 47
 ஊத்தைவாய்ச்சமண், 47
 ஊதுகருவி, 474
 ஊதை, 725
 ஊமர்கள், 189
 ஊர் - பரிவேடம், 314
 ஊர்கோண்மை, 55 [729, 778
 ஊர்நி, 110, 151, 193, 640,
 ஊர்நிமேல் ஏறுபவர் அதனைத்
 தொழுதலும் வலம் செய்தலும்,
 ஊர்வசி, 80 [627
 ஊராளி, 403
 ஊரு - துடை, 421
 ஊழி, 330, 337, 439
 ஊழி ஒன்பதிற்பிரட்டி, 337
 ஊழிக்கடல், 400
 ஊழிக்கடல் அண்டகோளாகையை
 உடைத்துப் பெரும்புறக் கட
 லொடு கலத்தல், 428
 ஊழிக்குக் கிழமை, 630
 ஊழித்தீ ஏழு (ஊழித்தீ), 457, 469,
 475, 673
 ஊழிமாருதம், 647
 ஊழிமுடிவிற்கண், 399
 ஊழியிலாழி, 560
 ஊழியீறு, 656

ஊழியெரி, 469
 ஊழியேறுகடல், 428
 ஊற்றம், 685
 ஊற்றிக் குடித்தல், 685
 ஊற்றை, 47
 ஈர்கு - இரும்பு, 550, 598
 எஃகுச்செவித் தேவர்கள், 610
 எக்கவந்தமும், 614
 எங்கனாகர், 402
 எங்குத்து, 745
 எங்குத்தை, 747
 எங்கைமீர், 298
 எங்ஙனம் அங்குனமென்பன எங்
 றுனோ அங்ஙனையென வருதல்,
 425
 எங்ஙனோ அங்ஙனையென்பன வரீ
 யாபதியில் வந்துள்ளமை, 425
 எச்சங்கொடுத்தல், 546
 எச்சம், 320, 365
 எச்சவதிபதி சிவன், 246
 எட்டநிற்கின், 681
 எட்டவும், 28
 எட்டிரட்டி, 128
 எட்டுமோ, 218
 எடுத்துக்கை நீட்டுவார் (எடுத்துக்கை
 நீட்டுவான்), 88, 505
 எடுத்துவிட்டு, 42, 54
 எடுத்துவிட்டெறிசின்ற, 42
 எடுத்துவிட, 635
 எண்கையாய், 334
 எண்டிசைத் தேவர், 18
 எண்ணியிரஞ்சமண் தலைவர், 172
 எண்ணியிரமுகர், 204
 எண்ணியிரவர், 191, 219
 எண்பெருக்குன்றம், 209, 218
 எண்பெரும்பேய், 791
 எண்பெருவேழம், 276
 எண்மர், 621
 எதிர்நிரனிறை, 450
 எதிரேற்றுக்கொண்டு, 26
 எதுகை நயம், 152, 228
 எயில் - மதில், 16, 760
 எயில்காவலர், 16
 எயிற்கோட்டம், 236
 எயிறுக்குப்பிறை, 420
 எயிறு நிலவெறித்தல், 431
 எரிகா விளந்தனார், 625
 எரிதலை, 58

எரிபரந்தெடுத்தல், 62
 எரிபுக்கன, 211
 எரிவட்டம், 615
 எரு - இறைச்சி, 386
 எருக்கு, 60 [8
 எருத்துக்கொடி பல்லவர்க்குரியது,
 எருத்துக்கொடி முதலியவற்றுடன்
 யானைக்கொடி செல்லல், 8
 எருது தர்மரூபமென்பது, 452, 634,
 எருமை, 9 [689
 எருமைக்கடா, 345
 எருமைப்பகடு, 463
 எருமைப் பிரளயம், 497
 எருமைப்போத்து, 490, 497
 எருமைப்போத்துக் கொடி, 7
 எருமைமுகப் பசாசகணங்களின்
 பிரபஞ்சச் செயல், 497
 எருவை - கழுகு, பருந்து (எருவை
 கள்), 529, 562, 748
 எருவையையும் பருந்துகளையும்
 பேய்கள் ஓட்டல், 748
 எல்லாம் நிலைநிற்பது மழையால், 9
 எல்லை, 129
 எல்லைச்சக்கரவாளம், 403
 எல்லையாகர், 246
 எலும்பு, 129
 எவ்வெட்டாக, 271
 எவையென்பதற்கிலக்கணம், 521
 எழ, 54, 121, 141, 704
 எழிவி - மேகம், 105, 522
 எழிலியும் உடுவும் உதிர்தல், 523
 எழிலியொடு அசனியறல், 522
 எழுகடல், 61, 205
 எழுந்தருளி, 22
 எழுநரகக் குலப்பகுதி, 463
 எழுநரம்பு, 610
 எழுபெருங்கடல் வற்றல், 522
 எழுமடி, 567
 எழுமலை, 170
 எழுவர், 168
 எளிமை, 39, 245, 352
 எளிமைப்படுதல், 352
 எளியார் வலியாமிறைவன், 474
 எளியோர்க்கு ஈசுவரன் போல,
 474
 எளிவரவு, 26, 35, 61, 303, 714
 எளிவரா - எளிவரவுபடாத, 35
 எளிவருந்தேவர், 20, 26

எறிக்கும் பிறை, 128
 எறிசுரு, 370
 எறித்தல், 431 [தலும், 457
 எறிதலும் கூட்த்தலும் திரைத்
 எறிப்ப - விளங்க, 338
 எறிப்பொளி, 250
 எறிப்படை, 168
 எறிவேல், 461
 என்பு பசையறவுலர்தல், 126
 எனைப்பல, 265, 729 [194
 ஏ - அம்பு, இசை, சாமவேதம், 163,
 ஏகக்குலிசாயுதன், 682
 ஏகச்செல்வம், 167
 ஏகசக்கரம் (ஏகச்சோதிச் சக்கரம்)-
 துருவமண்டலம், 108, 116
 ஏகசந்திரமண்டலம், 338
 ஏகதண்டு, 378
 ஏகபாதம், 323
 ஏகம் - ஒன்று, 167, 378, 408
 ஏகாசம் - உத்தரீயம், 551
 ஏகாதசருத்திரர் (ஏகாதசர்), 16,
 251, 353, 483, 580, 790
 [அமுதமுண்டமை, 443
 ஏகாதசருத்திரர் ஆலமுண்ணுமல்
 ஏகாதசருத்திரர் ஈசுவரனைச் சாரக்
 காட்டும் வேடத்தினர், 461
 ஏகாதசருத்திரருக்கு அனுக்கிரக
 சத்தி இல்லையென்றல், 461
 ஏகாம்பரநாதருலா, 180, 219
 ஏகாரம் - ஓரிடைச்சொல், 2, 62, 774
 ஏகாரம் தொகுதல், 601
 ஏகாவலிவடம், 340
 ஏகோதகம் - ஒரேவெள்ளம், 145
 ஏடு (ஏடுகள்), 202-3, 212 [201
 ஏடு எதிரோடமந்திரமெழுதுதல்,
 ஏதம், 218
 ஏதி - ஆபுதம், 574
 ஏதிலர், 293 [மலை, 218, 419
 ஏமகூடம் - இந்திரனது விடாயாற்றி
 ஏமகூடமும் சித்திரகூடமும் எரி
 தல், 419 [610
 ஏமப்புள் - கின்னரமிதுனப் பட்சி,
 ஏரி, 395 [களுள் ஒன்று, 236
 ஏரெழுபது: இது கம்பரியற்றியநூல்
 ஏவல், 263
 ஏவலாட்டியர், 168
 ஏழ்கடல், 137
 ஏழ்நிலைக் கோபுரவாயில், 809

எழ்புரவிகள், 732
 ஏழரைபிலக்கம் இரட்டபாடி, 774
 ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை, 370, 603
 ஏழாவதுருபு தொகுதல், 603
 ஏழுருதிரை, 495 [147
 ஏழுமில்லங்கள் ஒசையைபுடையன,
 ஏழுமில்லம், 123, 147, 418, 479
 ஏழுமலைகள், 397
 ஏழுமழிலி, 145
 ஏற்றிற்குக் களிறு உவமை, 251
 ஏற்றுக்கோடு, 667 [637
 ஏற - ஒரு சொல் விழுக்காடு, 206,
 ஏறு - ஆண், இடபம், எறிதல் 8,
 105-6, 583, 634
 ஏறுகடல், 428
 ஏறுகீர், 122
 ஏறு பதினென்று, 443
 ஏனம் - பன்றி, 630
 ஏனென்றல், 298
 ஏனை அரசர்களின் கொடிகளுக்கு
 மேலாகச் சோழர்கொடி உயர்த்
 தப்படுகை, 4
 ஐகாரந்தொகுதல், 492
 ஐங்குறுதூறு : இஃது எட்டுத்
 தொகையுள் ஒன்று, 625, 703
 ஐசுவரியம், 62, 94, 182
 ஐந்தரைக்கோடி விருத்தி, 228
 ஐந்திணையம்பது : பதினெண்ணீழ்க்
 கணக்கு தூல்களுள் ஒன்று, 540
 ஐந்திலக்கணங்கள், 12
 ஐந்து அமளி, 723
 ஐந்துசோலை, 71, 115
 ஐந்துநூறுயோசனை, 372
 ஐந்துபவனச் சோலை, 115
 ஐந்துபூதம் (ஐம்பூதம்), 142, 450
 ஐந்துவிருட்சம், 71 [761, 806
 ஐம்படை, 285, 714, 717, 725,
 ஐம்முகத்தயன், 781
 ஐயம், 645
 ஐயர் (ஐயன்) - வீரபத்திரதேவர்,
 290, 325, 332 - 3, 434, 618,
 ஐயவேகாரம், 55 [645, 648, 650
 ஐயை - ஆரியை, 170, 243, 410
 ஐராவதம் (ஐராபதம்), 118, 259,
 664
 ஐவகைப் பூதத்துக்கும் நாயகர்
 பிரமா முதலியோர், 138

ஐவண்ணக்கொடி, 702
 ஐக்க, 5, 8, 216
 ஐக்க ஓட, 8
 ஐக்க நிமிர்ந்தவாறு, 216
 ஐசிராமபு, 127
 ஐட்டக்கூத்தர், 457, 813
 ஐட்டக்கூத்தர் பாடிய வேறு பரணி,
 776 [திகள், 776
 ஐட்டக்கூத்தரான கவிச்சக்கரவர்த்
 ஐட்டேன், 207
 ஐடு : அசைநிலை, 522
 ஐப்பம், 276
 ஐப்பரிய நாயகி, 287
 ஐப்பனை - அலங்காரம், 441
 ஐப்பிப்பிர், 10
 ஐபிஸ்ஸா, 8
 ஐருக்க, 725
 ஐருகாலைக் கொருகால், 29 [தது, 86
 ஐருகுறி இரண்டு பகையைக் காத்
 ஐருகை பறந்தபடி, 540
 ஐருகோடி ஒன்றாகக்கொண்டு எண்
 ஐருங்க, 663 [ணப்பட்டது, 409
 ஐரு சங்கு ஊதப்படல், 703
 ஐருசடை, 652
 ஐருசாரார், 13
 ஐருசொல், 47, 193
 ஐருதலை, 297
 ஐருதலைக்காமக் கைக்கிளை, 301
 ஐருதலைக்காமிகள், 21
 ஐருதலையும் ஆயிரங்கையும் ஆயிரங்
 காலுமுடைய பூதம், 417
 ஐருபக்கமாய பரம்பரன், 245
 ஐருபது, 163
 ஐருபாதி, 109
 ஐருபெரும்பன்றி, 715
 ஐருபொருள், 6
 ஐருமருங்குடைய மூலநாயகி, 778
 ஐரு முகூர்த்தம், 5, 293
 ஐருமை, 508 [களுள் ஒன்று, 218
 ஐருவகை - சைனர்களுக்குரிய மலை
 ஐரோபுகழ், 497
 ஐரோவொருவர், 422
 ஐவிக்குறிப்பு, 415
 ஐழுக்கி, 182
 ஐழுகு நயனம், 27
 ஐழுகு - வடம், வரிசை, 93, 100,
 ஐளிவட்டம், 101, 626 [420
 ஐற்றர், 25

ஒற்றளபெடை, 85-6
 ஒற்றிக்கொடுப்போர், 25
 ஒற்றைச்சங்கு, 542
 ஒற்றைத்தலை, 223
 ஒற்றைவெள்ளை விடையூர்தி, 778
 ஒன்பதிற்றிரட்டி, 337
 ஒன்பதிற் றென்பது எண்பத்
 தொன்று, 113
 ஒன்பதுகோடி இரணியர், 165
 ஒன்பது கோள்கள், 706
 ஒன்றல்லவை பலவென்னுந் தமிழ்
 ஒன்றுக்கொன்று, 26 [நடை, 466
 ஒன்றுண்டென்றும் இல்லை யென்
 றும் னைனர் கூறல், 7
 ஓகார இடைச்சொல், 112-3
 ஓகை - ஆரவாரம், 5
 ஓங்கார உங்கார சத்தம், 593
 ஓதம், 659, 723
 ஓதி - ஓந்தி, 123 [122-3
 ஓந்திகள் மாறுகார்களை உடைமை,
 ஓங்குகட்கிரி - ஓமகூடமான மலை,
 ஓமத்தறி, 505 [419
 ஓமப்புதை, 112
 ஓமம்பண்ணும் உகாந்தர்க்கினி, 475
 ஓமமந்திரம், 453
 ஓர்ப்பு, 14
 ஓரகம், 25
 ஓராயுதம் பல இலக்குக்களை ஊடுரு
 விச் செல்லல், 5, 259
 ஓர்ரழி - சோதிச்சக்கரம், 108
 ஓராழித்தேர், 276
 ஓரெழுத்தொருமொழி, 14
 ஓரொருமரத்தால் ஆகிய ஒவ்வொரு
 ஓரொன்று, 71, 411 [சோலை, 71
 ஓலக்கமலை, 419
 ஓலை, 372
 ஓலையேடுகள், 212
 ஓளி - யானைக்கூடம், யானை நீரு
 ண்துமிடம், 105, 497
 ஓய்வுதம், 654
 ஓக்க (கக்க), 40, 102
 ககனப்பப்ப்பு, 55, 474
 ககனப் பொருப்பர், 480
 ககனம், 55, 159, 412
 ககனகார, 314
 கக்கணப்படவாவு, காப்புச், 337
 கக்காசலம்-கங்காதீர்த்தம், 31, 115,
 331

கங்காதீர்த்தம் உஷ்ணத்திவலை
 கங்காதேவி, 417 [சிடல், 331
 கங்காளவேடம், 63, 344
 கங்கை, 61, 77, 115, 257, 358,
 417, 447, 549, 634, 720-22
 கங்கை இமயமலையிலிருந்து ஆகா
 யத்தே போதல், 61, 634
 கங்கைக்கு ஆயிரங் கைகளுண்மை,
 கங்கைமாநதி, 247, 337 [417
 கங்கை முதலாகிய ஏழாறு, 397
 கங்கையாள், 417 [தல், 417
 கங்கையை உயர்த்தினையாகக் கூறு
 கங்கை வருதலை ஈசுவரி பொருமை,
 கச்சமி - ஒருவகை வீணை, 623 [61
 கச்சி - காஞ்சிபுரம், 625 [99
 கச்ச - அரைக்குமேற்கட்டுவது, 83,
 கச்சைக்கிரி, 180 [138, 473
 கசகர்ணர் - சிவகணங்குளிலொருவர்,
 கசபதி கமலேசுவரன்-ஓரசரசன், 8
 கசபதிகள், 8
 கசம் - யானை, 183
 கசர், 25
 கசரதம், 72
 கஞ்சக்கருவி, 638
 கஞ்சுவதைப்பரணி:—ஒருநூல், 768
 கஞ்சகம் - சட்டை, காப்புச், 93
 கஞ்சைத் திருமறையோன் கண்
 ணன் - விக்ரிம சோழதேவர்
 மந்திரிகளுள் ஒருவர், 9
 கஞல - நெருங்க, 104, 465
 கஞலுவார் - நெருங்குவார், 80
 கட்டகல், 121, 395 [மை, 122
 கட்டகலுக்கு ஏறுநீர் இழிநீருண்
 கட்டகடை, 81
 கட்டகடைக்கனல் - கடைக்கட்கனல்,
 கட்டகம், 162, 719 [492
 கட்டி - கூடு, 102
 கட்டசெவிக்கூற்று, 661
 கட்டணம் - கட்டிடம், 137
 கட்டபணம், 237
 கட்டவிழ்த்துவிட்ட, 132
 கட்டழித்து, 274
 கட்டளை, 650
 கட்டி-உருண்டை வடிவு, 63, 453
 கட்டில், 196
 கட்டினவாறே - கட்டினவுடன், 175
 கட்டு, 108
 கட்டுக்குலைய, 721

கட்டுரைத்தல், 728
 கடக்கலாகாவென இட்டவரம்பு, 13
 கடகஞ்சூர்ம், 743 [வகை விருது, 8
 கடகப்பக்கக் கற்றைக்காரன் - ஒரு
 கடகம் - கைவளை, பெரும்படை,
 104, 337, 403
 கடகவளையம், 645
 கடங்கள் - மலைச்சார்புகள்,
 அதிகப். 2
 கடநாகம் - யானை, 149
 கடப்பு - கடத்தல், 447
 கடம் - மதம்பாயுஞ் சுவடு, 3
 கடம்பவன புராணம் : மதுரைத்
 தலபுராணங்களுளொன்று ; நீபா
 ரணியமாஹாத்மியமென்னும் வட
 நூலின் மொழிபெயர்ப்பு, 7, 183,
 504 [தலும் உடைமை, 457
 கடல் எறிதலும் கூர்த்தலும் திரைத்
 கடல் கடைகிறகாலம், 38
 கடல் கடைந்தது, 630, 645
 கடல்கள், 205, 428 [553
 கடல் கார்காலத்தில் ஓசை மிகுதல்,
 கடல் தரும் பொருள்களைச் சரதரு
 தருதல், 72
 கடல் திரையவியினும் மீனொலி
 அடங்காமை, 686 [777
 கடல்போல்வானைக் கடலென்பது,
 கடல்முத்துச் சிறப்புடையது, 180
 கடல் மைந்நாகத்தைத் தன்வயிற்றில்
 மறைத்தது, 543
 கடலரசன், 469
 கடலாந் தன்மை, 122
 கடலாழி - கடல்வட்டம், 6
 கடலில் வடவாமுகாக்கினி தோன்
 றல், 469
 கடலிற்கு யானைக்கடம், 105
 கடலிற் சிலுகு அற்றமை, 776
 கடலிற் பிறந்த அமுது, 28
 கடலுக்குச் சாடி, 544
 கடலுக்குப் புதை, 469
 கடலுக்கு மழு, 457
 கடலேழு (கடல்களேழு), 48, 103 -
 5, 255, 312, 349, 396-7, 411,
 414, 429, 438, 475, 636
 கடலை வற்றக்குடித்தல், 493
 கடலோத நீர்க்குறுப்பு, 469
 கடவா - உரிய, 330
 கடவுட்கங்கை, 115

கடவுணிலி - துர்க்காதேவி, 359
 கடவுள், 144, 460
 கடவுள் மேரு, 421
 கடவுள் யாறு, 721
 கடவுள் வாழ்த்து, 9
 கடவுள் வீதி, 707 [153
 கடவுளாலம் (கடவுள் ஆல்), 139,
 கடற்கரசன், 457
 கடற்கோன், 543
 கடற் சுறவு, 491
 கடனெருப்பு, 81 [617
 கடா (கடாக்கள்) - வினா, 112, 345,
 கடாக்கள் கொம்புகளாற் குத்தல்,
 கடாகம், 769 [132
 கடாம் (மதம்) மணநாறல், 3
 கடாய் - ஆட்டுக்கிடாய், 683
 கடாயானை, 740
 கடா வேந்தன், 684
 கடி - பேய், 445
 கடிதடம், 37, 85
 கடிதடாகம், 111
 கடிப்பிரதேசம், 37
 கடிவாலுவன் - பேய்மடையன், 748
 கடுக்கைக்கண்ணி, 443
 கடுங்கோன்காராறு - சூரியர் பன்
 கடுப்பு, 512 [நீருவர், 542
 கடுப்பு - வேகம், 50, 447, 730
 கடுமை - புதுமை, 50
 கடை - இறுதி, கதவு, 39, 81 - 2
 கடைக்கனல் - யுகாந்தாக்கினி,
 வடவாமுகாக்கினி, 457, 475,
 கடைக்காலம், 542 [493, 498
 கடைக்கூழைத் தந்திரம், 471
 கடைதிறப்பு - கதவைத் திறத்தல்,
 10, 11, 39 [திருமின்கள், 10-47
 கடைதிறமின் - வாயிற் கதவைத்
 கடைப்பிடி, 14
 கடைபிறழும், 74
 கடையப்படுதல், 280
 கடையிற்காடியெரி, 270
 கண் - இடம், 442
 கண்கள் - கணுக்கள், 102
 கண்கள் காதளவுவருதல், 13
 கண்கள் செய்த விஷத்தைக் கொங்
 கையென்னுமமுதம் நீர்த்தல், 28
 கண்கள் மூக்கை முட்டிக்கிடத்தல்,
 கண்டகர், 693 [13
 கண்ட சருக்கரை - கற்கண்டு, 112

கண்டம் - டிளவு, 63, 367
 கண்டவாறே - கண்டவுடனே, 185
 கண்டன் - இரண்டாம் இராசராச
 சோழனது சிறப்புப் பெயர், 549
 கண்டி - உருத்திராக்கமாலை, 218
 கண்ணன், 279
 கண்ணன் கல்மாரிகாத்தது, 541
 கண்ணன் மல்லரைவென்றது, 540
 கண்ணம் பொரித்தல், 480
 கண்ணி, 332, 443, 624
 கண்ணிற்கு வடுப்பகவு, 430
 கண்ணுதல் முதற்கடவுள் (கண்ணு
 தற்கடவுள்), 289, 728 [389
 கண்ணெருப்பாற் கடல்காய்த்தல்,
 கண்ணெருப்பு, 389, 492
 கண்ணோட்டம், 295
 கண் வெறியாடிக்குருடாதல், 635
 கணக்கில்லை, 317
 கணக்கெழுதல், 179 [தாடல், 641
 கணங்கள் குருதிமண்டையைச் சுமந்
 கணத்திற்றோன்றி அழிதல், 183
 கணநாதர், 334, 417, 511, 726
 கணநாதரெண்மரின் பெயர்கள், 546
 கணப்பறையினிலக்கணம், 53
 கணம், 477
 கணவன் (கணவர்), 170, 224
 கணிகையர், 15
 கணிச்சி, 632
 களை, 189
 கத்தூரி (கஸ்தூரி), 34, 42, 118
 கத்தூரித்திலகம், 118
 கத்தூரியிருகம், 34
 கதக்களிறு, 756
 கதம் - வலி, 562, 608
 கதவு, 27
 கதழ் - வலி, 694
 கதி - செலவு, 407
 கதிர், 440, 604
 கதிர் ஆறிரண்டு, 103, 440
 கதிர்க்கிரணங்கள், 417
 கதிராழி - சந்திராதித்த சக்கரம், 6
 கதுப்பு, 129, 683
 கதுவ (கதுவி), 63, 270
 கதை, 38, 40, 45-6, 63, 131-2,
 134, 138, 169, 183, 185, 299,
 344, 714 [402, 473
 கதை சொன்ன பேயின் கூற்று,
 கதைபாடுதல், 44-7

கந்தபுராணம், 30, 159, 246 - 8,
 282, 299, 496, 555, 662
 கந்தம் - மணம், 381
 கந்தரதுபூதி, 5
 கந்தரலங்காரம், 410, 488
 கந்தருவர், 367, 533
 கந்தருவராச்சியம், 533
 கந்தருவராசர், 445
 கந்தருவலோகம், 533 [கட்டி, 63
 கந்துள் - நெருப்போடுகட்டிய கரிக்
 கப்பு - கிளை, 429
 கபாடபுரம், 62 [770
 கபாலம் - கபாலம், 27, 44-7, 622,
 கபாலத்தைக் குருதியிற் கழுவிக்க
 கொள்ளல், 731
 கபாலம், 224, 283, 341, 429
 கபாலமாலை, 622, 699, 731, 751
 கபாலி-ஏகாதச ருத்திரருள் ஒருவர்,
 443
 கபிலேசுவரன் - ஓரரசன், 18
 கபோதங்கள் மலைகளை மேய்தல், 607
 கபோலத்தலம் - கன்னம், 118
 கம்பர், 433
 கம்பராமாயணம், 3, 5, 25, 39, 42,
 61, 66, 75, 88, 93, 97, 101,
 114, 123, 135, 155, 184, 190,
 194, 234, 236, 240, 249, 279,
 284, 295, 309, 314, 341, 370,
 384, 398, 408, 417, 435, 474,
 488-9, 508, 541, 543, 552, 561,
 595, 605, 610, 630, 634, 647,
 653, 702, 725
 கம்பிதம், 593
 கம்பிரம் - ஆழம், 142
 கமண்டலம், 755
 கமலக்காடு திருமாவலுப்பிற்கு உவ
 மை, 270
 கமலத்தோன், 269, 755
 கமலம், 91-2
 கமலயோனிகள், 94
 கமலவாய், 110
 கமழ்கடாம், 3
 கமழ்துழாய், 279
 கமழுங்குழல், 208
 கமனார், 429
 கமிலாசம் (மூரீகமிலாசம்), 402, 426,
 கமிலை, 42-3, 448 [492
 கமிலை இமயமலையின் சிறுருவந், 43

கயிலை எல்லா உலகத்தினும் உயர்ந்தது, 43

கயிலைச் சிறுகமடு, 448

கயிலையாகி, 403 [யது, 43

கயிலை வேண்டாப் பாட்டினை யுடை

கயிற்றுறி, 193

கர்க்கியரென்னும் முனிவர், 31

கர்ணம், 448

கர்ணீசுதர், 25 [56, 593

கர்த்தரி (கர்த்தரிகள்) - தலைவி, 10,

கர்த்தா, 65, 170, 183, 189, 246,

442, 761, 791

கர்ப்பக்கிரகம், 401, 661

கர்ப்பவேதனை, 20

கர்மண்ய சாஸ்திர விவாதம், 246

கர்ம மீமாங்கிசன் ஈசுவர நிரா

கரணம் செய்பவன், 183

கர்மவாதம், 183

கர்விகளுக்கு மகாதேவர் அரியர், 423

கரணம், 15, 24

கரதலம், 417

கரந்தபாகம், 337

கரம் - கிரணம், கை, 141, 417

கரவடசாத்திரம், 25

கரிகாலன் செண்டால் மேருவைத்

திரித்தது, 185

கரியகஞ்சகன், காப்புச்.

கரியகுதிரைகள், 264

கரியசட்டை, காப்புச்.

கரியவுமாய் அழகாழிருத்தல், 266

கரியார், 698

கரு - வங்கிசம், 7

கருக்கொண்டு, 49

கருக, 270

கருங்கடல், 777

கருங்கடனஞ்சுண்டான், 284

கருங்கயல்கள், 13, 38

கருங்கயற்கண், 380

கருங்குதிரைகளுக்குத் திருமால் உவமை, 264

கருஞ்சட்டை, 93

கருட்சயனம், 507 [702

கருடத்துவசம் பஞ்சவர்ணத்தது,

கருடர், 367, 445

கருடலோகம், 380, 704

கருடன் (கருடபகவான், கருடாழ்

வான்) 110, 150, 286, 362, 367,

380, 462, 478-9, 612, 648

கருடன் அமுதை நாகலோகத்தில் வைத்தது, 362

கருடன் இரண்டுருவுடையவன், 286

கருடன் இறந்தவர்கள் கண்களைக்

கவர்தல், 612

கருடன்களோபரத்துக்கு நெருப்புப்

மிண்டங்கள் உவமை, 648

கருடன் பஞ்சவன்னத்தன யிருத்

தல், 702

கருடனுக்கு மகாமேரு உவமை, 286

கருடனும் அன்னமும் குடிபோதல்,

641

கருடனை ரிஷபம் அழித்தல், 648

கருனை, 289

கருத்து, 161, 300, 351, 378, 405-6,

446, 470, 488, 494, 511, 605,

கருத்துப் பேயேறுதல், 789 [714

கருதுதல், 270

கருநடர், 62

கருப்புச் சாற்றுக்கடல், 394

கருமலை, 527

கருமாழுகுற்றிரு நிறத்துக்கன

களப ராஜராஜன், 777

கருமுகில் கஞ்சகத்திற்கு உவமை,

கருவம், 131, 170 [92

கருவரி, 278

கருவிக்கும், 170

கருவித்தல், 513

கருவித்து - கர்வமுற்று, 161

கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா, 625

கருவெப்பு, 102

கல்யாணபுரம், 62

கல்யாணம் பண்ணுகை, 623

கல்லாடம், 170, 171, 417, 625

கல்வருஷம், 205

கலக்கலமுத்து, 491

கலக்கனற் கொடிய தாமகேது, 457

கலகம் - கேடு, நரகம், 25, 41, 104,

கலகமாரன், 25 [457

கலகலன் கலன்காலன், காப்புச்.

கலகித்தல், 473

கலங்கல், 277

கலசங்கள், 41, 173, 183, 387, 479

கலப்பைப்படை, 368

கலப்பையானையின் கை, மத்தகம்

கொம்பு இவற்றிற்குவமை, 259

கலவி புலவிபோலுதல், 20

கலவை, 42

கவன், 697
 கலாமதி, 270
 கலாவதி - ஒருவகை வீணை, 623
 கலாவம், 5
 கலிங்கத்துப்பரணி, 4, 13, 53, 59, 109, 185, 234, 238, 248, 444, 486, 732, 736, 741, 749, 754, 756
 கலிங்கப்பரணி புனைந்த பருதி, 776
 கலிங்கப் பெரும்பரணி கொண்ட பெருமான், 776
 கலிங்கப்போர், 776
 கலிங்கர், 776
 கலித்தல், 514, 625
 கலித்து - ஒலித்து, 624
 கலித்தொகை, 3, 14, 59, 105, 181, 200, 234, 334, 735
 கலியாணபுரம், 62
 கலியாணம், 8, 169
 கலியுகம், 170
 கலியுகாந்தத்தில் கற்கிவருதல், 603
 கலுழன், 286
 கலைக்கியானம், 146, 596
 கலைகள் பதினாறு, 157
 கலைஞானங்களுக்கு வினாவுத்தரம் சொல்லுதல், 596
 கலைமகள், 320
 கலைமகள் கதை சொல்லுதல், 136
 கலைமகள் வெண்டாமரையில் வீற்றிருப்பவன், 168
 கலைமருப்பு, 687
 கலைமான், 75 [இலாஞ்சனை, 8
 கலைமான் கொடி கமிலேசுவரன் கலையானத்தி, 75
 கலையிற் கட்டினகட்டு, 99
 கலையுகைப்பான், 75
 கவ்வ, 721
 கவடு, 41, 69, 70, 98
 கவந்தம் - தலைபோன உடம்பு, 614
 கவர்தல் - திரும்பல், 319
 கவர்ப்பு, 477 [உவமை, 284
 கவரிக்குத் திருப்பாற கடற்றிரை
 கவரிச் சிறுதென்றல், 181
 கவனம், 103, 264
 கவான், 540
 கவிக்கும், 11
 கவிதை, 191 [813
 கவிச்சக்கரவர்த்திகள், 536, 776,

கவிச்சக்கரவர்த்தி கூத்தன், 814
 கவிப்பு, 477
 கவிமரபு, 66, 77, 605
 கவிமருகு, 425
 கவிர் - முருக்கு, 39
 கவிராசராசன் வாக்கு, 377
 கவிரிதழ், 39
 கவின, 80
 கவுஞ்சம் - கிரவுஞ்சமலை, 218
 கவுட்படை, 479, 543
 கவுணியப்புலவோன், 169
 கவுத்துவம், 116, 277 [தல், 277
 கவுத்துவம் பாற்கடலிலிருந்து வரு
 கவுத்துவம் மகளிர் கண்ணுக்
 குவமை, 41
 கவுத்துவமணி பெரியது, 41
 கவுத்துவ மாணிக்கம், 41
 கவுரவகுலம் - குருகுலம், 40
 கவுள், 479, 543
 கவைத்தலை, 617
 கழல் - பாதம், 7
 கழல்புனைந்த செம்பரிபுரம், காப்புச்.
 கழி - கயிறு, 132
 கழு, 97, 129, 203, 219
 கழுத்திற்குச் சங்கு உவமை, 713
 கழுதிரதம் - பேய்த்தேர், 59
 கழுது-பேய், 55, 59, 394-5, 405-6
 கழுமலம் வைதிக வாழ்க்கை பெறு
 தல், 170
 கழுவேறின ஆமண், 7
 கழுவேறின திருவிளையாடல், 7
 கழைமுத்து - மூங்கில் முத்து, 102
 கள் - பன்மையடைசொல், 463
 கள்ளச்சேல், 310
 கள்ளர், 212
 கள்ளர்க் கிலக்கணம், 14, 25
 கள்ளர்க்கு வேண்டிய துணை, 25
 கள்ளரி பாலைநிலத்தது, 49
 கள்ளிபோல் மேகம் வற்றல், 49
 கள்ளிவெம்மையை விரும்பி நிற்
 மல், 49
 கள்ளிவேலியில் கிலந்தி யிழைத்த
 நூலிற்குப் பாடிவிடு உவமை, 54
 களக்கொழுத்து, 481 [728
 களத்தைத் தமதாக்கிக் கொள்ளல்,
 களத்தை இரட்டை மணிமாலை : இது
 பாண்டி நாட்டிலுள்ள களக்காடு
 என்னும் ஸ்தலத்தில் கோயில்

கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ சத்திய
வாகீசுவரர்மீது இயற்றப்பெற்ற
ஒரு நூல், 327

களம் - கழுத்து, 481, 485

களம்பாடு பொருநர் : ஒருவகைப்
பொருநர், 623

களவழி, 105

களவு காண்பார், 25

களவுநூல், 25

களன், 247 [666

களாட்டகம் - ஒருவகை அக்கினி,
கனிற்றனி, 481

களிற்றுகிபோர்வை, 551

களிறு எட்டு, 756

களிறு ஏற்றிற்கு உவமை, 251

களேபரம் - உடம்பு, 224, 648

கற்கி, 263, 630, 719

கற்குன்று உணவு விளைத்தல், 537

கற்பகக்கா, 552

கற்பகக்காடு, 538 [77

கற்பகக்கொடிகள் வானமேறுதல்,

கற்பகக் கொடிகளுக்குச் சடை
உவமை, 77

கற்பகங்கள், 65

கற்பகச்சோலை, 65-6

கற்பகச் சோலையில் பரமேசுவரியும்

சுவரனும் விளையாடுதல், 65

கற்பகசாதி, 67, 115 [வல்லன, 38

கற்பகசுரடிகள் அமுதங்கொடுக்க

கற்பகத்திற்கு மேரு உவமை, 254

கற்பகத்தின் இரண்டாங்குலம் பாரி

சாதம், 67

கற்பகத்தின் நாலாஞ்சாதி சந்தா

கற்பகத்தின் மூன்றுஞ்சாதி மந்

தாரம், 67

கற்பகதருக்கள், 804

கற்பகப்பொழில், 492

கற்பகம், 68-9, 71, 254

கற்பகமலர், 115

கற்பகவல்லவனம், 804

கற்பகவல்லி சாதி, 11, 76-7

கற்பகவிருட்சக்காடு, 41

கற்பக விருட்சங்கள், 38, 115, 159,

404, 451

கற்பக விருட்சத்திற்கு மலை உவமை,

கற்பகோடி, 65 [66

கற்பகங்கள், 66, 731

கற்பதரு, 66

கற்பம் பெயர்தல், 311

கற்பாந்தநாளில் பூமி மேரு முதலி

யன பறியும்படி மகாவாதம் நாக்

கல், 144

கற்புடை மகளிர் இலக்கணம், 179

கற்புடைமை காரணமாகத் தேனி

முல்லை வளர்த்தல், 75

கற்புமுல்லை, 119

கற்பூரம், 112

கற்பு, 448

கற்பு, 469 [இன்மை, 667

கன்மவாதக் கோட்டிக்குக் கர்த்தா

கன்மாரி, 541

கன்னுகள், 34

கன்னபூரம், 304

கன்னம் - காது, 53, 883

கன்னுடராசன் சோழன் ஐசுவரி

யத்தைக் கண்டு சகியாமே வெம்

பித் திரிந்தமை, 62 கது, [62

கன்னுடராசன் விந்தாடவிற்புக்

கன்னுவதஞ்சம், 504

கனகக்குழை, 208

கனககூடம், 409

கனகத்தேர், 269

கனகராசி, 74

கனகலபூமி, 248

கனகலம், 247, 289, 292, 427

கனகலோகம், 104

கனகவரை யரமகளிர், 41

கனகன், 167

கனங்குழை, 13

கனசலம், 115 [481, 513

கனம் - இரும்பு, பாரம், மேகம்,

கனமும் கனமும் கனைத்தல், 513

கனல்கரிந்து, 143

கனலால் விளையுங்கார், 209

கனலி, 270, 334

கனற்கண் நாகம், 554

கனற்கொடி, 457

கனுவம் - கனுவியையுடையேம், 238

கனுவிறுத்தல், 238, 240

கனைத்தல், 513

நாகம், 641

நாகம் விழிகளைப்பறித்தல், 562

நாகினி, 87

நாகி, 183 [ஒருத்தி அதிதி, 16

நாகியாரமுனிவர் மனைவியருள்

நாகியார், 343

காஞ்சி, 91, 97
 காஞ்சிப்புராணம், 3, 46, 76, 124,
 172, 474, 485, 487, 591, 781
 காட்சி, 238
 காட்டரண், 466
 காட்டுநெருப்பு, 588
 காட்டுமரக்கூட்டம், 63
 காட்கோபநிஷத், 40
 காடு - பாலைநிலம், 558
 காடுகாள், 48
 காடுகிழாள், 48
 காடு சடைக்கு உவமை, 61, 76
 காண்டாவனப் பூசற்கதை, 134
 காண்டாவனம், 10
 காணி, 217, 627
 காணி கோடியைப் பேதித்தல், 217
 காணியாளர், 352
 காணும், 556
 காதம்பரி : இது வடமொழியிலுள்ள
 ஒரு வசனதால், 31, 445
 காதல், 109
 காதில் ஓலை, 372
 காதிற்செருகும் பூ முதலாயின, 504
 காதும், 55
 காந்த - காந்துதலைச் செய்ய, 584
 காந்தாரம், 610
 காபடாதி சாத்திரம், 53
 காமிஷ்டம், 18
 காமச்சவாலை, 430
 காமசக்கிரம் செலுத்துவார், 38
 காமத்தால் உணர்வும் ஒழுக்கமும்
 கெடல், 25 [35, 38, 71
 காமதேவன் (காமதேவர்) 15, 23, 25,
 காமதேவன் அறிவை வாங்கல், 25
 காமதேவன் ஈசுவரனால் இறந்தது,
 35
 காமதேவன் கலகம் செய்பவன், 25
 காமதேவன் செங்கோல், 15
 காமதேவன் வலியன், 15
 காமதேவனது படை, 35 [25
 காமதேவனால் உலகு களவுபோதல்,
 காமதேவனுவைப் பூதங்கள் பறித்தது,
 21 [கரித்தல், 21
 காமநோய் மாலைக்காலத்தில் அதி
 காமபாணம், 24
 காமரூபம் - தாமதேதுக்களின் வாடி
 வங்களுள் ஒன்று, 666
 காமவல்லி, 77

காமவாம காபடாதி சாத்திரம், 153
 காமவிசன கலகம், 25
 காமாக்கினி, 43, 83
 காமாக்கினை, 15
 காமிகள், 21
 காமினி, 212
 காய் : உவமவருப்பு, 265
 காய்ச்சிய கள், 761
 காயத்திரி, 10
 கார்ச்சியமதம், 31
 கார்க்கோடகன், 99
 கார்காலத்தில் மகாவருஷம் வர்ஷித்
 கர்காலம், 553 [தல், 200
 கார்பெற்றபுலம், 200
 கார்முகாசனி, 468 [இளகல், 200
 கார்வந்து தொடத்தொடக் காடு
 காரகில், 228
 காரணப்பெயர், 257
 காரண பூதகணநாதர், 138
 காரணம், 19, 34, 52, 55, 85, 119,
 153, 234, 330, 352, 380, 463,
 காரணி (காரணிகள்), 592-3 [526
 காரான், 490
 காரிகை-பாப் பருங்கலக்காரிகை, 37
 காரிகைக் குளத்தாருடையான், 236
 காரியம், 179
 காருகபத்தியம், 506
 காருணியம், 308
 காரைக்காலம்மையார் கோயின்
 மூத்த திருப்பதிகம், 102, 641
 காரைக்காலம்மையார் திருவாலங்
 காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், 53,
 234 [மணிமாலை, 38, 461
 காரைக்காலம்மையார் திருவிருட்டை
 கால் - காற்று, 144, 403 [கள், 273
 கால்கள் கையாகப்பெற்ற விலங்கு
 கால்கள் தளராதே நிலைநிற்கல், 517
 கால்கொண்ட தொழில், 485
 கால்பறிந்து, 721
 காலக்கடப்பு, 447
 காலக்கடை மகளிர் கடக்கடைக்
 காலகூட்டம், 531 [குவமை, 81
 காலசக்கரம், 707
 காலபக்குவம், 68
 காலபாசம், 422, 447
 காலம் அழியாதிருத்தல், 337
 காலம் முடிவில்லாதது, 326
 காலமென்னும் பொருள், 337

காலவருடம், 9, 68 [வான், 444
காலன் : யமதுதர்க்கு நாயகம் செய்
காலன் உயிருண்ணல், 784
காலன் பாசங்கொண்டு உயிரை
விசுதல், 444 [னென்பது, 444
காலன் யமராசனுடைய ஏவலாள
காலெநெற்றி - நடுப்பகல், 834
காவியம், 8, 534, 635
காவிரி, 31, 812
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கும் கூட
லென்ற பெயருண்மை, 7
காவிப்பூம்பட்டினம் 2-ஆம் இராச
ராசசோழன் இராசதானி, 7, 237
காவிரிவற்றும், 812
காவியண்ணன், 380 [சிவிகை, 40
காவினசிவிகை - தோளாற் சுமந்த
காவு, 104
காவேழு (கா ஏழு), 104
காவைவந்து, 71
காளக்கவி, 70
காளக்கவிப்புலவோன், 70
காளத்திவாழ்வான், 301
காளம், 343
காளமேகத்தின் பாட்டு, 433
காளமேகம், 101, 255
காளத்திரி, 155 [107, 155
காளி - ஒரு விஷப்பல், தூக்கை,
காளியொட்டக்கூத்தன், 457
காளி - பதினாறு பிராயத்தான், 5
காற்கடல், 665
காற்சங்கிலி, 39
காற்றின் தன்மை சலனம், 761
காற்றின் தொழில் எறிதல், 108
காற்று பாம்புக்கு ஆகாரமாதல், 661
கான் - இசை, 448
கானநாடி, 54, 80
கானம் - இசைப்பாட்டு, 19, 448
கானவேட்டுவர் இசைபாடி மிருகங்
களை யழைத்துக் கொல்லுதல்,
நிடங்கு, 137 [610
கிடாய், 268, 464, 494 [464
கிடாய்போல் முட்டவருதல், 268,
கிடாயைச் சுடுவதுபோல் உருக்கு
தல், 464 [டல், 464
கிடாயை வெட்டுவதுபோல் வெட்
கிரு - பலகை, கேடகம், 101, 512
கிடைத்தல் - மாறுபடல், 518
கிண்கினியின் ஆரி, 33

கிணற்றின் உறை, 127
கிணற்றுக்குடலை, 127
கிணற்றுக்கூடு, 127
கிம்புரி, 735
கிம்புருஷர், 367, 445
கிரகங்களொன்பது, 407
கிரகணம், 637 [482
கிரணம், 31, 141, 155, 417, 467,
கிரணன், 460
கிரந்தமும் தமிழும் கூடியது, 635
கிராதர் வேட்டைபோய் விடாய்த்தல்,
கிராதவேடம், 630 [395
கிரி, 22, 43, 137, 180, 286, 357,
419, 466
கிரிதூர்க்கம் - மலையரண், 466
கிரியேழு, 59, 397
கிரியை, 15
கிரீடம், 650 [ஒன்று, 757
கிருகாங்கம் - பத்துக் கற்பகங்களில்
கிருதம் - நெய், 103, 593
கிருமிசாதி, 596 [தது, 541
கிருஷ்ணபகவான் கன்மாரி காத்
கிருஷ்ணபகவான் பூதனை யைக்
கொன்றது, 556
கிழக்கறுதி, 124
கிழத்தி, 130, 813
கிழமை, 337, 630
கிழவோன், 33
கிழிவு - வெடிப்பு, 102
கிள்ளை, 608, 756
கிளவி, 7, 90, 128-9
கிளி, 44
கிளி கதிரையுண்டல், 608
கிற்றல் - சம்மதித்தல், 57
கின்னரங்கள் இசையின் குண குற்
றங்களை யறிதல், 114
கின்னரங்கள் தேவர் நெஞ்சைக்
கிழித்தமை, 606
கின்னரங்கள் பாடுந்தன்மையுடை
யன, 114, 151, 610
கின்னர பட்சிகள் பாடிக் கொல்லு
கின்னரர், 367 [தல், 610
கின்னரராசர், 151
கீணிலம், 721
கீதம்பாடி, 606
கீர்த்தி, 40, 94, 483
கிரந்தை, 217
கீழ்குடலைச் சுகரர் தோண்டியது, 349

கிழநிலை ஏழு, 137 [121
கிழவயிறு - நாடிக்குக் கிழானவயிறு,
கிழைச் சமுத்திரம், 124
கிழைத்திருமஞ்சனாசலை, 772
கிழைநாகர், 510
கிற்று, 41, 699
கிற்றுப்புரை, 699
குங்குமச் செச்சை, 742 [42
குங்குமச்சேற்றுக் கோலக் கரும்பு,
குங்குமத்தனம், 42
குசை, 627
குஞ்சரசையம் - யானைமலை, 218
குஞ்சரம், 3, 274
குஞ்சி - ஆண்தலைமயிர், 121, 372
குஞ்சியழகு, 372
குடக்கோழிமாநகர், 812
குடகூடல், 97
குடகிசைப்பேய், 786
குடந்தையம்பதி, அதிகப். 3
குடமுழா, 273
குடரட்டம், 100
குடலை, 127
குடிஅடி பறிந்தது, 29, 144
குடிசைப்படங்கு, 54
குடியிருப்பு, 144
குடும்பி - தலை, 696
குடை, 157-8, 181
குடைக்கு அண்டகோளம், 257 [760
குண்டர், 172, 175, 184, 372, 374,
குண்டலகேசி : தமிழிலுள்ள ஐந்து
காப்பியங்களுள் ஒன்று, 377, 467
குண்டுகை, 176, 193, 755
குண்டோதரர் - சிவகணங்களுள்
ஒருவர், 138, 473
குணசந்தி, 154, 655 [தூல், 217
குணநாற்பது : ஒரு பழைய தமிழ்
குணப்பெயர், 637
குணமுடிவு, 193
குணவாகடத் திரட்டு - ஒரு வைத்
தியநூல், 477
குத்திய அரிசி, 736
குத்திரவாதம், 266
குதட்டி, 379
குதம்பை - ஒரு காதலி, 371
குதிபாய்கடாம், 3
குதிரைக் குலங்களைத் தேவிரின்
கட்கம் வெட்டல், 163 [தமை, 665
குதிரைகள் பாற்கடலில் விழுந்திறந்

குதிரைகளின் உள்ளத்தை அறிந்து
செலுத்தல், 221
குதிரைகளுக்கு அலைகள், 265
குதிரைத்தடத்து நெருப்பு - வட
வைத்தி, 475
குதிரைப் பாய்ச்சல், 103
குதிரையும் அசரனுமான இரண்டு
[வடிவு, 231
குதை, 726
குந்தமென்பதன் பொருள், 569
குந்துபட்டாரகர் - திர்த்தங்கரர்களுள்
[ஒருவர், 375
குப்ததரயோகினி, 87
குப்தயோகினி, 87
குபேரன் நரன்மேல் வருதல், 462
குபேரனுக்குத் திருமால் உவமை,
462
கும்பகுடங்களுக்குக் குடாமுழா, 273
கும்பகோணம், அதிகப். 3
கும்பம், 756
கும்பிட்டு, 92 [வயிறு, 606
கும்போதரம் - கும்பம்போலும்
கும்போதரர் - சிவகணங்களுள் ஒரு
வர், 473, 547
கும்போதராதிகளின் பெயர்கள்,
குமரி - ஒரு நதி, 31 [473
குமரிமாரொழுவர், 168, 351
குமாரப்பட்டம், 179
குமிழ், 13
குமிழ்க்கும் (குமிழ்த்தல்), 539
குமுதங்கள், 110, 318
குமுதப்பரப்பு, 460
குமுதம் - ஆரவாரம், செவ்வாம்பல்,
திக்கயங்களுள் ஒன்று, 118, 664
குமுதம் தேவி திருவாய்க்குவமை,
குமுதவாய், 664 [110
குமுதல் - வாய்விடாது உள்ளே
முரலுதல், 477-8, 704
குமைத்தல், 478 [28, 42
குயங்கள் (குயத்தடம், குயம்), 26,
குயத்திற்கு அமுதகலசம், 27
குயவர் சூளை, 58
குயவன், 505
குயில், 44, 488 [44
குயில் மிளிரைப்பட்டிகளுள் ஒன்று,
குயிலை எல்லோரும் அணுகுகித்
தல், 44

குயிலைப் பிடித்து வளர்ப்பாரின்மை, குரகதம், 262 [44]
 குரம் - குதிரையின் காற்குளம்பு, குரல்-யாழில் ஒரு நரம்பு, 610 [256]
 குரல்வளை, 481
 குரல்விட, 478
 குரலுக்கு இடி, 641
 குரு, 476
 குருக்கத்திக் கொடி, 76, 475
 குருக்கள், 253
 குருகு - குருத்து, 496
 குருகுல அரசன், 40
 குருசில், 281
 குருதிக்கு அருவி, 739
 குருதிக் குழம்பைச் செச்சையாக் கல், 742
 குருதிப்புதுப்புனல், 477
 குருதிப்பொட்டு, 100
 குருதிபெய்த முகில்கள், 737
 குருதிமண்டை, 641
 குருதியில் மூழ்கல், 740
 குருதியின் குழம்பு, 742
 குருபீடம், அதிகப். 1
 குருவிகள், 234
 குலகிரி அழந்தல், 525
 குலகிரி இடிதல், 521
 குலகிரி பொட்டு, 414
 குலகிரி யேழு, 40
 குலச்சிறை, 180, 211
 குலச்சிறையாண்டார், 177, 189
 குலச்சிறையார், 188-9, 192
 குலச்சிறையார் ஆளுடைய பிள்ளை யாரிடம் தம் குறையைச் செப்பு தல், 179
 குலச்சிறையார் ஆளுடைய பிள்ளை யார்க்குப் பிடிக்கையில், 188
 குலச்சிறையார் ஆளுடைய பிள்ளை யாரை நோக்கிக் கூறல், 194
 குலச்சிறையார் ஆளுடைய பிள்ளை யாரை வணங்கியது, 180
 குலச்சிறையார் சமணரை நோக்கிக் கூறல், 192-3 [இடல், 182]
 குலச்சிறையார் பந்தல் முதலியன குலச்சிறையார் பாண்டியன் அவத் தையை ஆளுடைய பிள்ளையார் ருக்குணர்த்தியது, 180
 குலச்சிறையார் பெருநம்பி குலத் திற் பிறந்தவர், 177

குலச்சிறையாருக்கு இந்திரன், 182
 குலசேகர வழிதி, 217
 குலதீபன் - குலத்தை விளக்கச் செய்வோன், 2, 4, 6
 குலதீபன் என்பது இரண்டாம் இராசராசனுக்குப் பெயராக குலநதி, 272 [வழங்குதல், 2]
 குலநேமி, 2
 குலப்பகுதி, 463
 குலப்பரவை, 493
 குலப்பொருப்பு, 484, 492
 குலபதி, 39, 40, 177, 180, 187, 194, 217, 462 [439]
 குலப்பருவதங்கள், 40, 60, 144, 360, குலப்பருவதங்கள் ஏழு, 411
 குலப்பருவதங்கள் ஏழிலுள்ள ஏழு தாமரைப் பொய்கைகள், 397
 குலப்பருவதங்களை இடித்தது, 492
 குலபகூர் - குலச்சிறையார், 180
 குலபூதரங்கள், 439
 குலமடில் - வாலிய மடில், 150
 குலமலை மறிதல், 527
 குலவினங்கல், 144, 360, 554, 721
 குலிசாயுதன் - இந்திரன், 682
 குலைத்தல், 501
 குலோத்துங்க சோழதேவர், 11
 குலோத்துங்க சோழன், 773
 குலோத்துங்க சோழன் சுங்கம் தவிர்த்தது, 775
 குலோத்துங்க சோழனுக்குக் கொண் டல் உவமை, 777
 குலோத்துங்க சோழனுலா, 2, 6, 9, 82, 90, 106, 196, 277, 376, 614, 625, 664, 773-77, 802, 808
 குலோத்துங்கவளவன், 777
 குலோத்துங்கன் பிள்ளை த தமிழ், 246, 617, 756, 801, 812
 குலோற்பவன் (குலோற்பவர்), 8, குவட்டிடம், 484 [177]
 குவட்டுமலை, 464
 குவடு, 42 - 3, 138, 456
 குவலய வலயம், 521
 குவலையில் தேனுண்மை, 71
 குவாலெயிறு, 155
 குவைசெய்து, 51
 குழம்பு, 226, 742
 குழல் - கூந்தல், 12 - 3, 431
 குழல் இருளெறித்தல், 431

குழாம், 346, 373, 398
 குழைப்பெயர், 219
 குழை, 13, 22, 36, 116, 141, 144, 206, 208, 370
 குழைச்சோதியால் தாமரை மலர் தல், 22
 குழைமகரம் உயிர்பெற்று நெளிவது போறல், 36 [மழுங்கல், 36
 குழையின் சோதியால் மதி ஒளி குழைவெயிலெறித்தல், 36, 431
 குளகுமேய்தல், 543
 குளகௌளயோகினி, 87
 குளத்துளார் குடிப்பிறந்த பல்லவ ராயன், 236
 குளத்துளான், 236
 குளத்தூர்-பல்லவராயன் பேட்டை யின் பழையபெயர், 236
 குளப்படி - குளம்பு அடி, 485
 குளிகை, 174
 குளித்தல், 310, 516
 குற்றியலுகரவீறு, 124
 குற்றேவல், 124
 குறங்கு - மலையடிவாரம், 540
 குறள் - திருக்குறள், பூதம், 40, 83, 116, 135, 185, 405, 561
 குறளடி, 561
 குறளன், 40, 661
 குறளை - கோள், 697
 குறிஞ்சி, 477
 குறிஞ்சிதிரிந்தபாலை, 55
 குறிஞ்சிப்பாட்டு, 495, 530
 குறித்தல் - ஊதுதல், 397 [10, 28
 குறிப்பாற்பொருளை உணர்த்தல், குறிப்பினறிந், 10
 குறிப்பு, 215, 223
 குறிப்புச்சொல், 433, 715
 குறிப்புமொழி, 709
 குறுக்கும்வழிக்குறுக்கல், 4, 31
 குறுகுமுக்கு, 802
 குறுகுறு, 90
 குறுந்தொகை, 5, 51, 54, 70, 128, குறும்பூதம், 659 [522, 660
 குறுமலை, 527
 குறுமுறுவல், 291
 குறுமையை உணர்த்தும் குறளென் னும் பண்புப்பெயர், 561
 குறைசெப்பல், 179
 குன்றங்கொன்றது, 170

குன்றத்தூர்நாடு - தொண்டை மண் டலத்தின் பகுதிகளுள் ஒன்று, குன்றவில்லி, 511, 704 [97
 குன்றுஏழு, 539
 குன்றுகள் பறந்தமை, 366
 குனிசிலைவீரன், 799
 குனித்தல் - வளைத்தல், 485
 கூகை, 64
 கூச்மாண்ட புராணம், 113
 கூசாமை, 379
 கூசுதல் - இலச்சித்தல், 326
 கூட்டுப்படை, 352
 கூட, 543
 கூடபாகலம் - யானையினோய், 531
 கூடம், 419, 808
 கூடல் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், மதுரை, 7, 237
 கூடாரம், 54 [127, 641
 கூடு - கிணற்றுக்கூடு, நெற்கூடு, கூத்தமுதலி, 70
 கூத்தன், 814
 கூத்தன் கவிச்சக்கரவர்த்தி, 813
 கூத்தனார், 813
 கூத்தாட்டு, 114, 511
 கூத்தாட்டுக் காண்டல், 511
 கூத்து, 15, 53, 96
 கூந்தல், 794 [உண்ணல், 13
 கூந்தல் உயிரையும் உணர்வையும் கூர்த்தல், 457
 கூர்மபுராணம், 268
 கூர்மராசன், 341 [லொன்று, 457
 கூர்மி - தாமகேதுவின் உருக்களி கூர்முள், 627
 கூவிளம் - ஒருவாய்பாடு, 89
 கூழுமின், 729
 கூழைத்தந்திரம் - இன்படை, 471
 கூளி - பேய், 135, 334-5, 409, 558, 685, 728-9
 கூளி குருதியை ஊற்றிக்குடித்தல், கூளிகாயக்கூலம், 349 [684
 கூற்றுவன், 444
 கூறியது கூறல், 239
 கூறு - அங்கிசம், 397, 596
 கூன், 216
 கூட்டகேடு, 635
 கெட்டேன், 199, 207
 கெடுமதிப் பேய், 788
 கெடுவார், 207

கெடுவீர், 192, 199
 கெண்டை மகன்கிரகண்களுக்கு, 24
 கெர்ப்பம் வளர்ந்தாற்போல மிதந்த
 கெறுவம் 530, 537, 630 [தோல் 134
 கெறுவமதம், 11
 கேசரி, 196
 கேசவன், 636
 கேடகம், 101
 கேது, 86, 555
 கேரளேசுவரன், 8
 கேவலம் - எளிமை, 199
 கேவலர், 199
 கேள், 207
 கே, 152
 கைக்கிள்ளை, 608
 கைக்கிளை, 301, 338
 கைக்குத்தாமரை உவமை, 92
 கைத்தல், 330
 கைத்திருநாண், 623
 கைத்தொடி, 645
 கைநராகம் - யானை, 152, 543
 கைநிலை - கூடாரம், 54
 கைபிடிசேலை, 749
 கைம்மண்டை, 393
 கையடை - அடைக்கலம், 83
 கையர், 212
 கையரிந்த பாண்டியன், 217
 கைலாசபருவதம், 42-3, 306, 329,
 371, 730
 கைலைபாதி காளத்திபாதிவந்தாதி :
 இது நக்கிரர் இயற்றிய ஒரு நூல்,
 கைவிளக்கு, 78 [301
 கைவைக்க - கையாற்பிடிக்க, 10
 கெடிக் கொழுங்கு சங்குமணிவடத்
 கொங்கு, 62, 381 [திற்கு, 93
 கொங்குநாட்டுவழக்கு, 406
 கொச்சைப்பெருமான் - ஆளுடைய
 பிள்ளையார், 180
 கொட்டாட்டுப் பாட்டு, 114
 கொட்பு - சுழற்றி, 96
 கொடி, 8, 457
 கொடிக்கு ஆகாசகங்கை, 257, 634
 கொடிக்கு மேகம், 702
 கொடிக்கோல்சுள், 64
 கொடி சடைக்கு உவமை, 77
 கொடிப்படைகள், 89, 642, 702
 கொடி மகளிர் இடைக்கு, 42
 கொடி மகளிருக்கு உவமை, 188

கொடிமறுகு, 802
 கொடிமாடமுன்னில், 243
 கொடிமாநகர், 206
 கொடியிலுள்ள ஆண்புலி உருவம், 8
 கொடியிற்காகம் இருத்தல், 641
 கொடிவகை, 8
 கொடிவாயில், 243
 கொடிறு, 129, 479, 543
 கொடுக்கொடுத்து, 128
 கொடுங்கோலூர், 801
 கொடுந்தமிழ்ச்சொல், 684
 கொடும்பாலூர், 8
 கொடும்புரிசை, 118
 கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டு, 205
 கொண்டை, 13, 42
 கொத்து, 98, 378, 697, 813-4
 கொத்துத்தலை நான்கு, 697
 கொதித்தெழுதல், 198
 கொதிப்பு - மிக்ககோபம், 478
 கொந்து - பூந்தாது, 62
 கொப்புளித்தல், 391, 477, 548
 கொப்புளித்தல் ஆயுதின் நிதானத்
 தைக் காட்டுமென்பது, 477
 கொம்புகள், 345
 கொம்புடைமகரம், 370
 கொம்மை - வீக்கம், 351
 கொல் - இரும்பு, ஐயம், 550, 574
 கொல்லாதே உரித்ததோல், 97
 கொழிக்க, 736
 கொழித்தல் - கோபகோஷ ஆரவா
 ரஞ் செய்தல், 520
 கொழுந்தும் துணரும் வேறு, 76
 கொழுநர், 26
 கொழுப்பு - ஸ்ரீ, 478
 கொழு பேயின் பற்களுக்கு, 128
 கொள்ளி, 569 (746
 கொள்ளிவாய்ப்பேய், 532-3, 660,
 கொள்ளிவாய்ப்பேயை அடுப்பில்
 மாட்டுதல், 746
 கொள்ளை - மிகுதி, 340
 கொளுத்த, 347
 கொளுத்து - குரல்வளை, 481
 கொளுந்தி, 121, 141
 கொளையில், 697
 கொற்கையான் - பாண்டியன், 217
 கொற்றக்குடை, 181, 283
 கொற்றச்சிவிகை, 183
 கொற்றப்போர், 118

கொற்றவில், 347, 643
 கொற்றவிணையர், 537
 கொறித்தல், 608
 கொன்றை, 61-2, 65
 கொன்றைக்குப்பொன், 703
 கொன்றைச்சோலை, 65
 கொன்றை தேவி திருமுடியிலும்
 தோளிலும் உள்ளது, 62
 கொன்றை நாற்பூந்தாது சொரி
 கொன்றைப்பூ, 448 [தல், 62
 கொன்றைமாலை பிறைக்கு, 21
 கோகனகம், 74
 கோகனகஞ், 167
 கோகுலம், 44
 கோசிகப்பட்டு, 117
 கோட்டகம் - தடாகம், 309
 கோட்டம் - கோயில், 92
 கோட்டான், 641
 கோட்டி, 667
 கோட்பாடு, 145
 கோடகம், 282
 கோடரம், 147 [411, 466, 468
 கோடி - சிகரம், பல, 2, 148, 409,
 கோடிசாடி, 767
 கோடு, 667
 கோடுமான்சூ, 274
 கோடையில் மரங்கள் உலர்ந்தல், 38
 கோணம் - தோட்டி, 716
 கோத்திரங்கள், 300
 கோதண்டவெள்ளம், 334
 கோதண்டவெளி, 334
 கோதம் - குரோதம், 552
 கோதாவரி நதி ஏழு, 31
 கோதாவரி மாஹாத்மியம், 31
 கோதாவரியைக் கௌதமர் கொணர்
 கோதை, 801 [ந்த கதை, 31
 கோநகர், 322
 கோபகோஷ ஆரவாரம், 520
 கோபத்தால் மந்திரம் அறுகை, 176
 கோபப்பிரசாதம்; ஒருநூல், 487
 கோபாக்கினி, 176, 212, 586
 கோபுரமாடம், 808
 கோபுர வாயில், 809
 கோமளமே, 187
 கோமாளம், 100
 கோயில், 10, 136, 172, 253
 கோயில் மதில், 137
 கோயில் வாயில், 34, 137

கோயிலார், 252
 கோயிலிற் பொற் கற்பகதருக்களை
 அமைத்தல், 804
 கோயிற் சுட்டணம், 137
 கோயிற் கிடங்கு, 137
 கோயிற் குருவிகள் - ஆண்டலைப்
 புட்கள், 234
 கோயிற் சோலை, 65
 கோயிற் பட்டணம், 5
 கோயிற் பரிகரங்கள், 253
 கோயிற் பவிடீடம், 138
 கோயிற் புராணம்: ஒருநூல், 773
 கோயிற்றூசிகள், 15 [யில், 809
 கோயின்முனேழ்நிலைக் கோபுரவர்
 கோல் - அம்பு, ஆளெறிகோல், 516
 கோலக்கரும்பு, 42
 கோலகிரி, 666
 கோலம் - அழகு, 451
 கோலுவார், 13
 கோலோகம், 104, 427, 704
 கோலோகம் சிவலோகத்திற்கு
 மேலுண்மை, 427
 கோவத்தனம், 218
 கோவை, 106, 501, 724, 741
 கோவை குலைத்தல், 501
 கோழிக்குங் கோமானம், 812
 கோழிக்கொடி முருகக் கடவுளு
 டையது, 23, 150
 கோழித்திருநகரக் கொற்றவன், 812
 கோழிப்போர், 540
 கோழிமாநகர் - உறையூர், 812
 கோழியான் - முருகன், 150
 கோழியான்மயில், 150
 கோள் - கோட்பாடு, நவக்கிரகங்கள்,
 145, 388, 407, 706, 723
 கோளகை, 283
 கோளம், 276
 கோளரி, 172
 கோற்றேன், 28
 கோள் - இந்திரன், 606
 கோனாடு, 8
 கோஷடி, 667
 கோஷம், 520, 631 [147
 கோஷவதி - நாகலோகம், வீணை,
 கௌசிக நாட்டுப்பட்டாடை, 117
 கௌசிக விஷயம் - கௌசிக நாடு,
 கௌட நெறி, 814 [117
 கௌட பாஷை, 448

கௌணியகோத்திரம், 183
 கௌதமர், 38, 195
 கௌதமன், 31
 கௌதமை - கோதாவரி, 31
 கௌமாரவியாகரணம், 154
 கௌரவகுலபதி, 40
 கௌரி அழையாமல் வந்தது, 436
 கௌலர்கள், 548
 கௌவை, 553
 சக்கராகிரி, 137, 398
 சக்கரங்கள் - இராசசக்கிரங்கள், 38
 சக்கரஞ் செலுத்துவார், 38
 சக்கரப்படை, 649
 சக்கரபாணி, 471
 சக்கரபூசையால் உஷ்ண விராதி
 யைக் கெடுத்தல், 102
 சக்கரம் - ஆக்கினை, 2, 6, 55, 78,
 102, 118, 150, 611, 688, 714,
 719
 சக்கரம் பத்மநிதிக்கு, 402
 சக்கரம் முகத்திற்கு, 713
 சக்கரவர்த்தி - சக்கரத்தை நடாத்து
 பவன், 2, 4, 9, 67, 78, 156,
 204, 545 [457, 536
 சக்கரவர்த்திகள் - ஒட்டக்கூத்தர்,
 சக்கரவாகங்களின் இயல்பு, 611
 சக்கரவாகம் ஆணும் பெண்ணும்
 பிரியாமை, 611
 சக்கரவாகம் வாயலகு கோத்துச்
 சக்கரம்போல் இருத்தல், 611
 சக்கரவாளாகிரி, 3, 6, 8, 37, 48,
 85, 104, 118, 126, 137-8,
 158, 268, 367, 384, 398, 403,
 411, 413, 415, 422, 437, 440,
 477, 489, 528, 595, 700
 சக்கரவாளங்கடோறும் சந்திரகுண்
 மை, 158
 சக்கரவாளம் உலகத்தைச் சுற்றி
 யிருத்தல், 422, 595 [ல், 595
 சக்கரவாளம் தேவிக்குச் சக்கரமாத
 சக்கரவாளம் தேவிக்கு மோதிரமாத
 ல், 595 [மதில், 137
 சக்கரவாளம் தேவி கோவிலுக்கு
 சக்கரவாளம் பல, 138 [700
 சக்கரவாளம் பொன்னிறத்தது, 2,
 சக்கரராஜனா, 165
 சக்கராயுதம், 165
 சக்கராயுதன், 183

சக்தி, 654
 சக்தரன், 777
 சகசிரகிரணம், 141
 சகசிரசட்சு, 635 [கோவை, 106
 சகசிரதாரை யென்னுமுத்தக்
 சகசிரபத்திரம் ஆயிரம் படத்திற்கு
 உவமை, 282
 சகசிரபத கங்கை, 417
 சகசிரபாரு அருச்சுனன் - கார்த்த
 வீரியார்ச்சுனன், 417 [119
 சகசிரமுக கங்கை, 417
 சகசிராஸ்பதம் (ஸகஸ்ராஸ்பதம்),
 சகத்காரணி, 592
 சகத்திரதாரை, 46, 622
 சகத்திரவேதி - ஆயிரம் பேரை
 அடிப்பது, 28, 593
 சகத்திரஞ்சு சிருஷ்டி கர்த்தா இல்லை
 பெண்பது, 189
 சகத்தைச் சுற்றிய சக்கரவாள பரு
 சகந்ரயம், 471, 617 [வதம், 422
 சகதண்டம், 595
 சகம், 189, 293, 408
 சகரர் அறுபதினாயிரவர், 635 [349
 சகரர் தோண்டியகடல் கீழ்கடல்,
 சகரரால் அகழப்படாத கடல், 349
 சகலகலாவல்லி, 220
 சகலகலாவல்லி மாலை, 646
 சகலலோகங்கள், 103
 சகளபஞ்சம், 51
 சகித்தருளல், 290 [ணல், 605
 சகோரபட்சி நிலாக்கதிரை யுண்
 சங்ககோடிகள், 397
 சங்கத்திற் சமணர்ப்புகுதல், 193
 சங்கத்தொனி, 164
 சங்கத்தோடு, 714
 சங்கநிதி, 73 [73
 சங்கநிதி இரத்தினங்களைத் தருதல்,
 சங்கநிதிக்குச் சங்கு உவமை, 462
 சங்கம், 72-3, 114, 164, 193, 342,
 சங்கரசாதி, 596 [530, 714, 719
 சங்கராமச்சிவாயுரரை, 317
 சங்கன், 99
 சங்காயுதம், 164
 சங்காரச்சக்கரம், 714
 சங்காரம், 32, 149
 சங்கிரகிக்க-கைப்பற்ற, 28
 சங்கிருதசத்தம், 82
 சங்கிருதம்-ஸம்ஸ்கிருதம், 410

சங்கிற்குச் சந்தியன் உவமை, 164
 சங்கிற்குமுகில் உவமை, 530
 சங்கு, 342, 381, 415, 552
 சங்கு கழுத்திற்கு உவமை, 713
 சங்குகள் பலவற்றை ஊதல், 703
 சங்குசட்டு நீருக்குதல், 758
 சங்குதிகிரி, 700
 சங்குமணிச்சரி, 100 [மூங்கு, 93
 சங்குமணிவடத்திற்குக் கொக்கொ
 சசி சுவாகா முதலியவர், 502
 சசிதேவி, 40, 470, 502
 சசிதேவிமக்கள், 470
 சசிமண்டிலம், 187
 சசியங்கள், 38
 சசியாதிகள், 655
 சட்ட - கடுக, 684
 சட்டை, 93, 368 - 9
 சடங்கம், 593
 சடா - சடை, 111
 சடாடவி, 76, 649
 சடாடவி முடித்தேவர், 76
 சடாதாரி, 539
 சடாபாரம், 388
 சடாமோலி, 111
 சடிலம் - சடை, 107
 சடிலமோலி, 107
 சடை, 652 [622, 649
 சடைக்குக் காடு உவமை, 61, 76,
 சடைக்குக்கொடி உவமை, 77
 சண்டம் - பெருமை, 63
 சண்டவெரி, 63
 சண்டாளினி, 433 [404, 527, 721
 சத்தகுலபருவதங்கள், 40, 48, 59,
 சத்தங்களால் மலையினத்தல், 213
 சத்தசமுத்திரங்கள், 40, 48, 103
 சத்தசமுத்திரங்கள் தேவிகோயிற்
 கிடங்கு, 137
 சத்தசுரம் - ஏழுநாம்பு, 610
 சத்ததாரைகள், 118
 சத்தபாதாளங்கள், 167
 சத்தம், 593
 சத்தமாதாக்கள், 168
 சத்தி - உறுதி, வேல், 77, 98, 143,
 சத்திரியர், 8 [216, 364, 696
 சத்திரியலாஞ்சனை, 8
 சத்து, 408
 சத்துரு, 29, 485
 சத்ராசாயை - குடை நிழல், 470

சதகோடி - பலகோடி, 73-4, 409
 சதகோடி வித தாள சதி, 3
 சதம் - அநந்தவாசி, 3, 73
 சதமகன், 131, 404
 சதமென்பது தூற்றிற்கும் பலவற்
 சதாசிவம், 77 [நிற்குமாகும், 3
 சதாசிவர், 113, 138, 761
 சதாநந்த தேவர், 375
 சதாரம் - இந்திரலோகங்களில் ஒன்
 சதி, காப்பு, 3 [அ, 18
 சதி வழி வருவது, 3
 சதுசட்டி கலைஞானம், 596
 சதுமுகப்பேய், 781 [பம், 142
 சதுமுகன் முடிந்தவழி - பிரமகற்
 சதுர்த்தச புவனம் - பதினான்கு உல
 சதுர்த்தந்தி, 552 [கம், 25, 90, 407
 சதுர் யுககோடி, 4
 சதுர்வேத தீர்த்தம், 309
 சதுர்வேதி மங்கலம், 774
 சதுரம் - நான்கு, 183
 சதுரானன வெள்ளம், 695
 சதுரானனன், 183
 சந்த்ராதவர், 9
 சந்தனம், 228
 சந்தனாடவி, 329
 சந்தானம், 69, 71
 சந்தியிசைவு, 435
 சந்திரகணம் ஐந்து, 9
 சந்திரகாந்தம், 357
 சந்திரகிரண சீதம், 482
 சந்திர கௌரீவல்லபன், 62
 சந்திரசூரியர் (சந்திராதவர்), 18,
 158, 183, 700
 சந்திரசூரியர்கள் சங்குசக்கரத்திற்கு
 உவமை, 700 [110
 சந்திரசூரியர் தேவிக்குக் குழைகள்,
 சந்திரசூரியர் தேவிகோயிலுக்கு
 விளக்கு, 157
 சந்திரசூரியர் பழையர், 18
 சந்திரப்பிரபர் - தீர்த்தங்கரனார்
 சந்திர பதம், 63 [ஒருவர், 375
 சந்திரமண்டலம், 157, 338
 சந்திர மண்டலம் கூசவித்தல், 555
 சந்திரர் பலர், 158
 சந்திர வட்டம், 268
 சந்திரன், 75, 86, 116, 131, 146,
 155, 166, 313, 447
 சந்திரன் அமுதத்தம்பமாயது, 441

சந்திரன் அன்மைக்கன்று வேருகத்
தோன்றுதல், 338
சந்திரன் ஒருநிலைக் காமிகளுடைய
புத்தியை ஈருதல், 21 [மை, 726
சந்திரன் திருமால்முடித்துக்கு உவ
சந்திரன் தேவிக்குக் குடையாக
வந்து நிழல்செய்தல், 157
சந்திரன்தேவிக்குவிளக்காதல், 158
சந்திரன் பாண்டிய வம்சத்துக்கு
முதல்வன், 187 [நில், 633
சந்திரன் பிறந்தது லவணசமுத்திரத்
சந்திரன் பெளத்த சமயகர்த்தா
வென்பது, 183
சந்திரன் முதலிய புட்பங்கள், 332
சந்திரன் யாகாக்கிவிழிற் பிறந்
தமை, 63 [183
சந்திரன் க்ஷணபவபங்கமுடையவன்,
சந்திரனுனகண், 357
சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை
மானென்றல், 495
சந்திரனிற் களங்கமுண்மை, 637
சந்திரனுக்குக் கலைபதினறு, 157
சந்திரனுக்குச் சக்கரமின்மை, 688
சந்திரனுக்கு விமானமுண்மை, 555
சந்திரனுடைய நிலவினற் சந்திரகாந்
தம் உருகுதல், 357
சந்திரனுடைய நிலாச்சோதி, 482
சந்திரனுடைய வகிர் நாகராசாவின்
பற்களுக்கு உவமை, 155
சந்திரனுடையவன்மை, 441
சந்திரனும் ராகுவும், 726
சந்திரனுள்மான், 75, 495
சந்திரனைக் கண்ணியாகக் கூறுதல்,
625 [663
சந்திரனைத் தூணக்கியது, 441,
சந்திரனைத் தேய்த்தது, 485 [187
சந்திரனைப்போலச்சைத்தியமாதல்,
சந்திரனை மடித்துக்கொள்ளல், 487
சந்திரனை முனிவர்கள் படைத்து
விட்டமை, 63
சந்திராதித்த சக்கரம், 6
சந்திராதித்த நட்சத்திர தாரகா
கணங்கள், 94, 116
சந்திராதித்தர், 9, 165, 183, 453
சந்திராதித்தர் அட்டமூர்த்தத்தைச்
சாரந்தவர், 9
சந்திராதித்தர் இருவரையும் இரண்டு
உருளைகளாகப் பிடித்தல், 627

சந்திராதித்தரைப்போலும் யோகம்,
சந்திராதித்தாக்கினிகள், 584 [791
சந்திராதித்தியம் : அருகனுடைய
முக்குடைகளுள் ஒன்று, 9
சந்திராதியர், 94
சந்தியசுத்தல், 378
சம்பந்த மூர்த்தி, 218 [375
சம்பவர் - திர்த்தங்கரருள் ஒருவர்,
சம்பிரதாயயோகினி, 87
சம்பிரமம், 406
சம்பிரமிக்கும்-மகிழும், 109
சம்பிரமித்த, 566
சம்பிரமித்தல், 189, 243
சம்புவராயன், 774
சம்மினிகணம், 753
சம்மினிகள்-சர்மினிகள், 593
சமண்-சமணமதம், 47
சமண்குழாம், 373
சமண்பூகர், 187, 211
சமணர் ஆளுடையபிள்ளையாரிருந்த
மடத்தில் நெருப்பிட்டது, 172
சமணர் ஆளுடைய பிள்ளையா
ரெதிரே வந்து சொல்லல், 210
சமணர் உழைப்பூர்த் கல்வருஷமும்
மண்வருஷமும் பெய்வித்தமை,
205 [205
சமணர் கடல்கொண் டெழுந்தது,
சமணர்கள் சொல்லுதல், 197-8,
201-3
சமணர்கள் தாமே கழுவேறியது,
170
சமணர்கள் பருவதங்களைச் சொரிந்
தது, 205 [வேதல், 176
சமணர்களது ஆலியும் பிலியும்
சமணர்களின் மந்திரவாதவன்மை,
205
சமணர்களை மூகர் எனல், 7, 211
சமணர் குண்டுகைக்குக் கயிற்றுறி
பண்ணுதல், 193
சமணர் கொதித்தெழுதல், 190
சமணர் சமயப்பொருள்பற்றி யல்
லது கோபியாமை, 198
சமணர் சிவ மூலமந்திரங்களைக்கேட்
டதின்மை, 201
சமணர் துடைக்கும் பிலி சுறுநாறு
தல், 184 [தமை, 212
சமணர் நெருப்பிலிட்ட ஏடு வெங்
சமணர் பிரம்பு எரிந்துபோதல், 184

சமணர் பொய்சொல்லா விரத முடையார், 170
 சமணர் மந்திரவாதவலி காட்டின மலைகளிண்டு, 205
 சமணர் மந்திரவாத வித்தை கற்ற வர், 203 [205]
 சமணர் மலேகொண்டெழுந்தது, சமணர் வைகையிலிட்ட ஏடு கடல் புகுந்தது, 212
 சமணர் வைதவசவுகள், 190
 சமணரது ஆலி புலர்தல், 184
 சமணரிட்ட ஏட்டிற்கு மதனன் கையம்பு, 212
 சமணருக்கு ரிசாசரர், 205
 சமதளம், 40
 சமபாகம், 74
 சமய ஆசிரியர், 169
 சமயகர்த்தா, 183
 சமயசித்தாந்தம், 567
 சமயப்பொருள், 190
 சமயம், 7, 183
 சமயமும் பொருளும், 378
 சமவசரணம்-அந்தரத்திலுள்ள சிலை சமவாயம், 452 [லயம், 372]
 சமானம், 28, 40, 160, 333, 475
 சமானர், 182, 366
 சமிஞ்ஞை - குறிப்பு, 196
 சமித்திருத்தல், 139
 சமுத்திரகாமினி, 212
 சமுத்திரசலம், 54, 134, 155, 466
 சமுத்திரத்தில் அரக்கருண்மை, 379
 சமுத்திரம், 28, 284
 சமுத்திரம் ஏழு, 103
 சமுத்திரம் கடைந்தது, 558
 சமைத்தல், 483
 சமைத்துக்கொள்ளீர், 733
 சமைய-உடைய, நெடு, 42, 398
 சயங்கொண்ட சோழ மண்டலம் - தொண்டை நாடு, 236
 சயசய, 206 [ஒருவன், 470]
 சயந்தகன் - இந்திரகுமாரர்களில் சயந்தன் அகத்தியராற்சமிக்கப்பட் டத் தலைக்கோலாயது, 15
 சயந்தனான இந்திரபுத்திரன், 264
 சயம்பண்ணுவார், 38
 சயமகள்புணர்தல், 623
 சயனம் - படுக்கை, 167, 630
 சர்மகாரர், 85

சர்மம், 88
 சர்மினிகள், 90, 593 [88]
 சர்மினிகள் எடுத்துக்கை நீட்டுவார், சர்மினிகள் தேவி திருவடிநிலையை எடுப்பார், 88
 சர்மினிகள் தோல்போர்த்திருத் சர்வபதார்த்தங்கள், 425 [தல், 88]
 சர்வமும், 552
 சர்வாங்கம், 593
 சரசுவதி, 10, 40, 95, 119, 169
 சரசுவதிக்குப் பரமேசுவரி அருள் புரிதல், 220 [593]
 சரசுவதிகள் மந்திர காரணிகள், சரசுவதி ஞானங்களுக்கு முதல்வி, 220
 சரசுவதி நித்திய சித்திப்பெண், 95
 சரசுவதி வேதசாத்திரங்கடோறும் சரணி, 107 [நிற்பவன், 40]
 சரபம், 620
 சரமுஞ்சரமுந்தறித்தல், 512
 சரவருஷம், 468
 சராக்கினி, 67
 சராசரம், 214
 சரி-ஒருவகைவனை, 100
 சரிகம பதரிப்பாடல், 610
 சரித்திரங்கள், 40
 சரியா, 196
 சரியாதன, 202
 சரீரங்கள் (சரீரம்), 365, 547
 சரீரவினை, 610
 சருகிலை, 64, 142
 சருகு, 58
 சருவக்கிஞர்-எல்லா மறிபவர், 629
 சருவக்கிரஹணம், 637
 சருவசங்காரம், 149
 சருவசங்கார லோகபுகார்தம், 149
 சருவஞ்ஞகவி, 433
 சருவமும், 400
 சருவலோகம், 116 [யில், 139]
 சருவாண்டங்கனும் தேவீக்குக்கோ சருவேசுவரன் புத்திரர் மூவர், 8
 சரோருகம் - பத்மநிதி, 381
 சலங்கள், 115
 சலசத்தி, 213
 சலசாதி, 367
 சலஞ்சலம்(சலஞ்சலங்கள்), 72, 397
 சலத்தம்பன விபரீதமந்திர வோலை [கள், 212]

சலத்தரசு - வருணன், 490
 சலதுர்க்கம் - நீரரண், 466
 சலப்பொருள், 8 [8
 சலப்பொருளுடன் அசலமோடுகை,
 சலம் - சலிப்பது, நீர் 8, 54, 103,
 115, 134, 155, 466, 474
 சலரகிதம், 8
 சலவாசப்பெண்கள், 31
 சலனம் - அசைதல், 144, 327 [659
 சலாங்கிசம் (சலாங்கிசங்கள்), 409,
 சலாங்கிசமான நீர்க்கூறு, 397
 சவட்டி - குதட்டி, 379
 சவளம் - ஓராயுதம், 569
 சவுந்தரிய செளபாக்கியங்கள், 34
 சளம்பச்சட்டை, 369
 சளும்பு, 369
 சன்னவீரம்-பதக்கம், வாருவலயம்,
 வீரக்குறியான ஆரம், வீரசம்
 சனகாதியர் நால்வர், 646 [கிலி, 341
 சனபதி - சோழன், 9
 சனற்குமாரம், 18
 சன்னமரணம், 20
 சர்க்காட்டுப்பறை, 53
 சாத்தப்ரமோதம், 433
 சாத்தேய சாஸ்திரத்திற் கூறப்பட்ட
 தந்திரவுத்தி, 60, 88
 சாகராதிசு, 349
 சாகரேசன், 469 [753
 சாகினிகள் (சாகினி), 89, 90, 593,
 சாகினிகள் அதிர்ந், 433
 சாகினிகள் கண்ணிற்கு வடுப்பகவு
 உவமை, 430
 சாகினிகளின் டிறப்பு, 89
 சாகினி மூலாதாரத்தில் இருத்தல், 89
 சாகினியின் வரலாறு, 89
 சாகுந்தலம், 25
 சாகை-கிளை, 119, 141, 143, 380
 சாங்கியம், 246, 378, 646
 சாங்கியயோக சாத்திரம், 791
 சாசனம் (சாஸனங்கள்), 236, 351,
 சாடராக்கினி, 570 [774
 சாடி, 544
 சாணை, 280
 சாத்தன், 289
 சாத்திரம் (சாத்திரங்கள்) : புத்திகூறு
 தலாலும் கட்டளைவிடுதலாலும் மிற்
 பெயர் பெற்றது, 25, 40, 136,
 155, 183, 246, 502, 605, 791

சாத்திராதிபர், 183
 சாத்தும், 276
 சாதகப்புள், 606
 சாதகம்பண்ணுவார், 94
 சாதகர், 51, 60, 67, 91-2, 94,
 சாதம்-மிறப்பு, 406 [534, 593
 சாதன காண்டம், 587
 சாதனம், 534
 சாதனமாவது தவம், 202
 சாதியொருமை, 159
 சாதிலிங்கம், 459
 சாது, 205
 சாந்திக்கூத்து, 15
 சாந்திநாதர், 375
 சாப்பப்புவார், 483
 சாபம், 35, 40, 163, 643, 719
 சாபமோட்சம்-சாபவிமோசனம், 44
 சாபாக்கினி வருணனுக்கு உட்டினம்
 செய்தல், 67
 சாம்பலாக்குகை, 487
 சாமந்தர், 629
 சாமம்பாடுபவர், 610
 சாமயோகம், 791
 சாமரை, 157, 181, 339, 470
 சாமவேத ஓசை, 610
 சாமவேதம், 468, 475
 சாமனா-முருகக்கடவுள், 23
 சாமீபியம், 352
 சாயுச்சியம், 352
 சாயை, 38, 146, 313, 470, 785
 சார்ங்கம், 160, 745
 சார்புநூல், 624
 சார்வு, 24
 சாரமாணி, 548
 சாரல், 329
 சாரார், 13 [தொகுதல், 588
 சாரியையும் வேற்றுமையும் ஒக்கத்
 சாருவபௌமம், 118
 சாருப்பியம், 352
 சாருபம் பெற்ற பூதங்கள், 576
 சால்-கலசம், 387
 சால்பு, 14
 சாலங்கள், 367, 447
 சாலம்-கூட்டம், விசாலம், 447
 சாலாதரம், 666
 சாலிகோத்திரம் : குதிரை மீலக்
 கண்கு சொல்லும் ஒரு வடிவொழி
 சாலோக்கியம், 352 [தூல், 665

சாவித்திரி, 10
 சாளுக்கியர் இராசதானி, 62
 சாளுக்கியவம்சத்தரசன், 62
 சாறு-விழா, 394
 சாஸ்திரம், 60, 88
 சாஸ்திர விவாதம், 246
 சிக்கென்ற மோர், 547
 சிக்கெனல், 41
 சிகரங்கள், 360
 சிகர சிகரம், 30
 சிகரம், 30, 286
 சிகரி, 272
 சிகாமணி, 154, 194
 சிங்ககர்ச்சனை, 630
 சிங்கசின்னம், 344
 சிங்கத்தோல், 551
 சிங்கநாதம், 344, 474, 510, 630
 சிங்கநாதவாதம், 475
 சிங்கம்-ஒருவிலங்கு, கொம்பு, 72,
 344, 370, 630 [473
 சிங்கமுகர்-சிவகணங்களி லொருவர்,
 சிங்கமுதலிய மிருகங்கள் பருவதங்
 களால் தரப்படுவன, 72
 சிங்கவாளி, 617
 சிங்கவேறும் மீனேறும் குண்டலங்
 களாக அணியப்படுதல், 160, 370
 சிங்கிக்கூத்து, 53
 சிச்சுருப சிவம், 408
 சிட்சியாதே, 226
 சித்தர்கள் (சித்தர், சித்தன்), 139,
 352, 367, 445
 சித்தர்களுடைய குதியை, 534
 சித்தர்களுடைய சாத்திரங்கள், 155
 சித்தராசத்தால் வேதித்தல், 217
 சித்தராசம் இரும்பைப் பொன்னாக்
 சித்தராசவம், 534 [கல், 217
 சித்தாந்தம், 183, 567
 சித்தாந்தி, 183
 சித்தார்த்தகம்-ஆலமரம், 534
 சித்தி, 166, 246
 சித்தித்திரயங்கள், 246
 சித்திபட்டாரகர் : 24 தீர்த்தங்கரரில்
 ஒருவர், 375 [கமலை, 419
 சித்திரகூடம் - இந்நிரனுடைய ஓலை
 சித்திராசத்திரப்புக்குச்சிமாலை, 606
 சித்திரசேனன், 504
 சித்ருபை, 433
 சித்ஸ்வருபம், 408

சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை, 47
 சிதம்பரபுராணம், 773
 சிதம்பரம் கோயில், 809
 சிதம்பரம்கோயிலில் நூற்றெட்டுக்
 கரணங்களைக் குறிக்கும் உருவங்
 களும் சுலோகங்களும் உண்மை,
 சிதானந்த யோகம், 593 [15
 சிதைந்த தமிழ், 323
 சிதைவு, 448, 616
 சிந்தடி-சிந்தடி, 561
 சிந்தாகுலம், 194 [421, 425, 610
 சிந்தாமணி, 26, 33, 90, 155, 380,
 சிந்தாமணியில் பாம்பின் விஷப்பற்
 களைப்பற்றிக் கூறப்படுதல், 155
 சிந்தாமணியிலும் உதயணன் கதை
 யிலும் பெருநம்பிப் பட்டம்பெறு
 தல் கூறப்பட்டிருப்பது, 179
 சிந்து, 561
 சிந்தூரப்பொடி, 272
 சிந்தூரம், 495
 சிம்புள் இருஞ்சுதல், 551, 630
 சிம்புள் மிராணவதம்பண்ணுத பற
 வை, 630
 சியேனம் - நவகுண்டாக்கினியி
 லொன்று, 666
 சிரந்தெரிந்தன், 51
 சிரப்புடம், 51
 சிரம், 224, 486
 சிரமும்சிரமுஞ்செறித்தல், 512
 சிரித்தும்-சிரிப்போம், 55
 சிரிப்பான அமுது, 39
 சிரிப்பின் நிலா, 36
 சிருங்கம்-கொம்பு, 344, 687
 சிருஷ்டிகர்த்தா, 189 [ஒருவர், 375
 சிரேயாம்ஸர் - தீர்த்தங்கரர்களுள்
 சிலவிஷம், 39
 சில-இரண்டு, 14, 24, 33, 42
 சிலந்திகள் பேய்களின் வயிற்றெ
 ழும்புகளில் தூவிழைத்தல், 127
 சிலந்திவாய்நூல், 54, 127
 சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை, 260
 சிலப்பதிகாரம், 2, 6, 9, 15, 23, 28,
 30, 37, 40, 53, 75, 97, 107, 112,
 174, 179, 180, 185, 201, 203, 244,
 368, 439, 510, 539, 577, 585,
 654, 610, 629, 700, 728, 812
 சிலப்பரசு-மகாமேரு, 493
 சிலபலவென்னும் தமிழ் வழக்கு, 10

சிலபூதம் இந்திரஞாலம் காட்டின
சிலம்பி-சிலந்தி, 54, 127 [மை, 618
சிலம்பிசினிழை, 127

சிலம்பு, 33 [உவமை, 119
சிலம்போசைக்கு வேதமந்திர ஓசை
சிலாசாசனம் (சிலாசாஸனங்கள்),
8, 15, 154, 179, 196, 236, 351,
646, 760

சிலாதலம், 416

சிலாவருடம், 205

சிலுகற்றது, 777

சிலேடை, 608, 714

சிலை-இந்திரதனு, தாழ்வரை, மலை
யடிவாரப்பாறை, வில், 8, 268,

சிலைக்குன்றவீரர், 335 [519, 526

சிலைத்தல் - சத்தித்தல், பொருதல்,
பொருந்தல், 519

சிலைமலை - மேரு, 43

சிலைவனம், 401

சிலைவீரன், 799

சிலக்க, 329

சிலசாருபம், 576

சிலஞானசித்தியார், 77 [311

சிலஞான பாலையர் பிள்ளைத்தமிழ்,

சிலத்துரோகம், 402, 551, 731

சிலத்துரோக வார்த்தைகள், 189

சிலதர்மம், 192

சிலநாமம், 682

சிலப்புக் குதிரைகள், 266

சிலபெருமான் இராசராசபுரியில்
இருத்தல், 16, 20

சிலபெருமான் கட்டளை, 335

சிலபெருமான் சுண்ண மரணமில்
லாத பதத்தைக் கொடுத்தல், 20

சிலபெருமான் தக்கனுக்கு மோத்
தைத் தலைபருளல், 797

சிலபெருமான் திருமுடியில் இருப்
பது இளம்பிறை, 21

சிலபெருமான் திருவிரட்டைமணி
மாலை, 57, 63

சிலபெருமான் யாகத்துக்குக் கர்த்
தாவென்பது, 246

சிலபெருமான் வடவா முகாக்கினியில்

ஆடுதல், 332, 379, 656, 673

சிலபெருமானுடைய சினம், 328

சிலபெருமானே மூவராவர், 16

சிலம் (சிலன்), 109, 408, 447

சிலமணப் பொடி, 169

சிலமூல மந்திரங்கள், 201

சிலலோகம், 567

சிலஹஸ்ரநாமம், 45

சிவாக்கினி, 579, 586

சிவாகமங்கள், 136 [வது, 215

சிவாகமம் ஈசுவர மூலம்பற்றி வரு

சிவாகம வல்லபம், 215

சிவாகமவிதம், 79

சிவாலயங்களில் அமைக்கப்பெற்

ற்றிருக்கும் துவாரபாலகர்கள், 73

சிவாலயப் பணிசெய்யும் தாசிகள்,

சிவிகை, 40, 181 [15

சிற் ப உருவங்கள், 15

சிற்றுரிவை, 97

சிற் கு, 647

சிற் ப்புப்பெயர், 180, 549, 657

சிறியவன் தோல்வி பெரியவனுடன்

பொருதல் மதுராபுரிவாது, 183

சிறுகறடு, 448

சிறுகாலை, 279

சிறுகுழை, 141

சிறுசின்னம், 344

சிறுதக்கனார், 245

சிறுதுத்தரி, 344

சிறுதுளரி, 205

சிறுதெரு, 802

சிறுதென்றல், 181

சிறுதோல், 97

சிறுபஞ்சமூலம், 372

சிறுபாணற்றுப்படை(சிறுபாணறு),

10, 68, 75, 173, 540, 720

சிறுபிள்ளை, 220

சிறைகளைக் கைகளாக உருவகம்

செய்திருத்தல், 540

சிறைப்பாரம், 537

சின்மை-சிறுமை, 461

சின்னம், 344

சினத்தி, 620 [மரம், 745

சினதேவனுக்கு இடமான அசோக

டுனேடுக்கப்படுதல், 297

சினேந்திர புத்தர், 183

சினேமுதற் கிளவி, 756

சினையாகுபெயர், 7

சினையிற் கூறுமுதலறிகளையான

ஆகுபெயர், 7

கீதம்-திவலை, 30, 284, 331

கோழி, 170

சேகாழி அருணாசல கவிராயர், “சீர் குரோதன்”

சேகாழிச் சிதம்பரநாத முனிவன், 255, “சீர்குரோதன்”

சேகாளத்திப்புராணம், 66

சேதசத்துரு-ஆதித்தியன், 485

சேத்தார் சந்திரன் கருகுதல், 270

சேதம், 63, 270, 460, 482

சேதமிகுதி, 270

சேதலம், 329

சேதலித்தல், 339

சேதபல்லவம், 625

சேமுதவாகனன், 8

சேயவேற்றையும் மீனவேற்றையும் குண்டலங்களாக அணிதல், 370

சீர், 616

சீர்ணம், 616

சீரம்-பால், திருப்பதி, 103, 616

சீராசராசீச்சரம், 772

சீலம், 555

சீலை, 749

சீவகசிந்தாமணி, 3, 6, 7, 19, 38,

75, 114, 119, 179, 200, 277,

369, 450, 501, 530, 561, 605,

610, 623, 627, 728, 735, 742,

சீவிக்கும், 70

[780]

சீவிதம், 228

சீக்கிர பிரஹஸ்பதிகள், 253, 476

சுக்குரம், 18

சுக்குரன் ஒற்றைக்கண்ணை யுடையவனென்பது, 693

சுகந்தச்சுவடு, 70

சுகந்தம் (சுகந்தங்கள்), 34, 62, 110

சுகாதனவாகனம், 594

சுகேசி, 38

[தேவர், 775]

சுங்கந்தவிர்த்த குலோத்துங்க சோழ

சுங்கந்தவிர்த்தபிரான், 775

சுங்கந்தவிர்த்தபெருமாள் குலோத்துங்க சோழதேவர், 775

சுசீந்திரத்தின் சாஸனம், 646

சுசீந்திரமுடைய நாயனார், 646

சுட்டிக்கலன், 208

சுட்டு, 153

சுட்டுதல் - நினைத்தல், 468

சுட்டுப்பெயர், 647

சுடர், 78, 485, 490, 791

சுடர்த்தொகை, 487 [யழிதல், 49]

சுகாட்டு நெருப்பால் கள்ளிவற்றி

சுகாட்டுநெருப்பு, 60

சுகாட்டு நெருப்பைக்கண்டு மரணமுண்டென்று பயப்படுதல், 60

சுண்ட, 49

சுண்ணாம்பு, 758

சுணங்கமலை, 218

சுத்தசைவம் ஆறுகூறுபடுதல், 194

சுத்தசைவரான மாகேசுவரர், 567

சுத்தஞானபோதர், 468

சுத்தநிருத்தம், 15

சுத்தம், 30

சுத்தானந்தப்பிரகாசம்: ஒரு நாடகத்தமிழ் இலக்கணநூல், 15

சுத்திசெய்தல், 493

சுத்திபண்ணி, 163

[9, 610]

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்,

சுந்தரவினை, 623

சுப்ரதீபம், 118

சுப்ரமணியப் பிள்ளையார் - முருகக் கடவுள், 231, [375]

சுபாரசுவநாதர்: ஒரு திர்த்தங்கரர், சுமக்கும்நாகம், 729

சுமங்கலிகள் கூந்தலை நீரில் எக்காலத்தும் நனைப்பதில்லை யென்பது, 320

சுமத்துதி - சுமத்துகின்றாய், 229

சுமதி, 375

சுரகுதம்: இது திருக்காஞ்சியில் பூர்வகாம்பரேசர் ஆலயத்திலுள்ள ஸ்தல விருகூடமாகிய தெய்வத்தன்மையுள்ள மாமரம், 625

சுரதரு (சுராதரு), 72, 159, 404

சுரதேவதை, 585

சுரபதி, 38, 40

சுரபி - காமதேனு, 38, 488

சுரபிநிலை - கோலோகம், சுவர்க்கலோகம், 427

சுரபி (காமதேனு) வசிட்ட முனிவர் வழியொழுகுவது, 488

சுரம் - நரம்பு, வெப்பமுளைய், 175, சுரமகளிர், 36 [179, 610]

சுரர் - தேவர், 13, 364

சுரராசபுரம் - சுவர்க்கத்துள்ள அந் சுரராசன், 559 [தப்புரம், 5]

சுரரசன், 655

சுரா - கள், 103

சுராகுரர், 214, 364

சுரிபங்கி, 400

சுருட்டிய வெற்றிலை, 757
 சுருதி, 742
 சுரும்புதவிழும்பேய், 450
 சுருவை, 748
 சுருவையையுந் தோளையுந் துடுப்பா
 சுருள், 757 [கக் கோடல், 748
 சுருள, 58
 சுரேசர், 260, 639, 734, 742
 சுலோகங்கள் (சுலோகம்), 15, 334
 சுவடு, 70
 சுவர், 479
 சுவர்க்கங்கள் மேருவின் இடைக்
 கட்டுக்கள், 108
 சுவர்க்கபோக ராசப்பெண்கள் காம
 சுகம் விடாமை, 593
 சுவர்க்கம், 5, 79, 103, 108, 115,
 131, 133, 183, 361, 760 [133
 சுவர்க்கம் அரசினர்ப் பாழ்படுதல்,
 சுவர்க்கராச்சியம், 40
 சுவர்க்கலோகம், 60, 427 [352
 சுவர்க்கவாசிகள், 11, 80, 183,
 சுவர்க்கவேதி, 593
 சுவர்க்காபவர்க்கங்கள், 39
 சுவவசனவிரோதமென்னும் பிர
 சுவற்ற, 349 [மாணபாசம், 7
 சுவாகா, 502
 சுவாசம், 183, 661
 சுவாமி - கடவுள், கணவன், 109,
 111, 187, 189, 205, 657
 சுவாலை, 63, 121, 400, 430, 454,
 சுவேதாசுவங்கள், 665 [474
 சுழல்வட்டத்துடி, 96
 சுழற்றி - சுழற்சி, 96
 சுழிக்கும், 58
 சுளகு, 736
 சுற்றம், 97
 சுறவு, 491
 சுறு, 30, 370, 383, 456
 சுறுக்களிறுகள், 456
 சுறு செவ்விகெடிப்புன்மீனாத்தல், 383
 சுறு சேவிலும் பெரிது, 722
 சுறு முத்து உருத்தல், 491
 சுறுநாறல், 184
 சுறையும் ஆறுகளும் வற்றுடை, 720
 சூட்டி, 179, 501, 744
 சூட்டுக்கோல், 380
 சூட்டுப்பாணிகள், 743
 சூடாமணி - முடிமணி, 458

சூடாமணி நிகண்டு, 71, 441, 496,
 504, 737
 சூடிகாகோடி, 105, 554 [554
 சூடிகை-முடிமணி, 52, 105, 362,
 சூத்திரம் (சூத்ரம், சூத்திரங்கள்),
 சூதசௌபல்லவம், 625 [301, 743
 சூர் - சூரபன்மன், 5, 231
 சூரபன்மா, 5, 162, 777 [162
 சூரபன்மா குதிரைமுகமுடையவன்,
 சூரபன்மா துரகவங்கிசத்தின் முதல்,
 162 [உதவி, 162
 சூரபன்மா யுத்தத்தில் தேவி செய்த
 சூரபன்மாவுக்கு மறைவாகி ஓடிவர
 சூரல், 58 [லான மலை, 5
 சூரன் குதிரையும் அசுரனுமானவடிவ
 முடையவன், 231
 சூரியகாந்தாதிமலைகள், 584
 சூரியசதகம், 345
 சூரியசந்திர கிரகணங்கள், 555
 சூரியசந்திரர், 765
 சூரியமண்டலம், 162
 சூரியர்கள் பன்னிருவர், 78
 சூரியன், 281 [124
 சூரியன் அசுரர்களைக் கொல்லல்,
 சூரியன் இரத்தினத்திற்கு, 154
 சூரியன் ஈசுவரன் அம்சம், 141
 சூரியன் தாமரைகளை அடைத்து
 வைத்தல், 22
 சூரியன் நடுப்பகலில் எல்லாருடைய
 உச்சிக்கும் நேரேயிருத்தல், 511
 சூரியன்பல்லைப் பறித்தது, 485
 சூரியன் மேலைச் சுழத்திரத்தில்
 அத்தமித்தல், 124
 சூரியனாற்கொல்லப்பட்ட அசுரர்
 மணங்களைப் பேய்கள் உண்
 ணல், 124
 சூரியனுக்குக் குதிரைகள் ஏழென்
 பது, 495, 732
 சூரியனுக்குக் கைகள் ஆயிரம், 417
 சூரியனுடன் அசுரர்கள் யுத்தஞ்
 செய்தல், 124 [141
 சூரியனுடைய கதிர்கள் ஆயிரம்,
 சூரியனுடைய தோத்திரம், 463
 சூரியனைத்தொழுதல், 354
 சூல், 49, 134, 268
 சூலத்தைப்பொறித்தல், 487
 சூலப்படை, 461, 790
 சூலபாணி, 446

சூலம் - ஓர் ஆயுதம், கழு, 98, 137,
 224, 367, 422, 632, 650.
 சூலம் நெருப்பைக்கக்கல், 632
 சூலமுத்திரை இகை, 367
 சூலவேல், 346
 சூழ்தல் - செய்தல், 276 [526
 சூழ்வருதிகிரி-சக்கரவாள பருவதம்,
 சூழல், 279
 சூளாமணி, 5, 53, 63, 561, 735,
 சூளமவு, 227 [757
 சூளைகள் நெருப்பும் புகையுந் தூற்
 மல், 58
 சூளைகிரை துரர்லால் எரிதல், 58
 சூறை (சுழல்காற்று), 58, 64
 சூறைக்காற்று சுழித்தடித்தல், 58
 சூறைக்காற்று பேய்கள் தலைமயிரு
 டன் சருகுகளை எடுத்தெழுதல், 58
 சூன்முதிர் மழை, 268
 செக்கர், 99, 266, 274
 செக்கர்ச்சடையான், 323
 செக்கர்வானம் ஈசுவரன் திருமே
 னிக்கு உவமை, 315
 செக்கர்விசம்பு, 266
 செங்கலங்கல், 277
 செங்குவளை, 317
 செங்கோல், 15
 செச்சை - மெய்ப்பூச்சு, 742
 செஞ்சிவப்பு, 110
 செண்டு - ஓராயுதம், 185
 செத்தமரம், 38
 செத்தார்க்குக் கொட்டும்பறை, 53
 செத்து - ஒத்து, 561
 செத்துச் செத்துப் பிறக்கின்ற
 தேவர்கள், 568
 செதிள், 310
 செதுக்கல், 276
 செந்தமிழ், 129
 செந்தமிழ் மண்டலம், 206
 செந்தாமரை, 10, 22, 86, 319
 செந்தாமரை மகளிர் கண்களுக்கு
 உவமை, 24
 செந்தீக்கடவுள் தகருடன் வீழ்தல்,
 செந்நிலம், 51 [582
 செப்புமலை, 218
 செம்பரிபுரம், காப்பு
 செம்பாலைத்தரை, 51
 செம்பொடி - சிந்திரம், 495
 செம்பொற்கடை, 15

செம்பொன்மலை, 19
 செம்பொன்மாடம், 15
 செம்ம - அடைக்க, 662
 செம்மலை, 527
 செம்மார், 88
 செம்மி - அடைத்து, 135
 செய்க செய்கென்றதல், 244
 செய்தென்னும் வினையெச்சம், 363
 செய்யதிரு, 168
 செய்யுண்முடிவு, 156, 494
 செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தில்
 உகரமும் மகரமுங்கெடுதல், 16
 செய்யுமென்னும் முற்று, 508
 செய்யுள் விகாரம், 13, 433, 561
 செய்யோன் - சூரியன், 276
 செயிர்ப்பு, 674
 செரு, 37, 776
 செருக்குறித்தல், 442
 செருகும்பூ, 504
 செல்வி, 135
 செல்ல விலங்குதேன், 360
 செலு, 310
 செவ்வகத்திப்பூவை இறைவன் குடு
 தற்குக் காரணம், 630
 செவ்வந்திப் புராணம், 661
 செவ்வரி, 278
 செவ்வித்தமிழ், 35
 செவ்வை, 3
 செவிச்சூட்டாணி, 217
 செவிடுபடல், 53
 செவிமலர்ப்பூ, 504
 செவிமுதல் மதங்கள் - (யானையினு
 டைய) காதடியிற்றேன்றும் மதங்
 செவிலித்தாய், 431 [கள், 126
 செழியன், 217
 செறி, 100
 செறித்தல், 125
 சென்மம், 435
 சென்மார், 548
 செ - எருது, 750
 செக்கிழார் புராணம் - ஸ்ரீ உமாபதி
 சிவாசாரியார் இயற்றியது, 128
 செகரம் - தலைச்சூட்டு, 31, 33
 சேடன், 271, 282 [உவமை, 154
 சேடன்படங்களுக்கு வெண்டாமரை
 சேடன் பணத்திற்குப் பாரகடல்
 உவமை, 154 [19, 371, 532
 சேடி - ஒன்றுமைப்பட்ட கூட்டம்,

சேனார் நாடு, 236
 சேத்திரங்கள், 38
 சேதிராயன் 774
 சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு, 714
 சேப்ப, 277
 சேமம்-கேமம், பரிபாலித்தல், 23
 சேமவில், 23
 சேயகண், 644
 சேயே - தூரியாய், 194
 சேயொளி, 281
 சேயோன், 711
 சேர்வுசார்வு, 24
 சேரமான், 8
 சேரர்களின் இராசதானி, 800
 சேரவரசன், 8
 சேரன், 800
 சேல், 14, 310, 722 [தல், 310
 சேல்களைப் பரிகரமாகவிட்டு வைத்
 சேல் புடைபெயர்ச்சி அழிச்சியுடை
 யது, 14
 சேல் (திருமால்) பெருவெள்ளத்தை
 அடக்கிக்கொள்ளுதல், 310
 சேல்வடிவு, 722
 சேலினும் பெரியது சுரு, 722
 சேவகம், 534
 சேவகர் - வீரர், 161, 172
 சேவித்து, 42
 சேவைபண்ண, 39
 சேனாபதிகள் (சேனாபதி), 231, 404
 சேனாபதியாழ்வார் - சேனை முதலி
 சேனாவரையம், 493 [யார், 471
 சேனைத்தலைவர், 629
 சேந்தியம், 187 [தமை, 549
 சையபருவதம் காவேரியைத் தடுத்த
 சைவசமயநெறி-ஒருதூல், 425
 சைவசிகாமணி - திருஞான சம்பந்த
 சைவசித்தாந்தப் பரப்பு, 79 [ர், 194
 சைவம், 194, 378
 சைவம் ஆறுகூறு, 194
 சைவயோகிகள், 791
 சைவர் ஆக்குகை, 367
 சைவரானமாகேசுவரர், 567
 சைனாநூல், 272
 சைனாநூல் மாபு, 94
 சைனர், 7
 ஸசனர்களுடைய கொள்கை, 18
 சொக்கரிருத்தக் கூத்தியர்க்குமுன்
 தலைக்கோல் நிற்கல், 15

சொக்கரிருத்தக் கூத்தின் வரலாறு,
 15
 சொக்க நிருத்தம் உருத்திர கணிகை
 யரால் ஆடப்படுவது, 15
 சொக்கரிருத்தம் செளபாக்கிய
 மானது, 15
 சொக்கரிருத்தம் நூற்றெட்டுக்கர
 ணங்களைபுடையது, 15
 சொக்கரிருத்தம் லோகத்திற்குச்
 சாந்தியாவது, 15 [தேவர், 777
 சொக்கப் பெருமானான ராசராச
 சொக்கம் - சுத்தரிருத்தம், 15
 சொல்லச்சே, 391
 சொல்லதிகார உபதேசம், 398
 சொல்லு, 415
 சொல்லும் இயல், 9
 சொல்வருவித்தல், 541
 சொல்விழக்காடு, 439
 சொற்கிழத்தி, 813
 சொற்பெய்து கொள்கை, 587
 சொற்பொருளமைதிகள், 536
 சோகாரம் - நவகுண்டப் பிரயோ
 காக்கினிகளில் ஒன்று, 666
 சோணிதபுரம் : அசுரரின் இராசதா
 னி, 248, 697
 சோதி, 22, 27, 36, 38, 41, 94, 105,
 110, 158 - 9, 165 - 9, 183, 279,
 313 - 4, 347
 சோதிக்கு வாள் உவமை, 105.
 சோதிச்சக்கரம் - துருவ சக்கரம்,
 நட்சத்திரமண்டலம், 23, 108,
 116, 254, 555, 706 - 7
 சோதிச்சக்கரம் சந்திராதித்த கிருக
 நட்சத்திரதாரகா கணங்களைக்
 கொண்டு உலாவுதல், 116, 254
 சோதிச்சக்கரம் தேவிக்குப்பூண்,
 116
 சோதிச்சக்கரமான ஏகசக்கரம், 108
 சோதிசாத்திரம், 183
 சோதிட சாத்திரம், 183
 சோதிநேமி, 254, 261
 சோதிபடலம், 105
 சோதிமண்டலாக்கினி, 457
 சோதிமணி மண்டலம், 22
 சோதிமேலேசெல்லுதல், 313-
 சோதிபாங்கம், 757
 சோபிதம் - சோதி, 110
 சோபிதாநாடி, 110

சோபை - அழகு, 142, 146
 சோமசுந்தரக்கடவுள், 171
 சோமஞ்ரியாக்கினிகள், 281
 சோமராசி, 501
 சோமன் - சந்திரன், 281
 சோரர், 378
 சோரி, 544
 சோலை, 65, 71, 115, 404
 சோலைகளேழு, 404
 சோலையைந்து, 72
 சோழ அரசர்கள் கொள்ளும் வம்சப் பட்டம், 807 [812
 சோழ அரசர்களின் இராசதானிகள்,
 சோழ அரசன் ஒட்டக்கூத்தருக்கு
 முற்றாட்டாகக் கூத்த னுரைக்
 கொடுத்தது, 813
 சோழகுலத்திற்குமிற்த அரசர்களுட்
 சிலர் தம்முட் பகைமைகொண்
 டிருந்தமை, 8
 சோழகுலம் ஸ்ரீராகவனது வங்கிச
 மென்பது, 196, 211 [204
 சோழ சக்கரவர்த்தி, 4, 9, 78, 156,
 சோழ சக்கரவர்த்திமகளார் மங்கை
 யர்க்கரசியார், 204
 சோழசக்கரவர்த்தியின் புயங்கள்
 பூமியைத் தரித்தல், 156
 சோழநாடு, 171
 சோழர்கள் காலத்தில் சிவாலயங்க
 ளிற் சொக்கரிருத்தம் ஆடப்பட்ட
 வந்தமை, 15
 சோழர்கள் மகாமேருவின் அடி
 முதல் முடிவவரையில் தங்கள் புலிப்
 பொறியை எழுதியது, 185
 சோழவங்கிசத்திற்கு ஆதித்தன்
 முதல்வன், 187
 சோழன், 8-9, 17, 62, 180, 185,
 246, 275
 சோழன் அமுதகடைந்தது, 35
 சோழன் ஆவிரைத்தது, 806
 சோழன் இரட்டனுக்குப் பட்டங்
 கட்டியது, 772 [775
 சோழன் கலிங்கரை ஓட்ச்செய்தது,
 சோழன் கலியாணபுரத்தைத் தாக்கி
 யது, 62
 சோழன்குடி, 156 [207
 சோழன்குலம் சூரியகுலம், 204,
 சோழன்கொடிபுலி, 156 [வர, 156
 சோழன்கொடியை மேரு தாங்கா

சோழன் சிதம்பரத்திற் கோபுர
 வாயில் வருத்தது, 809
 சோழன் சீராசராச்சீசரம் ஈமைத்
 தது, 772
 சோழன் சுங்கந்தவிர்த்தது, 775
 சோழன் சையபருவத்தை வெட்
 டியது, 549 [கண்டது, 775
 சோழன் தில்லைமன்றிற்கு இடம்
 சோழன் தில்லையில் கற்பக வனம்
 அமைத்தது, 804 [தது, 802
 சோழன் தில்லையில் மறுகுவருத்
 சோழன் தில்லையில் மாடம் கூடம்
 குளம் கோபுரம் முதலியன எடுப்
 பித்தது, 808
 சோழன் தில்லைபினெல்லையில் மண்
 டபம் அமைத்தது, 810
 சோழன் தில்லைவனத்திற் பீடிகை
 அமைத்தது, 772
 சோழன்ரபதியென்பது, 9, 101,
 246, 275 [78, 156
 சோழன் நேரிமலையை யுடையவன்,
 சோழன் பரணிகொண்டது, 775
 சோழன் பாண்டிய நாட்டையும்
 உடையவனுமை, 237
 சோழன் பாண்டியர் ஓடப்படை
 விட்டமை, 237, 805
 சோழன் பிரட்டனைப் பட்டங்கழித்
 தது, 772 [யனவென்றல், 156
 சோழன்புயங்கள் மேருவினும் பெரி
 சோழன் பொன்னிக்கு வழிகண்டது,
 549 [185
 சோழன் மகாமேருவை யுடையான்,
 சோழன் மதுராபிரியைச் சீறியது,
 803 [எழுதியது, 185
 சோழன் மலைகடோறும் புலியை
 சோழன் மலையாழியைக் கடந்தது,
 அதிகப். 4
 சோழன் மறையவரை ஏத்தல், 811
 சோழன் மனுஷ்யரின் வரம்பழியா
 மற் காத்தல், 246
 சோழன் யானைகளைச் சிதம்பரத்
 திற்குத் தந்தது, 806 [தது, 800
 சோழன் வருசியில் வாகைபூனை
 சோழன் வருத்தம் தவிர்த்து உல
 காண்டது, 776 [யிட்டது, 62
 சோழன் விரத்தாடவியில் நெருப்பை
 சோழன்விருது, 8 [றியது, 775
 சோழன் வேதத்தின் அழிவைமார்

சோழனேவலின் இராசாக்கள் இரா
சராசுபிரியைக் காத்தது, 17
சோழனைப்போல் எல்லாரும் இருத்
தல், 275 [பந்தர், 190
சோழியவைதிகள் - திருஞான சம்
சோறுசமைத்த பாத்திரங்களில் திரு
நீறு முதலியவற்றும் குறியினகை,
சோறுசமைந்தமிடாக்கள், 750 [750
சேனாதர்மம் - இந்திரலோகங்களில்
ஒன்று, 18
சௌந்தரியம் - இலாவணியம், 34
சௌபாக்கியகர்த்தரி-அம்பிகை, 10
சௌபாக்கியம், 15, 34 [வர், 443
சூதி - ஏகாதசருத்திரர்களில் ஒரு
நூட்டி, 621
சூண் - யுத்தம், 621
சூயில், 172 [தல், 676
சூயிதும்திங்களுந் பாம்பிற்குஅஞ்சு
சூலநேமி, 707
சூலமுண்டவயிறு, 762
சூனகாண்டவேதம், 183
சூனங்கள், 12
சூனபோதர், 468
சூனமீமாங்கிசா சாத்திரம், 246
சூனயோகங்கள், 334
சூன - ஒரு யோகிணிப்பெண், 433
சூனிகள், 593
சூனிகள்கோபம், 629
சூமிறு, 70
டாகினிகள் (டாகினி), 433
டாகினிகள் நகுதல், 433
டாகினியின் இலக்கணம், 433
தீரம் - நீக்குதல், 557
தீரிகுலம், 367
தீரிதண்டு, 378
தீர்புரபைரவி, 431
தீரிவிக்கரம், 343
தீரிவிக்கரமன், 734
தீரிவேத போதகாரணன், 380
தீருவன் - அட்டவசுக்களிலொரு
தவனி, 631 [வன், 483
தக்கணம், 203
தக்கயாக சங்காரம், 245
தக்கன் (தக்கனார், தட்சன்), 46,
47, 245 - 6, 292, 294, 299,
419, 470, 486, 505, 693, 748,
768, 788, 793, 797
தக்கன் அறிவு சிறியவன், 245

தக்கன் கௌரியை இகழ்தல், 436
தக்கன் சிவபெருமானைப் புறக்கணி
த்து வேன்வி செய்யத் தொடங்கு
தல், 246
தக்கன் தேவர்களை அழைத்தது, 247
தக்கன் தேவியால் முனிவுண்டு பட்
டது, 245
தக்கன் தேவியை இகழ்ந்தது, 299,
தக்கன் மக்கள், 503 [791
தக்கன் மாய்குடிக்கு நிமித்தமாக
மகளைப்பெற்றான், 768
தக்கன் மோத்தைத்தலைபெற்றது, 47
[247
தக்கன் யாகத்தானம் சமைத்தது,
தக்கன் யாகத்திற்கு அச்சுவினி தே
வர்கள் வருகை, 251
தக்கன்யாகத்திற்கு ஏகாதசருத்திரர்
வருகை, 251 [கர் வருகை, 249
தக்கன்யாகத்திற்குத் திக்குப்பால
தக்கன்யாகத்திற்குத் துவாதசாதித்
தர் வருகை, 250
தக்கன்யாகத்திற்குத் தேவர் முதலி
யோர் வருகை, 249
தக்கன் யாகத்திற்கு மருத்துக்கள்
முதலியோர் வருகை, 253
தக்கிரம் - மோர், 547
தகடு - மின்னும்பொன், 276, 483
தகடுர் யாத்திரை, 134, 168, 393,
641
தகடுர் யாத்திரையிற் பேய்களைப்
பற்றிய கதை யுண்மை, 131
தகர் - ஆட்டுக்கிடாய், ஆடு 484, 582
தகர்த்தல் - முட்டுதல், 174, 519, 582
தகரென்னும் பெயரின் காரணம்,
582 [719
தகனம் - அணு, பொடி, 155, 159,
தகனமற்றது - வெளியடங்கிற்று,
தகிப்பித்தான், 40 [159
தகுதிமொழி, 327
தங்கைமார் (தங்கையர்), 294-5
தங்கைமீர், 298
தசநாறுகண் - ஆயிரங்கண், 636
தசப்பிதாமகர், 471
தசப்பிரமாக்கள் (தசப்பிரமர்கள்),
தசமுகன், 226 [591, 611, 619
தஞ்சாவூர்க் கூற்றம், 772
தஞ்சாவூர்க் கோயில், 772
தஞ்சாவூர்க் கோயிற் சாசனம், 760

தஞ்சை, 28

தஞ்சை இராசராசேசுவரம், 772

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில்,
772

தஞ்சைவாணன் கோவை, 28, 552

தட்சகன், 99, 347

தட்சயக்கினுவிநாசம், 45

தட்சயாகத்தை ஈசன் நாசம்பண்

தட்சயாகம், 44 [ணியது, 44

தட்சயாகம்பண்ணுகிறதானம், 427

தட்சன் : தக்கனைப் பார்க்க

தட்சினாக்கினி (தக்ஷினாக்கினி) - முத்

தழலி லொன்று, 506

தட்சினமூர்த்தி அறுபத்து நாலு

- கலைகளையும் உபதேசித்தது, 146

தட்டு - கிடுகு, 101, 671

தட்பம், 191

தட - ஓமகுண்டம், 45

தடம் - இடம், பெருமை, பொய்

தடவு, 475 [கை, 29, 378, 484

தடா, 230, 475, 769

தடாகம், 552

தடாகம் தடமெனவரல், 769

தடி - ஊன், 561

தடுமாற்றதாலுரைத்தல், 7

தடுமாறுதொழிற்பெயர், 77

தண்கதிர்க்கோள், 555

தண்டகம் - தொண்டைநாடு, 236

தண்டகாபதி - இராசராச சோழன்

: மந்திரிகளில் ஒருவன், 236

தண்டம், 161, 235, 447, 714, 719

தண்டாயுதம், 161 [597, 635

தண்டியலங்காரம், 8, 76, 290,

தண்டு, 40, 161, 378, 505, 724

தண்ணியதளிர், 625

தணிகைப்புராணம், 9, 200

தத்துவம், 762 [செய்தமை, 183

ததாகதபுத்தர் தருமம் அருளிச்

ததி - தயிர், 103 [செல்லுதல், 603

தந்ததென்றது படர்க்கையினுஞ்

தந்தம் - பல், 155

தந்திரகரணம், 25

தந்திரசாரம், 433

தந்திரம் (தந்திரங்கள்) - சேனை,

நூல், 38, 65, 285, 396, 407,

424, 471, 592, 595, 693, 695

தந்திரவுத்தி (தந்திரயுக்தி), 22, 60,

88, 164; 365, 430, 486, 528, 561

தத்பாவாரி, 552

தம்பபரியந்தம், 473

தம்பம், 441, 473, 505

தம்பிரான், 271

தமக்குத்தாமேயுவமை, 109

தமப்பன் (தம்பப்பன்மார்), 486

தமர், 293, 441

தமாச்சேனை, 270

தமரத்தன்வாடை, 459

தமரநாபுராதாரசரணி, 106

தமரம் - ஆரவாரம், 107, 270

தமரிடுகருவி, 280

தமருகசதி, காப்பு

தமருகசதியில் நடமிடுதல், 42

தமனியக் கொன்றை, 703

தமனியம் (தபனியம்) - உருக்கி

யெடுத்த தங்கம், 41, 117, 772

தமனியம் மகளிர் மேனிக்கு, 41

தமனியம் விசேடமான பொன், 41

தமனியமலை - மேரு, 43

தமிட்டிரம் - ஒருவகைப்பல், 155

தமிழ், 35, 604, 610 [539

தமிழுக்குன்று - பொதியின்மலை,

தமிழுக்கொத்து, 814

தமிழ்ச்சொல், 814

தமிழ்நடை, 466

தமிழ்நாடன் - பாண்டியன், 211

தமிழ்நாடு - பாண்டிநாடு, 206

தமிழ்நாவலர் சரிதை, 2, 62, 70

தமிழ்ப்புலமை, "சேரகுரோதன"

தமிழ்ப் பொதியில், 489

தமிழ் முடிபு (தமிழாமுடிபு), 124,

611, 655, 712, 778

தமிழ்முனிவரன் அகத்தியன், 40

தமிழ் மூன்று, 40

தமிழ் மொழிக்கு அகத்தியர் பரமா

சாரியர், 624

தமிழ்விடுதது - ஒருதமிழ்ப் பிரபந்

தமிழதாதல், 521 [தம், 237

தமிழ்முசர்கள் பகைவருடைய அரண்

முதலியவற்றில் தீயிடுதல், 62

தமிழல்ல (தமிழன்று), 186, 320

தமிழில் மொழிக்குமுதலாகா எழுத்

தமிழுக்குச் சிறப்பு, 35 [து, 433

தமிழுக்குரிய நாதகவிகள், 814

தயங்க, 276

தயத்தியர், 248, 733

தயிர்க்கடல், 390-91

தயிர்த்தல், 391
தயிர்த்தலில் உப்புக்கடலைக் கலந்து
புளிப்பை நீக்கிக் குடித்தல், 391
தயிராற் குடிப்பதொரு மருந்து, 547
தயிலம் (தைலம்), 756
தர்க்கவாதம், 131 [வார், 34
தர்மபுத்திரர் - தர்மபுத்திரன்போல்
தர்மர் (தருமன், தருமர்) - தரும
புத்திரர், யமராசன், 345, 375,
தர்மராசா, 203 [490, 496
தர்மரூபம் வெண்மை, 453, 634
தர்மரூபரிஷபம் (தருமரூபரிஷபம்),
தர்மாசனம் - நியாயசபை, 211 [689
தரங்கம், 77
தரம், 120, 307
தரளத்தேர், 270
தரளம் - நடுநாயகமுத்து, 41 [483
தரன் - அட்டவசுக்களிலொருவன்,
தராதரப்பயம் - பூமியைத் தரிக்கிற
தராதலம், 404 [தோள், 156
தரிசனங்கள் - மதங்கள், 246
தரித்தல் - தாங்குதல், 516
தருணமாதர், 31
தருணவாள், 107
தருமகீர்த்தி - ரூபாவதார மென்னும்
வடமொழி இலக்கணநூலை இயற்
றியவர், 154
தருமத்தில் ஈசன் ஏறுதல், 453
தருமம்பணித்தல், 645
தருமம்வலிது, 453
தருமவாகனன் - ஈசுவரன், 453
தரையாழி - பூசக்கரம், 6
தரையாழி, 9
தலம் - இடம், 352
தலைக்குறை - முதற்குறை, 467
தலைக்கோல் சயந்தன்வடிவு, 15
தலைக்கோலின் வரலாறு, 15
தலைக்கோற்பட்டத்தினர், 15
தலைக்கோற்றானம், 15
தலைச்சூட்டு, 33
தலைமயிர் விருகாகப் பயன்படுதல்,
தலைமலை, 51 [60
தலையாழி, அதிகப். 4
தலையும்தலையும் தகர்த்தல், 519
தலையை அரிந்தும் மந்திரசாதகர்
உயிரிவிடாமை, 91
தலையைவெட்டிப் பலிசிடல், 40

தலையோடுபோகக்கடவது, 650
தலைவர், 300
தலைவன் துஞ்சினும் கற்புடைமகளிர்
உடன் துஞ்சுதல், 179
தலைவி - தேவி, 90, 94, 592
தவஞ்செய்தலும் தருமஞ்செய்தலும்
சுவர்க்கத்தை யடைதற்குச் சாத
தவந்தானம், 40 [னம், 40
தவப்புதல்வர், 182 [படல், 40
தவரும் தானமும் இணைத்துக்கூறப்
தவளமுளரி, 221
தவளவொளி, 169
தவறு, 301, 436 [யார், 207
தவனன்குலவல்லி - மங்கையர்க்கரசி
தழங்கல் - நடுங்கி ஒலித்தல், 162,
தழுவட்டத்தனிகெற்றி, 96 [530
தழற்கடவுள், 487
தழற்சிறும்பு, 675
தழற்பொறி, 52
தழுவிச்சமைத்தல், 483
தழைவர்க்கம், 102
தளக்குதிரை, 485
தளம், 42, 485
தளம் ஏழு, 485
தளம்பு, 172
தளிதளித்து, 159
தளிப்பெண்டுகள், 263
தளியிலார் - உருத்திரகணிகையர், 15
தளியிலார் சொக்க நிருத்தமாடுதல்,
தளியிலான், 15 [15
தளிர் - முறி, 405
தளிரும் இலையும் கொம்பும் தழை
யும் பூவும் மிறவும் மரத்தின்
வளமை, 38
தலைத்தல் - மலைத்தல், 491
தறி, 505
தறித்து - வெட்டி, 666
தறிப்ப, 512
தறுகண், 96, 270
தன்மார்த்தகாமமோட்சங்கள், 9
தன்னரசுநாடு, 371, 667
தனக்குக் கரியாவான்தான், 217
தனதடம், 37
தனித்தாய், 103
தனித்திகிரி - திருச்சக்கரம், 462
தனிப்பாடல், காப்பு, 2, 40, 70,
177, 298, 358, 450, 457, 461,
641, 660, 675, 756, 777

தனிமன்னன் - சந்திரன், 441 [408]
 தனிமூல முதல்வன் - மகாதேவர்,
 தனு, 159 - 60, 182, 526, 724
 தனுர்வேதம், 468
 தனை - அளவு, 406
 தக்ஷிணம், 203
 தீக்கணங்குகள் - திண்டியே கொல்ல
 வல்ல தெய்வங்கள், 534
 தாகமோகம், 60
 தாண்டவம், 325
 தாது, 69
 தாபம், 60
 தாம்பிரப்பட்டயம், 97
 தாமம் - மலர், 23, 282
 தாமரை (தாமரைமலர்), 10, 24, 34,
 36, 71, 95, 281, 397, 757
 தாமரைத்தடாகங்கள், 397
 தாமரைப்பூ திருமகளுக்கு உவமை,
 278 [உவமை, 86]
 தாமரைப்பூ மகளிர் முகத்திற்கு
 தாமரைமலரொருந்த குருசில், 281
 தாமரை முதலான அடையாளம், 95
 தாமரை மொட்டு, 744
 தாமரையிலே திருமால் மேனிக்கு
 தாமவில், 23 [உவமை, 278]
 தாய் இளையமக்களை விரும்பல், 295
 தாய்மார், 297
 தாய்வந்தவரவு, 633 [தல், 617]
 தாயும் தந்தையும் மக்களைக்கொல்லு
 தாயுமானவர் பாடல், 120, 217
 தார் - தூசிப்படை, 515
 தார்மார்பம், 10
 தாரகாணங்கள், 94, 116
 தாரகாணிதம், 706
 தாரகாமயம் - ஒரு மகாயுத்தம், 444
 தாரகாலோகம் படையாய்ப் போய்
 வெந்தமை, 589
 தாரகை, 313, 407
 தாரம், 610 [772]
 தாராகவண்டர் தொடுத்தணிர்தார்,
 தாருகாவனத்து ரிஷிகள், 63, 344
 தாரும்தாரும் தைகதல், 515
 தாரை - நுனி, 99
 தாரைகள், 118
 தாலி, 503
 தாவாக்கினி, 588
 தாழ் - தாழக்கோல், 125
 தாழ்வரை, 526

தாழ்வு, 230
 தாழி - முதுமக்கட்சாடி, வைகுண்
 டம், 376, 730 [125]
 தாள் பேயின் பற்களுக்கு உவமை,
 தாளச்சதி - தாளங்களை நிறுத்து
 மிடம், 3
 தாற்றுக்கோல், 627
 தானம் - இடம், கொடை, 28, 40,
 147, 247, 269, 340, 427, 474
 தானம் மூன்று, 610
 தானவர் (தானவர்கள்) - அசுரர்,
 தனுவினமக்கள், 232, 248, 268,
 348, 367, 495, 678
 தானவர் மூவெயில், 678
 தானைக்கு ஈசுவரன் உவமை, 425
 திக்கயங்கள் (திக்கசங்கள், திக்கயம்),
 126, 495, 730, 739, 756
 திக்கயங்கள் ஆகித்தன் பிறந்த முட்
 டையிற் பிறந்தமை, 276 [486]
 திக்கயங்கள் உலகங்களைச் சுமத்தல்,
 திக்கயங்கள் எட்டு (திக்கசங்களெட்
 டு, திக்கயம் எட்டு) 118, 152,
 276, 414, 468, 470
 திக்கிற்றேவரெண்மர் (திக்குத்
 தேவர்), 17, 486
 திக்குபாலகர், 249 [கு, 735]
 திக்குயானைக்குக் கொம்புகள் நான்
 திக்கென்னுஞ் சொன்முடிபு, 124
 திகந்தம், 124, 474
 திகந்தவெல்லை, 124
 திகிரி, 38, 55, 165, 285, 724
 திகிரிமலை (திகிரிவரை, திகிரிவெற்பு),
 37, 403, 427
 திகிரிமொய்ப்பன் - திருமால், 238
 திங்கச்சை - ஒரு பொய்கையின்
 பெயர், 272
 திங்கட்குறுங்கண்ணி, 332
 திங்கட்குறுந்தெரியல், 332
 திங்கள் மகளிர் முகத்திற்கு உவமை,
 86 [கூறப்படுதல், 332]
 திங்கள் மலராசுவும் கண்ணியாகவும்
 திங்கள் வெண்குடை, 250 [625]
 திங்களைக் கண்ணியாகக் கூறுமாறு,
 திங்களை முதலிற் போற்றுதல், 9
 திசாதேவரெண்மர், 546
 திசைக்கொடுந் தமிழ்ச்சொல், 684
 திசைச்சுரர், 486
 திசைத்தேவர் 18

திசைவேழமெட்டு, 573
 திட்டிவிடமுண உயிர்போதல், 554
 திட்டிவிஷம், 554, 645
 திணுங்கியது, 737
 தித்தித்த தூபம், 112
 திதியின்மக்கள் யாதுக்கள், 348
 திமிங்கிலத்தின் பெயர்கள், 384
 திமிங்கிலம் யானையை விழுங்குதல், 384
 தியாகராசலீலை - மகாவித்துவான்
 ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய ஒருநூல், 515
 தியானசித்தி, 246
 தியானம், 87
 திரளை, 479
 திரி - மூன்று, ஸ்திரீ, 378, 726
 திரிகடுகம்-பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று, 483
 திரிகூடம், 218
 திரிசிரா - ஓர் அசுரன், 417
 திரிகுலம், 367, 447
 திரிசொல், 457
 திரிதண்டெடய துறவியர், 313
 திரிந்தசொல், 2, 397
 திரிபதாமுக்கங்கை, 417
 திரிபு, 333, 726
 திரிபுண்டரம், 348 [620, 629
 திரிபுரங்கள் (திரிபுரம்), 79, 161,
 திரிபுரசங்காரத்தில் தேவிசெய்த
 திரிபுரசங்காரம், 629 [உதவி, 161
 திரிபுரதகனத்தில் விநாயகர் இடை
 யூறு தீர்த்தது, 3
 திரிபுரதகனம், 3, 43
 திரிபுரதகனம்பண்ணின அம்பு, 629
 திரிபுரம் எரித்தநான், 620
 திரிபுரா - தேவி, 431
 திரிபுவனசக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ ராஜ
 ராஜதேவர், 807
 திரிபுவனம், 316 [724
 திரிய - யீன, 209, 573, 679, 719,
 திரியும் திரிபுரங்கள், 161
 திரிவிக்கிரமன், 611
 திரிவிக்கிரமாவதாரம், 722
 திரிவிதந்திரம், 610
 திரிவு, 30
 திரு, 320
 திருக்கல்யாணம் பண்ணுகை, 623
 திருக்கழமலம் - சீகாழி, 170

திருக்களிற்றுப்படியார், 423
 திருக்காளத்திநாதர் உலா, 687
 திருக்காளத்திப் புராணம், 282
 திருக்குழுடுக்கு, 41
 திருக்குறலக்குறவஞ்சி - திரிகூட
 ராசுப்பத் கவிராயர் இயற்றிய ஒரு
 நூல், 257
 திருக்குறலப்புராணம், 39, 88,
 103, 257, 309, 454, 474, 488,
 497, 560, 714, 726
 திருக்குறலமுடைய நாயனார், 646
 திருக்குறள், 9, 21, 26, 83, 159,
 177, 185, 189, 459, 466, 474,
 660, 755, 787
 திருக்கை முடப்படுத்தல், 483
 திருக்கையில் நெருப்புப் புனல்கண்
 டுழி வவ்வுதல், 636
 திருக்கையிற்றிருவுகிர், 165
 திருக்கைலாசப்பருவதம் (திருக்கை
 லை), 42, 402
 திருக்கொண்மார்பன் - திருமால்,
 343
 திருக்கொற்றவில், 347
 திருக்கொன்றை, 21, 62, 655
 திருக்கொன்றையின் ஆற்றல், 655
 திருக்கோயில், 113, 158, 804
 திருக்கோயிற்றிருமுற்றம், 104, 138
 திருக்கோயிற்றிருவாசல், 73-4
 திருக்கோலம், 595
 திருக்கோவை (திருச்சிற்றம்பலக்
 கோவையார்), 45, 70, 132, 292,
 404, 459, 474, 485, 605, 610,
 650, 710, 728
 திருக்கோளக்குடி - ஒரு சிவஸ்தலம்,
 திருச்செருகுதல், 13 [40
 திருகுங்குழல், 13
 திருகுசெரு, 37
 திருச்சக்கரம், 165
 திருச்சங்கு, 164
 திருச்சடை, 61, 331, 553
 திருச்சண்பைத் திருவிருத்தம் - நம்பி
 யாண்டார் நம்பி இயற்றிய ஒரு
 நூல், 194
 திருச்சிராப்பள்ளி சோழர் இராச
 தானியாயது, 205 [804
 திருச்சிற்றம்பலத் திருக்கோயில்,
 திருச்சிற்றம்பலத்திருமுற்றம், 777
 திருச்சிற்றம்பலம், 773

திருச்சிற்றம்பல முடையான் பெரு
மானம்பி, 236 [7, 8, 220
திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்,
திருடன், 612
திருத்தனிகைத் திருப்புகழ், 169
திருத்திலை, 773
திருத்துழாய், 10
திருத்தொண்டத்தொகை, 179
திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 179
திருத்தொப்புள், 110
திருத்தோள், 62
திருநாகைக் காரோணப் புராணம் -
மகாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்த
ரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது,
திருநாண், 623 [46, 282, 543
திருநாமம், 323, 417 [312
திருநாவுக்கரசு நாயனார் சரித்திரம்,
திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருவேகா
தசமாலே - நம்பியாண்டார் நம்பி
இயற்றியது, 745
திருநீற்றுச்சோழன், 773
திருநீறும்போது மந்திரத்தை மன
த்தில் உச்சரித்திருதல், 201
திருநீறு, 109, 193-5, 348, 554
திருநெற்றிக்கண், 750
திருப்பணி, 804, 810 [88
திருப்பணியெடுத்துக் கைரீட்டுவார்,
திருப்பள்ளிச்சிவிகை, 181
திருப்பள்ளித்தவிசு, 188
திருப்பள்ளியிடம், 189
திருப்பள்ளியெழுச்சி முதலாகத்திரு
வர்த்தயாமமீருகவுள்ள மங்கல
காரியங்கள், 112 [333, 551
திருப்பாட்டு - தேவாரம், 180, 323,
திருப்பாற்கடல், 111, 163, 239,
திருப்புகலி - சிகாழி, 169 [284
திருப்புகழ், 5, 7, 25, 47, 53, 70,
77, 87, 90, 98, 100, 107, 120,
169, 176, 206, 488, 600, 667,
திருப்பூவணகாதலரா, 219 [757
திருப்பெருந்துறைப் புராணம்-மகா
வித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்
பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது, 61
திருப்பெருந்துறை முந்தாற்றுவார்,
திருப்போனகம், 148 [219
திருமகள், 38, 309, 813
திருமகள் ஆக்கம்பெருக்குதல், 812
திருமகள்சிவந்தவடிவுடையான், 168

திருமகள் செந்தாமரையை உடை
யாள், 168 [278
திருமகளுக்குத்தாமரைப்பூ உவமை,
திருமகளுக்கு மான்கன்று உவமை,
திருமங்கலம், 663 [500
திருமஞ்சனத்துறை, 309
திருமஞ்சனம், 115, 183, 310,
திருமந்திரமாலே, 77 [379 - 80
திருமலை - கைலை, 226, 309, 336
திருமன் - திருமால், 700
திருமார்பம், 10
திருமார்பிலுள்ள பரமேசுவரி, 292
திருமால் அக்கினிதேவனென்பது,
344
திருமால் அடைகல்லாதல், 663
திருமால் அண்டங்களை அமுதுசெய்
தல், 148
திருமால் அம்பாய் வந்தது, 709
திருமால் அம்பு ஏவின பணிசெய்து
மீண்டும் அவரை அடைதல், 163
திருமால் அம்புக்கோலாயது, 629
திருமால் ஆமையாகி மந்தரத்தைத்
தாங்கியது, 341, 630, 715
திருமால் ஆலிம் பள்ளிகொள்ளல்,
646 [646
திருமால் ஆலைப் படையாகவிடுதல்,
திருமால் இடபமாய்ச் சுமந்தது,
709 [து, 551
திருமால் இரணியனைச் சங்கரித்த
திருமால் இரணியாட்சனைக் கொன்
றது, 630 [கை, 701
திருமால் ஈசுவரன் பாதத்துப் புரு
திருமால் ஈசுவரனது வாமபாகத்தி
ருத்தல், 709 [தல், 146
திருமால் உலகத்தை அமுது செய்
திருமால் உலகையளந்தது, 343,
715 [மை, 645
திருமால் உறங்கும் மயக்கமுடை
திருமால் ஊர்தி கருடன், 150, 380
திருமால் ஒற்றைச் சங்குதல், 703
திருமால் கடல்புக்கது, 777
திருமால் கடலிலே யோகரித்திரை
கொண்டருளியது, 148, 777
திருமால் கண்ணிற்குக் கமலம், 279
திருமால் கருங் குதிரைகளுக்கு,
264
திருமால் கருடனைப் படையாக
விடல், 647

திருமால் காசியபுருக்கு அதிதிர்
பிராட்டிபால் அவதரித்தருளியது,
343 [380]

திருமால் காவீவண்ணமுடைமை,
திருமால் சக்கரப்படைபையை விடுதல்,
649

திருமால் சக்கரம் வாயுசக்தி, 649

திருமால் சேல்வடிவு கொள்ளுதல்,
திருமால் ஞாலமுண்டது, 762 [715]

திருமால் தட்சயாகத்தில் யக்கு

மூர்த்தியாய்ப் புகுந்தமை, 46

திருமால் தாள் புழை செய்தல், 283

திருமால் திரிவிசுரமாவதாரம், 283

திருமால் திருச்சிறும்பல முற்றத்

திலே வரங்கிடந்தது, 777

திருமால் திருமார்பு திருமகளுக்கே

உரியது, 10 [ன் உவமை, 726]

திருமால் திருமுகத்திற்குச் சந்திர

திருமால் திருமுகிக்குப் பிரமா உவ

மை, 282

திருமால் திருமுடியால் அண்ட

கபாலம் கூம்பியது, 699

திருமால் திருமேனிக்குக் கமலத்திலே

உவமை, 278

திருமால் திருமேனிக்கு மரகதம்

உவமை, 280

திருமால் திருவடியால் பூமிபெயல்

லாம் விழுதல், 699

திருமால் திருவரைக்குச் சக்கர

வாளம் பிதாம்பாம், 700

திருமால் தேர் ஆதித்தர்களைக் குளிர்

வித்தல், 270

திருமால் தேவர் தானவர்களைமுத

ருத்தியது, 713

திருமால் தேவியாதல், 709

திருமால் நரசிங்கரூபமாக இரணிய

வதை செய்தது, 630

திருமால் நெடுநிலம் அளந்தது, 780

திருமால் படுக்கை சேடன், 149,

271 [துப் பரப்பியது, 694]

திருமால் படைக்கப் பிரமா வகுத்

திருமால் பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்

டது, 545

திருமால் புகுதம் ஆல், 404

திருமால் பூமியை விழங்கியது, 227

திருமால் பூமி விழவிழ எடுத்தல், 340

திருமால் மகன் பிரமா, 402

திருமால் மகனை இழத்தல், 698

திருமால் மகாதேவர் சிலையைப் பிடி
த்தல், 709

திருமால் மத்யத்து நிற்றல், 642

திருமால் முதலோர் மகாதேவர் கார

ணமாகத் தோன்மல், 795 [79]

திருமால் முரகசூனைக் கொன்றமை,

திருமால் மேலிக்கு மேகம், 415, 762

திருமால் மோகினியானது, 87, 230,

630, 709, 713 [சுமத்தல், 271]

திருமால் யானைகள் அண்டங்களைச்

திருமாலயானைகள் இளமையிற் பாற்

கடலைப் பருகுதல், 273

திருமால் வட விருட்சத்தில் ஒதுங்கு

தல், 404 [630, 715]

திருமால் வராக ரூபம்கொண்டது,

திருமால் வீரபத்திரர்மேற் பாற்கடல்

களைவிடுதல், 644-5

திருமாவின் ஐவகை வடிவம், 724

திருமாவின் சார்ங்கம் மூங்கிலென்

பது, 745

திருமாவின் துவசம் கருடன், 478

திருமாவின் தேர் அசுரரைக் கெடுக்

கை, 268

திருமாவின் தேர் உகாந்தவாயுவால்

அழிக்கப்படாமை, 269

திருமாவின் தேர்க்கால் கடலிற் புகா

மை, 269 [உறையாமை, 269]

திருமாவின் தேர்க்காலில் பருவத்தீ

திருமாவின் தேர்கள் திரையைச்

சூழ்தல், 268 [தோய்தல், 268]

திருமாவின் தேர்கள் திரையைத்

திருமாவின் தேர்கள் நீர்மேலோடு

தல், 269 [டுதல், 268]

திருமாவின் தேர்கள் மலைகளை முட்

திருமாவின் தேர்கள் மேகத்தைப்

பிளத்தல், 268

திருமாவின் தேருக்குச் சக்கரவாள

பருவதம் உவமை, 268

திருமாவின் படுக்கை திருப்பாற்

கடல், 239 [651]

திருமாலுக்கு இந்திர நீலகிரி, 286,

திருமாலுக்கு ஈசுவரன் சக்கரங்

கொடுத்தருளியது, 714 [711]

திருமாலுக்கு உதகவுடம்பு உண்மை,

திருமாலுக்குக் கடல், 777

திருமானமார்து - திருஞானசம்பந்த

மூர்த்தி நாயனார் தேவாரப் பதிகங்

களில் ஒன்று, 594

திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா, திருமுகப்பக்கக்கடம், 3 [610]
 திருமுகமண்டலம், 10
 திருமுடி, 21, 41, 630 [282]
 திருமுடிகடோறும் ஒரு பூமலை, திருமுடிச்சுற்றுமலை, 119
 திருமுடியிற், 62
 திருமுருகாற்றுப்படை, 23, 113, 120, 155, 170, 334, 474, 530
 திருமுற்றம், 83, 90, 727
 திருமேனியிரண்டும் ஒன்றுதல், 63
 திருவக்கரைத் தேவாரம், 282
 திருவகம்படிப் பெண்டுகள், 95
 திருவடி நிலையெடுப்பார், 88
 திருவத்தயாமம், 112
 திருவழிவேகம், 115
 திருவயிறு, 148
 திருவயிறு வாய்த்தருளல், 183
 திருவரங்கக்கலம்பகம், 28, 57, 279, 657, 700
 திருவரங்கத்தந்தாதி, 664, 724
 திருவரங்கத்துமலை, 77, 310
 திருவல்லத்துச் சிலாசாஸனம், 351
 திருவவதாரம், 183
 திருவள்ளுவப்பயன் - திருக்குறள், 9
 திருவாக்கூர் ஆயிரவர், 219
 திருவாசகம், 45, 63, 194, 206, 282, 300, 408, 423, 435, 474, 480, 487, 511, 568, 642, 646, 710, திருவாசல், 113 [714]
 திருவாசலிற் பத்மதிதி, 74
 திருவாசற்புறம், 73
 திருவாதவூரர் புராணம் 212
 திருவாய்மொழி, 278, 377, 521, திருவாயிற் கதவு, 10 [617]
 திருவாரூர்க்கோவை, 35
 திருவாரூர்ப்புராணம், 103
 திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதி திருவாலவாய், 171 [கம், 532]
 திருவாலவாய்ச் சொக்கனார், 172
 திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், 7, 41, 47, 103, 169, 171-2, 175-6, 183, 190-91, 194, 217-9, 263, 280, 504, 622, 629, 667, 814
 திருவாணைக்காப்புராணம்:கச்சியப்ப முனிவர் இயற்றியது, 273
 திருவாணைக்காவுடைய நாயனார், 646

திருவாணைக்காவுலா : காள்மேகப் புலவர் இயற்றியது, 219
 திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, 648
 திருவிடை மருதாருலா : மகாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது, 45, 661
 திருவிந்தனார் நாடு, 236
 திருவிளக்கு, 60, 158
 திருவிளையாடற் புராணம், 5, 7, 10, 28, 41, 61, 103, 119, 155, 177, 179, 212, 217-8, 265, 280, 327, 344, 358, 406, 493, 606, 610, திருவிதிப் பெண்கள், 16 [653, 739]
 திருவிழிமிழலை ஐந்தாற்றுவர், 219
 திருவுசாத்தான நான்மணிமலை, 7
 திருவுடை - ஆடை, 117
 திருவுள்ளஞ் செய்தல், 616
 திருவெங்கைக்கோவை : துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றிய ஒருதல், 605
 திருவெண்காட்டுப் புராணம், 377
 திருவெள்ளிமலைப் பெருமான், 185
 திருவேங்கடமலை : அஷ்டப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று, 500, 606
 திருவேடுவர், 630
 திருவோலக்கம், 667
 திருஷ்டி விஷ்ணுலதிலகர், 554
 திரைத்தல்-அலைவீசுதல், மடித்தல், திரைநேமி, 707 [87, 457]
 திரைலோக்கியங்கள், 227
 திரைவிரிகடல், 411
 திரைவேதா, 380 [டல், 777]
 தில்லைமன்றிற்கிடங்கண்ட கொண்தில்லைமூவாயிரவர், 219 [802]
 தில்லையிற் சோழன் மறுகுவகுத்தது, தில்லையெல்லையின் மண்டபம் வைத்தபிரான், 810
 தில்லைவனம், 773, 803
 திலககுதல், 25
 திலக பாடம், 27
 திலகம், 25, 86, 118
 திலகம் ஒளிதருதல், 26
 திலகவதனம், 36
 திலோத்தமை, 38
 திவ்யசாமரை, 339
 திவ்யநதி, 308 [260, 486]
 திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்கள்,

திவ்யப்பெண்கள், 88
 திவ்யபானம் - அமிர்தம், 387
 திவ்யம் - தேவலோகத்திலுண்டா
 னது (திவி-தேவலோகம்), 28, 62
 திவ்யஸாரம், 757
 திவலை, 331
 திவாகரத்திரள், 154
 திவாகரம் : ஒரு தமிழ் நிகண்டு, 78,
 திவாகரன், 154 [105
 திறம் (திறன்) - எண், 282, 336, 386
 திறைகொள்ளல், 236
 தின்பதி - ருரியன், 313
 தீ, 7, 469
 தீட்டி, 733 [534
 தீண்டியே கொல்லவல்ல பசாசுகள்,
 தீபங்கார், 195
 தீபம், 60, 91, 158 [ஒன்று, 757
 தீபங்கம் - பத்துக் கற்பகங்களில்
 தீபிகை - ஒருயோகினிப்பெண், 433
 தீம்புகை, 112
 தீர்க்கசுந்தி, 35
 தீர்க்கம் - நெடில், 35
 தீர்க்காயுத்தன்மை, 477
 தீர்த்தங்கரர், 375 [183
 தீர்த்தத்தார் இருபத்து நால்வர்,
 தீர்த்தத்தை மகளிர் கூந்தலில் தெளித்
 துக்கொள்ளல், 320
 தீர்த்தம், 31, 309, 331
 தீவு ஏழு, 4, 104, 414
 துடிதூல், 248
 துடியென்னும்பறை, 96
 துட்பால் துழாவல், 748 [53
 துண்கைக்கூத்து - பேய்க்கூத்து,
 துண்கையினிலக்கணம், 53
 துணர் - பூங்கொத்து, 76, 405
 துணித்துணி, 386
 துணியைப் பிடித்துக்கொண்டெலைப்
 பாத்நிரத்தை இறக்கல், 749
 துணைவலி இன்றியமையாதது, 174
 துத்தம் - ஒரு நரம்பு, 610
 துத்தரி, 344
 துதிக்கையை மூக்கென்றல், 273
 துந்துமியென்னும்பெயர்க்காரணம்,
 தும்புருநாரதர், 623 [112
 தும்பைமாலே, 639
 தும்பைமாலே சூடல், 624
 தும்பையின் இலக்கணம், 624
 துயிலெழு வெயிலெழல், காப்பு

துயிலேற்றெழல், 630
 துர்க்கந்திக்கும் வண்ணம், 7
 துர்க்கம் மூன்று, 466 [திரம், 54
 துர்க்காதேவிக்குக் கோயில் சமுத்
 துர்க்காதேவி மயானவாசினி, 54
 துர்க்காதேவியிடத்து எல்லாம் ஒடுங்
 குதல், 48
 துர்க்காதேவியின் படுக்கை, 54
 துர்க்காபரமேசுவரி (துர்க்காதேவி),
 48-9, 75, 170, 359, 608, 618,
 729
 துர்வாசர் அகமருஷண பாதாள
 யோகம் செய்தது, 552
 துர்வாசர் இந்திரனுக்குப் பூமாலே
 கொடுத்தது, 552
 துர்வாசர் இந்திரனைச் சபித்தது, 552
 துரககுலங்கள், 162
 துரகத்தடத்தெரி - வடவைத்தீ, 475
 துரகவங்கிசம், 162
 துரங்கம், 256
 துரத்தல் - செலுத்துதல், 514
 துரால் - செத்தை, 58
 துரியோதனன் கலம்பகம் : இந்துல்
 ஒருரையில் மேற்கோளாகக் காட்
 டப்பட்டிருக்கிறது ; ஒரே செய்
 யுள் மட்டும் கிடைத்தது ; இதன்
 ஆசிரியர் இன்னொரென்பது முத
 லிய செய்திகள் தெரியவில்லை,
 துருத்தி, 47, 739 [615
 துருத்தியின் வகைகள், 739
 துருவச்சக்கரம், 457, 706 [731
 துரோகம், 189, 205, 292, 402, 551,
 துல்லபம், 215
 துவசம் (துவசங்கள்), 8, 114, 478,
 துவசவர்ணம், 635 [702
 துவனி, 631, 705
 துவாதசாதித்தர் (துவாதசாதித்தி
 யர்), 16, 103, 141, 250, 354,
 579, 609 [459
 துவாதசாதித்தர் இரதமேறுதல்,
 துவாதசாதித்தர் மலைகளையும் கடல்
 களையும் கடல், 440
 துவாதசாதித்தர் வெந்தமை, 579
 துவாரமந்தவனம் - திருவாயிற் சே
 துவாரபாலகர்கள், 73 [2ல், 65
 துவாரம், 50, 123, 162, 479
 துவைத்தல், 516 [279, 544, 650
 துழாய்-திருத்துழாய், துழாவி, 10,

தூழாய்முடி, 650
 துளப்பு - வயிறு, 376
 துளம்ப, 254
 துளை, 132
 துளைக்கருவி, 638
 துளையிகெருவி, 280 [496
 துற்றல்-உண்ணல், தின்னல், 369,
 துற்று - செலுத்தி, 466 [377
 துன்னார்க்கு மீரம்பால் சுரத்தல்,
 துன்னாசி - கலப்பையின் உறுப்புக்
 களில் ஒன்று, 515
 துளைநட்டம், 96 [றுகை, 583
 தூக்குகை - மேல்நின்றும் கீழே நாற்
 தூக்கும் - செய்யும், 583
 தூங்க, 370
 தூசிப்படை, 515, 592
 தூசிப்படைக் கிலக்கணம், 515
 தூசிப்படை பொருது தழைத்தல்,
 தூதி, 155 [515
 தூது - பருக்கைக்கல், 607
 தூதுணம்புரு, 607
 தூபத்திரவியங்கள் ஐந்து, 112
 தூபத்திரவியம் முப்பத்திரண்டு, 112
 தூமகேது உற்பாத காலங்களில்
 தோன்றுதல், 457 [457
 தூமகேது நரகாக்கிவியாயிருத்தல்,
 தூமகேது நித்தமாயிருத்தல், 457
 தூரியாங்கம் - பத்துவகைக் கற்பகங்
 களில் ஒன்று, 757
 தூவியன்னம், 380
 தூளி-பொடி, 205, 349, 405, 524
 தெக்கணபூபதி - பாண்டியன், 208
 தெக்கணம் (தெக்கிணம்), 203
 தெக்கிணமேரு, 773
 தெட்சயாகப்பரணி, "சீர்குரோதன"
 தெம்முன், 221
 தெய்வக்கதிர், 608
 தெய்வக்கிளி, 608
 தெய்வக்கொடி, 11
 தெய்வசாதி, 426
 தெய்வப்பரணி, 776
 தெய்வப்பாண்டியன், 177
 தெய்வப் பெண்கள், 307
 தெய்வப் பெண்களின் கடைதிறப்பு,
 38 [னெட்டு, 307
 தெய்வப் பெண்களின் கணம் பதி
 தெய்வப் பெண்களுக்குப் பித்தனை
 யாலே மேகலாபாரம், 502

தெய்வப்பெண்கள், 30, 36, 40,
 தெய்வப்பெருமான், 196, 772 [41-3
 தெய்வம், 28
 தெய்வமகள், 169
 தெய்வமகளிர் எழுவர், 168, 351
 தெய்வமாதர், 23, 28
 தெய்வமுதல்வியர், 168
 தெய்விகமலை, 43 [553
 தெய்வீகம், 23, 75, 115, 421,
 தெய்வீக வடவிருட்சம், 153
 தெய்வீகவாவி, 312
 தெரித்தன, 79 [திரிபு, 333
 தெரியவென்பது தெரிந்ததென்பதன்
 தெரிவையிர், 35
 தெவ், 271
 தெழித்து, 510 [646
 தென்காசிக் கோயிற் சாஸனம்,
 தென்குமரி, 31
 தென்சேடி, 19, 371
 தென்சேடி வடசேடி, 371
 தென்மதுராபுரி, 803 [நிருதி, 442
 தென்மேலை மூலைக்குக்கர்த்தாவான
 தென்மமிழ்த் தெய்வப்பரணி, 776
 தென்றல், 157, 181, 333, 339
 தென்றிசைப்பேய், 783
 தென்னார்விரான் (தென்னவர்கோ
 ன்,) 174, 216
 தென்னவர்-பாண்டியர், 803
 தென்னவன்-யமன், 684
 தென்னவன் கண்போல்வார், 177
 தென்னன், 173, 177, 188
 தே - தேவர்கள், 377
 தேசம் - இடம், நாடு, 37, 104
 தேசர், 251
 தேசாந்தரம், 220
 தேபு, 450
 தேர்க்குக்கடல் உவமை, 269
 தேர்த்தட்டு, 671
 தேர்த்தேர், 563
 தேர்த்தொண்டனார், 402
 தேர்தருமாபரகேசரி, 807
 தேர்ப்பேய், 563 [உவமை, 269
 தேர்முழக்கத்திற்கு இடிமுழக்கம்
 தேரலம், 401
 தேரர் - புத்தர், 377
 தேராட்கள், 563
 தேருக்குமலை உவமை, 702
 தேருக்கு மழை, 269

தேருளுளக்குச்சந்திரவட்டம், 268
 தேரையர் வெண்பா, 756
 தேரோன் திங்களின் தண்மையில்
 அவதல், 591
 தேவகணம், 136, 445
 தேவகணம் பதினெட்டு, 445
 தேவகுரு, 476
 தேவசமானம், 28
 தேவசாகவித்தியாதர கந்தருவமான
 திரிவிதத்திரம், 610
 தேவசேனாபதி - முருகக்கடவுள், 15,
 23, 44, 150, 182, 194
 தேவசேனாபதிப் பிள்ளையார், 228,
 தேவயோகிகள், 791 [777
 தேவயோனி, 367
 தேவர்கள் அதிகி புதல்வர்கள், 16
 தேவர்கள் அவிர்ப்பாகம் உண்கைக்
 குப்பித்தேறிச் செத்துச் செத்துப்
 பிறத்தல், 568
 தேவர்கள் ஆபுதமெல்லாம் ஈசன்
 படையில் வந்து சேருதல், 640
 தேவர்கள் ஆழிகடைந்து அமுதெடுத்
 தமை, 663 [யர், 610
 தேவர்கள் எஃகுச்செவிகளை யுடை
 தேவர்கள் எல்லாவற்றையும் இழத்
 தல், 638 [டைத்தது, 549
 தேவர்கள் கங்கையைவாராமல் அ
 தேவர்கள் தேவிக்கு அமுதம் உதவு
 தல், 117
 தேவர்கள் மரணமே வெற்றியாகத்
 தும்பை சூடுதல், 639
 தேவர்கள் முரசுகளைஇட்டது, 745
 தேவர்கள் வாகனங்களைப் பூதகணங்
 கள் அவர்களுக்கு எதிரே பொர
 விட்டது, 640 [புகுந்தது, 182
 தேவர்கள் வாதமறிய மதுரையிற்
 தேவர்களின்கால் நிலந்தோயாமை,
 426, 658
 தேவர்களின் கொடிமேற் காகமும்
 கூகையும் குடிகொள்ளல், 641
 தேவர்களின் சரீரத்தை விழுங்கலால்
 அமிர்தம் நாறல், 536
 தேவர்களின் படையெழுச்சி, 455
 தேவர்களின் பயணத்தால் தக்கன்
 யாகஞ் செய்தலையறிந்து அசுரர்
 அதற்கு வருதல், 248
 தேவர்களின் யானையைப் பூதபாசங்
 கள் விழுங்கல், 571

தேவர்களும் மரணமுண்டென்று
 பயப்படல், 60
 தேவர்சேனை, 592
 தேவர் தேவர், 20
 தேவர் பதினொருவர், 443, 461
 தேவர் முப்பத்துமூவர், 39
 தேவராடியார், 10, 15, 30
 தேவராசன், 40 [மை, 258
 தேவராசாக்களுக்கு மேகங்கள் உவ
 தேவராலயம் - மேரு, 493
 தேவருலகு, 563
 தேவரெல்லாம் பேய்களாகை, 559
 தேவலோகத்தார், 53
 தேவலோகத்திலிருந்து ராசராச புரி
 க்கு வந்தபெண்கள், 17, [258
 தேவலோகம், 38, 88, 112, 114,
 தேவலோகம் பல, 258
 தேவலோகவீதி, 707 [லன், 72
 தேவவிருட்சங்கள் எல்லாம் தரவல்
 தேவவிருட்சம் ஐந்து, 72
 தேவஸ்திரிகள், 13
 தேவஸ்திரிகள் பூங்கொடிகளை வெ
 யின்மறையாகப் பிடித்துவருதல்,
 11 [444, 697
 தேவாசுரம் (தேவாசுர யுத்தம்), 162,
 தேவாசுரமந்திரிகள், 693
 தேவாசுரயுத்தத்தில் தேவியின் உத
 வி, 164 [544
 தேவாசுரர் கடலைக் கடைந்தது,
 தேவாரம், 15, 33, 47, 50, 59, 62,
 70, 98, 104, 129, 160-61, 179,
 180, 189, 193-4, 219, 243,
 260, 273, 284, 309, 314, 323
 332, 367, 373, 406, 417, 444,
 461, 478-9, 487, 494, 500, 504,
 511, 532, 543, 551, 625, 629,
 641, 646, 660, 684, 693, 711,
 725, 760, 771
 தேவி - ஈசுவரி, திருமகள், மனைவி,
 10, 21, 34, 38, 40, 54-6, 59, 60,
 66, 72, 76, 84, 95, 112-9, 124,
 137-8, 153, 157-60, 166, 168,
 234, 241, 351, 754, 761
 தேவி அகிலலோகத்தையும் அரது
 செய்தல், 110
 தேவி அருளிச்செயல், 168
 தேவி அழகியவள், 104
 தேவி ஆலின்கீழ் இருத்தல், 139

தேவி இரணியன்மாற்பைப் பிளந்தது, 167 [140-52]
தேவி இருக்கும் ஆலின் பெருமை, தேவி இறைவனைப் பிரியாமை, 293
தேவி ஈசன் திருமார்பில் இருத்தல், தேவி ஈசனுக்குத்தாய், 77 [292]
தேவி உலகமெல்லாம் ஆயவன், தேவி உலகிற்கன்னை, 294 [158]
தேவி எல்லா உரையும் பெற்ற வயிற்றினள், 241
தேவி எல்லா லோகங்களுக்கும் நாயகி, 139 [117]
தேவிக்கு அமுதத்தை ஆர்த்தல், தேவிக்குக் கங்கைநீர் திருமஞ்சனம், 115 [தல், 115]
தேவிக்குக் கற்பகமலர் சாத்தப் படுதேவிக்குக் கற்பகவல்லி, 76
தேவிக்குச் சந்திரசூரியர் குழைகள், 110, 116 [கோயில், 139]
தேவிக்குச் சருவாண்டங்களும் தேவிக்குச் சோதிச்சக்கரம் மார்பிற் பூண், 116 [வல், 117]
தேவிக்குத் தேவர் அமுதம் உததேவிக்குப் பச்சைவிளக்கு, 308
தேவிக்குப் படுக்கை அரவரசு, 153
தேவிக்குப் பொன்னுடை சாத்தப் படுதல், 117 [களின்மை, 301]
தேவிக்கும் மகாதேவர்க்கும் முதலிதேவிக்கு மருமகள் வள்ளி, 169
தேவிக்கு மாணிக்கக்குழை சூரியமண்டலம், 116
தேவிக்கு மான் உவமை, 109
தேவிக்கு மின் உவமை, 308, 319
தேவிக்கு முத்தக்குழை, சந்திரன், 116
தேவிக்குமுன் சரசுவதி இருக்கப் பெறுதல், 221 [115]
தேவிக்கு மேகசலம் திருமஞ்சனம், தேவிக்கு யாளி வாகனம், 359, 613, 729 [சாமரை 157]
தேவிக்கு வேதங்கள் சிலம்பு, 119
தேவி கருடனை ஊர்பவன், 110
தேவி கருகிறத்தினள், 104, 107
தேவி கலைமலைப் பணித்தல், 136
தேவி கலைமாலை ஊர்தல், 75
தேவி கற்பகச் சோலைகள் இந்திரபதி முதலியன அழிந்தகாலத்தும் அழியாமல் நின்றல், 66

தேவி கற்புமுல்லையைச் சூடுதல், தேவி கீதப்பிரியை, 114 [119]
தேவி கைலைக்குச்செல்லல், 322
தேவிகோட்டம் 92
தேவி கோபம், 435
தேவிகோயில் (தேவிதருக்கோயில்), 56, 78-80, 112-4, 118, 159
தேவிகோயில் நித்தனீர்த்தம், 139
தேவிகோயிலில் அன்னப் பறவைகள் ஆடல், 114
தேவிகோயிலில் இந்திராதியர் அந்தரதுந்துமி முழக்கல், 112
தேவிகோயிலில் திருமால் சிவாகமம் தெரிதல், 79
தேவிகோயிலில் நிருதர்களை வரவொட்டாமற் பசாசங்கள் தடுத்தல், 56
தேவிகோயிலில் பிரமாக்களும் இந்திரர்களும் ஆகமங்களை ஓதல், 79
தேவிகோயிலில் பூவைகளும் கின்னரங்களும் பாடுதல் 114
தேவிகோயிலில் மந்திரசாதகம் பண்ணுதலால் தேவர் ஐசுவரிய முதலியன பெறுதல், 94 [114]
தேவிகோயிலில் மயில்கள் ஆடுதல், தேவிகோயிலிலுள்ள ஆலமாத்கின் பெருமை, 140-152
தேவிகோயிலிற் புழுமுறைமை, 138
தேவிகோயிலின் கிடங்கு சத்தசமுத்திரங்கள், 137
தேவிகோயிலின் திருவாசல் உதயகிரியும் அத்தமனகிரியும், 137
தேவிகோயிலின் மேல்நிலை மேலே மூலகம், 137
தேவிகோயிலுக்குச் சந்திரசூரியர் விளக்குக்கள், 157
தேவிகோயிலுக்குத் திருமதில் சக்கரவாளம், 137 [வரல், 78]
தேவிகோயிலில் ஆகித்தர் குழந்து தேவிகோயிலில் உள்ளவாறும் உரைப்பரிது, 139
தேவிகோயிலில் ஓம்புகை போர்த்தல், 112
தேவிகோயிலில் சந்திர வாயத்தார் திரிதல், 78 [விடல், 159]
தேவிகோயிற் கற்பகங்கள் சோதிதேவிகோயிற் கற்பகங்கள் நிறுபுடும் ஒளியையுமனித்தல், 159

தேவிகோயிற்குத் திருமதில் ஆஞ்ஞா
சக்கரம், 118

தேவிகோயிற் பஸீபிடங்கள் பல
மேருக்கள், 138

தேவிகோயிற்றிருமுற்றப் பெண்கள்
உலகத்தின் திலகமாதல், 86

தேவிகோயிற் திருவாயிலில் பத்ம
ரிதி பிருத்தல், 73 [தாய், 103

தேவி சகலலோகங்களையும் பெற்ற
தேவி சத்தமாநாக்களில் ஒருத்தி
யல்லன், 168 [பாதல், 116

தேவி சருவலோகமும் தானே
தேவி சிங்கமுறைத்தல், 76

தேவி சிங்கவாளியினால் சகத்திரயங்
களை விநாசஞ்செய்தது, 617

தேவி சிங்காதனேசவரியென்று
கூறப்படுவதற்குக் காரணம், 76

தேவி தக்கன்செயலை உணர்ந்தமை,
287 [தமை, 299, 793

தேவி தக்கனை வணங்காதொழிந்
தேவி தன் படுக்கையைத் தானே
புகழாளென்பது, 168 [608

தேவி திருக்கையிற் கிளியிருத்தல்,
தேவி திருக்கையிற் சூலம், 137

தேவி திருக்கோயில் வாயில் கொடி
யல்லக் காரமுடையது, 243

தேவி திருக்கோயிற்குக் காவல்
சூலம், 137

தேவி திருக்கோயிற்றிருமுற்றத்தில்
தெய்வப்பெண்கள் நிற்கல், 80

தேவி திருக்கோயிற்றிருவாசலிற்
பூதநாயகர் காத்தல், 138

தேவி திருநெற்றிக்குக் கத்தூரித் தில
கம் போதாமை, 118

தேவி திருமால், 107, 162-3, 165,
167, 281, 315, 752

தேவி திருமேனியின் அழகு, 136

தேவி திருமேனியின் மரகதச்சோதி,
166

தேவி திருமேனியைப் பூமிதேவி
தீண்டல், 309

தேவி திருவடியிற் சிலம்பு, 107

தேவி திருவடியின் வன்மை, 107

தேவி திருவாசல்காக்கும் பேய்கள்,
761

தேவி தேவர்கள்மேல் தன்பாடை
யைப் போகவிடல், 132 [110

தேவி நாமியிற் கமலம் தோன்றுதல்,

தேவி பச்சைநிறமுடையான், 166,
308

தேவிபடை, 428 [592

தேவிபடை முன்வந்து கலத்தல்,
தேவி படைபைப் போக்கியது, 351

தேவி பரமேசுவரனுடைய திருவுள்
ளத்தைக் குழைவித்தது, 74

தேவி பல இரணியர்களை மாய்த்தது,
165

தேவிபாம்பின்மேற் கண்படை
கொண்டது, 111

தேவி பாம்பாப் பதக்கமாக உடைய
வன், 105

தேவி பிரமனைப் பெற்றது, 752

தேவி பிரமா முதலிய மூவர்க்கும்
தாய், 77

தேவி பிரிந்து செல்லல், 327

தேவி பிறையை முடித்தவன், 107

தேவி புராதன நாயகி, 120

தேவி பூவைகளை வளர்த்தல், 114

தேவி பேய்க்கணங்களை உடைய
வன், 120

தேவி மகரவேற்றையும் யாளியேற்
றையும் குழையாக அணிபவன்,
105

தேவி மகாசாத்தாவுக்குக் கறியும்
களும் எடுப்பித்தல், 230

தேவி மகாதேவரின் ஒருமருங்
குடைமை, 778 [315

தேவி மகாதேவருடன் ஆடுதல்,
தேவி மகிஷவதை செய்தமை, 132

தேவி மதியை அணிந்திருத்தல், 107

தேவி மயானவாசினி, 80

தேவிமாயாசத்தி, 104, 301

தேவிமார் - தேவஸ்திரீகள், மனைவி
கள், 11, 39

தேவி முத்துமாலையுடையவன்,
தேவி முனிவாறல், 779 [106

தேவி மோகினியானமை, 107

தேவி யானையின் மதத்தைத் திலக
மிடுதல், 118

தேவியின் அகச்சோலையிற் கற்ப
கங்களுண்மை, 66 [153

தேவியின் அமளியான அரவரசு,
தேவியின் ஆல் அண்டகோடிகளைச்
சுமத்தல், 140

தேவியின் ஆல் உகாந்தாக்கினியை
அவித்தல், 143

தேவியின் ஆல் சூரியன் வெம்மையை ஆற்றல், 141 [145]

தேவியின் ஆல் பூமியைக் காத்தல்,

தேவியின் ஆல் மகாவாதத்தாலும் அசையாமை, 148

தேவியின் ஆலில் கின்னரராசாபிரதத்தல், 151

தேவியின் ஆலில் திக்கயங்கள் கட்டப்படுதல், 152

தேவியின் ஆலில் திருமால் துயிலல், 146, 148 - 9

தேவியின் ஆலில் பிரமாவின் அன்னம் உறைதல், 151

தேவியின் ஆலில் மகாதேவர் பள்ளிகொள்ளுதல், 149

தேவியின் ஆலில் முருகக்கடவுளின் மயில் இருத்தல், 150

தேவியின் ஆலில் மேகங்களும் கடல்களும் அடங்கல், 145

தேவியின் ஆலின் கிளைகளினிடையே மேற்பதங்களேழும் அடங்குதல், 147 [குதல், 152 - 3]

தேவியின் ஆலின் மேல் நாகங்கள் பழுதேவியின் ஆலின் வேரின் பிலங்க

ளடங்குதல், 147

தேவியின் ஒருபாதி இறைவன், 109

தேவியின் கட்கம் குதிரைக் குலங்களைத் தடித்தல், 162

தேவியின் கருணை, 308

தேவியின் கோயில் கணங்களால் விரும்பப்படுதல், 136

தேவியின் கோயிற்புறச் சோலை கொன்றைச் சோலை, 65

தேவியின் கோயிற்றிருவாயிலிற் சங்கநிதியிருத்தல், 73

தேவியின் சக்கரம் சந்திராதித்தர் மழுங்க ஒளியிடுதல், 165

தேவியின் சங்கத்தொனி, 164

தேவியின் சங்கின் சோதிக்குச் சந்திரன் சோதி உவமை, 164

தேவியின் சங்கின் சோதியால் ஆதித்தன் சோதி ஓடல், 164

தேவியின் சங்கு ராட்சதரும் அசுரரும் மடிய ஒலித்தல், 164

தேவியின் சிலம்போசைக்கு வேதமந்திர ஒசை உவமை, 119

தேவியின் சினம், 324 [தல், 161]

தேவியின் தண்டு மேருவாக உதவு

தேவியின் திருக்கோயிற்றிருவாசலிற் பஞ்சமூர்த்திகளும் பணி செய்தல், 113

தேவியின் திருமேனிச்சோதியால் மாணிக்கம் மரகதமாதல், 166

தேவியின் பஞ்சாயுதங்கள், 161-5

தேவியின் படுக்கை நாகராசா, 166-8

தேவியின்படைச் செயல்கள், 429

தேவியின்படை லோகத்தைப்படைத்தல், 596 [தம், 119]

தேவியின் பிரதானகுணம் பதிவிர

தேவியின் வலப்பாகம் மகாதேவர்

திருமேனியிற்புக்கு அடங்கல், 327 [சிவத்தல், 162]

தேவியின் வான் உதிரத்திற்படிந்து

தேவியின் வில், 163

தேவியின் வில்லுக்கும் ஈசுவரன்வில்லுக்கும் வானவில் உவமை, 160

தேவியின் வீற்றிருக்கை, 157 [136]

தேவியினுடைய கோயில் வருணனை,

தேவியுடையசோதி எங்கும் பிரகாசித்தல், 166

தேவியுடைய பூதபசாசம் ஆகாச

முழுவதும் நிறைந்து நின்றல், 55

தேவியும் மகாதேவரும் மகிழ்தல், 109, 111 [315]

தேவியே திருமால், 73, 110 - 11,

தேவியைத் தக்கன் இகழ்ந்தது, 793

தேவியைப் பதினெண் புராணங்

களும் துதித்தல், 113 [தல், 113]

தேவியைப் பூதகணங்கள் வழிபடு

தேவியை மறைகள் பரவுதல், 120

தேவியை யாமளங்கள் துதித்தல், 113, 136

தேவி யோகத்திற்குத் தலைவி, 56

தேவி லோகங்களை நாகிகமலத்தாற்

புறப்படவிடுதல், 110

தேவிவளர்க்கும் மாதவிக்கொடிகள்

சூரியனுடைய தேரைமுட்டுதல், 76 [பெருமை 75]

தேவிவளர்க்கும் முல்லைக்கொடியின்

தேவி வளர்க்கும் முல்லையைக்கண்டு

சந்திரனிடத்திலுள்ள மான் பயப்படுதல், 75 [கும தாய், 77]

தேவி விட்டுணு புரந்தராதியர்கட்

தேவி விராயகருக்குக் கனி முதலிய

வற்றைத் தருதல், 229

தேவி விஷ்ணுசக்தி, 73, 110 [107
தேவி வேதாகாரம் உடையவள்,
தேவி வேதாளகடகம் உடையாள்,
தேவீபுராணம், 76 [104
தேவு, 559
தேவேந்திரர் பலர், 18
தேவேந்திரன் (தேவேந்திரர்), 5,
38-40, 131, 134, 182-3, 435,
447, 455, 470-71, 606
தேவேந்திரன் முநன்மை யுடை
யான், 40
தேவேந்திரன் வேண்டிய உருவங்
கொள்ளவல்லவன், 44
தேவேந்திரனுடைய ஆபுதம் வச்சிர
தேற்றம், 14 [பருவதம், 547
தேற்றேகாரம், 55, 438
தேறல், 2
தேன்மடை, 360
நீத்தியர், 367
தைவநம் - ஒருசரம், 610
தைவர, 11
தொட்டி - இலகடவிசி, 468
தொட்டிமாளிகை, 468
தொடக்கிக்கொள்ளீர், 743
தொடர் கொளுவல், 174 [636
தொடர்நடைச்செய்யுள் - காவியம்,
தொடர்நிலைச்செய்யுள், 22, 635
தொடர்மொழி, 14
தொடை - தொடுப்பு, மாலை, 163,
420, 484, 514 [236
தொண்டைநாட்டு வேளாண்மரபு,
தொண்டைநாடு, 236
தொண்டைமண்டல சதகம், 457
தொந்தம் - ஓராயுதம், 569
தொப்புள், 110, 281
தொப்பை - பெருவாயிறு, 229
[வுள், 229
தொப்பையப்பன் - விராயகக்கட
தொய்யில், 42 [கள், 42
தொய்யிலேழுதப்பட்ட மூங்கில்
தொல்காப்பியம், 3, 4, 14, 16, 35,
37, 77, 90, 124, 136, 189, 239,
246, 268, 273, 280, 301, 303,
310, 319, 327, 388, 395, 397,
427, 451-2, 464, 470, 486, 493,
497, 515, 537, 543, 549, 556,
569, 577, 603, 623, 647, 683
தொல்காப்பியன், 3

தொல்லைநாயகன், 727
தொல்லைநாயகி, 120
தொலைச்சி - விட்டு, 385
தொழிற்பெயர், 13, 77
தொனித்தல், 12
தோகை - ஆண்மயில், 5, 114
தோகைமயில்கள், 114 [53
தோகையான் - முருகக்கடவுள்,
தோடு, 714
தோண்மாலை, 62, 724
தோமரப்போர், 642
தோமரம், 569, 642
தோரணம், 182
தோரணமாலை, 510 [516
தோல் - யானை, வட்டலைக்கிடுகு,
தோலின்முன்னரைச் செம்மாரென்
மல், 88
தோளிற்ருத் தண்டு உவமை, 713
தோற்கருவி, 638
தோற்செவி, 610
தோற்றவர் தம் முரகுகளைப் போர்க்
களத்திற் போகட்டுவிட்டுச் செல்
தோஷம், 41, 190, 330 [லுதல், 800
நக்கீரதேவநாயனார் போற்றிக் கவி
வெண்பா, 697
நக்கீரர்வாக்கு, 301
நகம் - மலை, 4
நகர் - ஊர், கோயில், 92, 312
நகவனசம், 92
நகில், 29
நகுசிரம், 731 [ந்தது, 133
நகுடன் இந்திரபதவியிலிருந்து விழு
நகுதலை, 731
நகுதும், 55
நகுநகும், 90 [40
நகுஷன் அகத்தியரது சாபமேற்றது,
நகை - ஒளி, 280
நகைக்கு முல்லைமுகை உவமை, 430
நகை நிலவுதருதல், 36
நகைநிலைத் தாமரைகுவீதல், 36
நங்கைமார் (நங்கை), 89, 292
நங்கைமீர், 298
நச்சிலுர்க்கினியர் உரை, 14, 24,
94, 113, 155, 181, 323, 380,
474, 493, 505, 515, 549, 603,
623, 627, 728
நச்சுக்கண், 83
நச்சுத்தலை, 99

நச்சுவிழியரவு, 347
 நஞ்சு, 28, 227
 நஞ்சு கடருங்கடலில் எழுந்தது, 284
 நஞ்சுமகளிர் கண்களுக்கு உவமை, 28
 நஞ்சு மகளிர் நகிற்கண்ணிற்கு உவமை, 831 [27
 நஞ்சைமகாதேவர் அமுதுசெய்தல், நட்சத்திரங்கள் (நட்சத்திரம்), 55, 314, 346, 364, 389, 411-2
 நட்சத்திரங்களைச் சூட்டாகக் கட்டுதல், 501
 நட்சத்திரத்தின் நிலைமை பார்த்தல், நட்சத்திரத்தொடை, 420 [183
 நட்சத்திரதாரகாகணம், 358
 நட்சத்திரம்போலும் முத்து, 182
 நட்சத்திரமாலே, 484
 நட்சத்திரலோகம், 484, 589
 நடட்டம் - கூத்து, 96
 நடக்கை, 262
 நடமாடுதல், 410
 நடாணி, 105
 நடுவு, 55, 59
 நடைகொண்டார், 237
 நடையாடும் மேகங்கள், 108
 நடிகளேழு, 397 [329
 நந்தவனம் (நந்தனவனம்), 65, 72, நம்பிகாளியார் வரலாறு, 457
 நம்பிப்பிள்ளை தொண்டைநாட்டுக்குளத்துளார் குடியிற்பிறந்தவன், 236 [கொண்டது, 236
 நம்பிப்பிள்ளை வில்லவனைத்திறை நம்பியகப்பொருள், 477
 நம்பியாண்டார் நம்பி திருவாக்கு, 7
 நம்பிராட்டி, 179
 நம்பிள்ளை, 221
 நமக்கரிக்க (நமக்கரிக்கவோ, நமக்கரிக்கை, நமக்கரித்தல், நமக்கரித்து, நமக்கரித்தோம், நமக்கரிப்பாம்), 7, 80, 172, 196, 207, 242, 269, 299, 354
 நமச்சிவாய, 218 [ஒருவர், 375
 நம்பிட்டாரகர் - தீர்த்தங்கரர்களுள் நவம், 8, 210
 நயனங்கள் (நயனம்), 27, 317, 334
 நரகக்குலப்பகுதி, 463
 நரகபாலர், 463
 நரகம், 103,
 நரகமேழு, 463

நரகாக்கினி, 457
 நரகேசரி, 807
 நரப்புக்கருவி, 638
 நரபதி - சோழவரசன், 9, 246, 275
 நரம்புக்கட்டு, 697
 நரம்புக்கட்டு ஓசிடல், 126
 நரம்பு மூன்று, 610
 நரமிருகசாதி, 367
 நரவாகனன் - நரனென்னும் யக்ஷனை வாகனமாகவுடைய குபேரன், 462
 நரனுக்குக் கருடன் உவமை, 462
 நரனென்னும் பெயருடைய யக்ஷன், நல்லது கொள்க, 8 [462
 நல்லபொருள், 181
 நல்ல மாகேசுவரம் : ஒருநூல், 245
 நல்லவழி, 787
 நலன், 298
 நவ்வி - ஒருவகைமான், 34
 நவக்திரங்கள், 407
 நவகுண்டப் பிரயோகாக்கினி, 666
 நவமணி இலக்கணங்கள், 41
 நவயாமளம், 761
 நவரத்தின வண்ணம், 160
 நவாக்கினி, 666
 நளவெண்பா, 319, 540
 நளினுலையன் - இரமா, 4
 நளினியேழு - நாமரைத் தடாகங்களேழு, 397 [610
 நற்றிணை, 9, 29, 354, 530, 605, நறவுகொண்மகளிர், 24
 நறவுண்பதால் கண் சிவத்தல், 24
 நறுங்கமழ்கடாம், 3
 நன்னீரால் உப்புப்பொருளைக் கழு நன்னூல், 121 [வுதல், 379
 நன்னெறி, 495
 நூக்குக்கள், 50
 நாககுலங்கள், 162
 நாகங்களிலெட்டுருவமுமெண்ணுபிரந்தலையுங் கொண்டார், 417
 நாகங்களெட்டு, 382, 411, 449
 நாகசாகினிகள், 593
 நாகணவாய்ப்புள், 44
 நாகப்படுக்கை, 149
 நாகப்பெண்கள், 39
 நாகப்பெரும்பாயல், 149
 நாகம் - சுவர்க்கம், பாம்பு, பாதாளலோகம், 510, 593

நாகம் நகமாபிற்று, 4
 நாகம் பூமியைச் சுமத்தல், 153, 729
 நாகம் யானையை விழுங்கல், 205
 நாகமலை, 205, 218
 நாகர், 387
 நாகராசன் (நாகராசா, நாகராசாக்
 கள்), 39, 41, 72, 99, 105, 153,
 166, 282, 416, 478, 510, 609
 நாகராசாவங்கிசம் எட்டு, 411
 நாகராசாவிற்கு விஷதந்தம் நான்
 குண்மை, 155
 நாகராசாவின் உடம்பிலிளித்துக்கு
 உவமையின்மை, 154
 நாகராசாவின் கண்கள் பாதிராத்திரி
 யிலும் உறங்காதன, 155
 நாகலோகத்தில் அமுதகுடமுண்
 மை, 362, 387, 479 [மை, 479
 நாகலோகத்தில் இருப்புச்சுவருண்
 நாகலோகம், 147, 361, 479
 நாகானந்தம் - ஸ்ரீஹர்ஷகவியாற்
 செய்யப்பட்ட ஒரு வடமொழி
 நாசக்கிருதம், 593 [நாடகநூல், 8
 நாசிகாபுடம், 183
 நாசிகையாகவுள்ளன, 273
 நாஞ்சில், 259 [தம் குரிய கோல், 5
 நாடகஅரங்கில் மகளிரை ஆட்டுவித்
 நாடகச்சங்கம், 714
 நாடகத்தமிழ், 9
 நாடகம், 9
 நாடகாலங்காரம், 301
 நாடியர், 180
 நாண்மீன்கள், 313
 நாணிக்கு இராகு உவமை, 726
 நாதசாதகர்கள், 593
 நாதம் - ஓசை, 474-5, 540, 630
 நாதவிந்துக்கள், 791
 நாதன் - சிவபெருமான், 103
 நாடிகமலத்து அக்னிமண்டலம், 91
 நாடிகமலம், 91
 நாடிகமலவாய், 110 [தல், 221
 நாமகள் வெண்டாமரையில் இருத்
 நாமகோத்திரங்கள், 300
 நாமம் - பயம், பெயர், 501
 நாமைகதேசம், 5, 514
 நாய்கள், 562
 நாயகமலை, 280
 நாயகமில்லாத வெள்ளிமலை - விஞ்
 நாயகன், 718 [சையார்மலை, 371

நாயகி - தேவி, 62, 89, 137, 139,
 324, 326, 727, 758, 779
 நாயகிகோயில், 137
 நாயனார், 646
 நாயிறு, 676
 நாரணர், 402, 500
 நாரணதிகள், 511
 நாரதர், 623 [343, 710
 நாராயணர் (நாராயணன்) 34, 275,
 நாலடியார், 18, 217, 372, 543
 நாலிருதிசை, 268
 நாலுகோடுடைய மத்தயானை, 470
 நாலுவேதங்கள், 120
 நாவிமார் - கத்தூரிமிகுதம், நாடி
 யில் விசேஷமுடையது, மிகுத
 நாடி, நாடிமிகுதமென்றும் வழங்
 நாழிகை, 468, 630 [கப்படம், 34
 நாழிகை முப்பது, 124
 நாள் - புஷ்பம், 68
 நாள் இருபத்தெட்டு, 706
 நாற்கவி, 814
 நாற்பத்தெண்ணாயிரவர், 219
 நாற்றின (நாற்றுமை), 23, 583
 நான்கு தலை, 486
 நான்மணிக்கடிகை, 176
 நான்மறை, 120, 246
 நான்மறையோரேறு, 211
 நான்முகப்பேய், 763
 நான்முகன், 183
 நானாவிதம், 313
 நீக்கிரகம், 461
 நிகண்டு, 441
 நிகர்ப்ப யோகிணி, 87
 நிகரம் - திரள், 106
 நிச்சயம், 210
 நிச்சவாசம், 674
 நிசாசரர், 205
 நிசிரகணம், 164
 நிசிரசர் - இராத்திரியிற் சஞ்சரிப்ப
 வர்; இராசுதர், 40, 163-4, 445
 நிசிரந்தன், 658, 710
 நிசுவாசம், 330, 648
 நிட்டை, 95
 நிணத்தால் நெய்யுருகல், 50 [763
 நிணம் (நிணங்கள்), 50, 232, 544,
 நிணம் உடையாகக் கொள்ளப்படு
 தல், 741
 நிணவெள்ளைக் கோவை, 741

நித்தம், 457
 நித்திய சித்தன், 139
 நித்திய சித்திப்பெண், 95
 நித்தியத்துவம் 28
 நித்தியம், 385
 நித்தியமான புட்பங்கள், 115
 நித்திரை, 148, 777
 நிதம்பம், 29, 85
 நிதரிசனமென்னுமலங்காரம், 78
 நிதானம், 771, 788
 நிதி, 462
 நிந்தாத்துதியலங்காரம், 78
 நிபுடம் - நெருக்கம், 106
 நிமித்தம், 768
 நிமிர்ந்தவாறு, 216 [யாணை, 39
 நிமிர்ந்தவிழிகளுக்கு வல்லிநிமிர்ந்த
 நியாய வைசேஷிகங்கள், 246
 நிர்மாலியுட்பம், 51
 நிர்வாணமார்க்கம், 7
 நிரப்பம், 340
 நிரணிமை, 154-5, 450
 நிராகரணம், 183
 நிரியாசம், - டிசின், 112
 நீர்சுவரசாங்கியம், 246
 நிருத்தம், 15
 நிருதர், 56, 366
 நிருதி, 442, 447, 498, 685, 785
 நிருதிக்குப்பேயூந்தி, 498, 684, 785
 நிருதி தன் வாகனத்தல் மாய்தல்,
 நிருதியின் விரம், 442 [685
 நிருபதீபன், 6
 நிரை - வரிசை, 58, 386
 நிரைமூன்று, 9
 நிரைவாழி, 9
 நிலத்தழல், 52
 நிலத்தெய்வம், 671
 நிலநேமி - பூசக்கரம், 2
 நிலம் திண்மையதாதல், 761 [660
 நிலமும் நீரும் பெரியன என்பது,
 நிலவிற்குப் பால் உவமை, 605
 நிலவெறித்தல், 431
 நிலவொளி, 164
 நிலா, 43
 நிலாச்சோதி, 483
 நிலாப்பிரகாசம், 36
 நிலாமுக்கி - சகோரம், 605
 நிலை, 27
 நிலையாமைப்பொருள், 99

நிலையிற்பொருள், 8
 நிவந்து (நிவந்த, நிவந்தது), 88, 146,
 நிவாசம் - இருப்பு, 104 [627
 நிழல் - குளிர்த்தசோதி, ராசாஞ
 னை, 487, 780
 நிழற்கடவுட் சுடர்த்தொகை - சந்தி
 நிற்கவந்தே, 57 [ரன், 487
 நிறை - நிறைவு, 14
 நிறையுமதி, 36
 நிறைவு, 14 [ன்னும் வழக்கு, 601
 நின்றிராணனைக் கொள்கின்றேனெ
 நினைப்பு, 438
 நிஷதம், 272
 நிஷாதம், 610
 நீட்டல் விகாரம், 17
 நீதி, 19, 27
 நீதிநெறி விளக்கம், 10 [210
 நீர் இறைவன் சடையிலிருத்தல்,
 நீர்க்குறுப்பு, 469
 நீர்க்கூறு, 397
 நீர் நெருப்பை அவிப்பது, 61
 நீர்பெய்தல், 506
 நீர் வியாதிகளை உண்டாக்கும், 553
 நீர்விசுகருவிகள், 739
 நீராமகளிர், 30, 31, 398
 நீராகிய உணவு, 755 [பிழிதல், 13
 நீராடி நனைந்தகுழல்களை முறுக்கிப்
 நீரை நெருப்பு வெதுப்புதல், 61
 நீலகேசி, 38, 50, 53
 நீலம், 762
 நீலவரை, 57
 நீலி - துர்க்கை, 110, 272, 359, 608
 நீலியின் கைக்கிள்ளை, 608
 நீலோற்பலம், 380
 நீழல், 451
 நீளிய, 644
 நீறு - திருநீறு, 109, 208
 நீறுநீறும், 541
 நீறுபூத்த நெருப்பு, 750
 நுகத்தின் றுளை, 132
 நுகம், 132, 555
 நுகங்கள், 18, 22, 26, 604
 நுகுதி, 701
 நுதல்விழிப் பெரியோன், 337
 நுதி, 715
 நுரை மாலை, 277
 நூக்க, 225
 நூபுரம் - சிலம்பு, 106, 119

நூபுராபவம் - சிலம்பிஞ்ஞலி, 33
 நூலாசிரியர்கொள்கை, 169
 நூலிழைத்து, 54
 நூற்றுறை, 814
 நூற்றெட்டுக் கரணமுடைய சொக்க
 நூறு, 652 [நிருத்தக் கூத்து, 15
 நூறி - பொடிசெய்து, 105
 நூறுகோடியொன்றாகவந்தகோடி,
 நூன்மரபு, 495 [424
 நெஞ்சு - நடுவிடம், 5
 நெட்ட நெடுமை, 406
 நெட்டெயிறு, 128
 நெட்டெழுத்திம்பர் ஒற்றுரிகத்
 தோன்றல், 394
 நெட்டெழுத்து, 35
 நெடியமாயன், 718
 நெடியமால், 795
 நெடியோன், 725
 நெடுகிய, 140, 343
 நெடுங்குன்றேழு, 48
 நெடுஞ்சிலைக்குன்ற வீரர், 335
 நெடுநல்வாடை, 65, 635
 நெடுமங்கலமகள், 321
 நெடுமலை, 527
 நெடுமுகக்கிற்கரி, 273
 நெய், 60
 நெய்க்கடல், 392
 நெய்த்தோர், 348
 நெருப்பிலிட்ட புப்பம், 212
 நெருப்பு அனியாமற்கவ்வுகை, 383
 நெருப்பு அனியின் உருமேறென்
 னும் பெயர்கெடுதல், 383
 நெருப்பு ஈசுவரனுடைய திருமஞ்
 நெருப்பு எட்டு, 457 [சுனம், 379-80
 நெருப்புக்கட்டி, 63, 453
 நெருப்புப் பிண்டம், 648
 நெருப்புப்பொறிக்கட்டங்கள், 346
 நெருப்புப்பொறி மின்மினிக்கு, 52
 நெருப்புப் போன்றிருக்குந் தலை
 மயிர், 58, 121
 நெருப்பு பேய்க்குஞ்சிக்கு, 121
 நெருப்பு மாணிக்கத்திற்கு, 52
 நெருப்பு மாந்தளிர்க்கு, 624
 நெருப்பு மாயையின்றி எரியாமை,
 660
 நெருப்பு வியாதிகளைக் கெடுக்கும்,
 நெல்லிப்பெருக்குதல், 465 [553
 நெளிவது, 36

நெற்குன்றவாணமுதலியார், 457
 நெற்றி - ஆகாசம், நடுதுதல், முதல்,
 96, 208, 524
 நெற்றிக்கண், 250, 447
 நெற்றிப்பட்டம், 501
 நெற்றியிற் பணிச்சை, 25
 நெறிகள், 814
 நேடி - தேடி, 85
 நேமி-சக்கரம், சக்கரவாளம், சுற்று,
 2, 104, 118, 140, 415, 440
 நேமிகிரி, 8, 422
 நேமிநாதர், 195
 நேமிவட்டம், 615
 நேர் - தேய்ந்துபோதலையுணர்த்தும்
 ஒருசொல், 110, 690-92, 705
 நேர்கட்டி, 112
 நேர்மை, 41
 நேரடி, 404
 நேராக, 110
 நேரிமலை, 78
 நேரியர்களின் திகிரி, 78
 நேரியர்பாவை, 180 [156, 180
 நேரியன் (நேரியர், நேரியர்கள்), 78,
 நேரியன்பதாகையிற்புலி, 155
 நேரிவெற்பன், 78
 நெடதம், 19, 75, 257, 421, 536
 நைஷ்கர்ம்மிய சித்தி, 246
 நொடியடக்கம், 675
 நொய்ம்மை, 268
 நொய்யகூறு, 604
 நோய்செய்த கருங்கயற்கண், 380
 ப்ரத்பூஷன்-அட்டவசுக்களி லொரு
 ப்ரதகூணம், 92 [வர், 483
 ப்ரபாஸன் - அட்டவசுக்களி லொரு
 ப்ரபை, 166 [வர், 483
 பக்கம் - திதி, 128
 பக்குவம், 68
 பக்தவிலாஸம், 180
 பகடு-எழுது, சந்து, 463, 483
 பகடுநீரமிரதேநம், 45
 பகல்மண்டிலம், 187
 பகலுமிரவும், 25
 பகலைச்செய்பவன், 154
 பகலோன், 204
 பகவன் - பகன்பெயர், 490
 பகவான் - கடவுள், பகன், 76, 150,
 பகவு, 430 [302, 415, 490, 734
 புகழி, 486

பகற்சுடர் - சூரியர்கள், 490
 பகற்றேர் - சூரியன்தேர், 76
 பகன் (பகனர்) - துவாதசாதித்திய
 ருள் ஒருவன், 45, 490, 766
 பகன் கண்ணைப்பறித்தது, 45, 490
 பகன்விழிபோனது, 766
 பகாட்சஅர; 45
 பகேரதனென்னும் ராசேந்திரன், 634
 பகேரதி, 31
 பருவிதம், 720
 பகைகளைக் குத்திப்பழகிய வேல்,
 பகைப்படை, 453 [98]
 பகைப்பிணம், 124
 பங்கம் - முரிப்பு, 82, 183, 430
 பங்கனகலத்திறைவி, 292
 பங்கி - மயிர், 399
 பச்சுதிரப்பட்டு, 97
 பச்சுதிரம், 97
 பச்சைக்கதிர், 605
 பச்சைநிறப்பெண், 166
 பச்சைமுகில், 777
 பச்சைவன்னக்குதிரைகள் என்பத்
 பச்சைவனப்பு, 166 [துநாலு, 467]
 பச்சைவாசி, 447
 பச்சைவிளக்கு, 308
 பசாசகணங்கள் (பசாசகணத்தார்,
 பசாசகணம்), 120, 130, 136,
 241, 336, 569, 604 - 5
 பசாசகணநாதர் (ஸ்ரீபசாசகணநா
 தர்), 508 [திறம், 336]
 பசாசகணம் நாற்பத்தெண்ணாயிரம்
 பசாசங்கள், 396, 411, 528, 592
 பசாசபூதபதிகள், 511
 பசாசலோகம், 398, 565-6 [566]
 பசாசலோகம் இந்திரலோகமாகை,
 பசாசலோகம்இரும்பு, 398, 565-6
 பசாசலோகமும் பிரமலோகமும் பிர
 மாவின் படைப்பல்ல, 398
 பசாசினங்கள், 53
 பசாசு (பசாசுகள்), 55-6, 65, 104,
 127, 132, 238, 391, 406, 531
 பசாசுகள் மாங்கிசத்தைத் தின்று
 தடித்தல், 406 [337]
 பசிகடும்புலிக்கு உடம்பளித்தது,
 பசி குடிபறிய்பு முதலியவற்றை
 அழித்தல், 787
 பசித்தீ, 557, 568, 787
 பசினோய்க்குமருந்து, 792

பசியின்தன்மை, 787
 பசு-காமதேனு, யாகப்பசு, 9, 488,
 பசுக்கள், 483 [505]
 பசுங்கதிர்-இளங்கதிர், 605
 பசுசாதிலோகம், 104
 பசுந்தசை, 783
 பசுந்தமிழ், 85
 பசுபட்சிரமமிருகசாதி, 367
 பசும்புணர், 377
 பசுமை-இளமை, 96, 605
 பசு உருத்திரவாகனமாதல், 667
 பசுலோகம், 704
 பசுவின்னெகாம்புகள் பதினேருருத்திர
 பசை, 49 [ருக்குக் கழுவாதல், 667]
 பஞ்சகம், 51
 பஞ்சகிருத்தியத்தலைவரும் மகாகாளி
 யின் அடியார், 596
 பஞ்சதருக்கள் இந்திரன் இட்டத்தை
 அருளல், 404
 பஞ்சப்பிரதாபத்திரம், 285
 பஞ்சபாணங்கள், 35
 பஞ்சபூதப்பங்கள், 71
 பஞ்சபூதசமவாயம், 452
 பஞ்சபூதமஹாபசாசுகள், 113
 பஞ்சமகாசத்தம், 675
 பஞ்சமகாபூதங்கள், 113, 452, 761
 பஞ்சமம், 610
 பஞ்சமுகூர்த்தங்கள், 761
 பஞ்சலோகங்கள், 553
 பஞ்சவர், 94
 பஞ்சவர்ணம், 702
 பஞ்சாக்கர தேசிகரந்தாதி, 706
 பஞ்சாயுதங்கள், 161, 285, 717
 பஞ்சாருடபத்திரதளம், 485
 பஞ்சிமெல்லடி, 33 [லொருவர், 473]
 பட்சபாட்சர் - பூதகணநாதர்களி
 பட்சி (பட்சிகள்), 610, 641
 பட்சிக்கு ஆகாசம் உரியது, 474
 பட்சிசாதிகணங்கள், 604
 பட்சிசாதிகள், 114
 பட்சிமாராசன், 478
 பட்டங்கட்டிழித்து, 774
 பட்டபாணர்: ஒரு வடமொழிக்கவி
 பட்டம், 179 [ஞர், 534]
 பட்டாடை, 117
 பட்டாரகர், 375
 பட்டினத்துப்பிள்ளையார்பாடல், 47
 பட்டினப்பாலை, 46, 234, 606, 812

பட்டு, 97
 படக்கடவகாலம், 435
 படங்களுக்குத் தாமரை இதழ், 282
 படங்கு, 54
 படநாகப்பெரும்பாயல், 149
 படர் - தறுகண்மை, 463
 படர்பாறை, 64
 படலம் - பெரும்பரப்பு, 105
 படவரவு, 337
 படாம், 83
 படிக்காகப்புவலவர்பாடல், 177
 படியடி - பூமியின் அடி, 144
 படு - மடு, 720
 படுக்கை, 149
 படுகின்றபாடு, 36
 படுகொலை, 82
 படுத்து - விரித்து, 149
 படுத்துச்சொல்லல், 5, 245
 படும் - உண்டாகும், 340
 படை ஐந்து, 717
 படைக்குக் கடல் உவமை, 434
 படைசெய்தபராக் கிரமம், 220
 படைத்ததிரிசொல், 457
 படைத்துணை, 471
 படைப்பு, 655
 படைபோதல், 241
 படையாளர், 421
 படைவழக்கம், 629, 631
 படைவீடு, 697
 பண்டையவழக்கம், 627
 பண்பு, 11
 பண்புத்தொகை 22, 167
 பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த
 அன்மொழித்தொகை, 22, 279
 பண்புப்பெயர், 449, 561
 பண்புவமை, 635
 பணத்தலைகள், 478
 பணம்-படம், 129, 165
 பணமணி, காப்பு, 166
 பணமணி, 416
 பணமிதப்பரவை, 154
 பணி - கட்டளை, 122, 168
 பணிகொள்ளுதல், 210
 பணித்த - கட்டளையிட்ட, 122
 பணித்தருள், 234
 பணித்து, 544
 பணிந்து, 19
 பணிமதாணி, 105, 554

பணியரசு, 417
 பணியினமுது, 36
 பணிலம், 164
 பணிவாழி, 234
 பனை - பெருங்கவடு, 140
 பத்தர், 401
 பத்தினி, 504
 பத்துநால்வர், 183
 பத்துப்பத்து, 99
 பத்துப்பிரமர், 616 [தல், 592
 பத்துப்பிரமர்கள் பத்துப்படிபடைத்
 பத்மநிதிக்குச் சக்கரம் உவமை, 462
 பத்மநிதி கனகராசிகளைத்தருதல், 73
 பத்மப்பிரமர் - தீர்த்தங்கரர்களுள்
 ஒருவர், 375
 பத்மயோனி - பிரமா, 471
 பத்மை - ஒருபொய்கை, 272
 பத்ரகாளி, 592
 பத்ரகாளிகணம், 428
 பதக்கம், 105, 341
 பதங்கர் - ஆதித்தர், 141, 608
 பதங்கள் - உலகங்கள், 147
 பதஞ்செய்தல், 41
 பதணம், 429 [627, 791, 798
 பதம் - பதவி, 20, 39, 66, 354, 510,
 பதயுகம் - காலிரண்டு, 412
 பதாகினி (பதாகினிகள்) - கொடிப்
 படை, 89, 433, 603
 பதாகை, 155-6, 257
 பதாகிகள் (பதாகி), 445, 661
 பதார்த்தங்கள், 425
 பதியிலார், 15
 பதிவிரதமுல்லை, 119
 பதிவிரதைகள், 67
 பதிற்றுப்பத்து, 36, 234 [619, 697
 பதினமர் - தசப்பிரமாக்கள், 591,
 பதினாலம்பக்கத்துப்பிறை, 128
 பதினாலுநாள், 21
 பதினாலுலோகம் (பதினாலுலோகங்
 கள், பதினாலுலகங்கள்), 110,
 146, 161, 214, 718
 பதினெண்கணத்துமடவார், 307
 பதினெண்கணநாதர், 136
 பதினெண்கணம் (பதினெண் கணங்
 கள்), 136, 336, 447
 பதினெண்பதாதி, 445
 பதினெரிசர், 353
 பதினெருதேசர், 251

பதினொருதேவர், 443, 461
 பதினொருபேய், 791
 பதினேராம் திருமுறை, 3, 49, 50
 பதுமம், 282
 பந்தருக்கு மேசும் உவமை, 182
 பந்தி, 497
 பப்பத்து, 100
 பப்பாரம் - ஒருமலை, 218
 பயணம், 248, 261
 பயம் - பால், 154 [398, 481, 488
 பயன், 7, 8, 94, 96, 127, 151, 292,
 பயிரவம் - ஒருதூல், 102
 பயிரவர்கஞ்சுக்கத்திற்குக் கருமுகில்
 உவமை, 92
 பயிரவர்கஞ்சுக்கத்திற்குப் புகை உவ
 மை, காப்பு
 பயோததி - பாற்கடல், 154, 259,
 பயோதரி, 74 [402
 பரகேசரிபன்மர், 807
 பரகேசரி ராசேந்திர சோழதேவன்
 மெய்க்கீர்த்தி, 623
 பரங்குன்று, 70, 91
 பரசமயகோளரி, 8, 172
 பரசமயதெய்வங்கள், 392
 பரசமயிகள், 118
 பரசு - மழு, 493, 632
 பரசுபாணி 644, 710
 பரசுவான சூலம், 632
 பரணி, 776
 பரணிபாவொர் மரபு, 732
 பரணின்கால், 507
 பரத்வம், 724
 பரதாமுவான் (ஸ்ரீ), 775
 பரந்தாமப்பொருள், 693
 பரந்தாமன், 545
 பரப்பு (பரப்புக்கள்), 55, 285, 467,
 பரம், 443 [474
 பரம்பரபுரந்தரர், 79
 பரம்பரன்தேவி, 245
 பரமசுவாமி இந்திரர், 79
 பரமன் - சிவபிரான், 76, 693, 752
 பரமாகாசம், 408, 457, 474
 பரமாகாசமான அவ்வித்தம், 408
 பரமானு, 479, 654
 பரமேசுவரன், 74
 பரமேசுவரி, 2, 10, 42-3, 55, 57,
 62, 65, 73, 77-8, 87, 94, 120,
 132, 135, 139, 168, 194, 221,

290-92, 295, 299, 307, 310,
 324, 328, 402, 596, 608-9
 பரமேசுவரி திருமேனியிற்பாதி நசு
 வரன், 292 [கூற்று, 402
 பரமேசுவரியின் அடிமைப் பேயின்
 பரமேசுவரியின்படுக்கை கடல், 73
 பரராட்டிரம் - அன்னியதேசம், 4
 பரவசர், 426
 பரவை - பரப்பு, 154
 பரன், 796
 பராக்கிரமம், 220
 பராபரபீடம் - நவகுண்டப் பிரயோ
 காக்கினியிலொன்று, 666
 பராபரயோகினி, 87
 பராயணன், 805
 பராரை, 156
 பராவி - பிரார்த்தித்து, 19
 பராவின்மை - அபகீர்த்தி, புகழின்
 பரி, 267 [மை, 544
 பரிக்க, 51
 பரிக்கிற சக்கரம், 688
 பரிகரம் - பரிவாரம், 253, 310
 பரிகரித்தல் - பாதுகாத்தல், 29, 268
 பரிகலம், 751, 754, 763
 பரிகாசகர், 549
 பரிகாரம், 149, 364, 411
 பரிச்சின்னங்கள், 638
 பரிசாரகமுல்லை, 75
 பரிபக்குவப் புஷ்பக்கொத்து, 68
 பரிபாடல், 23, 340, 444, 530
 பரிபுரவொலி-சிலம்பினினை, காப்பு
 பரிமுகத்தி, 587
 பரிமேலழகர், 194
 பரியந்தம், 473
 பரியாயநாமம், 801
 பரியாயப் பெயர்கள், 687
 பரிவிருதம், 666
 பரிவேடம், 314
 பருக, 27
 பருதி, 158, 162, 442
 பருமுத்தம், 181
 பருவத்தி, 269 [து, 8
 பருவதக்கொடி பாண்டியனுடைய
 பருவதருலங்கள், 465
 பருவதங்கள் பரமானுவின் திரட்சி,
 பருவதச்சுக்கரவாளம், 85 [654
 பருவதசாதி, 367
 பருவநாள், 68

- பருஷ வாக்ஷியங்கள் (பருஷ வாக்ஷியம்) - கொடுஞ்சொற்கள், 189, [664
பருஉத்தாள், 274
பரோதரர், 365
பல்லவம், 625
பல்லவராசன்கொடி எருது, 8
பல்லவராயன் (பல்லவன்), 236
பல்லவராயன்பேட்டை - தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ளதோரூர், 236
பல்லியம், 112, 638
பல்லிரட்டை, 124
பல்லுக்குப்பிறை உவமை, 128, 641
பல்லுக்குத்திப் புடைத்தல், 732
பல்லுத்தீட்டிச் சமைத்தல், 733
பல்லொழுங்கிற்கு உடுத்தொடை, 420
பலதேவர், 259, 368, 471
பலதேவர் கலப்பைப்படைபுடை
பலதேவர்பலர், 368 [யார், 259
பலபொருளொருசொல், 401, 430,
பலவாசல், 32 [606
பலி, 396
பலிபீடம், 138 [களிலொருவர், 443
பவநாமேசுவரன் - ஏகாதச ருத்திரர்
பவம் ஏழு, 192
பவழங்கள் (பவளம்), 41, 72
பவளத்தின் தோஷம், 41
பவளம் மகளிர்வாய்க்கு உவமை, 41
பவன் - ஏகாதசருத்திரர்களிலொரு
பவனச்சோலை, 115 [வர், 443
பவனப்போர், 269 [240, 264, 411
பவனம் - இருப்பிடம், காற்று, 115,
பவித்திரபயோதரி, 74
பவிஷயம் - எதிர்காலம், 40, 435
பழம்படி, 226
பழம்பாட்டு, 206, 549
பழமலையந்தாதி, 47
பழமொழி, 90
பழவண்டகோளம், 276
பழிக்கு இருள் உவமை, அதிகப். 1
பழித்துரைத்தல், 43
பழிப்பபோலப் புகழ்தல், 78
பழு - ஷீலாப்புறவெலும்பு, 129
பழுது, 292
பழைது - பழமையானது, 139
பழைய கோயில், 139
பழையசெய்யுள், 270
பழையர், 18
பழையவழுக்கு, 604
பள்ளி - கோயில், படுக்கை, 54, 218,
பள்ளிக்கட்டில், 196 [371
பள்ளிக்குன்று - கைலாயமலை, 536
பள்ளிகொண்டருள்தல், 149
பள்ளிச்சிவிகை, 181
பள்ளித்தவிசை, 188
பள்ளிப்பீடம், 189
பள்ளிமால், 645
பள்ளிவெற்பு, 371
பள்ளிவேலை, 54, 73
பற்களுக்குக்கொழு உவமை, 128
பற்களை அரிசியாகக் கொள்ளல்,
732-3
பற்கடசாமைக்கு வெதுப்புதல், 379
பற்பலகோடியண்டம், 444
பற்பன் - ஒரு நாகத்தின் பெயர், 99
பற்றினவாறு, 175
பறக்குங்குன்றுகள், 366
பறவைகளின் இயற்கை, 604-12
பறவைகளின் மூக்கு, 611
பறிதல், 527
பறிதலை, 169
பறிந்தது - வேரற்றது, 29
பறியா (பறிய), 77, 269
பறையன்னகண், 641
பன்மைத்தன்மை வாசகம், 40
பன்மைபடச்சொல்லல், 18
பன்மையடைசொல், 463
பன்மையுருபு, 34
பன்மையொருமை, 40
பன்மைவாசகம், 79
பன்றிமிருகம், 340 [தல், 340
பன்றியின் கொம்பில் முத்துண்டா
பன்றியின்கொம்பிற்கு அகத்திப்பூ
பன்ன, 204 [உவமை, 630
பன்னகப்பாசம், 786
பன்னி, 504
பன்னிரண்டாயிரங்கதிர் (பன்னீரா
யிரங்கதிர்), 78, 141, 440, 608
பன்னிருவடம், 645
பன்னீராயிரஞ்சோதி, 447
பன்னீராயிரம்விளக்கு, 78
பனத்தி - மிராமணத்தி, 488
பனிக்கு மாம்பூக் கருகுதல், 270
பனிச்சட்டை, 369
பனிச்சுடர், 485
பனிச்சை - முன்னுச்சிமயிர், 25, 42
பனிச்சை நெற்றியருகுள்ளது, 25

பளித்தல் - பயப்படுதல், 210
 பளிநீர், 42
 பளிப்பகை - ஆதித்தியன், 485
 பளிப்பிரபை - நிலா, 482
 பணிவிககண்ணி, 624
 பனைமீன், 384
 பஸ்மம், 51
 பகை, 471
 பாக்கியம், 395
 பாக்குத்துண்டு, 756
 பாகம், 24, 106, 328
 பாகம் வேறுகொண்டவன், 327
 பாகர், 1 [வெதுப்புநோய், 531
 பாகலம் - யானைக்குப் பகையாகிய
 பாகவதம், 79, 201, 501, 556, 605
 பாகன், 74
 பாகிரதி, 31
 பாகு - பாகன், 563
 பாகை - பக்கம், மிளவு, 3, 466
 பாசம், 422, 443, 447, 780
 பாசவதைப்பரணி, 35, 47, 94, 95,
 139, 433, 625, 732, 772, 777
 பாசனம் - பட்டாடை, 117
 பாசனாக்கம் - பத்துவகைக் கற்பகம்
 களுளொன்று, 757
 பாஞ்சாலநிர் பங்குபெற்ற பிரமச்
 சத்திரியர், 8
 பாட்டறிவு, 226
 பாட்டுண்டார் - பாட்டுடைத்தலைவர்,
 பாடப்பெற்றார், 776 [776
 பாடம் - சோதி, 27
 பாடலம், 31
 பாடவல்லார் மகேசுவரர், 610
 பாடி - கானம்பண்ணி, 19
 பாடிவீடு - படைவீடு, 54
 பாடு - துன்பம், பக்கம், 647
 பாண்டமண்டலம் செந்தமிழ் மண்
 டலமென்பது, 206
 பாண்டிமாதேவியார், 187
 பாண்டியகுலபதி (பாண்டியன் குல
 பதி), 194, 217
 பாண்டியகுலபதி மகாதேவியார்
 (பாண்டியகுல மகாதேவி, பாண்
 டியன்குலமகாதேவி, பாண்டியன்
 குலமாதேவி), 177, 180, 187,
 204, 207
 பாண்டியகுலாசனி வளநாடு - சோழ
 நாட்டில் ஒரு பிரிவு, 792

பாண்டியர் தெய்வப்பாண்டியரென்
 று பாராட்டப் பெற்றிருத்தல், 177
 [முதல்வன், 187
 பாண்டியவங்கிசத்திற்குச் சந்திரன்
 பாண்டியன் (கன்பாண்டியன்), 205
 [ரை வணக்கல், 196
 பாண்டியன் ஆளுடையமின்னையா
 பாண்டியன் இந்திரன்முடியை இன
 வலையால் தகர்த்தது, 174
 பாண்டியன் உடம்புமுழுதும் பொன்
 மயமாதல், 217 [218
 பாண்டியன் கூறுதல், 199, 200,
 பாண்டியன் தர்மராசர், 203
 பாண்டியன் மேகத்தைத் தொடர்
 கொளுவியது, 174
 பாண்டியன் வெப்பு ஆளுடைய மின்
 னையார் இட்ட நீற்றுல் தடைப்
 பட்டது, 195
 பாண்டியன்வேலையை வேல்கொண்
 டெறிந்தது, 174 [றது, 93
 பாண்டியன்வேலைவடிம்பலம்ப நின்
 பாண்டியனுக்குச் சமணர் யந்திரங்
 கட்டல், 175 [187
 பாண்டியனுக்குச் சோழன் மாமன்,
 பாண்டியனுக்குப் பருவக்கொடி
 உரியது, 8 [175
 பாண்டியனுக்கு வெதுப்பு மிருதல்,
 பாண்டியனுடம்பிற்கு இரும்பு, 217
 பாண்டியனைச் சமணர் புகழ்தல்,
 203
 பாண்டியனை விஷசுரம் பற்றல், 175
 பாணங்கள் ஐந்து, 35 [562
 பாணு - பெரும்பாணற்றுப் படை,
 பாதங்கள் (பூரிபாதங்கள், பாதம்),
 7, 10, 40, 108, 113, 242, 349,
 404, 426, 447
 பாதவம் - விருட்சம், 64
 பாதவாதிகள், 64 [137, 412
 பாதாளங்களேழு (பாதாளமேழு),
 பாதாளத்தின்முழை, 416
 பாதாளநாகம், 103
 பாதாளம் (பாதாளலோகம்), 40,
 104-5, 183, 361-2, 510
 பாதாளயோகம், 552
 பாதாளவிறுள், 105
 பாதிராத்திரி, 155
 பாதபண்டி - அக்கினி தேவன், குய
 வன், சித்திரசேனன், தக்கன்,

பசுப்படுப்பான், வசிட்டபகவான், 505 [689
பாபுபரிஷதம் ஈசானனுடையது, பாபாத்துமா, 452
பாம்பாலாகியகங்கணம், காப்பு பாம்பாற்றின் வரலாறு, 212
பாம்பாற்றுக்கால், 212
பாம்பிற்குக் கூற்று உவமை, 661
பாம்பிற்கு மலை உவமை, 133
பாம்பின் கண்ணில் நெருப்பு - திருஷ்டிஷ்டம், 347 [மை, 155
பாம்பின் பல்லுக்கு மதிப்பிளவு உவ பாம்பின் விஷப்பற்கள் நான்கு, 155
பாம்பின் விஷம், 363
பாம்பினிறைச்சி, 133
பாம்புக்கு இரும்பு இரை, 649
பாம்பு கண்ணுற் கடலை எரித்தல், 645 [267, 382, 412
பாம்புகள் கயிறுகுப்பயன்படுதல், பாம்பு தன் வாலேக்கடித்துக்கங்கணமானது, 645 [543
பாம்பு யானையை உண்ணல், 205, பாம்பு வாயுவை ஆகாரமாகக்கொள்ளுதல், 649
பாம்பெழுதல், 52
பாம்பை மயில்வடிவப்பூதம் விழுங்குபாய - பரக்க, 3 [தல், 609
பாயசப் பிடியை, 433
பாயல்விரிக்கை - படுக்கையைப்படுத்தல், 149 [வர், 195, 375
பாரசுவநாதர் - தீர்த்தங்கரருள் ஒரு பாற்புத்தேன், 671
பார்மகள், 309, 320 [117
பாரசுவன் - தேவியூசை செய்பவன், பாரதம், 5
பாரம் - உடம்பு, 374
பாரிசாதச் சோலை, 67
பாரிசாதம், 67, 71
பாரிசாதம் கற்பகசாதிமில் இரண்டாவதுகுலம், 67
பாரிடம் - பூதம், 135, 373
பாரித்தல் - பரத்தல், 544, 693
பால் கைத்தல், 330
பால்சுரத்தல், 377
பால்போலும் நிலா, 605
பாலக்கிரியை, 605
பாலகர், 249 [633
பாலசந்திரன், 21, 63, 111, 624,

பாலசந்திரன் பிறந்தது லவணசமுத் திரத்தில், 633
பாலசந்திரனைத் தேவர்கள் ஈசுவரனுக்குக் கொடுத்தது, 63
பாலாழி, 545
பாலே - உஷ்ணம், பாலேநிலம், 68
பாலேத்தெய்வங்கள், 55
பாலேநிலத்தலைவி பரமேசுவரி, 62
பாலேநிலத்தில் மேகங்கள்மழைபெய்யாமை, 56
பாலேநிலத்திற் கந்துளெழுதல், 63
பாலேநிலத்திற்குப் பரமேசுவரியும் ஆதித்தனும் தெய்வங்கள், 54
பாலேநிலத்திற்கு வெந்த விந்தாடவி உவமை, 62
பாலேநிலத்திற்கொன்றை, 62
பாலேநிலத்திற் பிணங்கள் கனலின்றி வேதல், 50
பாலேநிலத்திற்பூற்று, 52
பாலேநிலத்திற் பேய்த்தேர்கள், 59
பாலேநிலத்தின் வெம்மையால் பாம்பு புற்றினின்றுமெழுதல், 52
பாலேநிலத்துத்தரைநெருப்பு மேனோக்கியெழுதல், 57
பாலேநிலத்துவெம்மைக்கு யுகாந்தாக்கினி உவமை, 57
பாலேநிலம், 49, 56, 62
பாலேநிலம் சிவந்தநிறமுடையதென் பாலேயின்வகை, 55 [பது, 51
பாவகப்பாவி, 683
பாவகப்பேய், 783
பாவகன் - அக்கினி, 494, 577
பாவகன்வெந்தது, 577
பாவகாதிகள், 249
பாவகாரர், 591
பாவகாரிகள், 249
பாவமனம், 435
பாகவாடை, 754 [192-3
பாவாத்துமா (பாவாத்துமாக்கள்), பாவி, 683
பாவை, 180, 305
பாழ், 536
பாழ்வழி, 125
பாழ்வெள்ளிக்குன்று (பாழ்வெள்ளி வெற்பு) - வித்யாதரருடைய வெள்ளிமலை, 371, 536
பாழி - அமணர்களின் குகை, வலிமை, 376, 428, 688

பாற்கடல், 146, 154, 273-4 284, 286

பாற்கடல் திருமகளை உடையது, 154 [உவமை, 154]

பாற்கடல் பாம்பின் படத்திற்கு

பாற்கடல் வெள்ளை யானைக்கு உவமை, 274 [தல், 64]

பாறுங்கல் சூறைக்காற்றில் அகப்படு பாறுகால், 123

பாறை, 64, 519

பாறை வெயிலும் பொடியாதல், 64

பானம், 24, 107, 387

பானவகை இரண்டு, 24

பாஸ்கரராயர் வியாக்கியானம், 433

பீங்கலந்தை, 241, 384, 441, 456,

பிச்சையின் பெருமை, 648 [462]

பிசாசகணங்கள் பிணங்களைத் தின்றமை, 616

பிசாசப் பிறப்பு, 587

பிசாசேந்திரன், 782

பிசுதம் - ஊன், 133

பிசுதுவண்டி, 133

பிடிப்பிடி, 386

பிண்டம், 648

பிண்டி, 176

பிணங்களின் பிணம், 50

பிணப் பறைக்கூத்து, 53

பிணம், 375 [கொட்டல், 53]

பிணமிடவருவார் சாக்காட்டுப்பறை

பிணை-பெட்டைமான், 42

பித்ததோஷத்துக்குப் பால் கைத்தல்,

பித்தவானவர், 563 [330]

பித்தலை, 502

பித்தி, 631

பிதா, 295 - 6

பிதாத்தானம், 269

பிதாமகன், 471, 567, 669

பிதா மூத்தமக்களை விரும்பல், 295

பிதிர்த்தல், 439, 479

பிதிரர்கணம், 135

பிநாகம்-பரமசிவன்வில், 628

பிநாகி-ஏகாதசருத்திரரிலோருவர்,

பிரகடயோகினி, 87 [443]

பிரகல்பதி, 253, 476

பிரகல்பதிமதம் லோகாயதம், 183

பிரகாரம்-விதம், 40, 153, 241, 459

பிரச்சுவலித்தல், 334, 569, 637

பிரசண்டமான நெருப்பு, 63

பிரசாதித்தருளல் (பிரசாதித்தல்),
பிரட்டன், 774 [10, 404]

பிரத்தம் - பிரமாதம், 435

பிரத்தியட்ச்சத்தி, 216

பிரத்தியட்ச்சதேசம், 19 [92]

பிரத்தச்சுணம் (பிரதக்ஷிணம்), 43,

பிரதமயாமளங்கள் ஒன்பது, 113

பிரதாபதந்திரம், 285

பிரதானகுணமான பதிவிரதம், 119

பிரதானப்பெண்கள், 95

பிரதானப்பொருள், 646

பிரதான பிசாசு, 762

பிரதானமானமலை, 634

பிரதானர் (பிரதானன்), 463, 642

பிரதி உபகாரம், 63

பிரதிசாபம், 15

பிரதித்துவனி, 631, 705

பிரபஞ்சம், 497 [425]

பிரபஞ்சமான சர்வபதார்த்தங்கள்,

பிரபஞ்சவத்துக்கள், 473

பிரபாவம், 120

பிரபுலிங்க லீலை, 273

பிரபை, 22, 154, 482

பிரம்பு, 184

பிரம்மசித்தி, 246

பிரமகபாலம், 341, 429

பிரமகற்பம், 142

பிரமச்சத்திரியர், 8

பிரமசிபம், 224 [த்தல், 282]

பிரமதேவர் வெண்டாமரையில் இரு

பிரமபதம், 66, 627

பிரமபுரம், 323, 407

பிரமம், 18

பிரமயாமளம், 113, 761

பிரமரசாதி சுதந்தச்சுவல்கொண்டு

சீவித்தல், 70

பிரமரண்டகடகம், 403

பிரமரந்தரம், 87

பிரமரிஷி ஆகத்தியர், 40

பிரமரிஷிகள், 40, 350

பிரமலோகம், 240, 350, 398, 407

பிரமலோகம் பொன், 398

பிரமவினை, 623

பிரமன்சிரத்தையரிந்தது, 486

பிரமனைப்பெற்றதிரு, 752

பிரமா (பிரமன்) ஆகத்திகள், 10,

16, 20, 65, 77, 79, 94, 113-4,

121, 138-9, 142, 151, 183, 282,

294, 380, 398, 486, 752, 755,
761, 781 [தது, 260
பிரமா அஞ்சவிமானத்தைத் தவிர்ப்
பிரமாணந்தி அன்னம், 380 [223
பிரமா ஒற்றைத்தலை வெட்டுண்டது,
பிரமாக்கள் ஆகமங்களைக் கற்பித்
தல், 79
பிரமா குறளை சொன்னது, 697
பிரமா செந்தாமரையையும் இருப்தி
டமாகவுடைமை, 698
பிரமாண்டகபாலம், 751
பிரமாண்டகூடம், 419 [457
பிரமாண்டப்புறத்துப் பரமாகாசம்,
பிரமாண்டப்பெரும்படை, 403
பிரமாண்டபுராணம், 113
பிரமாண்டம், 148, 276, 343, 425
பிரமாண்டமுகம், 476
பிரமாணப் பிரமையாகிதம், 408
பிரமாணம், 408
பிரமானுபாசம், 7
பிரமாதம் - தவறு, 75, 435
பிரமா தன்பதமிழத்தல், 627
பிரமாதிகள், 112
பிரமா தேரைச்செலுத்தல், 402
பிரமா தேரைநமக்கரித்தல், 269
பிரமா தேவர்கள் ஆன்மாவிற்குச் சரீ
ரங்கொடுப்பது, 567 [தல், 142
பிரமா பிரமகற்பத்திறுதியில் மரித்
பிரமா புட்பவிமானத்தி லேறுகை,
260
பிரமாபுரம், 206
பிரமா பூமண்டலங்களைப் படைப்
பது, 89 [139
பிரமாமுதலான காரணகவரர்,
பிரமாமுதலியோர் ஐம்பூதத்திற்கும்
நாயகர், 138
பிரமாவிற்குப் பொன்முகம்போ
னது, 781 [வதிக் கேயுரியது, 10
பிரமாவின் திருமுகமண்டலம் சரசு
பிரமாவின் தேவிமார் இருபத்தெண்
மர், 294
பிரமாவின் படைப்பு, 398
பிரமாவின் ருத்திரமகேசுவரசதா
சிவாதி தேவர்கள், 596 [282
பிரமா வெண்டாமரையிலிருத்தல்,
பிரமேயம் - அளக்கப்படுவது, 408
பிரமேயரகிதம், 408
பிரமோத்தரம், 18

பிரயோகஞ் செய்தல், 726
பிரவேசம், 37
பிரவேசித்தல், 39
பிரளயகால தாண்டவம், 325
பிரளயகால வெள்ளம், 310
பிரளயம், 497
பிரளயாக்கிரி, 469
பிரளயோததி, 140, 356, 403
பிராகிருதபாஷை (பிராகிருதம்),
323, 410, 448, 521
பிராட்டி, 158, 294, 488
பிராணதம், 18
பிராணவதம் பண்ணுதபற்றவை (சிம்
புள்), 630
பிராணவல்லபர் (பிராணவல்லபன்),
26, 33, 657 [9, 91, 130, 170
பிராணன்கள் (பிராணன்), 13, 38-
பிராணன் காணப்படாதது, 130
பிராணனாவாயு, 408
பிராணிகள், 386, 511
பிராணிசாலங்கள், 367
பிராமணச் சிறுபிள்ளை, 220
பிராமணர் (பிராமணன்), 181, 396
பிராமணர்கள் கள்ளைக்கண்டுக்கூசல்,
பிராமணர் பூசை, 253 [548
பிராமணர் விடுவித்த பகைப்படை,
பிராமணிகள், 89 [453
பிராமணிகளாள், 298
பிரார்த்தனை, 19
பிரார்த்தித்து, 19 [776, 801 - 2
பிரான், 65, 174, 216, 610, 660,
பிரான்மார், 538
பிரித்துப்பொருள்கொள்ளல், 500
பிரிநிலையேகாரம், 2, 544
பிரியாது சொல்லல், 500
பிருகதி - ஒரு வீணை, 623
பிருகல்பி மதம், 183
பிருதுவி, 439, 450, 761
பிருதுவி அங்கிசம், 408, 655
பிருதுவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம்
பிருதுவி பிரமா, 761 [கள், 450
பிலங்கள் (பிலம்), 121, 147, 162,
282, 421 [50, 162, 479
பிலத்துவாரம் (பிலத்துவாரங்கள்),
பிலநதி, 306, 311 [50
பிலம் பேய்களின் வாய்க்கு உவமை,
பிலமேழு, 147, 418, 479
பிலவாயபேய், 50

புவாயம் - சோறு சமைத்த மிடாக்க
 றுக்கு இடும் புண்டரம், 750
 பீழம்பு, 589, 675
 பள்ளை, 77, 169, 173-4, 220
 பள்ளைப்பட்சி, 44
 பள்ளையார் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்
 திநாயனார், முருகக்கடவுள், 7,
 172, 174, 178, 183, 186, 189,
 193, 196, 201, 207, 209, 217-8,
 பிளந்து, 458 [220, 538
 பிளப்பு (பிளவு), 41, 155, 283
 பிளவு - பாக்கு, 756
 பிளவோட, 213
 பிறக்க - பெருக்க, 634
 பிறங்கி - பெருத்து, 600
 பிறச்சுவலித்தது, 637
 பிறந்தவழிக்கூறல், 41, 303, 471,
 பிறப்பது, 168 [569
 பிறருரைப்பர், 3
 பிறவியைப் பொருளாக நினைத்தல்,
 பிறழ்ச்சி, 14 [500
 பிறண்டும், 54, 371
 பிறை, 21, 128, 420, 688
 பிறைக்கண்ணியர், 625 [மை, 21
 பிறைக்குக் கொன்றைமாலு உவ
 பிறைபல்லுக்கு உவமை, 128
 பின்னோர் - தங்கைமார், 295
 பினகம், 160, 347, 715
 பிடம், 189 [188, 773
 பிசுதை - பலிபிடம், விமானம், 138,
 பிசுதைக்கு மேரு உவமை, 772
 பிதகவாடை, 276
 பிதாம்பரம், 700 [வார், 34
 பிமசேனர் - பிமசேனைப் போல்
 பிமசேனன், 10
 பிமசேனைப் பிமனென்றல், 5
 பிலி, 44, 176, 184
 பிறி, 108
 புகக்கம், 130
 புகுழி - புகக்கம், 130
 புகப்புகப் பெய்து, 27
 புகலிக்கிறை, 217 [கன், 352
 புகலிகள் - புதிதாகக் குடியேறியவர்
 புகலிப்பெருந்தகை, 171 [170
 புகலி பொய்கையாத் ருழிப்பட்டது,
 புகழ்த்தவாறு, 203
 புகழுகள், அதிகப். 4
 புகழுவதுபோலப் பழித்தல், 713

புகழாகிய மங்கை, அதிகப். 4
 புகுதல் - அகப்படுதல், 64
 புகைக்குக் கடல் உவமை, 469
 புகைவடிவம், 783
 புங்கம் - அம்பு, 82, 617
 புங்கவர் (புங்கவன்), 191, 624
 புங்கவாளி, 617
 புஞ்சம், 31
 புட்குலங்காவலன், 554
 புட்கொடி, 702
 புட்பங்கன் (புட்பம்), 10, 51, 62,
 69, 71, 115, 169, 315, 332
 புட்பங்கள் ஐந்து, 71
 புட்பங்களைபிட்டு அர்ச்சித்தல், 10
 புட்பதந்தம் - திக்குயானைகளில் ஒன்
 புட்பமொட்டுக்கள், 76 [று, 118
 புட்பவருடம், 115
 புட்பவிமானம், 260
 புட்பவிருட்டி, 115
 புடவிகள் அதிர்தல், 523
 புடை - இடம், 238 [542
 புடைக்காலம் - நடுவே புகுந்தகாலம்,
 புடைத்துக் கொள்வீர், 732
 புடைபெயர்ச்சி, 14
 புண்டரம், 348, 750
 புண்டரீகம், 22, 24, 118, 282
 புண்டரீகமென்பது வெண்டாமரைக்
 காதல், 282
 புண்டரீகமென்னும்சொல் வெண்
 டாமரைக்கும் செந்தாமரைக்கும்
 வழங்குதல், 22
 புண்டரீகாட்சன் - திருமால், 22
 புண்டரீகை - ஒரு பொய்கைநின்
 பெயர், 272
 புண்ணியதேசம், 104
 புண்ணியம், 104, 352, 367
 புண்மருந்திடல், 252
 புணரி, 40, 73
 புணரிவழு, 40
 புத்ததேவர், 183
 புத்ததேவர்க்குக் கணக்கில்லை, 317
 புத்ததேவனுக்கிடமாகிய அரசமரம்,
 புத்தப்புது மக்கட்டலை, 99 [745
 புத்தப்பேய், 770-71
 புத்தர் திருஷ்டிவிஷமென்னும் பாம்
 பாய்ப் பிறந்தது, 554
 புத்தர் பலர், 377
 புத்தர்போதி, 404

புத்தரை யழித்தது, 38
 புத்தன் புலிக்குப்பால் சுரந்தது, 377
 புத்தி, 21 [பர், 463
 புத்தியாகர்ஷணப்பொருளையரிப்
 புத்திப் சத்தம், 257
 புத்திரன் திதாவை நரகத்தினின்றும்
 நீக்குதல், 257
 புதவக்கதவம், 217
 புதுத்தயிலம், 756
 புதுநெருப்பு, 50
 புதுப்பினம், 129
 புதுப்புலால், 375
 புதுப்புனல், 477
 புமாள்கள், 432
 புயங்க்குடிகை, 52
 புயங்கம் - பாம்பு, 52, 133
 புயங்கமெட்டு, 382
 புயம், 382
 புயமாஞ்சேனை, 662
 புயல்வாழ், 1 [தரர், 480
 புரக்ககனப்பொருப்பர் - வித்தியா
 புரத்தாயம், 617
 புரந்தபாகம், 327
 புரந்தரர் (புரந்தரன்), 79, 249
 புரந்தரலோகம், 407
 புரந்தராதிதேவர், 28 [495
 புரம் - ஊர், சரீரம், 5, 65, 480,
 புரவி வெள்ளம், 533
 புராணகதை, 10, 44-7 [தல், 10
 புராணகதையை உட்கொண்டு கூறு
 புராணங்கள் (புராணம்), 23, 340,
 புராணநூல், 624 [470
 புராணம் பதினெட்டு, 112
 புராணர், 629
 புராண வாமனரூபன், 406
 புராதன நாயகி, 120
 புராதனர், 112 [வருதல், 432
 புராதனர் அடவி முதலியனவாகி
 புராசி, 79, 639, 705
 புரிசை, 118
 புரிசைகாவல், 137
 புரிய, 571 [286
 புருடவடிவமும் பறவைவடிவமும்,
 புருவத்திற்குச் சிலை உவமை, 641
 புருஷர் - கணவர், 10
 புருஉப்பங்கம் - புருவத்தின் நெரிப்பு,
 82, 430
 புரை, 699, 710

புலத்தியர் (புலத்தியன்) - ஒரு முனி
 வர் ; இவர் இராக்கதரைப் பெற்ற
 வர், 40, 489
 புலத்தியனை இழுத்தடித்தது, 489
 புலநேமி, 2
 புலம், 68, 577 [489
 புலவர்களிருப்பிடம் பொதியில்,
 புலவி, 26, 33
 புலன் - ஐம்புலன், விளைபுலன், 2
 புலால், 375 [377
 புலிக்குப் புத்தர் உடம்பளித்தது,
 புலிக்கொடி, 156
 புலிகளின் சிறுதோல், 97
 புலித்தோலுடுத்து, 551
 புலிப்பொறி, 185
 புலிப்போத்து, 4, 8
 புலிப்போத்துக் கொடி, 4
 புலியூர்க்கோட்டம், 236
 புலியேறு, 4, 184
 புலனநாயகி, 432
 புலனம், 38
 புலனம் பதினென்று, 25, 90, 407
 புலனம் மூன்று, 316
 புலிவட்டம், 615
 புலிவாழ், 1
 புழை, 283
 புள்ளீடென்னும் பசாசகணம், 605
 புளகிதம், 593
 புளிகீக்கிக்குடித்தல், 391
 புளிமாங்காயான சந்திரகணம் ஐந்
 தும் ஏழும் விருத்தி, 9
 புற்கிடல், 159
 புற்கென்றல், 159
 புற்றில் மின்மினி எழுதல், 52
 புறங்கடை, 73
 புறச்சோலை, 65
 புறத்திகிரி - திகிரிப்புறம், 477
 புறத்துறை, 728
 புறநானூறு, 3, 5, 8, 11, 23, 36,
 46, 48, 49, 92, 136, 259, 304,
 349, 358, 386, 388, 393, 424,
 427, 439, 469, 475, 507, 510,
 516, 530, 687, 720, 728, 748,
 புறப்பசை, 49 [759, 812
 புறப்பொருப்பு-சக்கரவாளம், 126
 புறப்பொருள் வெண்பா மாலைபுரை,
 23, 59, 179, 486, 500, 611, 728,
 [750

புறம், 90
 புறம்பு, 172
 புறம்பு நானாறு - புறநானாறு, 304
 புறம்புமீர் - பெரும்புறக்கடல், 140
 புறமுழவு, 53
 புறவம் - சிறுகாடு, 430
 புரு, 607
 புன்மறு, 280
 புன்மீன், 383
 புன்முறுவல், 796 [239
 புனருத்தி - கூறியது கூறல், 32,
 புனலன் - திருமால், 710
 புனைதல், 310
 புஷ்பக்கொத்து, 68
 புஷ்பதந்தர், 375
 பூசண்டகர் - அரக்கர், 693
 பூசக்கரம், 2, 6, 615
 பூசல், 134, 442, 484
 பூசற் பெண்டாட்டி, 170
 பூசாந்தத்தில் நிகழ்பவை, 114
 பூசை, 102 [கல், 112
 பூசைசெய்து ஆகாச துந்துரிமுழக்
 பூசைமுடிவிற் கொட்டும் ஆட்டும்
 பாட்டும் நிகழ்த்தல், 114
 பூட்டழிந்து, 553 [தறித்தல், 487
 பூதகணங்கள் அக்கிளியின்கைகளைத்
 பூதகணங்கள் அகத்தியனைப் பொதி
 யிற்குகையில் அடைத்தல், 489
 பூதகணங்கள் அண்டகோளாகைப்
 புறத்து நீரை ஒழித்தல், 388
 பூதகணங்கள் அமிழ்தைக்கொண்டு
 போதல், 363
 பூதகணங்கள் அமுத கலசங்களைக்
 குடித்தல், 387, 470 [கல், 575
 பூதகணங்கள் அயிராபதத்தை வீழும்
 பூதகணங்கள் அரக்கர்களை மென்று
 குதட்டல், 379
 பூதகணங்கள் .அவுணருதிரத்தைக்
 : கொப்புளித்தல், 477
 பூதகணங்கள் ஆகாசத்தைப் புயத்தா
 லடைத்தல், 474 [கொள்கை, 569
 பூதகணங்கள் ஆயுதங்களை வாரிக்
 பூதகணங்கள் இடித்தல், 553 [383
 பூதகணங்கள் இடியைக் கவ்வுதல்,
 பூதகணங்கள் இடியை விழுங்குதல்,
 355 [பறித்தது, 488
 பூதகணங்கள் இந்திரன் சிறையைப்
 பூதகணங்கள் உதிரங்கடையல், 544

பூதகணங்கள் உருத்திரலோகத்தைக்
 கொள்ளுதல், 353
 பூதகணங்கள் உலகம் அடங்கக்கட்டி
 ஒப்பித்தல், 411
 பூதகணங்கள் எல்லாருடைய நோள்
 களிலும் திரிசுலமிடுதல், 367,
 பூதகணங்கள் ஏகாதசருத்திரரை
 முடப்படுத்தல், 483, 580 [356
 பூதகணங்கள் ஒதந்தேடி யோடல்,
 பூதகணங்கள் ஓமகடகிரியை எடுத்த
 தெறிந்தது, 419 [கல், 410
 பூதகணங்கள் கடல்களேழையும் நக்
 பூதகணங்கள் கடலைக் கண்ணிற்
 காய்ச்சிக்குடித்தல், 389 [395
 பூதகணங்கள் கடலைக்குடித்தல்,
 பூதகணங்கள் கடலைக் கைம்மண்டை
 யோற்றுக் குடித்தல், 393
 பூதகணங்கள் கண்ணால் மலைகளை
 உருக்கல், 542, 545, 550, 584
 பூதகணங்கள் கருடனைக் குமைத்
 தல், 478 [லைக் குடித்தல், 394
 பூதகணங்கள் கருப்புச்சாற்றுக் கட
 பூதகணங்கள் களிற்றணியைக் கழுத்
 திற் கடித்தல், 481
 பூதகணங்கள் கற்பகக்காட்டைச்
 சாடுகை, 492, 538
 பூதகணங்கள் சக்கரவாளகிரி முத
 லியவற்றைச் சமையத்தழுவல்,
 398 [அழித்தல், 381
 பூதகணங்கள் சங்கிரிதி பத்மரிதிகளை
 பூதகணங்கள் சந்திரகாந்த மலையை
 யுருக்கிக் குடித்தல், 357
 பூதகணங்கள் சந்திரனை மிலத்தில்
 அரைத்தல், 487
 பூதகணங்கள் சமண் குழாத்தைக்
 கைகளிலும் கால்களிலும் கட்டல்,
 373 [தின்றது, 374
 பூதகணங்கள் சமணர் உடம்பைப்
 பூதகணங்களின் சிகைக்கு அக்கிளிச்
 சுவாலை, 400
 பூதகணங்கள் சிங்கநாதம் செய்தல்,
 474, 510
 பூதகணங்கள் சுராசுரரை விசும்பில்
 விசுதல், 364
 பூதகணங்கள் தயிர்க்கடலையும் உப்
 புக்கடலையும் ஒன்றுக்கிக் குடித்
 தல், 391 [மல், 384
 பூதகணங்கள் திமிங்கிலங்களைப் பற்

பூதகணங்கள் தேவாசுர குருக்களை
உருக்கி உரைத்தல், 476
பூதகணங்கள் தோல்களை அணிதல்,
551 [தின்னல், 361
பூதகணங்கள் நாகங்களைப் பற்றித்
பூதகணங்கள் நாகராசாக்களைத்
தோரணமாலையாக இட்டுக்
கொண்டமை, 501
பூதகணங்கள் பகன்கண்ணைப் பறித்
தது, 490 [தல், 489
பூதகணங்கள் புலத்தியனை அடித்
பூதகணங்கள் பொன்னெயில் வட்
டத்தைத் தோடாக இடல், 372
பூதகணங்கள் மலைகளைப் பாம்பாற்
கட்டி அணிதல், 382, 411
பூதகணங்கள் மலைகளை விழுங்கிவிக்
கல், 410 [உருக்கல், 357
பூதகணங்கள் மலையைக் கடலாக
பூதகணங்கள் மேகங்களாக வடிவு
கொண்டமை, 513 [தல், 505
பூதகணங்கள் யாகப்பசுவை அடித்
பூதகணங்கள் வசுக்களைத் தழுவிச்
சமைத்தல், 483
பூதகணங்கள் வயிராகரக் குன்றை
இளக்கல், 547
பூதகணங்கள் வயுணனது சுருவைக்
கடித்தல், 491
பூதகணங்கள் வித்தியாதரர்களைக்
கண்ணாற் பொரித்தல், 480
பூதகணங்கள் வித்தியாதரர் மலைக்
ளைக் குதம்பையாக இடல், 371
பூதகணங்களில் குதிரைமுகமுடைய
பூதமுண்மை, 587
பூதகணங்களின் உகிருக்கு வச்சிரா
புதம், 537
பூதகணங்களின் உருவத்திற்கு மே
கம், 421
பூதகணங்களின் துடைக்கு மேரு,
421 [உவமை, 420
பூதகணங்களின் பல்லிற்கு வேல்
பூதகணங்களின் பல்லொழுங்கிற்கு
உடுத்தொடை, 429
பூதகணங்களின் பற்களுக்குப் பிறை,
420 [400
பூதகணங்களுக்கு உகாந்தாக்கினி,
பூதகணங்களுக்குக் கங்கை, 417
பூதகணங்களுக்குச் சாரூப முண்
மை, 576, 578

பூதகணங்களுக்கு வாமனன், 406
பூதகணநாதரின் தீர்க்காயுத் தன்
மை, 477
பூதகணம் பதினெட்டுத்திறம், 336
பூதங்களின் உருவவேறுபாடு, 417
பூதங்களின் வயிற்றுக்கு ஆகாசம்,
365, 421
பூதங்களைந்தும் பஞ்சாயுதம், 717
பூதத்திற்குத் திருமால், 545
பூதத்திற்கு மலை, 59
பூதநாதர், 417, 445, 479
பூதநாயகர், 138
பூதபசாசகணங்கள், 136, 569
பூதபசாசகணநாதர் (ஸ்ரீபூத பசாச
கணநாதர்), 104
பூதபசாசங்கள் (பூதபசாசம், பூத
பசாசகன்), 396, 411, 528, 592
பூதபசாசப் பெரும்படை, 426
பூதபசாச பூதபதிகள், 511
பூதபசாசுகள் தெய்வசாதி, 426
பூதம், 55, 59, 65, 113, 118, 142,
348, 356, 417, 450, 560, 761
பூதம் ஐந்து, 113, 213, 723
பூதம் பேயாதல், 406
பூதரங்கள் - மலைகள், 439
பூதலம், 321
பூதவேதாளகடகம், 104
பூதவேதாளம், 104, 390, 509
பூதவேதாளபூதம், 509
பூதனையென்னும்பசாச, 556
பூந்தாது, 62
பூந்தாமமலை, 23
பூநறுந்தேறல், 2
பூநாறுகடாம், 3
பூபதி, 203
பூமண்டலம், 89
பூமாரி, 115
பூமி - இந்திரனுக்கு ஊர்வசி முத
லாயினிடத்துப் பிறந்த மக்கள்
நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒரு
வன், பூமிதேவி, 40, 361, 470
பூமிக்காகவும் பொருளுக்காகவும்
வாங்கிவந்த சுங்கம், 775
பூமிதரும்பொருள்கள், 72
பூமிதேவி, 10, 168, 309, 775
பூமிதேவி கடலை உடையாக உடை
யவன், 168
பூமியனுவினால் வந்தமணல், 405

பூமியைத் தனதாகவே ஆக்கிக்
 பூமிவட்டம், 615 [தொள்ளுதல், 2
 பூர்ணுகுதி, 272 [183
 பூர்வீகரான வானவாத சித்தாந்தம்,
 பூரணகிரி-நவகுண்டப் பிரயோகாக்
 கினிகளில் ஒன்று, 666
 பூரணசந்திரன், 21, 36
 பூரிக்க - படைக்க, 693
 பூருவசன்மம், 435
 பூருவதேவேந்திரன், 40
 பூவரும்பைப்போதென்றல், 68
 பூவைந்து, 71
 பூவைப்பட்சி-நாகணவாய்ப்புள், 114
 பூஷணங்கம் - பத்துவகைக் கற்பகங்
 களுள்ளொன்று, 757
 பூஷித்தல் - புகழ்தல், 616
 பூட்டைக் குதிரையின் முகம்
 போலும் ஓர் அக்கிரி குண்டத்தி
 லிருப்பதாற் பெற்ற பெயர் வட
 முகாக்கினி யென்பது, 475
 பெட்டைமான், 42
 பெண்களுக்கு மான் கன்றுகள், 34
 பெண்டாட்டி-பெண்பால், மனைவி,
 168, 170, 217, 641
 பெண்டுகள் - பெண்பாஷார், 95
 பெண்டிறந்தார் தாய்மாராலே சினே
 கிக்கப்படுதல், 297
 பெண்பெருமாள், 186
 பெம்மான், 323
 பெய்த - வரவிட்ட, 344
 பெயரினுந் தொழிலினும் பிரிந்த
 ஆனெழி மிகு சொல், 503
 பெயற் புலத்திடி - வருஷாகாலத்
 பெரிய கபாலம், 224 [திடி, 386
 பெரிய கவிகள் விதிகளையும் கடந்து
 இலக்கியம் அமைத்தல், 433
 பெரியதம்மி, இறுதிப்பாட்டு
 பெரிய திருமொழி, 8, 16, 314, 543
 பெரிய நாட்டு மடம், 236
 பெரிய புராணம், 2, 8, 21, 38, 43,
 93, 96, 100, 106, 170, 172, 180,
 206, 219, 243, 248, 332, 341,
 376, 406, 461, 474, 516, 627,
 773, 778, 801
 பெரியபெருமாள், 196, 773
 பெரிய மடம், அதிகப், 3
 பெரியமரங்களுக்கு மலைகளை உவ
 மை கூறுதல், 66

பெரியாழ்வார் திருமொழி, 4, 486,
 பெரியோன், 337 [591
 பெருக்கிக் கொள்ளல், 424
 பெருக்குதல்-திரட்டுதல், 465
 பெருங்கண், 205
 பெருங்கதை : ஒருபழைய தமிழ்
 நூல், 3, 5, 9, 33, 61, 95, 119,
 228, 320, 340, 539, 735
 பெருங்கொடி, 257
 பெருஞ்சிரிப்பு, 630
 பெருந்தன்மை, 11
 பெருந்திகிரி வெந்து - எல்லைச் சக்கர
 வாளத்திற்கும் அப்பாலைச் சக்கர
 பெருந்திரு, 752 [வாளம், 40
 பெருந்துருத்தி, 739
 பெருந்தெரு, 802
 பெருந்தேவபாணி, 610
 பெருந்தேவனார் பாரதம், 187
 பெருநம்பிகுலச்சிமை, 211
 பெருநம்பிகுலோற்பவர், 177
 பெருநம்பிப்பட்டம், 179
 பெருநிலை நிற்போர், 25
 பெரும்படை, 656
 பெரும்பன்றி, 715
 பெரும்பாணுறுப்படை (பெரும்
 பாணுறு), 65, 102, 717
 பெரும்பாம்பு, 40
 பெரும்பாயல், 149
 பெரும்புறக்கடல், 140, 388, 428
 பெரும்பெருமாள், 196
 பெருமடம் - அஞ்ஞானம், 173
 பெருமாள்-சோழன், திருமால், 196,
 772-3, 777
 பெருமாள் திருமொழி, 32
 பெருமாள் மகளார், 196
 பெருமானடி (பெருமானடிகள்), 323
 பெருமிதம், 562
 பெருவயிற்றுப்பிள்ளை, 229
 பெருவிரல், 183
 பெருவுடையார், 772
 பெருவெந்து எட்டு, 204
 பெறுத்தி - பெறச்செய்து, 205
 பேய்க்கணத்தலைவர், 349
 பேய்க்கணம் (பேய்க்கணங்கள்),
 121, 361, 605
 பேய்க்கழகு கோமாளம், 100
 பேய்க்கழகு பொல்லாமை, 100
 பேய்க்குஞ்சிக்கு நெருப்பு, 121

பேய்க்கு நிழல், 780, 785
 பேய்க்குப்புக்கை, 783
 பேய்கள் அசுரர்மிணங்களை உண்
 ணல், 124 [தல், 774
 பேய்கள் இராசகம்பிராணை வாழ்த்
 பேய்கள் இருதயகமலத்தைச் சூட்
 டாகக்கொள்ளல், 744
 பேய்கள் இரைப்பு மிக்குப் பொரு
 பொருத்தல், 128
 பேய்கள் உண்டும் உண்டிலாது போ
 விருத்தல், 122
 பேய்கள் கடலிற் குளித்தல், 740
 பேய்கள் கடலையுண்ணல், 133
 பேய்கள் கதறி முறைசிடல், 130
 பேய்கள் கழுக்களிற் பழுவெலும்பு
 களைக் கடித்தல், 129
 பேய்கள் கழுவைவெட்டிப் பிணங்
 களைக் கொள்ளுதல், 97
 பேய்கள் கணவைச் சொல்லத்தொ
 டங்கல், 238 [742
 பேய்கள் குடலை முடியிற்கட்டுதல்,
 பேய்கள் குருதியைக் குடித்து உடல்
 தடித்தல், 734
 பேய்கள் குறளாதல், 135
 பேய்கள் சிவந்தமயிரையுடைமை,
 121 [131
 பேய்கள் சுவர்க்கத்தைத் துரத்தல்,
 பேய்கள் சூரனுடம்பைத்தின்றது,
 231 [பிருத்தல், 121
 பேய்கள் செவித்துளையில் உடும்
 பேய்கள் செவித்துளையில் ஒந்தி
 கள் இருத்தல், 122
 பேய்கள் திக்கயங்களின் மதத்தை
 மடுத்தல், 126
 பேய்கள் துணங்கையாடல், 53
 பேய்கள் தெய்வப்பெருமானை வாழ்
 த்தல், 772
 பேய்கள் தேவர்கள் குதிரைகளைப்
 பிளந்துதின்னல், 132 [தல், 124
 பேய்கள் தேவிசூற்றேவலைச் செய்
 பேய்கள் தேவியை வேண்டல், 235
 பேய்கள் நூற்றம் நீங்கினமை, 566
 பேய்கள் நினைநெய்யை நக்கல், 50
 பேய்கள் பசியினால் உலர்த்தல், 58
 பேய்கள் பாதிக்காலிற் பிஸந்துழா
 வல், 122
 பேய்கள் பாம்பின் இறைச்சியை
 உண்ணல், 133

பேய்கள் பாரிய காலை உடைமை,
 122 [தல், 773
 பேய்கள் பெரியபெருமானை வாழ்த்
 பேய்கள் மலைகளைக்கடித்தல், 56
 பேய்கள் மிக்க பசியுடைமை, 53,
 121, 222, 242
 பேய்கள் மேகங்களைக் கடித்தல், 56
 பேய்களின் உடம்பிற்குக்கிணற்றுக்
 குடலை, 126
 பேய்களின் கணக்காட்சி, 238
 பேய்களின் தலைமயிருக்கு நெருப்பு,
 58, 121
 பேய்களின் பல்லொழுங்கிற்கு உட்க
 தொடை, 420
 பேய்களின் பற்களுக்கு உழுகொழு,
 128
 பேய்களின் பற்களுக்குப் பிறை, 128
 பேய்களின் மென்மை, 450
 பேய்களின் வாய்க்குப் பிலம், 50
 பேய்களுக்கு நான்கு எயிறு, 124
 பேய்களுக்குப் பருவதங்கள், 59
 பேய்களுக்கு மகாதேவர் உணவு
 [கொடாமை, 130
 பேய்ச்சுற்றம், 97
 பேய்த்தேர், 59, 563 [59
 பேய்த்தேர் நீர்போலத் தோன்றல்,
 பேய்துணங்கையிடுதல், 53
 பேய்ப்படைகள், 241, 469
 பேய்நெரு, 350
 பேயின் கண்ணிற்குப் பறை, 6
 பேயின் கூற்று, 698
 பேயின் செவிகளின் பலவிலங்குகள்
 இருத்தல், 123
 பேயின் பற்களுக்குத்தாழ், 125
 பேழ்ந்தி, 498
 பேர், 177
 பேர்யாழ், 539
 பேரணி கலப்பதக்கம், 105
 பேராசிரியர், 136
 பேராசிரியருரை, 683
 பேராண்முல்லை, 728
 பேராந்தை, 218
 பேராரம் - சகசிரதாரையென்னு
 முத்தக்கோவை, 106
 பேரிடி, 269
 பேரும் மாளுதல், 559
 பேரொளி-சந்திராதித்தர், 626
 பேழை, 117

னைய-படம், 152
 பைத்தழ்ந், 330
 பைத்தல்-சோழித்தல், 447
 பைந்நாகம், 152
 பையூர்க்கோட்டம், 97
 பையேன், 630 [282, 284
 பைரவர் அக்குச்சரியுடைமை, [100
 பைரவர் உதிரப் பொட்டுடையார்,
 பைரவர் உரக்கக்கடையவர், 99
 பைரவர் கஞ்சுகத்தை யுடைமை,
 காப்பு, 93
 பைரவர்கள், 51, 429 [429
 பைரவர்களின் இலக்கணம், 93,
 பைரவர்ச்சக்கரபூசை செய்தல், 102
 பைரவர் சங்குமணிச்சரியுடையார்,
 100 [வார், 39
 பைரவர் சங்குமணி வடம் அணி
 பைரவர் சூலத்தை யுடையவர், 98
 பைரவர் தமருகத்தை யுடையாரென்
 பது, 96
 பைரவர் நட்மிடுதல், 96
 பைரவர் புலியின் தோலை உரித்தணி
 வார், 97 [யுவர், 97
 பைரவர் பேய்ச் சுற்றத்தை யுடை
 பைரவர் மதமத்தை அணிந்தவர், 98
 பைரவர் வச்சிராயுத்தையும் வட்
 டணைக் கிடுகையும் கொள்ளுதல்,
 101
 பைரவ வேஷதாரிகள் தங்கள் தலை
 களை அரிந்து புட்பங்களாக
 அமைத்தல், 51
 பைரவவேஷதாரிகள் மயானவாசி
 லியின் மந்திரத்தை ஜபிப்பவர்,
 பைரவி, 431 [51
 பைரவிகள், 593
 பொக்கம்-செறிவு, 693
 பொட்டு, 100
 பொடி, 554, 600
 பொடிபட, 161
 பொத்தி, 217
 பொதி, 402
 பொதியில்வாழ்முனி, 624 [228
 பொதியிலிற் சந்தன முண்மை,
 பொதியிற்றுகை, 489
 பொதியிற்றமிழ்ச்சக்கம், 489
 பொதியின்மலை அரட்களின் கடை
 திறப்பு, 40 [489
 பொதியின்மலை புலவர்களிருப்பு,

பொதுக்கடிதல், 2
 பொதுநீங்குவமைபணி, 84
 பொதும்பு, 145
 பொதுவாயிருத்தல், 10
 பொதுவியல் வாழ்த்து, 8
 பொய்க்கடற்புறத் தெய்வங்கள் -
 பரசமய தெய்வங்கள், 392
 பொய்கை, 71
 பொய்சொல்லாவிரதம், 170
 பொய்த்தேர், 599
 பொய்ப்பதானி, 603
 பொய்ப்பருந்து, 507
 பொய்ப்புமாயனார், 556
 பொய்யாக்கானிரி, 812
 பொய்யாயுதம், 602
 பொய்யாளி, 598
 பொய்யாளினை, 597
 பொய்யும் மெய்யும் கலந்து திரிதல்
 கள்ளர்க்கு இலக்கணம், 14
 பொய்யுருவப்படைகள், 599
 பொய்வந்தபதாதி, 601
 பொரித்தல், 480
 பொரித்துத்தின்னல், 392
 பொரிவு, 740
 பொருளையம், 6, 10, 13, 60, 77, 96
 பொருநர் (பொருநன்) - சேவகர்,
 161, 726
 பொருநராற்றுப்படை, 394, 467
 பொருப்பு ஏழு, 542
 பொருப்புமத்தம், 277
 பொருப்பொருப்ப, 129
 பொருபொரியும், 415
 பொருவாத, 171
 பொருவு, 177
 பொருள், 180
 பொருளதிகாரம், 12
 பொருளதிகாரமும் அலங்காரமும்
 விளக்கப் பேசுதல், 12
 பொருளரிது, 13
 பொருளன்மை, 9
 பொருளால் ஒத்திருத்தல், 777
 பொலங்கா, 71
 பொலநேமி - சக்கரவாளகிரி, 2
 பொலன்கொடிமறுகு, 802
 பொலன்வள்ளம், 2
 பொலன்னுங்கொடி, 2
 பொலிந்து - ஒத்து, 550
 பொழில்-பூமி, 70

பொழில் ஏழு-ஹி ஏழு, மகோத்தி
யானங்கள் ஏழு, 70, 404, 571
பொற்குருக்கதிக்கொடி, 76
பொற்குழை, 22
பொற்குன்று, 536-7
பொற்கை-அழகிய கை, 100, 217
பொற்கையனுகதை, 217
பொற்கோளகை, 283
பொற்பருவத கூடம், 419
பொற்பு, 213
பொறி, 152, 346
பொறிக்குழாம், 346
பொறித்தல், 487
பொறியிலிச்சமணர், 169
பொறை, 184
பொன்-இரும்பு, 550
பொன் இரும்பாகை, 665
பொன்முகம், 781
பொன்மேரு, 185 [380, 674
பொன்வண்ணத்தந்தாதி, 123, 327,
பொன்றக்கெடுதல், 414
பொன்னிக்கு வழி கண்டவன், 549
பொன்னிநாடு, 171
பொன்னிறப்பறவை, 610
பொன்னுலகத்துள்ளவை பிசாசுப்
பிறப்பினுமுள, 587
பொன்னுலகம், 104
பொன்னெயில் வட்டத்திற்கு அளவு,
372, 760
பொன்னெயில் வட்டம், 372 - 3,
பொன்னெண்ணுஞ் சொல் பொல
னாதல், 2
பொன்னேமி, 700
பொண்ணைச் செம்மை செய்யாணி,
யோகட, 51 [760
போசராசாவங்கிசத்தவர் இக்காலத்
துக்கணக்கெழுதல், 179
போசராசா வங்கிசோற்பவர், 179
போசனம், 686
போசனங்கம், 757
போத்து, 4, 8, 490, 497
போதொடுவிரிகூந்தல், 2
போர்க்களம், 621
போர்க்களம்பாடு பொருநர், 623
போர்க்களம் வென்றருக்குரியதா
கை, 728
போர்க்கோலம் கொள்கை, 459
போர்வை, 551

போர்நல், 355
போர்நுதல், 9
போனகம், 148, 753
போஜராஜியம், 31
பௌத்த சமயத்தான், 133
பௌத்தபுரம், 480
பௌத்தம், 378
பௌத்தர், 423, 567
பௌத்தர் மரங்களுக்கு உயிருண்
மையை மறுப்பர், 381
பௌவம், 544
நிருகவ்யாதன் : ஏகாதசருத்திரக
னன் ஒருவர், 443
மக்கட்டு - மணிக்கட்டு, 99
மக்கட்பாக்கியர், 395
மக்காள, 556
மகத்தவர் வாழியே, 811
மகதி : ஒருவீணை, 623
மகரக்களிக்களியு, 456
மகரதோபணம், 182
மகரபத்திர விசித்திரக்குழை, 36
மகரபோசனம், 686
மகரம் - சுரு, 30, 31, 370
மகரவாகனம், 686
மகரவாரிதி, 30
மகரவிரகுழை, 36
மகரவேறு, 196
மகராலயம் (மகராலயங்கள்)- கடல்,
408, 434 437
மகலோகம், 704
மகளிர் அதரத்திற்குமுருக்கம்பூ, 39
மகளிர் அளகத்தில் அகிற்புகை முத
லியன கமழ்தல், 42 [25
மகளிர் அளகபாரம் இருள் தருதல்,
மகளிர் இடைக்குக் கொடி, 42
மகளிர் இடைக்கு விற்பிடிமாணிக்
கம், 41 [படை, 38
மகளிர் இந்திரகாமதேவர்களின்
மகளிர் இந்திரகாம தேவர்களுக்குச்
சக்கரஞ் செலுத்தல், 38 [38
மகளிர் இந்திரசயம் பண்ணுவார்,
மகளிர் உடம்பிற்குப் பொன், 41
மகளிர் உருவப்பச்சைக்கு மரகதம்,
41 [தழும், 28
மகளிர் உறுப்புக்கட்டு நஞ்சும் அமு
மகளிர் எயிறு நிலவெறித்தல், 431
மகளிர் கட்டகைக்குக் காலக்கடை,
81

மகளிர் கண்கள் அறிவையும் உயிரையும் வாங்குதல், 28 [26]
 மகளிர் கண்கள் காதளவும் நீளல், மகளிர் கண்கள் கொடுமையுடையன, 28, 81
 மகளிர் கண்கள் நிறையைப்பொருது உயிரை உண்ணல், 14
 மகளிர் கண்களால் மனங்களில் இரளைப்பெய்தல், 26
 மகளிர் கண்களுக்கு அம்பு, 82 [24]
 மகளிர் கண்களுக்குக் கெண்டை, மகளிர் கண்களுக்குச் செந்தாமரை, மகளிர் கண்களுக்குச் சேல், 14 [24]
 மகளிர் கண்களுக்கு நஞ்சு, 28, 39
 மகளிர் கண்களுக்குப் பிணை, 42
 மகளிர் கண்களுக்கு வடுப்பகவு, 430
 மகளிர் கண்விசாலத்திற்குக் கவுத்துவம், 41
 மகளிர் காமதேவனுக்குச் சயங்கொடுத்தல், 38 [41]
 மகளிர் குணத்திற்குக் கவுத்துவம், மகளிர் குயங்களுக்கு அமுதம், 28 ; மலைகள், 42
 மகளிர் குழல்துள்ள எறித்தல், 431
 மகளிர்குழல் வண்டினங்களை வளர்த்தல், 431
 மகளிர்குழை வொயிலெறித்தல், 431
 மகளிர் கொங்கைக்கு அமுதகலசம், மகளிர் கொங்கைக்கு வயிரம், 41 [41]
 மகளிர் தவத்தை அழித்தல், 38
 மகளிர் தோள்களுக்கு மூங்கில், 42
 மகளிர் நகில்களின் கண்களுக்கு யானைக் கண்கள், 83
 மகளிர் நகிற்கண்ணிற்கு நஞ்சு, 83
 மகளிர் நகைக்கு அமுது, 34
 மகளிர் நகைக்கு முல்லை, 430
 மகளிர் நகையால் காமம் தீரல், 43
 மகளிர் நகையால் நிலவெழுதல், 43
 மகளிர் நோக்கிற்கு நெருப்பு, 81
 மகளிர் நோக்கிற்கு மான்நோக்கு, 34
 மகளிர் பற்கள் அதரத்திற்குள்ளிருந்து வேண்டியபொழுது தோன்றுதல், 41
 மகளிர் பற்களுக்கு முத்து, 41
 மகளிர் புருவங்களுக்குக் காமன்கீல், 23
 மகளிர் புருவமுரிப்பில் உலகம் படுகொலைப்படுதல், 82

மகளிர் மதனன்படை யென்பது, 35
 மகளிர் மருங்குலுக்கு மின்னல், 84
 மகளிர் மனத்திற்கு வயிரம், 41
 மகளிர் மனத்தைப் பதஞ்செய்தலருமை, 41
 மகளிர் முகத்திற்குத் திங்கள், 80
 மகளிர் முகத்திற்கு முளரி, 86
 மகளிர் வாய்க்குப் பவளம், 41
 மகளிரார் காமதேவன் வலியுதைல், மகளிருக்கு அமுது 38 [35]
 மகளிருக்குக் கலவியும் புலவியும், மகளிருக்குக் கற்பகக்காடு, 41 [26]
 மகளிருக்குக் கொடி, 188
 மகளிருக்கு நாவிமான், 34
 மகளிருக்கு மயில், 23
 மகளிருக்கு மான்கன்று, 34
 மகளிருக்கு மின்னல், 84
 மகளிரைக்கண்டு தேவர் மனமுருகமகனார், 185 [தல், 38]
 மகனை முறைசெய்தான், 217
 மகா உதிரம், 162
 மகாகவி, 8
 மகாகற்பாந்த நாள், 144
 மகாகாளமூர்த்தி, 45
 மகாகாளஸ்தவம்-மகாகாளர் விஷயமாகச் செய்த ஸ்தோத்திரம், 45 [534, 592, 606, 728, 757]
 மகாகாளி (மகாளி), 107, 157, மகாகாளியான பரமேசுவரி, 596
 மகாகாளியின் அடியவர் பெருமை, மகாசத்தம், 90, 675 [596]
 மகாசத்தி, 138
 மகா சமய ஆசிரியர், 169
 மகா சமுத்திரம், 30, 31, 140
 மகாசலம், 247 [290]
 மகாசாத்தா பசியைச் சகியாமை, மகாசாத்தாவின் டிறப்பு, 230
 மகாசாத்திரப் பிராகிருதமாகதம், மகாசுக்கிரம், 18 [475]
 மகாசோதி, 165
 மகாதந்திரம், 598 [141]
 மகாதேவர் அட்டமூர்த்தியாதல், மகாதேவர் அடியார், 43
 மகாதேவர் அண்டத்தைத் தாராகத் தொடுத்தணிந்தது, 772
 மகாதேவர் அந்திச்செயொளியுடையர், 281, 315 [645]
 மகாதேவர் அழகினை யுடையார்,

மகாதேவர் ஆடும் மஞ்சனம் அக்
கினி, 332, 379-80, 656, 673
மகாதேவர் ஆமையை பெய்தது,
மகாதேவர் ஆயுதம் மழு, 453 [630
மகாதேவர் ஆராய அரியர், 710
மகாதேவர் ஆலகாலத்தை அமுது
செய்தமை, 103, 330, 333, 650,
679 [146, 451
மகாதேவர் ஆலிங்கிழ் இருந்தல்,
மகாதேவர் இசை யென்பது, 194
மகாதேவர் இடக்கண் சந்திரன்,
447 [கிரகித்தமை, 226
மகாதேவர் இராவணனுக்கு அனுக்
மகாதேவர் உகாந்தாக்கினியில் திரு
மஞ்சனமாடுதல், 330, 623
மகாதேவர் உபமன்னிய முனிவருக்
குப் பாற்கடலையருளினமை, 672
மகாதேவர் உருவம் எட்டு, 452
மகாதேவர் ஏகமாய் நின்றல், 408
மகாதேவர் ஐயமுண்டு ஆலிங்கிழ்த்
தருமம் பணித்தல், 646 [624
மகாதேவர்க்கு உயிர்ப்பு காற்று,
மகாதேவர்க்குத் தந்தைதாயின்மை,
300
மகாதேவர்க்கு வில் மலை, 277, 704
மகாதேவர்க்கே ஒற்றைச் சங்கு
உரிமை, 342 [டமை, 344
மகாதேவர் கங்காள வேடங்கொண்
மகாதேவர் கற்கியை பெய்தமை,
212
மகாதேவர் காமனை எரித்தல், 212
மகாதேவர் குழையில் இயலிசை
நாடகச் சங்கமிருத்தல், 714
மகாதேவர் கூற்றை யுதைத்தது,
677 [அரியராதல், 423
மகாதேவர் கொர்விகளுக்குத் தெரிய
மகாதேவர் கொள்ளிவாய்ப்பேயை
ஏவுதல், 660 [714
மகாதேவர் சக்கரம் சங்கராசக்கரம்,
மகாதேவர் சகமெல்லாம் கெட்டும்
கெடாதே நின்றல், 408
மகாதேவர் சடை ஆகாசங்கையை
வவ்வியது, 652
மகாதேவர்சடை சிவந்தது, 321
மகாதேவர் சடைநாகம் சக்கரத்தை
உண்டமை, 669
மகாதேவர் சடையில் நாகம் பாற்
கடலை நக்கியது, 644

மகாதேவர் சமானமிலர், 332
மகாதேவர் சுருவஞ்ஞரென்பது,
629 [630
மகாதேவர் சிங்கத்தை வென்றது,
மகாதேவர் சிங்கம் கற்கி பன்றி முத
லியவற்றை வென்றமை, 719
மகாதேவர் சிம்புளாகியது, 551,
630 [715
மகாதேவர் சுருவடிவுகொள்ளுதல்,
மகாதேவர் தந்திரம், 396 [226
மகாதேவர்தம் இசைப்பாட்டறிவு,
மகாதேவர் தமக்கு உவமையாகத்
தம்மையே உடையர், 109
மகாதேவர் தமக்கென ஒருடலும்
உடையாரன்மை, 447
மகாதேவர் தருமத்தை வாகனமாக
வுடைமை, 453
மகாதேவர் திரிபுரங்களை எரித்தமை,
79, 161, 225, 550, 617, 620,
628 - 9, 653, 671, 675, 696
மகாதேவர் திருமாலுக்குச் சக்கரம்
கொடுத்தது, 714
மகாதேவர் திருமுடியில் ஆமை
யோடுண்மை, 630
மகாதேவர் திருமுடியிற் கங்கையைத்
தரித்தல், 115
மகாதேவர் திருமுன் வீரபத்திர
தேவர்வந்து நின்றல், 335 [551
மகாதேவர் தோல்பல அணிந்தமை,
மகாதேவர் நிற்குந்தன்மை, 408 [447
மகாதேவர் நெற்றிக்கண் நெருப்பு,
மகாதேவர் நெற்றிக்கண் யோகாப்பி
யாசத்தால் வந்தது, 334 [630
மகாதேவர் பன்றியை பெய்தது,
மகாதேவர் படைக்கு உவமையாதல்,
408, 425 [துக்கடல், 560
மகாதேவர் படைக்கு ஊழிக்காலத்
மகாதேவர் பாம்புகளை ஆபரணமா
கக் கொண்டமை, 449, 654
மகாதேவர் பாம்பை ஏவுதல், 661
மகாதேவர் பாம்பைக் கைக்கடக
மாக இட்டது, 645 [227
மகாதேவர் மிச்சைபுக்குண்ணல்,
மகாதேவர் மிடித்த ஆயுதங்கள், 452
[தர், 408
மகாதேவர் பிரமாணப் பிரமேயரகி
மகாதேவர் பிரமாவின் தலையை
வெட்டியது, 653

மகாதேவர் பிரளயகால தாண்டவ
மாடல், 325

மகாதேவர் புயங்களை ஏவுதல், 661

மகாதேவர் மிடறு இசையைக்காட்ட
வல்லது, 610

மகாதேவர் மீனமெய்தது, 630

மகாதேவர் முயலகன் முதுகிற்கா
லமைத்தல், ௪25 [246

மகாதேவர் யாகத்துக்குக் கர்த்தா,
மகாதேவர் யானைத் தோலுடைமை,
149 [681

மகாதேவர் யானையை யுரித்தமை,
மகாதேவர் ரிஷபத்தை வாகனமாகக்
கொண்டமை, 750 [425

மகாதேவர்வடிவம் உலகுபொதிவது,
மகாதேவர் வாகனம் இளமை நீங்
காததென்பது, 461

மகாதேவர் விட்ட ரிஷபம் கருடனை
அழித்தல், 648

மகாதேவர் வில் மேரு, 161, 170,
306, 335, 714, 725

மகாதேவர் விஷ்ணுக்களாலே இடப்
பட்ட பலிகொண்டருளியது, 396

மகாதேவர் வீரமருதார், 109

மகாதேவர் வேண்டியபோது லோக
வத்துக்கள் வேறுபடுதல், 330

மகாதேவருக்குக் குழை சங்கு, 714

மகாதேவருக்கு முச்சுடரும் முக்கண்
கள், 281 [330

மகாதேவருக்கு நெருப்பு நீராதல்,
மகாதேவருக்கு வில் பிளாகம், 160

மகாதேவரை அன்புடையர் அறிதல்,
423 [அறியாமை, 423

மகாதேவரைப் பிரமவிஷ்ணுக்கள்
மகாதேவி (மகாதேவியார்), 80, 83,

130, 177, 180, 187, 196

மகாநகரம், 205

மகாநாகப்படுக்கை, 149

மகாநாகம் (மகாநாகங்கள்), 30, 52,
156, 205, 330, 645 [697

மகாப்பிரதமாகேசுவரம் : ஒருநூல்,
மகாபசாசுகள், 113

மகாபத்மை (மஹாபத்மை), 109

மகாபராக்கிரமங்கள், 174

மகாபலபராக்கிரமன், 7

மகாபல: (மஹாபல:), 334

மகாபற்பன், 99

மகாபாரதம், 334, 444, 627, 791

மகாபுண்டரீகை (மஹாபுண்டரீகை),
272

மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு, 113

மகாபுராணம், 18, 113

மகாபூதம்அஞ்சு, 453, 717, 761

மகாபோதியான அரசு விருட்சம்,
மகாமகதீர்த்தம், அதிகப். 3 [404

மகாமச்சியம், 72

மகாமந்திரங்கள், 175

மகாமாயா, 168

மகாமாயா சத்தி, 104

மகாமார்க்கம், 7

மகாமேரு (மகாமேருக்கள்), 108,
144, 148, 156, 161, 170, 335,
348, 382, 421, 492, 663, 730

மகாமேரு அநேககோடி, 138

மகாமேருபர்வதம், 30, 41, 43, 163

மகாமேருபருவத்திற் றெய்வப்
பெண்கள், 41 [டது, 30, 327

மகாமேரு மத்தாகக் கொள்ளப்பட்
மகாமேருமலை, 185 [426

மகாமேரு முதலான பருவங்கள்,
மகாமேரு வில்லானது, 170

மகாமேருவின் சிகரங்களிற்றேவர்
இருத்தல், 493

மகாமேருவின் முழை, 630

மகாமேருவுக்கு ஒப்பு கருடன், 286

மகாமேருவை மலையரசாகக் கூறும்

மகாரத்தினங்கள், 72 [வழுக்கு, 493

மகாரபஞ்சகம், 51

மகாவரதன், 234

மகாவருடம், 68

மகாவருஷம் வருஷித்துக் காட்டைத்
தளிர்ந்தழையுமாக்கல், 200

மகாவாகனம், 72

மகாவாதம், 144, 240, 403, 725

மகாவாதராசன், 629

மகாவிட்டுணு (மகாவிட்டுணுக்கள்),
79, 146, 149, 239, 471

மகாவிட்டுணு பகவானுன பெரியோ
ன், 148 [87

மகாவிட்டுணு மோகினியானமை,
மகாவிரதிகளுடைய சாத்திரமான

மகாவிருட்சம், 49 [ஆகமம், 51

மகாவிஷ்ணு பகவான், 734

மகாவீரபத்திர தேவர், 334

மகானென்னும் மூலப்பிரகிருதி, 556

மகாஹிமவான், 272

மகிணர், 111
 மகிதலம், 40
 மகிமை, 156
 மகிழ்நர், 33
 மகிஷம், 345
 மகிஷவதை, 132
 மகிஷாசுரமர்த்தனி, 76
 மகிபதி (மகி - பூமி), 187
 மகுடம், 71
 மகேசுவரதேவர், 667
 மகேசுவரர், 12, 610
 மகேசுவராவைசேஷிகர், 183
 மகேந்திரன், 249 [397, 421
 மகோததி (மகோததிகள்), 28, 31,
 மகோதரம் - பெருவயிறு, 431
 மகோதரர், 138, 473
 மகோதை, 801
 மங்கலகாரியங்களுக்கு வாச்சியங்
 மங்கலம், 74 [களை முழுக்குதல், 112
 மங்கலமகள், 321
 மங்கையர்க்கரசி சமணரை யஞ்சு
 தல், 204 [205-7
 மங்கையர்க்கரசி சொல்லியது,
 மங்கையர்க்கரசியார், 177, 185, 199
 மங்கையர்க்கரசியார் ஆளுடைய
 பிள்ளையாரை நமக்கரித்தது, 185
 மங்கையர்க்கரசியார் வாதிடுவதைத்
 தடுத்தல், 207 [உவமை, 211
 மங்கையர்க்கரசியாருக்குப் பொன்
 மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறை
 யாரும் பாண்டியன் கண்களுக்கு
 ஒப்பானவர், 177
 மங்கையர் கண்கள் உயிரையும்
 உணர்வையும் உண்ணல், 13
 மச்சசாதி, 106 [தல், 233
 மச்சத்தை உண்டால் விரதம் அழி
 மச்சராசன், 469
 மச்சாவதாரம் முந்தியது, 722
 மச்சியசுவாசம், 183
 மச்சியத்துக்குச் சலம்போல, 474
 மச்சியம், 51, 72
 மச்சியராசகுலங்கள், 384
 மச்சியராசன், 469
 மஞ்சனச்சாலை, 379
 மஞ்சனம், 183, 330, 656
 மஞ்சனவாறு, 332
 மஞ்சாயகோல மணுளன், 777 [395
 மட்கலத்துண்ணு மக்கட் பாக்கியம்,

மட்டத்துருத்தி, 739
 மட்டித்து - சுழற்றி, தேய்த்து, 540,
 மட்டுருங்கலம் - பூமி, 395 [554
 மடக்கு, 118
 மடந்தை, 813
 மடப்பாய், 109
 மடப்பாவை, 305
 மடம் - அடியார்கள் இருக்குமிடம்,
 அறியாமை, 172, 378
 மடமருதமான், 109
 மடவாயம், 306
 மடவார் (மடவீர்), 12, 307
 மடா, 508, 766, 768
 மடிதும், 40
 மடைமாறி, 77
 மடோம், 227
 மண்டபம், 810
 மண்டலம் - நாடு, வட்டம், 10, 22,
 89, 91, 116, 157, 162, 183, 206,
 338, 383, 555, 666
 மண்டி, 26, 473
 மண்டிலம், 187, 687
 மண்டுதல், 175, 656
 மண்டை, 393, 641, 771
 மண்ணுங்கட்டிக்கு உள்ளங்காலை
 மண்ணுவுடம்பு, 219 [ஏவுதல், 658
 மண்ணில்வந்த மணலும் பொடியும்,
 405
 மண்ணின் காரியம் இரும்பு, 649
 மண்ணுணி, 649
 மண்வருஷம், 205
 மணந்தப்பாமை, 180
 மணல் பூமியனுவினால் வந்தது, 405
 மணலால் வந்ததுளி, 405
 மணற்குன்று, 6
 மணி, 22
 மணிக்கட்டு, 99
 மணிப்பிரபை, 154
 மணிமதாணி, 105
 மணிமந்திர ஓளவுதம், 654
 மணிமுத்துப்பிளவு, 756
 மணிமேகலை, 3, 179, 195, 203, 234,
 243, 377, 404, 534, 605, 787,
 மணிவடம், 99 [812
 மணிவிரல், 183
 மத்தகம், 756
 மத்தகாரேசன், 469
 மத்தம்-மத்து, மதமத்தை, 98, 277

மத்தியதேசம், 37
 மத்தியம் - ௧௮, 642
 மத்தியமம், 610
 மத்தியாங்கம், 757
 மத்தியான்ன ஆதித்தன், 511
 மத்தியான்னம், 164
 மத்து, 663
 மதக்சம், 183
 மதகு, 3
 மதநீர் விரையேற்றல், 3
 மதப்புதுத்தலிலம், 756
 மதம் - கருவம், கொள்கை, 31, 126,
 மதம்குதித்தல், 3 [131, 183, 587
 மதம் மணநாறல், 3, 273
 மதம் வேங்கை நாறுதல், 3
 மதமத்தை மதமத்தமென வழங்கல்,
 மதவாதம், 183 [98
 மதன்கணை, 71
 மதனசமுத்திரம், 38
 மதனநாள் - கடையும் நாள், 35
 மதனர்கள் (மதனன்), 35, 38
 மதனவியசனர் - மன்மதனலுண்
 டான வருத்தமுடையவர், 83
 மதனன் சிலுரு, 777
 மதனன்படை, 35
 மதாணி - பதக்கம், 105, 554
 மதி - இளம்பிறை, 75, 166
 மதிக்கதிர்க்குளிரீர், 482
 மதிக்கு மறுவாய்த்தது, 280
 மதிக்கோடு, 75
 மதிப்பிளவு பாம்பின் பல்லுக்கு, 155
 மதிப்பு, 715
 மதியமும் ஞாயிறும், 9
 மதியும் பருதியும், 158
 மதியை முதலில் வாழ்த்தியது, 9
 மதிவாழி, 9
 மதிர்காவல்கள், 17
 மதிற்புறம்பு, 172
 மது, 51, 761
 மதுகரம் - வண்டு, 33
 மதுகை, 160
 மதுச்சமுத்திரம், 121
 மதுநுரை, 443
 மதுமாரி, 68
 மதுராபுரித் திருவாலாய், 171
 மதுராபுரிவாத, 183
 மதுரேசன் - பாண்டியன், 193
 மதுரை, 7, 182

மதுரைக்கலம்பகம், 504
 மதுரைக்காஞ்சி, 3, 24, 46, 279,
 384, 417, 474, 505, 610, 716,
 மதுரையிலேருகடல், 205 [748
 மதுரையை மாலையாய் ஒருமலே
 அழித்தது, 205 [171
 மதுரையை வைகை சூழ்ந்திருத்தல்,
 மதுவுடனே கூழை வார்த்தல், 761
 மந்தரம், 76, 198, 201
 மந்த உச்ச மைம், 610
 மந்த ஓசை, 33
 மந்தம், 33 [சிகரம், 30, 341, 630
 மந்தரபருவதம் - மேருவின் வட
 மந்தரமலே மேருவின் கீழ்த்திசையி
 லுண்மை, 30
 மந்தரமென்னும் சிகரம், 30
 மந்தாரம், 68, 71
 மந்திரகாரணிகள், 593
 மந்திரங்கள், 119, 175, 201, 453
 மந்திரசக்தி, 213, 364
 மந்திரசாகை, 119, 380
 மந்திரசாதகம் பண்ணுவார், 94
 மந்திரசாதகர் இருதய கமலத்திற்
 ரீபங்கொளுத்தல், 91
 மந்திரசாதகர் உடம்பிலுந் தலையி
 லும் விளக்கேற்றி யெறித்தல்,
 60
 மந்திரசாதகர் தலையை யரிந்து
 வைத்தல், 91 [வலம் வருதல், 92
 மந்திரசாதகர்தேவி கோட்டத்தை
 மந்திரசாதகர் நாடிகமலத்து அக்கினி
 மண்டலத்தை யெழுப்பல், 91
 [களைப் புகழ்தல், 67
 மந்திரசாதகர் பாரிசாதச்சோலை
 மந்திரசாதகர் மந்திரத்தை உரு
 வேற்றுதல், 51, 60, 67, 91-2,
 534 [ரிதல், 91
 மந்திரசாதகர் மெய்யெரியில் நின்றொ
 மந்திரசாதகர் யோகத்தால் பிராண
 ணைப் போகாமற்றடுத்துத், 91
 மந்திரசாதனம் வல்ல யட்சரும் சித்
 தருமான பசாசுகள், 534
 மந்திரசித்தி, " சீர்குரோதன "
 மந்திரவாதம், 169, 605
 மந்திரவாதவலி, 205
 மந்திரவாதவித்தை, 203
 மந்திரவாதவிவாதம், 169
 மந்திரவெண்ணீறு, 218

மந்திர ஸம்ஸ்காரம், 554
 மந்திரி அரசனுக்குக் கண்போல்வா
 மந்தேகர், 124 [னென்பது, 179
 மயானவாசி, 51
 மயானவாசினி, 54, 80
 மயித்திரியாழ்வார், 183
 மயிர்வனப்பு, 372
 மயில், 40, 114, 150, 609
 மயில் துவசம், 23, 114
 மயில் பாம்பை விழுங்குதல், 609
 மயில் மகளிருக்கு உவமை, 23
 மயில்வாகனம், 114
 மயிலைநாதருரை, 121, 548
 மயிற்சூலம், 150
 மயூரகவி, 345
 மயூரசதகம் : ஒரு வடநூல், 345
 மயூரவேஷம், 44
 மரக்காடு, 329
 மரக்கூட்டம், 63 [மறு, 280
 மரகதச்சோதிக்குச் சந்திரனிடத்து
 மரகத நிறத்து அபயன், 777
 மரகதம், 166
 மரகதம் திருமால் மேனிக்கு, 280
 மரகதம் மகளிர் உருவப்பச்சைக்கு,
 மரகதமலை, 543 [41
 மரகதமுறி - மரகதத்தின் துண்டு, 41
 மரகதமேரு, 777
 மரகதமேருபோல்வாணை மரகத மேரு
 என்றது, 777
 மரகதரத்தினம், 166
 மரங்களுக்கு உயிருண்மை, 38
 மரச்செவி, 610
 மரணவேதனை, 20 [598
 மரத்தாலமைத்த பொய்ச்சிங்கம்,
 மரத்தின் வளமை, 38
 மரபு, 627, 700, 732, 745, 750
 மரித்து - இறந்து, 629
 மருக்கணங்கள், 253
 மருங்குல், 84
 மருத்துக்கள், 253
 மருத்துவப்பேய், 792
 மருதேவியார், 183
 மருந்திடல், 252
 மருந்து, 792
 மருப்பு - சிகரம், 687
 மருமகள், 169
 மருஉ, 291, 657
 மருஉச்சொல், 80

மல்லர்க்கடந்தான், 540
 மல்லிஸேனதேவர், 375
 மலயசம், 666
 மலயத்துவச பாண்டியன், 8
 மலயப்பொருப்பு, 233
 மலயவதி, 8
 மலயவரையரமகளிர், 40
 மலர்வில், 23
 மலருலகு, 240
 மலரோன், 312
 மலைக்கவான், 540
 மலைக்குச் சிறகுண்மை, 56, 170,
 366, 536, 540, 679, 749
 மலைக்குவட்டிடம், 484
 மலைக்கொடி பாஞ்சாலநிற் பங்கு பெ
 ற்ற பிரமச்சத்திரியர்க்குரியது, 8
 மலைகள் அணிவகுத்தல், 465
 மலைகள் எட்டு, 382, 414, 437
 மலைகள் ஏழு, 104, 404, 411, 448
 மலைகளில் அரசர் தங்கள் கொடிகளை
 எழுதுவது, 4
 மலைகளின் பெயர், 527 [730
 மலைகளை அடுப்பாகக் கொள்ளல்,
 மலைகளைப் பாம்புடன் மிணைத்து
 ஆபரணமாக இட்டுக் கொள்ளு
 தல், 382, 411
 மலைகளை மணிகளாகக்கோடல், 411
 மலை சுற்பக விருட்சத்திற்கு, 66
 மலைச்சிலை, 337
 மலைச்சிறகு, 56, 170, 366, 749
 மலைதரும் பொருள்கள், 72 [185
 மலைதோறும் சோழன் புலியெழுதல்,
 மலைநாட்டிற் சொல், 212
 மலைபடுகடாம், 206, 543, 610
 மலைபண்டு பிராணனுடையது, 170
 மலை பாம்பிற்கு, 133
 மலை பூதத்திற்கு, 59
 மலைமகள், 794
 மலைமத்து, 441
 மலைமரம், 360
 மலைமருப்பு - கொடுமுடி, 687
 மலை மாடத்திற்கு, 19
 மலை மார்பு, 5
 மலையச்சந்தனம், 228
 மலையடிவாரப்பாறை, 519
 மலையாழி, அதிகப். 4 [குறிஞ்சி; 477
 மலையும் மலையைச் சார்ந்த இடமும்
 மலையைக் கொடியாகவுடையான், 8

மலைவில்லி, 21, 170
 மழவிடை, 461
 மழவு, 273 [டது, 457
 மழு - கடல், நம்பிகாளியார் இட்
 மழு இருப்புக்கட்டிபோலும் நெருப்
 புக்கட்டி யென்பது, 453
 மழுக்கி - மழுங்கி, 36
 மழுங்கி, 279
 மழுவான், 443, 453, 725
 மழுவாளியார், 548
 மழுவின்சாதி, 714
 மழு வேதயாகத்திற் பிறந்தது, 714
 மழுவேந்தினாரைக் கள்ளரென்றல்,
 212 [னக்குகை, 487
 மழுவைப்பொறித்து மாகேசுவர
 மழை அக்கினியால் விளைதல், 209
 மழைக்காலிருள், 429
 மழைச்சிலை, 182
 மழை செலவிற்கு, 641 [தல், 339
 மழைத்தல் - சீதலித்தல், தழைத்
 மழையால் மலை களிகூரல், 206
 மழைவாழி, 9
 மற்போர், 540
 மற்ற அரசர் கொடிதாழச்சோழன்
 கொடி மேலே வரையப்பட்டிருத்
 தம் - வெற்றி, 462 [தல், 4
 மறமருத ஆண் - வீரபுருஷன், 109
 மறித்தருள், 206
 மறித்திரிதல்-பீண்டுபோகை, 399
 மறிதல், 40, 527
 மறியவிட்டு, 715
 மறிவது, 651
 மறு, 280
 மறுகுவருத்தபிரான், 802
 மறுப்பு, 138
 மறுவேறுண்ட மலைகள், 730
 மறை, 40
 மறைசையந்தாதி, 607
 மறையவர் வாழி, 811
 மறையின் பொருள் மனுநீதி, 9
 மறையோரிறையோன் - பிரமா,
 மறைவாழி, 9 [695
 மன்று, 777
 மன்னர் வழிவந்த சுங்கம், 775
 மன்னவர் மன்னன், 803
 மனத்திலே யுச்சரித்தல், 201
 மனு - ஒரு சோழன், மனுநீதி, மனு
 ஷ்யசாதி, 9, 27

மனுசரிதன், 777
 மனுநீதி, 19, 27, அதிகப். 4
 மனுமுறை, அதிகப். 4
 மனுவாழி, 9 [தல், 530
 மனுஷ்யப் பிறவியில் அறிவுண்டா
 மனுஷ்யப் பெண்கள், 34, 321
 மனுஷ்யர், 235
 மனுஷ்யர் மரணமுண்டென்றுபயப்
 படுதல், 60
 மனுஷ்யர் வரம்புடையார், 246
 மனுஷ்ய ராசாக்கள், 99
 மனுஷ்யரைப் பேய்பற்றுகை, 235
 மனுஷ்யலோகம், 60, 246, 275
 மனுஷ்யசாதி, 9
 மனுஸ்மிருதி, 544
 மனை, 169 [வளென்பது, 177
 மனைவி கணவனுக்கு மந்திரிபோன்ற
 மா - குதிரை, திருமகள், பெருமை,
 மகா, யானை, 154, 162, 500,
 மாக்கணம், 534 [531, 533
 மாகதம் - வடமொழிச் சிதைவாகிய
 மொழிகளுளொன்று, 410, 485
 மாகம் - ஆகாசம், 49
 மாகவெளி, 466
 மாகாளி - மகாகாளி, 107
 மாகேசுவரம், 38, 246
 மாகேசுவரமந்திர சக்தி, 213
 மாகேசுவரர், 192, 195, 210, 567
 மாகேசுவரர் பாடவும் ஆடவும் வல்
 லாரென்பது, 610
 மாகேசுவரனுக்குகை, 487, 687
 மாகேசுவராதிகள், 556
 மாகேந்திரம், 18 [481, 561
 மாங்கிசம், 51, 127, 132-4, 406,
 மாங்கிச யாகம், 666
 மாச்சரியம், 689
 மாசுண - தூளியுண்ண, 524
 மாசுணம் - பாம்பு, 524
 மாட்டார், 630
 மாட்டி, 746 [உவமை, 19
 மாடங்களுக்குச் செம்பொன்மலை
 மாடப்புருக்கள் கல்லையுண்ணுதல்,
 607 [337
 மாடலம் : ஒரு பழைய தமிழ்தூல்,
 மாண், 621
 மாண்மகள், 672
 மாணுக்கர், 51
 மாணி, 201

மாணிக்கக்குழை, 116
 மாணிக்கங்களுக்கு ஆதித்தர், 416
 மாணிக்கச் சோதி, 111
 மாணிக்கத்திற்கு நெருப்பு உவமை,
 மாணிக்கப் பெரும்பிரபை, 22 [52
 மாணிக்கம், 41, 72, 105, 412, 416,
 554
 மாணிக்க ரத்தினமாளிகை, 183
 மாணிக்கவெயில், 36
 மாதர் - காதல், 28 [தல், 75
 மாதர்கள் முல்லைக்கொடியை வளர்த்
 மாதவிக்கொடி, 76
 மாதா - தாய், 103
 மாதாக்கள் எழுவர், 168
 மாதிரங்கள் (மாதிரம்) 175, 255,
 மாதிரவேழம், 681 [502
 மாதேவி, 103
 மாந்தளிர்க்கு நெருப்பு, 625
 மாந்தளிரை யணிதல், 341
 மாநதி, 247, 337
 மாநாகமெட்டு, 554
 மாநாகவமளி, 111
 மாநெளவி - மாவாகியநெளவி, மாண்
 மாம்பூ, 71 [கன்று, 500
 மாம்பூபனிக்குக் கருகுதல், 270
 மாமடி - மனைவியைப் பெற்றவன்,
 மாமடிப்பேய், 768, 793 [47, 768
 மாமணிக்கஞ்சுகம், காப்பு
 மாமந்திரங்கள், 175
 மாமழைபோற்றுவதும், 9
 மாமன், 187, 335
 மாமான் - மாமன், 187
 மாமி, 504
 மாமேரு, 108
 மாய்காலம், 632
 மாயச்சேல், 310
 மாயவர்கள் (மாயவன்), 342, 758
 மாயன், 718
 மாயனார் பூதனையின் ஆவியை உண்
 டது, 556 [604, 778
 மாயாசத்தி, 104, 168, 301, 556,
 மாயாசத்தி மயக்கி வருதல், 301
 மாயாதந்திரம், 595
 மாயாதேவி, 618 [மது, 616
 மாயாதேவி தேவர்ப்படையைக் கொன்
 மாயிரநெடுவரை, 440
 மாயிரம் - புறமானமுகம், 440
 மாயூரபுராணம், 61

மாயை, 717
 மாயையின் சக்தி, 640
 மாயோள் - அழகியவள், கரியவள்,
 மாயோன், 711 [104
 மார்க்கம், 7, 814
 மார்பம், 10
 மார்பு - நடுவிடம், 5
 மார்வு (மார்வம்) - மார்பம், 500
 மாரன், 25
 மாராசன், 478
 மாரி, 468
 மால்வரை, 384
 மாலதி, 76
 மாலியாங்கம், 757
 மாலை - பாதிராத்திரி, 155, 277
 மாலை நுரைக்குவமை, 277
 மாலையம் பொழுது, 266 [கல், 21
 மாலைபும் பிறையும் காபிகளை மயக்
 மாவடு, 430 [காற்று, 168
 மாவாதம் (மஹாவாதம்) - பெருங்
 மாளவிகாக்கினிமித்திரம் - காளிதா
 சர் இயற்றிய ஒரு வடமொழி நாட
 மாளிகை, 183, 468 [கதால், 25
 மாளிகை வாரிசில், 190
 மாற்றான், 61
 மாற்று அறிதல், 476
 மாறுடி, 106
 மாறுகால்ஓதி, 123
 மாறுகோள், 371
 மாறுதல் - தடுத்தல், 77 [கம், 495
 மாள் - குதிரை, மானென்னும் மிரு
 மாள்கன்றுகள் பெண்களுக்கு, 34
 மாள் தேவிக்கு உவமை, 109
 மாண்மற்றம் - கத்தூரி, யானையின்
 மாண்மற், 75 [மதம், 118
 மாணசகோட்டகம், 309
 மாணச தடாகம், 552
 மாணச தீர்த்தம், 309
 மாணதன், 805
 மாண பராயணன், 805
 மாணம், 537, 540, 543
 நிக்கபசி, 787 [தல், 388
 மிகற்கைமருங்கினியற்கை தோன்று
 மிகுத்துச் சொல்லியது, 20
 மிகிரகேசி, 457
 மிடற்றுக்களுவி, 638
 மிடற்றுப்பான், 151
 மிடறு - மிடற்றோசை, 610

மிடா (மிடாக்கள்) - தாழி, முகத்தற்
கருவி, 126, 230, 376, 739, 749
மிதந்ததோல், 134
மிதி - மிதித்தல், 525
மிதுனம் - ஆணும் பெண்ணுமாகிய
இரட்டை, 114, 151, 610
மிர்கமதம் - கத்துரி, 42 [35
மிர்தமதனன் - மரித்த காமதேவன்,
மிருகங்கள் (மிருகம்), 340, 610
மிருகசாதி, 34, 367
மிருகத்திற்கு நாணமின்மை, 193
மிருகம், 340
மிருதித்த - இறந்த, 648
மிலேச்ச கண்டம், 367
மிலேச்சல், 624, 639
மின், 676
மின்மினி (மின்மினிகள்) 52, 88
மின்மினிக்கு நெருப்புப்பொறி, 52
மின்மினி புற்றினின்றும் எழுதல், 52
மின்விட்டு விளங்கல், 84
மின்னல் போலுங் கொடி, 182
மின்னல் மகளிருக்கு, 84
மினற்கொடி - மின்னற்கொடி, 182
மீதுபோந்தி, 257
மீமாங்குச தரிசனங்கள், 246
மீமாங்குசன், 183
மீமிசை, 49
மீனி - மகா பலபராக்கிரமன், 7
மீனம், 30, 630 [805
மீனவரேக விடுபடை மானாதன்,
மீனவன், 805
மீனவேறு, 370, 383
மீனுட்சிசந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிர
பந்தத் திரட்டு, 77
மீனுட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், 30,
முக்கண், 281 [47, 625
முக்கண்களின் இயல்பு, 454
முக்கண்ணினர், 461
முக்கப்பு - சூலம், 429
முக்கல் - உண்ணல், 358, 410, 605
முக்கால், 45
முக்குடுமிச்சத்தி, 696
முக்குடுமியெறிவேல் - சூலப்படை,
முக்கோற்பகவர், 378 [461
முகடு - உலகமுடிமுகடு, மோட்ச
லோகம், 108, 240, 437
முகடிபடம் - பாழாகும், 140 [376
முகடுவிண்ட பழவண்டகோளம்,

முகநரம்பு, 610
முகபடாம், 83
முகபாகை - முகப்பக்கம், 3
முகம் ஐந்து, 781
முகமண்டலம், 10
முகரம் - முழக்கம், 686
முகவனசம், 92
முகவிம்பம் - முகமண்டலம், 10
முகித்து, "சீர்குரோதன"
முகில் குருதிபெய்தமை, 733
முகில்போலும்ஒலி, 530
முகில் மகளிர் அளகத்திற்கு, 42
முகில் முரசுக்கு, 530
முகில்வண்ணன், 777
முகிலூர்தி, 192
முகிழ்த்த, 291
முகிழ்விரி சிறுகுழை, 141
முகுடம் - முடியின் திறங்களிலொ
ன்று, 282
முகுந்தன், 239, 649, 745, 757
முகூர்த்தம், 5, 124, 165, 293, 468
முச்சிரப்படை, 657
முச்சுடர் முக்கண்கள், 281
முசலம் - உலக்கை, 735
முசி, 32
முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி, 17
முட்கோல், 627
முட்ட - தாக்க, முழுவதும், 111 - 2,
140, 599, 642, 760
முட்டவருதல், 464
முட்டவழிய, 109
முட்டவுமெட்டவும், 28
முட்டைகள், 444
முடக்கு, 41
முடப்படுத்தல், 483
முடம், 580
முடிக் கவர்ப்பு, 477
முடிக்கு உறுப்பு ஐந்து, 282
முடிக்கோவை, 724
முடிகளிலுள்ள மாணிக்கங்கள், 41
முடிச்சுற்றுமாலை, 119
முடிச்சூட்டு, 119
முடித்தடம் - மலைக்குவட்டிடம், 484
முடிதும், 40
முடிபு, 189
முடிமன்னர்கள், 179
முடிய - முழுவதும், 728
முடியரசர்கள், 623

முடியறச் சக்தியறல், 651
முடியை உரலாகக்கொள்ளுதல், 734
முடிவு 40, 124, 153
முடுக்கு, 41, 802
முடைகமழ்ந்து, 565
முத்தக்கோவை, 106
முத்தமிழ், 9
முத்தமிழ்விளக்கர், 173
முத்தர் (முத்தன்) - ஈசுவரன், 469,
முத்தமூல், 506, 586 [610]
முத்தாரம், 280, 340
முத்திச்சேத்திரங்கள், 38
முத்தியின்பம், 218
முத்திரை, 51
முத்திவழங்கும்பிரான், 610
முத்தின்ருனங்குழை, 13
முத்து (முத்துக்கள்), 41, 72
முத்துக்கு நட்சத்திரம் உவமை, 182
முத்துக்குழை, 116
முத்து சுருவினிடம் உண்டாதல், 491
முத்துப்பு - முதுமையாகிய உடம்பு,
முத்து நிரப்பம், 344 [123]
முத்துநிரை வெண்குதிரை வரிசை
க்கு, 265 [181, 340]
முத்துப் பிறக்கும் இடங்கள் எட்டு,
முத்துப்பிறக்கும் இடங்களிற் சிறப்
புடையது கடல், 181
முத்துப்பொதி, 102
முத்து மகளிர் பற்களுக்கு, 41
முத்துமலை, 182
முத்துமலைக்கு ஆறு, 106, 280
முத்துமலைக்கு நட்சத்திரம், 182
முத்து மூங்கிற்கண்ணிற் பிறத்தல்,
102 [தல், 752]
முத்து யானைக்குப்பத்தில் உண்டா
முத்தெருத்துப்பேய், 789
முத்தெருது - முதுமையாகிய எருது,
461, 580, 789 [தல், 752]
முத்தெப் பாக்காகப்பேய்கள் கோ
முத்தொகைத்தழல், 696
முத்தொள்ளாயிரம் : ஒரு பழைய
தமிழ் தூல், 50, 530
முதல் - மகாதேவர், 417
முதல் இராசராச சோழதேவர் தஞ்
சை இராசராசேசுவரம் சமைத்
து, 772
முதல் இராசராசன், 16
முதல்வன், 408

முதல்வி, 321
முதல்வியர், 168
முதலறிஞர், 7
முதலி (முதலிகள்), 180, 301
முதலில்லாத்தவம், 376
முதற்கம்பு, 119
முதற்கின்னரரசா, 151
முதற் குலோத்துங்க சோழதேவர்
மெய்க்கீர்த்தி, 623, 700
முதற்குலோத்துங்க சோழன், 457
முதற்பக்கத்துப்பிறை, 128
முதற்றாசி - முன்படை, 592
முதன்மைச்சொல், 40, 455
முதன்மை வாசகம், 79
முதலிலத்தீவகம் - ஓரணி, 597
முதியாதி, 21 [உலர்தல், 38]
முதிய மரம் மழைக்காலத்திலும்
முதுகற்குவட்டுமலை, 467
முதுகு, 716
முதுகூளிகள், 729
முதுமக்கட்சாடி, 376
முதுமரம், 38
முந்நரம்பு, 610
முந்நிரை, 9
முப்பத்திரண்டுப்பு, 28
முப்பத்துமூவர், 16, 30 [183]
முப்பத்து மூன்றுகோடி கலசங்கள்,
முப்பத்து மூன்றுகோடி தேவர்கள்,
முப்பதுநாழிகை, 124 [124]
முப்புரம், 225, 696
மும்மதம், 3
மும்மதமானிரை, 806
மும்மறை, 380
மும்முடிச் சோழபோசன், 179
முயலகன், 325
முரசிற்குமுகில், 530
முரசும் சங்கும் முழங்கல், 530
முரலுதல், 478
முரன் - ஓரசான், 79 [வரலாறு, 79]
முரணத் திருமால் கொன்றருளிய
முராரி, 7, 79, 105, 644, 705
முரிதல், 40, 705
முரியறக்கொழித்தல், 736
முருக்கம்பூப்போலும் அதாம், 39
முருக்கடவுள் சூரசங்காரம் செய்ய
து, 231
முருக்கடவுள் சூரபன்மாவைச் சுட்
டிக் கடலைக் கலக்கியது, 777

முருகக்கடவுள் வள்ளிநாயகியை
மணந்தது, 169 [5, 114
முருகக்கடவுள் வாசனம் மயில்,
முருகக்கடவுளுக்குக் கொடி, கோழி,
23, 150 ; மயில், 23, 114
முருகக்கடவுளே ஞான சம்பந்த
ரென்பது, 169
முருகன், 169
முருடு - பெருமை, 47
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு, முல்லைப்பூ,
54, 71, 75, 119
முல்லைக்கொழுந்து, 75
முல்லைச்சூட்டு, 119
முல்லைதிரிந்தபாலை, 255
முல்லைப்பூ, 71
முல்லைமுகை நகைக்கு, 430
முல்லையைக் கற்புக்குச் சொல்லுதல்,
முல்லை வல்லிசாதி, 75 [119
முல்லைவளர்த்தல் கற்புடைமை, 75
முழவு, 273
முழை, 360, 416
முளரி, 36, 169, 221, 240
முளி, 58
முளிகூளி, 558 [தல், 40, 590
முளிதல் (முளிதும்) - வெந்துபோ
முளிபடுமுடம்பு, 4, 740
முற்றம், 777
முற்று, 449, 508, 764, 792
முற்றும்மை, 546
முற்றாட்டு, 813
முற்றெச்சம், 572
முறம், 736
முறி - தளிர், துண்டு, 41, 63, 405
முறிதம் - விழுவேம், 40
முறிமுறி, 386
முறுவல், 41, 291, 797
முறுவற்பற்கள், 41
முறை (முறைமை), 9, 24, 138
முறைப்பாடு, 223
முன்கைக் கடகவளையல், 645
முன்தண்டு, 40
முன்படை, 642
முன்றிற்கிடந்த கருங்கடல், 777
முன்னிலை, 32
முன்னிற்பாட்டு (முன்னைப்பாட்டு),
3, 39, 179, 198, 293
முன்னுச்சிமயிர், 25, 501
முன்னைமேரு, 276

முனிகணத்தர் (முனிகணத்தவர்),
471, 586
முனிபுங்கவர் (முனிபுங்கவன்), 191,
624 [கினியை விட்டமை, 63
முனிவர்கள் ஈசுவரன்மேல் அக்
முனிவர்கள் சந்திரனைப் படைத்து
முனிவரன், 40 [விட்டது, 63
முக்கு, 273
முகர்-அறியாதார், 7, 189, 204, 211
முகை - படைக்கூட்டம், 621
முகங்கிலில் திபுண்டாதல், 304
முகங்கிற்கண்ணில் முத்துப் பிறத்தல்,
முகங்கிற் சார்ங்கம், 745 [102
முட்டுவாய்க் குரல்வளை, 481
முதானந்தம், 179
முதேவி, 641
முர்த்தம் எட்டு, 9
முர்த்தி - உருவுடையவர், கடவுள்,
46, 271, 315, 341, 344, 452
முரி, 46
முரிக்கபாடம், 47
மூலநாயகி, 108, 778
மூலப்பிரகிருதி, 556, 646, 778
மூலம், 408
மூலமந்திரங்கள், 201
மூலமுதல்வன், 408
மூலவேர், 161
மூவகைச்செவி, 610
மூவகையியக்கம், 610
மூவர், 8, 16, 407 [புரந்தரர், 407
மூவர் சிலர் தேவர் - பிரமாவின்
மூவினங்கள், 490
மூவெயில், 678
மூளை, 561
மூளைநெய், 50 [236
மூன்றுக்குலோத்துங்க சோழன்,
மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு ஆன்,
493 [486, 743
மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை,
மூன்று அரணங்கள், 466
மூன்றுதமிழ், 40
மூன்று தமிழுக்கும் தனித்தனியே
சங்கங்கள் இருந்தமை, 714
மூன்றுதானம், 610
மூன்று நூறுபிரத்தறுபதினாபிரவர்
(மந்தேகர்), 124
மூன்றுவிசை, 46
மேத்துதல் - நிரம்புதல், 653

மெத்தென, 168
 மெத்தை, 180
 மெய்க்கீர்த்திகள், 623, 629, 700,
 774, 777, 804
 மெய்த்தவப்புதல்வர், 182
 மெய்த்தேர், 599
 மெய்ப்படுத்தல், 328
 மெய்ப்பதாகினி, 603
 மெய்ப்பதாதி, 601
 மெய்ப்பருந்து, 507
 மெய்பிந்திதாகிடத்தியற்கையானது,
 மெய்ப்பொய், 14 [388]
 மெய்யாயுதம், 602
 மெய்யாளி, 598
 மெய்யாலை, 597
 மெய்யுடம்பு, 217
 மெய்யெரி, 91
 மெய்வா ரி, 600
 மெல்லடி, 33
 மெல்லிதாக, 5
 மெலிவுசமன், 610
 மென்கணம், 602 [தன், 55]
 மென்பாலைக்குத் தெய்வம் ஆதித்
 மேகங்கள் கடலை உண்ணுதல், 679
 மேகங்கள் மலைகளை இடியால் வெட்
 தல், 464
 மேகங்களுக்கு யாலை, 105
 மேகசலங்கள், 115
 மேகத்திற்குக் கடல், 255
 மேகத்தைத்தொடர் கொளுவியது,
 மேகப்பந்தல், 182 [174]
 மேகபதம், 510
 மேகம் ஏழு, 105, 145
 மேகம் செலவுக்கு, 702
 மேகம் திருமால்மேனிக்கு, 415
 மேகம் மேய்தல், 421
 மேகராசி, 643
 மேகலாபாரம், 111, 502
 மேகலாவம், 33
 மேகவர்ண மகாவிஷ்ணு, 239
 மேகவள்ளம், 652
 மேதை, 693
 மேய்தல், 421, 542
 மேரு (மேருகிரி, மேருப்பொருப்பு,
 மேருபருவதம்), 40, 138, 144,
 156, 254, 272, 276, 279, 286,
 306, 426, 461, 469
 மேரு கருடனுக்கு உவமை, 286

மேருகிரிச்சிகரம், 286
 மேருதரன், 725
 மேருமந்தரபுராணம், 19
 மேரு லோகங்களைக் கோத்துக்கொ
 மேருவரை, 720 [ஊடுகாத்தல், 161
 மேருவரை யரமகளிர் கடைதிறப்பு,
 மேருவில்லி, 379 [41]
 மேருவின் சிகரங்களாகிய எட்டு
 மலைகள், 382
 மேருவினிடக்கட்டு சுவர்க்கம், 108
 மேருவை ஆதித்திய சந்திரர் வலம்
 வருதல், 43 [ண்டது, 43]
 மேருவை நகரவர் வில்லாகக்கொ
 மேருவை மந்தாகக்கொண்டது,
 மேல் - வித்தை, 545 [30, 663]
 மேலேழுமலை, 137
 மேலேழுலோகம், 137
 மேலைச் சமுத்திரம், 124
 மேலைநாகர், 510
 மேலையெயிறு, 56
 மேற்கறுதி, 124
 மேற்கோட்செய்யுள், 457
 மேற்கோள் காட்டுதல், 550
 மேற்றிசை மதுரை-மேல்மதுரை, 7
 மெத்திரம், 75
 மைந்து, 71, 761
 மைநாகம் மரகதமலை யென்பது,
 543
 மைநாகமலை இந்திரனுக்கு அஞ்சி
 ஒளித்தது, 543
 மைவகை நெறிந்த கூந்தல், 794
 மொக்கல் - உண்ணல், 410
 மொகுமொகென்று, 90
 மொட்டிப்ப, 36
 மொட்டு (மொட்டுக்கள்), 76, 744
 மொய்ம்பன், 238
 மொய்ம்பு - வலி, 566
 மொழிக்கு முதலாகா எழுத்து, 433
 மொழிமாற்று, 477
 மொழிமாறிக் கூட்டுதல், 405
 மோகம், 39, 60, 129, 281
 மோகமோகினிகள், 593
 மோகவதைப்பராணி, 94, 96, 119,
 238, 732, 761, 769
 மோகிப்ப, 40 [230, 593]
 மோகினிகள் (மோகினி), 87, 107,
 மோங்கில் - ஒருவகை மீன், 384
 மோசிகை, 433

மோட்சம் (மோட்சத்தலம், மோட்ச
லோகம்), 108, 140, 352-3, 437
மோடி - எல்லாரையும் பெற்றவயிற்
றை யுடையவன், காளி, பெருமை
யை யுடையவன், 48, 241
மோடியுறையுங்காடு, 48
மோடு - பெருமை, வயிறு, 241
மோத்தை - ஆடு, 47, 797
மோதிரம், 595
மோலி, 107, 111, 699
மௌலி, 741
மௌவல், 76
மௌனஞானிகள், 593
யக்கிஞழர்த்தி (யக்ஞழர்த்தி), 46,
யக்கிஞவிநாசம், 45 [344
யக்கியாகுதி, 46
யக்ஞகேத்திரம், 703
யசமான விமானம், 706
யஞ்ஞன் (யஞ்ஞர்), 302, 344
யஞ்ஞன் இரையாசையால் வந்தது,
யஞ்ஞா, 302 [302
யஞ்ஞாலயம், 419
யட்சம் - நாய், மந்திரம், 534
யட்சர், 367, 534
யட்சவாசம் - ஆல், 534
யட்சேபம், 534
யந்தரசாபம், 643 [201, 695
யந்தரம் (யந்தரங்கள்), 175, 198,
யந்திரங்கள் வரைந்து குளிகை செய்
யமதண்டம், 447, 714 [தல், 175
யமதுதி, 155
யமராசர்பலர், 345
யமராசன், 444, 463, 496, 714,
783 [லெற்றுவதல், 444
யமராசன் அண்டங்களை ஒருதண்டா
யமராசன்கொடி எருமைப்போத்து,
யமன், 155, 463 [490
யமன் இறைவன் உதைக்க உதைக்க
வீழ்தல், 345
யமன் ஊர்தி எருமைக்கடா, 345,
யமுனை, 31 [684
யயமானன், 723
யவன், 521
யவனதேசத்துக் குதிரைகள், 665
யவைவென்னும் ஆரியச்சொல், 521
யாகசாமினிகள், 593
யாகசாலை, 242, 470, 728, 748
யாகத்தம்பம், 505

யாகத்தானம், 247
யாகத்திற்பிரண், 507
யாகத்துக்குக் கர்த்தா, 246
யாகத்துக்குச் செய்த பருந்து, 507
யாகநாயகர், 779
யாகப்பிறையான், 63
யாகபலம், 455, 727
யாகபன்னி, 504
யாகம், 296, 352, 666, 714
யாகம் புரிபவர்கள், 811
யாகவிபாகம், 248
யாதவர் கோனம்மிகாளி, 457
யாதுக்கள் - ஒருவகை அசுரர், 348
யாதுதானர், 348
யாதும் - சிறிதும், 254
யாப்பருங்கலக்காரிகை, 466, 496
யாப்பருங்கலவிறுத்தி, 28
யாப்பினங்கம், 561 [136
யாமளங்கள் தேவியைப் புகழ்தல்,
யாமளங்களின்வகை, 133
யாமளசாத்திர மந்திரசாதகர் - யாம
ளாகமத்தின்படி மந்தரபுரஸ்ஸ
ரணம் செய்பவர்கள், 67, 91
யாமளத்தில் தூபத்திரவியங்கள்
கூறப்படுதல், 112 [ருத்தல், 534
யாமளத்திற் சித்தர்கள் கூறப்பட்டி
யாமளபுராதனர், 432
யாமளம் - தேவியைப் பற்றிச் சொல்
ஒருதால், 112 - 3, 117, 136, 534
யாமளருபதேசம் - ஒருதால், 168
யாமளாக்கிவி, 666
யாமளாகமத்தின் வழியொழுகும்
பெரியோர், 51
யாமளாசாரியர், 51
யாய், 297
யாவனம், 665
யாழ், 533 [610
யாழாலும் மிடற்றாலும் வளைத்தல்,
யாளி, 359, 465, 594, 598
யாளிமுகப் பூத கணத்தின் செயல்,
யாளிமுகப்பூதங்கள், 496 [496
யாளி யானையின் கொம்பிற்குருகு
தின்மை பண்பு, 496
யாளியூர்தி, 7 - 9
யாளியேறு, 106
யானை எட்டி, 546
யானைக்கழுத்தை அறக்கடித்தலரு
மை, 481.

யாணைக்குக் ஷக்யும் மூக்கும் ஒன்று, 273

யாணைக்குந் தேவர்க்கும் தகப்பன் டிரமன், 486 [கன் ஏழு, 118

யாணைக்கு மதம் உண்டாகும் இடங் யாணைக்குமலை உவமை, 255, 735,

யாணைக்கடம், 105 [739

யாணைக்கொடி, 8

யாணைக்கொம்பை உலக்கையாகக் கொள்ளல், 735

யாணைகளின் வயிறுகளை மிடாக்க ளாக்குதல், 789

யாணைகளுக்குப் உபநீகடல், 105

யாணைச் செவிகளைச் சுளகாகப்பேய் கள் கொள்ளல், 732

யாணைத்தலைகளில் உலைவைத்தல், 747 [யாகக் கொள்ளல், 739

யாணைத்துதிக்கைகளைத் துருத்தி யாணைப்பந்தி, 497

யாணை மத்தகத்தில் முத்துண்டாதல், 756

யாணைமதம் மணம் வீசல், 3, 118

யாணைமலை, 172, 205, 218

யாணைமீன், 384

யாணை மேகங்களுக்கு, 105

யாணைமேற் கொள்ளல், 170

யாணை யாளி, 594

யாணையின் கும்பத்திற்குக் குடம் 273

யாணையின் கொம்பிற் குருகு, 496

யாணையைப் பாம்பு உண்ணல், 205, 543

யாணையை விழுங்கும் மீன், 384

யாணைவயிற்றைத் தாழியாகக் யாணைவாரி, 359 [கோடல், 730

யுகம், 148, 412 [596

யுகாந்தங்கள் (யுகாந்தம்), 145, 149,

யுகாந்தவெள்ளம், 149

யுகாந்தாக்கினி (யுகாந்தகாலத்திலக் கினி), 67, 143, 457, 656

யுகாந்தாக்கினியில் மகாதேவர் திரு மஞ்சனமாடல், 656

யுத்தத்துக்குரிய பெயர், 470

யுத்தி, 364 [426

யுத்தோன்முக உச்சாக பரவசர்,

யுத்தோன்முகன், 228, 469

யூதநாயகர், 609

யூதபதிகள், 473, 511, 609

யூதம் - பெரும்படை, 56, 509

யூதத்தம்பம், 507

யூததண்டு - யாகத்தம்பம், 505

யோககர்த்தரி, 56

யோகஞ்செய்தல், 630

யோகரிட்டை, 95

யோகரித்திரை, 148, 777

யோகப்பட்ச சாத்நிரங்கள், 334

யோகம் (யோகங்கள்), 334, 454, 552, 593, 791 [605

யோகமணிமாலையில் பாலக்கிரியை,

யோகமுதலிறைவி, 56

யோகயாமளம், 136

யோகயோகினிகள், 593

யோகாக்கினி, 93

யோகாங்கத்தார் டிராணலைப்

போகாமற்றத்தல், 91

யோகாஞ்ஞபதம், 891 [னம், 334

யோகாப்பியாசத்தால் வந்ததிருநய

யோகி போகி, 710

யோகினிகணத்தார் 64 கோடிய

ரென்பது, 433

யோகினிகள் (யோகிளிப் பெண்

கள்), 87, 90, 95, 433, 593, 753, 791

யோகினிகள் எழுவர், 87

யோகினிகள் ஒன்பதின்மர், 87

யோகினிகள் பன்னிருவர், 433

யோகிளிப்பெண்கள் தேவிகோடி

லில் நிட்டைபண்ணல், 95

யோசனை, 372

யௌவனவனமை, 39

ரகிதம், 8, 408 [யார், 211

ரகும்ரபிற்பொன் - மங்கையர்க்கரசி

ரசுதக்குன்றவர், 291

ரசுதமலை, 43

ரசம், 477

ராஞ்சிதம், 31

ரட்சாமூர்த்தி, 271

ரட்சித்தல், 78, 341

ரட்சிப்பாராக, 8

ரட்சை - காவல், 9, 137, 468

ரட்டம், 100

ரத்தங்கள், 348

ரத்தவருஷம், 737

ரத்நவிதம், 73

ரத்நங்கள், 314

ரதநேமி, 707

ரம்பை, 80

ரமித்தல், 327
 ரவி (ரவிகள்), 29, 43, 124, 164,
 417, 434, 460, 495, 717
 ரவிகிரணம், 31
 ரவிமுன்பணி, 446
 ரவிவாழி, 9
 ரஸவிசேஷத்தால் இருப்பு பொன்
 னுகை, 566
 ராகவவங்கிசம் (ஸ்ரீ), 211
 ராகினி, 87
 ராகு, 637, 726
 ராகுகேதுக்கள், 555
 ராச்சியம், 40, 533
 ராசகுலங்கள், 383
 ராசசிங்கங்கள், 79, 465
 ராசபரிச்சின்னங்கள், 638
 ராசர், 345, 445 [777
 ராசராசதேவர் (ராஜராஜதேவர்),
 ராசராசபுரி, 17, 19
 ராசராசபுரேசர், 246
 ராசராசன் கைவான், 549
 ராசராசனுடைய நாயகன், 21
 ராசாக்கினை, 780
 ராசி, 24, 501
 ராசி பன்னிரண்டு, 706
 ராசேந்திரன், 634
 ராட்டிரம் - தேசம், 4
 ராத்திரி, 155
 ராமசராக்கினி, 67 [444
 ராமாயணம் - ராமாயணப்போர்,
 ராஷ்டிர கூடத்தரசன், 774
 ரீஷபத்துவசவரணம், 635
 ரிஷபதேவர், 195 [689
 ரிஷபவாகனம் தருமரூபமென்பது,
 ரிஷிகள் (ரிஷி), 39, 40, 191, 248,
 350, 446, 472, 779
 ரிஷிகளாலே சாப்பிடுவார் வசுக்க
 ரூக்மி, 272 [ள், 483
 ருசி (ருசிதன்)-இந்திரனுக்கு ஊர்வசி
 முதலாயினரிடத்துப் பிறந்த மக்க
 ளுள் ஒருவன், 470
 ருத்திரர் (ருத்திரன்), 16, 113, 138,
 251, 353, 443, 761
 ருத்திரலோகத்தார், 354
 ருத்திரலோகம், 333, 353
 ரூபச்சாயை, 38
 ரூபசுவந்தரிய செளபாக்கியங்கள், 34
 ரூபன், 406

ரூபாவதாரம் - ஒருவடமொழி வியா
 கரணதூல், 154
 ரேகைக்கீற்றுப்புரை, 699
 ரோமபுளகிடம், 593
 ரிச்சித்தல், (லச்சித்து), 326, 645
 லட்சுமி, 38, 309
 லலிதாஸஹஸ்ரநாமம், 76, 103,
 168, 433, 593, 778
 லவணசமுத்திரத்தில் அமுது கடை
 ந்தது, 284, 633
 லவணசமுத்திரம், 28, 493
 லவணம், 103
 லக்ஷ்மியோகினி, 433
 லக்ஷ்மீதரர் வியாக்கியானம், 433
 லாகினி 87
 லாஞ்சனை, 8
 லிங்கபுராணம், 340
 லோகபாலர், 17, 249, 468
 லோகம் (லோகங்கள்)-உலகம், பார்
 க்கப்படுவது, 2, 15, 28, 38, 43,
 94, 104, 139, 301, 310, 422,
 486, 566
 லோகயுகாந்தம், 149
 லோகரட்சை, 468
 லோகவத்துக்களெல்லாம் பாஞ்சபூத
 சமவாயம், 452
 லோகாக்கிரசித்தர், 352
 லோகாயதம், 378
 லோகாயதன், 183
 வதிர், 165
 வகிர்ப்பிளப்பு, 155
 வகை-சொல்லுதல், 455
 வங்கிச சுத்தம், 30
 வங்கிசத்தாழ்வு, 230
 வங்கிசம், 7, 162, 179, 187, 196,
 211, 411, 635
 வங்கிசோற்பவர், 179
 வச்சலப்பிராட்டி, 294
 வச்சிர சரீரம், 547
 வச்சிரத்தடக்கை, 217
 வச்சிரநாயகமாலே, 280
 வச்சிரப்படை, 657 [453
 வச்சிரம் (வச்சிராயுதம்), 101, 280,
 வச்சிரகாயம் - ஒருமருந்து, 547
 வச்சரபாணி (வச்சிரபாணி) - இந்திர
 னுக்குரிய யுத்தசமயப் பெயர்,
 435, 470, 653
 வச்சரமாலே, 257

- வசந்தன் - இந்திரனுக்குச் சசிதேவி
யிடத்திற் பிறந்த மக்களுள் ஒரு
வசவுகள், 190 [வன், 470]
வசனம், 204
வசிட்டன், 488, 504
வசக்கன் ரிஷிகளாற் சாபமுற்றது,
வஞ்சப்பெண், 556 [483]
வஞ்சி, 800
வஞ்சிசூடுதல், 231
வஞ்சிப்பான் பொருட்டு, 630
வஞ்சியன், அதிகப், 4
வஞ்சியின் வாகைபுனைந்தவன், 800
வட்டனைக் கிடுகு, 101, 516
வட்டம் - தேருளுளை, வளைவு, 96,
101, 160, 268, 606, 615, 626
வட்டில், 760
வடகீழ்த்திசை வானவன், 689
வடசேடி, 19
வடசேடி தென்சேடியென்னும்
வெள்ளியம்பெருமலை, 19, 371
வடசொல், 162
வடசொல்லின் திரிபு, 466
வடசொற்கிதைவு, 410, 466
வடபகீரதி, 31
வடம் - மாலை, 99, 340
வடமொழி, 635
வடமொழிச்சுலோகம், 334
வடமொழி நிகண்டு, 441
வடமொழி முடிவு, 655
வடமொழி வைத்திய நூல், 531
வடவரை யரமகளிர், 43
வடவாமுகாக்கினி, 67, 81, 155,
379, 400, 403, 408, 469, 475,
வடவாறு, 7 [587, 696]
வடவானலம், 408, 438
வடவிறுட்சம் - ஆல், 139, 147,
வடவு - மெலிவு, 557 [153, 404]
வடவைக்கனல், 693
வடவைத்தி, 475, 786
வடிம்பு, 93
வடிவுடைய நங்கை, 292
வடுப்பகவு, 430
வடுவென்னும் பலபொருளொரு
வண்ணம், 160 [சொல், 430]
வத்துக்கள் (வந்துக்கள்), 28, 73,
110, 148, 330, 452-3, 468,
473-4, 524, 717
வதனபாகம் - முகபாகம், 106
வதனம், 36
வதுவை, 169
வதை, 132, 505
வம்சப்பட்டம், 807
வயப்பொறை, 156
வயாந்தகன் - இந்திரனுக்குச் சசி
தேவியிடத்திற் பிறந்த மக்களுள்
வயிரக்கால், 268 [ஒருவன், 470]
வயிரச்சாணை, 280
வயிரத்தேர், 268 [41]
வயிரத்தைப் பதம்செய்தவருமை,
வயிரம் தன்னையும் ஏனை இரத்தினங்
களையும் சாணையிடித்தற்குரியது,
280 [மை, 41]
வயிரம் மங்கையர் மனத்திற்கு உவ
வாயிரம் வலாகுரன் எலும்பு, 280
வயிரமலைக்குச் சோதிச்சக்கரம்
உவமை, 254
வயிரமேக விருத்தி-ஒருநூல், 16
வயிரமேகன், 16
வயிரமேகன் வாய்க்கால், 16
வயிரவூசி, 280
வயிராகரக்குன்று, 547
வயிராகரம், 805
வயிற்றுத்தி (வயிற்றெரி), 568, 786
வயிறு - நடுவிலம், 57
வர்க்கம், 98, 102, 467, 469
வர்க்கலோக கோடி, 469
வர்ணம், 635
வரங்கிடக்க, 777
வரசைவம், 194
வரதன் - வரத்தைத் தருபவன், 40
வரம்பு கோலுவார், 13
வரராசராசன், 549, 812
வரன், 16, 40
வராகமான், 340
வராக வுரு, 722
வராமிர்த சீகரம், 284
வராமிர்தம், 35
வரிட்டம் (வரிஷ்டம்)-மிகவும் உயர்ந்
தது, 15, 35, 74, 110, 284
வரிட்டமங்கலம், 74
வருடம் (வருஷம்) - மழை, 9, 68,
115, 205, 468, 737
வருடிக்க, 68 [456, 469, 600]
வருணராசன், 40, 67, 149, 193,
வருணன், 94, 277, 786
வருணன் கைகளோத்தளோத்தது, 491

வருணன் பாசமுடையானென்பது, 491, 786 [491]

வருணன் வாகனத்தைக் கடித்தது,

வருணன் வாகனம் மகரம், 686

வருணன் வாகனம் முகில், 193

வருணனுக்கு உஷ்ணம் செய்யும்

அக்கினிகள் ஆறு, 67 [498]

வருணனுக்கு வாகனம் சுரு, 456,

வருஷாகாலம், 38, 93, 386

வரைக்குவேந்து - மேரு, 493

வரைநேமி - சக்கரவாள பருவதம்,

வரையரமகனிர், 37, 40-43 [85]

வரையாழி, 6

வரோதயன், 803

வல்லபம், 215, 350

வல்லபன், 801

வல்லமிரான், 801

வல்லமணீர், 193

வல்லவன், 237, 657, 801

வல்லான், 237, 774

வல்லி, 42, 207, 220

வல்லி சகியாதிதகள், 655

வல்லிசாதி, 11, 38, 42, 75-7, 169

வல்லிசாதி முல்லைப்பூ, 119

வல்லி நிமிர்ந்தயானை, 39

வல்லெழுத்தாறும் மொழிக்கிறுதி

யில் வாராமை, 124

வல்லெழுத்தறமுச்சி, 444

வல்லை யாதவர்கோனம்மிகாளி-ஒரு

வலநேமி, 2 [புலவர், 457]

வலம்புரி, 72, 397

வலம்புரிமுத்து, 41

வலம்பருதல், 321

வலாசுரன் எலும்பு வயிரம், 280

வலி, 55, 205

வலிபட்டன் - மாறுபட்டன், 317

வலிமுகம், 317

வலிவு மெலிவுசமன், 610

வலையம் - வட்டம், 521

வலையவாளரா, 111 [444]

வலையுள் அகப்பட்ட மச்சியசாதி,

வழக்கு, 295, 448, 489, 601, 746

வழக்கு முடிவு, 156

வழித்தோரணம், 182

வழிவழி யடிமை, 308

வழு, 7

வழுதி, 215

வழுவுழுத்து, 90

வள்ளம், 2

வள்ளி, 169

வள்ளிகணவன், 170

வளமை, 39

வளர்தல், 286

வளர்பிறை, 21

வளர்வது தேய்வது, 158

வளாகம், 424

வளை, 174, 285, 462, 724

வளைந்துகொண்டது - வெளவியது,

வளையம், 111 [652]

வளையல், 645

வளையாபதி - ஐம்பெருங்காப்பியம்

கருளொன்று, 40, 425

வற்றுகாவிரி, 812

வறந்த (வறந்து), 49, 233

வற்தியம்ப, 133

வறுங்கண், 44

வன்கணம், 2

வன்பாலை, 55

வன்பாலைக்குத் தெய்வம் பரமேசு

வன்மான் - சிங்கம், 76 [வரி, 55]

வன்மானுகைத்த கொடி-துர்க்கை,

வன்னம்-நிறம், 702 [76]

வனசம் - தாமரை, 92

வனதுர்க்கம் - காட்டரண், 466

வனதுர்க்காதேவி, 54

வனமலர், 115

வஸ்திராங்கம், 754

வூக்கியம், 189, 664

வாக்கு, 301, 377

வாகடம், 553

வாகனம், 44, 114, 359, 380, 453,

வாகுவலயம், 106, 341 [478]

வாகை, 800

வாச்சியங்கள், 112

வாச்சியாயன ருத்திரம், 25

வாசகம், 40, 79

வாசத்தானம், 474

வாசவன், 182, 455, 470-71, 651

வாசவன் குழிலானது, 44

வாசவாய், 110

வாசி - குதிரை, சொல்வது, வசிப்

பது, வேறுபாடு, 73, 119, 447

வாசிவாரியர்கள், 263

வாசினி - வசிப்பவன், 54, 80

வாசுகி, 30, 99, 227, 347

வாட்டோக்கி-ஒருசிவஸ்தலம், 171

வாடாமாலை, 562
 வாடையும் தென்றலும் சாமரையா
 கக்கூறப்படுதல், 157, 339
 வாணர், 4, 167
 வாணியன் தாதன்-கம்பர் காலத்தில்
 இருந்த ஒருபுலவர், 70
 வாணுதல், 278
 வாதக்கோட்டி, 667 [266
 வாதம்-காற்று, தருக்கம், 144, 183,
 வாதராசன், 149, 439, 458
 வாதாசானம் - பாம்பு, 661
 வாதுகளம், 211
 வாதுசெய்த வாரணம், 172
 வாதுளம் (வாதுளாகமம்), 245, 630
 வாமத்தார், 78
 வாமபாகம், 48
 வாமமதத்தினர், 51
 வாமமார்க்கப் பெண்கள் நறவுண்
 னுதல், 24
 வாமமார்க்கம், 24
 வாமனம், 118
 வாமனன், 406 [உமிழ்தல், 548
 வாமிகள் சுரையை வாயிற்கொண்டு
 வாய் - இடம், 532
 வாய்க்கரிசி, 53
 வாய்ப்பலிக்குக்கொட்டும் பறை, 53
 வாய்கிறும், 134
 வாயலகு, 611
 வாயின் மாடத்திருமுற்றம், 243
 வாயு, 94, 450, 787
 வாயு ஈசுவரன், 761
 வாயுசகாயன், 582
 வாயுவிற்றுக்கலைமான்வாகனம், 687
 வாயை முகமென்னல், 10
 வார் - கச்சு, 32
 வார்த்தை, 401
 வார்த்தைக்கீர்த்தி, 111
 வாரணங்கள், 531
 வாரணசி (ஸ்ரீகாசி), 188
 வாராமரபிண வரக்கூறுதல், 464
 வாராய், 215
 வாரி - கடல், சலம், 67, 522
 வாரிசம் - செந்தாமரை, 67
 வாரிசாலயன் - வருணன், 67
 வாரிதியேழு, 269
 வாருதல், 103
 வாலவாய் - மதுரை, 171
 வாலியமடில், 150

வாவி, 312
 வாழ்க்கைப்படாதார், 350
 வாழி, 9, 206
 வாள் - ஆயுதம், கூர்மை, சோதி,
 வார்த்தை, 105, 111, 154, 162,
 285, 401, 724
 வாள் மகளிர் விழிக்கு உவமை, 713
 வாளடவி - ஆயுதவனம், 401
 வாளமர், 90
 வாளரா, 111
 வாளாற் கூறுக்கல், 225
 வாளி: இஃது ஈறுதிரிந்தபெயர், 2
 வாளியார், 548
 வாளின்வனம், 401
 வாளெறிந்த வாயினுடு புத்தன்
 பால் சுரந்தது, 377 [சொல், 401
 வாளென்பது பல பொருளொரு
 வாளேறு - ஒளியை வீசுதல், 105
 வான் - தேவர்கள், 669
 வான்சிறப்பென்னு மதிகாரம், 9
 வானநாடியர், 80 [ஊதல், 606
 வானம்பாடிப்புள் மேகத்தை யுண்
 வானமண்டல வரவுடையார், 183
 வானமீனின் நிறை, 346
 வானயாறு, 388
 வானவன், 689
 வானவாத சித்தாந்தம், 183
 வானவில் இந்நிரவில்லிற்ரு, 258
 வானவில் இரண்டு, 160, 643
 வானவில் தேவிலிலுக்கு, 160
 வானவேறு, 383
 வானேறு, 453
 வானோர்களைகண், 301
 வாஸுபூஜ்யதேவர், 375
 வி - அழகு, 506
 விக்கிரமசோழதேவர், 776
 விக்கிரமசோழதேவர் மெய்க்கீர்த்தி,
 806
 விக்கிரமசோழனுலா, 9, 69, 81,
 241, 377, 500, 664, 775, 812
 விக்கினதற்குப் பரிகாரமாக உடம்
 பை அசகிக்கொடுத்தல், 410
 விக்கிரம பாண்டீசுவரமுடைய நாய
 விக்ரமம், 215 [னார், 646
 விக்ரமன், 611
 விக்ரமாயுதம், 611
 விகற்பு - விகற்பம், 16
 விகாரகாரியம், 611

விகாரம், 13, 433, 561, 696
 விச்சிரவமுனிவர், 462
 விச்சைக்கொற்ற வினையர், 537
 விசைய, 168
 விசாலம், 41, 467
 விசி, 32, 468
 விசித்தன் - இந்திரனுக்குச் சசிதேவி
 யிடத்திற் பிறந்த மக்களுள் ஒரு
 விசித்திரக்குழை, 36 [வன், 470
 விசித்திரகர்ணர் (விசித்திரகர்ணர்),
 138, 334, 473
 விசுத்திசக்கரம், 433
 விசும்பாளர், 352
 விசும்புவில், 23 [நூல், 433
 விசுவசாரதந்திரம் - ஒருவடமொழி
 விசுவதேவர், 249, 253
 விசுவதேவர் பிராமணர் பூசைக்கு
 விசுவரூபி, 457 [முற்படல், 253
 விசுவேசுவரி, 138
 விசேஷப் பிரபாவம், 120
 விசேஷம், 395, 566
 விசை, 46, 108
 விஞ்சைமன்னர், 371
 விஞ்சையர், 98
 விட்டருளுதல், 172
 விட்டுனு (விட்டுனுக்கள்), 10, 16,
 20, 46, 79, 113, 138, 148, 160,
 183
 விட்டுனு சக்தி, 73, 111
 விட்டுனு சமயகர்த்தா, 183
 விட்டுனுபகவான், 150
 விட்டுனு புரந்தராதிகள், 77
 விட்டுனு புராணம், 113
 விட்டுவிளங்கும் மின்னொளி, 88
 விட்டேறு - ஓராயுதம், 569
 விடபம் - மரக்கிளை, 458
 விடபி, 458
 விடர், 416
 விடவி - மரம், 458
 விடாய்த்தல், 395
 விடாயாற்றிமலை, 419
 விடுகை - வீசுகை, 413
 விடுத்தல் - உத்தரங் கூறுதல், 596
 விடுநீர், 310
 விடைக்கழி - திருவிடைக்கழி, 171
 விடைகொள்ளல், 288, 799
 விடையோன், 728
 விடைவெல்கொடி, 9

விண்ணப்பம், 138, 169, 186, 307
 விண்ணவர்பதினொருவர், 667
 விண்ணவர் வெந்தமை, 576
 விண்முதலும்பூதம், 113
 வித்தியாதர சக்கரவர்த்திகள், 545
 வித்தியாதரமகளிர், 19
 வித்தியாதரயானைகள், 481
 வித்தியாதரர், 367, 598
 வித்தியாதர ராசாக்கள், 532
 வித்தியாதர லோகம், 19, 532 - 3
 வித்தியாதரலோகம் நாயகமில்லா
 தது, 371
 வித்தியாதர வொழுக்கம், 19
 வித்தியாதரன், 8
 வித்தியா வினோதம், 19
 வித்தை, 203
 வித்யாயோகினி, 433
 விதம் - வேறுகூறுபடுதல், 506
 விதி, 451
 விதிப்படி, 175
 விதூஷகதூஷண நாதர், 365
 விதூஷகர், 549
 விதைக்கும், 726
 விந்தத் தடவி, 62
 விந்தபர்வதம், 40, 539
 விந்தம், 218
 விந்தவனம், 62
 விந்தாடவி வெந்தது, 62
 விந்து, 791
 விநாசம், 44
 விநாயகக்கடவுள், 3, 228
 விநாயகபுராணம், 259, 295
 விநியோகம், 36
 விபஞ்சி - யாழ், 533
 விபரீதம், 454
 விபரீதமந்திர ஒலைகள், 212
 விபரீதாலங்காரம், 21
 விபவம், 179, 724
 விபாகம், 248
 விபுத்தி, 364
 விம்பம், 10
 விம்ம (விம்மி), 135, 572, 640
 விமலர், 375
 விமான கோடிகள், 253 [260, 352
 விமானம் - கோயில், சிவிகை, 138,
 விமானம் முப்பத்துநான்கு, 706
 விமானம் மோட்சத்தலம், 352
 விமானவாசிகள் - தேவர், 34

விமானவாயில்-கோயில்வாயில், 34
வியங்கோள் மாத்திரையாய் நிற்தல்,
203, 728

வியசனகலகம், 25
வியசனப்படுத்துவார் (வியசனப்படு
[தல்], 463, 484

வியசனம், 28, 103
வியசனர், 83
வியசனவிலும், 28
வியசனவுட்டினம், 43
வியவகரிக்கும் - வழங்கும், 142

வியவகாரம், 32
வியாக்கிரமுகர், 138, 473
வியாகரண சூத்திரம், 35
வியாதி, 102, 531, 553

வியாதினி, 433
வியாமும் - தேவகுரு, 476
வியாமுன், 693

வியூகம், 724
வியோமநுபை, 433

விரகர், 173
விரதம், 170
விரல், 183

விரவுப் பெயர், 173
விரிஞ்சன், 214, 398, 553
விரித்துத் தொகுத்தல், 332
விருட்சுக்காடு, 41

விருட்சம் (விருட்சங்கள்), 38, 49,
62-4, 71-2, 115, 139, 147-8,
150, 152-3, 159, 176, 404,
451, 458, 745.

விருட்டி-மழை, 115
விருத்தி, 9, 228

விருத்தியிட்டது, 228
விருத்திராசுரன், 40

விருத்திவகுத்தது, 228
விருதுகள்-விருதாவளிகள், 8

விருஷபதேவர், 183
விருஷபர், 375

விரோதப்படாமல், 359
வில்-ஓராபுதம், சோதி, 285, 714

வில் இரண்டு, 643
வில்லமர்கோதை, 801

வில்லவன், 236, 801
வில்லி, 2, 170, 379, 511, 704
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம், 3, 63, 77,
90, 124, 134, 146, 166, 182,
190, 201, 209, 247, 334, 362,

474, 483, 489, 507, 511, 564,
610, 625, 663, 687, 748, 812
வில்லியர் - ஆர்ச்சனன் போல்வார்,
34

விலகுதல்-எறிதல், 224, 458, 646
விலங்கல்-மலை, 144, 360, 554, 721
விலங்கல் ஏழு, 272

விலங்கல் மூன்று, 550 [ழிய, 721
விலங்கலி - விலங்குதலின்றி யொ
விலங்கின்தழை யுணவு, 543

விலங்கினர், 178
விலங்குமுகப் பசாசகணங்கள், 497
விலா, 765

விலைக்குக்கொண்டுத்தோல், 97
விலைக்குறுவது, 38

விலைச்சக்கரம், 688
விவரம் - வெளியந்தரம், 147

விவாதம், 169, 246
விவிதம், 506

விழாக்கோள், 394
விழிக்கடை, 82

விழிகளைக் காகம்பறித்தல், 562
விழிகொளுத்த, 347

விழிவிடம், 39
விழும், 537

விளக்கம், 41
விளக்கவிதொழில், 600

விளக்குப்படர்ந்தெரிந்து பின்அவி
விளரி, 610 [தல், 600

விளி, 13, 32
விளிதல், 532

விளிதொக்கது, 186
விளைகொள்ளி, 569

விளைபுலம் - விளையும் நிலம், 2
விளையாட்டுக் கற்பகச்சோலை, 492

விளையாட்டுக்கூட்டம், 307
விளையாட, 8

விளையாடுதல், 329
விற்குன்று-மேரு, 536

விற்கொடி, 8 [41
விற்பிடி மாணிக்கத்திற்கு இடை,

விற்பிடிமாணிக்கம்நாகராசாக்களின்
தலையிலுள்ளது, 41, 72, 154, 166

விற்பிடியளவானமருங்குல், 41
விற்பொருநன், 726

விறகு, 50, 58, 60
விறகுகாடு, 329

விறல்வேள்-காமன், 15

விமலிவிடுதாது, 15
 வின்முருக்கல், 8
 வினதையின் மகன், 641
 வினமுதற்சொல், 585
 வினியோகங்கொண்டு, 36
 வினியோகப்பட்டு, 157
 வினைக்குறிப்புச் சொல், 458
 வினைக்கேடு, 660
 வினைத்தொகை, 569, 649, 743
 வினைமுற்று, 166
 வினையெச்சத்திரிபு, 575
 வினோதம், 19
 விஷ்ணு (விஷ்ணுக்கள்), 239, 281,
 286, 340, 380, 396, 446, 463,
 471, 511, 715-6, 761-2, 777
 விஷ்ணு ஈசுவரனுடைய சத்தி, 281
 விஷ்ணுக்கள் பலராதல், 703
 விஷ்ணு தத்துவம், 762
 விஷ்ணுதேவர், 404
 விஷ்ணுபகவான், 415
 விஷ்ணுபிரமாக்கள், 402
 விஷ்ணுபுராணம், 470
 விஷ்ணுமூர்த்தி, 315, 344
 விஷ்ணுயஞ்ஞமூர்த்தியென்பது, 46
 விஷ்ணுலோகம், 275, 407
 விஷ்ணுவாதிகள், 511 [286
 விஷ்ணுவுக்கு ஒப்பு இந்திரனிலகிரி,
 விஷ்ணுவே மாகாளி, 752
 விஷ்ணுவைப்போல விஷ்ணு லோ
 கத்தார் இருத்தல், 275
 விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமம், 22
 விஷ்வக்சேனர், 471
 விஷ்ணு, 175, 179
 விஷ்ணுதந்தம், 155
 விஷ்ணுதாரை, 99
 விஷ்ணுப்பற்கள் நான்கு, 155 [39
 விஷ்ணு மகளிர்கண்களுக்கு உவமை,
 விஷ்ணுகவி, 156
 விஷ்ணு, 630
 விஷ்ணு - நாடு, 117
 விஷ்ணுசனம், 28
 விஷ்ணுகிளி, 67, 578, 696
 விசுபாசம், 443
 வீணை, 610 [ஒத்தல், 610
 வீணையிசையும் மிடற்றுப் பாடலும்
 வீணைவகைகள், 623
 வீணைவிசேடம், 623
 வீதி - இடம், 104, 107

வீதிமாதர், 16, 18, 20
 வீரக்கழல், 468
 வீரக்குறியாரம், 341
 வீரகாளி, 161
 வீரகெறுவம், 630
 வீரசங்கிவி, 341
 வீரசைவமடம், அதிகப், 3
 வீரப்பெண்ணைத் திருக்கல்யாணம்
 பண்ணுகை, 623
 வீரபத்திரகணம், 428
 வீரபத்திரதேவர், 333, 340, 352,
 446, 490, 592
 வீரபத்திரதேவர் இறந்தவர்களை
 உயிர்ப்பித்து மீட்டும் பொரச்
 செய்வித்தல், 510
 வீரபத்திர தேவர் சேனை சதுர்த்த
 தசபுவனத்திலும் அடங்கல், 407
 வீரபத்திரதேவர் தும்பைமாலே ரூடு
 தல், 624
 வீரபத்திரதேவர் தேர், 626
 வீரபத்திரதேவர் தோற்றம், 333
 வீரபத்திரதேவர் படை, 404, 407-8,
 473
 வீரபத்திரதேவர் படைக்கு மகா
 தேவர் உவமை, 408
 வீரபத்திரதேவர் படைகளின் செய
 ல், 473
 வீரபத்திரதேவர்படை மகாகாளி
 படைக்குப்பின்னே நின்றல், 592
 வீரபத்திரதேவர் புறப்பாடு, 336
 வீரபத்திரதேவர் வைரவக்கடவுளின்
 கூடுதென்பது, காப்பு
 வீரபத்திரர், 346
 வீரபத்திரர் தோளுக்கு இமயவெழி
 உவமை, 634
 வீரபத்திரர் படைக்குச் சிவபெரு
 மான் உவமை, 408, 425 [434
 வீரபத்திரருக்குச் சூரியன் உவமை,
 வீரபானம், 24
 வீரபுருஷர், 100, 109, 563, 594
 வீரபைரவிகள், 593
 வீரமகளைச் சேர்ந்தமை, 623
 வீரமயேச்சுரர், அதிகப். 3
 வீரராஜேந்திரதேவன் மெய்க்கீர்த்தி,
 629 [405, 620
 வீரன் - வீரபத்திரதேவர், 334 - 5,
 வீழ் - விழுது, 152
 வீற்றிருத்தல், 278

வெஞ்சனவசனம், 204
 வெங்கண்மண்டிலம் - சூரியன், 637
 வெங்கதிர், 608
 வெங்கோல், 15
 வெட்டி, 390
 வெண்குடைக்குத் திங்கள், 250
 வெண்குதிரைகளுக்கு முத்து, 265
 வெண்சாமரை, 157
 வெண்டாமரை, 10, 282, 319
 வெண்ணிணம், 544
 வெண்ணீறு, 218
 வெண்பறவை - கொக்கு, 93
 வெண்பாமாலை, 629
 வெண்மை - வெறுமை, 449
 வெதுப்பு, 173, 191, 197
 வெதுப்புதல், 379
 வெதுப்புஷணம், 217
 வெந்தவனம், 62
 வெந்தார் - கோபித்தார், 103
 வெப்பு - உஷ்ணவியாதி, 102, 195
 வெப்பென்னும் தீ மூன்றுகாலை
 யுடையது, 585
 வெம்பகல் - நடுப்பகல், 164
 வெய்ய - வேண்டற்பாடுடைய, 506
 வெயில்நீக்கி - குடை, 257
 வெயிலெறித்தல், 431
 வெயிற்சோதி, 482
 வெயிற்சிரபைக்கனல், 482
 வெயின்மறை - வெயிலைத்தடுக்கும்
 கருவி, 11
 வெரிந், 325 [549
 வெள்ளத்திற்குச் சிறைகோலுதல்,
 வெள்ளம் - கூட்டம், நீர்மிகுதி, 256,
 533, 611, 652, 693
 வெள்ளாம்பல், 318
 வெள்ளி - அசுரகுரு, வித்தியாதர
 லோகம், 476, 533
 வெள்ளிக்கு மின், 550
 வெள்ளிக்குலக்குன்று, 537
 வெள்ளிமலை, 291, 309, 371, 536
 வெள்ளியம்பெருமலை, 19, 532
 வெள்ளியுலோகம், 306
 வெள்ளியையும் பொன்னையும் ஒக்க
 உருக்கல், 476
 வெள்ளி வேதண்டலோகம், 545
 வெள்ளைக்கோவை, 741
 வெள்ளைமுளரி, 168
 வெள்ளையாணைக்குப் பாற்கடல், 274

வெள்ளையோர் - பலதேவர், 368
 வெள்ளைவிடை, 778
 வெளி, 466
 வெளியடங்க, 59
 வெளியந்தரம், 147
 வெளியாகாசம், 37
 வெற்பு எட்டு, 546
 வெற்பு ஏழு, 213
 வெற்பு இறகொடு அறல், 56
 வெற்பும் மிளவோட ஒலித்தல், 213
 வெற்றிக்கீர்த்தி, 483
 வெற்றிச் சின்னங்கள், 8
 வெற்றிமகள், 168
 வெற்றிமலை, 3
 வெறியோடி, 635
 வெறும்பொடி, 554, 600
 வெறுமெயிற்று, 716
 வெறுமேறு, 383
 வெறுமொருவன், 25
 வெறுமொன்று, 23
 வென்வேல், 538
 வேட்டு, 588
 வேட்டுவர், 610
 வேட்டைபோய் விடாய்த்தல், 395
 வேடம், 63, 344, 630
 வேடுவர், 630
 வேண்டற்பாடு (வேண்டப்பாடு), 43,
 506, 547, 554, 562, 704
 வேண்டாவினைக்கேடு, 660
 வேணும், 291, 630
 வேதகதை, 38, 40
 வேதங்கள் நான்கு, 213
 வேதங்கள் மூன்று, 380
 வேதசத்தம், 441
 வேதசிவாகமங்கள், 136
 வேதண்டலோகம், 545
 வேததீர்த்தம், 309
 வேதநாயகி, 138, 609
 வேதநூலியல்வாழ், 1
 வேதப்பகைவர், 238
 வேதப்பொருள், 701
 வேதம், 63, 136, 155, 183, 185,
 258, 378, 459, 463, 475, 627,
 742
 வேதம் சொன்னபடி அசுரர் செய்
 யாமை, 260
 வேதமந்திர சாகை, 119
 வேதமந்திரம், 201

வேதமந்திரவோசை தேவியின் சிலம்
 போசைக்கு, 119
 வேதமார்க்கம், 7
 வேதமுதலான சாத்திரங்கள், 40
 வேதமுதலான மகாமார்க்கங்கள், 7
 வேதநாயகம், 714
 வேதவல்லி, 293
 வேதவியாசமதம், 587
 வேதவியாசர் ஸத்தியவதி நினைத்த
 வுடன் வந்தது, 334 [350]
 வேதவியாசாதி பிரமரிஷிகள் (ஸ்ரீ),
 வேதவிணை, 623
 வேதவேள்வி, 185
 வேதனை, 20
 வேதாசமம், 655
 வேதாதி சாத்திரம், 40
 வேதாந்தம், 246
 வேதாளகடகம், 104
 வேதாளம் (வேதாளங்கள்), 104,
 வேதாளபூதம், 509 [560]
 வேதி, 593
 வேதிக்க, 217
 வேதிகை, 700
 வேதேத்தேச அவிர்ப்பாக மந்திர
 காரணிகள், 593
 வேந்தன் - சந்திரன், 441
 வேமானியர் - தேவர், 34
 வேய், 304
 வேர், 144, 161, 464
 வேர்விவரம் - வேர்களின் வெளி
 யந்தரம், 147 [126]
 வேரிவாரி - மதுசமுத்திரம், 122,
 வேலாற்றுத்தி நூக்கல், 225
 வேலின் வனம், 401
 வேலேறுபட, 5
 வேலை ஏழு, 272
 வேலைநிலை - வற்றுக்கடல், 440
 வேலைவடிம்பலம் நின்றுன், 93
 வேலாமல் - கோடியாமல், 103
 வேலித்த, 678
 வேழம் வீணைக்ககப்படல், 610
 வேள் - தேவசேனாபதி, 15
 வேள்வி, 185, 288, 303, 797
 வேள்வியாவுதி, 252
 வேளாளரை யடையாதார் பசிப்பார்,
 236
 வேற்றுக்கோட்டி, 667
 வேற்றுத்தேவர், 577

வேற்றுப்புலம், 577
 வேற்றுமைச் சொல், 666
 வேற்றுமைத்தொகை, 370, 486,
 603, 745
 வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிற
 ந்த அன்மொழித்தொகை, 281
 வேற்றுமை மருங்கிற்போற்றல், 486
 வேனில் வேந்தன், 577
 வேஷதாரிகள், 51
 வேஷம், 44
 வை - கூர்மை, வைக்கோல், 452, 462
 வைகுண்டம், 376, 407
 வைகை (வைகையாறு) - வேகவதி
 பெயன்பதன்மருட, 7, 171, 202-3,
 211-2
 வைகை கடல் புகாதது, 221
 வைசிரவணன் - குபேரன், 381, 462
 வைசேஷிகம், 246
 வைசேஷிகர், 183
 வைணவமந்திரம், 163
 வைணவி (ஸ்ரீ), 165
 வைத்தியசாத்திரப்பொருள், 477
 வைத்தியசாத்திரம், 502, 605
 வைதிகசம்யமதகசம், 183
 வைதிகத்தேர், 337
 வைதிகராசசங்கம், 179
 வைதிகவாரணம், 183
 வைதிகவாழ்க்கை, 170
 வைதிகள், 190
 வைதீகம், 139
 வைமானிகர் - தேவர், 34
 வையமகள், 168
 வைரவக்கடவுள் உடைதவிரந்தவர்,
 காப்பு
 வைரவக்கடவுள் கரியகஞ்சகமுடை
 யவர், காப்பு
 வைரவக் கடவுள் துதி, காப்பு
 வைனதேயன், 641
 வீயோதிஷ்கர், 94
 ஜவராக்கினி, 585
 ஜயகோஷம், 631 [483]
 ஜலன் - அட்டவசுக்களிலொருவர்,
 ஜிஹ்வா - நாக்கு, 475
 ஸ்ரீ, 38, 119, 478, 500
 ஸ்ரீ காஞ்சேபுரத்திற் சிவபெருமா
 னுக்கு நீழல் செய்யும் தெய்வீக
 மான மாமரம், 625
 ஸ்ரீகுன்றநாடு, 236

ஸ்ரீகைலாசபருவதம் உட்டினத்தால்
வேறுபடுவது, 329
ஸ்ரீ சக்கரத்தின் அதிஷ்டான தேவ
தைகள், 89
ஸ்ரீதேவி, 775 [773
ஸ்ரீ பீடங்கண்ட பெரிய பெருமாள்,
ஸ்ரீ புராணம், 18, 183, 757
ஸ்ரீ மங்கலிபங்கன், 292
ஸ்ரீ மாதா, 103
ஸ்ரீ மாயை, 660
ஸ்ரீயின் மிகுதி, 435
ஸ்ரீராமன் வங்கிசம், 196
ஸ்ரீராஜராஜதேவர், 807
ஸ்ரீராஜராஜசுவரமுடையார், 772
ஸ்ரீ வர்த்தமானர், 183, 375
ஸ்ரீவிஷ்ணுக்கள், 462 [சம், 478
ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய உத்தமதுவ
ஸ்ரீ ஹர்ஷன், 345
ஷடங்கதேவதாயுக்தா, 593
ஸ்தவம், 45
ஸ்தவிரமதவாதம், 183 [ருவர், 443
ஸ்தானு - ஏகாதசருத்திரர்களிலொ
ஸ்திரீகள் (ஸ்திரீ), 13, 726
ஸ்திரீக்ஷேக்கண்டால் உருருந்தேவர்,
ஸ்திரீதனப்பெண்கள், 42 [13
ஸ்திரீதனம், 10
ஸ்தேயசாஸ்திரம், 25
ஸ்பரிச தன்மாத்திரை, 433
ஸ்மிருதி, 544
ஸட்டம், 610

ஸத்தியவதி, 334
ஸப்தகோதாவரி, 31
ஸப்தவாடிகா, 70
ஸப்தஜிஹ்வா, 475
ஸப்தோத்தியானம், 70
ஸம்ஸ்காரம், 554
ஸம்ஸ்கிருதகவி, 534
ஸம்ஸ்கிருதம், 410
ஸமம், 610
ஸர்வக்கிரூர் - புத்தர், 404
ஸர்வன் - ஏகாதசருத்திரர்களிலொரு
ஸஹஸ்ராரம், 18 [வர், 443
ஸிம்ஹாஸனேசுவரி, 76
ஸோமன் - அட்டவசுக்களிலொருவர்,
483 [வம், 320
ஸௌபாக்கியவதி யென்னுந்தெய்
ஹர்ஷசரிதம் - பட்டபாணரென்னும்
கவியால் இயற்றப்பட்ட ஸம்ஸ்
கிருத காவியம், 534 [380
ஹலாபுதம் - ஒருவடமொழி நிகண்டு,
ஹனுமந்தகுடி தாலாகா, 212
ஹஸ்தம், 467
ஹாகினி, 87
ஹிமவான், 272
ஹ்ணபவபங்கம், 183
ஹத்திரியச்சின்னம், 8
ஹ்ரந்தரி, 457
ஹ்ரம், 103
ஹ்ரதபவனஜலம்,
ஹ்ரத்திரம், 183
ஹ்ரமம், 23

இலக்கண விசேடங்கள்

என்பது ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மையுருபு: 34; (தொல். புணர். கு. 14)
 அகரந்திரிந்து உகரமாதல், 244
 அங்கணென்பது வேற்றுமைச்சொல்லல்ல, வேற்றுமையிடப்பொருள், 666
 அடை, 255, 550
 அடைசொல் - விசுதி, 463
 அத்துச்சாரியையும் ஏழாமுருபும் தொகுதல், 666
 அதிரப்பொருதும்பை: பு. வெ. முகவுரை; "வெட்சிரிரை" 637
 அந்திலென்னுமசைநிலை: தொல், இடை, 19
 அந்தவாசி, 73
 அபூதவுவமை: 155; தண்டி. கு. 30
 அம் (சாரியை): 33; தொல். புணர். அம் சாரியை கெடுதல், 448 [17
 அம்மகேட்டிக்கும்: 556, 710; தொல். இடை. 28 [முடிவு, 124
 அல்லின்மேல் அச்சேறின ஆரிய அல்வழி, 577, 692; (தொல். புணர். 10) [692
 அல்வழியும் வேற்றுமையு மாதல், அளபெடையிட்டு ஓசை கூட்டிக் கொள்ளுதல்: 295; (தொல், நான், 6)
 அன்மொழித்தொகை: 132; (தொல். எச்ச. 22) [112
 அனுகரணசத்தத்தாற்பெற்றபெயர் அனுமானம், 183, 608
 ஆகுபெயர்: 42, 170; (தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 31)
 ஆகுபெயர்பல், 42
 ஆகுபெயராக்கல், 561
 ஆணெழிமிகுசொல்: (தொல். கிளவி. 50) 503
 ஆதிதீபம்: 597; (தண்டி. கு. 38)
 ஆரியச்சொல், 37, 448, 466, 521
 ஆரியச்சொல் பிராகிருதபாவைபுட ண் மருவித் தமிழாதல், 521
 ஆரியச்சொல்லின் சிதைவு, 448
 ஆரியமுடிவு, 124, 153

ஆரென்னுமிடைச்சொல், 646 : தொல். இடை. 22-3
 ஆல் அம்சாரியைபெறுதற்கு விதி, 451: தொல். புள்ளி. 80
 ஆலென்பது ஒடுவென்னும் வேற்றுமையாதல், 561
 ஆலென்னும் அசைச்சொல், 564 [644
 ஆலென்னும் இடைச்சொல், 634,
 ஆறுருபுமேற்கும் தொகை, 563
 இடக்கரடக்கிச்சொல்லுதல்: (தொல் எச்ச. 46), 47, 110-11, 506.
 இதற்கென்பதன் முடிபு, 246
 இயல்புகணம்
 இயல் விளங்கிய ஒற்றளபெடை இயற்பெயர்; தொல். பெயர். 20
 இயற்பெயர்ப்பின்னர்ப் சுட்டுப் பெயர் வரல்: தொல். கிளவி. 38
 இயைத்தல் - அந்வயித்தல், 470
 இயைத்துப் பொருள்கொள்ளுதல், 538
 இரட்டைக்கிளவி: 90, 128-9. தொல். கிளவி. 48
 இரண்டாவது தொகுதல், 120
 இருபெயரொட்டாகுபெயர்: தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 31
 இலேசாற் கொள்ளல், 577
 இன், ஆன் என்னும்பொருளில் வருதல்: (தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 9) 493
 இன், ஐந்தாம்வேற்றுமை ஒப்பின் கண்வருதல்: தொல். வேற்றுமை. 16
 இன்னென்பதனை உவமையாக்கல், 483, 493, 503
 ஈதென்றது செய்யுள் முடிபு, 494
 ஈற்றசை யேகாரம்: (தொல். இடை. 9, 2, 55
 ஈறுதிரிந்த பெயர்கள், 2, 397
 உங்களென்பது தமிழன்று, 604 [97
 உடைப்பெயர்: (தொல். பெயர். 11),
 உடைப்பெயர்ச்சொல் ஈறு திரிதல், 397
 உம்மை இடைச்சொல் 331, 526, 660, 750

உம்மைக்கண் வேறு பொருள் வருதல், 610

உம்மைத் தொகை: (தொல். எச்ச. 21) 3, 44, 212, 561, 583

உம்மைமிகை, 526

உம்மையின் சொல்லுதல், 77, 331, 440, 526, 660, 742, 756: தொல். இடை. 7

உயர்திணைப்பன்மை உளப்பாட்டுத் தன்மைச் சொல், 363: தொல். வினை. 12

உயர்திணைப் பன்மைத் தன்மைவாசகப்படச் சொல்லுதல், 40

உயர்திணைப் பெயரீறுகெடுதல், 16: தொல். தொகை. 11, உரை

உருபு தொகுதல், 603 [உரி. 67

உருமென்பதுமகரவீறு, 57: தொல். உலக வழக்கு: 295; தொல். கிளவி. 18 [18

உவமத்தொகை: 664; தொல். எச்ச.

உவமத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை: 632: தொல். எச்ச. 22, உரை.

உவமை, 212, 278, 280, 282, 286, 538, 651, 702

உவமை தொகுதல், 339

உளப்பாட்டுத் தன்மைச் சொல்: 60, 363; தொல். வினை. 12

உன்னென்பது தமிழன்று, 186

ஊங்ஊன் அங்ஊன்மென்பன எங்ஊன் அங்ஊன் யெனவருதல், 425

எச்சங்கொடுத்தல்: 546; தொல். செய்யுள். 206

எச்சங்கொள்ளல், 304: தொல். செய்யுள். 206

எச்சவீறு திரிதல், 458 [9, உரை

எதிர்நிரனிறை: 450; தொல். எச்ச.

எப்படி என்பது ஆரிய முடிவு, 153

எவை யென்பதன் இலக்கணம், 521

ஐகாரத்துக்குப்பொருள், 62: தொல். இடை. 9

ஐகாரந்தொகுதல், 603

ஐகார விடைச்சொல், 774: தொல். இடை. 9

ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை: 370, 603; தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 21

ஐ (இரண்டாம்வேற்றுமை), 646: தொல். வேற்றுமை. 10

ஐகாரந்தொகுதல், 323: தொல். வேற்றுமை மயங்கு. 21

ஐய ஏகாரம், 55

ஐயகுறளனென்பதில் ரகரங்கெட்டதற்கு இலக்கணமுண்டு, 661: தொல். தொகை. 11-உரை

ஐரு சொல், 676

ஐருசொல் வருவித்தல், 541

ஐருதலைக்காமக்கைக்கிளைப் பொருளது, 301

ஐருபாற்கிளவி ஏனைப்பாலிலும் வருதல், 301: தொல். பொருளியல், 28

ஐருவரைக் கூறும்பன்மைக் கிளவி, 510: தொல். கிளவி. 27 [540

ஐழிந்து வந்த ஐகாரவேற்றுமை; ஒன்றல்லன்பலவென்பது தமிழ்நடை, 666

ஐகாரம் சிறப்பினும் வினாவினும்வருதல்: 112-3; தொல். இடை. 8

ஐகாரந்தொக்கது, 469

ககர வொற்று முதலிய வல்லெழுத்துக்களாகும் மொழிக்கு இறுதியில் வாரா, 124; தொல். மொழி. 45 [417

கங்கையை உயர்திணையாகக் கூறல், கட்டகலென்பதன் முடிபு, 395; தொல். புள்ளி. 101

கடாவிடை, 617

கடையைக் குறைத்து உயிரேற்றி முடித்துக்கொள்ளல், 124

கவியழகு, 425 [463

களள்ளென்பதுபன்மையடைசொல், கன்மவாதம், 667

கீரணப்பெயர், 257 [மொழி, 635

கீரந்தழும் தமிழுங்கூடிய தொடர் குணசந்தி, 154

குணப்பெயர், 637

குணமுடிபு, 193

குற்றியலுகரவீறு, 124

குறிப்பினிற, 10

குறிப்பினும் நேன் மல், 28

குறிப்பு, 692 [179

குறிப்புச்சொல்: 215; தொல். செய். குறுக்கும் வழிக்குறுக்கல்: 4, 31; தொல். எச்ச. 7.

கூட்டல் - அந்வயித்தல், 366-7.

கூட்டிக்கொள்கை - அந்வயித்தல், கூட்டி முடித்தல், 720 [586
கூவிளமென்று பாடமோதல், 89
கோடுந்தமிழ்ச்சொல், 684
கொல் (ஐயம்), 636, 653 : தொல்.
இடை. 20
கோடபாவைச்சொல், 448
கங்கிருதசத்தம் - ஸம்ஸ்கிருதச்
சங்கிருதம், 410 [சொல், 82
சந்தியிசைவஞ்சுதல், 433
காதியொருமை, 159
சாரியையும்வேற்றுமையும் ஒருங்கு
தொகுதல், 588
கிதைந்த தமிழ், 323
கிம்சிலவென்பதன் முடிபு, 189:
தொல். உயிர்மயங்கு. 12
கிறப்புப்பெயர் : 180, 549, 657;
தொல். கிளவி. 41
கிறப்பும்மை, 657; தொல். இடை. 7
கிளைப்பெயர் முதற்பெயராய்ப் பொ
ருள்படுவது, 561
கிளைப்பெயர் முதற்பொருளுக்கு
ஆதல், 5; தொல். வேற்றுமை
மயங்கு. 31
கிளைமுதற்கிளவி, 756
கிளையிற் கூறும் முதலறி கிளவி
யான ஆகுபெயர் : 7; தொல்.
வேற்றுமைமயங்கு. 31
கூட்டு: 153; தொல். தான், 31
கூட்டுச்சொல்லிற் சாரியையும் வேற்
றுமையுருபும் வருதல், 634
கூட்டுதல், 523
கூட்டுப்பெயர், 439; தொல். கிளவி.
37-8
குவவசன விரோதமென்னும் பிரமா
சேந்தமிழ், 129 [ஐப்பாசம், 7
செய்கவென்றது செய்கென்றதல்:
244; தொல். எச்ச. 7
செய்தென்னும் வினையெச்சம், 363
செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தின்
உகரமும்மகரஓற்றும் கெடல் :
16; தொல். வினை. 41 [வினை. 30
செய்யுமென்னுமுற்று: 508; தொல்.
செய்யுள்முடிபு : 156, 494; தொல்.
கிளவி. 18
செய்யுள்விகாரத்தால் உம்மை தொ
குதல், 561 [433
செய்யுளில் தொகுத்தல் விகாரம்,

சொல்லதிகார உபதேசம், 398
சொல்வருவித்தல், 541
சொல்விழுக்காடு, 439
சொற்பெய்துகொள்கை, 587
சொற்றொடரைப் பிளத்தல், 458
'L' என்னுமெழுத்து தமிழில் மொ
ழிக்கு முதலாகாமை, 453; தொல்.
மொழி. 28
தகுதிமொழி: 327; தொல். கிளவி. 17
தமொறுதொழிற்பெயர்: 77; தொல்.
வேற்றுமைமயங்கு. 12
தந்ததென்பது படர்க்கையிலுஞ் செ
ல்லுதல்: 603; தொல். கிளவி. 28
தந்திரபுத்தி, 22, 68, 88, 164, 365,
430, 561
தந்திரவுத்தியாலும் தொடர்நிலைச்
செய்யுளாலும் பொருள்கொள்ள
ல்; 22
தமிழுக்கு ஒருசொல், 193
தமிழ்ச்சொல், 814
தமிழ்நடை, 466
தமிழ்முடிவு, 124, 611, 655
தமிழ்தாதல், 621
தமிழாற்சிதைதல், 88
தமிழுக்குச்சிறப்பு, 35
தர்க்கவாதம், 131
தலைக்குறைத்தல், 467; தொல்.
எச்ச. 57-8
திகந்தமென்றசொல்லின்முடிபு, 124
திசைக்கொடுந்தமிழ்ச்சொல்: 684;
தொல். எச்ச. 4
திரிசொல்: 457; தொல். எச்ச. 3
திரிந்த சொல், 2, 397
திரிபு, 333
தர்க்கசந்தி, 611
தேம்முனென்பதன் முடிபு, 221;
தொல். புள்ளி. 87 [9
தேற்றேகாரம், 596; தொல். இடை.
தொகுத்தல் விகாரம், 244; தொல்.
எச்ச. 7
தொகுபொருளை விரித்தல், 734
தொடர் நடைச்செய்யுள், 636
தொடர் நிலைச்செய்யுள், 22 [630
தொழிலாற்பெற்ற பொருட்பெயர்,
தொழிலிற் பிரிந்த பெண்ணொழி
மிகுசொல், 497; தொல். கிளவி.
50-உரை
தொழிற்பெயர், 13, 77

நாடகாலங்காரம், 301 [83
நிதரிசனாவலங்காரம், 78; தண்டி. சூ.
நிந்தாத்துதியலங்காரம்: 78; தண்டி.
சூ. 65 [எச்ச. 9
நிரனிமை: 154-5, 450; தொல்.
நெட்டெழுத்தின்பர் ஒற்றுமிகத்
தோன்றல்: 394; தொல். உருபு.
நெட்டெழுத்திற்றுக்கல், 89 [24
பசுந்தமிழ், 35
பசுமை நிறத்திற்சென்றதன்று, இள
மையிற் சென்றது, 96, 605
படுத்தச் சொல்லல், 245
படுத்து மெல்லிதாகச் சொல்லல், 5
படைவழக்கத்துறை: 629, 631;
தொல். புறத்தினை. 8; பு. வெ. 64
பண்புத்தொகை: 22, 167; தொல்.
எச்ச. 20
பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த
அன்மொழித் தொகை: 22, 279;
தொல். எச்ச. 22
பண்புவமை, 634 [156
பராரையென்னுஞ்செய்யுண் முடிபு,
பருவரை யென்பது வழக்குமுடிபு,
156 [606; தொல். கிளவி. 52
பலபொருளொருசொல்: 401, 430,
பலவுருபுகளையேற்றல், 241
பன்மைத் தன்மை வாசகம், 40
பன்மைபடச்சொல்லல், 18
பன்மையடைசொல், 463
பன்மையுருபு, 34
பன்மை யொருமை, 40
பன்மை வாசகம், 79
பாலேக்குப் பரமேசுவரியும் ஆதித்த
னும் தெய்வம், 54
பிரமாணப் பிரமேயம், 408
பிராகிருதபாவைச் சொல், 323, 410,
448, 521 [323
பிராகிருதபாவை சிதைந்ததமிழ்,
பிராகிருதமாய்த் திரிதல், 411
பிரித்துப்பொருள்கொள்ளல், 500
பிரிநிலை யேகாரம்: 2, 544; தொல்.
இடை. 9
பிறந்தவழிக் கூறல்: 41, 303; தொல்.
வேற்றுமை மயங்கு. 31
புளிமாங்காயான சந்திரகணம் ஐந்
தும் ஏழும் விருத்தி, 9 [108
புனருத்தி: 32, 239; தொல். மரபு.
புனருத்தியல்லல், 32

பெயர் ஈறுதிரிதல், 2
பெயர் கொளவருதல், 692; தொல்.
வேற்றுமை. 5 [13
பெயர் விளியேற்று, விகாரப்படுதல்,
பெயரினும் தொழிலினும் பிரிந்த
ஆனொழியிருசொல்: 503; தொல்.
கிளவி. 50
பெயரும் விளையும் ஒன்றாதல், 644
பொதுவியல் வாழ்த்து, 8
பொன்னென்னுஞ் சொல் பொலனெ
ன்றதல்செய்யுளிடத்து வன்கண்
மும் பிறகணங்களும் வருமொழி
முதலாக வரும்பொழுது: 2;
தொல். புள்ளி. 61
மக்கட்டலை யென்பதன் முடிபு, 99;
தொல். புள்ளி. 101
மகரவொற்று இயல்புகணத்துக்கண்
அத்துக்கொள்ளல், 602
மட்கலமென்பதன் முடிபு, 395;
தொல். புள்ளி. 7
மரபு வழுவாகாமை, 421
மருஉச்சொல், 80
மலைநாட்டிற் சொல், 212
மலையும் மலையைச்சார்ந்த இடமும்
குறிஞ்சி, 477
மாகம் - வடமொழிச் சிதைவின்
வகைகளுள் ஒன்று, 410, 485
மிகற்கைமருங்கின் இயற்கைதோன்
றல், 388
மிகுத்துச் சொல்லியது, 20
முடிவு காட்டல், 716
முதல் பூதநாதரென்பதில் லகரம்
இயல்பானது, 417; தொல்.
முதலறி கிளவி, 7 [தொகை, 11
முதன்மைச் சொல், 40, 455
முதன்மைப்பன்மை, 40
முதன்மை வாசகம், 79
முற்று, 508
முற்றுமை: 546; தொல். இடை. 7
முன்றிலென்பது மருஉச்சொல்,
80; தொல். புள்ளி. 60
முன்னிலை, 32 [743
முன்றும் வேற்றுமைத்தொகை, 486,
மெய்பிரிநாகிடத்தியற்கை: 388;
தொல். தொகை. 15
மேற்கோள், 630
மொழிமாற்று: 477; தொல். எச்ச. 13
மொழிமாறிக் கூட்டுதல், 405

யுவையென்னும் ஆரியச்சொல், 521
வடசொல், 162

வடவெழுத்தொரீஇ வடசொற்கள்
வருதல், 35. தொல். எச்ச. 5

வல்லெழுத்துறழ்ச்சி, 444

வழக்கு, 295, 601, 746

வழு, 7

வாராமரபின வரக்கூறுதல், 464;
தொல். எச்ச. 26

விசாரம், 13, 433, 561, 696

விபரீதாலங்காரம், 21

வியவகாரம், 32

விரவுப்பெயர்: 173; தொல். கிளவி.
51

விரித்துத்தொகுத்தல்: 332; தொல்.

மரபு. 110

விளிதொகுதல், 186

விளியேற்றதல்ல, முன்னிலை, 32

விளியேற்றது, 556

வினாமுதற்சொல், 585

வினைக்குறிப்புச் சொல்: 458; தொல்.

வினை. 23

வினைத்தொகை: 569, 649, 743;
தொல். எச்ச. 19

வினைத்தொகை மூன்று காலமும்
கொள்ளுதல், 712: தொல்.

எச்ச. 19 [தொல். எச்ச. 61

வினையெச்சத்திரிபு, 333, 595:

வினையெச்சந்திரிதல், 3: தொல்.

எச்ச. 61 [31

வினையெச்சம், 546: தொல். வினை

வினையெச்ச முடிபு, 537, 597:

தொல். வினை. 33-5

விஷமகவி, 156

வெகுசனவசனம், 204 [562, 704

வேண்டப்பாடு, 43, 506, 547, 554,

வேற்றுமைச்சொல், 666

வேற்றுமைத் தொகை, 370, 486,

603, 745

வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப்

பிறந்த அன்மொழித்தொகை :

281; தொல். எச்ச. 22

வேற்றுமை மருங்கிற்போற்றல் :

486; தொல். தொகை. 14.

பிழையும் திருத்தமும்

பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	12	‘புயல் வழி’ 1	‘புயல் வாழி’ 2
6	7	‘நிரையாழி’	1 ‘நிரையாழி’
9	1	மு.	மூ.
„	23	போற்றது	போற்றது
53	4	சிந்நாமணி	சிந்தாமணி
59	16	ஷீரம்	ஷீரம்
60	11	ஒளி	ஒளி
67	19	முருகு	முருகு
72	19	சுருக்கத்திற்	சுருக்கத்திற்
75	16	சுழ்வருவரே	சுழ்வருவரே
76	31	தட்சிணமூர்த்தி	தட்சிணமூர்த்தி
77	16-17	உகாங்கம்	உகாந்தம்
82	1	விநாகமும்	பிநாகமும்
89	20	போழல்	பேரழல்
90	35	குலச்சிதை” (நக்க	குலச்சிதை” (நக்க
92	26	உபமன்னியு	உபமன்னியு
93	22	பொரிசுந்	பொரிசுந்
95	15	நாசிகாயுடத்	நாசிகாயுடத்
108	37	திருவால	திருவால
111	7	(வி. கு.) மூ. “தெவ்வுப்	“தெவ்வுப்
„	9	உரை	(வி. கு.) உரை
116	23	முன்றங்	மூன்றங்
117	3	விளங்கும்	விளங்கும்
127	18	செக்கர்	செக்கர்
141	37	நதிகீழ்வீழ	நதிகீழ் விழ
148	35	विचित्रणो	विचित्रणो
184	3	காலன்	காலன்
„	16	நிசுசரர்	நிசுசரர்
187	15	திருக்குற்.	திருக்குற்.
188	34	ஒட்டக்கூந்தர்	ஒட்டக்கூந்தர்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
189	15	யுறுத்தும்	யுறுத்தும்
„	32	யென்னும்	யென்னும்
190	9	குறன்	குறள்
„	33	மூத்தெருத்துப்	மூத்தெருத்துப்
191	6	முவா	முவா
203	36	கெடுத்தே	கெடுத்தே
204	17	தடுத்தே	தடித்தே
„	34	பரசுக்களின்	பரசுக்களின்
207	22	மார்விற்றூர்	மார்விற்றூர்
218	3	வாசித்தலினும்	வாசித்தலினும்
235	18	பிராணி	பிராணி
241	34	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்
253	10	லெந்து	லெந்து
261	7	வீரவென்பதனை	வீரவென்பதனை
263	6	குறள்	குறள்
„	32	யாகத்துநீர்	யாகத் தூநீர்
264	8	உவர	உரை
265	8	சோகாரம்	சோகாரம்
„	38	உக்குகின்றனர்	உக்கு நின்றனர்
266	12	விட்டவர்	விட்டவர்
268	26	மேகத்துக்கு	மேகத்து
274	34	கொண்டல்	கொண்டல்
283	3	திழுக்கும்.	திருக்கும்.
286	22	இரணியதைப்	இரணியவதைப்
287	17	பகுதி,	பகுதி.

பிரகடன பத்திரம்

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணத்தயகலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்களுடைய
தமிழ்ப் பதிப்பு நூல்கள்

(சங்க நூல்கள்)

	ரூ. அ.
பத்துப்பாட்டு நச்சினர்க்கினியர் உரை (3-ம் பதிப்பு '31) ...	5 0
பத்துப்பாட்டு மூலம் பொருட் சுருக்கத்துடன் ...	1 0
பத்துப்பாட்டு-5, முல்லைப்பாட்டு உரையுடன் ...	0 5
ஐங்குறுநூறு மூலமும் பழையவுரையும் (3-ம் பதிப்பு '44)	3 12
பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழையவுரையும்	
(4-ம் பதிப்பு 1945) ...	4 0
பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும் (2-ம் பதிப்பு, '35)	2 0
புறநானூறு மூலமும் உரையும் (3-ம் பதிப்பு, 1935) ...	5 0
புறநானூறு மூலம் ...	1 8
குறுந்தொகை மூலமும் உரையும் ...	7 8

(பழைய காவியங்கள்)

சீவகசிந்தாமணி நச்சினர்க்கினியருரை (4-ம் பதிப்பு, '42)...	15 0
சீவகசிந்தாமணி 2, கோவிர்த்தையாரிலம்பகம்	
உரையுடன் ...	0 10
சிலப்பதிகாரம் உரைகளுடன் (4-ம் பதிப்பு, 1944) ...	8 0
மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரையும் (3-ம் பதிப்பு, '31)	5 0
பெருங்கதை மூலமும் குறிப்புரையும் (2-ம் பதிப்பு, (1935)	7 0
பெருங்கதை மூலம் ...	3 0
உதயணகுமார காவியம் குறிப்புரையுடன் ...	0 6

(புராணங்கள்)

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்	
(2-ம் பதிப்பு, 1927) ...	2 8
திருவாரூர் தியாகராசலீலை உரையுடன் (2-ம் பதிப்பு '28)	0 12
ஆற்றார்ப்புராணம் ...	0 10
மண்ணிப் படிக்கரைப் புராணம் ...	0 8
தணிகாசல புராணம் ...	0 10
வில்லைப்புராணம் ...	1 0

(இலக்கணங்கள்)

நன்னூல் சங்கர நமச்சிவாயருரை (3-ம் பதிப்பு, 1942) ...	3 12
தமிழ்நெறி விளக்கம் ...	0 8
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்	
(6-ம் பதிப்பு, 1946) ...	2 8

(பலவகைப் பிரபந்தங்கள்)

கொட்டையூர் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தங்கள்	...	2	8
ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டு (2-ம் பதிப்பு, 1926)	...	5	10
தக்கயாகப் பரணி மூலமும் உரையும் (2-ம் பதிப்பு, '45)	...	6	0
பாசவதைப் பரணி	...	0	12
திருமயிலைத் திரிபந்தாதி (2-ம் பதிப்பு, 1946)	...	0	8
திருமயிலை யமகவந்தாதி	...	0	6
திருக்காளத்திநாதருலா (2-ம் பதிப்பு, 1925)	...	0	5
திருப்பூவணநாதருலா (3-ம் பதிப்பு, 1944)	...	0	10
தேவையுலா (இராமேசுவர உலா)	...	0	4
மதுரைச் சொக்கநாதருலா	...	0	6
சங்கரலிங்க உலா (2-ம் பதிப்பு, 1944)	...	0	10
திருவிலஞ்சி முருகனுலா	...	0	5
திருக்கழுக்குன்றத்துலா	...	0	8
திருவாவடுதுறைக் கோவை (2-ம் பதிப்பு, 1926)	...	0	10
திருவாரூர்க் கோவை (2-ம் பதிப்பு, 1941)	...	1	4
பழமலைக் கோவை (2-ம் பதிப்பு, 1946)	...	1	0
திருக்கழுக்குன்றக் கோவை	...	2	0
வலிவலமும்மணிக் கோவை	...	0	5
கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூது (2-ம் பதிப்பு, 1931)	...	0	8
மதுரைச் சொக்கநாதர் தமிழ்விடு தூது (3-ம் பதிப்பு, 1941)	...	0	5
பத்மகிரிநாதர் தென்றல்விடு தூது	...	0	4
மான்விடு தூது	...	0	6
அழகர் கிள்ளைவிடு தூது (3-ம் பதிப்பு, 1944)	...	0	12
புகையிலைவிடு தூது	...	0	2
திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம் (3-ம் பதிப்பு, 1940)	...	0	5
சிவசிவ வெண்பா	...	0	10
திருக்கழுக்குன்றச் சிலேடை வெண்பா	...	0	4
திருக்குற்றாலச் சிலேடை வெண்பா	...	0	5
திருமலையாண்டவர் குறவஞ்சி	...	0	6
திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமிய மாலை	...	0	2
மகர நெடுங்குழைக்காதர் மாலை	...	0	4
இலந்தை நகர், தண்டபாணி விருத்தம்	...	0	4
கோபாலகிருஷ்ண பாரதி இயற்றிய திருநீலகண்ட நாய னார், இயற்பகை நாயனார் சரித்திரங்கள்	...	1	0

கிடைக்குமிடம்: 'தியாகராஜ விலாசம்'

67, பிள்ளையார் கோவில் தெரு
திருவேட்டிசுவரன் பேட்டை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

